No 6

[..]שעים אגדיע תרוממנה קרנות צדיק׃ ר׳ פתוח ואין לו תג ולאחור [..]ף
[..] אפשר לקדש להסתכל ברשעים שהן רשים מן התורה ומן המצוות
ש׳ [..] כי שלשה ענפים למעלה ואין לו שורש למטה שהוא אות שקר ושקר
[..]ואם עמד לפי שעה תבוא השעה וי[..]עקר׃ ת׳ רגלו שבור
שכל המ[..] תורה צריך לכפוף את רגליו עליה שנ׳ והם תכו לרגליך או תלמידי
חכמים שמכתתין רגליהם מעיר לעיר וממדינה למדינה ללמוד תורה׳ ועל
הדרך הזו כל הדומה לפירושין או הנה למדת שאין לאותיות טעם גדול ולא
עיקר אלא על דרך המדרש בלבד׃ והמשכילים יבינו׃
[..] השער לשי צדיקים יבואו בו׃ דע והבין כי כל דבור שבעולם בכל
הלשונות כולם לשון אשורי או יוני או עברי או פרסי או ארמי או ערבי ושאר
כל הלשונות אינו אלא או שם או פועל או אות מחבר והוא הנקרא אות לענין׃
השם כגון בגד צמר קבר גשם שמש זרם זבל יקב שמן כרם לחם שלג
ג[..] דרך פגר פסל׃ צמד רשת שקר חמור שור סוס גמל שפן זאב ערב
[..] צלמנע גלגל הימן ידותון נח שם משה אברהם יצחק יעקב וכל הדומה
[..]ן והפועל כגון אמר יאמר בחר יבחר שמר ישמר הרג יהרג נתן
[..] שאל ישאל ברא יברא עשה עשה עשה עשה יעשה צו צוה צוו וכל הדומה
להן׃ והאות כגון את גם כי כן אם על מן אל לא פן יען וכל הדומה להן׃
עלת השם והפועל והאות כבר נודע לכל בעלי מדע כי אין בנמצא
[..] אלא הוא יתברך שמו ויתעלה מרוממו ובריותיו׃ והוא המצוי לבדו והמציא
בריותיו בחפצו׃ וכל מה שברא הקב״ה הוא דבר שיש לו שם ונקרא יש כלומר
דבר מצוי כמות מלאך או גלגל או אחד מארבעה יסודות או כל הנהוה מהם
תחת השם הכל באים׃ ועליו נקראים׃ והוא הנקרא בלשון ערבי אלגוהר׃
זה הוא עיקר השם לזה נקרא מלאך ולזה גלגל ולזה כוכב ולזה אש ולזה רוח
ולזה מים ולזה ארץ וכן עץ פרי ובהמה וחיה ועוף ואדם ובגד ובית וכל הדומה להן׃
ולאו הגופות מארעין ויקראין כגון עמד ישב הלך סבב הטה שכב רכב רץ שב עלה ירד

קנה עשה אמר בחר דבר יצר אכל שתה שמע ראה משש הריח והוא הנקרא
בלשון ערבי׳ שערץ והגוף אחד והמאורעים תשעה · והן כמה כל הנכנס
תחת מנין אחד או רבים׳ כיצד כל הנכנס תחת תואר ומראה וצורה נקרה
נקראת׳ צירוף כל שהוא מצטרף לאחר והוא טפל לו׳ אנה כל הנכנס
תחת מקום באיזה מקומות הוא׳ מתי כל הנכנס תחת זמן באיזה זמן
הוא׳ ישיבה כל שהוא נפרד ונחבר ומתהפך לכל צד׳ קנין כל הקנין כור
בו ונקרא על שמו ונודע בו עושה כל עשייה שבעולם צריכה לעושה
שיעשה אותה׳ נעשה כל עושה שבעולם אינו עושה אלא בדבר וכיוצא
שנעשה אותו דבר נקרא הפועל עושה והנפעל עשוי׳ משל לאותו
החכם פלוני בן פלוני הארוך ויפה התואר העטוף בטליתו היושב בביתו בשנה
פלונית למד ומלמד לאחרים הרי נכלל בזה המשל הגוף ותשע המאורעות׳
אותו החכם פלוני הוא הגוף בן פלוני הוא הצירוף׳ הארוך הוא כמה׳ יפה
התואר הוא כיצד׳ העטוף בטליתו הוא הקנין׳ היושב זו היא ישיבה׳ בביתו
הוא אנה׳ בשנה פלונית הוא מתי׳ למד הוא נעשה׳ ומלמד הוא עושה׳
ותחת אלו התשעה המקוראים יכנס כל דבור שבעולם והוא הפועל׳ וכולו
עבר או עתיד ׳כגון אכל או יאכל׳ עשה או יעשה · ואין שם בעולם פועל
נצב׳ כי הזמן נחלק לשני חלקים עבר או עתיד ואין בו נצב׳ כי החלק הזה
שאתה עומד בו לפניו הוא עבר · ואחריו הוא עתיד · והחלק הזה עצמו
אינו נחלק כי הוא כנקודה שאינה נחלקת׳ הרי נתבאר עלת השם והפועל׳
עלת האות לחבר הדברים זה עם זה · והחיבור על שלשה דרכים שם
עם שם כמו ראובן אחיך שמעון אביך לוי דודיך ודומיו או שם עם פועל כמו ראובן
ברח ויעקב שמע ולבן הלך לוי יבא זבולן יצא ודומיו אלו שני הדרכים נתחברו בלא אות
ביניהם · והדרך השלישי הוא הצריך לאות כמו ראובן בבית שמעון בחוץ כי הבית
עומד במקום אות ולולי הוא לא נתפרש ענין הדבר וכגון ראובן בבית לא יצא שמעון
לא הלך אות לא הוא המחבר ובו נודע הענין׳ ושם עם אות לבדן לא יתכנו כגון

ראובן מן לוי עם שמעון לא ודומ׳ וכן פועל עם פועל לא יתכן כמו יצא עבר או הלך שמר אלא
אם קדם להם שם או היה ביניהן כמו ודודי חמק עבר והגשם חלף הלך לו ויצא יעקב וילך
וישכב דויד ויקבר או יהיה השם אחריהם כמו ויקח ויתן את העדות ויקם וילך מנוח ויבא
ויעש כאשר דבר ואות עם אות לא יתכן לעולם כגון מן לא גם אל אלא אם נצטרפו למעשה
או לשם. נמצא השם מוכיח על דבר בלבד לא יכנס בו זמן לעולם כגון אדם עיר
אנוש בגד בית כלי גמל חמור אש רוח השם יוכיח על דבר בלבד או מי יוחד כגון
איש פלוני או כולל כגון בני אדם ולא יוכיח על זמן לא עבר ולא עתיד ולא נצב
והפועל מוכיח על דבר כמות השם ומוסיף עליו שהוא מוכיח על הזמן עם אחתו דבר
כגון אכל יש בה שם אכילה ויש בה זמן שהוא לשעבר וכן אוכל יש בה שם אכילה ויש
בה זמן שהוא לשעתיד וכן עשה יעשה קרא יקרא ודומ׳ והאות המחבר אינו מוכיח
לא על דבר בעולם ולא על זמן כי אם מחביר ומפריד בין השמות והפעלים בלבד הרי
נתבאר שהפועל למעלה מן הכל שהוא מוכיח על שם דבר ועל זמן והשם למטה
ממנו שהוא מוכיח על שם דבר בלבד ואין בו זמן והאות למטה מן הכל שאינו מוכיח
לא על שם ולא על זמן אלא מחביר ומפריד ומחריז ומפזר כולם נכוחים למבין וישרים
למוצאי דעת ודע שהדבור נחלק לשני מחלקות חלק לשון ספור והגדה
והוא לשעבר בלבד כגון היה דבר פלוני או לא היה והחלק אינו לשון ספור והגדה והוא
נחלק לשש מחלקות או דרך הבנה וידיעה כמו האתה זה בני הכתנת בנך היא אם לא
ודומ׳ או דרך קריאה כמו אברהם אברהם יעקב יעקב שמואל שמואל ודומ׳ וכמו שמעו
ישראל שמעוני אחי ועמי עמי מה עשיתי לך הדור אתם ראו דבר יי׳ האמור בית יעקב
ודומ׳ או דרך אווי ותמור כמו מי יתן החדש תחדשון מי יתן ידעתי ואמצאהו מי יתן
את העם הזה בידי ומי יתן כל עם יי׳ נביאים ודומ׳ או דרך תחנה ושועה כמו הושיעה
אדני המלך וכל התפלות והתחנות מזו הדרך או דרך צווי כמו שמע ישראל שמעו בקלי
עשה לך אשר תמצא ידך אמר לנער ויעבר לפנינו קום לך פדנה ארם ודומ׳ או דרך
אזהרה כמו אל תלך בדרך אתם אל תעשה את הנבלה ולא תביא תועבה אל ביתך
ובשש המחלקות נכלל כל דבור שבעולם וזה הוא שראינו לבאר מעיקרי הדבור

ומחלקותיו לפי הצורך והמלאכה מרובה׃ דרשו מעל ספר ה׳ וקראו׃ וראיתי
לחלק העיקרים שלשון הקדש צריכה להם ושעמודי המקרא בנויים עליהם לשלשה חלקים
יהיו כראשי חזקים ולצואר השרידים יהיו כענקים ומשן אלזמן חן מפיקים וכולם בספרי
החכמים חקוקים והדברים עתיקים׃ החלק הראשון בענין האותיות ותולדותיה
ומוצאיהם והנחלק מהם ומה מהם שרשים ומה מהם שמשים ודרך הצירוף החלק
השני בענין המלכים והדגשין והרפיין ושמותן וצורתן ומוצאיהן ומובאיהן ומתקוני
האותיות בהם והעיקרים והנוספים והצרופים החלק השלישי בענין
הטעמים והמשרתים לטעמים וצורתן ומחלקותן ושאר עניניהם וכל הנלוה אליהם׃

עזרנו בשם ה׳ עושה שמים וארץ׃

החלק הראשון כבר ביארנו הצורך לאותיות והם אלף בית גימל וכו׳ כי כל דבור
שבעולם לא יתכן אלא בהם׃ והאות לבדו אין עולה ממנו לא שם ולא פעל ולא ענין
כי כל דבור לשון הקדש מתחיל במלה באות נד ומפסיק באות נח והאות לבדו לא
יתכן להיות נד ונח׳ ומיעוט מלה משתי אותיות כמו שם דרתת גג׳ והמלה הגדולה
שאין למעלה ממנה עשרה אותיות כמו האחשדרפנים למשפחותיכם׃ ושלוש תיבות
במקרא בנות אחת עשרה אותיות והן והאחשדרפנים ובעלילותיכם ותועבותיכם׃
ואפשר שימצא בת שתים עשרה אותיות אע״פ שאינה במקרא אלא אפשר לומר
כמו וכתועבותיהנה ובעלילותיהמו׃ ודע שמלת שתי אותיות תתהפך לשני
תיבות בלבד כגון גם מג כי יך אתה את שב בש ודומ׳׃ ומלת שלוש אותיות יעלה
ממנה שש מלות כגון ברע׃ עבר ערב ברע בער רבע רעב׃ ומלת ארבע אותיות
יעלה ממנה ארבע ועשרים מלה׃ כמו כרסם כרמס כסרם כסמר כמרס כמסר׳ רכסם
רכמס רסמך רסכם רמקד מסכר מסרך׳ וכן מלת חמש יעלה ממנה מאה ועשרים
וכן לעולם׃ ועלת זה לפי שעלה ממלת שתי אותיות שתי מלות נמצא כשתחשב
שנים בשלשה והוא מנין אותיות המלה השלישית יעלה ממנה שש מלות וכן אם
תחשב ששה בארבעה והם אותיות המלה הרביעית יעלה ממנה ארבע ועשרים
ואם תחשוב ארבע ועשרים בחמשה והוא מנין אותיות המלה החמשית יעלה ממנה

ק״ב כמו שביארנו׳ כמצא האות לבדו אינו עומד אלא בצירוף׳ ובצירוף האותיות תשלם
המלה׳ אבל אינו יודע כי תדהיא אלא במלכים והן הנקודות וזה הוא הערך השלישי׳
שאם ימצא אדם שלש אותיות בלא מלך כמו עשה אינו יודע אם היא עשה לשעבר׳
או עשה לעתיד׳ או עשה לשון נקבה׳ או עשה או עשה עד שימצא מלך אז ידוע הקורא
בו׳ אלו השלשה צירופים בכל לשון׳ ועוד יש ערך רביעי והוא הטעמים כי אפשר שיהיו
שתי תיבות שוות באותיותיהן ובנקודותיהן וזו עבר וזו עתיד או זו לשון זכר וזו לשון
נקבה ולא ידע אדם היאך הם אלא בטעמים כמו הבאה הבאה קומי אורי ליום קומי
לעד ודומ׳׳ הדי נתבאר שארבעה צירופים יש בלשון הקדש ובכתב הקדש האותיו׳
עצמן׳ וחבור אות לאות׳ והמלכים׳ והטעמים׳

שער התוצאות

האותיות בפה האותיות הם עשרים ושתים והן נחלקים לחמש מחלקות
בתוצאותיהם׳ החלק הראשון אותיות אחהע והן אותיות הגרון ונקרא עיקר
הלשון ובית הבליעה והן קלין מכל האותיות לפי שאין הדגש נכנס בהן חוץ מן האלף
בארבעה מקומות׳ והן ויביאו לו את המנחה׳ ממושבותיכם תביאו׳ ושפו עצמתיו
לא ראו׳ ויביאו לנו כיד אלהינו׳ ויש להם דרך ביציאתן ואינן כשאר הנשין׳ ואות
הי אעפ שיש בה במקצת מקומות נקודה אין אותה הנקודה דגש אלא כדי להוציא
העני בלבד ואין לדגש בה טעם׳ החלק השני גיכק והן אותיות החנכים והן באמצע
הלשון ובזמן שאותיות גך רפים יהיו בשליש הלשון סמוך לחניכים׳ ואם לאו כולם
באמצע וכולן ראויין לדגשה אלא שגך יש לה דרך אחרת שהיא מן בגד כפת׳ החלק
השלישי והן דטלנת והן בקצה הלשון עם בשר השנים וכולן ראויין לדגש׳
החלק החמישי בומף והן אותיות השפתים וכולן ראויין לדגש וכף לה דרך
אחרת שהיא מאותיות בגד כפת ודע שאעפ״י שיש להן חמשה חלקים
אין אותיות כל חלק יוצאים ממקום אחד׳ בשוה אלא זה קרוב מזה שאלו היו בשוה
היה הנשמע אות אחת׳ ואות נון יש לה עיקר בחוטם שבזמן שאדם אוחז החטם בידו
אינו יוצא כדרכו׳ ובזמן שתרצה לעמוד על תוצאות האותיות תוסיף על האות אלף
והוא יצא׳ כיצד אם תרצה לידע תוצאות חית תאמר אח וכן אט וכן אש וכן אף׳

ואין יוצא אלא עיקר האות בלבד אבל אם תאמר אף שלם האלף מאותיות הגרון והלמד
מאותיות סוף הלשון והפא מן השפתים נמצאת יציאתה משלשה מקומות וכן על דרך
זו · שער כבר בארנו שהאותיות הן עשרים ושתים אחת עשרה מהן
שרשים והן חטס ספר גזע צדק ונקראים נקיבות לפי שלא יהיו לעולם מוסף על התיבה
ולא טפלה אלא הם עיקר התיבה בין שם בין פועל ואחת עשרה מהן נדרשים והן
שמלאכתו בינה ונקראים זכרים לפי שיורכבו על אותיות התיבה ונוספות עליהן
ופעמים יהיו עיקרים · ושלש אותיות מהן והן אוי והן אותיות הנטיה והרפיה
וההארכה יהיו משרתים יותר מכולן ברוב המקומות · וזה הוא
דרך שמושן על סדר אחר אות שין ישרת במקום אשר כמו שככה
השבעתנו שבעלי כן שעלו מן הרחצה ודומ׳ · אות למאד תבוא למשל
במקום על דרך כמו אם הכהן המשיח יחטא לאשמת העם ודומ׳ · ותבוא במקום
בית כמו וישבו אתו לארץ ודומ׳ ותבוא במקום את כמו פתחת את למוסרי
וישא המלך למשה ודומ׳ · ותבוא בתוך הענין כמו שבני לבדד כי אתה יי׳ לבדד
ודומ׳ · ותבוא על תירוץ הענין כמו ותהי בפי כדבש למתוק ודומ׳ · ותבוא על המלה
החפוזה והיא הכפולה כמו לדעת חכמה ומוסר להבין אמרי בינה ודומ׳ · ותבוא על
המלות הנכבות כמו אם תהיה לטוב לעם הזה ודומ׳ · ותבוא על הסיפור תחלה
השלישי לאבשלום ודומ׳ · ותבוא על הפועל בלשון תחלה כמו ולא יעבור עליו
לכל דבר ודומ׳ ותבוא במקום הויה כמו וכתתו חרבותם לאתים וחניתותיהם
למזמרות ודומ׳ ותבוא במקום הקשיה כמו לאברהם למקנה ודומ׳ · ותבוא
במקום וו הלווי כמו ויכתב משה את מוצאיהם למסעיהם ודומ׳ · ותבוא במקום
על כמו ואמר לבני ישראל ודומ׳ · ותבוא במקום מן כמו הבאים למלחמה ודומ׳ ·
ותבוא במקום אל כמו לנכח הצאן ודומ׳ · ותבוא תוספת אין לה צורך כמו ויעל מעל
ליונה מעל לגבול ודומ׳ · ותבוא במקום תחת כמו לקשש קש לתבן ודומ׳ · ותבוא
במקום למען כמו להיטבך באחריתך ודומ׳ · ותבוא במקום רבוי מאדרכמו ויפלו
מכושים עד לאין מחיה ודומ׳ · ותבוא על תחלת הזמן למימי אבותיכם ודומ׳ · ותבוא

תוספת במקום עד כמו עד לבוא חמת ודומ׳׳ן׳ ותבוא במקום שבועה כמו לתורה
ולתעודה ודומ׳׳ ותבוא במקום ה׳ הידיעה כמו אשר למלך נשען על ידו ודומ׳׳
ותבוא במקום ה׳ הקריאה כמו שובו לאשר העמיקו סרה ודומ׳׳ אות וו תבוא
בתחלת התיבות לגוי כמו את השמים ואת הארץ גרן ויקב ודומ׳׳ וכן הכנוי דרך בנקודו׳
אזכירו בחלק המלכים בעזרת רוכב על פלכים׳ ותבוא תוך התיבות למשוך בה
ולהאריך כמו גבור שכור שופט חונן סובב ישמור יעבור ודומ׳׳ ותבוא תוספת
בלא צורך כמו מאז ועתה ואני עבדך ודומ׳׳ ותבוא במקום עם כמו לא אוכל און ועצרה
ודומ׳ ותבוא במקום פ׳ בלשון ערבי כמו צאו ויצאו והכו בעיר ודומ׳ ותהיה במקום
תמה כמו הלא ארחץ בהם וטהרתי ודומ׳ ותהיה במקום קל וחומר כמו לא יערכנה
זהב וזכוכית ודומ׳ ותהיה במקום על ובניהו בן יהוידע והכרתי ודומ׳ ותבוא במקום
ואם כמו ואמרו לי מה שמו ודומ׳ ותבוא במקום קודם כמו ותבואת הכרם ודומ׳
ותהיה במקום אחר כמו וישא אהרן את ידיו על העם ויברכם וירד מעשות החטאת
והעלה ודומ׳׳ ותהיה פתיחת דבור כמו וידבר ודומ׳ ותבוא במקום או כמו
ומקלל אביו ואמו ודומ׳׳ ותבוא במקום ויהי כאשר כמו ויואל משה לשבת לפני
תירוץ החברים׳ ותבוא להשוות דבר לדבר כמו דלף טורד ביום סגריר ואשת מדינים
נשתוה ודומ׳ ותבוא במקום וכשיהיה כך וכך יהיה כך כמו ותם השמש ונמס
ודומ׳ ותבוא במקום אלא ודומ׳ ועבדיך באו ודומ׳׳ ותבוא תוכיח על לשון רבים כמו
ואמרו ועשו ילכו ובואו ודומ׳׳ ותבוא ותחריז מלת עבר למלת עתיד כמו ויצאו
וראו והתגדלתי והתקדשתי ודומ׳ ותבוא על מלה עבר ולא תשתנה כמו על הבא
אליו ועמד ודומ׳ ותבוא על מלת עתיד ותחזור עבר כמו ויהרגו בשושן ודומ׳ ותבוא
תוספה בסוף המלות לא צורך כמו בנו בעור ותיתו ארץ ודומ׳ ותבוא עם המם
בסוף התיבה כמו יאכלמו יבהלמו ודומ׳ ותהיה עם הכון כמו ששון זדון לצון ודומ׳׳
ותבוא במקום בעת כמו ונח בן שש מאות שנה והמבול היה ודומ׳ ותבוא במקום
שמא כמו אסר ורד ולא יעצרכה הגשם ודומ׳ ותבוא במקום כי כמו מה אתה
חסר והנך מבקש ודומ׳׳ אות מם תבוא בתחלת השמות הבנויים

על הפועלים כמו משליך משלך מקטיר מקטר ודומ׳ ותבוא בתחלת השמות בלא פעל
כמו והעביר אותם במלבן עגל מרבק ודומ׳ ותהיה תוספת בלא צורך כמו נמבזה ונמס
ודומ׳ ותהיה תוספת בסוף המלות כמו ריקם חנם הכנם ודומ׳ ותבוא להוכיח על רבים
כמו אדקם ארקעם ופעמים יהיה עמה וו כמו תמלאמו תורישמו ודומ׳ ותהיה
תוספת בתחלת התיבה בלא צורך כמו מאשר שמנה לחמו ודומ׳ ותהיה עם הכנוי
כמו ממנו ממנו ודומ׳ ותהיה עם הוו כמוע כמוך כמו שבלול ודומ׳ ותבוא במקום
בי כמו ההלכים מדרך אחריו אשר תפ מנחלה ודומ׳ אות יוד תבוא
בפעל העתיד כמו ישמר ישמרו יעשו ילך ילכו ותהיה כמו וישרנה הפרות ויחמנה
בבאן מגוי יעמדנה ודומ׳ ותבוא בתחלת השמות כמו ירמיהו יחזקיהו ודומ׳ ותהיה
תוספת באמצע התיבה כמו לדריוש הדבר נלכה דתינה האמנון אחיך ותגביהנה
ותעשינה ותבוא ליחוס כמו יאשרישי העישי ודומ׳ ותהיה בסוף השם לא ליחוס כמו
לבני שמעי יתרי עירי לחזני ודומ׳ ותהיה עם המם להוכיח על רבים כמו מלכים
חיים מלכין חיין חיים חיין ודומ׳ ותהיה בסוף השמות הפועלים ובסוף האפוד כמו
מקימי מעפר דל המגביהי המשפילי היושבי החפכי שכני תפשי חקקי בסלע חסרי
לנפש להושיבי יבמי ודומ׳ ותבוא על הנפעל כמו נאדרי בכח ודומ׳ ותבוא תוכיח
על לשון נקבה כמו תשמרי תלכי ודומ׳ ותהיה עם הנון כמו תשמרין תדבקין
תשתכרין ודומ׳ ותהיה עם תו של נקבה כמו רבתי שרתי אהבתי לדוש ודומ׳ ותהיה
עם הכף לשון נקבה כמו הסולח לכל עונכי תחלואיכי חייכי המעטרכי ודומ׳
ותהיה למשוך בה בלבד כמו שריד פליט ודומ׳ ותהיה תוספת עם הפועלים
שהיוד שלהן במקום פי פעל כמו על נבו ועל מידבא ייליל יהיה בה שלש יודות
יוד העתיד ויוד הפועל ויוד המשיכה ואינה נכתבת אלא ניכרת בדיבור בלבד וכן
יידע וייף ודומ׳ ותהיה מוסף בסוף המלה כמו אחרי החזי מני דרך מני בטן ודומ׳
ותהיה מוכחת על היחיד המדבר כמו עשיתי ראיתי בניתי בני עברו ודומ׳
אות אלף תבוא בתחלת הפועלים שהן עתידין תוכיח על המדבר כמו אעלה
אשה ודומ׳ זכר או נקבה ודומ׳ ותהיה תוספת בלא צורך כמו אדוש ידושנו אזרוע

אגרוף אקדח והאזניחו אבעבעות אפסים על האבנים באספי השערים ודומ׳ ותוקרם
באמצע כמו ואשמאילה וכי תשמאילו משקלה תפעילו והיא מן שמאל בעשתו
השימי השמילי אם יש להימין ולהשמיל ודומ׳ ותבוא במקום וו המשיכה והיו שאקיך
וכי אתם נחשים ודומ׳ ותהיה במקום יוד המשיכה כמו מימינים ומשמאלים ודומ׳
ונוספה בדודאי תאנים כי האחד נקרא דוד והשנים דודי וכן לולאות כי היא מן
ובלולים והיא מקרובה לה בענין ודומיין   אות כף   תהיה מוסף בתחלת
התיבה לדמיון כמו והייתם כאלהים והיה כצבי מדח והנה שכב כבשרו ודומ׳ ותהיה
לחשויה כמו והיה כצדיק כרשע כחטאת כאשם כחשכה כאורה ודומ׳ ותהיה בלשון
קירוב כמו ויפל מן העם כשלשת אלפי איש כאלפים איש או כשלשת כחצת הלילה
כמשלש חדשים ודומ׳ ותהיה לאמתת הדבר כמו כי כאלפים אמה במדה · כי איכו
בקירוב שהרי הזכיר המדה ואפשר שיהיה כחצת הלילה כמו זה לפי שהוא אומ׳ ויהי
בחצי הלי׳ כאיש אמת כשכב אדני ודומ׳ ותהיה תוספת ללא צורך כמו ולאדם לא
מצא עזר כנגדו כשגגה שיצא מלפני הש׳ ותקראנה אתי כאלה ודומ׳ ותהיה בסוף
התיבה ליחיד כמו עבדך לבלך בנך הקולך זה בע ודומ׳ ותבוא עם לשון רבים עם
המם כמו ידיכם בין עיניכם ואביכן התל בי ותהיה עם הי כמו ולא תעשינה כזמתכנה
ותהיה תוספת בסוף התיבה ללא צרך כמו עורך הכהן כסף הערכך עד באכה עזה
עד באכה יזרעאלה ודומיין   אות תו   תהיה בתחלת הפועל כמו תשמרו
תשמר תשמרנה תשמר ותדברנה הנבות ותבאנה ודומ׳ ותבוא על תחלת השמות
ובסופן כמו תלבשת תפארת ודומ׳ ותהיה בתחלת השמות בלבד כמו ותכריך
בוץ מבין עם תלמיד · ודומ׳ ותהיה בסוף המלה האפודה כמו לבת שבת לדרת
ימם הלדית בצדקתך אחיותך ולקחת גם את דודאי בני ולקחת רצון מידכם ודומ׳
ותבוא על הנפעלים כמו והתגדלתי והתקדשתי ודומ׳ ותהיה במקום הי הנקבה
כמו אם תתן שפחת לעיני שפעת אני ראה עשה רע מאת מכת בלתי סרה נפלה
חשת ושבת לגשיא ודומ׳ ותבוא במקום הי כמו ותרגלתי לאפרים עקרה הרגלתי
כמו שאמרו הרגלני לדבר מענה׳ ותבוא הי במקום תו כמו מאין הפוגות עקרה

תפוגות כמו תבונות ותו במקום הי כמו ותפוצותיכם ונפלתם ודומ׳ אות בי
תוסף בתחלת השמות כמו הנרתק והכלי והבית כמו בבית אחד בשבתך בביתך בבגד
צמר או בבגד פשתים בכיור או בדוד או בפרור וכן מוס כו מזה הענין לפי שהוא כלי
מוס׳ ותהיה במקום בעת כמו למען תצדק בדבריך תזכה בשפטיך והיה באכלכם
בהתודע יוסף בבלות בשרך וכן בהשמה מזה הטעם ודומ׳ ותהיה במקום מן כמו
והנותר בבשר ובלחם ואם מעט נשאר בשנים בגד ובאזרח הארץ בקדשים לא יאכל
לכו לחמו בלחמי והנותר בכלי באשרי כי אשרוני בנות ודומ׳ ותהיה במקום הי הידיעה
כמו שמחו לפניך בשמחת בקציר בקראתכם בדרך ויהי בדבר הזה לחטאת ודומ׳
ותהיה במקום על כמו כי אם הבהמה אשר אני רכב בה כי הדם הוא בנפש יכפר
וישאהו במוט בשנים ודומ׳ ותהיה לדבוק ולחבור כמו ותדבק נפשו בדינה פה אל
פה אדבר בו רוח יי׳ דבר בי ומזה הענין בי יי׳ מה אמר אחרי אשר הפ׳ ישר׳
ובו מלה נסתרה כמו פנה בי יי׳ כמו פנה אלי וחנני כמו שנ׳ ועתה הואילו פנו בי׳
ותבוא לעזור כמו ואני כותב על הספר בדיו ופעל בפחם ובמקבות יצרהו ולאחוז
במבלות הדם האנשים ההם בנפשתם כי בנפשו דבר אדניהו ותהיה נוספת כמו
ונסע דגל מחנה בניהו בראש׳ בתחלת שבתם שם בטרם לא יבוא אליכם אני טרם
הן בעודני חי עמכם ובן חציר ארחנו בישע אלהים כי לא נפלה לו בתו׳ שב׳ ישר׳
בנחלה ודומ׳ ותהיה במקום למען כמו התשחית בחמשה באדם דמו ישפך ונמכר
בגנבתו והוא נחש ינחש בו את אשר עשה יי׳ בבעל פעור ודומ׳ ותהיה במקום
תחת כמו בפאת מטה ובדמשק ערש לפי תירוץ הענין אבל בכסף תשבירני
ודומ׳ ותהיה לשבועה כמו וארא אל אב׳ אל יצ׳ ואל יע׳ באל שדי ותהיה מקום וו הלווי
כמו במחקק במשענותם ופקדתי על שלמון בערלה לעיני בעחת בכל באי׳ ותהיה
במקום עד כמו בלא יוכלו יגעו ודומ׳ ותהיה במקום קודם כמו ויכל אלהים ביום
השביעי כלומ׳ קודם יום ותהיה במק׳ אחר כמו בשבעתיכם זאת עלת חדש
בחדשו ודומ׳ אות גימ׳ יוסף בפועל העתיד לשון זכר או נקבה כמו נעשה
ונשמע נחנו נעבר חלוצים ודומ׳ ותבוא על הנפעלים כמו נמצאו חמשת המלכים

נחבאים׳ ותבוא בתחלת השמות כמו נמרד מי נפטח נסבה מאת האלהים ודומ׳
ובסוף מלות רבים העתיד כמו ישובון יקומון יבואון והיה כי תלכון ודומ׳ ותבוא
על העובר כמו ויחנון ׳׳ ותבוא במלת נקבה לעתיד כמו וכה תדבקין תשתכרין תתחמקין
ודומ׳ ותבוא בסוף הפועל העתיד כמו יסבבנהו יצרנהו יעברנהו וארוממנהו
יכבדנני יברכנהו תברכני נפשך יסר יסרני ודומ׳ ותבוא תוספת בסוף מלות כמו
באבדן מולדתי לתתן שם את ארון האלהים והוסיפוה באמצעיתמו בשנה אפרים יקח
שבענה בנים ודומ׳ ותבוא עם היוד כמו אכלני הממני ושמרני ישקלני הלהרגני [illegible]
לבהלני לשלחני ודומ׳ ותבוא בתוך התיבה במקום אות שחסרה כמו מעזניה
עיקרה מעזזיה דגושה וכן חסדיי כי לא תמנו תנון תחת תמם הכפל ודומיין׳׳
ותבוא עם ההי כמו כרגלים תרמסנה ידה ליתד תשלחנה והיה כי תקראנה ודומ׳
אות הי   תבוא על הפועל השלשי הקל ותכבדיהו כמו הגדיל הקריב
השמיד השליך השכיר ודומ׳ ותורה על הנקבה כמו כי חכמה מאד חגרה בעז
מתניה ידה שלחה שחורה אני ונאוה איומה תבונה מהומה ודומ׳ ׳ ותהיה תוספת
בלא צורך כמו וימד רחב מלפני ראשי התחתונה זאת מבוא המלך החיצונה
נחלה עבר על נפשי ודינה בחרב יפלו ויבא דוד נבה בטרם יבא החרסה
ודומ׳ ותבוא על מלה אפודה כמו פשטה וערה וחגרה על מתני רגזה בטחות
בכאה רגליה רעה התרועעה ולדבקה בו לטמאה בה ודומ׳ ותבוא על הזכור
כמו זכרה לי שמעה תפלתי אספה לי שלחה הנער וגם לנועדיה הנביאה ודומ׳
ותבוא על לשון נקבות רבים כמו נחלת אביהן להן ולהנה כנפים ותתנה צאנ
ודומ׳ ותבוא עלתו הנקבה ותהפוך הי שלנקבה לתו כמו ישועתה לשי ארץ
עיפתה ודומ׳ ועל היחיד הנסתר כמו ותעגבה עליהם ימהר יחישה ותקרב
ותבאה ודומ׳ ותהיה עם אות העין כמו נגדה נא לכל עמו מי האיש הלזה
ודומ׳ ותהיה לקריאה כמו הצבי ישראל האמור בית יעקב הדור אתם האשה
המנאפת היושבת בגנים ודומ׳ ותהיה במקום האלכם זרע האם ממנו לגוע
האם אין עזרתי ודומ׳ ותהיה במקום הכי כמו היש בלשוני עולה הרוב עם

ישר׳ ודומ׳ ותהיה לברר הדבר ולאמתו כמו הנגלה נגליתי התשפט התש׳ הראה אתה שוכב
הנקל לכתו ודומ׳ ותהיה לידיעה כמו הנער הלוי העבד העברי ודומ׳ ותהיה במקום אשר
כמו החרימו המלך ההשיבו נשים נכריות ההקדיש שמות ההלכוא אתו במלחמה ודומ׳
ותהיה בראש התיבה בלא צורך כמו עד היום מוסד בית ה׳ ויחלטו הממנו ודומ׳ ותהיה
במקום כי כמו שקדו ושמרו עד תשקלו הלשכות בית ה׳ ודומ׳ ותהיה במקום תו המוספת
בראש המלות כמו תפוגות ודומ׳ הרי נתבאר זכרנו האותיות שפעמים יהיו משרתים
והן שלומי אך תבנה ביארנו דרך שמשן בדרך קצרה והכל מבאר בספר הקרחה׳
ושאר האותיות הן שרשים לעולם בשמות או בפעלים או באותיות׳ כבר
ביארנו עיקרי האותיות ותוצאותיהן׳ והשרשים מהן והמשרתים וביארנו דרך שירותן
על כמה פנים׳ ונשאר לנו עתה לבאר דרך חלוף האותיות זה בזה ודרך צירוף האותיות
ותוצאות לשון הקדש ומובאיה ועל כמה פנים הם עיקר יסודותיה׳ והוא ברוך
הוא יעזרנו ויכונן אשורנו ויאיר עינינו ויפתח לבינו ויבוא כגשם לנו ויהיה עם פינו
בעת הטיפנו ועם ידינו בעת מעבדינו כדל׳ ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו
כוננהו אמן כן יאמר אבינו מלכינו׳

שער חלוף האותיות זה בזה

דע והבין שאלו האותיות שהן עשרים ושתים מנויות מרוב הרגל הלשון מתחלפין זה בזה
בראשון ורוב והענין עומד ורוב החילוף יהיה באותיות אוי״ה לפי שהן אותיות המשיכה
והתארכה והקצת בשאר אותיות וזה הוא ביאורן׳ **אות אלף** יתחלף
תחת ה״י כמו אתחבר יהושפט ענה התחבר׳ וכן אשכים ודבר ויקראו לפניו אברך
ודומ׳ ותתחלף תחת וו כמו ונדמו נאות השלום מקום כות ודומ׳ ותתחלף תחת יוד ווו
בפעלים הקלים עלולי העין וכן בשמות עלולי העין כמו שב קם חש דג דש רש ופעמים
יהיה בתוכה אלף כמו וקאם שאון ראמות לאויל אחד עשיר ואחד ראש מביאים דאג ודומ׳
ותתחלף תחת אות הדומה הכפול כמו ימאסו כמו מים עיקרו ימססו מבלעין סמך
אחת ומדגישין אחרת במקומה כמו וימסו אסוריו מעל ידיו עורי רגע וימאס וימסס
או וימס לבב העם ודומ׳ וכן בלה יומו תמלא האלף תחת למד הכפל ועיקרה תמלל כמו

ידיך

בקף ובזזו את בוזזיהם' אותחות אשיחה אשוחח' אות טית ימוטו התמוטטה ארץ שטוהעם ישוטטו' אות יוד כתים כתיים' אות כף כשך חמת וחמת המלך שככה' אות למד ימל ימולל' אות מם' דום דומם' אות נון והכינותי וכוננתי' אות סמך לרוס את המנחה רסיסים' אות עין תרעם רעה התרועעה' אות פי והניף ידו ינופף ידו' אות צד ויחץ ומספר חדשיו חצצו' אות קוף ומקום לזהב יזקו מזקק' אות ריש ארו מרוז ארו ארור אות שין ויחילו עד בוש פי בשש משה' אות תו יחתו והתחתתו' אלו הן האותיות הנכפלים ויש מהן שיכפל אות לאות ונמצאו שתי אותות ויש שיכפלו שנים בשנים ונמצאו ארבע כמו ונפץ הכדים ויפצפצני' ארזה ערה ערער תתערער ודומ' והכל מבואר בספרי הדקדוקיין' ודע שאותהי פעמים בא בסוף המלה להשלימה ולהחלימה ופעמים יחסר והענין אחד' כמו וירא וראה והעוף ירב פן ירבה הנג הנגה ותעד תעדה כלה ויתחו ויתאוה ויבזבעינו לא ובזה ולמה תמחה ויט ויטה ידו אי הבל איה חסדיך ותבך עליו ותבכה ולא תאכל ויעל נשיאים ויעלה נשיאים ויכם את עין אעלה אכסה וישע יי' ישעה האדם אל תרף ידך הרפה לה ותרץ את שבתתיה אז תרצה הארץ וישק את בני ישרא' ואשקה את כל הגוים אל תער נפשי אשר הערה למות נפשו ויקש דבר יהודה לא יקשה בעינך העירותי מצפון ויאת ואתה מרבבות קדש' ועל דרך זו הכל נדרש וילמד סתום מן המפורש'

שער ידיעת בנין התיבות וצירופם

כבר הודענו שהאות לבדו אין בו עניין עד שיצטרף עם שני או שלשה או ארבעה או חמשה וכן יש מלות בת עשר' ורוב בנין המלות משלש אותיות והן השרשים ותוסיף במשרתים כמו ארץ בגד אמר עשה' ארצות בגדים אמרים עשים ודומ' ויש תיבות מארבע אותיות שרשים כמו צפחת דלקת דבשת ודומ' ויש תיבות מחמש אותיות שרשים כמו אגרטל אלגביש אחשתר ודומ' וכל זה בשמות בלבד אבל בפעלים עיקר התיבות לעולם משלש אותיות והשאר משרתים' וכל שהוא פחות משלש אותיות יאמרו שיש בו אות נעלם בתחלתו או בסופו או באמצעו כמו קם יש בו אלף נעלם נח כמו וקאם שאון בעמיך לכך היא עלולה אות אמצעית לפי שאינו יוצא בלשון ולא ימצא תמיד בכתב' וכמו נח שהיה מן והיה עליו

לכך היא עלולה אות אמצעית או עלולה אות אחרונה כמו נחית כצאן עמיך או עלולת אות ראשונה
כמו וינחהו בגן עדן׳׳ וכל הדומה לזה׳׳ וכבר חלקו השמות והפעלים על משקל
פעל׳ ואם היה בנין התיבה מארבע אותיות יוסיפו על משקל פעל׳׳ ואם היה בנין התיבה
מארבע אותיות יוסיפו על משקל פעל למד אחר ותהיה פעלל כגון חרץ האלף במקום פי
פעל והריש במקום עין פעל והצד במקום למד פעל׳׳ וכן עשה אמר בחר קרא ודומ׳ ונקרא
האות הראשון פי הפעל והשני עין הפעל והשלישי למד הפעל׳׳ ואם היתה המלה משני
אותיות בלבד כמו קם הקוף במקום פי פעל והמם במקום למד הפעל נשאר עין
הפעל במקום האלף הנעלם שבתוך קאם ויקראו זאת התיבה עלולת עין הפעל לפי שאין
בה אות כנגד עין הפעל׳ ואם חסרה התיבה מתחלתה יאמרו עלולת פי הפעל וכן אם
חסרה בסופה יאמרו עלולת למד הפעל׳׳ ועל הדרך הזו כל שתמצא בספרי בעלי הלשון
והדקדוק׳׳ ואם יש במלה תוספת כן יוסיפו במלת הפעל כמו הפכפך עיקרה הפך ונכפלו
בה שני אותות יהיה משקלה פעלעל אות השורש כנגד השורש והטפל כנגד הטפל׳׳
ואותיות שהן מוכיחות על המדבר או על אחרים לא ישתנו בפעל כמו חמרמרו עיקרה
חמר ונכפלו בה שני אותות והוו תוכיח על אחר יהיה משקלה פעלעלו׳׳ וכן הגדיל
עיקרה גדל וההי יתירה על הפעל והיוד מאותיות המשיכה לכך משקלה הפעיל וכן בכולם׳׳

הבנין השלישי
ארץ אבן ערב זרע קמח משקל פעל׳׳ וכן ספר וחשב
אפדתו מטה אהרן ונסך רביעית אצל המזבח או לעקר כולם כמו משקל פעל בקירוב׳׳
וכן משקל פעלה או פעלה כמו בנין שלשי פנון בגלה שטנה פטדה שמלה חמאה סלפה׳׳
ומזה הבנין עלולי העין כמו וגיד ברזל משקלה גיד על משקל פעל אלא שנח היוד ונעלל
וחירק תחת הגימל לכך נקראת עלולת העין כמו משקל עיר עיקרה עיר כמו ושלשים
עירים להם כמו בגד בגדים ומזה הבנין עלולי הלמד כמו הרבה בכה כי עיקרה בכי וההי
במקום היוד והיוד היא לתואר הדבר ועיקרה בכה ובמקומות היא עלולה כמו ויבך
והבך׳ ומזה הבנין נרד חטא ארד על משקל פעל׳ ומזה הבנין פעל דגוש מלעיל כמו שם
האחד סנה אלה הדברים ודומ׳ ומזה הבנין פעל מלרע כמו הבל הבלים ודומ׳׳ ומזה הבנין פעל
כמו זאב שכם והסנה ויתחפש באפר ודומ׳׳ ומזה הבנין דבלה לבנה תכלת שחלת וכן

חרם ובית ענתמזה המלעי ויבוא על פעל פעל כמו דבש פרת קנת סלו השרד ערש דוי במצר משפם
אחרי הספר אין גחלת נחמם לחנכם הלבים בקרב ובן עלטה קערה לטמאה ודומי ויבוא על משקל
פעלי כמו איתי בן רש חצרי הכרמלי מוכית אדם אחרי שהוא מן איש אחר כלומר המוכיח לאדם
שהוא כאיש אחר מן הדרך מן התוכה ומחזירו בתשובה טוב ממחליק לו לשון ומכשילו ויבוא
על פעל כמו חבר פזן ויבוא על פעל כמו ענר נמר ויבוא על פעל כמו ובית פרץ השרית
עיקר הריש בדגש ויבוא על פעל כמו און עולי ויבוא על פעל מלרע כמו קדר צלעמכ
צלע נכר ויבוא על פעל ברפי כמות חילון ועל פעל בדגש כמו יבר ושלם והדבר אין בהם
ויבוא על פעל בדגש כמו לחסר חסר אכר יסר כבר ויבוא על פועל מלעיל כמו בקר עזי
גפר ויבוא על פועל מלרע כמו שורק רב החובלי ויבוא על פועל ופועל כמו תולע שופר
עוגב שועל ומן אוהל עיקרו אוהל כמו עולל עוללים כך אוהל אוהלים ויבוא על פועל כמו שונא
ובדגש ואת אזן שחרה וכמותו כסמת קבעת ויבוא על פועל בדגש כמו סלם גמרין
ויבוא על פעול כמו צעפסדין ויבוא על פעיל כמו עלית תחתיתם והדגש במקומו אחר
ועיקרה חתת ויבוא על פעיל כמו שחין דביר בליל חמץ ויבוא על פעל כמות שעיר חזיר
לני ויבוא על פעיל כמו ואם איו חוכיל ואת אופיר ויבוא על פעלול כמו ופעלו לני רוץ
ריח ניחוח ויבוא על פעלול כמו ונאפופיה וכל פנים קבצו פארור ויהיה בדגש כמו שבלול
ויבוא על פעלול כמו חבקוק ויבוא על פעליל כמו סגריר חכליל ויבוא על פועלל כמו
אומלל ויבוא על פועלה עלפה תפתה ויבוא על פעלה מקל לבנה ויבוא על פעול כמו
עריב בחון נתיך ויבוא על פעול אלוש ממשק חרול ויבוא על פיעול כמו כנור צפור
כיור פגול ויבוא על פעול פעול כמו אפוד אזור בית האסיר חתון ויבוא על פעול
פעל בדגש כמו עשה הרתוק וכמון יזרק תנור חמוקי ויבוא על עפול הפוך את כל
היקום עיקרה קיים ויבוא על פעולה בדגש כמו סגלה אדמה ויבוא על פעלה כמו
שמטה קהלה ויבוא על פעלות וכלמות עולם ויבוא על פעלות כמו בכרות ויבוא על
פעילות כמו בעל פקידות כריתות ויבוא על פעלות כמו בכדות ויבוא עבדות מרדות
ויבוא על פעלות כמו דפאות וסכלות ויהיה בדגש כמו עקשות פה ויבוא על פעלות
כמו אלמנות ויבוא על פעלות כמו פתיות ובלי דעה מה ויבוא על פעללות כמו קוממיות

ויבוא על פֻעל פֻעלות חוקק חוקקה ויבוא על פועל בדגש כמו הכתנת כי גנב ויבוא על
פעלעול פעלעול כמו והאספסף שחרחרת ויבוא על פעלעל כמו ירקרק עקלקלות ויבוא
על פעלעיל כמו יפה פיה ויבוא על פעלונית כמו אחורנית קדורנית ויבוא על פעלון כמו
חברון שמעון זכרון ויבוא על פעלון בדגש כמו גבתון דניאל גמתן ולשלש קלשון ויבוא על
פעלון כמו אגמון ויבוא על פעלמון כמו דרכמונים ויבוא על פעלון ופעלון כמו עורון שכרון
אילון לשרון ויבוא על פעלון כמו לבנון כסלון ויבוא על פעלון כמו אבדון ויבוא על פעילון כמו
מגדון ויבוא על פעולון כמו ישורון ויבוא על פעלון כמו קיקיון ויבוא על פעלן כמו גרזן
ויבוא על פעלתון כמו בפרעתון ויבוא על פעלן כמו זמרן ובפתח קרתן ויבוא על פעלן
ופעלן כמו קרבן שלחן וכן פעלם ופעלם כמו אמנם האמנם ויבוא על פעלם כמו חנם וכן
ריקן ויבוא על פעלום כמו פתאם ויבוא על פעלי ופעלי כמו ופסי חפני בקי הבנם לבני שמעי
נחבי ופסי שבוי ויבוא על פעליה כמו תחתיה ויבוא על פעלי כמו רדי החמישי מהרי הנטופתי
ויבוא על פעלית כמו באחרית ויבוא על פעלית כמו חתיתם ויבוא על תפעול כמו תירוש ויבוא
על תפעל כמו תדהר ויבוא על תפעל כמו תלסר ויבוא על תפעול כמו ותאשור ויבוא על
תפעיל כמו ותכריך בוץ ויבוא על תפעל כמו תשבץ ויבוא על תפעול כמו תענוג ויבוא על
יפעול כמו ובילקוט ויבוא על יפעל כמו יצחק ידלף ויבוא על יפעלי כמו יאתרי ויבוא על
יפועל כמו ירחם ויבוא על יפעל כמו יעקב ויבוא על מפעל כמו במלבן במרצע ויבוא על
מפעל כמו במלמד הבקר ויבוא על מפעל כמו מכמש ועל מפעל מסכן מזבח ויבוא על
מפעלות כמו במסכנות ויבוא על מפעל דגש כמו מקדש מטהרו ויבוא על מפעלן כמו
המסדרנה ויבוא על מפעל כמו המקרה וכן המכסה ויבוא על מפועל כמו ומיוסד אבטה
המישר ויבוא על מפעיל כמו משחית משכים ויבוא על פעלתון כמו נחש עקלתון ויבוא על
פעעל אדרט ועל פעועל כמו שפופם ויבוא על פעעלון כמו הצללפוני ויבוא על אפתעול כמו
אשתמע וכן בקמץ כמו אשתאול ויבוא על מפעול ומפעול כמו מטמון משקוף מסלול
מנעול ויבוא על מפעול כמו מגדול משקול ויבוא על פלפלין בלא עין כמו שפיפון ויבוא על
נפעול ונפעול כמו נמרד נפתוח נפתולי ויבוא על אפעל כמו אברך אתמול וכן אתמול וכן
באשמורת ואשמורה וכן מעלוני העין כי אם אסוך שמן עיקרה אסיך ויבוא על אפעל

כמו

כמו אקדח אשנב ובפתח כמו ארבע ארפד ויבוא על אפעל כמו אלסר ויבוא על אפעיל כמו אכזיב
ויבוא על אפעול כמו אבטיחים ויבוא על אפעלי כמו אחסבי ויבוא על אפעלת כמו אחרת
ויבוא על אפעועות כמו אבעבעות חסרה למד הפעל והיא מן תבעה אש. ויבוא על אפעליות
כמו אכזריות ויבוא על יופעל כמו יוכבד ויבוא על יופעל כמו יואחז ותבוא על יפעלה כמו
יגבהה ויבוא על תופעלה כמו תגרמה ויבוא על הפעלה כמו הוח והצלה׳ ומן עלולי העין והנחה
למדינות עשה עיקרה הניחה׳ ודון בכל הדברים כפי משקלות אלו הנזכרים׳

בנין הרבעי

והוא בשמות בלבד יבוא על פעלל כמו פלדש בדקר סרפד
ועל משקל זה והוא כפול העין והלמד כמו חור הגדגד צנצנת המן ויבוא על פעלל כמו פנחס
כמו השמות החמושים כמו נשתון אשכנז ארגון ויבוא על פעלל כמו כסלו ויבוא בפתח
כמו וגנזכיו שרעפי ויבוא על פעלל כמו ברזל ויבוא על פעליל כמו כרמיל ויבוא על
פעלל כמו סמדר ספרד ויבוא על פעלל כמו עטלף חבצלת ויבוא על פעלול כמו שקערורת
ויבוא על פעליל כמו סנפיר ויבוא על פעילל כמו פתיגיל ועל פעילל שמידע ויבוא על פעליל
כמו עכביש חלמיש ויבוא על פעלול כמו כפתר ובשרק כמו עכבוש קרסול וכן בקמץ כמו
קדקד וכן בחרק כמו גבעל גלבע ויבוא על פעולל חרומף חמוטל ויבוא על פעלל כמו
כתלש ויבוא על פעולל כמו ערוער ויבוא על פעולל כמו בדולח ויבוא על פעלל כמו דמשק
ויבוא על פיעלל כמו פילגש חדקל ויבוא על פועלל כמו שותלח דומשק ויבוא על פעללים
כמו שעלבין ויבוא על פעלל כמו הצלצל ויבוא על פעלל כמו רעמסס ודומ׳ ודין
בשאר הדברים על הדרך הזאת׳

בנין החמישי

והוא בשמות בלבד
יבוא על פעללל כמו שמאבר חרנפר פתגשן ודומ׳ ויבוא על פעללל כמו צלפחד ובפתח
כמו צפרדע אחרחל אגרטל ויבוא על פעללל כמו צלמנע ובפתח כמו ובקמץ ויבוא
על פעלליל כמו חרמיש ויבוא על פעללל כמו שעטנז ויבוא על אפעלל כמו
ארפכשד ויבוא על פעללל כמו אמרפל ויבוא על תפעללל כמו תחפנחס ודומ׳ וכן על
דרך זו כל השמות החמושים׳ הרי נתבאר לך דרך יציאת הדבור כלו על משקל
פעל׳ ודין על כל דבור ודבור לפי משקלותיו והעמידו על מחלקותיו והתוית עליו
תו׳ ויש בתוספת השמות דרך אחרת יש שם שתחלתו או סופו מוסיף עליו

ויש שם שכל אותיותיו עיקריים והריני מבאר דרך ידיעתם בדברים קצרים ודון עליהם
בכל הדברים׳ וזה הוא בזמן שתמצא בתחלת השמות אלף או מם או תו או יוד
או נון קימן אמתין ויהיה השם משלש אותות דע שהוא עיקר כמו אצם משק תחן יהץ נדר׳
ואם יהיה השם מארבע אותות יהיו אמתין תוספת בראש השמות כמו אבנט ארגז מכמש
תענך תדעל ינשוף יחמור נמרד נפתח ונחשוב באו השם משלש אותיות בלבד ואו תוספות
כמו אגרוף אזרוע אתמול׳ ואם יהיה השם מחמש אותיות ותחלתו אות מן אותיות אמתין
דע שהיא עיקר וכי היא מן הבנין החמשי כמו אגרטל אחשתר ודומ׳ אלא אם יהיה השם
נלקח משם אחר יהיו או האותיות נוספות כמו מכרסם מחספס עיקרה חספס מכרבל
כרבל ודון על דרך זו׳ בכל שאפשר שתלמדו ותדע שעיקרו כך וכך עמוד על העיקר
והשאר יהיה תוספת׳ ובכל שאי אפשר ללמדו משם אחר עמוד בו על מכונו על
הדרך שאמרנו והמשכילים יבינו׳ והאל יגלה עינינו ונשכיל ונצליח כפי כוחינו וכי יש
לא ידינו׳ שער ידע הקורא בכל המקרא ויטה אזנו ודעתו יקוררה׳
כי יש במקרא דרכים שמורים וערוכים׳ פעם ידבר בדרך קצרה ויעלים דבר בשפה
ברורה׳ ופעם יוסיף דברים שאינם צריכים כדי לזרז ולהורות לנבוכים׳ ופעם יכתוב
מלה שאין זה מקומה והיא תעמוד במקומה לפי שאפשר שתשוה לה בצד מן הצדדים
והכל גלוי לשרידים׳ ופעם יהפוך אותיות המלה והענין אחד והכל הולך אל מקום אחד׳
ופעם יהפוך דברים ויסרסם ובכל בן חיל ישלח דברו וימסם׳ והריני כותב קצת מהם
והשאר יוכיחו עליהם׳ מדרך קצרה כמו וימד שש שעורים שתקן
מן חמדה אם היא סאה או רובע או איפה או חומר׳ וכן לא יצעק ולא ישא שתק מנן
הקול׳ מי לשאול יבא אוי׳ ואמרתם ליי ולגדעון׳ חרב ליי ולגדעון׳ כי יודע כל שער
עמי׳ שער בת עמי׳ ותכל דוד המלך לצאת׳ נפש דוד המלך׳ ואמר להרגך ותחס
עליך׳ נאמר אדם להרגך ותחס עיני עליהם׳ ואת כל הארץ היא׳ כי היא׳ נרדם ורכב
וסוס׳ אדם ורכב וסוס׳ וירב היער לאכל׳ חית היער׳ בע יצאו ואינם יצאו ממני׳
בשלם הבשר בשל להם׳ הן אראלם׳ אראה להם ודומ׳ ומן הנוספין
כמו אמר אל הכהנים ואמרת אלהם׳ ויאמר המלך הנ׳ ויאמר לאסתר׳ וראיתי אני דניאל

את המראה׳ אשר נשבענו שנינו אנחנו׳ ויו׳ אה׳ לינ׳ במראות הלילה ויו׳ ישען בראתיו
יצרתיו אף עשיתיו׳ וילכו שלש׳ בני ישי הגד׳ הלכו׳ וכל צדיק כולם בשבי ילכו׳ ופגעתי
אני בכל מעש׳׳ ואין אני ואחי ונערי ואנשי המשמר אשר אחר אין אנחנו פשטים ועתה
אם באמת ובתמים עשיתם ואם טובה עשיתם׳ גם אנחנו גם אתה גם טפנו׳ גם אנחנו גם
אני ונמצא הגב׳ בידו׳ ורחבות העיר ימלאו ילדים וילדות משחקים ברחבותיה׳ ויש
מן הנוספין מי שנוסף לצורך כמו כדב׳ אל יוסף יום יום׳ בכל יום ויום׳ וכן ואותי יום יום
ידרושון׳ וכן בבקר בבקר בהיטיבו׳ ביום השבת ביום השבת בבל שבת ושבת׳ וכן יעשה
שנה בשנה׳ וכן חמשת חמשת שקלים׳ איש אחד איש אחד למטה אב׳׳ וכן איש איש
על עבודתו כחלק יאכ׳׳ וכמו בד בבד יהיה׳ לא יהיה לך בכיסך אבן ואבן׳ לא יהיה
לך בביתך איפה ואיפה׳ הכל נצרך לו וכל הדומה לו על זו הדרך׳ ומן
המלות העומדות זו במקום זו כמו לעם נכרי לא ימשל למכרה׳ עונה לאיש אחר׳ וכמו
ולקחתי את לחמי ואת מימי עונה ואתייני שאינו מקפיד על המים עד כאן׳ ואינו כמות
שנ׳ בעבודה ואכלכלם לחם ומים שזו מים ממש כמו שאמרו למה הזכיר את המים
מפני שהיתה מציאתו קשה במים תחת לחם׳ וכן המריקים מעליהם הזהב׳ ענ׳׳
השמן הזך כזהב׳ וטהרתים מכל עונם אשר חטאו לי מקום אשר עוו לי׳ כי נצא בו ונלחתי
לכל עונם אשר חטאו לי׳ וכן והצילו גזול מיד עושק מקום גוזל׳ ויקח את העגל אשר עשו
וישרף באש מקום ויתן באש׳ כי יצא בו וטמא ראש נזרו מקום שערו׳ כי יצא בו גם
זרע יעקב ודוד אמאס מקום אהרן ודוד׳ כי יצא בו ואת חמשת בני מיכל מקום מרבכ׳
היא חמש נקראו על שם אחותה לפי שגדלה אותם׳ וכן כי יואב נטה אחרי אדניה ואחרי
אבשלום לא נטה׳ ענ׳ ואת שלמה לא כתו שבו הענין׳ וכן והיתה יד ש׳ בכם ובאבותיכם
מקום ובמלככם׳ מי עור כמשלם ועור כעבד ש׳׳ מק׳ וחרש שכן הוא ענין הדבר׳
ושם אחתו מעכה׳ מקום אשתו׳ וכן המזבח עץ שלש אמות מק׳ השלחן שכן הוא
אומ׳ בסופו וידבר אלי זה השלחן אשר לפני ש׳׳ וכן ויאמר לו מיכה שבה עמי וילך הלוי מק׳
וישב׳ וכן ובצאו אל החצר החיצונה אל החצר החיצונה אל העם ענינו ובצאו מן החצר הפנימית
אל החצר הח׳׳ וכן כל הדומה לזה כולו על דרך זה׳ ומן האותיות המהופכין

והענין אחר כמו כשב בכש שמלה שלמה׃ כי בלעו שפה בלוע לשון ולשון עלגים תמונת ברזל
תמונת חרב ובכלי גמא ואת האגמים שרפו באש התשים אגמון באפו ויחלש יהושע בלהתעלפם
והיית לזעוה רק זועה בע עולה בע עולה ומתלעות לביא לו מלתעות כפירים ויחרד האיש
וילפת נפתולי אלהים נפתלתי׃ גער הים רגע הים יושבי חדל האזינו כל יושבי חלד נגזרתי מנגד
עיניך נגרזתי׃ אגמים אמגים׃ ויחגרו ויחרגו׃ ויפצר בם ויפרץ בו ודומ׳׃ ומן התיבות ההפוכים
המסורסים כמו על הרים יעמדו מים׃ ענינו על מים יעמדו הרים׃ כמו לרוקע הארץ על המים׃
וכן נרפא נגע הצר מן הצ׳׃ ענינו נרפא הצרוע מנגע הצרעת וכן ותשם בפוך עיניה׃ ענ׳ ותשם
הפוך בעיניה׃ כמו כי תקרעי בפוך עיניך׃ ותולעת שני׃ שני התולעת׃ עד דוד הגדיל׃ עד הג׳ דוד׃
וכן כד הקמח לא תכלה וצפחת השמן לא תחסר׃ ענינו קמח הכד לא יכלה ושמן הצ׳ לא יח׳׃
וכן כל כיוצא באלו׳ על דרך זו׃ והמסורסים כמו שיאמרו במקצת מקומות
סרס המקרא הזה והפכהו׃ כמו אף אש צריך תאכלם׃ ענ׳ אף צריך אש תא׳׃ ואשר נתן כתר
מלכות בידו׃ ענ׳ וכתר מלכות אשר נתן בידו׃ אדם כי יק׳ מכם קרבן ליי׳׃ ענינו אדם מכם כי
יקריב׃ ויקבר בקבר יואש אביו בעפרה אבי האיעזרי׳ ענ׳ אבי האיעזרי בעפרה׃ וזבחו זב׳
שלמ׳ ליי׳ אותם׃ ענ׳ וזבחו אות׳ זבחים שלמ׳ ליי׳׃ אשר חכמים יגידו ולא כחדו מאבותם׃ ענ׳
אשר חכמ׳ יגי׳ מאבו׳ ולא כחדו׳ ויהי ככות עלי הרוח׃ כנוח הרוח עלי׳׃ והנה איש צרור כספו
בש׳׃ מקום והנ׳ צרו כספו איש בשקו׳ ונר אלהים טרם יכבה ושמואל שוכב בהיכל יי׳׃ ענ׳
ונר אלה׳ טר׳ יכ׳ בהי׳ יי׳ ושמ׳ שוכב׳ ותר׳ רבקה את עיני׳ ותפל מעל הג׳ ותשא רבקה את עי׳ ות׳
את יצחק ותז׳ א׳ העבד וג׳ ותפל מעל הגמ׳ ותק׳ הצעיף ותת׳ ויקחו את ציד העם בידם׳ ענ׳ ויקחו
העם את צידם בידם׃ וכן כל הדומה לזה על דרך זה הוא הולך וערום יבין לאשורו׃ וכן
מלות כתובות ואינן נקראות׃ ויש מלות נקראות ואינן נכתבות׃ הכלל
הראשון הן שמנה׃ כי אם אמנון לבדו מת׃ אם נכתב ולא נקרא׃ כי אם במקום
אם לא נקרא׃ ימלט נא שם לעבדך׃ נא לא נקרא׃ חי יי׳ את אשר עשה לנו׃ את לא נקרא׃ אל
ידרך ידרך הדרך׳ ידרך תנ׳ לא נקרא׃ עשיתי כאשר צויתני כת׳׃ ונקרא בכל חני׳ צויתני׃ ופאת
נגב חמש חמש מאות׃ חמש תנ׳ לא נקרא׃ כי אם גאל אנכי׃ אם לא נקרא׃ הכלל
השני הן עשרה ולא אבו בעמין כת׳׃ ונקרא בנבעמין׃ בלכתו להציב ידו בנהר פרת בנהר

פרת נק׳ כאשר ישע בדבר כת׳ ישעו איש בדבר נקרא׳ כי על כן הק׳ כי על כן קרא נק׳ ואו ומלך
ושראצר הכו הוכת׳ ושראצר בנו הכוהו נקרא׳ קנאתי׳ תעש׳ את כת׳ קנאת ש׳ צבאות נק׳ הנה
ימים נאם ש׳ כת׳ הנה ימ׳ באים נק׳ אל יהי׳ פליטה כת׳ יהיה לה פליטה נקרא׳ כאשר אומר
אעשה כת׳ תאמרי לי אע נקרא׳ כי אמר׳ אל תבאי ריקם כת׳ כי אמר לי אל תבאי נקרא׳
הן הן אלו הנזכרים ואין זולתן בכל ארבעה ועשרים ספרים׳ זהו מה שראינו לכתבו בזה
החלק הראשון והכל בדרך קצרה והכל מבואר בכתבי בעלי הלשון והדקדוקיין כל שכן בספר
הקריאה׳ והשם יעזור לכל דורש׳ לחקור ולפרש׳ ויהיה לו ענף ושורש׳ **החלק**

השני בענין המלכים כבר ביארנו שהאותיות לבדם בלא מלכים
והן הנקודות לא יעלה מהן ענין׳ שבזמן שאדם כותב לחבירו תיבה בלא נקודות אינו יודע מה
ענינה כגון שכתב שלוש אותיות שמר אין הקורא יודע ענינה אם היא שמר לשון צוואה או שמר
לשון הגדה וספור או שמר על שם איש או שמר מלה אפודה או שמר מקום פועל ודומה
להן׳ ואם ישבה מלך אז יודע העניין ודן על זאת׳ וגם ידע במלבוש האות הנה מן הנד׳ ויודע
בהן דרך הצירוף ומקום הפסקה באתנחה ובסוף פס׳ ודומ׳ **ואם** יאמר אדם מי חבר
אלו המלכים וכן הטעמים והתקין צורתם כמו שהן עתה בידנו **ידע** תחלה כי צורתן היא
ממה שחברו עליו האחרונים ואמרו זו היא צורת הקמצה וזו היא צורת הפתחה וכו׳ וכן זה
צורת הזקף וזה צורת האתנחה׳ וכולן הסכימו עליהן ועשו אותן סימנין ללמוד וללמד בהן׳
יש מי שאומר מימות עזרא הן שכתבו אותן והעלו להן אלו הצורות כמו שנ׳ ויקראו
בספר בתורת האל׳ מפורש ושום שכל ויבינו במקרא׳ ואמרו חכמ׳ מפורש זה התרגום׳ ושום
שכל אלו המסורות׳ ויבינו במק׳ אלו פסקי הטעמים כמו שתיקן התרגום וחברו׳ וכן תקנו כל התפלות
והברכות כך תקנו אלו המלכים והטעמים והעמידום על צורה זו׳ ויש מי שאומ׳ מקודם עזרא׳
וזה שאמרנו בצורתן ושמותן׳ אבל עניינם ממשה מסיני כמו תורה שבעל פה׳ והיו על
פה כותבין תיבות הפיסוק בלא מלכים ולא טעמים וקורין אותם כתיקון כמו ששמעו ממשה
בדרך הדוס ובדרך שחיה ובדרך גנב׳ ומוציאין אותו על הענין וכן קבלו איש מפי איש׳ וכיון
שראו שהתחילה הגלות ונתבלבלה הלשון עמדו וסימנום וחקקום ונקדו בהן החומשין כדי
שילמדום הכל במהרה ותהיה לשון הכל צחה בלשון הקדש על פי הדקדוק ששמעו ממשה

מסיני ונשאר ספר תורה המקודש בלא נקודות בעיקר נתינתו מסיני כמו שהוא בלא תרגום׃
והרי אנו מבארין בזה החלק המלכים וצורתם ומחלקותם׃

שער שמות המלכים וצורתם ומקום יציאתם

וסידורן שם הראשון חולם ונקרא מלוא פום והוא נקודה אחת בין שני אותות
מלמעלה כמו עשה קנה׳ ונקרא חולם כמו שאמרו כל הראוי למלכות חולמתו כלומר
יבוא כתר מלכות מלא ראשו בשוה וכמו שנ׳ ותחלימני והחייני כלומר בריא ושלם מלא
ומפואר׃ שם השני קמצה והיא קו ונקודה תחתיו תחת האות כמו ברא עשה
והיא קומצת את הפה כמו וקמץ הכהן׳ שם השלישי פתח והוא הקו
קו תחת האות כמו תחן גחס והוא פותח הפה כמו פתח לבנון דלתיך׳ שם
הרביעי סגלה ונקרא פתח קטן והוא שתי נקודות מלמטה ונקודה אחת תחתיהן
כמו אֶרֶץ גֶּבֶר וקראו לו פתח קטן לפי שאינו פותח הפה כולו אלא הצדדין בלבד
ונקרא סגלה שהוא כמו אשכל בכרם והכרם נקרא סגלה והוא שלש נקודות משולשין
כמו שביארנו צורתו׳ שם החמישי צירי ונקרא קמץ קטן והוא שתי
נקודות זו בצד זו בשוה תחת האות כמו הֵיטֵב תֵּבֵן ונקרא קמץ קטן לפי שהוא
קומץ את הפה מעט׳ ונקרא צירי שכן קוראין רבנן לשוקת שבוקעת מן הנהר׳
צירתא לפי שהיא בוקעת ועוברת כך זה המלך בוקע בין השנים ועובר׃
שם הששי חרק והוא נקודה אחת תחת האות כמו בִּין תָּבִין ונקרא חרק
שהוא חורק את השִׁנַּיִם כמו וחורק עליו שניו׳ שם השביעי שרק
והוא נקודה אחת בתוך אות וו הסמוך לאותו האות הצריך לו כמו חושוקומו׳ ואם
אין שם וו עושין שלש נקודות מלמטה תחת האות זו תחת זו באלכסון דרך ימין כמו
קֻמָּה שֻׁבָּה׳ ונקרא שרק שהוא שורק בשפתים כמו שריקות עֲדָרִים׃ אלה
הם שבעת המלכים המשוחים הנסוכים׳ והשוא יוצא עמהם ומתחלק בתוצאותיהם׳ ולבסוף
נבארו בעזרת צור ישראל ושומרו׳ ואלה מחלקות תוצאותם׳ הראשון הוא החולם עיקרו עיקר
הלשון ובית הבליעה כמו אותיות אחהע והוא מהלך על כל הפה כולו ולפי כך נקרא מלוא פום׳
השני הוא קמץ בשליש הלשון ותנופתו למעלה לחֲנִכַּיִם ולכך נקרא קמץ׃ השלישי

והוא

והוא פתח והוא פותח הפה ומניף הלשון למטה׃ הרביעי והוא הסגול יוצא בנדי הפה
ומניף צד הלשון וקצתה למטה׃ החמישי והוא צירי בוקע בין השנים ויוצא׃
הששי והוא חרק חורק את השנים בחזקה׃ השביעי והוא השרק מקבץ את
השפתים ושורק בהן למעלה׃ נמצא סדורן כך הוא׃ או המפוארה גם א הגבורה
גם א הגדורה גם א הקשורה גם א החבורה גם א העזורה וסופם א החמודה והשוא
משרת עם כלן בכל המקרא׃ ודע כי יש לאלה המלכים דרכים נסוכים אחת באחת
נמקכים ועיקר תולדותם על שלשה דרכים דרך הרום ודרך נצב ודרך שחייה׃ דרך
הרום או או׃ ודרך נצב א א א׃ ודרך שחיה א א׃ והשוא פעמים הוא נח ואין לו תנופה ופעמים
הוא נד ויוצא בשפה׃ הראשון מן הרום והוא חולם׃ יבוא על הפועל כמו
בונה קונה ומשק׳ ואוכל ושומר ומשקלם׃ ושומע ופותח ולשעבר כמו שורף שורף ומש׳ בונן
וחונן ומשקלם׃ נודע נושע ומשקלם׃ ובשמות כמו אהל בהן אופן אוצר ומש׳ ובמאורעים
כמו רוגז חורב אומר׃ נמצא זה המלך אינו בא אלא בכפעלים ובשמות ובמאורעים בלבד
ופלי הוא בנפעלים׃ השני מן הרום והוא שרק׳ יבוא על הצווי כמו קום שוב
ויבוא על הפועל שלא נקרא שם פועלו כמו קפר קבר׃ ויבוא בשמות ובמאורעים כמו פורה
נערך פורה דרכתי דומה דומיה ודומ׳׃ הראשון מן הנצב והוא קמץ׳ יבוא
על הנפעל כמו שמור זכור שכור בנוי ומש׳׃ ויבוא על מלה האפודה כמו שמור זכור בכו
רצוי ומשק׳׃ ויבוא על העבר כמו שמר בנה׃ ויבוא לשעבר ולשם הפועל כמו שם קם
השני מן הנצב והוא פתח׃ יבוא על הצווי כמו הכה הטה ומשקלם׃ ויבוא על
מלה האפודה כמו דבר קוה ומש׳׃ השלישי מן הנצב והוא סגול יבוא על
הצווי הקל כמו הרף ממני הרב כבסני ודומ׳׃ ויבוא לשעבר כמו האכיל החזיק החשו
ומש׳׃ הראשון מן השחייה והוא צירי׳ יבוא לשעבר כמו הקים השיב העיר
וגו׳׃ ויבוא על שם הפועל כמו מקים מעיר׃ ויבוא על הצווי במקום א׳ במקום שסמוך
לו אות אחהע כמו האספו החלצו העלו הרמו ודומ׳ השני מן השחייה יבוא
לשעבר כמו הכה הניתה גלה וכד בלע׃ ויבוא על הצווי כמו שים הכון ומשקלם׳ ויבוא על
צווי ועבר ושם פועל כמו התהלך התהלך מתהלך וכל הדומה למשקלים אלו׃ ואפשר

שיתחלפו משקלותם והוא כלל במלות אחדים כמו שאו׳ פעמים יבוא הקמץ במקום פתח כמו
והמלה לא המלאת וחתל לא חתלת ראוי לה פתח כמו השכב אותם ארצה וכן מזו הפנו העמים
ראוי הפנו לשון צווי וכן והפדה לא נפדתה ראוי הפדה כי היא מלה חפודה וכן ומשקל הכסף
ותזהב ראוי לפתח שהוא מצורף וכן הדומה להן ויבוא הקמץ במקום סגולה כמו כי היום יי׳
נראה אליכם ראוי נראה כי הוא עתיד ודומ׳ ויבוא במקום חרק כמו משכן אותה וכלהמנעה
ראוי משכו וכן שערו חרבו מאד ראוי חרבו כי הוא מקום צווי ודומ׳ ויבוא במקום שרק
כמו שדדה נינוה הכרת מנחה ונסך כליל תקטר ודומ׳ ויבוא השרק במקום קמץ כמו
הללוהו ברב גדלו מלא קמצו ולקרבן העצים ודומ׳ ויבוא במקום פתח כמו כי גנב גנבתי
ראוי גנב גנבתי כמו יסר יסרני יה וכן זכור יי׳ לדוד את כל ענותו ראוי ענותו ודומ׳ ויבוא
במקום חולם כמו תהומות יכסימו וגם לא תעבורי מזה ישפוטו הם תשמורם ודומ׳ ויבוא
הצרי מקום סגול כמו תאהבו פתי ודומ׳ ויבוא במקום חרק כמו ותלך ותתע ותבה מכעס
עיני הנצו הרמונים הפרו בית ישראל הקרה רעתה והצרתי ודומ׳ ויבוא החרק במקום סגול
כמו ובפרשכם כפיכם ותרץ את גלגלתו ומאספכם רוח רעה מלבעתך בן נון ודומ׳ ויבוא
במקום קמץ כמו נערבה על דל שפתי ראוי נערבה שהוא במקום בקשה ויבוא במקום
שרק כמו כן משחת מאיש מראיהו כי מאתנן זונה קבצה ופתחו שעריך ודומ׳ ויבוא הפתח
במקום סגול כמו ותתנה לזרע יעקב אהבך בורך יעקב גאלבם אל תלן הלילה ודומ׳
ויבוא במקום שוא כמו ואמותתה ואני אסבול ואמלט ודומ׳ ויבוא במקום חרק מפני
אות אהחע כמו כאהלים כארזים ודומ׳ ראו כי ויבוא במקום שרק מפני אהחע כמו
ואהבך והרגוני ראויין שרק כמו וממרך ושמרני לא נפתחו מפני אותיות אהחע שהן פתוחין
ויבוא במקום צרי כמו השב אל תערה יאהבני אישי הבדל יבדילני ודומ׳ ויבוא הסגול
במקום צירי כמו אל תמחי ואל תמח צור ילדך תשי ודומ׳ ויבוא במקום חרק כמו ואהבו
את יי׳ אחזו לנו שעלים ודומ׳ ויבוא במקום קמץ כמו מבית למבטחם ודומ׳ ויבוא במקום
פתח כמו ויתנחם התנחלו גש הלאה ויקץ נח ודומ׳ ויבוא החולם במקום קמץ כמו ולכה
זעמה ישראל במצאכם אתו ודומ׳ ודון על דרך זו בכל אשר תמצא והן כולם פלאים ויוצאים
מן העיקרים וכל זה לפי צחות הלשון זה הוא שראינו לכתבו כאן מענין המלבים בדרך

קצרה קרובה והמלאכה מרובה הכל מפור שבספרי הדקדוקיין ׃ ולא נשאר לנו אלא דרך ידיעת
השוא ׃ ועתה נבאר מחלקותו ודרך תוצאותו ׃ שער ידיעת השוא הנד והנח ׃
דרך ידיעת השוא ׃ השוא נחלק לשני מחלקות אחד נד ואחד נח ׃ סימני הנח שהוא מישב את
האות ומניחו ומושיבו עם המלך שלפנו כמו ישראל השוא שתחת השין נח והיא נמשכת
עם היוד במלך היוד והוא החרק וכן זמרי למשעי פלני ׃ ומסימניו שהוא חולק
את המלה לשתים ולשלש כמו המצפצפים כלו המלבדה וצפ לבדה ופים לבדם ודומ׳ ׃ וכן
בסוף התיבה לעולם סופה בשוא נח היו שתי תיבות נשמעים בתיבה אחרת כמו בראשית ברא
הנחת המלה על שית והתיו נח ואמר ברא נפסקה זו מזו ׃ ולו היה תחת התיו שוא נד היו
נשמעין כלו הן בראשי תברא ׃ ודון על דרך זו ׃ זה הוא דרך השוא הנח ׃ ועוד שהוא מוכיח
על מלת הנקבה כמו רַחַצְתְּ כָּחַלְתְּ וזה במקרה לא בעיקר ׃ וכל שוא נח האות הסמוך לו
אם היה מאותיות בגד כפת יצא ברגש לעולם ואם היה נד יצא האות ברפי כמו שיתבאר ׃
והשוא הנח נמשך עם האות שלפנו כמו שאמרנו והשוא הנד נמשך עם האותיות
שלאחרין כמו וישכנו השוא שתחת השין נח לפי כך הוא נמשך עם היוד והשוא שתחת הכף
הוא נע לפי כך הוא נמשך עם שלאחרין נמצאת המלה כלו היא מתלקת ויש לבדה כנו לבדו
ועל דרך זו כל הדומה ׃ ולעולם לא יהיו שואין נחין באחד ובזמן שיהיו שני שואין יהיה הראשון
נח והשני נד ולא יהיה נח אחר נע לעולם ולעולם לא יהיה שוא נח סמוך לשוא נע אלא שלישי
לו ויותר כמו בישראל למנחה ודומ׳ ׃ זה הוא דרך הנח ׃ סימני השוא הנע
כבר ביארנו שהאותות הן עשרים ושתים והן נחלקין בשוא לשלשה מחלקות ׃ החלק הראשון
אחהע שהן אותיות הגרון ׃ כל אות שיהיה תחתיו שוא והיה סמוך לאחד מאותיות אחהע יצא
אותו השוא במלך שהוא תחת אות אחהע הסמוך והוא כמלך חטף קל כמו ואם כהה יצא ההוו
בחרק חטף ואם יש עם השוא געיה יצא בחרק בשוה כמו ואם יותר נקרא כלו הוא נקוד ואם
כן ואמרו לי יצא השוא בקמץ חטף ואם יש עמו געיה יצא כמלך בשווה כלו היא ואמרו ׃
וכן והיה יצא השוא בקמץ קל ואם יש עמו געיה יצא כמלך בשוה כמו וְהָיָה כלו היא וְהָיָה ׃ וכן
רחוקה יצא השוא בחולם קל ואם יש עמו געיה נקרא בחולם שלם כמו כי רחוקה היא כלו
היא רחוקה ׃ וכן וחָלָה חרב בקמץ קל וכן וחכך יצא בחרק קל ׃ וכן ברוך ננ׳ לעולם השוא

יצא בחולם קל ואם יש עמו געיה בחולם שלם כמו יהי שמו לעולם כאו הוא נקוד לעולם׃
ועל הגבול בקמץ קל ואסרע בעיניכם בצרי שלם׃ זה הוא דרך אחהע בשוא
הסמוך לו וזהו שיהיה האות שעליו השוא משאר אותיות חוץ מאחהע אבל אם היה האות
שעליו השוא מאותיות אחהע וסמוך לו אות כמותו מאחהע אין השוא יוצא כמלך הסמוך
לו אלא בנקודות שעליו בלבד לפי שאותות אחהע אינן יוצאין בשוא לבדו אלא בשוא ופתח
מו בשוא וקמץ ברוב המקומות לפי כך נקרא במלכו ואינו נקרא במלך האות הסמוך
לו כמו ימחאו כף השוא שתחת החית יצא בפתח שעמו ואינו יוצא בשרק שעל האלף וכן
על דרך זו׃ החלק השני כל שוא שיהיה על אות חוץ מאותיות אחהע וסמוך
לאותו האות יוד יצא היוד במלכו ויצא השוא הסמוך לו בחרק קל לעולם ואם יש עמו געיה
יצא בחרק שלם כמו לירמיה לישבקשה ויאחביקב בינם ליבשה בכולן יצא השוא בחרק
קל׃ ואם יש עמו געיה יצא בחרק שלם כמו ביד אשה כאו היא ביד׃ ואם יאמר אדם
הואיל והשוא שיש עמו געיה נקרא כמלך למה לא נקדוהו במלך מתחלתו׃ ידע כי
השוא שקודם היוד סימן למנוכר ואו הוא מלך היה מיודע כמו ביום זבחכם מנוכר כלומר
באיזה יום שיהיה׃ ביום ההוא מיודע הפך יום ליבשה מנוכר ביבשה עבר ישראל מיודע
וכן ברוב המקרא׃ והכתוב צריך למנוכר ולמיודע לפי כך נקד בשוא כדי שיוכר שהוא
מנוכר ונקרא באיזה מלך הראוי שחברו עליו׃ ועל עילה זו שנוי כל השואין שבכל
החלקים׃ החלק השלישי שאר האותיות והן שבעה עשר החזיר היוד עליהם
יהיו שמונה עשר׃ או השמונה עשר אם היו בראש התיבה ואין סמוך להם לא אחהע ולא יוד
יצא השוא שתחתיהן במלך קל והוא הפתחה לעולם כמו כרוב עם גדושותיכם דרכיו וראש
זכור למלך ודומין כולן יוצאין בפתח קל׃ ואם יאמר אדם למה לא יהיה תחתיהן פתח עם
השוא ידע כי כבר חברו בעלי הלשון והדקדוק שלא יעשו על אות אחת שוא ומלך אלא
אחהע בלבד לפי שהן אותיות הגרון ואם יאמר למה לא יהיה תחתיהן פתח לבדו אמור לו
אינן ראויין לפתח כי הפתח יחזק המלה ויסמוך לו דגש ברוב המקומות ואו ראויה לרפיון וראויה
לפתחה לפי כך עושין השוא והקורא אותה יפתחה כמו׃ ואם יש עם השוא שתחתיהן געיה יצאו בפתח
שלם כמו לנחלת בני ישראל בבוא אין צרור המור וזולתו׃ בענין השוא האות שיש עליו

השוא לעולם אי אפשר שיהיה תחתיו טעם כי הטעם ימשוך האות ויאריך בו׃ והשוא הנח
והנד אי אפשר לה׳ אריך בהן אלא יוציאין בפתיחת הפה בלא הרגשה חזקה כמו ב׳ בראשית
נקרא השוא כפתחה ואינה נמשכת כדי שתקבול טעם אלא מתגלגלת בפה ודוחקת למלך
הסמוך לה לפי כך אי אפשר שיהיה טעם עם השוא לעולם שהן חלוף זה לזה׳ הטעם מושך
והשוא אינו נמשך לכך נמנע׳ והגעיה אינה טעם אלא סימן לפתיחת השוא בלבד׃ וד״ע
שהשוא הנד׳ אם יהיה אחריו אות מאותיות בגד כפת לא יהיה דגש לעולם אלא רפי׃ כמו
ככלות כבואם בכלו ודומ׳ ׃ ואם יאמר אדם הרי מלת שתי ושתים השוא נד והן דגש אמור לו
שיש שם אלף נעלם קודם השין ונקראות כאלו היא באלף קל כמו אשתי ונמצא השוא אינו נד אלא
נח וכל שוא נח סמוך לו דגש כמו שאמרנו׳ ומפני מה לא ימצא דגש אחר שוא נד לפי שהדגש
ממשיך האות ומכבידו והשוא הוא נדפק ואינו נמשך לכך לא יהיה סמוך לו אלא רפי׃ וד״ע
שהשוא הנד לא יתחבר עם מלך באות אחת מכל האותיות אלא אחהע בלבד כמו אנשי הלוא
הוא וְחֲנֵה עלו אלי ודומ׳ ואם יאמר אדם הרי ד״ל מרדכי בשוא וקמץ וכן קדם קדמיהון משכן
אותה די אנא בניתה לא תבשל גדי שבלים שבלי ודומ׳ אמור לו או אזהרה וזירוז למקצת
הסופרים כדי שיוציאו את האותיות שלמים ולא יגמגמו בהם ומקצת ספרים ימצאו בהן
ומקצת לא ימצאו אלא מוציאין אותן בפה בלבד בשעת קריאה וד״ע שבזמן שיהיה המלך
עם השוא באותיות אחהע אין המלה נקראת אלא בשוא וחטף מן המלך כמו חֳרם ובית ענת
נקרא השוא בקמץ חטף נמצא העיקר הוא השוא והמלך מסייע לו׳ ואו היה המלך עיקר לא
היו עושין השוא שהשוא הוא צריך למלכים ואין המלכים צריכין לו׳ ואי אפשר שיתקבץ
השוא עם המלך אלא בשלשה מלכים בלבד הקמץ והפתח והסגול לפי שהן קרובין לו אבל
שאר מלכים אי אפשר׳ וד״ע ששוא נח בתחלת התיבה אי אפשר לפי שאין מתחילין
בתיבה באות נח אלא באות נד לעולם׳ לפיכך כל שוא בתחלת התיבה הוא נד וסמוך לו רפי כמו
בבואם ודומ׳ וכל שוא באות שני מן התיבה הוא נח וסמוך לו דגש אלא אם כן נכבד האות
הראשון והארך בו יהיה השוא נד ונסמך לו רפי כמה ושבה כאן הוו תיבה לבדה והשניה שבה
לבדה ונמצא השוא בתחלת התיבה שהוא נד כמו שאמרנו ולכך נסמך לו רפי׳ וכן נסגר
פום אריותא וזהב הארץ ודומ׳ ואם לא הוארך הוו יהיה השוא נח וסמוך לו דגש׳ וכן אם אין

טעם בתיבה אעפ שיש בתחלה געיה יהיה השוא נח כמו ודומה לך נמצא הגעיה תוכיח במקצת
מקומות על תוצאות השוא אם הוא נח או נד וכבר אמרנו שהשוא הנד לא יסמך לו שוא
נח אלא באות שלישי או יתר כמו בישרא׳ ואם יאמר אדם הרי מלת שמרה נפשי משכו אותה
ודומ׳ שוא נד בצד שוא נח אמור לו שוהמלות אין לשוא בתחלתן לא טעם ולא עילה ואין אפשר
להוציאו בפה ולא עשו אותו אלא כדי לחטוף בקמץ ולהקלו כדי שלא יכבד וכבר אמרנו
שאי אפשר לשני שואין נדין באחת או נחים באחת או נד ונח באחת אלא בזמן שיהיו
שני שואין באחת יהיה הראשון נח והשני נד בכל מקום ולא ימצאו שני שואין נחין באחת
אלא בסוף התיבה בלבד כמו יֹשַׁבְתְּ בלבנון מְקֻנַּנְתְּ בארזים וכן וַיֵּשְׁבְּ וַיֵּרְדְּ יָפַתְּ ודומ׳ וכן
יורה על הנקבה וישבת על מטה ודומ׳ וכל שהוא יחידי באמצע התיבה לעולם נח כמו
זִמְרִי מִשְׁעִי דִּבְרִי ודומ׳ אלא אם היה בו דגש הרי הוא נד כמו אִתְּךָ אִתְּכֶם אֲתַקֶּנְךָ ודומ׳ או
אם הוכבד האות שלפניו כמו ושבה המדברים וכן אם כפתח האות שלפניו והוארך בו
מעט יהיה שוא הסמוך לו נע מעט וירפה האות שבצדו כמו ויורד ויברך וכן כל שני
אותות בתיבה אחת צבותות זו לעמת זו עמותות כל המקרא על דרך זה מפי כל סופר
וחוזה הסימן הזה לא ירצה אם געיה לאות ראשון תקדום בנעימת לחשון יפתח פיו בשוא
שתחת האות הראשון כמו ועללו את שולליהם השוא שתחת הלמד נע וכן ובזזו את
בוזזיהם יסכהו צאלים צללי גללי המלקקים קול ילולת ואם אין געיה אצלם לא יפתחו
לעולם אבל גוללם ולא יפצחו במלם כמו הכנו אתנו לך הוי החקקים חקקי און כי ינטו
צללי ערב הנני אני ודומ׳ וכל מזה הדומה הוא בעור וקומה לבורים ידמה חוץ מחמשה
פסוקים על זה פסוקים ובהן שחולקים כי געיה להם סמוכה ועמהם משוכה עמהם תמוכה
ושמורה וערוכה והם לא נפתחים ובפה לא נפצחים והן בצר להם ישחרנני זובח תודה
יכבדנני אז יקראנני ישחרנני ולא ימצאנני ומשחרי ימצאנני וכל לשון אכילה אם
בשלוש נקודות פעולה בפתחה מלולה בלא לשון כלולה כמו ועגת שערים תאכלנה השוא
שתחת הכף נפתח מעט וכן בעצבון תאכלנה ודומ׳ חוץ מאחד במקרא מיוחד ברבית
הטובה רבו אֹכְלֶיהָ הכף נח וכן כל לשון הלכה לדגשה סמוכה בפתח ערוכה בלשון
לא כרוכה כמו אלכה לי אל הגדולים השוא שתחת הלמד נפתח וכן נלכה נא דרך עתה

שס׳ כל המקרא על זה יכון בדבר חרוץ ולא פרוץ׃ ושאר המקרא כלו פתחה נקרא׃
ועוד למקצת הסופרים כל לשון ברכה אשר במקרא ערוכה אם טעמה על כף נסוכה פתחה
ארוכה כקשת דרוכה כמו ואברכה מברכיך ברכני גם אני אבי ואני אברכם ברכו יי׳ מלאכיו
ודומ׳ ואם טעמה על בית המוכה כולה ברוכה כמו והתברכו בו ויאמר דוד לכל הקהל ברכו
נא חוץ מאחד במקרא מיוחד כי על כף טעמו והוא ברוך בנאמו ולקצת הוא שמן וברכתי׃
ועוד למקצת הסופרים כי כל ריש אשר יהיה בין שני קמצין או בין קמץ וחרק או
שרק יפתח השוא אשר תחתיו כמו הרכוש הרוחה הרפאים הרשעים הרדידים ודומ׳ וכל
זה לפי העיקרים שהקדמנו׃ שכל שוא שקדמו אות נמשך וכבד וארוך יהיה אותו השוא
נע וכאלו אותה המלה מחלקת ומקום השוא הוא תחלתה ולכך הוא נפתח וסמיך לו רפי כמו
ושבה ופגר המדבר המדברים ודומ׳׃ ודבר זה לא ישתנה ולעולמי עד ימנה׃

כבר ביארנו בחלק ראשון שיש לוו הלוי דרך בנקודותיו ותוצאותיו
וזה הוא משפטו לפי מחלקותיו׃ אם היה ווהלוי על מלה שהיא מלעל תהיה הוו קמוצה
ברוב המקומות כמו קנה שמים וארץ ויאספו יין וקיץ הרב הוציא לחם ויין ימה וקדמה
צפונה ונגבה כדית אני ואתה זהב וכסף ועגל וכבש ושור ואיל ודומ׳ ובמקצת המקומות תהיה
בשוא כמו ואתם אספו יין וקיץ ושמן ובקר וצאן כל חלב שור וכש׳ עם גדול ורב ודומ׳
ואם היה וו הלוי על מלת מלרע יהיה בשוא כמו אנשים ונשים מתי ולבם איש ואשתו
קטן וגדול ודומ׳ ואם היה וו הלוי בשרק עם אות נח גלוי בצדו נקרא הוו כאלו הוא אלף קל כמו
וקראתם בעצם וקצרתם את קצירה ושמרתם ועש׳ ולמדתם אותם ובכן ראיתי רשעים
ודומ׳ כאלו הן אקראתם אקצרתם אש׳ אלמדתם אבכן כולם נקראים באלף קל׃ ואם יהיה
סמוך לוו הלוי אות מאותיות אחהע והוא בשבא ופתח יהיה על הוו פתח כמו ואכלהו
ויכלהו ועשיתם ודומ׳ והיה ראוי להיות שרק כמו ותמהו ודומ׳ אלא נפתח בשביל אות הגרון
הסמוך לו שהן פתוחין לעולם׃ ואם היה סמוך לוו הלוי יוד רפי יהיה הוו בחרק והיוד נח
כאלו איננו כמו וירא מצוה הוא ויפתח ויהודה בא וישחקו לפנינו וישיבוס מדר
הרע ויעידהו לאמר ויסתיך בספירים וישב אלש׳ וירחמהו ויערו את הארץ וישלחם ויהפכו
ארץ כרמים ויגבים ויזנח בן הושעיה׃ ואם יהיה וו הלוי סמוך ליוד נח והוא לשעבר

תהייה הוו בפתח והיוד בשוא נח כמו ואכל ויכלהו ויעדהו אנשי הבליעל וידברו אלי׳ ואם יהיה
היוד סמוך לוו והלוי בחרק והוו היה בשבא תקרא הוו בחרק קל כמו שאמרנו כמו ויעפו
נערים ויגעו הן יבשו ויכלמו׳ וכן אם היה היוד בקמץ או בפתח או בצירי וכו׳ כמו ויהפכו
ארץ ויבוא כנעם וישבו בארץ׳ ואם היה הו הלוי שרוק והוא סמוך לאותיות במוף והיו נדים
באיזה מלך היו נקרא הוו בשוא קל כמו ומלאו אהיך את לבבך ומלאו פני תבל ומשמרתם
ומתו גדולים ומתו בארץ ובאו והנו ובא המלך דוד ובאו ורננו וברא יי על כל מכון ובחש
היאור וברך את בית עבדך ונגשו ציים את איים ויפה ישית בגאון גלך ופרו ורבו ופניו
אליכם כולם נקראים בשוא קל׳ ופעמים תהיה סמוכה לבומף ואינה בשרק אלא בקמץ
כמו רשעים קברים ובאו יוצא ובא גפרית ומלח ומתו כל הצאן ופיהו מבית לכתרת
ודומיין׳ ודע והבין שהקמץ והצרי לא יבואו לעולם אלא על אות רך נח כתוב או
אינו כתוב כמו בָּרָא עָשָׂה קָנָה רָאָה בָּנָה יֵרֵד יֵצֵא מֵאֵן חֵרֵף ופתח וסגול לא יבאו אלא
על אותיות נח מצוי ואינו מן האותיות הרכים כמו אָמַר שָׁמַר עָמַד נָתַן אֶקְרָא אֶזְרוֹעַ
אֶקְחָה מרכבה ממשלה ודומי׳ וזה שאמרנו הוא ברוב ואפשר שיתחלף זה בזה
וזה בזה שכל דקדוקי הלשון אינם בנוים אלא על הרוב׳ זה הוא שראינו לכתבו בזה
החלק׳ ועתה נתחיל בחלק שלישי׳

החלק השלישי בענין הטעמים והמשרתים לטעמים

ושמותן וצורתן ומחלקותם ושאר ענייהם וכל הנלוה אליהם׳

כבר ביארנו שהטעמים צריכין להם לבאר בהם ענני הדברים ולתרץ בהם מאמרים.
ולולי הטעמים לא נחלק כל ענין ולא עמד כל בנין ולא נודע זכר מנקבה ולא שעבר
להבא ולא שבו לשבו ולא חמה לחן׳ גם לא יתבארו ענני הפיסוק אלא בטעמים שהוא
מישב זו המלה ופוסק בזו ומחביר זו לזו ואז ידוץ הקורא ולא יכשל׳ ואם לא ידע
בטעמי הפיסוק יתחלפו העניים ויתקלקלו הבנינים ומהפך דברי אלהים חיים׳ והרי אנו
כותבין כאן צורתם ושמותן ותוצאותם ועניים לפי מחלקותם׳ והכל בדרך קצרה כמו
שעשינו בשני חלקים הראשונים׳ ענין הטעמים הם שנים עשר ושמונים
כמאורות מסויימים מהם קטנים׳ ומהם דמים חרוזים ולא נעלמים מפי נבונים וחכמים

פשוט שבכל התומים׳ הראשון נקרא פזר על התיבה כנזר מגביה וחוזר ובלשון מתפזר׳
השני נקרא תלשה בשני פעמים חשה כפעם ואחור גשה וגוררת טעמים בדרישה׳
השלישי נקרא טל״ס נדחה בשתי אצבעות כפרס אחר באחד כקרס מחובר כלי חרש׳
הרביעי נקרא פשטה והוא היתיב בחיך ובלשון מבטה ובשני פעמים פשוטה׳
החמישי נקרא זקף ממשיך המלה ועוקף והוא מכל טעם שקף מיוחד באצבע
זקף׳ הששי נקרא אתנחה והיא מכל טעם נחה ריחה נודף כשמן המשחה
ממוצעת הפיסוק ומרויחה׳ השביעי נקרא זרקה וגם נקרא צנורי ולפעה סגולה כגל
צרורי מכנחת כשור וכחרי׳ השמיני נקרא לגרמיה וגם נקרא פסקה והיא שופר
ומקל חקוקה אדוקה בה ואין אל זו מפיקה׳ התשיעי נקרא רביע וגם נקרא נגדה
והיא נקדה למעלה נקודה ויו צוחה בנחת וברעדה׳ העשירי נקרא תברה נמשכת
בכל המקרא קבועה בתוך התיבה כקורה מתפכת היד והתיבה מעבירה׳
אחד עשר היא הטפחה אשר לאחור מתוחה במהרה בה לשיתה וסמוך לה אתנחה׳
שנים עשר הוא תסלוק אשר בו ענין מחבירו חלוק מוכיח כנר דלוק שזה סוף הפסוק׳
סימנם פתטו יזא זלר תפוס אלו הן הטעמים שנים עשר בדעת וחכמה ומוסר
מלאים בלי מחסר כל אחד בעצמו כמלך אין שר זה עם זה לא נאסר׳ והם יסודות
הבנין והם פוסקי הענין והם ראשית כל קנין לחכם ונביא ומלך ודיין׳ שבהם יתבאר
ענינו וצחות לשונו ומתק הגיונו׳ וניבו לכל יערב ויהיה עליהם כמורב׳ ושמונה
משרתים לטעמים חרוצים׳ הראשון אזלא לעולם עולה׳. השני מארכה עומדת
בחך דרוכה׳ השלישי דרגה והי שלשלת פעם יורדת ופעם עולה׳ הרביעי נטויה במקום
טפחה חנוייה׳ החמישי הוא עולה עם גלגל כלולה׳ הששי שופר תוארכו ישפר׳
השביעי שופר הפוך עומד כקרן הפוך׳ השמיני שופר לגרמיה והוא מן הטעמים
מנויה׳ זה הוא שמות הטעמים והמשרתים וכל אחד מהם נגלי ולא נעלם ידועים בפי
ישראל כולם סמוכים לעד לעולם׳ ולא ימצא פסוק במקרא כולל הטעמים והמשרתים
אלא שני פסוקים נמצא בכל אחד מהן אחד עשר מן השרים ורוב המשרתים׳ ואלו הן
וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אִישׁ עָלָה לִקְרָאתֵנוּ וַיֹּאמֶר אֵלֵינוּ לְכוּ שׁוּבוּ אֶל הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר שָׁלַח אֶתְכֶם׃

ודברתם אליו כה אמר יי המבלי אין אלהים בישראל אתה שולח לדרוש בבעל זבוב אלהי עקרון לכן
המטה אשר עלית שם לא תרד ממנה כי מות תמות׃ ויצאו יושבי ערי ישראל ובערו והשיקו
בנשק ומגן וצנה בקשת ובחצים ובמקל יד וברמח ובערו בהם אש שבע שנים׃ אלו הם
הטעמים והמשרתים שלכל המקרא חוץ משלשה ספרים תלים איוב ומשלי היקרים כי יש להם
טעמים אחרים שרים ומשרתים והן שמנה שרים ועשרה משרתים ואלו הן לפי צורתן׃
הראשון פלך הוא הקול פזר׃ השני רביע לטעמים ופיע׃ השלשי לגרמיה והיא פסקה
מקל למעלה ובין תיבות חקוקה׃ הרביעי הוא זרקה תאיר פנים וכאבוקה׃ החמישי
הוא יתיב והוא פשטה מקדמת למלך למטה׃ הששי הוא אתנחה רוחות ומרויחה׃
השביעי הוא טפחה נקודה ופשוטה לא מזיחה׃ השמיני הוא סלוק בו יודע סוף
הפסוק׃ והעשרה משרתים שופר שופר מפלז ושופר הפוך וצנורית ומקל ודחויה
ושוכב ונטויה ומארכה ושלשלת׃ וימצא פסוק אחד יש בו שמנת הטעמים השרים
וזה הוא׃ על זאת יתפלל כל חסיד אליך לעת מצוא רק לשטף מים רבים אליו
לא יגיעו׃ כלם שמונה עשר נחקקים׃ שמונה טעמים ממתיקים׃ ועשרה ניגו-
מפיקים וכולם כראי חזקים זה לזה נצקקים והדברים עתיקים׃ שער נחזור
ונבאר חלוק הטעמים והמשרתים שלאחד ועשרים ספרים׃ כבר ביארנו ששמות
הטעמים והמשרתים וצורתם חברו עליהם האחרונים אבל הראשונים היו יודעין הענין
ומפסיקין במלה הנפסקת ומעמידין במלה הנעמדת ומגביהין במלה הנגבהת ומשבירין
במלה הנשברת והיה הכל קשור בעבם ושמור בלבם וכיון שראו האחרונים שחסר
המדע ונתחלף המורע עמדו וחברו אלו הטעמים לפי שמותם וצורותם וחקקום בספרים
כדי שיהיו לעין הכל מאירים וירוצו בהם הקורים׃ דע שהטעמים השרים הם
העיקרים שבהן יפסקו הענינים ויעמדו כל הבנינים והמשרתים יהיו על מלה שאינה
ראויה להפסק לפי שאי אפשר שתהיה תיבה אחת או שתים בלא טעם כלל לא שר ולא
משרת אלא אותיות או מלות יחידות יהו מקפין להעריב הלשון׃ לפי כך כל מלה שאינה
ראויה לשר עושין לה משרת להחזיקה מעט ולא יתרפקו המלות זו על זו׃ והמשרתים
מתחלקים לכל השרים ומתחלפין בשירותם יש שר שראוי לשמשו משרת אחד בלבד או

שנים

שנים ויש שהוא ראוי לשנים ולשלשה וכן לארבעה וחמשה: וכל שר או משרת יש לו ניגון ונעימה
לבדו ולא ישוו זה לזה ואם שוו ישוו בדרך אחת או שתים לא בכל הדרכים לפי כך היו שמותיהן
כך וכך ומניינן כך וכך: ואו היתה נעימת השרים והמשרתים שוה היו כולן שם אחד וצורה
אחת ודבר זה גלוי הוא לכל המבינים: והטעמים השרים נחלקים לשלשה חלקים: מהן
דרך גובה: ומהן דרך רום: ומהן דרך שחייה ואינה שחייה אלא קול נצב שאינו לא למעלה
ולא למטה: דרך גובה נכנס תחתיו שלשה והם פזר תלשה תלים: ודרך רום נכנס
תחתיו ששה והם זרקא לגרמיה רביע תביר טפחה סגול: ודרך רום נכנס תחתיו
שלשה והם יתיב זקף אתנחה: וכן יש למשרתים כמותן: לפי כך יהיה כל טעם על
מלה הראויה לו וכן כל משרת על מלה הראויה לו: והמשרת הוא בשביל השר לפיכך אי
אפשר שיהיה משרת אלא והוא סמוך לשר לעולם: והשר אפשר שימצא בלא משרת
לפי שהמשרת צריך לשר ואין השר צריך למשרת אלא בין היה בין לא היה כמו שיתבאר:
ודע שהמשרת לא יהיה שר לעולם אלא אחד בלבד והוא הדרגה והיא הנקראת שלשלת
בזמן שהיא למטה תחת התיבה הוא משרת ובזמן שהוא למעלה הוא שר והוא פלא
לא ימצא באחד ועשרים ספרים אלא בשבעה מקומות בלבד כמו ויתמהמה ודומ' ולפי
שהן יחידים במקרא לפיכך לא נמנה עם השרים: וכן לא יהיה השר משרת לעולם
אלא התלשה בזמן שהיא בראש המלה על ימין הקורא היא שר: ובזמן שהיא על שמאל
היא משרת ונוספת על המשרתים: והיתיב יש לו שתי צורות הוא פשטה בסוף
המלה למעלה כמו דבר ואם היה החוזק באמצע המלה יהיו שני פשטין כמו ויאמר
ופעמים יהיה כצורת שופר הפוך ויהיה מלמטה: וההפרש בינו ובין שופר הפוך
המשרת שהמשרת יהיה לאחר המלך בכל אות שיהיה עליו החוזק כמו אלה: וזה לא
יהיה אלא בתחלת התיבה לעולם קודם למלך כמו אלה ככה ודומ' והטלים
פעמים יהיה פשטה כמו ויפן ופעמים יהיו שתים כמו ויאמלו: וסימנן אם היה על
מלך אחרון שבתיבה יהיו שתים לעולם כמו דבר: ואם ישאר אחריו מלך יהיה אחד
כמו ויעל ודומ' והתלשה השמאל שהיא משרת תשתנה צורתה ומקומה ושמה פעמים
היא למעלה בראש התיבה על שמאל הקורא וצורתה ככה כמו ויקרא: ופעמים תהיה

תחת המלה ונקראת תלישה קטנה ונקראת עגולה וצורתה כבת כמו ואת פאת והיא בעשה
עשר מקומות באחד ועשרים ספרים: והפזר שהוא שר פעמים ישתנה שמו וצורתו
פעם יהיה כבה ויהללו ונקרא פזר סתם ופעם יהיה כבה ים ונקרא פזר גדול ונקרא קרני
פרה׳ וכן הזקף פעמים הוא שתי נקודות זו על זו ונקרא זקף סתם ופעמים יהיה שתי
נקודות ומקל ונקרא זקף גדול׳ והשופר שהוא מכלל המשרתים פעמים ישתנה שמו
לפי הנעימה וצורתו אחת היא: נקרא שופר מיושב ונקרא שופר מורס ונקרא שופר
מכרבל׳ ועוד יש לנו טעם שר ולא מכר שמו וצורתו אלא בכלל חבירו והוא הסגולה׳
והוא שלש נקודות בראש התיבה מעשה כמו ויאמר המלך׳ ולמה לא נמנה לפי שהיא
תכף לזרקא לעולם לכך נמנו באחד׳ נמצא כל שמות הטעמים והמשרתים
לפי שנוי מקומם וצורתם כך הוא׳ פזר פזר גדול תלישה ימין תרס חד שני
טרסין יתיב שני יתיבין יתיב מקום זקף זקף גדול אתנחה זרקא סגלה לגרמיה
רביע תביר טפחה סלוק שלשלת מלעיל אלו השרים׳ והמשרתים שופר מושב
ושופר מורס ושופר מכרבל ושופר לגרמיהו ושופר הפוך ותלישה שמאל ותלישה
קטנה ואזלא ומארכה ודרגה ונטויה אלו הם הטעמים המשרתים והשרים
המתנהגים באחד ועשרים ספרים׳ אבל הגעיה והיא צורת מקל נטויה לאחור
שתמצא תחת התיבות במקצת מקומות אינה לא שר ולא משרת אלא לרמוז בה
שצריך למשוך באותו האות מעט כמו וידברו לפי כך לא נמנית בכלל וכבר
אמרו אין אב לגעיה: וכן הדרבן והוא כצורת אזלא שיהיה בראש
התיבה אינו לא שר ולא משרת אלא לרמוז שיוציא אותו האות בהתזה כמו
הבקר ויקרא לו ודומ׳ זה הוא שמות הכל וצורתם ומקומותם׳

ועתה נבאר ענין בגד כפת ואויה בדגש ורפי

ואחר כך נחזור למחלוקות הטעמים והמשרתים׳ דע כי כל אות מאותיות בגד
כפת שהיה תחלת תיבה והיה סוף תיבה ראשונה אות מאותיות אויה אם היה
טעם תיבה ראשונה מן השרים יהיה בגד כפת שבצדה דגש לעולם שכל הטעמ׳
השרים פוסקין ולא יהיה אחריהן רפי לעולם׳ ואם היה טעם תיבה ראשונה מן

השׁרתים כמו ואקחה פת לחם כי באפס או בדרך רחוקה ויהי דבר יי׳ יהיו בגד כפת רפין
לעולם חוץ מן אוגירה ופסיק ודחיק ואתי מרחיק ומפיק ושתי אותות צבאות׳׳ וזה הוא
פירושן אוגירה יש בה שבע מלות ארבעה מהם בשירת הים כי גאה גאה וחברו׳ מי
כמכה נאדר בקדש ידמו כאבן׃ וחד בירמיה נלאיתי כלכל ולא אוכל׃ וחד בישעיה
ושמתי כדכד שמשתיך׳׳ וחד בדניאל וחכמה כחכמת אלהין׃ הללו המלות סמוכין לאויה
ואין על תיבה ראשונה לא משרת והן בדגש ונקראין אוגירה ואין להם טעם אלא קבלה
היא ביד הסופרים איש מפי איש׳׳ ויש מלות אחרות יש בהן חלוף בין הסופרים מקצת
אומרים דגש והן בכלל אוגירה ומקצת אומרים רפי והקורא רשאי בהן והן כמו עם
זו גאלת חלוף וכן הלא כגעת בה רוח הקדים וכן ויעש ירבעם חג בחדש השמיני בחמשה
עשר וכן ויהי כשמע ויהי כאשר תמו והיה כי יבאו עליך ויהי כהוציאם ודומ׳ כולן
חלוף והקורא רשאי בהן׳׳ פסיק כשיהיה בין מלת אויה ומלת בגד כפת פסיק
בין שני התיבות תהיה אות בגד כפת דגש כמו עשו כלה יוסיף יי׳ על עמו כהם ודומ׳
וזה חק לעולם לא ישתנה׳׳ דחיק הוא הדוחק שיהיה בין שתי התיבות והוא
שלא יהיה בין מקום טעם מלה ראשונה ובין טעם תיבה שניה אלא מלך אחד בלבד
לפיכך נדחק הטעם על הטעם ותמצא בדגש כמו ואעידה בם וענתה בי צדקתי והגית
בו ועבדיך באו ודומ׳ וכן יבוא הדחיק במלה שאין בה טעם כמו מה תאמר ומה
תעשה מה פרי ומה בר בטני ודומ׳ וזה שאמרנו שאם לא היה בין טעם
ראשונה ושניה אלא מלך בלבד יהיה דגש והוא שיהיה אותו המלך קמץ ורחוק ואם
יהיה זולתי הקמץ יהיה רפי כמנהגו כמו אשר הורדתנו בו או היה קמץ ולא היה רחוק
הרי הוא רפי במנהגו כמו ולא היה בם עוד רוח ודומ׳ עד שיהיה קמץ ורחוק׳׳
אתי מרחיק הוא הפך הדחיק שהדחיק קירוב טעם לטעם׳ ואתי מרחיק לפי
שנתרחק בין טעם לטעם מלכים הרבה בא הטעם הראשון ודחק כל המלכים והשליכם
על אות הטעם השני כאבני בלסטרא כמו הוא יבנה בית הלמתים תעשה פלא מורה
שבה פה ואלכה אלה ואדרשה בה ודומ׳ מפיק הוא שיהיה האות האויה
יוצא בלשון ואינו נח כמו מחציתה בבקר בצדה תשים ודומ׳ וכן ויצו פרעה חצרותו

בתהלה ודומ׳ בר מן תרין ונטה עליה קו תהו וקולהמון שלוכה הן מנין וו והן ברפי וכן קבלום
וכן מפיק יוד כמו ומי גוי גדול לגוי גדול ודומ׳ בר מן חד שכלם פיני בקדש בס סמוך
למפיק יוד והוא רפי ומפיק אלף אי אפשר׳ שני אותות צבותות כל תיבה
שתחלתה שני ביתין או שני כיפין או בי ופי והיה על האות הראשון שוא יהיה בדגש
לעולם ולו נסמך לאויה כמו ויהי כבואה ותתפשהו בבגדו ויהי כשלות חלא ככר
כמיש ואכבדה בפרעה אשר שמתי בפיך ודומ׳ ואם יהיה תחת האות הראשון שוא
מלך יהיה רפי כמנהגו כמו והוא אשה בבתו אזלו בבהילו ארכובי בבלחי אלירא
בפלגות ודומ׳׳ ודע שזה שאמרו כל בגד כפת דסמיך לאויה מתקרי ברפי
חוץ מן הנזכרים אין הולכין בו אחר הכתב אלא אחר הקריאה כמו ועשית בדי אעצ
שאין סמוך לו אלא תיו הדי הוא רפי לפי שאות מאותיות אויה נח נעלם בעד התו והוא
הי או אלף במקצת מקומות לפי כך רואין כאלו היא סמוכה לאויה ותהיה בדי רפי׳ וכן
ונתת וקנית ולקחת ובותך בשבתך וידך ועבדיך ודומ׳ וכולן באות נח מאותיות אויה
בעד התו או בעד הכף לכך דנין בו במקום אויה׳ וכן אפשר שימצא אות אויה
כתוב וסמוך לו דגש כאלו ואין שם אות אויה כמו וירא בלק האף כאלו איננו לפי שאין הדיבור
עומד אלא על הדיש לפי כך נסמך לו דגש׳ וכן כל הדומה לזה מקובל מנביא וחוזה׳
ואם יאמר אדם מה טעם בגד כפת נרפין מאויה׳ ידע שאותיות אויה הן רכים
רפים לפיכך מרפין האות הסמוך להן ויצא רך כמותן׳ ודע שיש לבני ארץ ישראל
באות ריש דרך אחרת ביציאתו פעם מחזקים ופעם מרפין והוא קשור בלשונם
ואינו מצוי אצלינו לכך איני צריך להזכירו׳ וכן יש להם זין נקרא מכרוך ואינו ידוע
אצלינו׳ והמשכילים יבינו׳ שער נחזור לענין הטעמים׳ דע
שהטעמים שנים עשר ויש מהן מה שאפשר שיצמד והן שבעה׳ פזר תלשה יתיב
זקף לגרמיה התביר זרקה׳׳ והחלק שאי אפשר שיצמדו הם׳ טרס רביע טפחה
אתנחה סלוק׳ והחלק הנצמד נחלק לשלשה חלקים׳ חלק יצמד לשנים בלבד׳
וחלק לשלשה וחלק ליתר משלשה׳ החלק הראשון היתיב והתביר ולגרמיהו
ותלשה׳ היתיב כמו אתה ואהרן ודומ׳ התביר כמו לרדת אל ברס ודומ׳׳

לגרמיהו

לגרמיה כמו וימח את כל היקום אשר על ודומ׳ והתלישה במקום אחד בלבד כמ׳ הנה
ואשלחה אותך אל המלך׳ החלק השני הם זקף וזרקה׳ הזקף כמו ערב ויבעתם ודומ׳
הרי נאמר לשנים׳ והשלישי כמו כבוחך בבעל ורחית וקראת ודומ׳ והזרקה
אפשר שתאמר לשנים כמו כה אמר יי׳ למשיחו לכרש ודומ׳ וחד שלישי בלבד והוא
יען שלחת מלאכים לדרוש בבעל זבוב אלהי עקרון׳ החלק השלישי אפשר
שיאמר ליתר משלשה הוא הפזר לבדו׳ יאמר לשנים כמו וימהרו ויפשילו ודומ׳
ויאמר לשלשה כמו בני הימן בקיהו מתניהו ודומ׳ ויאמר לארבעה כמו ושכניה
ויושפט ונתנאל ועמשי ודומ׳ ויאמר לחמשה כמו ואחיו שמעיה ועזראל מללי
גללי ודומ׳ ולא יאמר לששה ולשבעה׳ אלא פסוק אחד נאמר בו שמונה פזרין׳
ועמהם אחיהם המשנים זכריהו בן ויעזיאל ושמירמות ויחיאל ועני ואליאב ובניהו
מעשיהו מתתיהו ואליפלהו ומקניהו ועבד אדום ויעיאל השערים׳ והמשרתים
שיהיו ביניהן אינן מפסיקין לפי שאינם אלא טפלה׳ ושאר החמשה לא יכפלו
לא יאמר טרס סמוך לטרס ולא רביע סמוך לרביע ולא אתנחה ואתנחה ולא טפחה
וטפחה ולא סלוק וסלוק׳ כבר אמרנו שהמשרתים הם טפלה לשרים והן
מחזקים המלות שלא יתרפקו זו לזו עד מקום השר בלבד והודענו שאי אפשר
למשרת בלא שר והשר אפשר שיהיה בלא משרת׳ והרי אנו כותבין איזה טעם
שאפשר שיסמכו לו משר׳ הרבה׳ ואיזה טעם שלא יקדמו אלא משרת אחד ודון
על מה שאנו כותבין לדומה להן׳ והטעמים נחלקים לפי ענין זה לששה
חלקים׳ החלק הראשון אין נסמך לו מן המש׳ אלא משרת אחד בלבד׳
החלק השני אפשר שיסמך לו שני משרתים׳ החלק השלישי אפשר
שישרתוהו שלשה משרתים׳ החלק הרביעי אפשר שישרתוהו ארבעה משרתים׳
החלק החמישי אפשר שישרתוהו חמשה משרתים׳ החלק הששי
אפשר שישרתוהו ששה משרתים׳ וזה הוא פירושן החלק הראשון
הוא הסלוק׳ אפשר שיהיה בלא משרת כמו וירדף עד דן ודומ׳ ואפשר שיהיה לו
משרת אחד ולא שני כמו ואת הארץ ודומ׳ החלק השני יש בו ארבעה טעמים

והם לגרמיהו זקף טפחה אתנחה·· הלגרמיה אפשר שתהיה בלא משרת כמו אלה ·ו
תולדת ודומ׳ ואפשר שיהיה לה משרת אחד כמו וישלח מלך אשור ודומ׳ ואפשר שיהיה
לה שני משרתים כמו כי המלט תמלטו ודומ׳·· הזקף אפשר שיהיה בלא משרת
כמו והכהן ודומ׳ ואפשר שישרתו משרת אחד כי הוא בין אחים ודומ׳ ואפשר שיהיה לו
שני משרתים כמו טוב תתי אתה לך ודומ׳ הטפחה אפשר שתהיה בלא משרת
כמו בראשית ודומ׳ ואפשר שיקדמה משרת אחד כמו נחמו נחמו עמי ואפשר
שיקדמה שני משרתים כמו למה תעשה כה לעבדיך ודומ׳·· האתנחה אפשר
שתהיה בלא משרת כמו ויען ויאמר ודומ׳ ואפשר שיקדמה משרת אחד כמו ברא
אלהים ודומ׳ ואפשר שני משרתים כמו כי לא תחפירי ודומ׳ וכן בנטויה אם ארץ מאפליה
ודומ׳·· החלק השלישי הוא הרביע אפשר שיהיה לבדו כמו ולחתכי אהב ודומ׳
ואפשר שיקדמו משו׳ ת׳ אחד כמו התעוררי התעוררי ואפשר שיקדמו שני משרתים
כמו כי על אפי ועל חמתי ודומ׳ ואפשר שיקדמו שלשה משרתים כמו גם בן ואח
אין לו ודומ׳·· החלק הרביעי הוא זרקה ותביר הזרקה אפשר שלא יקדמה
משרת כמו ויאמר יעקב ודומ׳ ואפשר שיקדמה משרת אחד כמו ויאמר יי׳ אל
משה ואפשר שיקדמה שני משרתים כמו ויאמר משה לפרעה התפאר עלי ודומ׳
ואפשר שיהיו לה שלשה משרתים כמו ואשר יבא את רעהו ביער ודומ׳ ואפשר
שיהיה לה ארבעה משרתים כמו הנני עמד לפניך שם על הצור בחרב ודומ׳
התביר אפשר שיהיה לבדו כמו ואלה תול׳ ישמ׳ ודומ׳ ואפשר שיקדמו משרת
אחד כמו למען תמצו ודומ׳ ואפשר שיקדמו שני משרתים כמו אשר ישחטו את
העלה ודומ׳ ואפשר שלשה משרתים כמו כי אעלה ארוכה לך ודומ׳ ואפשר
ארבעה משרתים כמו כל הבא אל המקום אשר נפל שם עשהאל וימת ודומ׳ החלק
החמישי הוא תלשה וטלם התלשה אפשר שתהיה לבדה כמו ושברה ודומ׳
ואפשר שיקדמה משרת כמו ויתן לי ודומ׳ ואפשר שני משרתים כמו כי כה אמר יי׳
ודומ׳ ואפשר שלשה כמו וחרה אפי בו ביום ההוא ודומ׳ ואפשר ארבעה כמו ויהי
כאשר שמע סנבלט החרני ודומ׳ ואפשר חמשה כמו ועל הנחל יעלה על שפתו

מזה ומזה כל עץ מאכל ודומ׳ הטרס אפשר שיהיה לבדו כמו ועשה למכבדי מעזיס
ודומ׳ ואפשר שיקדמו משרת אחד כמו ויאמר עד ודומ׳ ואפשר שני משרתים כמו
ויעשלו אהוד ודומ׳ ואפשר שלשה כמו ויאמר חגי לעיני כל העם ודומ׳ ואפשר ארבעה
כמו קח מטך ונטה ידך על מימי מצרים ודומ׳ ואפשר חמשה משרתים כמו וישלח
ישראל מלאכים אל מלך אדום לאמר ודומ׳ החלק השני הוא הפזר והיתיב
הפזר אפשר שיהיה לבדו בלא משרת כמו ויעש ויאמר ודומ׳ ואפשר שיהיה לו משרת
כמו ובאת אתה ודומ׳ ואפשר שנים כמו ויתן להם משה ודומ׳ ואפשר שלשה כמו ויאמר
שאול פנו בעם ודומ׳ ואפשר ארבעה כמו קל קרנא משרוקיתא קתרוס סבכא ודומ׳
ואפשר חמשה אשר נתנו שער הכהן ויהושע בן נון ודומ׳ ואפשר ששה כמו ואשלח
אליכם את כל עבדי הנביאים השכם ושלוח לאמר ודומ׳ היתיב אפשר שיהיה
בלא משרת כמו ובאו ועשו ודומ׳ ואפשר שיקדמו משרת אחד כמו פצחו רננו ודומיו׳
ואפשר שנים כמו וקראתי עליו לכל הרי חרב ודומ׳ ואפשר שלשה כמו ונבקע הר
הזיתים מחציו ודומ׳ ואפשר ארבעה כמו אל כל אשר יבוא שם נחלים ודומ׳ ואפשר
חמשה כמו וראשי האבות למטות בני ישראל בגורל בשילה ודומ׳ ואפשר שיקדמו ששה
והוא במקום אחד בפסוק וישלח חזקיהו מלך יהודה אל מלך אשור לכישה לאמר
חטאתי שער כבר אמרנו שהשופר שהוא מכלל המשרתים נחלק לשלשה שופר
מיושב ושופר מורס ושופר מכרבל׳ ולשון מיושב שהמלה תצא בו בנעימה מיושבת
לא למעלה ולא למטה׳ ולשון מורס שהמלה תורס בו בנעימה ולא תגביה הקול אלא כאלו
בהרגשה בלבד׳ ולשון מכרבל שהוא אודק מלה לחברתה וכופלה כמו ודוד מכרבל
במעיל בוץ׳ וכל המשרתים אי אפשר שיעמדו ויתחברו זה לזה אלא שופר מיושב
ושופר מרוס׳ השופר המיושב יעמד בשירות ארבעה טעמים בפזר ותלשה ועדם
שיש לו שלשה משרתים או יתר׳ וביתיב שיש לו חמשה משרתים וביתיב שיש לו
ששה משרתים שהוא יחידי ואין לו שני׳ והשופר המורס ישמש בשני טעמים
עמוד בזרקה ואתנחה ובסגלה שהיא תלויה בזרקה׳ וכן המארכה תעמד בטעם
לגרמיה בלבד ושאר המשרתים לא יעמדו לעולם׳ ושלשה טעמים מכל העדים

והם זרקה יתיב תביר יש לכל אחד מהן שני משרתים אי אפשר שיתחברו זה עם זה אלא
אם היה זה לא יהיה זה ואם יהיה זה לא יהיה זה׃ הזרקה בזמן שמשרת לה שופר
מורס לא ישרת עמו אזלה ובזמן שישרת לה אזלה לא ימצא שופר מורס אם היתה.
שלשית׃ והיתיב בזמן שמשרתו שופר הפוך לא ישרת עמו מארכה ובזמן שמשרתו
מארכה לא יהיה שופר הפוך׃ ותביר יש לו שני משרתים דרגה ומארכה לא יתחברו
באחת אלא באם תעירו ואם תעוררו את האהבה וחב׳ בלבד׃ דרך חיבור המשרתים׃
שופר מיושב סמוך לו שופר מיושב כמותו ועל הנחל יעלה על שפתו מזה ומזה
ודומ׳ ויסמך לו דרגה כמו גם בן נח אין לו ודומ׳׃ המשרת השני אזלה יסמך לה
שופר הפוך כמו וקראתי עליו לכל הרי ודומ׳ ויסמך לה נטויה בשש מקומות ומלין
לכלאבה וחב׳ ויסמך לה הטרס עמו כמו ויעש לו אהוד ודומ׳ ויסמך לה המארכה
כמו וישלח האלהים מלאך לירושלם כי אעלה ארוכה לך ודומ׳ בלבד׃ המשרת
השלישי תלשה לא יסמך לה אלא אזלה בלבד ובארבעה טעמים והן יתיב וטלס
זרקה ותביר כמו ונבקע הר הזיתים מחציו בהעביר כף בנעלם באש אתם
נטמאים לכל גלוליכם ואשר יבא את רעהו ביער נחלת עבדי יי וצדקתם ודומ׳׃
המשרת הרביעי מארכה תסמך לה מארכה כמותה כמו ושבע עשרה
שנה ודומ׳ בטעם לגרמיה השלשי כמו אשר בית ישראל עשים פה ודומ׳ ויסמך
לה נטויה במקום אחד בלבד והיא אם ארץ מאפליה׃ ותסמך לארבעה טעמים זרקה
ויתיב ותביר וסלוק כמו וקח משענתי בידך עצליקם בכרה ישתרגו ואת הארץ
עד שתחפץ ודומ׳ המשרת החמישי דרגה יסמך לה שופר מיושב כמו לא
בסתר דברתי ודומ׳ ויסמך לה מארכה כפולה כמו ויקרא לה נבח והן י״ד מקומות במק׳
ויסמך לה התביר עמו כמו אשר ברכו יי ודומ׳ המשרת הששי שופר מכרבל
לא יסמך לו לעולם אלא שופר מורס כמו אשר כפר בהם ודומ׳ המשרת השביעי
שופר הפוך לא יסמך לו לעולם אלא היתיב בלבד כמו כה אמר יי ודומ׳ המשרת
השמיני שופר מורס לא יסמך לו אלא כמותו או זרקה או סגלה או אתנחה׃ המשרת
התשיעי נטויה לא יסמך לה אלא אתנחה וסלוק כמו קפדה בא ודומ׳ להחלו ודומ׳׃

המשרת

המשרת העשירי· תלשה קטנה לא יסמך לה אלא פזר גדול ויהושע בן נון וחיבור
המשרתים זה לזה על הדרך שאמרנו לא יתחלף כמו שביארנו דרגה אחריה תביר
לא יהיה תביר ואחריו דרגה וכן נטויה סמוך לה אתנחה לא תהיה אתנחה ואחריה
נטויה וכן בכולם· וכבר אמרנו שהדרבן והוא כמו אזלה בראש התיבה ואינו
אזלה וכן הגעיה והיא כמו הטפחה תחת התיבה אינן לא טעם ולא משרת אלא
לפנים את המלה· להתיז בדרבן כמו והכהן והבקר ולהרויח בגעיה ולהחביר בה
מלה לאחותה וסופר כותבה וסופר מבטלה וכן מקצת מקומות קוראין אותה
ומקצת אין קוראין אלא במקצת מקומות היא מועלת כמו שאמרו כל לשון דחילא
געי וכל לשון ראיה לא געי וכמו תשנו ויישנו אחת לשון מנין מקום שנים ואחר
לשון שינה ודומ' ונקראת געיה לפי שאין לה נעימה והנפה כשאר הפועמים
והמשרתים אלא למשוך ולהחביר ולהרויח כמו לבלתי השחת הכל ודומ' והיא
מלשון גועה· והדרבן שהוא מתיז את התיבה כמו שאמרו דברי חכמים
כדרבנות· ועל דרך זו כל שמות הטעמים הכל לפי נעימתם ולפי יציאתם· והכל
בכתב מאת שר השכל

שער נבאר בו עניני הטעמים והמשרתים·

כבר אמרנו שהטעמים נחלקים לשלשה חלקים· חלק ראשון נעימתו דרך
גובה והם פזר תלשה וטרס· ונעימתם שיגביה קולו בהם עד למעלה כמו
שתראה בזמן שיהיה בפסוק שנים שלשה פזרין יגבה קול הקוראים וישמע
עד למרחוק·

הפזר יהיה באחד ועשרים ספרים על שתי צורות
פעם נקרא פזר סתם והוא כזה ופעם נקרא פזר גדול והוא כקרני חגבים כזה·
והוא נחלק לחמשה חלקים במשרתים· החלק הראשון יש לו שני משרתים
והוא בארבעה פסוק וסימ' את פחת קדמ' אלפים באלה· יען לערי יהודה·
ושהיו לפנים נתנים את המנ'· ככה ינער האלהים·

החלק השני יש לו שלשה משרתים והן חמשה פסוק· ובאו אליך ואמרו אליך· וידם
יאשיהו לבני העם· גם הנה העץ אשר עשה המן· ומביאים הערמות ועמסים
על החמרים· וישלח שלשה פסוקים· אשר על הבית ואשר על העיר·

החלק השלישי יש לו ארבעה משרתים והן שלשה פסוקים ושנא׳ נשים שרי
גדודים היו בן שאול׳ הנני ממלא את כל ישבי הארץ הזאת׳ תהי נא אזנך קשבת
ועיניך פתוחות דנחמיה׳ החלק הרביעי יש לו חמשה משרתים והן שני
פסוק׳ אשר נחלו אלעזר הכהן ויהושע בן נון׳ ויקהל דויד את כל שרי השבטים
ושרי המחלקות המשרתים את המלך׳ החלק החמישי יש לו ששה
משרתים והן שני פסוקים׳ והנותר לנשיא מזה ומזה לתרומת הקדש ולאחזת
העיר׳ ובנתורין ואמרין לעלון לאלה שמיא׳ נמצאו כל הפזרין הגדולים
שבכל ספרים ששה עשר בלבד והתלשה הקטנה תשמש עם כל אחד מהן
ואינה מצויה אלא עמהן וכבר נמנו במסורת׳ וטעם אלו הפזרים הגדולים
אמרו לפי שיש בפסוקים אלו חוזק גדול ביותר ונגבהין יותר מדאי לכך נעשו
פזרין גדולים׳ ומשרתי הפזרין הסתם והגדול כולם שופרות מיושבין אחד
בין רבים׳ ויתר עליו הגדול שסמוך לו תלשה קטנה כמו שפירשנו׳
התלשה והיא מחלק גובה כבר ביארנו שיש לה משרתים מאחד ועד
חמשה וכולם שופרות מיושבין לא ישתנו לעולם׳ וזה שעושין אותה בתחלת
התיבה אעפ״ שאינה על אות הנעימה כדי שלא תתחלף בתלשה שהיא משרת
וכדי שלא יטעו בסימן המסורות שעושין על התיבה שיש לה מסורות והקורא
יחזיק על אות הנעימה ולא ישניח על מקומה כמו את עץ הארז הנעימה
על האלף ורואין אותה כאלו היא עליו ודומ׳ וכן הזרקה והסגולה לא יהיו
לעולם אלא בסוף התיבה מלמעלה והקורא אוחז על אות הנעימה וידין בה
ממעלות אחרות עד שיעמידנה על מכונה ולא ישתנה הענין׳ הפזר
והוא מחלק גבה׳ אפשר שיהיה לו משרתים מאחד ועד חמשה כמו שהודענו׳
ודע שאם היה משרתו אחד והוא על תיבה בפני עצמה אי אפשר
שיהיה אלא או שופר מיושב או אזלא בלבד׳ ודרך ידיעתו אם הוא שופר או
אזלא תדע תחלה אם היה המשרת תחת אות ראשון מן המלה המקדמת הוא
שופר לעולם כמו הן הלה תחת הנחשת ודומ׳ ואם היה על אות שני מן המלה יהיה

אזלא

אזלא כמו ויאמר אחד קדוש ודומ׳ ואם היתה משרת על מלת תטרס עצמה לא יהיה אלא
אזלא כמו והיתה ונלוו ודומ׳ ולא יהיה משרתו עמו אלא בזמן שאין אחריו רביע אבל
בזמן שיהיה אחריו רביע יבטל משרתו ויהיה שני פורסין כמו ומרדכי יצא מלפני
המלך ודומ׳ ואפשר שיהיה טרס ולא יהיה אחריו רביע אלא פעם אחר׳ אבל העיקר
בזמן שיש על תיבה אחת אזלא ואחר לא יהיה אחריה אלא יהיה אחריה אלא רביע בלבד׳
ואם קדם לטרס שני משרתים לא יהיו לעולם אלא תלשה ואזלא כמו ויאמר שאול עוד
ודומ׳ וכן אם היו שלשה או ארבעה או חמשה שנים הסמוכין לו יהיו תלשה ואזלא
והראשונים כולם שופר מיושב כמו בעת ההוא יוציאו את עצמות מלך יהודה ואת
עצמות שריו ואת עצמות הכהנים ודומ׳ ואם אין לטרס משרת כלל פעם יהיה טרס
אחד ופעם יהיו שני טרסין כמו שביארנו למעלה׳ ואמרו שבן נפתלי אינו עושה
לעולם אלא טרס אחד׳ ואמרו שבזמן שיקדום הטרס שתי תיבות אם היתה האזלא
באות ראשון מן התיבה השניה תהיה הראשונה מקף ולא יהיה לו אלא משרת אחד
והוא האזלא בלבד כמו ואמרתם זבח פסח הוא ליי ודבר זה ברוב ואפשר שימצא
חלוף׳ החלק השב׳ והוא דרך נצב והן שלשה יתיב זקף אתנחה׳ היתיב
כבר ביארנו שיש לו משרתים עד ששה ושהתלשה והאזלא ושופר הפוך סמוכים
לו ברוב׳ ועתה נתבאר עיקר חלוף צורתו וחלוף משרתיו הראשונים עד התלשה
ולמה פעמים יסמך לו שופר הפוך ופעמים יהיה מארכה׳ חילופו בעצמו
פעמים יהיה כמו פשטה בסוף התיבה מלמעלה כמו תנופת׳ ופעמים יהיה
כמו שופר הפוך תחת התיבה מוקדם למלך כמו קָבה ודומ׳ ודרך חלופו
שאם היה בלא משרת והנעימה על אות ראשון מן התיבה יהיה מלמטה כמו שובה
ישראל אחר התיבה ודומ׳ ובזמן שיש עמו משרת או שנעימתו על אות שני מן התיבה
יהיה מלמעלה כמו וירא אלהים אל יעקב ויסעו מבית אל ודומ׳ ואם היתה המלה ראויה
לשתי נעימות יהיו שני פשטין מלמעלה אחד על מקום הנעימה האמתית ואחד בסוף
התיבה כדי להכיר שהוא יתיב לא אזלא כמו ויאמר ודומ׳ וההפרש שבין
יתיב מלמטה ובין שופר הפוך המשרת שהמשרת יהיה אחר המלך וזה קודם

למלך: ושופר הפוך המשרת לא יהיה אחרין לעולם אלא יתיב פשטה מלמעלה וזה הוא יתיב
מונח דסלא יהיה לעולם אחרין אלא זקף ובאחד עשר מקומות נמצא אחרין יתיב מלמעלה ונמצאו
שני יתיבין כמו אוב נבלת את סיחון ודומ׳ והן י״א במקרא וכבר נמנו במסורת וסימ׳ נבילתיא
דסיחון קיצת בגבר דעבר ואזיל בשקר מלכות ושלטון וזאיע בנהרא: דרך חלוף משרתו:
כבר אמרנו שהמשרת הסמוך ליתיב ישתנה פעם שופר הפוך ופעם מארכה ודרך
ידיעתו אם היתיב על המלך הראשון שבתיבה יהיה משרת והסמוך לו לעולם מארכה כמו
והכן לי בזה לטוב לנו כל הימים ודומ׳ ואם יהיה היתיב על המלך השני יהיה משרתו שופ׳
הפוך כמו וחגתם אתו חג לי״י ודומ׳ וחלוף זה לפי הנעימות כמו שפירשנו: ודע
שהמארכה שתשרת את היתיב פעמים יאריך בנעימתה ופעמים ידלג בה וידיעת דבר
זה כך הוא: אם היה במלה יתיב אחד יאריכו בנעימתה כמו ויצר אור מה מצאו אבותיכם
בי עול ודומ׳ ואם היה במלה שני יתיבין מבליעין בנעימתה ולא מאריכין כמו והיתה
תהו ובהו והאלהים אל׳ ודומ׳ זה הוא חלוף המשרת הראשון הסמוך ליתיב: נחזור לחלוף
המשרת השני המוקדם לראשון וכך הוא: אם היה בתחלת התיבה יהיה שופר לעולם
כמו ליל שמרים הוא לי״י כי ארץ פסילים היא ודומ׳ ואם היה על אות שני או יתר יהיה
אזלה לעולם כמו ויפצרו באיש בלוט מאד וכימה אני ודומ׳ ושאר משרתיו הראשונים
אין להם חלוף: הזקף והוא מחלק הנצב: דע שאין לו משרת אלא שופר מורס או שופר
מכרבל: ודרך ידיעתו אם הוא זה או זה כך היא: אם היה השופר על אות ראשון מן
התיבה יהיה מכרבל כמו ומי גוי גדול נגע אדבר ודומ׳ ואם היה על אות שני או יתר
הוא מורס כמו ולא פחדו ורגע אדבר ודומ׳ ואם היה לזקף שני משרתים והם שופרות
יהיה הראשון מכרבל והשני מורס על כל פנים ואין משגיחין על איזה אות הוא כמו
אשר כפר כהם אשר יצא ממעיך ודומ׳ ויש בין השופר המכרבל הסמוך לזקף ובין
הסמוך לשופר מורס הפרש: שהסמוך לזקף יצא בכרבול שלם והסמוך למורס יהיה
במקצת כרבול: וכבר ביארנו שהדרבן אינו משרת אלא להתיז את האות בלבד ולא
ימצא אלא עם הזקף בלבד כמו והבשר והכהן ודומ׳: וכבר אמרנו שהזקף נחלק
לשנים פעם יקרא זקף קטן ופעם זקף גדול וזה לפי נעימות המלה: האתנחה

והיא

והיא מחלק נ״ב האתנחה כי אפשר שתמצא שתים בפסוק אחד לעולם לפי שהיא
ממצעת את הפסוק וכי אפשר שיהיה לו שני אמצעים ומשרת האתנחה לעולם הוא
שופר מונח בין אחד בין רבים כמו כי לא תחפירי ותרא בארמים ודומ׳ שא יחידות בנטויה׳
ואפשר שתהיה האתנחה בלא משרת כלל כמו אלא בדקם לאמר ודומ׳ ופעמים תהיה
בראש הפס׳ כמו וכהר במדבר ודומ׳ והקוראין יוסיפו בנעימותה אם היא בראש
הפס׳ וכי אפשר לטעם עד שיסמך לה שא הטפחה בלבד׃ והנטויה תשמש
לאתנחה בעשרה מקומות כמו ויצא נח ודומ׳ וככר נמנו במסורות׃ ונקראת
נטויה לפי שהיא בצורת טפחה במקומה׃ ואין לה נעימות טפחה לפי שאינה
מקומה הראוי לה׃ נשלם חלק נ״ב וענין נ״ב שיישב את הנעימה לא יגביהנה
בקולו ולא ירימנה בגרונו׃ ולא ישפילנה בהגיונו שא יישבנה במתק לשונו׳ כמות
ישרא׳ לא ידע ופעמים יישבנה׳ בהנדה ופעמים בלא הנדה ודרך ידיעתה
כך הוא אם היתה באמצע התיבה ועוד אחריה מלך ימשוך בישובה ויניענה כמו
את השמים ואת הארץ ודומ׳ ואם היתה בסוף התיבה יישבנה בלא משיכה ולא
הנדה כמו בראשית ברא אלהים לוי ויהודה ודומ׳ וכן בסלוק בזמן שיש אחריו
מלך ימשוך בו ויניח למעלה כמו למים כנמ״ה ודומ׳ ואם לאו יקפלנה׃

החלק השלישי דרך הרוס והן ששה זרקה לגרמיה רביע תביר טפחה
סלוק׃ הזרקה כבר אמרנו שאפשר שיהיו לה ארבעה משרתים וזה הוא
דרך ידיעתם׃ בזמן שאין לה משרת אין שם זכר ובזמן שיש לה משרת אחד לא
יהיה לעולם שא שופר מונח כמו ויאמר אל ישעיהו ודומ׳ חוץ מתשעה
מקומות שהיא במשרת אחר והוא מארכה כמו לכן אמר לבני ישרא׳ ודומ׳
וכבר נמנו במסורות׃ ואם יש לזרקה שני משרתים הראשון יהיה אזלא לעולם והוא
שתהיה הנעימה על אות שני מן התיבה והשני שופר או מארכה כמו ויאמר משה
לפרעה׳ ויקרא פרעה שם יוסף ודומ׳ חוץ משני מלות מיוחדין׳ בראשונה יורדים׳
ובשנית למעלה עומדים׳ והן ויהי הוא מספר למלך׳ את אשר החיה את המת׃ וגם
אלהיכל״י אשר לא מעמך ישרא׳ הוא׃ ואם היתה הנעימה על אות ראשון מן התיבה

יהיה גם הוא שופר כמו כי לא מועף הן קרבו ימיך למות ודומ׳ **ודע** שהמשרת
הקרוב הסמוך לזרקה פעמים מורם ופעמים מיושב כמו המארכה ובזמן שיש שם
פסיק קודם לזרקה יהיה אותו המשרת הקרוב למטה מארכה לעולם כמו וכתוב בספר
החתום ועלה הגבול דבירה ודומ׳ חוץ משני פסוק׳ שהן בטעם נפסקים : ומזה הדרך
נתוקים · ולמעלה חקוקים · והן ויאמר אלהם ראובן אל תשפכו דם׳ הנה חרר ר
עינו : וכן אם יש במלת הזרקה געיה או שהיתה מלה לפניה מקף וגעיה יהיה המשרת
הקרוב לזרקה למטה כמו ויבא יעקב מן השדה בערב׳ וקח משענתי בידך ולך ודומ׳
ובמקצת ספרים כותבין הגעיה ובמקצת אין כותבין אותם ומכין על דעת הקורא
לפי כך אם נמצאת או לא נמצאת טעם הקורא התיבה אם היא ראויה לגעיה או לא
וידון כפי טעמו · גם הקורא רשאי להוציא הגעיה ורשאי לבטלה אבמקצת מקומות
אי אפשר לקבלה כמו כי ביד אשה רחוקה היא ודומ׳ ואם יש לזרקה שלשה משרתים
יהיה הראשון הרחוק תלשה לעולם כמו ואשר יבא את רעהו ביער ודומ׳ ואם יש לה
ארבעה משרתים יהיה הראשון שופר מיושב והשני תלשה לעולם כמו הנני עומד לפניך
שם על הצור ודומ׳ ושלשה פיסוק׳ במקרא כנוס מאחיהם משתנים כי האזלה
והמארכה על מלה אחת ממונים׳ והן וידבר משה אל אהרן ואל אלעזר ואל איתמר בניו
וראיתם והנה אם יצאו בנות שילה ויפקדו ביום ההוא אנשים על הנשכות לאוצרות
לתרומות וזה לפי כוח הנעימה · ומקצת סופרים עושין במקום זה המארכה
שופר והנעימה שוה׳ **הלגרמיה** והוא מחלק הרוס · כבר ביארנו
שהמשרת לה מארכה לעולם בין אחד בין שנים כמו אשר ביתי שרשי ודומ׳ ואין לה
משרת אחר׳ **הרביע** והוא מחלק הרוס לא ישרת אותו מארכה לעולם
והמשרת הסמוך לו לעולם שופר מיושב כמו ולא יכלו או אז יכנע ודומ׳ ולא יהיה
המשרת עם הרביע לעולם על מלה אחת אבחמשה מקומות והן כתובין במסורת׳
ואם היו לרביע שני משרתים הראשון יהיה דרגה לעולם והשני שופר מיושב
ואין זולתן כמו אשר לא ידעוהו אבותיו כי על אפי ועל חמתי ודומ׳ ואם היו לו שלשה
משרתים הראשון יהיה שופר מיושב והשני דרגה ושלשי מיושב לעולם כמו על

מכנ ישרש תמה ודומ׳ ואין בזה חלוף׳ **התביר** והוא מחלק הרוס׳
כבר ביארנו שאפשר שיקדמו ארבעה משרתים ועתה נבארם׳ ובתחלה נבאר
מפני מה פעם יהיה משרתו עמו והוא המארכה על תיבה אחת ופעם לא יהיה
עמו׳ **דע** שבזמן שהתביר על מלה פלונית ולפני האות שיש עליו התביר
אות יש תחתיו שוא ולפני השוא אות שיש עליו מלך משלשה מלכים או והן חולם
או קמץ או צירי לפי תנועי זה יהיה המארכה עם התביר על מלה אחת כמו יצאו
ישתרגו התבוננו ודומ׳ וכן ותגלו על שפת אל תלחמו ודומ׳ כולן על דרך זה
בר מן חד שהוא מארכה עם חרק והיא בבירתא ואין לה שני׳ והתביר
אפשר שישרת אותו מארכה בסמוך לו ואפשר דרגה ודרך ידיעתו כך הוא׳
אם יש בין נעימת מלה ראשונה ונעימת מלה שניה שעליה התביר מלך אחד
בלבד יהיה משרתו מארכה לעולם כמו כי כה אמר ניכם דוד ודומ׳
והשוא הנד נחשב מלך ואינו מלך כמו והיה לך ודומ׳ ואם היה בין נעימה
לנעימה שני מלכים או יתר יהיה משרתו דרגה לעולם כמו שנים מכל הבהמה
הגבורים ודומ׳ ואם היה שוא נח תיה מארכה בר מאלו שאמרו והן ואברהם
היו יהיה וכי יגף שור איש כין בית אל הפך ידך כשד שלמן אשר תמצא ידך
וימנה וישוה ומיכאל ושפה ועודהם עומדים כי אין לעמוד׳ ואם היה בין נעימה
לנעימה פסיק בין היו שם מלכים בין לא היו לעולם דרגה כמו המול ימול וישם
המלך אחשרש מס ודומ׳ והמשרת השני שלתביר פעם יהיה שופר מיושב
ופעם אזלא׳ ודרך ידיעתו אם הוא על אות ראשון מן התיבה יהיה שופר כמו עיר
שפכת דם ואם הוא על אות שני יהיה אזלא כמו איש ראש בית אבתיו׳ ודומ׳
ובזמן שיהיו לו ארבעה משרתים יהיו הראשונים שופר מיושב ותלישה
ואזלא ודרגה או מארכה׳ ודרגה ומארכה כאחת אי אפשר לא במקום אחד
כמו שביארנו׳ **הטפחה** היא מחלק הרוס כבר [illegible]מרנו שאפשר
לה שני משרתים דרגה ומארכה׳ והמשרת שלטפחה לא יהיה עמה על
תיבה אחת לא בשמונה מקומות בלבד כמו משבתיכם ודומ׳ ובלמקל שתמצא

עם הטפחה זולתה והוא הגעיה לעולם ואל תטעה בו׃ ולא יהיה לטפחה שני
משרתים אלא בארבעה עשר מקומות בלבד והן לא ישתנו כמו ויבא לו יין
וישת ודומ׳ וכולן כתובין במסורות׳ והמארכה המשרתת את הטפחה
יתחלף נעימתה לפני המלבים׃ כיצד אם לא היה בין נעימת המארכה
ובין נעימת הטפחה מלך כלל תצא נעימת המארכה שבורה מנותזת
כמו ונתתם לי אות אמת ודומ׳ ואם היה בין המארכה והטפחה שני מלכים
אחד במלת המארכה ואחד במלת הטפחה תצא נעימת המארכה מיושבת
בלא התזה כמו כי לא מלו אותם בדרך ודומ׳ ואם היו שם מלכים יתר
משנים אינו ממשיך בנעימתה כמו כי עשיתם עמכם חסד ודומ׳
ודע שבזמן שיהיה לפני מלת הטפחה שתי מלות הראשונה כי
והשניה לא יתחלפו במארכה פעם תהיה על בי ותהיה לא במקף ופעם
תהיה על לא ותהיה כי במקף ודרך ידיעתה כך הוא׃ אם היה על אות
ראשון ממלת הטפחה מלך תהיה המארכה על בי ותהיה לא במקף כמו
כי לא כלו כי לא נסוב ודומ׳ ואם היה על אות ראשון שוא תהיה
המארכה על לא ותהיה כי במקף כמו כי לא בכוח כי לא ביך יקחו ודומ׳
הכל על דרך זו כמ״א על אות ראשון מלך והמארכה על לא והוא כי לא
תעבר את הירדן הזה׃ הספלוק והוא מחלק הרוס כבר אמרנו
שאי אפשר לו משרת אלא אחד והוא המארכה לעולם ואין לו אחר בר
מן חמשה מקומות שתשרת לו הנטויה והן כתובין במסורות׳ הרי
נתבאר משרתי כל טעם וטעם וכיצד סדורן ושירותן וחלופן לפי
מחלקותיהן׃ וזה הוא סדור הטעמים ברוב
טרם ואחרין רביע או לגרמיה ואחר לגרמיה רביע ואחר רביע
יתיב ואחר זקף יתיב זקף ואחר זקף תביר או טפחה ואחר טפחה
אתנחה או סוף פיס׳ אחר כשר תלשה אחר תלשה טרם זה הו סדורן
לפי הנעימה׃ לפי שיש בהן דרך גובה׃ ומהן דרך רוס׳ ומהן דרך

נזכ' ואפשר שיתחלף סדר זה לפי מלות הפסוק וגדלו וקטנו אם הוא דרך
סיפור או יש בו אותיות קריאה או אותיות התמה או אותיות הידיעה לפי
ענינו יהיו תוצאותיו ולפי תוצאותיו יהיו סימני טעמיו והמשכילים יבינו:
ודע שיש לבעלי הדקדוק לכל טעם וטעם הנהגה יתר על
הנעימה הנגלויה בפה כמו שאמרו צנורי חוטף בה במיצע יחידי סגולה מניף
בשלש אצבעות לפניו שופר מנענע בשתי אצבעות הנטה קצרה פזר בשתי
אצבעותיו הנטה גדולה קרני פרה מונף בשתי אצבעות למעלה תלשה חוטפה
באצבע זקף קטן באצבע מלמעלה למטה טרס תופש המלה לאחוריה:
תלשה מושכת המלה לאחוריה ועל דרך זו יש לכל הטעמים והמשרתים כמו
שאמרו בענין אין מקנחין בימין מה טעם מפני שמוראין בה טעמי תורה:
והאל הגדול ברוב גדלו יזכה אותנו להגות בתורתו ולדקדק בה כדרכו
ולידע צפונה וסודיה ועיקריה ויסודותיה ויגלה לעינינו כל סתריה ויעזרנו
ויזכינו לדעת כל שאפשר לדעת וללמוד וללמד לשמור לעשות ולקיים את
כל דברי תורתו באהבה ולעשות משפטיו וחקיו ומצותיו אשר צוה את
אבותינו ויתן חלקינו בתורתו ועם עושי רצונו ויבנה עירו בחיינו ובימינו
ויקבץ גליותינו וישפיע שלומינו ותתחדש עינינו ואמר ביום ההוא הנה אלהינו
זה קוינו לו ויושיענו זה יי' קוינו לו נגילה ונשמחה בישועתו אשרי המחכה
ויגיע זה שראינו לכתבו והכל בדרך קצרה ברוך יי' לעולם אמן ואמן:
וראיתי לכתוב החלופים שנחלקו בהן הסופ' בנקודות
זה החלוף אשר נמצא בין שני המלמדים אהרן בן משה בן אשר ומשה בן
נפתלי ירחמם אל וכשר להקדים מן המלות אשר התחלפו בהם אשר בהם
שתי אותות תתפעם במלה כמו יששכר הולתה: דע כי היה בן אשר
ינקוד ממלת יששכר השין הראשונ' ויוציא אותו בשין וישבית השין השני מן הנקוד
ולא יוציא אותו בפה כמו יששכר וכולם על זה המנהג וכן נפתלי יחלפהו כי
הוא ינקוד השנים ויוציאם בסינין כמו ישׂשׂכר: וכל לשון אכילה היה בן אשר

יפתח הכף על המשפטים שביארנו בסימני השוא הנע׳ ובן נפתלי לא היה פותח
ממנה דבר׳ וכל לשון גרושה היה בן אשר יפתח הריש והוא שיהיה תחת השין
שלש נקודות כמו מעט מעט אגרשנו לא אגרשנו מפניך וזולתם׳ ואם לא יהיה על
השין שלש נקודות לא יפתח הריש כמו ויגדלו בע האשה ויגרשו׳ ותגרשוני מבית
אבי ודומיהן חוץ ממלה אחת כי הוא יפתח אותה ולא יהיה תחת השין שלש נקודות והיא
ויגרשהו וילך ובן נפתלי לא היה פותח ממנה דבר׳ וכל לשון בתים אשר יהיה בשני
טעמים היה בן נפתלי יחזקם בדגש יותר מזולתם כמו על הבתים ומבתיך כולם על
זה המנהג׳ ובן אשר יחליפהו על זה חוץ משתי מלות והן ובתים מלאים כל טוב את הבני׳
האולם ואת בתיו׳ כי זכר במאסרתה כי ארבע מלות במקרא מרפה בהן הדגשין והן
ובתים מלאים ואת בתיו׳ וישימה תל עולם׳ וגבריא אלך תלתיהון׳ וכל בי שהוא לישראל
בי ירעאל לי ירעאל בי ראה לי ראה בי ראות לי ראות היה בן אשר ינקוד היוד באו המלות
ויוציא אותו בפה ובן נפתלי יחליפהו ולא ינקוד היוד ולא יוציא אותו בפה כמו בישראל׳
וכל ויהי אשר תסמך עם בגד כפת והטעם מודבק עם ויהי היה בן אשר יקראם
ברפי על משפט אהוי כמו ויהי כשמע דוד ודומ׳ ובן נפתלי יחליפהו בשבעה מלות ויהי
כראותו אותה ויקרע ויהי כרחת המלך ויהי כשמעו כי הרימתי ויהי כאשר תמו ויהי
כהוציאם אותם ויהי כשמע כל המלכים ויהי כמלכו וחוץ מאלו ינהיגם על משפט
אהוי רפי כמו ויהי כל הנופלים ויהי דוד ודומ׳

אתחיל עתה בחלוף וחבור שבשעהם בתורה

ואזכיר הסדרים שבכל חומש וחומש ומנין הפרשיות ואלו הן׳ הפרשיות הפתוחות
שלש וארבעים והסתומות שמונה וארבעים הכל אחת ותשעים פרשיות׳

סדר פרשיות התורה וסדריה

דע כי המנהג הפשוט ברוב העולם שמשלימין את התורה בשנה אחת מתחילין
מאחר חג הסכות בפרשת בראשית וחותמין בסוף חג הסכות בוזאת הברכה לכן חלקו
את התורה שלשה וחמשים פרשיות כנגד שבתות השנה התמימה המעוברת כדי שיהיו
קוראין בכל שבת פרשה ובשנה פשוטה קורין במקצת שבתות שתי פרשיות כדי

שישלימו את התורה בשנה הפשוטה׃ זה הוא מנהג רוב העולם ויש מקומות שמשלימין
את התורה בשלש שנים ומחלקין את התורה למאה וחמשים וארבעה פרשיות והן הנקראין
סדרים כדי שיקראו בכל שבת סדר׃ ומצאנו משלימין את התורה בסוף שלש שנים והריני
מבאר מנין הפרשיות שבכל חומש וחומש ומנין פסוקי הפרשיות ונעשה לכל מנין פרשה
ופרשה שם איש ידוע כנגד המנין כדי שיהיה המנין שמור לכל אחד ואחד ולא ישתבש
בטעות הסופרים׃ ואבאר החילוף והחיבור שבין שני המלמדים׃ ספר ראשון
והוא ספר הישר׳ ודע כי ספר זה שנים עשר פרשה הכלל חמשה וארבעים סדר והוא אלף
וחמש מאות וארבעה ושלשים פסוק סימן אך לד׳ ׳ ונתחיל במנין כל פרשה ופרשה׃
פרש בראשית יש בה ארבעה סדרים ראש׳ הפר׳ ואלה תולדת השמ׳ וג׳ והן
האדם היה ׳ וזה ספר תולדת׳ ומנין הפס׳ מאה ושש׳ וארבעים קמ״ו סימן אמציה׳
ובה מן החלוף מלה אחת והיא ומפרי העץ אשר בתוך הגן תכתוף בתוך הגן ׳ ואלו המלות
שנתחברו בהן וחיתו ארץ למינה ׳ ולכל חית הש׳ מפרי עץ הגן נאכל׳ אמחה את האדם אשר
בראתי׃ אלה תולדת נח יש בה חמשה סדרים׳ ראש׳ פרש׳ ויזכר אלהים את נח׳ וצא
מן התבה׳ ויהיו בני נח היצ׳ ׳ ויהי כל הארץ שפה׳ ומנין הפסוק׳ מאה שלשה חמשים
קנ״ג סימן בצלאל׳ ובה מן החלוף שתי מלות נתקן קריאת בן אשר על הימין וקריאת בן
נפתלי על השמאל וזה יהיה בן אשר יקרא כזה את כל היקום בשקפה ובן נפתלי יקרא כזה
את כל היקום אשר עשיתי על דרך שמאל׳ ובכל חית הארץ ובכל חית הש׳ אתכם׳ ואלו המלות
אשר התחברו בהן את האלהים התהלך נח׳ את כל היקום ׳ ויגברו המים׳ ובכל זנ היס׳
ובכל חית האר׳ ינחמנו ממעשנו ׳ לך לך יש בה ארבעה סדרים׳ ראש הפר׳
ויהי בימי אמרפ׳ ואחר הדברים׳ ושרי אשת אברם׳ ומנין הפס׳ מאה ששה ועשרים
קכ״ו סימן מכנדבי ׳ ובה מן החלוף כי את כל הארץ אנ׳ והתחברו בה וישלחו אותו
ואברם ויאחז עד סדם ויחשבה לו׳ וירא יש בה חמשה סדרים׃ ראש׳ הפר׳
ויבאו שני המלאכ׳ סדמ׳ ויסע משם אבר׳ וה׳ פקד׳ והאלה׳ נסה׳ ומנינו חמשה וחמשה
פסוק מן הסדר האחרון והוא סדר ויגדל ואכו׳ ומנין הפס׳ מאה ששה וארבעים קמ״ו
סימן יחזקיהו ׳ ובה מן החלוף ארבע מלות ונש׳ לכל המקום כי הפר׳ את הבא אל׳ ירא׳

לוהנ׳ ולא חשכ׳ את בנ׳ את יחידך׳ ואין כזו הפרנ׳ מלה שישנה בה איש כמו זולתה שא
ויאמר לא כי צחקת היה מקצת המלמדים יקרא אותה בדגש לא ואין כשר׃
ויהיו חיי שרה ישבה ארבעה סדרים תחסר חמשה פיס אשר הסב פרשת
וירא סדר ויגד לאבר׳ הוא סדר ראש׳ מזו הפרנ׳ עד ואבר׳ זקן והסדר השני ואבר׳
זקן השלישי ואבאה היום אל העין הרביעי ויסף אבר׳ ומנין הפיס מאה וחמשה
סימן יהוידע׳ ובה חלוף מלה אחת גר ותושב׳ ושתי מלות התחברו בהן לעת
ערב לעת צאת השנ׳ ואלה תולדת יצחק ישבה ג׳ סדרים׳ ריש הפרנ׳
ויהי כי זקן יצחק׳ ויתן לך האל׳ ומנין הפיס מאה וששה קו׳ סימן יהו׳ ואו
שנתחלפו בהן ויתרצצו הבנים׳ ולמה זה לי בכרה׳ כי עתה הרחיב ה׳ לנו
שופר ותשלחוני מאתכם׳ עלי קללתך בני׳ וירח את ריח בגדיו ראה ריח בני
ועל חרבך תחיה ואת אחיך׳ ואו התחברו בהן ורבקה אמרה אל יעקב
ואהרגה את יעקב אחי׳ ויצא יעקב ישבה ד׳ סדרים׳ ריש הפרש׳
וירא ה׳ כי שנואה לאה׳ ויזכר אלה׳ את רחל׳ ויאמר אלה׳ אל יעק׳ ומנין הפיס
מאה שמונה וארבעים קמ״ח סימן חלקי׳ ויש בה חלוף ויבא יעקב מן השדה
ובהעטיף הצאן גנבתי יום וגנבתי לי׳ והתחברו וכל שהחום׳
וישלח יעקב ישבה ג׳ סדרים ריש הפרנ׳ ויבא יעקב שלם׳ וירא אלה׳ אל
יעק׳ ומנין הפיס מאה ארבעה וחמשים קנ״ד סימן קליטה׳ ואו שנתחלפו בהן
ויאמר אם יבא עשו אל המחנה וג׳ והיה המחנה׳ ויאמר לא אשלחך ויאהב
את הנער׳ וסוף פיס ולזרעך אחריך אתן בן בשמת אלוף קרח׳ והמלות אשר
התחברו בהן כי יפגשך כי על כן ראיתי כלי צאי שער עירו בלא געיה׳
וישב יעקב ישבה ד׳ סדרים ריש הפרנ׳ ויהי בעת ההיא וירד יהודה׳
ויוסף הורד׳ ויהי אחר הדברים האלה חטאו׳ ומנין הפיס מאה ושנים עשר קי״ב
סימן בקי׳ ושתי מלות התחלפו בהן להשתחות לך ארצה יפה תאר ויפה מראה׳
ואו המלות שנתחברו בהן ויתגברו אתו׳ בת איש כנעני כי לא לו יהיה הזרע
ליצחק בנו היה את כל מאומה בידו׳ ויהי מקץ ישבה ד׳ סדרים׳ ריש הפרנ׳

ויאמר

ויאמר פרעה אל עבדיו · ויאמר אליהם יוסף ביום השלישי · ואל שדי יתן לכם רחמי'
ומנין הפס' מאה ששה וארבעים קמ"ו סימן יחזקיהו · ויש בה חלוף ויקרא פרעה
שם יוסף ולא יוסף ילד שני בנים בהתחננו ויבא יוס' הבי' וישתחוו לו · ושתי מלות
התחברו בהן ויפתח יוסף את כל אשר בה ויגש יש בה שני סדרי' תחסר ארבעה
פס' רינ' הפרש' · ואת יהודה שלח · ומנין הפס' מאה וששה קו' סימן יהללאל
ובה חלוף היש לכם אב או אח ויפל על צוא' בנימן אחיו בני אשר ימנה וישוה
בדלוג ובארוך ובני דן חשים · ובני יוסף אש' ילד לו במצר' · ואלו המלות שנתחברו
בהן כי שעם ילדה לי אשתי · בנימן אחיו כל הנפש לבית יעקב ויהלם בלא
געיה · ויחי יש בה שלשה סדרים וארבעה פס' תשלום הפרש' הראשונ' ואלו הן
ויהי אחרי הדברי' האלה ויקרא יעקב אל בניו בנימין זאב יטר' · ומנין הפסוקים
חמשה ושמונים פה' סימן ימלה · ובה חלוף שתי מלות גם הוא יהיה לעם דגש
או רפי יהודה אתה יודוך אחיך · נשלם ספר הישר · נתחיל בספר הברית
דע כי זה הספר יתחלק אחד עשר פרש' תהיה שלשה ושלשים סדר' · ומנין הפס'
אלט פרשת ואלה שמות יש בה ד' סדרים רינ' הפרש' וילך איש מבית
לוי · ומשה היה רעה · וילך משה וישב · ומנין הפס' מאה וארבעה ועשרים
קכ"ד סימן מעדי · ויש בה מן החלוף מלה אחת והיא של נעליך והתחברו
בשתי מלות ויכאו הרע' ויגרשום בלא געיה · וארד להצילו · וארא יש בה
ג' סדרים · ורינ' הפרש' · כי ידבר אל' פרע' · השכם לבקר · ומנין הפס' מאה
אחד ועשרים קכ"א סימן עיאל · ויש בה מן החלוף חמש מלות הם המדברים
ויחזק לב פרעה והכו בלא געיה ובחדר משכבך ויחדלו הקלות · והתחברו כל
אשר ימצא כי השעורה · בא אל יש בה שלשה סדרים וחצי · ריש הפרש'
עוד נגע אחד · ויהי בחצי הלילה · קדש לי כל בכור · ומנין הפס' מאה וששים קו'
סימן יהללאל · ויש בה מן החלוף מלה אחת דבר ואל כל עדת · והתחברו לא כן לכו
נא הגברים ואין קורין אותן באזלה כיאם במקף · ויהי בשלח יש בה
שלשה סדרים וחצי תשלום הסדר המוקדם ואלו הן מה תצעק אלי · הנני ממטיר לכם ·

עראנה ינאצני ׳ ומנין הפס׳ מאה וששה עשר נגד המנין סניה׳ ויש בה חלוף שתי
מלות נהית בחסדך עם זו גאלת דגש או רפי שמעתי את תלנות׳ והתחברו אז ישיר
משה זה אלי ואנוהו בהר נחלתך כל המחלה ׳ הנני עמד לפניך שם על הצור׳
וישמע יתרו ישבה שני סדרים ריש הפרש׳ ואתם תהיו לי ממלכת׳ ומנין הפס׳
שנים ושבעים ע״ב סימן אחלי ואין בה חלוף׳ והתחברו בה סקל יסקל או ירה
יירה דגש וזה מנהג ששת הקדש׳ לא יהיה לך אלהים אחרים געיה עליון שניה׳
ואלה המשפטים ישבה ג׳ סדר׳ ריש הפרש׳ אם כסף תלוה ׳הנה אנכי שלח׳
ומנין הפס׳ מאה ושמונה עשר קי״ח סימן עזיאל׳ ובה מן החלוף שתי מלות׳
וינפש בן אמתך ויחזו את האלה ׳ והתחברו בה כן תעשה לשרך כן תעש׳ לכרמ׳
אם המצא תמצא בידו׳ ויקחו לי תרומה ישבה שלשה סדרים ריש
הפרש׳ ואת המשכן תעש׳ ועשית פרכת׳ ומניין הפס׳ ששה ותשעים צ״ו סימן
סלו׳ ואין בה חלוף ׳ והתחברו בה על השלחן ונרכתי המנ׳ ימה׳
ואתה תצוה ישבה שני סדרים ועשרה פס׳ מן הסדר הבא ואלו הן ׳ריש הפרש׳
וזה הדבר׳ ועשית מזבח ומנין הפס׳ מאה ואחד ק״א סימן מיכל׳ ושלוש מלות
התחלפו כהן והם יקחו את הזהב ואת התכ׳ ופעמני זהב ובהעלת אהרן ׳והתחברו
בה ואת שמות׳ ולקחת את כל החלב ׳ ואם יותר׳ כי תשא ישבה ד׳ סדרים
ריש הפר׳ תשלום סדר ראש׳ שהוא ועשית מזבח׳ ראה קראתי׳ ויפן וירד משה׳
פסל לך ׳ ותשעה פס׳ מן הסדר הבא והוא ויאמר יי׳ אל משה כתב לך׳ ומנין הפס׳
מאה ותשעה ושלשים קל״ט סימן חנגל׳ ובה חלוף וקנמן בשם מחציתו את מעשה
יי׳ ׳ ושתי מלות התחברו בהן ויתנצלו בני ישראל כי לא תשתחוה לאל אחר ׳ויקהל
ישבה ג׳ סדר׳ תחסר תשעה פס׳ תשלום ויאמר יי׳ אל משה כתב לך׳ ויאמר ראו
קרא יי׳ בשם ׳ויעש בצלאל את הארן׳ ומנין הפס׳ מאה ושנים ועשרים קכ״ב סימן
סנואה׳ ובה חלוף ויקרא משה אל בצלאל ושתי מלות התחברו בהן ויביאו מטוה
את התכלת ׳ויעש את כל כלי המז׳ ואלה פקודי ישבה שני סדר׳ ריש
הפרש׳ ויביאו את המשכן ומנין הפס׳ שנים ותשעים צ״ב סימן עזיה׳ ובה

חלוף

ג׳

חלוף ומן התכלת והארגמן׳ וירכסו את החשן מטבעתו׳ ואת מכנסי הבד שש משזר׳
ונתחברו בשו ואת האבנט׳ והיתה להם משחתם בלא געיה׳ נשלם ספר הבדית׳
נתחיל בתורת כהנים דע כי הספר יתחלק עשרה פרשיות תהיה חמש
ועשרים סדר׳ ומנין הפס׳ נטף פרשת ויקרא יש בה שני סדרים וחצי ריש׳
הפרש׳ נפש כי תחטא׳ וחצי סדר ונפש כי תחטא ושמ׳ ומנין הפס׳ מאה ואחד עשר
קיא סימן דעואל׳ ויש בה מן החלוף מלה אחת מכל אנ׳ ישב עליו׳ והתחברו וכפר
עליו הכ׳ על חטאתו׳ פרשת צו יש בה שני סדרים׳ וחצי סדר המוקדם׳ זה קרבן
אהרן ובניו׳ וחצי סדר הבא והוא סדר קח את אהרן׳ ומנין הפס׳ שבעה ותשעים צז
סימן עבדיהו׳ ואין בה חלוף והתחברו ויקחו את כל החלב׳ ואת כל החלב׳׳
ויהי ביום השמ׳ יש בה שני סדרים וחצי׳ חצי הסדר המוקדם ויקח את
אהרן וידבר יין ושכר׳ וידבר זאת החיה׳ ומנין הפס׳ אחד ותשעים צא סימן מיכיהו
והתחלכו אל תשקצו׳ אשה כי תזר׳ יש בה שני סדר׳ ראש הפר׳ ואיש כי
יהיה בו נגע׳ ומנין הפס׳ שבעה וששים סז סימן בעה׳ ובה מן החלוף והנה אין
מראה או מן השתי׳ והתחברו והנה אין בבהרת או בשתי לא פתח השוא׳
זאת תהיה יש בה שלשה סדר׳ ותשעה פס׳ ריש הפר׳ וכי תבאו אל ארץ
כנען דברו דאיש כי יהיה זב׳ ותשעה פס׳ מן סדר ואשה כי יזוב זוב דמ׳ ומניין
הפסו׳ תשעים צ׳ סימן יעדו׳ ובה מן החילוף מלה אחת כל המשכב אשר ינ׳ ע׳
אחרי מות יש בה ג׳ סדר׳ תחסר ט׳ פס׳ תשלום סדר ואשה כי יזוב איש איש
מבית׳ אנ׳ יי׳ כמעשה ארץ׳ ומנין הפס׳ שמונים פ׳ נגד המנין עדו ובה חלוף
וכמעשה׳ קדשים יש בה שני סדרים ריש׳ הפר׳ וכי תבאו אל הארץ ונטעתם
ומנין הפס׳ ארבעה וששים סד׳ סימן נודד ויש בה חלוף אל כל עדת בת אביו או בת
אמו והתחברו לא תעשק׳ אמר יש בה ג׳ סדר׳ וחצי׳ ריש הפר׳ דבר דאשר
יקריב קרבנו׳ דבר רון צרתם׳ וחצי הסדר הבא מן ויקחו אליך שמן ומנין הפסוק׳
מאה וארבעה ועשרים קכד׳ סימן מעדי׳ ובה חלוף אמר אל הכהנים אנ׳ תקריבו
וחב׳ מקף שבתכם את מעדי יי׳ בנקבו שם׳ ומ׳ מאריך׳ והתחברו ונסכה יין מאריך׳

והתחברו ונסכה יין מאריך · ממושבתיכם בי לחם תנופ׳ שתים׳ **בהר סיני**
יש בה שני סדרים וחצי הסדר המוקדם וכי תמכרו ממכר וכי ימוך אחיך ומטה
ומנין הפס׳ שבעה חמשים נ״ז סימן חטיל׳ · ויש בה מן החלוף שתי מלות ולכהמתך
את כספך לא תתן לו: ונתחברו בא׳ו תעבירו שופר בכל ארצכ׳ ואם מעט נש׳
אם בחקתי יש בה סדרים ריש הפרש׳ וידבר דאיש כי יפלא ומנין הפס׳
שמנה ושבעים ע״ח סימן עזא: ואין בה חלוף: והתחברו ואם מך הוא קמץ וכל
ערכך יהיה בשקל הקדש: נשלם תורת כהנים **נתחיל בחומש הפקודים**
דע כי הספר יתחלק עשרה פרשיות תהיה שלשה ושלשים סדר ומנין הפסוקים
א׳רפ״ח **במדבר סיני** יש בה שלשה סדר׳ וארבעה פס׳ ריש הפרשה
איש על דגלו · ואלה תולדת אהרן ומש׳ והארבעה פס׳ מן סדר אל תכריתו · ומנין
הפס׳ מאה ותשעה וחמשים קנ״ט כנגד המנין חלקיהו · ובה חלוף מלה וכלה
אהרן ובניו לכסות׳ והתחברו א׳ נ׳ על המש׳ ועל המז׳ אשר ישרתו עליו׳ אלעזר
בן אהרן: **נשא** יש בה חמשה סדרים תחסר ארבעה פס׳ תשלום סדר אל
תכריתו · דבר דאיש כי יפלא: דבר דכה תברכו׳ ביום השביעי · ומנין הפס׳ מאה
ששה ושבעים קע״ו סימן עמוס · ואין בה חלוף · והתחברו בא׳ו שהן בגעיה והם
והשביע הכהן וג׳ המרים המאררים והש׳ את המ׳ ובאו בה המ׳ המאר׳ ושארא
בלא געיה **בהעלתך** ישבה ארבעה סדרים · ריש הפרש׳ · עשה לך שתי
חצוצ׳ אספה לי שבע׳ היד יי׳ תקצר׳ · ומנין הפס׳ מאה ששה ושלשים קל״ו סימן
מהללאל׳ · ובה חלוף כן עשו להם בני ישראל ובה מאריך הענן על המשכן כי אם
חל ארצי א׳ ספה לי שבע׳ אם יהיה נבי׳ יי׳ במראה אליו אתודע׳ והתחברו באלו
והתיצבו שם עמ׳ אם את כל דגי׳ · **שלח לך** ישבה ג׳ סדר׳ ריש הפרש׳ עד
אנה ינאצני וידבר דנסכים · ומנין הפס׳ מאה ותשעה עשר קי״ט סימן פלטו
ויש בה חלוף הבמחנים וכל מנאצי את תלנות בני ישר׳ כי העמ׳ והכנע׳ ועשו כל
העדה · ונתחברו בא׳ו ענו׳ זה בנגב ואל כל עד׳ בני יש׳ · **ויקח קרח**
ישבה שנ סדר׳ ריש הפ׳ ש׳ וידבר דקח מאתם ומנין הפס׳ חמשה ותשעים

עה

עׄהׄ סימן דנא ובה חלוף זה יהיה לך מקד׳ והתחברו באו אמר אל אלעזר בן אהרן
לך ולזרעך אתך ויתן את הקטרת׃ פרה אדמה יש בה שני סדרים ריש
הפרשה וישלחו מלאכים ומנין הפס׳ שבעה ושמונים פׄזׄ סימן עזי ובה חלוף
ולא נתן סיחון׃ וכל אשר יגע בו הטמא וישמע הכנ׳ והתחברו במלה אחת לסבב
רפי׃ וירא בלק יש בה גׄ סדר׳ ריש הפר׳ מי מנה עפ׳ יעק׳ וישב יש׳ בשטים
ומנין הפס׳ מאה וארבעה קׄדׄ סימן מנוח׃ ובה מן החלוף אׄ נ׳ על הנהר ולישראל
מה פעל אל׃ כי אם יהיה לבער׃ יזלו מים מדליו׃ פינחס יש בה ארבעה
סדרים ראש הפר׳ וידבר דלאלה תחלק וידבר ויפקד יי׳ וביום הבכורים׃ ומנין
הפס׳ מאה שמונה וששים קׄסׄחׄ סימן כסלחים׃ ואין בה מן החלוף אלא והיתה
לבני יש׳ כי בן אשר בגעיה ובן נפתלי בלא געיה׃ ראשי המטות יש בה
ארבעה סדר׳ ריש הפר׳ וידבר דנקם ויאמר דשא את ראש׳ ומקנה רב׳ ומנין
הפס׳ מאה ושנים עשר קׄיׄבׄ סימן עיבל׳ ויש בה מן החלוף מלה אחת את השבי
ואת המלקוח׃ והתחברו את הנחשת את הברזל עד תם כל הדור העו׳ הרע׃
ואמר בן פלוני כי ראה מחזורא רבא פתח׃ אלה מסעי יש בה גׄ סדרים
ריש הפר׳ וידבר ד זאת את הארץ וידבר ד והקריתם לכם׃ ומנין הפס׳ מאה
ושנים ושלשים קׄלׄבׄ סימן בלק ובה מן החלוף מלה אחת אשר תתנחלו והתחברו
בו ממחרת הפסח׃ נשלם חומש הפקודים נתחיל במשנה תורה
דע כי הספר יתחלק עשרה פרשיות והוא אחד ושלשים סדר ומנין הפסוקים הׄנׄץׄ
אלה הדברים יש בה שלשה סדר׳ ריש הפר׳ ויאמר דרב לכם סב ויאמר
ד ראה החלתי ומנין הפס׳ מאה וחמשה קׄהׄ סימן מלכיה׃ ואין בה חלוף׃ והתחברו
בזו ויפתו אתכם בנ׳ ואתחנן יש בה ארבעה סדרים ריש הפר׳ כי תוליד
אז יבדיל משה׳ שמע יש׳ ומנין הפס׳ מאה ותשעה ענ׳ קׄיׄטׄ סימן פלטי׃ ובה מן
החלוף חמש מלות׃ אם יספים אנחנו ובלכתך בד׳ פן יחרה אף יי׳ ונשל גוים
רבים מפנ׳ והתחברו באו את עבדך וזכ׳ כי עבד מקף את הדברים והיה כי
יביאך׃ והיה עקב יש בה שלשה סדרים ושלשית סדר ריש הפרשה

שמע ישראל אתה עובר בעת ההיא ושלישית סדר כי הארץ אשר אתה בא שמה ומנין
הפס׳ מאה ואחד עשר קי״א סימן דעואל ויש בה מן החלוף ותעב תתעבנו לרעתאת
אל׳ בלבבך למען השמ׳ תשתה מים ובלכתך בדרך והתחברו בלאו עם גדול ורם
כענק ויכתב על הלחת ארץ נחלי מים במאריך והינו מקף׳ ראה אנכי
יש בה ה׳ סדרים תחלת שלישית סדר שבפרשת והיה עקב׳ כי ירחיב יי׳ אלהיך׳
כי יקום בקרבך׳ בנים אתם ליי׳ ׳כי יהיה בך אביון ׳ומנין הפס׳ מאה עשרה
ועשרים קכ״ו סימן פלאיה ׳ובה החלוף שתי מלות פתוח תפתח את ידך וזב׳ פס׳
במ׳ אשר יבחר והתחברו ובכל אשר תשאלך נפ׳ קרבה שנת שפטים
יש בה ד׳ סדר׳ ריש הפרש׳ אשימה עלי מ׳ כי הגוים האלה כי תקרב אל עיר ומנין
הפס׳ ששה ותשעים צ״ו סימן עבדיהו ׳ובה מן החלוף שתי מלות והם על פי
התורה אש׳ יורוך ועל המשפט למען יאריך ימ׳ על ממלכתו׳׳ והתחברו נביא
מקרבך׳ כי תצא יש בה ה׳ סדר׳ ריש הפרש׳ כי יקרא קן צפור כי תצא מחנה
כי תדר נדר כי תקח כד קצי״ל ׳ומנין הפס׳ מאה ועשרה ק״י נגד המנין עלי ׳ובה מן
החלוף שתי מלות והיה לפנות ערב אשר ינחל׳ איך׳ והתחברו בלאו המלות ואם
בשדה את העבוט החוצה׳ כי תבוא יש בה שני סדר׳ ריש הפרש׳ והיה אם
שמוע תשמע ומנין הפס׳ מאה שנים ועשרים קכ״ב סימן מכבע ואין בה חלוף
והתחברו בכל ארצך אש׳ נת׳ אתם נצבים יש בה ג׳ סדר׳ ריש הפרש׳ כי
המצוה הזאת הן קרבו ימ׳ ומנין הפס׳ שבעים ע׳ סימן אדניה ׳ויש בה מן החלוף
מלה אחת והיא אל הארץ אשר נשבעתי אשר הדיחך יי׳ אל׳ שמה׳ כי אביא
אל האדמ׳ כולן נתחברו בהן שהן בלא געיה׳ האזינו יש בו סדר אחד ומנין
הפס׳ שנים וחמשים נ״ב סימן כלב ובה מן החלוף שתי מלות הוא עשך ויכננך׳
נתחלפו אם געיה תחת תחוו או תחת הכף ומצאהו׳ וזאת הברכה יש בה
סדר אחד ומנין הפס׳ אחד וארבעים מ״א נגד המנין שם גאואל ואין בה חלוף׳
והתחברו על שתי מלות והם רבבות אפרים׳ אף שמיו יערפו טל׳

נשלם

פירוש סדר הספרים עד החרבן

נתחיל בחומשי התורה ספר ראשון והוא ספר הישרים משנברא העולם
עד שמת יוסף הצדיק אלפים ושלש מאות ותשע שנים: ספר שני והוא
ספר הברית משמת יוסף הצדיק עד השנה השנית לצאת בני ישראל עד שהוקם
המשכן מאה וארבעים נמצא משנברא העולם עד שהוקם המשכן בתמ״ט
והסימן בתמ״ח גאולים׳ ספר שלישי והוא ספר תורת כהנים משהוקם
המשכן באחד לחדש הראשון עד החדש השני יהיה חדש ימים דכת׳ באחד לחדש
השני בשנה השנית׳ ספר רביעי והוא חומש הפקודים מאחד לחדש השני
בשנה השנית עד ארבעים שנה בעשתי עשר חדש באחד לחדש שלשים ושמונה
שנה ותשעה חדשים נמצא סימן בתח״ף לי צידה׳ ספר חמישי
והוא משנה תורה מת אהרן וחיה משה אחריו שבעה חדשים ושבעה ימים
וביום השביעי מת החסיד ונקרא זה הספר ספר משה ככת׳ ביום ההוא נקרא
בספר בתורת משה וכל התורה נקראת על שם משה החסיד הנאמן שנ׳ זכרו תורת
משה עבדי׳ מעשתי עשר חדש באחד לחדש עד והעם עלו מן הירדן בעשור
לחדש הראשון הרי שבעים יום יצא מהן שלשים יום שבכו בהן ושלשת ימים הכינו
להם צידה שנ׳ כי בעוד שלשת ימים הרי שלשה ושלשים נשתייר שבעה ושלשים
מן השבעים הרי זה מת משה החסיד בשבעה ימים מחדש שעם עשרי רוח שני
תניתנו׳ אשריך בן עמרם שעל ידיך ניתנה תורה לישראל אשריך שזכית
וזכית את הרבים וזכות הרבים תלויה בך שנ׳ צדקת ה׳ עשה ומשפטיו עם ישראל׳
ומת אהרן הכהן בראש חדש אב שכך כת׳ ויעל אהרן הכהן אל הר ההר ובחדש
החמישי באחד לחודש זכרונם לטובה ולברכה הישרים החסידים׳
ספר יהושע הנביא הוא ספר ראשון משעברו בני ישראל את הירדן בימי
יהושע החסיד עד שמת יהושע עשרים ושבע שנה ואם לא תדע מאין מנה מנין
השופטים עד בשבת ישראל בחשבון ובבנותיה ובערעור ובבנות׳ ובכל הע׳ אני על
ידי ארנון שלש מאות שנה ואתה תדע׳ ואותו בימיו בנה חיאל בית האלי את יריחו

באבירם בכורו יסדה ובשגוב צעירו הציב דלתיה כדבר יי׳ אש׳ דב׳ ביד יהושע בן נון
זה נבואה׳ ספר השפטים מעתניאל בן קנז עד שמת שמשון בן מנוח הרע׳
ובימיו היה עלי הכהן בשילה אחר פינחס בן אלעזר הכהן שכך כת׳ ואחיה בן אחיטוב
אחי איכבוד בן פינחס בן עלי כהן יי׳ בשילו מי כהן יי׳ בשילו לא עלי : יום שמת עלי
חרבה שילה שנ׳ ויטוש משכן שילה אהל שכן באדם ודומ׳ כהניו בחרב נפלו ויך
צריו אחור ועל ערכו שבספר תלים וכן הוא אומ׳ ועלי בן תשעים שנה ושמונה שנה
וא ומ׳ ושם שני בני עלי חפני ופנחס כהנים ליי׳ · נתמנה שופט והיו בניו כהנים
במקומו שהוא זקן לא יוכל לראות והוא כהן ארבעים שנה ושפט ארבעים שנה ומת׳
ומן עתניאל עד שעמד עלי שופט שלש מאות ועשרים וארבעים שנה׃
ספר שמואל משנתמנה עלי שופט בשילו עד שמת דויד מלך ישראל תשעים
ושלש שנה ארבעים לעלי ואחת עשרה שנה לשמואל ושתים לשאול וארבעים לדוד
המלך · ספר מלכים משמלך שלמה בן דוד עד שחרב הבית הראשון
ארבע מאות ואחת עשרה שנה וששה חדשים ועשרה ימים אמת אמונה צדק ונכון
בדור וישר׳ · שמש יהושע עשרים ושבע שנה המזבח והארון עשה בגלגל
ארבע עשרה שנה שבע שכבשו ושבע שחלקו · בשילה שלש מאות ושש׳ים ותשע
שנה׳ · בנוב שלש עשרה שנה · בקרית יערים עשרים שנה אחת עשרה לשמואל
הנביא ושתים לשאול ושבע שנים לדוד המלך בשנה השמינית העלה דוד את הארון
מקרית יערים לירושלם שנאמר על ארונה אה׳ העלה דוד מקרית יערים כי נטה לו
אהל׳ · המזבח עשה בגבעון ארבעים וארבע שנה · הארון בציון עשה שלשים ושבע
שנה עד שהעלה אותו שלמה לבית עולמים שנ׳ והמלך שלמה וכל עדת ישראל הנוע׳
עליו וג׳ ויביאו הכהנים את ארון ברית יי׳ אל מקומו וג׳ המזבח ואהל מועד הביא
אותן שכך כת׳ ויעלו את הארון ואת אהל מועד ואת כל כלי הק׳ אש׳ בא׳ וג׳
ספר ישעיהו מעזיהו יותם אחז יחזקיהו עד שנה למנשה מאה וארבע
עשרה שנה ולא נתנבא שנים הרבה אלא ישעיהו בן אמוץ והושע בן בארי׳
ספר ירמיהו מן שלש עשרה שנה ליאשיהו בן אמון מלך יהודה עד שחרב

הראשון ארבעים ואחת שנה וששה חדשים ועשרת ימים והוא אומ׳ אחר חרבן הבית
בשנת שלוש ועשרים לנבוכד נצר בשנת שמונה עשרה לנבוכד נצר חרב הבית׳
והגלה צדקיהו לבבל וכן הוא אומ׳ ויהי בשלשים ושבע שנה לגלות יהויכין מלך
יהודה והיא השנה שמתבה שחוץ עצמות נבוכד נצר הרשע ומן שלש עשרה
שנה ליאשיהו עד שמת נבוכד נצר ששים ושבע שנה׳ ספר יחזקאל
מן בחמשה לחדש היא השנה החמישית ליהויכין מלך יהודה עד בעשרים
ושבע שנה לגלותינו׳ ספר הושע בן בארי ספר שנים עשר נביאים שלש
מאות ועשרים ושבע שנה מן עזיהו המלך ועד השנה שבא אלכסנדרוס מקדון
עד כאן הנביאים נתנבאו ובבית שני בימי דריוש וארתחשסתא ובטלה הנבואה׳
ספר דברי הימים משנברא העולם עד שעמד כורש מלך פרס שלשת אלפים
ושלש מאות ותשעים ואחת שנה׃ ספר עזרא מן שנת אחת לכורש מלך
פרס עד בשנת שלשים ושתים לארתחשסתא מלך פרס חמשים ואחת שנה ולקץ
ימים נשאלתי מן המלך שתי שנים׳ אלו הנביאים שנתנבאו על ישראל
במדבר׳ התנבאו משה ואהרן ומרים ואלדד ומידד ושבעים זקנים׳ בימי השפטים
יהושע בן נון ודבורה וברק בן אבינעם׳ בימי שאול אלקנה ושמואל הרואה׳
בימי דוד נתן ואסף וידותון והימן וגד׳ בימי שלמה אחיה השילוני ועדו החוזה׳
בימי רחבעם שמעיה איש האלהים ויעודה החזה׳ בימי חנני הרואה׳ בימי אסא
עזריהו בן עודד ואליעזר בן דודיהו׳ בימי יושפט יהוא בן חנני ומיכיהו בן ימלא
ויחזיאל בן זכריהו׳ בימי יהורם אליהו ואלישע ועבדיהו׳ בימי יאש זכריהו בן יהוידע
ויונה בן אמתי׳ בימי עזריהו הושע בן בארי וישעיה בן אמוץ ועמוס׳ בימי יותם
מיכה המרשתי׳ בימי יחזקיהו יואל בן פתואל׳ בימי מנשה נחום האלקושי וחבקוק׳
בימי יאשיהו ירמיה וצפניה וחלדה הנביאה׳ בימי יהויקים אוריהו בן שמעיהו
בימי צדקיהו יחזקאל בן בוזי׳ ואלו הנביאים שנתנבאו בבבל בירידתן מירושלם׳ חגי
זכריה ומלאכי ודניאל׳ כל נביאי ישראל מן משה רבינו ראש הנביאים ואבי הסופרים עד
מלאכי מאה ושבעה עשר׳ מיכאן ואילך ולחתום חזון ירוח ש׳ תניחם אלהים יחיש תקנ׳

משה איש האלהים

כתב משה חומשי תורה וספר איוב׳ יהושע כתב ספרו ישמואל הנביא כתב ספרו
וספר שופטים ורות׳ ישעיה כתב ספרו ומשלי ושיר השירים וקהלת׳ ירמיהו
כתב ספרו וספר מלכים וקינות׳ דוד ועשרה נביאים חברו תלים׳ חגי זכריה
ומלאכי כתבו ספר יחזקאל ותרי עשר וספר דניאל ומגלת אסתר׳ עזרא הסופר כתב
ספרו וספר דברי הימים׳ ברוך בוחר בישראל ומנחילם תורה תמימה שלימה
מאושרה ערוכה בכל ושמורה דרשו מעל ספר יי׳ וקראו אחת מהנה לא נעדרה׳

כבר אמרנו שאין אנו צריכין לכתוב סימן ריש בדגש ולפי שאינו ידוע אצל
והוא לבני ארץ ישראל לבדם אעפ״כ ראיתי לכתבו׳ וזה הוא סימנו כאשר יסמך
ריש לששה אותיות ויהיה תחת האות הסמוך לה שוא יצא ריש ברפי כמו עזרני
עזרה בעזרת בדרכי כי ישרים דרכי דרכמונים עטרות מטרות ישראל המשרה
ולמעשרות עשרה מצרים נעצרה יתרון התרועה סימנם ג״ד״ט״ק׳ צ״ת״א׳ ששה
אותיות מלפניה ויש שנים מאחריה ל״נ למד כמו ערלי לבנון כמו תקרנס׳ או
שמונה אותיות ששה מלפני ריש ושנים מאחריו ג״ד ט״ס צ״ת מלפניו ל״נ מאחריו׳
ובלבד שתהיה שוא תחת האות הסמוך לריש כמו שביארנו ואם לאו יהיה שוא
יצא בדגש׳ וכן אם יהיה שוא תחת הריש כמו ותמדרעו למלך דרכי כלבו ורפי זמחה
סרעפותיו עד ערפת תרקיע׳ וכן יבוא אותיות ל״נ לפני הריש ויבוא הריש בשוא
ויהיה רפי כמו ותלרענכם ונראה ודומיין׳ אלין פתחין באתנחה ספר בראשית
ותאכל ותרא האשה׳ לחדש ובחדש השני׳ וכלנה ותהי ראשית׳ הפתחה ויצא
אליהם׳ ותהר ויבא אל הגר׳ ויאמר ויברכהו׳ ויגמל ויגדל הילד׳ המאכלת וישלח
אברהם׳ וילך ויעקב נתן׳ זקנתי ויאמר הנה נא׳ בת ואחר ילדה׳ הארבע ויבא
יעקב׳ במה ויהי ביום השמיני׳ נדר אנכי האל בית אל׳ לחמש וישם אתה׳ יוסף׳ עד
בנימן זאב׳ ספר ואלה שמות דברת ויאמר משה׳ ויבאש ולא שמעו אל
משה׳ אליעזר ושם האחד ספר ויקרא מחבת וכל מנחה׳ וחרבה וכל מנחה
בלולה׳ החל ולהבדיל בין הקדש׳ כנשך את כספך׳ ספר במדבר סיני

יאמר ובטחה · לבז ולמה ש׳ מביא · הפר כי דבר ש׳ · עבר וציס מידכתיס · ויאמר
וישא משלו וחבי׳ שבע בעינ׳ ויאמר · בת ואס אין לו · אחיס ואס אין לו · ספר אלה
הדברים · שברת ואכתב על הלוחות · ואזנו ויאמר ש׳ אל משה · וא דברה האזינו
השמים ירחף כנשר יעיר קנו · יהושע החרס ורק אתס שמרו · בחרס המלח ויהי
להסגבול · ספר שפטים למס ויהי כי חזק · צפת וילך יהודה · הגדת ותקן אשת
שמשון · ותאלצהו ויהי כי הציקה · לרדת ואס ירא אתה · ספר שמואל תאכל
מכלא שר יצא · בעלנה בלכתך היוס · החרס ויקח העס · הפצר כי חטאת קסס · ללנת
ויסב שמואל · וילך ויהונתן בא · מגת ויצא איש הבנים · רשע כאשר יאמר משל׳ לאנינל
ויאמר דוד · הצלנו ויען כל איש רע · החמש והנה באו עבדיך · השל ויחר אף ש׳ בעזא:
ויחנך ואחיתפל ראה · בחל ויבואו ויצורו · וירד ויט שמים · ספר מלכים
החוצה ויריצו הבדים · גנת ויחזק העס לקחת ותלך לה ויקרא · ויך אזיכה מנחס · ויחש
ויעבירו את בניהס · נרגל ואנשי בבל · ויחל ויפל אחזיהו · בדלתו ויקח יהוידע ·
ספר ישעיה השעה השמן לב העס · לאט יען כי מאסה על תרטשנה וקשתת נעריס ·
עדי עד בטחו בש׳ · קס תהרו חש ש׳ · קמל חביל אמללה לאריאל והצקתי · ינאחבו והיו
מלכים אמנך · הדס תחת הנעצוץ תסרחנה וראיתס ושש לבכס · ספר ירמיה
נצלנו ובאתס ועמדתס · נצחת מדוע שובבה · עצרו כדנה תאמרון להוס · ספר
יחזקאל תבהלנה המלך · יתאבל׳ האנה ואתה בן אדס · תהרגנה ובנותיה אשר ·
לבז והושעתי לצאני · ושבלתה לו חיה רעה · לבטוח ונתן עץ השדה בז לשלל שלל ·
תרי עשרה ארחס ואתבעה · הנפלת ביוס ההוא אקיס · בספרד וגלות החל ·
גת לכן תתני שלוחיס · יחתן כי חמס לבנון לעד לבן הבו · תבצענה ידי זרובבל ·
תשבבנה ואספתי את כל · דברי הימים ושנאצר ומלכירס ופדיה ·
ההגראים ויעשו מלחמה · יזרחיה ובני עזי · המלכת ואחתו · יתר ובני · ויעלה וישב
שלמה · החוצה ויאריכו הבדים להעלות ובכנות · ולכהלס ויקראו בקול גדול · בחוזיס
ויבאש עליהס · לבהלנ׳ וישלח אין מלאכים · לאליעזר ואחיו · יעצועיס ויעש בבית המלך
ומעיהו התחזק · במציה ויחר אף ש׳ · תהלים אתה אספר אלהי · עשת האויב

תמו · לחס הלא ידעו · וירדו · ט שמים · אתה חטאות נעורי · הללתי לדוד שפטני חיי
אחת שאלתי · עלי כי שמעתי דבת · ריבי לדוד ריבה יי · ידעתי ובעלעי שמחו · שקראל
ישמחו לי · ארץ כי לא שלום ידברו · תחרש ראיתה יי · דרך ז ובחתודה · אתה ואני עני
ואביון · ארץ כשמך אלהים · ובמים הרבה תאנוש · סיני ארץ רעשה · בכסף אסתשכנון ·
עיני יגעתי בקראי · שקר רבו משערתי · ואין חרפה שברה · רעם בערס קראתי כגלגל
אלהים שיתמו · אלהי כי טוב יום · אלהי כי טוב יום בחצריך · אלהי שמרה נפשי · שועתי ואני
אליך יי · יקרת לפנים הארץ · הודע למנות ימינו · אנחנו דעו כי יי · מים ישם מדבר ·
ספתי בשפתי · השכלתי מכל מלמדי · שקר יי הצילה נפשי · מנעורי רבת צררוני · עיני
יי לא גבה לבי · ירושלם תדבק לשוני · מרדפי הקשיבה אלרנתי · יתחנני מזמור לדוד ·
השמים הללו את יי מן · חורנין תשברנה כי זרעות עולם ואדברה רכות עשיר
איחל ואני תמיד ואתעבה שקר שנאתי · איוב ממעל היום ההוא · ואין יחשכו כוכבי
יכתו מבקר לערב · מישע ירחקו בנו · וילך כלה ענן · אמרתי אחת היא · והשמו פנו
אי · תרדנה בדי שאול · ואלך יתצני סביב · וילך ישאהו קדים · הרחק כפך מעלי · מבטחו
ינתק מאהלו · צדקתי · כי אמר איוב · יגשו אחד באחד · ונחמתי על כן אמאס · חורנין
עד הזאת ידעתי · פחים על כן סביבותיך · יאהילהן עד ירח ולא · ותאשרני · אזן לעור
לעור עינים הייתי · לחמר הורני · יבחוש האף שונא · תפלחנה תכרענה ילדיהן ואשלם
מי הקדימני · מלה היא כל תפלי · איחל מה כחי · תבעתך הנה אימתי · כצח אבי יבחן
תלהט נפשו נחלים · משלי כנפים התעוף עינך · עברתי על שדה איש · וגנבתי פן
אשבע · מארץ דור חרבות · מים שאול ועצר · נחלעין תלעג · ארץ תחת שלוש · תשבעה
לעלוקה · עזרא חדת נדבכון דיאבן · ודהב ולהביא לה כסף · למעבד ומאדי
עלך · לא נתן ושאר תשחות · ארח כירבים טה והי · בחומה כל לשון החומה לחומה
בחומה החוצה לחוצה בחוצה כוות פתח · ההרג ומכע יודע ·

ואלין סוף פיסוק בראשית

החשך וירא אלהים את האור · ויאכל ותרא האשה · ומש ובני אדם · לחמר ויאמרו איש
אל רעהו · ברחת ויאמר הגר · הנר וערל זכר · קנתי ויאמר אלהים אל אבר ומתי הנה נא

מעט עבדך · וילך ותקם רבקה · עדר ויתן ביד עבדיו · וקנז ויהיו בני אליפז · ואברכם
ויאמר יוסף · ורחם מאל אביך ויעזר : ואלה שמות בחל ויפן כה וכה · התכן והנגשים
אלים · ההלכים וישב את משה · כקש וברב גאונך · לתבן לקש קש · נשך אם בכסף
תלוה · ולחשן אבני שהם · לכהן ואת בגדי השרד · ונפש בינו ובין בני ישל · לצחק ויהי
ממחרת · ארחם ויאמר אני אעביר · שברת ויאמר יי אל משה ויקרא
הערב ואם ראה הכהן · ומדבר סיני אינכו · אלה הדברים בטח ועברתם את
הירדן · לחצנו וכצעק אלישע · הצלצל כל עלך · יהושע ואחרת והפרים ושיאן · שפטים
ויגש וגדעון בא · בת ויבא יפתח · תלן ויאמר האיש · הסף ויקם אדניה · שמואל
תאכל וכן יעשה · כאפך ויהי דבר שמואל · והלם ויראו הצפים · מיכל ויהיו בני שאול
ויקרע ויסב שמואל · מבעתך ויאמרו עבדי · החרמנו ויאמר שאול · חרפת ויאמר
דוד אל שאול · אהבתו וירא שאול · בחרשה וירא דודכי · ככת ולרש אין כל · ויאנש
וילך נתן אלי · ויאכל ויקם דוד מהארץ · התמו ותאמר לאמר · מלכים ולהצין
ואת כל קירות אני ויהי כשמע אחאב · החפר הוא השיב · מבצקת בן שמנה שנה
ויהי מקץ שלשים · ישעיהו תעכסנה ויאמר יי תשפלנה וישח אדם ·
בערופיה ויהוס עלו · ועצביה הלא כאשר · טבאל נעלה ביהודה · תשכבנה
ועליהם · השבתי ונאסף שמחה · התיז כי לפני קציר · כארי שלו והציק ותי · תקשני
ולא תשעינה · יתנו והיו עמים · מרחקים מלך בפיו · תפתחנה אזתפקחנה · ינהל
מדעה עדרו · ייחלון לא יכהה ולא · חשב והוא עם כזוז · עד וחכי ישראל נושע
לעינה · כרע בלקרק נבו · לעברים ושמיתה ביד : ואמלטו ועד זקנה אני : ייחלון
קרוב צדקי · ירמיה אלך העבדי ישראל · להכר בעת ההיא · צעדו ידעתי יי
תשמו שכן חמתך · לערפל תנו ליי אלהים : מקללוני אוי לי אמי · מבטחו ברוך
הגבר · ההרגה לכן הנה ימים · ירחם אחם · בשער האמר אבנה · כעדר וישבו
בה יהודה הסף ואביא אותם · יחזקאל הצלת ואתה כי דברתי והיתה · עלה
ושבעים איש · מקדשיהם והבאת דעי יהחשמלה וארא והנה · כשער ותקף את
ולבז כי כה אמר יי · מתללך האמר תאמר · לבז לכן כה אמר · תלכנה בחורי און

תרי עשרה תמפוה על ראשי ההרים · ימחרע מלך אשובה : תתמוגגנה הנה
ימים · וירדום ויראוהמלחים · מזעפו וישא יונה · בעלה הויבונה עיר · תקדשנה
האוגנים ויבשו · יאחר כי עוד חזון · צמח שמע נא יהושע · בעורון כיום ההוא
נאם יי׳ כחש והיה ביום ההוא · דברי הימים ואביהוד ויהיו בנים · ואחוח
ואבישוע · לנחמו ויתאבל אפרים · ועתליה ושמשרי ושחרה · אצל ולאצל ששה
בנים · ואחומן למהר · ומן הגדי במעלם · וכל ישרא החכתים ומתניה השעלבני
חצרמות · ויוכח ויצא דוד לפני ההרדי בני השם הגזוני החרופי אלעוזי וירמות ועזיהו
ואשישה ויחלק לכל איש לעד וחבי׳ ואתה שלמה בני ויחלקום וימצאו בני אלעזר
לעבדתו וגם ללוים אין ואליעזר בני מנשה גרשם יתר ואחין ביום ההוא ההגלי האחד
וכנף הכרוב האחד וכנפי הכרובים לעזתי ויהי בדברו ההוא להכחיד׳ החזה ודברי
דוד · וארן בני אצרבלהן ונעכדך חבין הקשה · ואבישור ויהיו בני אוגם ונערה
ולא שחור אבי חתת ובני קנז עתניא ואשרא ובני יהללאל · ואחישחר ובני ידיעאל
ואניעם ויהיו בני · תהלים יבהלמו אז ידבר · שברות קומה יי׳ והושיעני ואצפה
יי׳ בקר תעטרנו כי אתה תברך · לעד כי לא לנצח · נלבטח לבן שמח לבי · ימפני
כי אבי ואמי · שחותי כרעבאח לי · תאחר ואני עני ואביון · ולחצנו למה פניך
תסתיר · והדרך חגר חרבך · טהרני הרב כבסני טר לך דמיה תהלה · באשמניו
אך אהים ימחץ · המועד תחשכנה : יעבדוהו · וישתחוו לו · ילחכו לפניו יכרעו ·
יאשרוהו יהי שמו לעולם · כחכמני יהרג בברד · השמא כי אכלאת יעקב ·
ואמלאוהו אנכי יי׳ אהי׳ תבהלם כן תרדפם מגרת השבת מטהרו · עדי עד
בפרוח רשעים · לשפטים הרים הגבוהים : תחרש אהי תהלתי · מרחם׳ חנון יי׳
וצדיק · אמילם לבנים סבבוני · הקבנת ארחי · ורבעי · תשנרפי למדחפות
איש לשון בליבון · איוב ישע לשוס שפלים · תבעתני וחתני בחלמורת ·
מבטחו אשר יקוט · ויעקשני : אם אצדק פי והשיבני תקרא ואנכי יה אכזת אבנים
שחקו · ואספרה אחוך שמע רננה בלא יומו בחיין ומשך אבירים · אכחד מורה
אתכם · ינחם אכחר דרכם · יאזרני הכרב לה · אחרין תטחן לאחר · אכלה אם

אמנע׳ אנקנה׳ כי מנעורי׳ נבטחי אם שמתי׳ האזינה ואולם שמע׳ תאוה נזה מתוחיתו׳
רשע ואדם לחברה׳ יחכמון מנלפן מבהמות׳ ותטהרם ועתה לא ראו׳ יענה שדי לא
מצא׳ תשלחנה תכרענה ילדי׳ תחמם כי תעזב לארץ ורעמה התתן לסוס׳ תוסף שים
עליכפיך׳ משלי תוכחתי לא אבו לעצתי׳ תנצרכה מזמה תשמר׳ תחכהם כי משובת׳
מפלס כינכח עיניי׳ לעפעפיך אל תתן שנה׳ אחים יפיה כזבים׳ תשרפנה היתה האיש׳
ואפלה בנשף בערב׳ כאשורו פתי יאמין לכל׳ עצדו לב אדם יחשב׳ תשבענה שאול
ואבדון׳ בעלמה׳ דרך הנשר׳ **שיר השירים** סמדר אחזו לנו שועלים׳
ילדתך מי זאת עולה׳ **רות** לאנשים ותאמר נעמי ותתר ויאמר לה בעז׳ לאמנת
ותקח נעמי׳ **קינות** למס איכה ישבה ואנה היה יי׳ לקץ דרך קשתו׳ **אסתר**
לבת ויהי אמן׳ **דניאל** לנבוכד נצר בשנת שלש החופי והן חלמא׳ תהוון דיהן חלמא
הודע אדין דניאל׳ והודע אדין אריוך תנדע׳ ואנא בלא חכמה׳ חסף שקוהי דיפרזל׳
להחויא אתיא ותמהיא׳ יבהלונני חלם חזת׳ יהודעננ׳ ומני שם טעם׳ אמר בלטשאצר
עלה׳ בגזרת עירין יתנה ולך טרדין עבדת וכל דארי ארעא׳ ישלט קרא בחילא׳
תשלט ואנא שמעת עלך׳ ידעת ואנת בריה׳ הדרת ועל מרי שמיא׳ והשלמה דנא
פשר אזל אדין מלכא בשפרפרא אמר בשנת חדא לה קדמיתא כאריא׳ תתחבל
לה יהיב׳ יבהלונני קדיבת על חד מן חברתה ועל קרניא׳ ותדקנה כן אמר חיותא
באמתך כאשר כתוב שרכס אבלאחגד לך׳ **עזרא** יהונה ידיע להוא למלכא׳
החרבת די יבוקר בת וחבי׳ ומני שם טעם׳ בענאדין כנמא׳ עבדו תתני פחת׳
תעבדון ומא די עלך׳ החזקה והם ועבדיך הגדתי והסגנים׳ לאחיים ועתה כבשר
אכלתי גם היום׳ משתחוים אתה הוא בענא מלוך חרס החרשים לך ואני׳ החומה כל
לישפתות׳ **מנין האותיות** זה הוא מספר כל האותיות שבמקרא שהוא
ארבעה ועשרים ספרים כל אות ואות לבדו מאל״ף עד תי״ו כמה שמצינו כתוב בספרי
המקודות שמנה אותם בדקדוק יפה רבינו סעדיה גאון ז״ל בר׳ יוסף ראש הישיבה
ר״ת ועשה למספר כל אות ואות סימנים בבתים חרוזים׳ ובהם פסוקים רמוזים׳ ובהם
מספר כל אות ואות גנוזים׳ וחזר ופירש מספר כל אות ואות הנרמזים׳ וביאר

הפיסוק אשר הם בחרוזים גנוזים׳ א׳ אהל מכון בני׳ ששם עלו זקני׳ הקהל עם
קרבני׳ ולזבח תודה באו בני׳ פירוש מנין כל אלף שבמקרא ארבעים ושנים אלף
שלש מאות שבעים ושבעה סימן מב׳ אלף שעז׳ והסימן להם כל הקהל כאחד ארבע
רבוא אלפים שלש מאות וששים ׃ ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה
כבשים בני שנה חמשה׳ ב׳ בני לו חברים ורגמתם יעמדו חברים׳ בנימין וקנגם
דברים׳ פחת השני גבורים׳ פירוש מנין כל בית שבמקרא שמנה ושלשים אלף
ומאתים ושמונה עשר סימן להם לח׳ אלף ריח׳ ׃ וסימן הפיסוק פקדיהם למטה בנימין
חמשה ושלשים אלף וארבע מאות׳ בני פחת מואב לבני ישוע יואב אלפים שמונה מאות
ושמונה עשר׳ ג׳ גבורים בעצם טוהר׳ כן להם זוהר׳ כל פקודי היצהר׳ מלבד
הראשון דוהר׳ פירוש מנין כל גימל שבמקרא עשרים אלף ותשעת אלפים
חמש מאות שבעה ושלשים סימן להם כט׳ אלף תקלז׳ וסימן הפסוק כל פקודי
הלוים אש׳ פקד משה ואהרן שנים עשר אלף מלבד עבדיהם ואמהתיהם אלה שבעת
אלפים שלש מאות שלשים ושבעה ולהם משוררים ומשוררות מאתים׳ ד׳
דוהר גבורים יחדו דהרו׳ נשק ושר יונות חגדו׳ קרח ובנו דגרו׳ ועובד אדום ואחיהם
דהרו׳ דהרו לבוא בשלום׳ תשועתם קול עילום׳ ומן הדני בכשן והלוים סנאה ישוב
עמו הלוים׳ פי׳ מנין כל דלת שבמקרא שנים ושלשים אלף וחמש מאות
ושלשים סימן להם לב׳ אלף תקל׳ וסימן הפיס׳ ומן הדני עורכי מלחמה עשרים ושמנה
אלף ושש מאות בני סנאה שלשת אלפים תשע מאות ושלשים׳ ועבד אדום ואחיהם
ששים ושמנה׳ ה׳ הלוים מכל זויות נקבצו נטועי דליות׳ ראובן לטרוף אריות׳
עילם ואשור ומלכיות׳ פי׳ מנין כל הי׳ שבמקרא שבעה וארבעים אלף ושבע
מאות וארבעה וחמשים סימן להם מז׳ אלף תשנד׳ וסימן הפיסוק פקדיהם
למטה ראובן ששה וארבעים אלף וחמש מאות׳ בני עילם אלף ומאתים חמשים
וארבעה׳ ו׳ ומלכיות עזר ויפחת׳ צוריכו בעשותו בחת׳ יהודה אלנם
תשחת׳ עזגד שני ובן זוחת׳ פי׳ מנין כל וו שבמקרא ששה ושבעים אלף ותשע
מאות ששים ועשרים סימן עו׳ אלף תתקכב׳ וסימן הפיס׳ פקדיהם למטה

יהודה ארבעה ושבעים אלף ושש מאות׳ בני עזגד אלפים שלש מאות עשרים ושנים׳
זוחת כגפן בקוק׳ פרי סדינו זקוק׳ ובני אפרים בחבקוק׳ כגוי השני חקוק׳
פי״ר מנין כל זין שבמקרא שנים ועשרים אלף שמונה מאות ששים ושבעה
סימן כ״ב אלף תתס״ז וסימן הפיסוק ומן בני אפרים עשרים אלף ושמונה מאות
גבורי חיל אנשי שמות לבית אבותם׳ בני בגוי אלפים ששים ושבעה׳ ח׳
חקוק כתבואות גרני׳ תבוסת מלוטי זרש׳ שמעון ענין שורש׳ פשחור לעבר
פרש׳ פי״ר מנין כל חית שבמקרא שלשה ועשרים אלף וארבע מאות שבעה
וארבעים סימן להם כ״ג אלף תמ״ז׳ וסימן הפיסוק אלה משפחות השמעני לפקדיהם
שנים ועשרים אלף ומאתים׳ בני פשחור אלף מאתים ארבעים ושבעה׳ ט׳
טרש ימלאו אסמיו׳ כטישותו בתחומיו׳ חיים למקך נעימיו׳ חמר להרבות ימיו׳
פי״ר מנין כל טית שבמקרא אחד עשר אלף שנים וחמשים סימן להם י״א אלף
נ״ב וסימן הפיסוק ועשרת אלפים חיים שבו בני יהודה׳ בני אמר אלף חמשים
ושנים׳ י׳ ימיו שמחה וששון תולדותיהם כקמשון׳ כבוחם האלון חסון׳ חרים ראש
הראשון סמסון׳ פי״ר מנין כל יוד שבמקרא ששה וששים אלף וארבע מאות׳
ועשרים סימן להם ס״ו אלף ת״כ וסימן הפיסוק בבוחם נתנו לאוצר המלאכה
זהב דרכמונים שש רבואות ואלף וכסף מנים חמשת אלפים ופתנות כהנים מאה׳
בני חרים שלש מאות ועשרים׳ כ׳ כמסון לא זעובה׳ רבצו עדרים
בתוכה׳ וכל הבקר לעולה למסיבה׳ כרמינם לא ימי כמוך׳ פי״ר מנין
כל כף כפוף שבמקרא שבעה ושלשים אלף מאתים שבעים ושנים סימן להם
ל״ז אלף רע״ב וסימן הפיס׳ ובקר ששה ושלשים אלף ומכסם לה׳ שנים
ושבעים כרמי עלי האלף לך שלמה ומאתים לנוטרים את פריו׳ ך׳ כמוך
יחדלון׳ צורת פסל אמללון׳ חיים במתים ידלון׳ סוסיהם נטה ללון׳ פי״ר
מנין כל כף פשוט שבמקרא עשרת אלפים ותשע מאות אחד ושמונים
סימן להם י׳ אלף תתקפ״א׳ וסימן הפיסו׳ ועשרת אלפים חיים שבו בני יהודה סוסיהם
שבע מאות שלשים וששה פרדיהם מאתים ארבעים וחמשה׳ ל׳ ללון

מלון אורח׳ בבקר יאיר זרח׳ אפרים דוד אתרח׳ הרים שני להסיר מטורח׳ פי׳ר
מנין כל למר שבמקרא אחד וארבעים אף וחמש מאות ושבעה עשר סימן להם
מא אף תקיז׳ וסימן הפסו פקדיהם למטה אפרים ארבעים אף וחמש מאות׳
בני חרים אף שבעה עשר׳ ט׳ מטורח נשאו בו פאותם׳ התמהמהותם׳ גד
בצבאים לנחותם׳ גמלים לבוא משכנותם׳ פי׳ר מנין כלמים פתוחה שבמקרא
שנים וחמשים אלף ושמונה מאות וחמשה סימן להם נב אף תתה׳ וסימן הפסו
פקודיהם למטה גד חמשה וארבעים אף ושש מאות וחמשים׳ גמלים ארבע
מאות שלשים וחמשה׳ חמורים ששת אפים שבע מאות ועשרים׳ ס׳ משכנותם
כמו דשאו׳ צופהם עוד גאו׳ המתים בפינחס בקנאו׳ לבית ישוע כי נבאו׳
פי׳ר מנין כלמים סתומה שבמקרא ארבעה ועשרים אף ותשע מאות שלשה
ושבעים סימן להם כד אף תתקעג׳ וסימן הפס ויהיו המתים במגפה ארבעה
ועשרים אף׳ הכהנים בני ידעיה מבני ישוע תשע מאות שבעים ושלשה׳ נ׳
נבאו לברכות בחשבון׳ צמחיה על זרבון׳ מנשה ישה עצבון׳ למך בלחמנו
נבון׳ פי׳ר מנין כלנון כפוף שבמקרא שנים ושלשים אף ותשע מאות
ושבעים ושבעה סימן להם לב אף ותתקעז׳ וסימן הפסו פקדיהם למטה
מנשה שנים ושלשים אף ומאתים׳ ויהיו כל ימי למך שבע ושבעים שנה
ושבע מאות שנה׳ ן׳ נבון חכמותיו׳ נטו יסוד שירותיו׳ ויהיו על פי דברותיו׳
השערים חנו סביבותיו׳ פי׳ר מנין כלנון פשוט שבמקרא שמונת אפים
ושבע מאות ותשעה עשר סימן להם ח׳ אף תשיט׳ וסימן הפיסוק ויהיו
פקדיהם שמנת אפים וחמש מאות ושמונים׳ דעיל מן על פי יי׳ פקד אותם
ביד משה איש איש על עבדתו׳ בני השוערים בני שלום בני אטר בני
טלמון בני עקוב בני חטופא בני שובי הכלמאה שלשים ותשעה׳ ס׳
סביבותיו יבאו גדודים׳ במרכבת פרדים׳ בה צותו את הכבדים׳ ומקצת
לפניו עומדים׳ פי׳ר מנין כל סמך שבמקרא שלשה עשר אף וחמש
מאות ושמונים סימן להם יג׳ אף תקפ׳ וסימן הפסו ומקצת ראשי האבות

נתנו

נתנו למלאכה התרשתא נתן לאוצר זהב דרכמונים אלף מזרקות חמשים כתנות
כהנים שלשים וחמש מאות בהצותו את ארם נהרים ואת ארם צובה וישב
יואב ויך את אדום בגיא מלח שנים עשר אלף׳ עׄ עומדים כמחלקותיהם
קציני עידיהם׳ באורך וברחוב להם׳ אברהם לזכרון פיהם׳ . פי׳ר מנין כל
עין שבמקרא עשרים אלף ומאה וחמשה ושבעים סימן להם כׄ אלף קעׄה
וסימן הפס׳ והנותר באורך לעומת עשרת אלפים קדמה ועשרת אלפים ימה׳
ואלה ימי שני חיי אברהם אשר חי מאת שנה ושבעים שנה וחמש שנים׳
פׄ פיהם בצרוף׳ עבו נערוף׳ סביב נפשטה ונטרוף׳ גרשון ידיעותי פרוף׳
פי׳ר מנין כל פי כפוף שבמקרא עשרים אלף ושבעמאות וחמשים סימן להם׳
כׄ אלף תשׄנׄ וסימן הפיסו׳ ויהיו פקדיהם למשפחתם אלפים שבע מאות
וחמשים׳ סביב שמונה עשר אלף ושם העיר מיום יי׳ שמה׳ צׄ פרוף
ארוגינו׳ צדק ענה הגיגנו הא בצל נהגינו׳ לעתים ידרכו ציגנו׳ פי׳ר
מנין כל פי פשוט שבמקרא אלף ותשע מאות וחמשה ושבעים סימן אלף תתקעׄה
וסימן הפיסו׳ ואת האלף ושבעה מאות וחמשה ושבעים׳ ומבני יששכר
יודעי בינה לעתים לדעת מה יעשה ישראל ראשיהם מאתים׳ צׄ ציגנו
יצנוף ויצץ׳ צרים נרצץ׳ ונפש לא כקצץ׳ ויצץ ציץ׳ פי׳ר מנין כל צד
כפוף שבמקרא ששה עשר אלף ותשע מאות וחמשים סימן להם יׄו אלף תתקנׄ
וסימן הפיסוק ונפש אדם ששה עשר אלף׳ ויהיו כל ימי נח תשעמאות
שנה וחמשים שנה׳ ץׄ ציץ דבוקיו׳ פז עבר ברתוקיו׳ תוצאות חקיו׳
שפתיה נטהקו׳ פי׳ר מנין כל צד פשוט שבמקרא ארבעת אלפים ושמונה
מאות שנים ושבעים סימן להם דׄ אלפים תתעׄב וסימן הפיסו׳ ואלה תוצאות
העיר מפאת צפון חמש מאות וארבעת אלפים מדה בני שפטיה שלש מאות
שבעים ושנים׳ קׄ קו כונן בנודף׳ צבי עדיו בעדף׳ ומן בני אפרים
ערהדף׳ פרעוש כמו רודף׳ פי׳ר מנין כל קוף שבמקרא שנים ועשרים
אלף ותשעמאות שנים ושבעים סימן להם כׄבׄ אלף תתקעׄב וסימן הפיס׳ ומן

בני אפרים עשרים אלף ושמונה מאות׳ בני פרעוש אלפים מאה שבעים ושנים׳

ר׳ רודף ברוח ברומו׳ קם מלפני זעמו׳ ומראשי שארית עמו׳ לחפה לשכן
שמו׳ פי״ר מנין כל ריש שבמקרא שנים ועשרים אלף ומאה שבעה וארבעים
סימן להם כ״ב אלף קמ״ג׳ וסימן הפסו׳ רכב אלהים רבותים אלפי שנאן׳ ויהיו
ימי יעקב שני חייו שבע שנים וארבעים ומאת שנה׳ ש׳ שמו לנדר
במחולת׳ קנויה מושיעה חוללת׳ מן הנשים נתעלת׳ המשוררים עשתהלת׳
פי״ר מנין כל שין שבמקרא שנים ושלשים אלף ומאה ארבעים ושמונה
סימן ל״ב אלף קמ״ח׳ וסימן הפס׳ ונפש אדם מן הנשים אשר לא ידעו משכב
זכר כל נפש שנים ושלשים אלף׳ והמשוררים בני אסף מאה ארבעים ושמונה׳
ת׳ תהלת לשמו ותפארת׳ קמה משוררת׳ ובקר כליל מקטרת׳ אויב
בקומתו תותרת׳ תותרת כבודה גשה׳ רעננה גרשה׳ זכר המליטה כי חשה׳
אדם האבן הראשה׳ פי״ר מנין כל תיו שבמקרא ששה ושלשים אלף
ומאה וארבעים סימן להם ל״ו אלף קמ׳ וסימן הפסו׳ ובקר ששה ושלשים
אלף׳ ויחי איוב אחרי זאת מאה וארבעים שנה׳ כלל מנין האותיו׳
שבמקרא כולם הכפופות והפשוטות שבע מאות אלף ושנים ותשעים אלף
ושבעה ושבעים אות׳ סימן תש׳ וצ״ב אלף וע״ז אות׳ שלים

ברוך י״י לעולם אמן ואמן

הרא לכתב לרי הן ארבעה ועשרים מתרגם
למשה בן שלמה ואביה יוסף

ספר יהושע ושופטים וירמיה ויחזקאל ארבעה:

אני הצעיר יצחק ן' יוסף ן' סעיד ן' סלם ן' מעוזה לצבידי
התחלתי לכתוב אלה הות נביאים ראשונים מלה נביאים ראשונים ויהי אחרי
מות משה עבד יי' [illegible] ובעדה ויהי אחרי מות יהושע [illegible]
והתחלתי נביאים אחרונים דברי ירמיהו בן חלקיהו [illegible] ויהי בשנה [illegible]
[illegible] השלמתי לכתוב [illegible] יצחק לצבידי [illegible] יוסף ן' [illegible]
[illegible] או מן יחון ויהם לצעירה [illegible] ירדהו לאהבה [illegible] סלוח [illegible]
[illegible] הוא [illegible] חדדו [illegible] נחש [illegible] בצעלבה [illegible]
[illegible] אנ"ך [illegible] [illegible] יצחק
[illegible]

בראשית

בר יוחאי נמשחת אשריך שמן ששון מחבריך:

בר יוחאי שמן משחת קודש נמשחת ממדת הקדש: נשאת ציץ נזר הקדש חבוש על ראשך פארך:

בר יוחאי מושב טוב ישבת יום נסת יום אשר ברחת במערת צורים שעמדת שם קנית הודך והדריך:

בר יוחאי עצי שטים עומדים למודי יי הם לומדים אור מופלא אור היקוד הם יוקדים הלא המה יורוך מוריך:

בר יוחאי לשדה תפוחים עלית ללקוט בו מרקחים סוד תורה כצצים ופרחים נעשה אדם נאמר בעבוריך:

בר יוחאי נאזרת בגבורה ובמלחמת אש דת השערה וחרב הוצאת מתערה שלפת נגד צורריך:

בר יוחאי למקום אבני שיש הגעת ופני אריה ליש גם גלת כותרת על עיש תשור ומי ישוריך:

בר יוחאי בקדש הקדשים קו ירוק מחדש חדשים שבע שבתות סוד חמשים קשרת קשרי שין קשריך:

בר יוחאי יוד חכמה קדומה השקפת לכבודה פנימה לב נתיבות ראשית תרומה את כרוב ממשח זיו דוריך:

בר יוחאי אור מופלא רום מעלה יראת מלהביט כי רב לה תעלומה ואין קורא לה נמת עין לא תשורך:

בר יוחאי אשרי יולדתיך אשרי העם הם לומדיך ואשרי העומדים על סודיך לבושי חושן תומיך ואוריך: תמת

ויהי אחרי מות משה עבד יי ויאמר יי אל יהושע בן נון

קודש לכנסת בית אלכסנדר

[illegible]

~~[illegible]~~

~~[illegible]~~

ויהי אחרי מות משה עבד יהוה ויאמר יהוה אל יהושע בן
נון משרת משה לאמר והוה בתר דמית משה עבדא דיי ואמר
יי ליהושע בר נון משמשניה דמשה למימר משה עבדי מת
ועתה קום עבר את הירדן הזה אתה וכל העם הזה אל הארץ
אשר אנכי נתן להם לבני ישראל משה עבדי מית וכען קום
עבר ית ירדנא הדין את וכל עמא הדין לארעא דאנא יהיב
להון לבני ישראל כל מקום אשר תדרך כף רגלכם בו לכם נתתיו
כאשר דברתי אל משה כל אתר דתדרוך פרסת רגליכון ביה
לכון יהבתיה כמא דמלילית עם משה מהמדבר והלבנון הזה
ועד הנהר הגדול נהר פרת כל ארץ החתים ועד הים הגדול
מבוא השמש יהיה גבולכם ממדברא ולבנן הדין ועד נהרא
רבא נהרא פרת כל ארע חתאי ועד ימא רבא מעלני שמשא
יהי תחומכון לא יתיצב איש לפניך כל ימי חייך כאשר הייתי
עם משה אהיה עמך לא ארפך ולא אעזבך לא יתעתד אנש
קדמך כל יומי חייך כמא דהוה מימרי בסעדיה דמשה כין
יהי מימרי בסעדך לא אשבקנך ולא ארחקנך חזק ואמץ
כי אתה תנחיל את העם הזה את הארץ אשר נשבעתי לאבתם
לתת להם תקף ועילם ארי את תחסין ית עמא הדין ית ארעא
דקיימית לאבהתהון למתן להון רק חזק ואמץ מאד לשמר
לעשות ככל התורה אשר צוך משה עבדי אל תסור ממנו

כל מקום [illegible] אשר תדרך כף רגלכם בו אשר יהיה משרת משה ב׳ וסי׳ ויהי אחרי

ימין ושמאול למען תשכיל בכל אשר תלך׃ לחוד תקף ועילם
לחדא למטר למעבד ככל אוריתא דפקדך משה עבדי לא
תסטי מנה לימינא ולסמלא בדיל דתצלח בכל אתר דתהך׃ לא
ימוש ספר התורה הזה מפיך והגית בו יומם ולילה למען
תשמר לעשות ככל הכתוב בו כי אז תצליח את דרכך ואז
תשכיל׃ לא יעדי ספרא דאוריתא הדין מפומך ותהי הגי ביה
יימם ולילי בדיל דתטר למעבד ככל דכתיב ביה ארי בכין
תצלח ית אורחתך ובכין תכשיטי׃ הלא צויתיך חזק ואמץ אל
תערץ ואל תחת כי עמך יהוה אלהיך בכל אשר תלך׃ הלא
פקידתך תקף ועילם לא תדחל ולא תתבר ארי בסעדך מימרא
דיי אלהך בכל אתר דתהך׃ ויצו יהושע
את שטרי העם לאמר׃ ופקיד יהושע ית סרכי עמא למימר׃
עברו בקרב המחנה וצוו את העם לאמר הכינו לכם צדה כי
בעוד שלשת ימים אתם עברים את הירדן הזה לבא לרשת
את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן לכם לרשתה׃ עברו בגו
משריתא ופקידו ית עמא למימר אתקינו לכון זודין ארי
בסוף תלתה יומין אתון עברין ית ירדנא הדין למיעל למירת
ית ארעא דיי אלהכון יהיב לכון למירתה׃
ולראובני ולגדי ולחצי שבט המנשה אמר יהושע
לאמר׃ לשבט ראובן ולשבט גד ולפלגות שבטא דמנשה

בכל אשר תלך ב׳ וסימנ׳ והנה אנכי עמך רק חזק הלא צויתיך לא ימוש ב׳ וסימ׳ ספר התורה

אמר יהושע למימר. זכור את הדבר אשר צוה אתכם משה
עבד יהוה לאמר יהוה אלהיכם מניח לכם ונתן לכם את הארץ
הזאת. הוו דכירין ית פתגמא דפקיד יתכון משה עבדא דײ
למימר ײ אלהכון מניח לכון ויהב לכון ית ארעא הדא. נשיכם
טפכם ומקניכם ישבו בארץ אשר נתן לכם משה בעבר הירדן ל
ואתם תעברו חמשים לפני אחיכם כל גבורי החיל ועזרתם ג׳ וחס בליש׳ צ׳ זק׳ פת׳ בס״פ וישלחם
אותם. נשיכון טפלכון ובעיריכון יתבון בארעא דיהב לכון
משה בעברא דירדנא ואתון תעברון מזרזין קדם אחיכון
כל גיברי חילא ותסעדון יתהון. עד אשר יניח יהוה לאחיכם
ככם וירשו גם המה את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן להם
ושבתם לארץ ירשתכם וירשתם אותה אשר נתן לכם משה
עבד יהוה בעבר הירדן מזרח השמש. עד דיניח ײ לאחיכון יו׳ בס״פ
כותכון ויירתון אף אנון ית ארעא דײ אלהכון יהיב להון ותתובון
לארע ירותתכון ותירתון יתה דיהב לכון משה עבדא דײ
בעברא דירדנא מדנח שמשא. ויענו את יהושע לאמר כל
אשר צויתנו נעשה ואל כל אשר תשלחנו נלך. ואתיבו ית
יהושע למימר כל דפקידתנא נעביד ולכל אתר דתשלחננא
נהך. ככל אשר שמענו אל משה כן נשמע אליך רק יהיה
יהוה אלהיך עמך כאשר היה עם משה. ככל דקבילנא מן
משה כן נקביל מנך להוד יהי מימרא דײ אלהך בסעדך כמא

חמשים ג׳ חס׳ בר׳ וסימנ׳ וחמשים עלו בני ישר׳ תעברו חמשים ויעברו חמשים עד קנה ס׳

יהוה בסעדיה דמשה׃ כל איש אשר ימרה את פיך ולא ישמע
את דבריך לכל אשר תצונו יומת רק חזק ואמץ׃ כל גבר
דיסרב על מימרך ולא יקביל ית פתגמך לכל דתפקדניה
יתקטיל לחוד תקף ועלם׃ ב וישלח יהושע
בן נון מן השטים שנים אנשים מרגלים חרש לאמר לכו
ראו את הארץ ואת יריחו וילכו ויבאו בית אשה זונה ושמה
רחב וישכבו שמה׃ ושלח יהושע בר נון מן שטין תרין גברין
מאללין ברז למימר איזילו חזו ית ארעא וית יריחו ואזלו
ועלו לבית אתתא פנדקיתא ושמה רחב ושכיבו תמן׃ ויאמר
למלך יריחו לאמר הנה אנשים באו הנה הלילה מבני ישראל
לחפר את הארץ׃ ואתאמר למלכא דיריחו למימר הא גבריא
אתו הלכא בליליא מבני ישראל לאללא ית ארעא׃ וישלח
מלך יריחו אל רחב לאמר הוציאי האנשים הבאים אליך
אשר באו לביתך כי לחפר את כל הארץ באו׃ ושלח מלכא
דיריחו לות רחב למימר אפיקי גבריא דאתו לותיך דעלו
לביתיך ארי לאללא ית כל ארעא אתו׃ ותקח האשה את שני
האנשים ותצפנו ותאמר כן באו אלי האנשים ולא ידעתי
מאין המה׃ ודברת אתתא ית תרין גבריא ואטמרתנון ואמרת
בקשטא אתו לותי גבריא ולא ידעית אי מכן אנון׃ ויהי
השער לסגור בחשך והאנשים יצאו לא ידעתי אנה הלכו

ערבן הפטרת וישלח

ותצפנו זה כלב לבדו אבל פינחס הוא נביא פעמים נראה ופעמים אינו נראה׃

ולא ידעתי ה׳ וסימנ׳ ותקח האשה את שני עבדך ככבש אלוף השירו ובצלעי שמחו ונאספו

האנשים רדפו מהר אחריהם כי תשיגום והוה עדן למיחד
תרעא בקבלא וגבריא נפקו לא ידעית לאן אזלו גבריא
רדופו בפריע בתריהון ארי תדבקונון והיא העלתם הגגה
ותטמנם בפשתי העץ הערכות לה על הגג והיא אסיקתנון
לאגרא ואטמרתנון בטעוני כתנא דסדירין לה על אגרא
והאנשים רדפו אחריהם דרך הירדן על המעברות והשער
סגרו אחרי כאשר יצאו הרדפים אחריהם וגבריא רדפו
בתריהון אורח ירדנא עד מגזתא ותרעא אחדו בתר דנפקו
רדפיא בתריהון והמה טרם ישכבון והיא עלתה עליהם על
הגג ואנון עד לא שכיבו והיא סליקת לותהון לאגרא ותאמר
אל האנשים ידעתי כי נתן יהוה לכם את הארץ וכי נפלה
אימתכם עלינו וכי נמגו כל ישבי הארץ מפניכם ואמרת
לגבריא ידענא ארי יהב ש׳ לכון ית א עא וארי נפלת אימתכון
עלנא וארי אתברו כל יתבי ארעא מן קדמיכון כי שמענו
את אשר הוביש יהוה את מי ים סוף מפניכם בצאתכם ממצרים
ואשר עשיתם לשני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן לסיחן
ולעוג אשר החרמתם אותם ארי שמענא ית דיביש ש׳ ית מי
ימא דסוף מן קדמיכון במפקכון ממצרים ודעבדתון לתריי
מלכי אמוראה דבעברא דירדנא לסיחון ולעוג דגמרתון יתהון
ונשמע וימס לבבנו ולא קמה עוד רוח באיש מפניכם כי

דלא ישמע ד׳ וסימנה׳ אליכם פרעה למען ויסרו אתו כל איש אשר ימרה בראית רבות [illegible]

יהוה אלהיכם הוא אלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת
ושמענא ואתמסי לבנא ולא אשתארת עוד רוח באנש מן
קדמיכון ארי יי אלהכון הוא אלהים דשכינתיה בשמיא מלעילא
ושליט על ארעא מלרע ועתה השבעו נא לי ביהוה כי עשיתי
עמכם חסד ועשיתם גם אתם עם בית אבי חסד ונתתם לי אות
אמת וכען קיימו לי כען במימרא דיי ארי עבדית עמכון טיבו
ותעבדון אף אתון עם בית אבא טיבו ותתנון לי את דקשוט
ב אחיותי חס ק — והחיתם את אבי ואת אמי ואת אחי ואת אחותי ואת כל אשר
להם והצלתם את נפשתינו ממות ותחון ית אבא וית אמא וית
אחי וית אחותי וית כל דילהון ותשיזבון ית נפשתנא ממותא
ויאמרו לה האנשים נפשנו תחתיכם למות אם לא תגידו
את דברנו זה והיה בתת יהוה לנו את הארץ ועשינו עמך חסד
ואמת ואמרו לה גבריא נפשנא מסירין חלף נפשתכון לממת
אם לא תחוון ית פתגמנא דין ויהי כד יתין יי לנא ית ארעא
ונעביד עמיך טיבו וקשוט ותורדם בחבל בעד החלון כי
ביתה בקיר החומה ובחומה היא יושבת ושלשילתנון באטונא
מן חרכא ארי ביתה בכותל שורא ובשורא היא יתבא ותאמר
להם ההרה לכו פן יפגעו בכם הרדפים ונחבתם שמה שלשת
ימים עד שוב הרדפים ואחר תלכו לדרככם ואמרת להון
לטורא איזילו דלמא יערעון בכון רדפיא ותטמרון תמן

ל וחס
ב סוף פס חדר מל וחד חס ואנון בנב'

תלתא יומין עד דיתובון רדפיא ובתר כן תהכון לאורחכון:
ויאמרו אליה האנשים נקים אנחנו משבעתך הזה אשר השבעתנו:
ואמרו לה גבריא זכאין אנחנא ממומתא דקיימת עלנא:
הנה אנחנו באים בארץ את תקות חוט השני הזה תקשרי בחלון
אשר הורדתנו בו ואת אביך ואת אמך ואת אחיך ואת כל בית
אביך תאספי אליך הביתה: הא אנחנא עלין בארעא ית תורא
דחוט זהוריתא הדין תקטרין בחרכא דשלשילתינא ביה וית
אבוך וית אמיך וית אחך וית כל בית אבוך תכנשין לותיך לביתא:
והיה כל אשר יצא מדלתי ביתך החוצה דמו בראשו ואנחנו
נקים וכל אשר יהיה אתך בבית דמו בראשנו אם יד תהיה בו:
ויהי כל דיפוק מתרעי ביתיך לברא חובת קטוליה ברישיה
ואנחנא זכאין וכל די יהי עמיך בביתא חובת קטוליה ברישנא
אם יד אנש תהי ביה: ואם תגידי את דברנו זה והיינו נקים
משבעתך אשר השבעתנו: ואם תחוין ית פתגמנא דין ונהי
זכאין ממומתיך דקיימת עלנא: ותאמר כדבריכם כן הוא
ותשלחם וילכו ותקשר את תקות השני בחלון: ואמרת כפתגמיכון
כין הוא ושלחתנון ואזלו וקטרת ית תורא דזהוריתא בחרכא:
וילכו ויבאו ההרה וישבו שם שלשת ימים עד שבו הרדפים
ויבקשו הרדפים בכל הדרך ולא מצאו: ואזלו ועלו לטורא
ויתיבו תמן תלתא יומין עד דתבו רדפיא ובעו רדפיא בכל

משבעתך ב׳ חס וסימנה׳ הזה אשר השבעתנו ואם תגידי את דברנו זה והיינו נקיים משבעתך

אורחא ולא אשכחו׃ וישבו שני האנשים וירדו מההר ויעברו
ויבאו אל יהושע בן נון ויספרו לו את כל המצאות אותם׃ ותבו
תרין גבריא ונחתו מטורא ועברו ואתו לות יהושע בר נון
ואשתעיאו ליה ית כל דערעא יתהון׃ ויאמרו אל יהושע כי
נתן יהוה בידנו את כל הארץ וגם נמגו כל ישבי הארץ מפנינו׃ וחס
ואמרו ליהושע ארי מסר יי בידנא ית כל ארעא ואף אתברו
ג כל יתבי ארעא מן קדמנא׃ וישכם יהושע
בבקר ויסעו מהשטים ויבאו עד הירדן הוא וכל בני ישראל
וילנו שם טרם יעברו׃ ואקדים יהושע בצפרא ונטלו משטין
ואתו עד ירדנא הוא וכל בני ישראל ובתו תמן קדם דיעברון׃ ויהי
מקצה שלשת ימים ויעברו השטרים בקרב המחנה׃ והוה מסוף
תלתה יומין ועברו סרכיא בגו משריתא׃ ויצוו את העם לאמר
כראתכם את ארון ברית יהוה אלהיכם והכהנים הלוים נשאים
אתו ואתם תסעו ממקומכם והלכתם אחריו׃ ופקידו ית עמא
למימר כמחזיכון ית ארון קימא דיי אלהכון וכהניא ליואי
נטלין יתיה ואתון תטלון מאתרכון ותהכון בתרוהי׃ אך רחוק
ובינו ק׳ יהיה ביניכם וביניו כאלפים אמה במדה אל תקרבו אליו למען
אשר תדעו את הדרך אשר תלכו בה כי לא עברתם בדרך
מתמול שלשום׃ ברם רחיק יהי בינכון ובינוהי כתרין אלפין
אמין במשחתא לא תקרבון לותיה בדיל דתדעון ית אורחא

שני האנשים ד׳ וסימנ׳ ותקח האשה ועמדו שני וישבו שני בני בליעל׳ והכהנים הלוים ג׳ וסימנ׳ וידבר

דתהכון בה ארי לא עברתון באורחא מאתמלי ומדקמוהי
ויאמר יהושע אל העם התקדשו כי מחר
יעשה יהוה בקרבכם נפלאות׃ ואמר יהושע לעמא אזדמנו
ארי מחר יעביד יי׳ ביניכון פרישן׃ ויאמר יהושע אל הכהנים
לאמר שאו את ארון הברית ועברו לפני העם וישאו את ארון
הברית וילכו לפני העם׃ ואמר יהושע לכהניא למימר טולו
ית ארון קימא ועברו קדם עמא ונטלו ית ארונא דקימא ואזלו
קדם עמא׃ ויאמר יהוה אל יהושע היום
הזה אחל גדלך בעיני כל ישראל אשר ידעון כי כאשר
הייתי עם משה אהיה עמך׃ ואמר יי׳ ליהושע יומא דין אשרי
לרביותך בעיני כל ישר׳ די ידעון ארי כמא דהוה מימרי
בסעדיה דמשה כין יהי מימרי בסעדך׃ ואתה תצוה את הכהנים
נשאי ארון הברית לאמר כבאכם עד קצה מי הירדן בירדן
תעמדו׃ ואת תפקיד ית כהניא נטלי ארונא דקימא למימר
כמטיכון עד קצת מי ירדנא בירדנא תקומון׃
ויאמר יהושע אל בני ישראל גשו הנה ושמעו
את דברי יהוה אלהיכם׃ ואמר יהושע לבני ישר׳ אתקרבו
הלכא ושמעו ית פתגמא דיי׳ אלהכון׃ ויאמר יהושע בזאת
תדעון כי אל חי בקרבכם והורש יוריש מפניכם את הכנעני
ואת החתי ואת החוי ואת הפרזי ואת הגרגשי והאמרי והיבוסי׃

כבאכם ג וסימנה׳ עד קצה מי הירדן בירדן תעמדו תבאו אל עם כבאכם העיר וכבוא לו ומלו ס

ואמר יהושע בדא תדעון ארי אלהא קיים אתרעי לאשראה שכנתיה
ביניכון ותרכא יתריך מן קדמיכון ית כנענאי וית חתאי וית חואי
וית פרזאי וית גרגשאי אמוראי ויבוסאי הנה ארון הברית
אדון כל הארץ עבר לפניכם בירדן הא ארון קימא רבון כל
ו צלוש ארעא עבר קדמיכון בירדנא ועתה קחו לכם שני עשר איש
משבטי ישראל איש אחד איש אחד לשבט וכען סבו לכון
תרי עסר גברין משבטי ישראל גברא חד גברא חד לשבטא
ב ומל והיה כנוח כפות רגלי הכהנים נשאי ארון יהוה אדון כל הארץ
ב ויהי כנוח וחד וכנוח להם ומל במי הירדן מי הירדן יכרתון המים הירדים מלמעלה ויעמדו
נד אחד והוה כמנח פרסת רגלי כהניא נטלי ארונא דיי רבון
כל ארעא במי ירדנא מי ירדנא יפסקון מיא דנחתין מלעילא
ל ויקומון רכבא חד ויהי בנסע העם מאהליהם לעבר את הירדן
והכהנים נשאי הארון הברית לפני העם והוה כד נטלו עמא
מקרויהון למעבר ית ירדנא וכהניא נטלי ארונא דקימא
ג קדם עמא ובבוא נשאי הארון עד הירדן ורגלי הכהנים
ג ו נשאי הארון נטבלו בקצה המים והירדן מלא על כל גדותיו
כל ימי קציר וכממטי נטלי ארונא עד ירדנא ורגלי כהניא
נטלי ארונא טבילא בקצת מיא וירדנא מלי על כל כיפוהי
כל יומי חצדא ויעמדו המים הירדים מלמעלה קמו נד אחד
מאדם ק הרחק מאד באדם העיר אשר מצד צרתן והירדים על ים

תדעון ד׳ וסימנהו בזאת תדעון כי יש שלחני בזאת תדעון כי אל חי בקרבכם והורש יוריש למען למען

הערבה ים המלח תמו נכרתו והעם עברו נגד יריחו וקמו מיא
דנחתין מלעילא קמו רכבא חד רחיקין לחדא מאדם קרתא דבסטר
צרתן ודנחתין לימא דמישרא לימא דמלחא שלימו פסקו ועמא
עברו לקביל יריחו ויעמדו הכהנים נשאי הארון ברית יהוה
בחרבה בתוך הירדן הכן וכל ישראל עברים בחרבה עד אשר
תמו כל הגוי לעבר את הירדן וקמו כהניא נטלי ארון קימא
דיי ביבשתא בגו ירדנא מתקנא וכל ישראל עברין ביבשתא
עד דשלימו כל עמא למעבר ית ירדנא ויהי כאשר תמו כל ד
הגוי לעבור את הירדן ויאמר יהוה אל יהושע
לאמר והוה כד שלימו כל עמא למעבר ית ירדנא ואמר יי
ליהושע למימר קחו לכם מן העם שנים עשר אנשים איש
אחד איש אחד משבט דברו לכון מן עמא תרי עסר גברין
גברא חד גברא חד משבטא וצוו אותם לאמר שאו לכם
מזה מתוך הירדן ממצב רגלי הכהנים הכין שתים עשרה
אבנים והעברתם אותם עמכם והנחתם אותם במלון אשר
תלינו בו הלילה ופקידו יתהון למימר טולו לכון מכא מגו
ירדנא מאתר מקם רגלי כהניא מתקניא תרתא עסרי אבניא
ותעברון יתהון עמכון ותחתון יתהון בבית מבתא דתביתון
ביה בליליא ויקרא יהושע אל שנים העשר
איש אשר הכין מבני ישראל איש אחד איש אחד משבט וקרא

והירדן ג׳ וסימנ׳ והערבה׳ מלא [illegible] הכינו לכם צדה [illegible] מזה

יהושע לתרי עסר גברין דאתקין מבני ישראל גברא חד גברא
חד משבטא׃ ויאמר להם יהושע עברו לפני ארון יהוה אלהיכם
אל תוך הירדן והרימו לכם איש אבן אחת על שכמו למספר
ג שבטי בני ישראל׃ ואמר להון יהושע עברו קדם ארונא דיי
אלהכון לגו ירדנא וארימו לכון גבר אבנא חדא על כתפיה למנין
ז שבטיא דבני ישראל׃ למען תהיה זאת אות בקרבכם כי ישאלון
הא בניכם מחר לאמר מה האבנים האלה לכם׃ בדיל דתהי את
ביניכון ארי ישאלון בניכון מחר למימר מא אבניא האלין
לכון׃ ואמרתם להם אשר נכרתו מימי הירדן מפני ארון ברית
יהוה בעברו בירדן נכרתו מי הירדן והיו האבנים האלה
ה לזכרון לבני ישראל עד עולם׃ ותימרון להון דפסקו מי ירדנא
מן קדם ארון קימא דיי במעבריה בירדנא פסקו מי ירדנא
ויהוין אבניא האלין לדכרנא לבני ישראל עד עלמא׃ ויעשו
כן בני ישראל כאשר צוה יהושע וישאו שתי עשרה אבנים
מתוך הירדן כאשר דבר יהוה אל יהושע למספר שבטי
בני ישראל ויעבירום עמם אל המלון וינחום שם׃ ועבדו
כן בני ישראל כמא דפקיד יהושע ונטלו תרתא עסרי אבניא
מגו ירדנא כמא דמליל יי עם יהושע למנין שבטיא דבני
ישראל ואעברונין עמהון לבית מבתא ואצנעונין תמן׃ ושתים
עשרה אבנים הקים יהושע בתוך הירדן תחת מצב רגלי

למספר שבטי בני ישראל ג וסימנ' והיו לאות והרימו לכם ויעשו כן בני ישראל שתי עשרה

הכהנים נשאי ארון הברית ויהיו שם עד היום הזה׃ ותרתא
עסרי אבניא אקים יהושע בגו ירדנא באתר מקם רגלי
כהניא נטלי ארונא דקימא והוו תמן עד יומא הדין׃ והכהנים
נשאי הארון עמדים בתוך הירדן עד תם כל הדבר אשר צוה
יהוה את יהושע לדבר אל העם ככל אשר צוה משה את
יהושע וימהרו העם ויעברו׃ וכהניא נטלי ארונא קימין
בגו ירדנא עד דשלים כל פתגמא דפקיד יי׳ ית יהושע
למללא עם עמא ככל דפקיד משה ית יהושע ואוחיאו עמא
ועברו׃ ויהי כאשר תם כל העם לעבור ויעבר ארון יהוה והכהנים
לפני העם׃ והוה כד שלים כל עמא׃ למעבר ועבר ארונא דיי׳ ב׳
וכהניא קדם עמא׃ ויעברו בני ראובן ובני גד וחצי שבט
המנשה חמשים לפני בני ישראל כאשר דבר אליהם משה׃ ד׳ בליש׳ חס
ועברו בני ראובן ובני גד ופלגות שבטא דמנשה מזרזין
קדם בני ישראל כמא דמליל עמהון משה׃ כארבעים אלף
חלוצי הצבא עברו לפני יהוה למלחמה אל ערבות יריחו׃
כארבעין אלפין מזרזי חילא עברו קדם עמא דיי׳ לקרבא
למישרי יריחו׃ ביום ההוא גדל יהוה את ב׳ המלך
יהושע בעיני כל ישראל ויראו אתו כאשר יראו את משה ד׳ חס
כל ימי חייו׃ ביומא ההוא רבי יי׳ ית יהושע בעיני כל ישראל
ודחילו מניה כמא דהוו דחלין מן משה כל יומי חיוהי׃

ויראו ד׳ חס וסימנ׳ ביום ההוא וישמעו כל ישראל מאד מאד כל הגוים וכל שמואל בוק׳ במא׳ וכל איש ישראל

ויאמר יהוה אל יהושע לאמר׃ ואמר
ג יי ליהושע למימר׃ צוה את הכהנים נשאי ארון העדות
ג רפי ויעלו מן הירדן׃ פקיד ית כהניא נטלי ארונא דסהדותא
ויסקון מן ירדנא׃ ויצו יהושע את הכהנים לאמר עלו מן
הירדן׃ ופקיד יהושע ית כהניא למימר סקו מן ירדנא׃ ויהי
בעלות ב׳ בעלות הכהנים נשאי ארון ברית יהוה מתוך הירדן נתקו
כפות רגלי הכהנים אל החרבה וישבו מי הירדן למקומם
ל וילכו כתמול שלשום על כל גדותיו׃ והוה כד בעו למסק כהניא
נטלי ארון קימא דיי מגו ירדנא אתנגידא פרסת רגלי כהניא
ונחא על יבשתא ותבו מי ירדנא לאתרהון ואזלו כמאתמלי
ומדקמוהי על כל כיפוהי׃ והעם עלו מן הירדן בעשור לחדש
הראשון ויחנו בגלגל בקצה מזרח יריחו׃ ועמא סליקו מן
ירדנא בעסרא לירחא קדמאה ושרו בגלגלא בסיפי מדנח
יריחו׃ ואת שתים עשרה האבנים האלה אשר לקחו מן
הירדן הקים יהושע בגלגל׃ וית תרתא עסרי אבניא האלין
דנסבו מן ירדנא אקים יהושע בגלגלא׃ ויאמר אל בני
ב למען תהיה זאת ישראל לאמר אשר ישאלון בניכם מחר את אבותם לאמר
מה האבנים האלה׃ ואמר לבני ישראל למימר דישאלון
בניכון מחר ית אבהתהון למימר מא אבניא האלין׃ והודעתם
את בניכם לאמר ביבשה עבר ישראל את הירדן הזה׃

עיה ג וסימנה׳ הכהנים ויפרתו לי ישועות יעקב ׃ את הירדן הזה ׃ וסי׳ קטנתי עלה ראש לא תעבור משה עבדי

ותהודעון ית בניכון למימר כיבשתא עבר ישר׳ ית ירדנא הדין׃
אשר הוביש יהוה אלהיכם את מי הירדן מפניכם עד עברכם
כאשר עשה יהוה אלהיכם לים סוף אשר הוביש מפנינו עד
עברנו׃ דיביש ײ אלהכון ית מי ירדנא מן קדמיכון עד מעברכון
כמא דעבד ײ אלהכון לימא דסוף דיביש מן קדמנא עד דעברנא׃
למען דעת כל עמי הארץ את יד יהוה כי חזקה היא למען
יראתם את יהוה אלהיכם כל הימים׃ בדיל דידעון כל עממי
ארעא ית גבורתא דײ ארי תקיפא היא בדיל דתדחלון ק׳ ײ
אלהכון כל יומיא׃ ויהי כשמע כל מלכי
האמרי אשר בעבר הירדן ימה וכל מלכי הכנעני אשר על
הים את אשר הוביש יהוה את מי הירדן מפני בני ישראל
עד עברנו וימס לבבם ולא היה בם עוד רוח מפני בני ישראל׃
והוה כד שמעו כל מלכי אמוראה דבעברא ירדנא מערבא
וכל מלכי כנענאה דעל ימא ית דיביש ײ ית מי ירדנא מן
קדם בני ישר׳ עד דעברו ואתמסי לבהון ולא אשתארת
בהון עוד רוח מן קדם בני ישר׳׃ בעת
ההיא אמר יהוה אל יהושע עשה לך חרבות צרים ושוב מל
את בני ישראל שנית׃ בעדנא ההוא ואמר ײ ליהושע עביד
לך אזמילין חריפין ותוב גזר ית בני ישר׳ תנינות׃ ויעש
לו יהושע חרבות צרים וימל את בני ישראל אל גבעת הערלות׃

פ״ג ה

עברם ק׳

הפטרה ליום ראשון של פסח

בתרי לישנא חד חס וחד מל׳ מול סוף

וזה הדבר ד׳ וסימנ׳ אשר תעשה על המזבח אשר מל יהושע כל העם העשו אשר הריס

ועבד ליה יהושע אזמלין חריפין וגזר ית בני ישראל בגבעתא
ל וקרא לה גבעת ערלתא׃ וזה הדבר אשר מל יהושע כל העם
היצא ממצרים הזכרים כל אנשי המלחמה מתו במדבר בדרך
בצאתם ממצרים׃ ודין פתגמא דגזר יהושע כל עמא דנפקו
ממצרים דכריא כל גברי מגיחי קרבא מיתו במדברא באורחא
ה במפקהון ממצרים׃ כי מלים היו כל העם היצאים וכל העם
ג הילדים במדבר בדרך בצאתם ממצרים לא מלו׃ ארי גזירין
הוו כל עמא דנפקו וכל עמא דאתילדו במדברא באורחא
במפקהון ממצרים לא גזרו׃ כי ארבעים שנה הלכו בני ישראל
ה במדבר עד תם כל הגוי אנשי המלחמה היצאים ממצרים אשר
א לא שמעו בקול יהוה אשר נשבע יהוה להם לבלתי הראותם
את הארץ אשר נשבע יהוה לאבתם לתת לנו ארץ זבת חלב
ודבש׃ ארי ארבעין שנין הליכו בני ישראל במדברא עד דסף
כל עמא גברי מגיחי קרבא דנפקו ממצרים דלא קבילו למימרא
דיי׳ דקיים יי׳ להון בדיל דלא לאחזיותהון ית ארעא דקיים יי׳
ל לאבהתהון למתן לנא ארע עבדא חלב ודבש׃ ואת בניהם
ו חס הקים תחתם אתם מל יהושע כי ערלים היו כי לא מלו אותם
בדרך׃ וית בניהון דקמו באתרהון יתהון גזר יהושע ארי
יט ריש ערלין הוו ארי לא גזרו יתהון באורחא׃ ויהי כאשר תמו כל
פס בט הגוי להמול וישבו תחתם במחנה עד חיותם׃ והוה כד שלימו

ואת בניהם ד׳ וסימנה׳ ילמדון הקים תחתם אותם מל יהושע פלו לא העית ודברי יהוש׳

כל עמא למגזר ויתיבו באתרהון במשריתא עד דאתסיאו׃
ויאמר יהוה אל יהושע היום גלותי את
חרפת מצרים מעליכם ויקרא שם המקום ההוא גלגל עד
היום הזה׃ ואמר יי ליהושע יומא דין אעדיתי ית חסודי
מצראי מנכון וקרא שמיה דאתרא ההוא גלגלא עד יומא
הדין׃ ויחנו בני ישראל בגלגל ויעשו את הפסח בארבעה
עשר יום לחדש בערב בערבות יריחו׃ ושרו בני ישראל בגלגלא
ועבדו ית פסחא בארבעת עסרא יומא לירחא ברמשא במישרי
יריחו׃ ויאכלו מעבור הארץ ממחרת הפסח מצות וקלוי בעצם
היום הזה׃ ואכלו מעבורא דארעא מבתר פסחא פטיר וקליא
בכרן יומא הדין׃ וישבת המן ממחרת באכלם מעבור הארץ
ולא היה עוד לבני ישראל מן ויאכלו מתבואת ארץ כנען
בשנה ההיא׃ ופסק מנא ביומא בתרוהי במיכלהון מעבורא
דארעא ולא הוה עוד לבני ישראל מנא ואכלו מעללת ארעא
דכנען בשתא ההיא׃ ויהי בהיות יהושע
ביריחו וישא עיניו וירא והנה איש עמד לנגדו וחרבו שלופה
בידו וילך יהושע אליו ויאמר לו הלנו אתה אם לצרינו׃ והוה
כד הוה יהושע ביריחו וזקף עינוהי וחזא והא גברא קאים
לקבליה וחרביה שליפא בידיה ואזל יהושע לותיה ואמר ליה
הלמסעדנא אתיתא אם לבעלי דבבנא׃ ויאמר לא כי אני שר

וישבת ג׳ ... וסימנהון ... השבת ... המן ממחרת ... כל יהושע יריחו וכל אורי יריחו כה״ב

ו׳ צ׳
זק׳

קמ׳ לאות תרע׳ מנך
כדיל כרמשא בטילתנון
ית קורבנא דיכי יומא דין
בטילתנון תלמוד תורה
ואמר על אידא מנהון
אתיתי ואמר על ביטול תלמוד
תורה כען אתיתי ונפל

צבא יהוה עתה באתי ויפל יהושע אל פניו ארצה וישתחו
ויאמר לו מה אדני מדבר אל עבדו ואמר לא ארי אנא מלאך
שליח מן קד׳ ײ׳ כען אתיתי ונפל יהושע על אפוהי על ארעא
וסגיד ואמר ליה מא רבוני ממליל עם עבדיה ויאמר שר
צבא יהוה אל יהושע של נעלך מעל רגלך כי המקום אשר
אתה עמד עליו קדש הוא ויעש יהושע כן ואמר מלאכא
דשליח מן קד׳ ײ׳ ליהושע שרי סינך מעל רגלך ארי אתרא ואת
קאים עלוהי קדיש הוא ועבד יהושע כין ויריחו סגרת ומסגרת
מפני בני ישראל אין יוצא ואין בא ויריחו אחידא ומיתקפא
מן קד׳ בני ישר׳ לית מנהון נפיק ועליל ויאמר
יהוה אל יהושע ראה נתתי בידך את יריחו ואת מלכה גבורי
החיל ואמר ײ׳ ליהושע חזי דמסרית בידך ית יריחו וית מלכה
גיברי חילא וסבתם את העיר כל אנשי המלחמה הקיף את
העיר פעם אחת כה תעשה ששת ימים ותסחרון ית קרתא
כל גברי עבדי קרבא אקיף ית קרתא זמנא חדא כדין תעביד
שתא יומין ושבעה כהנים ישאו שבעה שופרות היובלים
לפני הארון וביום השביעי תסבו את העיר שבע פעמים
והכהנים יתקעו בשופרות ושבעה כהניא יס׳ ית שבעה שופריא
דקרן דכרא קדם ארונא וביומא שביעאה תסחרון ית קרתא
שבע זמנין וכהניא יתקעון בשופריא והיה במשך בקרן היובל

אל פניו ו׳ וסימנהון ומשלם לשנאיו אל פניו צ׳ צ׳ן ויפל יהושע אל פניו ויפל יואב אך דרכי ויפל אל פניו

בשמעכם את קול השופר יריעו כל העם תרועה גדולה ונפלה
חומת העיר תחתיה ועלו העם איש נגדו׃ ויהי כמגד פקרן דכרא
כמשמעכון ית קל שופרא יבבון כל עמא יבבא רבא ויפול
שורא דקרתא ויתבלע תחותוהי ויסקון עמא גבר לקבליה׃
ויקרא יהושע בן נון אל הכהנים ויאמר אלהם שאו את ארון
הברית ושבעה כהנים ישאו שבעה שופרות יובלים לפני ארון
יהוה׃ וקרא יהושע בר נון לכהניא ואמר להון טולו ית ארון
קימא דיי ושבעה כהניא יסבון שבעה שופריא דקרן דכריא
קדם ארונא דיי׃ ויאמרו אל העם עברו וסבו את העיר והחלוץ
יעבר לפני ארון יהוה׃ ואמר לעמא עברו ואקיפו ית קרתא
ומזרזי חילא יעברון קדם ארונא דיי׃ ויהי כאמר יהושע אל
העם ושבעה הכהנים נשאים שבעה שופרות היובלים לפני
יהוה עברו ותקעו בשופרות וארון ברית יהוה הלך אחריהם׃
והוה כד אמר יהושע לעמא ושבעה כהניא נסיבו שבעה
שופריא דקרן דכריא קדם יי עברין ותקעין בשופריא וארון
קימא דיי אזיל בתריהון׃ והחלוץ הלך לפני הכהנים תקעו השופרות
והמאסף הלך אחרי הארון הלוך ותקוע בשופרות׃ ומזרזי חילא
אזלין קדם כהניא תקעי שופריא ושבטא דבית דן אזיל בתר
ארונא כהניא אזלין ותקעין בשופריא׃ ואת העם צוה יהושע
לאמר לא תריעו ולא תשמיעו את קולכם ולא יצא מפיכם דבר

כשמעכם ל׳ ל״א כת׳ ב׳ וקר׳ פ׳ י׳

ויאמר ל׳

תקעי ל׳

יצ׳ ל׳

יא׳ מלין כת׳ צ׳ וקרי ... בשמעכם ... כשמעכם ...

ב׳ ל׳ עד יום אמרי אליכם הריעו והריעתם׃ וית עמא פקיד יהושע
למימר לא תיבבון ולא תשמעון ית קלכון ולא יפוק מפומכון
פתגמא עד יומא דאימר לכון יביבו ותיבבון׃ ויסב ארון יהוה
את העיר הקף פעם אחת ויבאו המחנה וילינו במחנה׃ ואסחר
ארונא דיי׳ ית קרתא אקיף זמנא חדא ועלו במשריתא ובתו
במשריתא׃ וישכם יהושע בבקר וישאו הכהנים את ארון
יהוה׃ ואקדים יהושע בצפרא ונטלו כהניא ית ארונא דיי׳׃ ושבעה
הכהנים נשאים שבעה שופרות היבלים לפני ארון יהוה הלכים
הלוך ותקעו בשפרות והחלוץ הלך לפניהם והמאסף הלך
הליך ל׳ אחרי ארון יהוה הולך ותקוע בשופרות׃ ושבעה כהניא נסיבו
שבעה שופריא דקרן דכריא קדם ארונא דיי׳ אזלין מיזל
ותקעין בשופריא ומזרזי חילא אזלין קדמיהון ושבטא
דבית דן אזיל בתר ארונא דיי׳ וכהניא אזלין ותקעין בשופריא׃
ו׳ זק׳ פת׳ ויסבו את העיר ביום השני פעם אחת וישבו המחנה כה עשו
ששת ימים׃ ואסחרו ית קרתא ביומא תנינא זמנא חדא ותבו
ג׳ חס׳ למשריתא כדין עבדו שתה יומין׃ ויהי ביום השביעי וישכמו
כעלות השחר ויסבו את העיר כמשפט הזה שבע פעמים רק
ביום ההוא סבבו את העיר שבע פעמים׃ והוה ביומא שביעאה
ואקדימו במסק צפרא ואסחרו ית קרתא כהלכתא הדא שבע
זמנין להוד ביומא ההוא אקיפו ית קרתא שבע זמנין׃ ויהי בפעם

בשביעא

וישכמו ג׳ חס וסימ׳ אל ראש ההר בעלות השחר דיהושע וכולה׳ שמעתי׳ אמרי ב׳ וסימ׳ הריעו והריעתם

השביעית תקעו הכהנים בשופרות ויאמר יהושע אל העם
הריעו כי נתן יהוה לכם את העיר והוה בזמנא שביעיתא
תקעו כהניא בשופריא ואמר יהושע לעמא יבבו ארי יהב
יי לכון ית קרתא והיתה העיר חרם היא וכל אשר בה ליהוה
רק רחב הזונה תחיה היא וכל אשר אתה בבית כי החבאתה
את המלאכים אשר שלחנו ותהי קרתא חרמא היא וכל דבה
קדם יי לחוד רחב פונדקיתא תיחי היא וכל דעמה בביתא ארי
אטמרת ית אזגדיא דשלחנא ורק אתם שמרו מן החרם פן
תחרימו ולקחתם מן החרם ושמתם את מחנה ישראל לחרם
ועכרתם אותו לחוד אתון אסתמרו מן חרמא דלמא תחרמון
ותסבון מן חרמא ותשוון ית משריתא דישראל לחרמא ותעכרון
יתיה וכל כסף וזהב וכלי נחשת וברזל קדש הוא ליהוה אוצר
יהוה יבוא וכל כספא ודהבא ומני נחשא ופרזלא קודשא אינון
קדם יי לאוצר בית מקדשא דיי יתעלון וירע העם ויתקעו בשופרות
ויהי כשמע העם את קול השופר ויריעו העם תרועה גדולה
ותפל החומה תחתיה ויעל העם העירה איש נגדו וילכדו את
העיר ויבבו עמא ותקעו בשופריא והוה כד שמעו עמא
ית קל שופרא ויבבו עמא יבבא רבא ונפל שורא דקרתא
ואתבלע תחותוהי וסליק עמא לקרתא גבר לקבליה וכבשו
ית קרתא ויחרימו את כל אשר בעיר מאיש ועד אשה מנער

ב׳ היא יהודה ו צק

ב׳

ט׳

גמר בשינויא וס׳ ימנה׳ ויקרעו וירע העם ונס אל אחת ויהונתן צבאה רבלין וישלח מלאכים ויצא את העם

ועד זקן ועד שור ושה וחמור לפי חרב׃ וגמרו ית כל דבקרתא
מגבר ועד אתתא מעולימא ועד סבא ועד תור ואמר וחמר
לפתגם דחרב׃ ולשנים האנשים המרגלים את הארץ אמר
יהושע באו בית האשה הזונה והוציאו משם את האשה ואת
כל אשר לה כאשר נשבעתם לה׃ ולתרין גבריא דאלילו ית
ארעא אמר יהושע עולו לבית אתתא פנדקיתא ואפיקו
מתמן ית אתתא וית כל דילה כמא דקיימתון לה׃ ויצאו הנערים
המרגלים ויציאו את רחב ואת אביה ואת אמה ואת אחיה ואת
כל אשר לה ואת כל משפחותיה הוציאו ויניחום מחוץ למחנה
ישראל׃ ועלו עולימיא מאלליא ואפיקו ית רחב וית אבוהא
וית אמהא וית אחהא וית כל דילה וית כל זרעיתהא אפיקו
ואשריאונון מברא למשריתא דישראל׃ והעיר שרפו באש
וכל אשר בה רק הכסף והזהב וכלי הנחשת והברזל נתנו
אוצר בית יהוה׃ וקרתא אוקידו בנורא וכל דבה לחוד כספא
ודהבא ומני נחשא ופרזלא יהבו באוצר בית מקדשא דיי׃ ואת
רחב הזונה ואת בית אביה ואת כל אשר לה החיה יהושע וישב
בקרב ישראל עד היום הזה כי החביאה את המלאכים אשר
שלח יהושע לרגל את יריחו׃ וית רחב פנדקיתא וית בית
אבוהא וית כל דילה אחי יהושע ויתיבת בגו ישראל עד יומא
הדין ארי אטמרת ית אזגדיא דשלח יהושע לאללא ית

יריחו וישבע יהושע בעת ההיא לאמר
ארור האיש לפני יהוה אשר יקום ובנה את העיר הזאת את
יריחו בבכרו ייסדנה ובצעירו יציב דלתיה ואומי יהושע
בעדנא ההוא למימר ליט גברא קדם יי דיקום ויבני ית קרתא
הדא ית יריחו בבכריה ישכלינה ובזעיר בנוהי יקים דשהא׃
ויהי יהוה את יהושע ויהי שמעו בכל
הארץ והוה מימרא דיי בסעדיה דיהושע והוה שמעיה נגיד
בכל ארעא וימעלו בני ישראל מעל בחרם ויקח עכן בן
כרמי בן זבדי בן זרח למטה יהודה מן החרם ויחר אף יהוה
בבני ישראל ושקרו בני ישראל שקר בחרמא ונסיב עכן בר
כרמי בר זבדי בר זרח לשבטא דיהודה מן חרמא ותקיף רוגזא
דיי בבני ישראל וישלח יהושע אנשים
מיריחו העי אשר עם בית און מקדם לבית אל ויאמר אליהם
לאמר עלו ורגלו את הארץ ויעלו האנשים וירגלו את העי
ושלח יהושע גברין מיריחו לעי דעם בית און ממדנח לבית
אל ואמר להון למימר סקו ואלילו ית ארעא וסליקו גבריא
ואלילו ית עי וישבו אל יהושע ויאמרו אליו אל יעל כל
העם כאלפים איש או כשלשת אלפים איש יעלו ויכו את העי
אל תיגע שמה את כל העם כי מעט המה ותבו לות יהושע
ואמרו ליה לא יסק כל עמא כתרין אלפין או כתלתא אלפין

וכו' פרש' נדרים פות

גברא יסקון וימחון ית עי לא תרגיש לתמן ית כל עמא ארי
זעירין אנון ויעלו מן העם שמה כשלשת אלפים איש וינסו
לפני אנשי העי וסליקו מן עמא לתמן כתלתה אלפין גברא
ואפכו קדם אנשי עי ויכו מהם אנשי העי כשלשים וששה
איש וירדפום לפני השער עד השברים ויכום במורד וימס
לבב העם ויהי למים וקטלו מנהון אנשי עי כתלתין ושתה
גברא ורדפונון קדם תרעא עד דתברונון ומחונון במחתנא
ואתמסי לבא דעמא והוה כמיא ויקרע יהושע שמלתיו
ויפל על פניו ארצה לפני ארון יהוה עד הערב הוא וזקני ישראל
ויעלו עפר על ראשם ובזע יהושע לבושוהי ונפל על אפוהי
על ארעא קדם ארונא דיי עד רמשא הוא וסבי ישראל ואסיקו
עפרא על רישיהון ויאמר יהושע אהה אדני יהוה למה
העברת העביר את העם הזה את הירדן לתת אתנו ביד האמרי
ג להאבידנו ולו הואלנו ונשב בעבר הירדן ואמר יהושע קביל
בעותי יי למא אעברתא אעברא ית עמא הדין ית ירדנא
למימסר יתנא בידא דאמוראה לאובדותנא ולוי פון דשרינא
ה ויתיבנא בעברא דירדנא בי אדני מה אמר אחרי אשר הפך
ישראל ערף לפני איביו בבעו יי מא אימר בתר דהדרו ישראל
ז ח קדלהון למיפך קדם בעלי דבביהון וישמעו הכנעני וכל ישבי
ז הארץ ונסבו עלינו והכריתו את שמנו מן הארץ ומה תעשה

ולו׳ ג׳ וסימנה׳ ולו בוענו בגוע אחינו ולו הואלנו ונשב בעבר הירדן ולוא אבי שלי בתרמה...

לשמך הגדול וישמעון כנענאי וכל יתבי ארעא ויסתחרון
עלנא וישיצון ית שמנא מן ארעא ואת עביד בדיל שמך
רבא׃ ויאמר יהוה אל יהושע קם לך למה ב חס
זה אתה נפל על פניך׃ ואמר יי ליהושע קום לך למא דנן את
רמי על אפך׃ חטא ישראל וגם עברו את בריתי אשר צויתי
אתם וגם לקחו מן החרם וגם גנבו וגם כחשו וגם שמו בכליהם׃ ו חס
חטאו ישראל ואף עברו על קימי דפקידית יתהון ואף נסיבו מן ביהוש׳
חרמא ואף גנבו ואף כדיבו ואף שויאו במניהון׃ ולא יכלו ב חס
בני ישראל לקום לפני איביהם ערף יפנו לפני איביהם כי היו
לחרם לא אוסיף להיות עמכם אם לא תשמידו החרם מקרבכם׃
ולא יכלין בני ישראל למקם קדם בעלי דבביהון קדליהון יחזרון
למיפך קדם בעלי דבביהון ארי הוו לחרמא ולא אוסיף למהוי
מימרי בסעדכון אם לא תשיצון חרמא מביניכון׃ קם קדש ב חס ט ריש׳
את העם ואמרת התקדשו למחר כי כה אמר יהוה אלהי ישראל לך פ״ס ה
חרם בקרבך ישראל לא תוכל לקום לפני איביך עד הסירכם
החרם מקרבכם׃ קום זמין ית עמא ותימר אזדמנו למחר
ארי כדנן אמר יי אלהא דישראל חרמא בינך ישראל לא תכלון
למקם קדם בעלי דבביכון עד דתעדון חרמא מביניכון׃ ונקרבתם
בבקר לשבטיכם והיה השבט אשר ילכדנו יהוה יקרב
למשפחות והמשפחה אשר ילכדנה יהוה תקרב לבתים

קום ט ריש׳ פ״ס וסימנה׳ התהלך כדנה קדש חס ערפלה רד וירדת אל ענוה וחב׳ קום כי עליך הדבר

והבית אשר ילכדנו יהוה יקרב לגברים ותקרבון בצפרא
לשבטיכון ויהי שבטא דיתאחד מנך ש׳ יקרב לזרעין וזרעי
דיתאחד מנך ש׳ תקרב לבתין וביתא דיתאחד מנך ש׳ יתקרב
לגברין והיה הנלכד בחרם ישרף באש אתו ואת כל אשר לו
כי עבר את ברית יהוה וכי עשה נבלה בישראל ויהי דיתאחד
בחרמא יתוקד בנורא הוא וכל דליה ארי עבר על קימא דיי
וארי עבד דלא כשר בישר׳ וישכם יהושע בבקר ויקרב
את ישראל לשבטיו וילכד שבט יהודה ואקדים יהושע
בצפרא וקריב ית ישר׳ לשבטוהי ואתאחד שבטא דבית
יהודה ויקרב את משפחת יהודה וילכד את משפחת הזרחי
ויקרב את משפחת הזרחי לגברים וילכד זבדי וקריב ית
זרעית יהודה ואתאחדת זרעית זרח וקריב ית זרעית
זרח לגבריא ואתאחד זבדי ויקרב את ביתו לגברים
וילכד עכן בן כרמי בן זבדי בן זרח למטה יהודה וקריב
ית ביתיה לגבריא ואתאחד עכן בר כרמי בר זבדי בר זרח
לשבט יהודה ויאמר יהושע אל עכן בני שים נא כבוד
ליהוה אלהי ישראל ותן לו תודה והגד נא לי מה עשית
אל תכחד ממני ואמר יהושע לעכן ברי שוי כען יקרא
קדם אלהא דישר׳ והב קדמוהי אודאה וחוי כען לי מא עבדתא
לא תכסי מני ויען עכן את יהושע ויאמר אמנה אנכי

ב׳ בטע׳ ב׳ וגם אמנה

לשבטיו ב׳ וסימנה׳ וירא את ישראל שכן לשבטיו ויקרב את ישראל׳ חד בתו׳ וחד בנביא׳

חטאתי ליהוה אלהי ישראל וכזאת וכזאת עשיתי ואתיב
עכן ית יהושע ואמר בקושטא אנא חבית קדם יי אלהא דישראל
וכדין וכדין עבדית וארא בשלל אדרת שנער אחת טובה וארא
ומאתים שקלים כסף ולשון זהב אחד חמשים שקלים
משקלו ואחמדם ואקחם והנם טמונים בארץ בתוך האהלי
והכסף תחתיה וחזית בבזתא אצטלא דבבלאי חד שפיר
ומאתן סלעין דכסף ולישנא דדהבא חד חמשין סלעין מתקליה
ורגתינון ונסיבתנון והאנון טמירין בארעא בגו משכני וכספא
תחותיהון וישלח יהושע מלאכים וירצו האהלה והנה טמונה
באהלו והכסף תחתיה ושלח יהושע אזגדין ורהטו למשכנא
והא טמירין במשכנה וכספא תחותיהון ויקחום מתוך האהל
ויבאום אל יהושע ואל כל בני ישראל ויצקם לפני יהוה
ונסיבונין מגו משכנא ואיתיאונין לות יהושע ולות כל בני
ישראל ואתילונין קדם יי ויקח יהושע את עכן בן זרח ואת הכסף
ואת האדרת ואת לשון הזהב ואת בניו ואת בנתיו ואת שורו
ואת חמורו ואת צאנו ואת אהלו ואת כל אשר לו וכל ישראל
עמו ויעלו אתם עמק עכור ודבר יהושע ית עכן בר זרח
ונסיב ית כספא וית אצטלא וית לישנא דדהבא וית בנוהי
וית בנתיה וית תוריה וית חמריה וית ענה וית משכנה וית כל
דליה וכל ישראל עמיה ואסיקו יתהון למישר עכור ויאמר

ואת הכסף ג׳ וסימנ׳ וכסף משנה קחו בידכם ואת הזהב ויקח יהושע ותשלם כל המלאכה

יהושע מה עכרתנו יעכרך יהוה ביום הזה וירגמו אתו כל
ישראל אבן וישרפו אתם באש ויסקלו אתם באבנים ואמר
יהושע מא עכרתנא יעכרנך יי ביומא הדין ורגמו יתיה
כל ישראל באבנא ואוקידו יתהון בנורא בתר דרגמו יתהון
באבנא ויקימו עליו גל אבנים גדול עד היום הזה וישב יהוה
מחרון אפו על כן קרא שם המקום ההוא עמק עכור עד היום
הזה ואקימו עלוהי דגור אבנין רב עד יומא הדין ותב יי
מתקוף רגזיה על כן קרא שמיה דאתרא ההוא מישר עכור
ח עד יומא הדין ויאמר יהוה אל יהושע
אל תירא ואל תחת קח עמך את כל עם המלחמה וקום עלה
העי ראה נתתי בידך את מלך העי ואת עמו ואת עירו ואת
ארצו ואמר יי ליהושע לא תדחל ולא תתבר דבר עמך ית
כל עמא עבדי קרבא וקום סק לעי חזי דמסרית בידך ית
מלכא דעי וית כל עמיה וית קרתיה וית ארעיה ועשית לעי
ולמלכה כאשר עשית ליריחו ולמלכה רק שללה ובהמתה
תבזו לכם שים לך ארב לעיר מאחריה ותעביד לעי ולמלכה
כמא דעבדתא ליריחו ולמלכה לחוד עדאה ובעירה תבזון
לכון אתקין לך כמנא לקרתא מאחורהא ויקם יהושע וכל
עם המלחמה לעלות העי ויבחר יהושע שלשים אלף איש
גבורי החיל וישלחם לילה וקם יהושע וכל עמא עבדי

ביום הזה ו׳ וסימנה׳ נכתב׳ באו מדבר כאשר יכפר יעכרך יי ואמר שאול ובולו׳ כמ׳

קרבא למסק לעי ובחר יהושע תלתין אלפין גברא גיברי
חילא ושלחינון בליליא ויצו אתם לאמר ראו אתם ארבים
לעיר מאחרי העיר אל תרחיקו מן העיר מאד והייתם כלכם ב̇ ומל̇
נכנים ופקיד יתהון למימר חזו דאתון כמנין לקרתא מאחורי
קרתא לא תרחקון מן קרתא לחדא ותהון כלכון מתקנין ואני
וכל העם אשר אתי נקרב אל העיר והיה כי יצאו לקראתנו ג̇ וכל̇
כאשר בראשנה ונסנו לפניהם ואנא וכל עמא דעמי נתקרב ריש̇
לקרתא ויהי ארי יפקון לקדמותנא כד בקדמיתא ונפוך קדמיהון פס̇ מל̇
ויצאו אחרינו עד התיקנו אתם מן העיר כי יאמרו נסים לפנינו במ̇ ג̇ רפ̇
כאשר בראשנה ונסנו לפניהם ויפקון בתרנא עד דניגוד
יתהון מן קרתא ארי יימרון תבירין קדמנא כד בקדמיתא
ונפוך קדמיהון ואתם תקמו מהאורב והורשתם את העיר ומל̇
ונתנה יהוה אלהיכם בידכם ואתון תקומון מן כמנא ותתרכון ב̇
ית קרתא וימסרנה יי אלהכון בידכון והיה כתפשכם את העיר
תציתו את העיר באש כדבר יהוה תעשו ראו צויתי אתכם ויהי
כמיחדכון ית קרתא תדלקון ית קרתא בנורא כפתגמא דיי
תעבדון חזו דפקידית יתכון וישלחם יהושע וילכו אל המארב ד̇
וישבו בין בית אל ובין העי מים לעי וילן יהושע בלילה
ההוא בתוך העם ושלחינון יהושע ואזלו לכמנא ויתיבו בין
בית אל ובין עי ממערב לעי ובת יהושע בליליא ההוא בגו עמא

וישלחם ד̇ וכימ̇ המארב יהושע לבנונה טברמון ׳ תרחיקו ב̇ ומל̇ וכימ̇ כה̇ רק הרחק מן העיר

וישכם יהושע בבקר ויפקד את העם ויעל הוא וזקני ישראל
לפני העם העי׃ ואקדים יהושע בצפרא ומנא ית עמא וסליק
הוא וסבי ישראל קדם עמא לעי׃ וכל העם המלחמה אשר אתו
בינו ק׳ עלו ויגשו ויבאו נגד העיר ויחנו מצפון לעי והגי בינו ובין
העי׃ וכל עמא עבדי קרבא דעמיה סליקו ואתקרבו ואתו לקביל
קרתא ושרו מצפונא לעי וחילתא בינוהי ובין עי׃ ויקח כחמשת
אלפים איש וישם אותם ארב בין בית אל ובין העי מים לעיר׃
ודבר כחמשה אלפין גברא ושוי יתהון כמנא בין בית אל ובין
עי מערב לקרתא׃ וישימו העם את כל המחנה אשר מצפון
לעיר ואת עקבו מים לעיר וילך יהושע בלילה ההוא בתוך העמק׃
ושויאו עמא ית כל משריתא דמצפונא לקרתא וית כמניה
ד׳ בטע מערב לקרתא׃ ואזל יהושע בליליא בגו מישרא׃ ויהי כראות
בפס מלך העי וימהרו וישכימו ויצאו אנשי העיר לקראת ישראל
ד׳ למלחמה הוא וכל עמו למועד לפני הערבה והוא לא ידע כי
ארב לו מאחרי העיר׃ והוה כד חזא מלכא דעי ואוחיאו
ואקדימו ונפקו אנשי קרתא לקדמות ישראל לאגחא קרבא
הוא וכל עמיה לזמנא דמתקן ליה קדם מישרא ואנון לא
ידעין ארי כמנא להון מאחורי קרתא׃ וינגעו יהושע וכל
ישראל לפניהם וינסו דרך המדבר׃ ואתברו יהושע וכל ישראל
בעי ק׳ קדמיהון ואפכו לאורח מדברא׃ ויזעקו כל העם אשר בעיר

וכל עמו ד׳ וסימנהון ויפנו ויעלו דרך הבשן ויצא סיחון ונפנה ונעל דרך הבשן ויהי כראות מלך העי

לרדף אחריהם וירדפו אחרי יהושע וינתקו מן העיר ואתכנישו
כל עמא דבעי למרדף בתריהון ורדפו בתר יהושע ואתנגידו
מן קרתא ולא נשאר איש בעי ובית אל אשר לא יצאו אחרי
ישראל ויעזבו את העיר פתוחה וירדפו אחרי ישראל ולא
אשתאר אנש בעי ובית אל דלא נפקו בתר ישראל ושבקו ית
קרתא כד פתיחא ורדפו בתר ישראל ויאמר
יהוה אל יהושע נטה בכידון אשר בידך אל העי כי בידך
אתננה ויט יהושע בכידון אשר בידו אל העיר ואמר יי ליהושע
ארים ברמחא דבידך על עי ארי בידך אמסרנה וארים יהושע
ברמחא דבידיה על קרתא והאורב קם מהרה ממקומו
וירוצו כנטות ידו ויבאו העיר וילכדוה וימהרו ויציתו את
העיר באש וכמנא קם בפריע מאתריה ורהטו כד ארים
ידיה ועלו לקרתא וכבשוהא ואוחיאו ואדליקו ית קרתא
בנורא ויפנו אנשי העי אחריהם ויראו והנה עלה עשן העיר
השמימה ולא היה בהם ידים לנוס הנה והנה והעם הנס המדבר
נהפך אל הרודף ואתפניאו אנשי עי לאחוריהון וחזו והא
סליק תננא דקרתא לצית שמיא ולא הוה בהון חילא למערק
לכא ולכא ועמא דאפך למדברא אתהפך על רדפא ויהושע
וכל ישראל ראו כי לכד האורב את העיר וכי עלה עשן
העיר וישבו ויכו את אנשי העי ויהושע וכל ישראל חזו

ולא נשאר ד׳ וסימנהון איש בעי ובית אל וישלח יהוא כי אם יהואחז ואני נשארתי לבדי

ארי כבש כמנא ית קרתא וארי סליק תננא דקרתא ותבו ומחו
ית אנשי עי ואלה יצאו מן העיר לקראתם ויהיו לישראל
בתוך אלה מזה ואלה מזה ויכו אותם עד בלתי השאיר לו להם
שריד ופליט ואלין נפקו מן קרתא לקדמותהון והוו לישר׳
במציעין אלין מכא ואלין מכא ומחו יתהון עד דלא אשתאר
להון שאר ומשיזיב ואת מלך העי תפשו חי ויקרבו אתו ב׳ חס
אל יהושע וית מלכא דעי אחדו כד חי וקריבו יתיה לות
יהושע ויהי ככלות ישראל להרג את כל ישבי העי בשדה
במדבר אשר רדפום בו ויפלו כלם לפי חרב עד תמם וישבו
כל ישראל העי ויכו אתה לפי חרב והוה כד שיצי ישראל
לקטלא ית כל יתבי עי בחקלא במדברא דרדפונון ביה ואתקטלו
כלהון לפתגם דחרב עד דשלימו ותבו כל ישר׳ לעי ומחו
יתה לפתגם דחרב ויהי כל הנפלים ביום ההוא מאיש ועד
אשה שנים עשר אלף כל אנשי העי והוו כל דאתקטלו ביומא
ההוא מגבר ועד אתא תרי עסר אלפין כל אנשי עי ויהושע
לא השיב ידו אשר נטה בכידון עד אשר החרים את כל ישבי
העי ויהושע לא אתיב ידיה דארים ס פר מחא עד דגמר ית
כל יתבי עי רק הבהמה ושלל העיר ההיא בזזו להם ישראל
כדבר יהוה אשר צוה את יהושע להן בעירא ועדי קרתא
ההיא בזזו להון ישר׳ כפתגמא דיי׳ דפקיד ית יהושע וישרף

ויקרבו ב׳ חס וסימנהון בני אהרן את הדם אליו ויקרבו אתו אל יהושע חד מנה׳ בתו׳ וחד בנב׳

יהושע את העי וישימה תל עולם שממה עד היום הזה:
ואוקיד יהושע ית עי ושויה תל חרוב לעלם לצדו עד יומא
הדין: ואת מלך העי תלה על העץ עד עת הערב ובבוא השמש
צוה יהושע וירידו את נבלתו מן העץ וישליכו אותה אל
פתח שער העיר ויקימו עליו גל אבנים גדול עד היום הזה:
וית מלכא דעי צלב על צליבא עד עידן רמשא וכמיעל שמשא
פקיד יהושע ואחיתו ית נבילתיה מן צליבא ורמו יתיה במעלנא
דתרע קרתא ואקימו עלוהי דגור אבנין רב עד יומא הדין:
אז יבנה יהושע מזבח ליהוה אלהי
ישראל בהר עיבל: בכין בנא יהושע מדבחא קדם אלהא
דישראל בטורא דעיבל: כאשר צוה משה עבד יהוה את בני
ישראל ככתוב בספר תורת משה מזבח אבנים שלמות
אשר לא הניף עליהן ברזל ויעלו עליו עלות ליהוה ויזבחו
שלמים: כמא דפקיד משה עבדא דיי ית בני ישראל כמא
דכתיב בספר אוריתא דמשה מדבח אבנין שלמן דלא
ארים עליהון ברזלא ואסיקו עלוהי עלון קדם יי ונכיסו
נכסת קודשין: ויכתב שם על האבנים את משנה תורת משה
אשר כתב לפני בני ישראל: וכתב תמן על אבניא ית פרשגן
אוריתא דמשה די כתב קדם בני ישראל: וכל ישראל וזקניו
ושטרים ושפטיו עמדים מזה ומזה לארון נגד הכהנים הלוים

ג נשאי ארון ברית יהוה כגר כאזרח חציו אל מול הר גרזים
והחציו אל מול הר עיבל כאשר צוה משה עבד יהוה לברך
את העם ישראל בראשנה וכל ישראל וסבוהי וסרכוהי ודינוהי
קימין מכא ומכא לארונא קדם כהניא ליואי נטלי ארון קימא
דיי גיורא כיציבא פלגהון לקביל טורא דגריזין ופלגהון לקביל
טורא דעיבל כמא דפקיד משה עבדא דיי לברכא ית עמא
ישראל בקדמיתא ואחרי כן קרא את כל דברי התורה הברכה
והקללה ככל הכתוב בספר התורה ובתר כין קרא ית כל פתגמי
ז אוריתא ברכן ולוטין ככל דכתיב בספרא דאוריתא לא היה
ר״ע פס בכפ דבר מכל אשר צוה משה אשר לא קרא יהושע נגד כל
קהל ישראל והנשים והטף והגר ההלך בקרבם לא הוה פתגמא
מכל דפקיד משה דלא קרא יהושע קדם כל קהלא דישראל
ט ונשיא וטפלא וגיורא דאזלין ביניהון ויהי
כשמע כל המלכים אשר בעבר הירדן בהר ובשפלה ובכל
סימ׳ תמ״ב פס׳ חוף הים הגדול אל מול הלבנון החתי והאמרי הכנעני הפרזי
החוי והיבוסי והוה כד שמעו כל מלכיא דבעברא דירדנא
בטורא ובשפילתא ובכל ספר ימא רבא דלקביל לבנן חתאי
ואמוראי כנענאי פרזאי חואי ויבוסאי ויתקבצו יחדו
להלחם עם יהושע ועם ישראל פה אחד ואתכנשו כחדא
לאגחא קרבא עם יהושע ועם ישראל סיעא חדא

עליהן ז׳ ומל׳ וסימ׳ ותנו וכתבה מזבח דיהוש׳ ורגמו בנות צמך קניהן והם כל העיר וכל כליות דכלו חנן ז׳ ב׳ מרה

וישבי גבעון שמעו את אשר עשה
יהושע ליריחו ולעי ויתבי גבעון שמעו ית דעבד יהושע
ליריחו ולעי ויעשו גם המה בערמה וילכו ויצטירו ויקחו
שקים בלים לחמוריהם ונאדות יין בלים ומבקעים ומצררים
ועבדו אף אנון בחכמה ואזלו ואזדודו ונסיבו סקין בלן
לחמריהון וזיקין דחמר בלן ומבזעין ומצררין ונעלות בלות
ומטלאות ברגליהם ושלמות בלות עליהם וכל לחם צידם
יבש היה נקדים ומסנן בלן ומרקעין ברגליהון וכסותא
בליא עליהון וכל לחים זודהון יביש הוה כיסנין וילכו אל
יהושע אל המחנה הגלגל ויאמרו אליו ואל איש ישראל
מארץ רחוקה באנו ועתה כרתו לנו ברית ואזלו לות יהושע
למשריתא לגלגלא ואמרו ליה ולאנש ישראל מארע רחיקא
אתינא וכען גזרו לנא קים ויאמרו איש ישראל אל החוי ויאמר
אולי בקרבי אתה יושב ואיך אכרות לך ברית ואמרו אנש אכרת
ישראל לחואה דלמא ביננא אתון יתבין ואיכדין נגזר
לכון קים ויאמרו אל יהושע עבדיך אנחנו ויאמר אליהם
יהושע מי אתם ומאין תבאו ואמרו ליהושע עבדך אנחנא
ואמר להון יהושע מן אתון ומנן אתיתון ויאמרו אליו
מארץ רחוקה מאד באו עבדיך לשם יהוה אלהיך כי שמענו
שמעו ואת כל אשר עשה במצרים ואמרו ליה מארע

דרחיקא לחדא אתו עבדך לשמא דיי׳ אלהך ארי שמענא ית
שימע גבורתיה וית כל דעבד במצרים ואת כל אשר עשה
לשני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן לסיחון מלך חשבון
ולעוג מלך הבשן אשר בעשתרות וית כל דעבד לתרין
מלכי אמוראה דבעברא דירדנא לסיחון מלכא דחשבון
ולעוג מלכא דמתנן דבעשתרות ויאמרו אלינו זקינינו
וכל ישבי ארצנו לאמר קחו בידכם צדה לדרך ולכו לקראתם
ואמרתם אליהם עבדיכם אנחנו ועתה כרתו לנו ברית
ואמרו לנא סבנא וכל יתבי ארענא למימר סבו עמכון
זודין לאורחא ואיזילו לקדמותהון ותימרון להון עבדיכון
אנחנא וכען גזרו לנא קים זה לחמנו חם הצטידנו אתו
מבתינו ביום צאתנו ללכת אליכם ועתה הנה יבש והיה נקדים
דין לחמנא כד חמים אזדודנא יתיה מבתנא ביום מפקנא
למיתי לותכון וכען הא יביש והוה כיסנין ואלה נאדות
היין אשר מלאנו חדשים והנה התבקעו ואלה שלמותינו
ונעלינו בלו מרב הדרך מאד ואלין זיקין דחמר דמלינא
כד חדתין והא אתבזעו ואלין תותבנא ומסננא בליאו מסגי
אורחא לחדא ויקחו האנשים מצידם ואת פי יהוה לא
שאלו וקבילו גבריא לפתגמיהון ומפום מן ״ לא תבעו
ויעש להם יהושע שלום ויכרת להם ברית לחיותם וישבעו

זקינינו ל׳ בלשו׳ חד מל׳ וחד חס וסימנ׳ בנערינו ובזקינינו נלך ויאמרו אלינו זקינינו

לָהֶם נְשִׂיאֵי הָעֵדָה ועבד להון יהושע שלם וגזר להון קים
לקימא יתהון וקיימו להון רברבי כנשתא וַיְהִי מִקְצֵה שְׁלֹשֶׁת
יָמִים אַחֲרֵי אֲשֶׁר כָּרְתוּ לָהֶם בְּרִית וַיִּשְׁמְעוּ כִּי קְרֹבִים הֵם
אֵלָיו וּבְקִרְבּוֹ הֵם יֹשְׁבִים והוה מסוף תלתא יומין בתר
דגזרו להון קים ושמעו ארי קריבין אנון ליה וביניהון אנון
יתבין וַיִּסְעוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיָּבֹאוּ אֶל עָרֵיהֶם בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי
וְעָרֵיהֶם גִּבְעוֹן וְהַכְּפִירָה וּבְאֵרוֹת וְקִרְיַת יְעָרִים ונטלו בני
ישראל ואתו לקרויהון ביומא תליתאה וקרויהון גבעון וכפירה
ובארות וקרית יערים וְלֹא הִכּוּם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כִּי נִשְׁבְּעוּ לָהֶם
נְשִׂיאֵי הָעֵדָה בַּיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּלֹּנוּ כָל הָעֵדָה עַל הַנְּשִׂיאִים
ולא מחונון בני ישראל ארי קיימו להון רברבי כנשתא במימרא
דיי אלהא דישראל ואתרעמו כל כנשתא על רברביא וַיֹּאמְרוּ
כָל הַנְּשִׂיאִים אֶל כָּל הָעֵדָה אֲנַחְנוּ נִשְׁבַּעְנוּ לָהֶם בַּיהוָה אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל וְעַתָּה לֹא נוּכַל לִנְגֹּעַ בָּהֶם ואמרו כל רברביא לכל
כנשתא אנחנא קיימנא להון במימרא דיי אלהא דישראל וכען
לא ניכול לאנזקא להון זֹאת נַעֲשֶׂה לָהֶם וְהַחֲיֵה אוֹתָם וְלֹא יִהְיֶה
עָלֵינוּ קֶצֶף עַל הַשְּׁבוּעָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְנוּ לָהֶם דא נעביד להון
ונקיים יתהון ולא יהי עלנא רגזא על קימא דקיימנא להון
וַיֹּאמְרוּ אֲלֵיהֶם הַנְּשִׂיאִים יִחְיוּ וַיִּהְיוּ חֹטְבֵי עֵצִים וְשֹׁאֲבֵי מַיִם
לְכָל הָעֵדָה כַּאֲשֶׁר דִּבְּרוּ לָהֶם הַנְּשִׂיאִים ואמרו להון רברביא

יחיו ג וסימנ כרתי ויאמרו אליהם הנשיאים מחיים יחיו מלך עליהם יחיו ומשפטים הלעולם רשעים

יתהון ויהון לקטין אעין ומלן מיא לכל כנשתא כמא דמליל
להון רברביא׃ ויקרא להם יהושע וידבר אליהם לאמר למה
רמיתם אתנו לאמר רחוקים אנחנו מכם מאד ואתם בקרבנו
ישבים׃ וקרא להון יהושע ומליל עמהון למימר למא שקרתון
בנא למימר רחיקין אנחנא מנכון לחדא ואתון בינָנא יתבין׃
ועתה ארורים אתם ולא יכרת מכם עבד וחטבי עצים ושאבי
מים לבית אלהי׃ וכען ליטין אתון ולא יפסקון מנכון עבדין
ולקטי אעין ומלי מיא לבית מקדשא דאלהי׃ ויענו את יהושע
ויאמרו כי הגד הגד לעבדיך את אשר צוה יהוה אלהיך את
משה עבדו לתת לכם את כל הארץ ולהשמיד את כל ישבי
הארץ מפניכם ונירא מאד לנפשתינו מפניכם ונעשה את
הדבר הזה׃ ואתיבו ית יהושע ואמרו ארי חואה אתחוה לעבדך
ית דפקיד יי אלהך ית משה עבדיה למתן לכון ית כל ארעא
ולשיצאה ית כל יתבי ארעא מן קדמיכון ודחילנא לחדא
לנפשתנא מן קדמיכון ועבדנא ית פתגמא הדין׃ ועתה הננו
בידך כטוב וכישר בעיניך לעשות לנו עשה׃ וכען הא אנחנא
מסירין בידך כמא דתקין ודכשר בעינך למעבד לנא עביד׃
ויעש להם כן ויצל אתם מיד בני ישראל ולא הרגום׃ ועבד
להון כין ושיזיב יתהון מיד בני ישראל ולא קטלונון׃ ויתנם
יהושע ביום ההוא חטבי עצים ושאבי מים לעדה ולמזבח יהוה

הגד הגד ב׳ וסימנה׃ ויענו את יהושע ויאמרו כי הגד הגד לעבדיך את אשר צוה יי ויען בעז [illegible]

עד היום הזה אל המקום אשר יבחר ומסרינון יהושע
ביומא ההוא לקטעי אעין ומלי מיא לכנשתא ולמדבחא דיי
עד יומא הדין לאתרא דיתרעי ויהי כשמע
אדני צדק מלך ירושלם כי לכד יהושע את העי ויחרימה
כאשר עשה ליריחו ולמלכה כן עשה לעי ולמלכה וכי השלימו
ישבי גבעון את ישראל ויהיו בקרבם והוה כד שמע אדני
צדק מלכא דירושלם ארי כבש יהושע ית עי וגמרה כמא
דעבד ליריחו ולמלכה כין עבד לעי ולמלכה וארי אשלימו
יתבי גבעון עם ישראל והוו ביניהון וייראו מאד כי עיר
גדולה גבעון כאחת ערי הממלכה וכי היא גדולה מן העי
וכל אנשיה גברים ודחילו לחדא ארי קרתא רבתא גבעון
כחדא מקרוי מלכותא וארי היא רבא מן עי וכל גברהא גיברין
וישלח אדני צדק מלך ירושלם אל הוהם מלך חברון ואל
פראם מלך ירמות ואל יפיע מלך לכיש ואל דביר מלך עגלון
לאמר ושלח אדני צדק מלכא דירושלם לות הוהם מלכא
דחברון ולות פראם מלכא דירמות ולות יפיע מלכא דלכיש
ולות דביר מלכא דעגלון למימר עלו אלי ועזרני ונכה את
גבעון כי השלימה את יהושע ואת בני ישראל סקו לותי
וסעדוני ונמחי ית גבעון ארי אשלימת עם יהושע ועם בני
ישראל ויאספו ויעלו חמשת מלכי האמרי מלך ירושלם

יזר

ויאספו הם וכל מחניהם ויחנו על גבעון וילחמו עליה

כאחת ב' וסימנ' ערי הממלכה וכי היא גדולה מן העי שפחתך ונכה ל' יחכה ל' ותכבה ל'

מלך

מלך חברון מלך ירמות מלך לכיש מלך עגלון הם וכל
מחניהם ויחנו על גבעון וילחמו עליה ואתכנישו וסליקו
חמשה מלכי אמוראה מלכא דירושלם מלכא דחברון מלכא
דירמות מלכא דלכיש מלכא דעגלון אנון וכל משריתהון ושרו
על גבעון ואגיחו קרבא עלה וישלחו אנשי גבעון אל יהושע
אל המחנה הגלגלה לאמר אל תרף ידיך מעבדיך עלה אלינו
מהרה והושיעה לנו ועזרנו כי נקבצו אלינו כל מלכי האמרי
ישבי ההר ושלחו אנשי גבעון לות יהושע למשריתא לגלגלא
למימר לא תרשיל ידך מעבדך סק לותנא בפריע ופרוק לנא
וסעוד לנא ארי אתכנישו עלנא כל מלכי אמוראה יתבי טורא
ויעל יהושע מן הגלגל הוא וכל עם המלחמה עמו וכל גבורי
החיל וסליק יהושע מן גלגלא הוא וכל עמא עבדי קרבא
עמיה וכל גיברי חילא ויאמר יהוה אל
יהושע אל תירא מהם כי בידך נתתים לא יעמד איש מהם
בפניך ואמר יי ליהושע לא תדחל מנהון ארי בידך מסרתינון
לא יתעתד מנהון אנש ק[illegible] [illegible]בא אליהם יהושע פתאם כל
הלילה עלה מן הגלגל ואת[illegible]שע בתכיף כל ליליא
סליק מן גלגלא ויהמם יהוה לפני י[illegible]ם מכה גדולה
בגבעון וירדפם דרך מעלה בית חורון ויכם עד עזקה ועד מקדה
ושגישינון יי קדם ישראל ומחנון מחא רבא בגבעון ורדפינון

ג אין מלך וכל תלים טות במה חס

לותהון

ג בגבעון וירדפם וברקים

ישראל

ידיך יא מל וסימ׳ תכאמו תחב תקער תרף תחזקנה אצילות תשתחוה הכמות תכקף עבוני וחבל וכל תלים

באורח מסקנא דבית חורון ומחנון עד עזקה ועד מקדה׃ ויהי
בנסם מפני ישראל הם במורד בית חורון ויהוה השליך עליהם
אבנים גדלות מן השמים עד עזקה וימתו רבים אשר מתו
באבני הברד מאשר הרגו בני ישראל בחרב׃ והוה במיפכהון
מן קדם ישראל אנון במחתנא דבית חורון ומן ק׳ יי׳ אתרמא
עליהון אבנין רברבן מן שמיא עד דאתו לעזקה ומיתו סגיאין
דמיתו באבני ברדא מדקטלו בני ישראל בחרבא׃
אז ידבר יהושע ליהוה ביום תת יהוה את האמרי
לפני בני ישראל ויאמר לעיני ישראל שמש בגבעון דום
וירח בעמק אילון׃ בכין שבח יהושע ק׳ יי׳ ביומא דמסר יי׳
ית אמוראה קדם בני ישראל ואמר לעיני ישראל שמשא בגבעון
אוריך וסיהרא במישר אילון׃ וידם השמש וירח עמד עד
יקם גוי איביו הלא היא כתובה על ספר הישר ויעמד השמש
בחצי השמים ולא אץ לבוא כיום תמים׃ ואוריך שמשא וסיהרא
קם עד דאתפרע עמא בית ישראל מבעלי דבביהון הלא היא
כתיבא על ספרא דאוריתא וקם שמשא בפלגות שמיא ולא
דחיק למיעל כיום שלים׃ ולא היה כיום ההוא לפניו ואחריו
לשמע יהוה בקול איש כי יהוה נלחם לישראל׃ ולא הוה כיומא
ההוא קדמוהי ובתרוהי דאתקבלת ק׳ יי׳ צלות אנש ארי יי׳
במימריה אגיח קרבא לישראל׃ וישב יהושע

דום ב׳ ב׳ מל׳ וחד חס׳ וסימנה׳ שמש בגבעון דום האנק דם מתים ...

וכל ישראל עמו אל המחנה הגלגלה ׃ ואתב יהושע וכל ישר׳
עמיה למשריתא לגלגלא ׃ וינסו חמשת המלכים האלה
ויחבאו במערה במקדה ׃ ואפכו חמשא מלכיא האלין ואטמרו
במערתא במקדה ׃ ויגד ליהושע לאמר נמצאו חמשת המלכים
נחבאים במערה במקדה ׃ ואתחוה ליהושע למימר אשתכחו
חמשא מלכיא טמירין במערתא במקדה ׃ ויאמר יהושע גלו
אבנים גדלות אל פי המערה והפקידו עליה אנשים לשמרם ׃
ואמר יהושע קריבו אבנין רברבן לפומא דמערתא ומנו עלה
גברין למטרהון ׃ ואתם אל תעמדו רדפו אחרי איביכם
וזנבתם אותם אל תתנום לבוא אל עריהם כי נתנם יהוה
אלהיכם בידכם ׃ ואתון לא תקומון רדופו בתר בעלי דבביכון
ותדבקון יתהון ולא תשבקונון למיעל לקרויהון ארי
מסרינון יי׳ אלהכון בידכון ׃ ויהי ככלות יהושע ובני ישראל
להכותם מכה גדולה מאד עד תמם והשרידים שרדו מהם
ויבאו אל ערי המבצר ׃ והוה כד שיצי יהושע ובני ישראל
למקטלהון מחתא רבתא להדא עד דשלימו ומשיזביא
אשתיזבו מנהון ועלו לקרויא [illegible] כל העם אל
המחנה אל יהושע מקדה בשלום לא חרץ לבני ישראל
לאיש את לשנו ׃ ותבו כל עמא למשריתא לות יהושע
למקדה בשלם לא הוה נזקא לבני ישר׳ למרחש גבר ית

לפניו דקדים לאחריו ׳ וקימנו ׳ ויעל הארבה׃ על ולא היה כיום ההוא אכלה אש לפניו לא היה מרוך

נפשיה׃ ויאמר יהושע פתחו את פי המערה והוציאו אלי
את חמשת המלכים האלה מן המערה׃ ואמר יהושע פתחו
ית פומא דמערתא ואפיקו לותי ית חמשא מלכיא האלין
מן מערתא׃ ויעשו כן ויציאו אליו את חמשת המלכים
האלה מן המערה את מלך ירושלם את מלך חברון את מלך
ירמות את מלך לכיש את מלך עגלון׃ ועבדו כין ואפיקו לותיה
ית חמשא מלכיא האלין מן מערתא ית מלכא דירושלם וית
מלכא דחברון ית מלכא דירמות ית מלכא דלכיש ית מלכא
דעגלון׃ ויהי כהוציאם את המלכים האלה אל יהושע ויקרא
יהושע אל כל איש ישראל ויאמר אל קציני אנשי המלחמה
ההלכוא אתו קרבו שימו את רגליכם על צוארי המלכים
האלה ויקרבו וישימו את רגליהם על צואריהם׃ והוה כד
אפיקו ית מלכיא האלין לות יהושע וקרא יהושע לכל אנש
ישראל ואמר לשלטוני גברי עבדי קרבא דאזלו עמיה קרבו
שוו ית רגליכון על צורי מלכיא האלין וקריבו ושויאו ית
רגליהון על צוריהון׃ ויאמר אליהם יהושע אל תיראו ואל
תחתו חזקו ואמצו כי ככה יעשה יהוה לכל איביכם אשר
אתם נלחמים אותם׃ ואמר להון יהושע לא תדחלון ולא תתברון
תקפו ועילמו ארי כדין יעביד יי לכל בעלי דבביכון דאתון
מגיחין קרב בהון׃ ויכם יהושע אחרי כן וימיתם ויתלם על

והוציאו ו׳ וסימנה׳ ותפשו בו את בתולי הנער את הנער עשם את האשה את חמשת המלכים את

חמשה עצים ויהיו תלוים על העצים עד הערב ומחנון יהושע
בתר כין וקטלינון וצלבינון על חמשה צליבין והוו צליבין
על צליביא עד רמשא ויהי לעת בוא השמש צוה יהושע
וירדם מעל העצים וישלכם אל המערה אשר נחבאו שם וישמו
אבנים גדלות על פי המערה עד עצם היום הזה והוה לעדן
מיעל שמשא פקיד יהושע ואחיתונין מעל צליבא ורמונון
למערתא דאטמרו תמן ושויאו אבנין רברבן על פומא דמערתא
עד כרן יומא הדין ואת מקדה לכד
יהושע ביום ההוא ויכה לפי חרב ואת מלכה החרם אתם ואת
כל הנפש אשר בה לא השאיר שריד ויעש למלך מקדה
כאשר עשה למלך יריחו וית מקדה כבש יהושע ביומא
ההוא ומחה לפתגם דחרב וית מלכה גמר יתה וית כל נפשתא
דבה לא אשאר משיזיב ועבד למלכא דמקדה כמא דעבד
למלכא דיריחו ויעבר יהושע וכל ישראל
עמו ממקדה לבנה וילחם עם לבנה ועבר יהושע וכל ישר׳
עמיה ממקדה ללבנה ואגיח קרבא עם לבנה ויתן יהוה גם
אותה ביד ישראל ואת מלכה ויכה לפי חרב ואת כל הנפש
אשר בה לא השאיר בה שריד ויעש למלכה כאשר עשה
למלך יריחו ומסר יי אף יתה בידא דישר׳ וית מלכה ומחה
לפתגם דחרב וית כל נפשתא דבה לא אשאר בה משיזיב

ועבד למלכה כמא דעבד למלכא דיריחו׃ ויעבר
יהושע וכל ישראל עמו מלבנה לכישה ויחן עליה וילחם בה׃
ועבר יהושע וכל ישראל עמיה מלבנה ללכיש ושרא עלה ואגיח
קרבא בה׃ ויתן יהוה את לכיש ביד ישראל וילכדה ביום השני
ויכה לפי חרב ואת כל הנפש אשר בה ככל אשר עשה ללבנה׃
ומסר יי ית לכיש בידא דישראל וכבשה ביומא תנינא ומחהא
לפתגם דחרב וית כל נפשתא דבה ככל דעבד ללבנה׃ ול
אז עלה הרם מלך גזר לעזר את לכיש ויכהו וחס
יהושע ואת עמו עד בלתי השאיר לו שריד׃ בכין סליק הורם ג
מלכא דגזר למסעד ית לכיש ומחהי יהושע וית עמיה עד
דלא אשתאר ליה משיזיב׃ ויעבר יהושע ול
וכל ישראל עמו מלכיש עגלנה ויחנו עליה וילחמו עליה׃ חס
ועבר יהושע וכל ישראל עמיה מלכיש לעגלון ושרו עלה
ואגיחו קרבא עלה׃ וילכדוה ביום ההוא ויכוה לפי חרב ואת ה ב
כל הנפש אשר בה ביום ההוא החרים ככל אשר עשה ללכיש׃ מל
וכבשוהא ביומא ההוא ומחוהא לפתגם דחרב וית כל נפשתא וב חס
דבה ביומא ההוא גמר ככל דעבד ללכיש׃ ויעל
יהושע וכל ישראל עמו מעגלונה חברונה וילחמו עליה׃
וסליק יהושע וכל ישראל עמיה מעגלון לחברון ואגיחו
קרבא עלה׃ וילכדוה ויכוה לפי חרב ואת מלכה ואת כל עריה

וילכדוה ה׳ ב׳ מל׳ וב׳ חס וסימנ׳ וילכו והחורב עגלנה מעגלונה מקצה שלוש שנים קדמ׳ וכבר׳ חס

ואת כל הנפש אשר בה לא השאיר שריד ככל אשר עשה
לעגלון ויחרם אותה ואת כל הנפש אשר בה׃ וכבשוהא ומחוהא
לפתגם דחרב וית מלכה וית כל קרוהא וית כל נפשתא דבה
לא אשאר משיזיב ככל דעבד לעגלון וגמר יתה וית כל
נפשתא דבה׃ וישב יהושע וכל ישראל
עמו דברה וילחם עליה׃ ותב יהושע וכל ישראל עמיה לדביר
ואגיח קרבא עלה׃ וילכדה ואת מלכה ואת כל עריה ויכום
לפי חרב ויחרימו את כל נפש אשר בה לא השאיר שריד
כאשר עשה לחברון כן עשה לדברה ולמלכה וכאשר
עשה ללבנה ולמלכה׃ וכבשה וית מלכה וית כל קרוהא
ומחונון לפתגם דחרב גמרו ית כל נפשתא דבה לא אשאר
משיזיב כמא דעבד לחברון כין עבד לדבירה ולמלכה
וכמא דעבד ללבנה ולמלכה׃ ויכה יהושע את כל הארץ
ההר והנגב והשפלה והאשדות ואת כל מלכיהם לא השאיר
שריד ואת כל הנשמה החרים כאשר צוה יהוה אלהי ישראל׃
ומחא יהושע ית כל ארעא טורא ודרומא ושפילתא ומשפך
מרמתא וית כל מלכיהון לא אשאר משיזיב וית כל נשמא
גמר כמא דפקיד יי אלהא דישראל׃ ויכם יהושע מקדש ברנע
ועד עזה ואת כל ארץ גשן ועד גבעון׃ ומחנון יהושע מרקם
גיאה ועד עזה וית כל ארע גשן ועד גבעון׃ ואת כל המלכים

ויכה׳ וסימנה׳ יהושע מניביהו הדבקים ויבא אורת עצירה דמולב במחנה אשור ד״ש אותם ויר״ בשתור

האלה ואת ארצם לכד יהושע פעם אחת כי יהוה אלהי ישראל
נלחם לישראל׃ וית כל מלכיא האלין וית ארעהון כבש יהושע
זמנא חדא ארי יי אלהא דישראל במימריה אגיח קרבא לישראל׃
וישב יהושע וכל ישראל עמו אל המחנה
הגלגלה׃ ותב יהושע וכל ישראל עמיה למשריתא לגלגלא׃
ויהי כשמע יבין מלך חצור וישלח אל
יובב מלך מדון ואל מלך שמרון ואל מלך אכשף׃ והוה כד
שמע יבין מלכא דחצור ושלח לות יובב מלכא דמדון ולות
מלכא דשמרון ולות מלכא דאכשף׃ ואל המלכים אשר מצפון
בהר ובערבה נגב כנרות ובשפלה ובנפות דור מים׃ ולמלכיא
דמצפונא בטורא ובמישרא דרום גניסר ובשפילתא ובפלכי
דור מערבא׃ הכנעני ממזרח ומים והאמרי והחתי והפרזי
והיבוסי בהר והחוי תחת חרמון בארץ המצפה׃ כנענאה
ממדנחא וממערבא ואמוראה וחתאה ופרזאה ויבוסאה
בטורא וחואה שפולי חרמון בארע מצפיא׃ ויצאו הם וכל
מחניהם עמם עם רב כחול אשר על שפת הים לרב וסוס ורכב
רב מאד׃ ונפקו אנון וכל משריתהון עמהון עם סגי כחלא
דעל כיף ימא לסגי וסוסון ורתכין סגי לחדא׃ ויועדו כל המלכים
האלה ויבאו ויחנו יחדו אל מי מרום להלחם עם ישראל׃
ואזדמנו כל מלכיא האלין ואתו ושרו כחדא על מי מרום

ואת ארצם ב׳ וסי׳ המלכים מלכי אשור וחב׳ אל מי ב׳ וסימנ׳ המריס ויועדו ועלה הבבול זברה

לא אגחא קרבא עם ישראל׃ ויאמר יהוה אל
יהושע אל תירא מפניהם כי מחר כעת הזאת אנכי נתן את
כלם חללים לפני ישראל את סוסיהם תעקר ואת מרכבתיהם
תשרף באש׃ ואמר יי ליהושע לא תדחל מן קדמיהון ארי ג
מחר כעדנא הדין אנא מסר ית כלהון קטילין קדם ישראל
ית סוסותהון תעקר וית רתיכיהון תוקיד בנורא׃ ויבא יהושע
וכל עם המלחמה עמו עליהם על מי מרום פתאם ויפלו בהם׃ ו
ואתא יהושע וכל עמא עבדי קרבא עמיה עליהון ואנון
שרן על מי מרום בתכיף ונפלו בהון׃ ויתנם יהוה ביד ישראל ו
ויכום וירדפום עד צידון רבה ועד משרפות מים ועד בקעת ומל
מצפה מזרחה ויכם עד בלתי השאיר להם שריד׃ ומסרינון ו
יי בידא דישראל ומחונון ורדפונון עד צידון רבתא ועד חרית חס
מיא ועד בקעת מצפיא מדנחא ומחונון עד דלא אשתאר
להון משיזיב׃ ויעש להם יהושע כאשר אמר לו יהוה את
סוסיהם עקר ואת מרכבתיהם שרף באש׃ ועבד להון יהושע ב
כמא דאמר ליה יי ית סוסותהון עקר וית רתיכיהון אוקיד וחס
בנורא׃ וישב יהושע בעת ההיא וילכד
את חצור ואת מלכה הכה בחרב כי חצור לפנים היא ראש
כל הממלכות האלה׃ ותב יהושע בעדנא ההוא וכבש ית
חצור וית מלכה קטל בחרבא ארי חצור מלקדמין היא ריש

מרכבתיהם ב׳ וחס׳ וסימנ׳ אל תירא מפניהם כי מחר כעת הזאת. ויעש להם יהושע כאשר אמר לו

לכל מלכותא האלין׃ ויכו את כל הנפש אשר בה לפי חרב
החרם לא נותר כל נשמה ואת חצור שרף באש׃ ומחו ית כל
נפשתא דבה לפתגם דחרב לא אשאר כל נשמא וית חצור
אוקיד בנורא׃ ואת כל ערי המלכים האלה ואת כל מלכיהם
לכד יהושע ויכם לפי חרב החרים אותם כאשר צוה משה
עבד יהוה׃ וית כל קרוי מלכיא האלין וית כל מלכיהון
כבש יהושע ומחנון לפתגם דחרב גמר יתהון כמא דפקיד
משה עבדא דיי׃ רק כל הערים העמדות על תלם לא שרפם
ישראל זולתי את חצור לבדה שרף יהושע׃ לחוד כל קרויא
דקימין על תקפהון לא אוקידינון ישראל אלהין ית חצור
בלחודה אוקיד יהושע׃ וכל שלל הערים האלה והבהמה
בזזו להם בני ישראל רק את כל האדם הכו לפי חרב עד
השמדם אותם לא השאירו כל נשמה׃ וכל עדי קרויא
האלין ובעירא בזו להון בני ישראל לחוד ית כל אנשא מחו
לפתגם דחרב עד דשיציאו יתהון לא אשארו כל נשמא׃
כאשר צוה יהוה את משה עבדו כן צוה משה את יהושע
וכן עשה יהושע לא הסיר דבר מכל אשר צוה יהוה את
משה׃ כמא דפקיד יי ית משה עבדיה כין פקיד משה ית
יהושע וכן עבד יהושע לא בטיל פתגמא מכל דפקיד יי
ית משה׃ ויקח יהושע את כל הארץ הזאת ההר ואת כל

ל̇ וכל משנה תורה כות׳

צ̇

ב̇ פס כל חד מנה מן שמונה אות

ל̇ וחס

ב̇ פס׳ כל חד מנה׳ מן שמונה אות וסימנה׳ וכל שיח השדה וכל בת ירושת וכל שלל הערים האלה והבה׳

הנגב ואת כל ארץ הגשן ואת השפלה ואת הערבה ואת הר
ישראל ושפלתה׃ ואחסין יהושע ית כל ארעא הדא טורא
וית כל דרומא וית כל ארע גשן וית שפילתא וית מישרא
וית טורא דישראל ושפילתיה׃ מן ההר החלק העולה שעיר
ועד בעל גד בבקעת הלבנון תחת הר חרמון ואת כל מלכיהם
לכד ויכם וימיתם׃ מן טורא פליגא דסליק לשעיר ועד מישר
גד בבקעת לבנן שפולי טורא דחרמון וית כל מלכיהון כבש
ומחנון וקטלינון׃ ימים רבים עשה יהושע את כל המלכים
האלה מלחמה׃ יומין סגיאין עבד יהושע עם כל מלכיא
האלין קרבא׃ לא היתה עיר אשר השלימה אל בני ישראל
בלתי החוי ישבי גבעון את הכל לקחו במלחמה׃ לא הות
קרתא דאשלימת עם בני ישראל אלהין חוואי יתבי גבעון
ית כולא נסיבו בקרבא׃ כי מאת יהוה היתה לחזק את לבם
לקראת המלחמה את ישראל למען החרימם לבלתי היות
להם תחנה כי למען השמידם כאשר צוה יהוה את משה׃
ארי מן קדם ייׄ הות לתקפא ית לבהון לסדרא קרבא עם ישראל
בדיל לגמרותהון בדיל דלא יהון עליהון רחמין ארי בדיל
לשיציותהון כמא דפקיד ייׄ ית משה׃ ויבא
יהושע בעת ההיא ויכרת את הענקים מן ההר מן חברון מן
דבר מן ענב ומכל הר יהודה ומכל הר ישראל עם עריהם

השמדה ה׳ חס בליש׳ וסימנה׳ ונתן מלכיהם וכל שלל בעשא יהוא השמד מעונה השמידם ה׳ ומל׳ [illegible]

הֶחֱרִימָם יְהוֹשֻׁעַ׃ ואתא יהושע בעדנא ההוא ושיצי ית
גיבריא מן טורא מן חברון מן דביר מן ענב ומכל טור יהודה
ומכל טורא דישראל עם קרויהון גמרינון יהושע׃ לֹא נוֹתַר
עֲנָקִים בְּאֶרֶץ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל רַק בְּעַזָּה בְּגַת וּבְאַשְׁדּוֹד נִשְׁאָרוּ׃ ג
לא אשתארו גיבריא בארעא דבני ישראל לחוד בעזה בגת רפי
ובאשדוד אשתארו׃ וַיִּקַּח יְהוֹשֻׁעַ אֶת כָּל הָאָרֶץ כְּכֹל אֲשֶׁר פס
דִּבֶּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה וַיִּתְּנָהּ יְהוֹשֻׁעַ לְנַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל כְּמַחְלְקֹתָם בסס
לְשִׁבְטֵיהֶם וְהָאָרֶץ שָׁקְטָה מִמִּלְחָמָה׃ ונסיב יהושע ית כל
ארעא כמא דמליל יי עם משה ויהבה יהושע לאחסנא ג
לישראל כפלגותהון לשבטיהון וארעא שדוכת מלמעבד ל
קרבא׃ וְאֵלֶּה מַלְכֵי הָאָרֶץ אֲשֶׁר הִכּוּ בְנֵי יב
יִשְׂרָאֵל וַיִּרְשׁוּ אֶת אַרְצָם בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן מִזְרְחָה הַשָּׁמֶשׁ ל
מִנַּחַל אַרְנוֹן עַד הַר חֶרְמוֹן וְכָל הָעֲרָבָה מִזְרָחָה׃ ואלין מלכי חס
ארעא דמחו בני ישראל ויריתו ית ארעהון בעברא דירדנא
מדנח שמשא מנחלא דארנון ועד טורא דחרמון וכל מישרא
מדנחא׃ סִיחוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי הַיּוֹשֵׁב בְּחֶשְׁבּוֹן מֹשֵׁל מֵעֲרוֹעֵר
אֲשֶׁר עַל שְׂפַת נַחַל אַרְנוֹן וְתוֹךְ הַנַּחַל וַחֲצִי הַגִּלְעָד וְעַד יַבֹּק
הַנַּחַל גְּבוּל בְּנֵי עַמּוֹן׃ סיחון מלכא דאמוראה דיתיב בחשבון
שליט מערוער דעל כיף נחלא דארנון וגו נחלא ופלגות
גלעד ועד יבק נחלא תחומא דבני עמון׃ וְהָעֲרָבָה עַד יָם ל

ועד ים ד̇ וסימנ׳ ושתי את בבקי׳ מנט סוף והערבה עד ים כנרת מזרחה וכל הערבה [illegible] והערבה

כנרות מזרחה ועד ים הערבה ים המלח מזרחה דרך בית
הישמות ומתימן תחת אשדות הפסגה׃ ומישרא עד ימא דגנוסר
מדנחא ועד ימא דמישרא ימא דמלחא מדנחא אורח
בית ישימות ומדרומא תחות משפך מי רמתא׃ וגבול עוג
מלך הבשן מיתר הרפאים היושב בעשתרות ובאדרעי׃
ותחום עוג מלכא דמתנן משאר גיבריא דיתיב בעשתרות
ובאדרעי׃ ומשל בהר חרמון ובסלכה ובכל הבשן עד
גבול הגשורי והמעכתי וחצי הגלעד גבול סיחון מלך
חשבון׃ ושליט בטורא דחרמון ובסלכה ובכל מתנן עד
תחום גשוראה ואפקירוס ופלגות ארע גלעד תחום סיחון
מלכא דחשבון׃ משה עבד יהוה ובני ישראל הכום ויתנה
משה עבד יהוה ירשה לראובני ולגדי ולחצי שבט המנשה׃
משה עבדא דיי ובני ישראל מחונון ויהבה משה עבדא דיי
ירותא לשבטא ראובן ולשבט גד ולפלגות שבטא דמנשה׃
ואלה מלכי הארץ אשר הכה יהושע ובני
ישראל בעבר הירדן ימה מבעל גד בבקעת הלבנון ועד
ההר החלק העלה שעירה ויתנה יהושע לשבטי ישראל ירשה
כמחלקתם׃ ואלין מלכי ארעא דמחא יהושע ובני ישראל
בעברא דירדנא מערבא ממישר גד בבקעת לבנן ועד טורא
פליגא דסליק לשעיר ויהבה יהושע לשבטי ישראל ירותא כפלגותהון׃

בהר ובשפלה ובערבה ובאשדות ובמדבר ובנגב החתי האמרי והכנעני הפרזי החוי והיבוסי בטורא ובשפילתא ובמישרא ובמשפך מי רמתא ובמדברא ובדרומא חתאי ואמוראי וכנענאי פרזאי חואי ויבוסאי ג׳ ומיג׳ ראית׳ שש׳ יתי׳ בתר׳

מלך יריחו אחד
מלך העי אשר מצד בית אל אחד
מלכא דיריחו חד מלכא דעי דבסטר בית אל חד
מלך ירושלם אחד
מלך חברון אחד
מלך ירמות אחד
מלך לכיש אחד
מלך עגלון אחד
מלך גזר אחד
מלך דבר אחד
מלך גדר אחד
מלך חרמה אחד
מלך ערד אחד
מלך לבנה אחד
מלך עדלם אחד
מלך מקדה אחד

כ״ב פס׳ בק׳ דלית בהון לאו ו׳ ולא יוד׳

כ״ב פס׳ בק׳ דלית בהון לאו ולא יוד וסימנה׳ לא תקבול עבדא בשום בר נח יהב להון עבדא מתרי עסר ותלתא מלכין בזרעהון

מלך בית אל אחד
מלך תפוח אחד
מלך חפר אחד
מלך אפק אחד
מלך לשרון אחד
מלך מדון אחד
מלך חצור אחד
מלך שמרון מראון אחד
מלך אכשף אחד
מלך תענך אחד
מלך מגדו אחד
מלך קדש אחד
מלך יקנעם לכרמל אחד
מלכא דקדש חד מלכא דיקנעם לכרמלא חד
מלך דור לנפת דור אחד
מלך גוים לגלגל אחד
מלכא דדור לפלכי דור חד מלכא דעממי לגלגלא חד
מלך תרצה אחד
כל מלכים שלשים ואחד מלכא דתרצה חד כל מלכיא
תלתין וחד ויהושע זקן בא בימים יג

ויאמר יהוה אליו אתה זקנתה באת בימים והארץ נשארה
הרבה מאד לרשתה ויהושע סיב על ביומין ואמר יי ליה
את סבתא עלתא ביומיא וארעא אשתארת סגיאה לחדא
למירתה זאת הארץ הנשארת כל גלילות הפלשתים וכל
הגשורי דא ארעא דאשתארת כל תחומי פלשתאי וכל
גשוראי מן השיחור אשר על פני מצרים ועד גבול עקרון צפונה
לכנעני תחשב חמשת סרני פלשתים העזתי והאשדודי האשקלוני
הגתי והעקרוני והעוים מן שיחור דעל אפי מצרים ועד תחום
עקרון צפונא על ארע כנענאה מתחשבא חמשה טורני
פלשתאי עזתאי ואשדודאי אשקלונאי גתאי ועקרונאי
ועוואי מתימן כל ארץ הכנעני ומערה אשר לצידנים עד
אפקה עד גבול האמרי מדרומא כל ארע כנענאי ומערתא
דלצידונאי עד אפק עד תחום אמוראה והארץ הגבלי וכל
הלבנון מזרח השמש מבעל גד תחת הר חרמון עד לבוא
חמת וארע גבלי וכל לבנן מדנח שמשא ממישר גד שפולי
טורא דחרמון עד מעלנא דחמת כל ישבי ההר מן הלבנון
עד משרפת מים כל צידנים אנכי אורישם מפני בני ישראל
רק הפלה לישראל בנחלה כאשר צויתך כל יתבי טורא מן
לבנן עד חרצי מיא כל צידונאי במימרי אתריכינון מן קדם
בני ישרא׳ לחוד פליגהא לישרא׳ לאחסנא כמא דפקידתך ועתה

והעוים ד׳ וסימנה׳ הישבים בחצרים והעקרוני והעוים והפרה עשו את נבת׳ ואת הרוקי׳ הפלה ל׳ וחס׳

חלק את הארץ הזאת בנחלה לתשעת השבטים וחצי השבט ו׳
המנשה׃ וכען פליג ית ארעא הדא באחסנא לתשעה שבטין
ופלגות שבטא דמנשה׃ עמו הראובני והגדי לקחו נחלתם
אשר נתן להם משה בעבר הירדן מזרחה כאשר נתן להם
משה עבד יהוה׃ עמיה שבטא ראובן ושבטא גד קבילו אחסנתהון
דיהב להון משה בעברא דירדנא מדנחא כמא דיהב להון
משה עבדא דיי׃ מערער אשר על שפת נחל ארנון והעיר
אשר בתוך הנחל וכל המישור מידבא עד דיבון׃ מערער דעל ג׳
כיף נחלא דארנון וקרתא דבגו נחלא וכל מישרא מידבא עד
דיבון׃ וכל ערי סיחון מלך האמרי אשר מלך בחשבון עד
גבול בני עמון׃ וכל קרוי סיחון מלכא אמוראה דמלך בחשבון
עד תחום בני עמון׃ והגלעד וגבול הגשורי והמעכתי וכל הר ב׳
חרמון וכל הבשן עד סלכה׃ וארע גלעד ותחום גשוראה
ואפקירוס וכל טורא דחרמון וכל מתנן עד סלכה׃ כל ממלכות
עוג בבשן אשר מלך בעשתרות ובאדרעי הוא נשאר מיתר
הרפאים ויכם משה וירשם׃ כל מלכותיה דעוג במתנן דמלך ו׳
בעשתרות ובאדרעי הוא אשתאר משאר גיבריא ומחנון חס
משה ותריכונון׃ ולא הורישו בני ישראל את הגשורי ואת
המעכתי וישב גשור ומעכת בקרב ישראל עד היום הזה׃
ולא תריכו בני ישראל ית גשוראה ואפקירוס ויתיב גשוראה

וכל הר ב׳ וסימנהון וכל הר חרמון וכל הבשן עד סלכה וכל הר וגבעה ישפלו והיה העקב למישור והרכסים לבקעה

ואפקירוס בגו ישראל עד יומא הדין׃ רק לשבט הלוי לא נתן
נחלה אשי יהוה אלהי ישראל הוא נחלתו כאשר דבר לו׃ ט כה
לחוד לשבטא דלוי לא יהב אחסנא קרבניא דש׳ אלהא דישראל יוד
אנון אחסנתיה כמא דמליל ליה׃ ויתן משה
למטה בני ראובן למשפחתם׃ ויהב משה לשבטא דבני ראובן
לזרעיתהון׃ ויהי להם הגבול מערער אשר על שפת נחל
ארנון והעיר אשר בתוך הנחל וכל המישור על מידבא׃ והוה
להון תחומא מערוער דעל כיף נחלא דארנון וקרתא דבגו
נחלא וכל מישרא על מידבא׃ חשבון וכל עריה אשר במישור
דיבון ובמות בעל ובית בעל מעון׃ חשבון וכל קרוהא דבמישרא
דיבון ובמות בעל ובית בעל מעון׃ ויהצה וקדמות ומפעת׃
וקריתים ושבמה וצרת השחר בהר העמק׃ וקריתים ושבמה
וצרת שחר בטור מישרא׃ ובית פעור ואשדות הפסגה ובית
הישמות׃ ובית פעור ומשפך מרמתא ובית ישימות׃ וכל
ערי המישור וכל ממלכות סיחון מלך האמרי אשר מלך
בחשבון אשר הכה משה אתו ואת נשיאי מדין את אוי ואת
רקם ואת צור ואת חור ואת רבע נסיכי סיחון ישבי הארץ׃ וכל
קרוי מישרא וכל מלכות סיחון [illegible] אה דמלך בחשבון
דמחא משה יתיה וית רברבי מדין ית אוי וית רקם וית צור וית
חור וית רבע רברבי סיחון יתבי ארעא׃ ואת בלעם בן בעור

ואת בלעם ג׳ [illegible] הקוסם בן בעור [illegible]

הקוסם הרגו בני ישראל בחרב אל חלליהם ׃ וית בלעם בר
בעור קסומא קטלו בני ישרא׳ בחרבא על קטיליהון ׃ ויהי גבול
בני ראובן הירדן וגבול זאת נחלת בני ראובן למשפחותם
הערים וחצריהן ׃ והוה תחום בני ראובן ירדנא ותחומיה דא
אחסנת בני ראובן לזרעיתהון קרויא ופצחיהון ׃
ויתן משה למטה גד לבני גד למשפחתם ׃ ויהב
משה לשבטא דגד לבני גד לזרעיתהון ׃ ויהי להם הגבול יעזר
וכל ערי הגלעד וחצי ארץ בני עמון עד ערוער אשר על
פני רבה ׃ והוה להון תחומא יעזר וכל קרוי גלעד ופלגות
ארע בני עמון עד ערוער דעל אפי רבה ׃ ומחשבון עד רמת
המצפה ובטנים ומחנים עד גבול לדבר ׃ ומחשבון עד רמת
מצפיא ובטנים ומחנים עד תחום לדביר ׃ ובעמק בית הרם
ובית נמרה וסכות וצפון יתר ממלכות סיחון מלך חשבון
הירדן וגבל עד קצה ים כנרת עבר הירדן מזרחה ׃ ובמישרא
בית הרם ובית נמרה וסכות וצפונא שאר מלכות סיחון מלכא
דחשבון ירדנא ותחומיה עד סיפי ים גניסר עברא דירדנא
מדנחא ׃ זאת נחלת בני גד למשפחתם הערים וחצריהם ׃ דא
אחסנת בני גד לזרעיתהון קרויא ופצחיהון ׃ ויתן
משה לחצי שבט מנשה ויהי לחצי מטה בני מנשה למשפחותם ׃
ויהב משה לפלגות שבטא דמנשה והוה לפלגות שבטא דבני

וסימנה׳ חלצו בתרי׳ והביאה בתרי׳ ידיו תביאינה שוק התרומה קדשים יהיו לא בשם להקריב לא יהיה לכהנים הוא

מנשה לזרעיתהון׃ ויהי גבולם ממחנים כל הבשן כל ממלכות
עוג מלך הבשן וכל חות יאיר אשר בבשן ששים עיר׃ והוה
תחומהון ממחנים כל מתנן כל מלכותיה דעוג מלכא דמתנן
וכל כפרני יאיר דבמתנן שתין קרוין׃ וחצי הגלעד ועשתרות
ואדרעי ערי ממלכות עוג בבשן לבני מכיר בן מנשה לחצי
בני מכיר למשפחותם׃ ופלגות ארע גלעד ועשתרות ואדרעי
קרוי מלכותיה דעוג במתנן לבני מכיר בר מנשה לפלגות
בני מכיר לזרעיתהון׃ אלה אשר נחל משה בערבות מואב
מעבר לירדן יריחו מזרחה׃ אלין דאחסין משה במישריא
דמואב מעברא לירדנא דיריחו מדנחא׃ ולשבט הלוי לא
נתן משה נחלה יהוה אלהי ישראל הוא נחלתם כאשר דבר
להם׃ ולשבטא דלוי לא יהב משה אחסנא מתנן דיהב ליה
יי אלהא דישראל אנין אחסנתהון כמא דמליל להון׃ ואלה יד
אשר נחלו בני ישראל בארץ כנען אשר נחלו אותם אלעזר
הכהן ויהושע בן נון וראשי אבות המטות לבני ישראל׃ ואלין
דאחסינו בני ישראל בארעא דכנען דאחסינו יתהון אלעזר
כהנא ויהושע בר נון ורישי אבהת שבטיא לבני ישראל׃
בגורל נחלתם כאשר צוה יהוה ביד משה לתשעת המטות
וחצי המטה׃ בעדבא אתפלגת להון אחסנתהון כמא דפקיד
יי ביד משה לתשעה שבטין ופלגות שבטא׃ כי נתן

עוג בבשן ׳ וסימנ׳ ׳ ונלכד כ׳ ערי המישור כל ממלכות עוג וחצי הגלעד ׳ וגבול גחס וס׳ ולרעובני והעירה

אשר

משה נחלת שני המטות וחצי המטה מעבר לירדן וללוים
לא נתן נחלה בתוכם ארי יהב משה אחסנת תרין שבטין
ופלגות שבטא מעברא לירדנא ולליואי לא יהב אחסנא
ביניהון כי היו בני יוסף שני מטות מנשה ואפרים ולא נתנו
חלק ללוים בארץ כי אם ערים לשבת ומגרשיהם למקניהם
ולקנינם ארי הוו בני יוסף תרין שבטין מנשה ואפרים ולא
יהבו חולק לליואי בארעא אלהין קרוין למתב ורוחיהון
לבעיריהון ולקניניהון כאשר צוה יהוה את משה כן עשו בני
ישראל ויחלקו את הארץ כמא דפקיד יי׳ ית משה כן עבדו
בני ישראל ופליגו ית ארעא ויגשו בני יהודה
אל יהושע בגלגל ויאמר אליו כלב בן יפנה הקנזי אתה ידעת
את הדבר אשר דבר יהוה אל משה איש האלהים על אודתי
ועל אודתיך בקדש ברנע וקריבו בני יהודה לות יהושע
בגלגלא ואמר ליה כלב בר יפנה קנזאה את ידעת ית
פתגמא דמליל יי׳ עם מש[illegible] יי׳ על עיסק דילי ועל
עיסק דילך ברקם גיאה [illegible] ארבעים שנה אנכי בשלח משה
עבד יהוה אתי מקדש ברנע לרגל את הארץ ואשב אתו
דבר כאשר עם לבבי בר ארבעין שנין אנא כד שלח משה
עבדא דיי׳ יתי מרקם גיאה לאללא ית ארעא ואתיבית יתיה
פתגמא כמא דהוה עם לבי ואחי אשר עלו עמי המסיו

וללוים ב׳ וסימנ׳ כי נתן משה נחלת שני המטות ויקרא דוד וכל לכהנים וללוים כו׳ת במא וגם מהם חקה

את לב העם ואנכי מלאתי אחרי יהוה אלהי׃ ואחי דסליקו
עמי תברו ית לבא דעמא ואנא אשלימית בתר דחלתא דיי
אלהי׃ וישבע משה ביום ההוא לאמר אם לא הארץ אשר
דרכה רגלך בה לך תהיה לנחלה ולבניך עד עולם כי מלאת
אחרי יהוה אלהי׃ וקיים משה ביומא ההוא למימר אם לא
ארעא דדריכת פרסת רגלך בה דילך תהי לאחסנא ולבנך
עד עלמא ארי אשלימתא בתר דחלתא דיי אלהי׃ ועתה הנה
החיה יהוה אותי כאשר דבר זה ארבעים וחמש שנה מאז
דבר יהוה את הדבר הזה אל משה אשר הלך ישראל במדבר
ועתה הנה אנכי היום בן חמש ושמונים שנה׃ וכען הא קיים
יי יתי כמא דמליל דנן ארבעין וחמיש שנין מעדן דמליל
יי ית פתגמא הדין עם משה דאזל ישראל במדברא וכען
הא אנא יומא דין בר תמנן וחמיש שנין׃ עודני היום חזק
כאשר ביום שלח אותי משה ככחי אז וככחי עתה למלחמה
ולצאת ולבוא׃ עד [illegible] א דין תקיף כד ביומא דשלח
יתי משה כחילי דבכין וכחילי [illegible] לאגחא קרבא ולמפק
ולמיעל׃ ועתה תנה לי את ההר הזה אשר דבר יהוה ביום
ההוא כי אתה שמעת ביום ההוא כי ענקים שם וערים
גדלות בצרות אולי יהוה אותי והורשתים כאשר דבר יהוה׃
וכען הב לי ית טורא הדין דמליל יי ביומא ההוא ארי את

שמעתא ביומא ההוא ארי גיברין תמן וקרוין רברבן וכריכן
מא אם יהי מימרא דיי בסעדי ואירתינון כמא דמליל יי
יט ויברכהו יהושע ויתן את חברון לכלב בן יפנה לנחלה וברכיה
יהושע ויהב ית חברון לכלב בר יפנה לאחסנא על כן היתה
יט חברון לכלב בן יפנה הקנזי לנחלה עד היום הזה יען אשר
צק מלא אחרי יהוה אלהי ישראל על כין הות חברון לכלב בר
ל יפנה קנזאה לאחסנא עד יומא הדין חלף דאשלים בתר דחלתא
ל דיי אלהא דישראל ושם חברון לפנים קרית ארבע האדם הגדול
צ בענקים הוא והארץ שקטה ממלחמה ושום חברון מלקדמין
קרית ארבע אנש רב בגיבריא וארעא שרוכת מלמעבד
פו קרבא ויהי הגורל למטה בני יהודה למשפחתם
אל גבול אדום מדבר צן נגבה מקצה תימן והוה עדבא לשבטא
דבני יהודה לזרעיתהון לתחום אדום מדברא דצין דרומא
ל מסיפי דרומא ויהי להם גבול נגב מקצה ים המלח מן
חס הלשן הפנה נגבה והוה להון תחום דרומא מסיפי ימא
דמלחא מן כיפא דמתפני לדרומא ויצא אל מנגב למעלה
צ עקרבים ועבר צנה ועלה מנגב לקדש ברנע ועבר חצרון
וחס ל ועלה אדרה ונסב הקרקעה ונפיק למדרומא למסקנא
דעקרבין ועבר לצין וסליק מדרומא לרקם גיאה ועבר
לחצרון וסליק לאדר ומסתחר לקרקעא ועבר עצמונה

שקטה ממלחמה צ׳ וסימנ׳ ויקח יהושע ושם חברון לפנים — צנה צ׳ וחס׳ וסימנ׳ וכד׳ ונקב לכם ויצא אל מנגב

ויצא נחל מצרים והיה תצאות הגבול ימה זה יהיה לכם גבול יהיו ק׳
נגב׃ ויעבר לעצמון ונפיק לנחלא דמצרים ויהון מפקנוהי
דתחומא לימא דין יהי לכון תחום דרומא׃ וגבול קדמה ים
המלח עד קצה הירדן וגבול לפאת צפונה מלשון הים ב׳
מקצה הירדן׃ ותחום קדומא ימא דמלחא עד סיפי ירדנא
ותחומא לרוח צפונא מכיף ימא מסיפי ירדנא׃ ועלה הגבול
בית חגלה ועבר מצפון לבית הערבה ועלה הגבול אבן בהן
בן ראובן׃ וסליק תחומא לבית חגלה ועבר מצפונא לבית
מישרא וסליק תחומא לאבן בהן בר ראובן׃ ועלה הגבול
דברה מעמק עכור וצפונה פנה אל הגלגל אשר נכח למעלה ה׳ ב׳ וחס
אדמים אשר מנגב לנחל ועבר הגבול אל מי עין שמש והיו ב׳
תצאתיו אל עין רגל׃ וסליק תחומא לדביר ממישר עכור
וצפונא מתפני לגלגלא דלקביל מסקנא דאדומים דמדרומא
לנחלא ועבר תחומא למי עין שמש ויהון מפקנוהי לעין
קצרא׃ ועלה הגבול גי בן הנם אל כתף היבוסי מנגב היא
ירושלם ועלה הגבול אל ראש ההר אשר על פני גי הנם
ימה אשר בקצה עמק רפאים צפונה׃ וסליק תחומא לחילת
בר הנם לעיבר יבוס מדרומא היא ירושלם וסליק תחומא
לריש טורא דעל אפי חילת הנם מערבא דבסיפי מישר
גיבריא צפונא׃ ותאר הגבול מראש ההר אל מעין מי נפתוח ל׳

פנה ג׳ וחס׳ וסימנ׳ אשר לבבו פנה היום וצפונה פנה אל הגלגל אשר נכח למעלה ויוליכני אל השער

ויצא אל ערי הר עפרון ותאר הגבול בעלה היא קרית יערים׃
ותאר תחומא מריש טורא למבוע מי נפתוח ונפיק לקרוי
טורא דעפרון ותאר תחומא לבעלה היא קרית יערים׃ ונסב
הגבול מבעלה ימה אל הר שעיר ועבר אל כתף הר יערים
מצפונה היא כסלון וירד בית שמש ועבר תמנה׃ ומסתחר
תחומא מבעלה לימא לטורא דסעיר ועבר לעבר טורי יערים
מצפונא היא כסלון ונחית לבית שמש ועבר לתמנת׃ ויצא
הגבול אל כתף עקרון צפונה ותאר הגבול שכרונה ועבר
הר הבעלה ויצא יבנאל והיו תצאות הגבול ימה׃ ונפיק תחומא
לעבר עקרון לציפונא ותאר תחומא לשכרון ועבר לטור
בעלה ונפיק ליבנאל והוין מפקנוהי דתחומא לימא׃ וגבול
ים הימה הגדול וגבול זה גבול בני יהודה סביב למשפחתם׃
ותחום מערבא ימא רבא ותחומיה דין תחום בני יהודה
סחור סחור לזרעיתהון׃ ולכלב בן יפנה נתן חלק בתוך בני
יהודה אל פי יהוה ליהושע את קרית ארבע אבי הענק
היא חברון׃ ולכלב בר יפנה יהב חולק בגו בני יהודה על
מימרא דיי ליהושע ית קרית ארבע אבוהון דגיבריא
ל׳ צ׳ חס׳ מל׳ בנב׳ היא חברון׃ וירש משם כלב את שלושה בני הענק את
ששי ואת אחימן ואת תלמי ילידי הענק׃ ותריך מתמן כלב
ית תלתה בני גיבריא ית ששי וית אחימן וית תלמי בני גיבריא׃

וירש צ׳ חס׳ ומ׳ ומנ׳ משם כלב את שלשה בני הענק וירש את ההר ... שכרונה ל׳ כמלונה ל׳ במליחה

ויעל משם אל יושבי דבר ושם דבר לפנים קרית ספר וסליק
מתמן לות יתבי דביר ושום דביר מלקדמין קרית ארכי
ויאמר כלב אשר יכה את קרית ספר ולכדה ונתתי לו את
עכסה בתי לאשה ואמר כלב די מחי ית קרית ארכי
ויכבשנה ואתין ליה ית עכסה ברתי לאיתו וילכדה עתניאל
בן קנז אחי כלב ויתן לו את עכסה בתו לאשה וכבשה עתניאל
בר קנז אחוהי דכלב ויהב ליה ית עכסה ברתיה לאיתו ויהי
בבואה ותסיתהו לשאול מאת אביה שדה ותצנח מעל החמור
ויאמר לה כלב מה לך והוה כמיעלה ומלכתיה למשאל מן
אבוהא אחסנתא ואתרכינת מעל חמרא ואמר לה כלב מא
ליך ותאמר תנה לי ברכה כי ארץ הנגב נתתני ונתתה לי
גלת מים ויתן לה את גלת עליות ואת גלת תחתית ואמרת הב
לי אחסנתא ארי לארע דרומא יהבתני ותתין לי אתר בית
שקיא דמיא ויהב לה ית בית שקיא עלאה וית בית שקיא
תחתאה   זאת נחלת מטה בני יהודה למשפחתם
דא אחסנת שבטא דבני יהודה לזרעיתהון ויהיו הערים מקצה
למטה בני יהודה אל גבול אדום בנגבה קבצאל ועדר ויגור
והוו קרויא מסיפי לשבטא דבני יהודה לתחום אדומאה
בדרומא קבצאל ועדר ויגור וקינה ודימונה ועדעדה וקדש
וחצור ויתנן זיף וטלם ובעלות וחצור חדתה וקריות חצרון

ותצנח ג׳ וסימנה׳ ותצנח מעל החמור ויאמר לה כלב מעל החמור ׳ב׳ ותצנח בארץ ׳׳ ויתנם ל׳

היא חצור: אמם ושמע ומולדה: וחצר גדה וחשמון ובית פלט:
וחצר שועל ובאר שבע ובזיותיה: בעלה ועיים ועצם: ואלתולד
וכסיל וחרמה: וצקלג ומדמנה וסנסנה: ולבאות ושלחים ועין
ורמון כל ערים עשרים ותשע וחצריהן: כל קרוין תשע ועסרין
ופצחיהון: בשפלה אשתאול וצרעה ואשנה:
וזנוח ועין גנים תפוח והעינם: ירמות ועדלם שוכה ועזקה:
ושערים ועדיתים והגדרה וגדרתים ערים ארבע עשרה וחצריהן:
קרוין ארבע עסרי ופצחיהון: צנן וחדשה ומגדל
גד: ודלען והמצפה ויקתאל: לכיש ובצקת ועגלון: וכבון ולחמס
וכתליש: וגדרות בית דגון ונעמה ומקדה ערים שש עשרה
וחצריהן: קרוין שית עסר ופצחיהון: לבנה ועתר
ועשן: ויפתח ואשנה ונציב: וקעילה ואכזיב ומראשה ערים
תשע וחצריהן: קרוין תשע ופצחיהון: עקרון ובנתיה
וחצריה: עקרון כפרנהא ופצחהא: מעקרון וימה כל אשר על
יד אשדוד וחצריהן: מעקרון ומערבא כל קרויא דעל תחום
אשדוד ופצחיהון: אשדוד בנותיה וחצריה עזה בנותיה וחצריה
עד נחל מצרים והים הגבול וגבול: אשדוד כפרנהא ופצחהא
עזה כפרנהא ופצחהא עד נחלא דמצרים וימא רבא ותחומיה:
ובהר שמיר ויתיר ושוכה: ובטורא: ודנה
וקרית סנה היא דביר: וענב ואשתמה וענים: וגשן וחלן וגלה

ב · חס · ג בקמ · הגדול · ושוכו

ערים אחת עשרה וחצריהן׃ קרוין חדא עסרי ופצחיהון׃
ארב ורומה ואשען׃ וינום ובית תפוח ואפקה׃ וחמטה
וקרית ארבע היא חברון וציער ערים תשע וחצריהן׃ קרוין
תשע ופצחיהון׃ מעון כרמל וזיף ויוטה׃ ויזרעאל ויקדעם
וזנוח׃ הקין גבעה ותמנה ערים עשר וחצריהן׃ קרוין עסר
ופצחיהון׃ חלחול בית צור וגדור׃ ומערת ובית ענות
ואלתקן ערים שש וחצריהן׃ קרוין שית ופצחיהון׃ קרית בעל
היא קרית יערים והרבה ערים שתים וחצריהן׃ קרוין תרתין
ופצחיהון׃ במדבר בית הערבה מדין וסככה׃
במדברא בית מישרא מדין וסכנה׃ והנבשן ועיר המלח ועין
גדי ערים שש וחצריהן׃ ונבשן וקרי׳ מלחא ועין גדי קרוין
שית ופצחיהון׃ ואת היבוסי יושבי ירושלם לא יכלו בני
יהודה להורישם וישב היבוסי את בני יהודה בירושלם עד
היום הזה׃ וית יבוסאי יתבי ירושלם לא יכילו בני יהודה
לתרכותהון ויתיבו יבוסאי עם בני יהודה בירושלם עד יומא
הדין׃ ויצא הגורל לבני יוסף מירדן יריחו יו
למי יריחו מזרחה המדבר עלה מיריחו בהר בית אל׃ ונפק
עדבא לבני יוסף מירדנא דיריחו למי יריחו מדנחא למדברא
דסליק מיריחו בטורא לבית אל׃ ויצא מבית אל לוזה ועבר אל
גבול הארכי עטרות׃ ונפיק מבית אל ללוז ועבר לתחום ארכי

כולה במ״ג בנדיבות יריחו סק׳ מלכים וכל שאר קרי׳ כות׳ ירדי׳ ויוטה ב׳ וסימנה׳ וקדמה ויוטה מעקרון ויומה ובנק״ע

לעטרות׃ וירד ימה אל גבול היפלטי עד גבול בית חורון תחתון
ועד גזר והיו תצאתיו ימה׃ ונחית לימא לתחום יפלט עד
תחום בית חורון ארעאה ועד גזר והון מפקנוהי לימא׃ וינחלו
בני יוסף מנשה ואפרים׃ ואחסינו בני יוסף מנשה ואפרים׃ ויהי
גבול בני אפרים למשפחתם ויהי גבול נחלתם מזרחה עטרות
אדר עד בית חורן עליון׃ והוה תחום בני אפרים לזרעיתהון
והוה תחום אחסנתהון מדינחא עטרות אדר עד בית חורון
עלאה׃ ויצא הגבול הימה המכמתת מצפון ונסב הגבול מזרחה
תאנת שלה ועבר אתו ממזרח ינוחה׃ ונפיק תחומא לימא
למכמתת מצפונא ומסחר תחומא ממדנחא לתאנת שילו
ועבר ליה ממדנח לינוח׃ וירד מינוחה עטרות ונערתה ופגע
ביריחו ויצא הירדן׃ ונחית מינוח לעטרות ולנערת ומערע
ביריחו ונפק לירדנא׃ מתפוח ילך הגבול ימה נחל קנה והיו
תצאתיו הימה זאת נחלת מטה בני אפרים למשפחתם׃ מתפוח
אזיל תחומא לימא לנחלא דקנה והון מפקנוהי לימא דא
אחסנת שבטא דבית אפרים לזרעיתהון׃ והערים המבדלות
לבני אפרים בתוך נחלת בני מנשה כל הערים וחצריהן׃ וקרויא
דמפרשן לבני אפרים בגו אחסנת בני מנשה כל קרויא
ופצחיהון׃ ולא הורישו את הכנעני היושב בגזר וישב הכנעני
בקרב אפרים עד היום הזה ויהי למס עבד׃ ולא תריכו ית

יג פס ואיר בהון עד ועד

וישב

בנב׳ פ

למס עבד ב׳ וסימנה׳ ויט שכמו לסבל ויהי למס ולא הורישו את הכנעני היושב בגזר׳ חד בג׳ וחד

כנענאי דיתבין בגזר ויתיבו כנענאי בגו אפרים עד יומא הדין
והוו למסקי מסין פלחין ויהי הגורל
למטה מנשה כי הוא בכור יוסף למכיר בכור מנשה אבי הגלעד
כי הוא היה איש מלחמה ויהי לו הגלעד והבשן והוה עדבא
לשבטא דמנשה ארי הוא בכרא דיוסף למכיר בכרא דמנשה
אבוהי דגלעד ארי הוא הוא גבר עביד קרבין והוה ליה ארע
גלעד ומתנן ויהי לבני מנשה הנותרים למשפחתם לבני
אביעזר ולבני חלק ולבני אשריאל ולבני שכם ולבני חפר
ולבני שמידע אלה בני מנשה בן יוסף הזכרים למשפחתם
והוה לבני מנשה דאשתארו לזרעיתהון לבני אביעזר ולבני
חלק ולבני אשריאל ולבני שכם ולבני חפר ולבני שמידע אלין
בני מנשה בר יוסף דכריא לזרעיתהון ולצלפחד בן חפר בן
גלעד בן מכיר בן מנשה לא היו לו בנים כי אם בנות ואלה
שמות בנתיו מחלה ונעה חגלה מלכה ותרצה ולצלפחד בר
חפר בר גלעד בר מכיר בר מנשה לא הוו ליה בנין אלהין בנן
ואלין שמהת בנתיה מחלה ונעה חגלה מלכה ותרצה ותקרבנה
לפני אלעזר הכהן ולפני יהושע בן נון ולפני הנשיאים לאמר
יהוה צוה את משה לתת לנו נחלה בתוך אחינו ויתן להם אל
פי יהוה נחלה בתוך אחי אביהן וקריבא לקדם אלעזר כהנא
ולקדם יהושע בר נון ולקדם רברביא למימר יי פקיד ית משה

סימ' מוחמו

סימן ותקרבנה מנוו ותהיינה סימן מנתוו ולצלפחד סימן מוחמו ולצלפחד ל' בג' במדברות ל' ...

למתן לנא אחסנא בגו אחנא ויהב להון על מימרא דיי אחסנא
ל׳ בגו אחי אבוהין׃ ויפלו חבלי מנשה עשרה לבד מארץ הגלעד
והבשן אשר מעבר לירדן׃ ונפלו עדבי מנשה עסרא בר
מארע גלעד ומתנן דמעברא לירדנא׃ כי בנות מנשה נחלו
ונחלו נחלה בתוך בניו וארץ הגלעד היתה לבני מנשה הנותרים׃
ארי בנת מנשה אחסינו אחסנא בגו בנוהי וארע גלעד הות
לבני מנשה דאשתארו׃ ויהי גבול מנשה מאשר המכמתת
אשר על פני שכם והלך הגבול אל הימין אל ישבי עין תפוח׃
והוה תחום מנשה מאשר למכמתת דעל אפי שכם ואזיל
תחומא למימינא לות יתבי עין תפוח׃ למנשה היתה ארץ
תפוח ותפוח אל גבול מנשה לבני אפרים׃ למנשה הות ארע
תפוח ותפוח על תחום מנשה לבני אפרים׃ וירד הגבול נחל
קנה נגבה לנחל ערים האלה לאפרים בתוך ערי מנשה וגבול
מנשה מצפון לנחל ויהי תוצאתיו הימה׃ ונחית תחומא לנחלא
דקנה לדרומא לנחלא קרויא האלין לאפרים בגו קרוי מנשה
ותחום מנשה מציפונא לנחלא והוו מפקנוהי לימא׃ נגבה
לאפרים וצפונה למנשה ויהי הים גבולו ובאשר יפגעון מצפון
וביששכר ממזרח׃ דרומא לאפרים וציפונא למנשה והוי ימא
תחומיה ובאשר מערעין מציפונא וביששכר ממדנחא׃ ויהי
למנשה ביששכר ובאשר בית שאן ובנותיה ויבלעם ובנותיה

אלפי ה׳ וסימנה׳ והפקידו ולכלב והקרבנה לפני אלעזר מנחלתם לחם חמץ׳ ותפוח ב׳ חד לשון קרתא וחד לשון תפוחים וחד

ואת ישבי דאר ובנותיה וישבי עין דר ובנותיה וישבי תענך
ובנתיה וישבי מגדו ובנותיה שלשת הנפת והוה למנשה
ביששכר ובאשר בית שאן וכפרנהא ויבלעם וכפרנהא
ויתיתבי דור וכפרנהא ויתבי עין דור וכפרנהא ויתבי תענך
וכפרנהא ויתבי מגדו וכפרנהא תלתה פלכין ולא יכלו בני
מנשה להוריש את הערים האלה ויואל הכנעני לשבת
בארץ הזאת ולא יכילו בני מנשה לתרכא ית קרויא האלין
ושרי כנענאה למתב בארעא הדא ויהי כי חזקו בני ישראל
ויתנו את הכנעני למס והורש לא הורישו והוה כד תקיפו
בני ישראל ומניאו ית כנענאי למסקי מסין ותרכא לא
תריכונון   וידברו בני יוסף את יהושע
לאמר מדוע נתתה לי נחלה גורל אחד וחבל אחד ואני עם רב
עד אשר כה ברכני יהוה ומלילו בני יוסף עם יהושע למימר
מדין יהבת לי אחסנתא חולק חד ועדבא חד ואנא עם סגי
עד לסגי ברכני יי ויאמר אליהם יהושע אם עם רב אתה
עלה לך היערה ובראת לך שם בארץ הפרזי והרפאים כי
אץ לך הר אפרים ואמר להון יהושע אם עם סגי אתון סקו
לכון לחורשא ותתקין לך תמן אתר בארע פרזאי וגיבריא
ארי עק לכון טורא דבית אפרים ויאמרו בני יוסף לא ימצא
לנו ההר ורכב ברזל בכל הכנעני הישב בארץ העמק לאשר

בנתיה ב̇ חס̇ בספ̇ וסימנ̇ תענך עקרון ורכב וברזל רכב ברזל ורכב ובענה רכב ובענה

בבית שאן ובנותיה ולאשר בעמק יזרעאל׃ ואמרו בני יוסף
לא איסופיק לנא טורא ורתכין דברזלא בכל כנענאי דיתבין
בארע מישרא לדבבית שאן וכפרנהא ולדבמישר יזרעאל׃
ויאמר יהושע אל בית יוסף לאפרים ולמנשה לאמר עם רב
אתה וכח גדול לך לא יהיה לך גורל אחד׃ ואמר יהושע לבית
יוסף לאפרים ולמנשה למימר עם סגי אתון וחיל סגי לכון
לא יהי לכון עדבא חד׃ כי הר יהיה לך כי יער הוא ובראתו
והיה לך תצאתיו כי תוריש את הכנעני כי רכב ברזל לו כי
חזק הוא׃ ארי טורא יהי לך ארי חרשא הוא ותתקיניה ויהון
לך מפקנוהי ארי תתרכון ית כנענאי ארי רתכין דברזלא
יח להון ארי תקיפין אנון׃ ויקהלו כל עדת בני
ישראל שלה וישכינו שם את אהל מועד והארץ נכבשה
לפניהם׃ ואתכנישו כל כנשתא דבני ישר״ לשילו ואשריאו
תמן ית משכן זמנא וארעא אתכבישת קדמיהון׃ ויותרו
בבני ישראל אשר לא חלקו את נחלתם שבעה שבטים׃
ואשתארו בבני ישר״ דלא פליגו ית אחסנתהון שבעה
שבטין׃ ויאמר יהושע אל בני ישראל עד אנה אתם מתרפים
לבוא לרשת את הארץ אשר נתן לכם יהוה אלהי אבותיכם׃
ואמר יהושע לבני ישר״ עד אמתי אתון מתרשלין למיעל
למירת ית ארעא דיהב לכון יי אלהא דאבהתכון׃ הבו לכם

ואתם ג׳ בטע׳ בספ׳ וסימנ׳ קמון ישרא׳ וכתבון בשבעה׳ וסימ׳ ואתם קמתם הרי ישראל תכתבו את הביאו מש׳

שלשה אנשים לשבט ואשלחם ויקמו ויתהלכו בארץ
ויכתבו אותה לפי נחלתם ויבאו אלי׃ הבו לכון תלתא גברין
לשבטא ואשלחינון ויקומון ויהכון בארעא ויכתבון יתה
לפום אחסנתהון וייתון לותי׃ והתחלקו אתה לשבעה חלקים
יהודה יעמד על גבולו מנגב ובית יוסף יעמדו על גבולם
מצפון׃ ויפלגון יתה לשבעה חולקין דבית יהודה יקומון
על תחומהון מדרומא ודבית יוסף יקומון על תחומהון
מצפונא׃ ואתם תכתבו את הארץ שבעה חלקים והבאתם
אלי הנה וידיתי לכם גורל פה לפני יהוה אלהינו׃ ואתון
תכתבון ית ארעא לשבעה חולקין ותיתון לותי הלכא וארמי
לכון עדבין הכא קדם ש׳ אלהנא׃ כי אין חלק ללוים בקרבכם
כי כהנת יהוה נחלתו וגד וראובן וחצי שבט המנשה לקחו
נחלתם מעבר לירדן מזרחה אשר נתן להם משה עבד יהוה׃
ארי לית חולק לליואי ביניכון ארי מתנן דיהב להון ש׳
אנין אחסנתהון ושבט גד ושבט ראובן ופלגות שבטא
דמנשה קבילו אחסנתהון מעברא לירדנא מדנחא דיהב
להון משה עבדא דש׳׃ ויקמו האנשים וילכו ויצו יהושע
את ההלכים לכתב את הארץ לאמר לכו והתהלכו בארץ
וכתבו אותה ושובו אלי ופה אשליך לכם גורל לפני יהוה
בשלה׃ וקמו גבריא ואזלו ופקיד יהושע ית דאזלו למכתב

ויבאו ז׳ רפי וסימ׳ כד׳ על הים ובקעהו ואני הנני מחזק וירשו ויקמו ויתהלכו בארץ קחי יחדו אליך במבואש

ית ארעא למימר איזילו והליכו בארעא וכתובו יתה ותובו
לותי והכא ארמי לכון עדבין קדם יי בשילו׃ וילכו האנשים
ויעברו בארץ ויכתבוה לערים לשבעה חלקים על ספר ויבאו
אל יהושע אל המחנה שלה׃ ואזלו גבריא ועברו בארעא
וכתבוהא לקרויא שבעה חלקין על ספרא ואתו לות יהושע
למשריתא לשילו׃ וישלך להם יהושע גורל בשלה לפני
יהוה ויחלק שם יהושע את הארץ לבני ישראל כמחלקתם׃
ורמא להון יהושע עדבא בשילו קדם יי ופליג תמן יהושע
ית ארעא לבני ישראל כפלגותהון׃ ויעל גורל
מטה בני בנימן למשפחתם ויצא גבול גורלם בין בני יהודה
ובין בני יוסף׃ וסליק עדב שבטא דבני בנימן לזרעיתהון
ונפק תחום עדבהון בין בני יהודה ובין בני יוסף׃ ויהי להם
הגבול לפאת צפונה מן הירדן ועלה הגבול אל כתף יריחו
צׄ והיו מצפון ועלה בהר ימה והיה תצאתיו מדברה בית און׃ והוה
דמשק ק׳ להון תחומא לרוח צפונא מן ירדנא וסליק תחומא לעבר
יריחו מצפונא וסליק בטורא לימא והוון מפקנוהי למדבר
בית און׃ ועבר משם הגבול לוזה אל כתף לוזה נגבה היא
בית אל וירד הגבול עטרות אדר על ההר אשר מנגב לבית
חרון תחתון׃ ועבר מתמן תחומא ללוז דלעיבר לוז דרומא
היא בית אל ונחית תחומא לעטרות אדר על טורא דמדרומא

ז׳ כת׳ והיה וקר׳ והיו ובימ׳ כ׳ עקרבים ומדבר נחל מצרים דיה וזה בית און בית חורן בית חגלה דבנימן עם אבדות

לבית חורון ארעאה׃ ותאר הגבול ונסב לפאת ים נגבה מן
ההר אשר על פני בית חורון נגבה והיה תצאתיו אל קרית בעל
היא קרית יערים עיר בני יהודה זאת פאת ים׃ ויתאר תחומא
ומסתחר לרוח מערבא לדרומא מן טורא דעל אפי בית חורון
דרומא והוון מפקנוהי על קרית בעל היא קרית יערים קרתא
דבני יהודה דא רוח מערבא׃ ופאת נגבה מקצה קרית יערים
ויצא הגבול ימה ויצא אל מעין מי נפתוח׃ ורוח דרומא מסיפי
קרית יערים ונפיק תחומא לימא ונפיק למבוע מי נפתוח׃
וירד הגבול אל קצה ההר אשר על פני גי בן הנם אשר בעמק
רפאים צפונה וירד גי הנם אל כתף היבוסי נגבה וירד עין רגל׃
ונחית תחומא לסטר טורא דעל אפי חילת בר הנם דבמישר
גיבריא צפונא ונחית לחילת הנם דלעיבר יבוס דרומא ונחית
לעין קצרא׃ ותאר מצפון ויצא עין שמש ויצא אל גלילות
אשר נכח מעלה אדמים וירד אבן בהן בן ראובן׃ ותאר
מצפונא ונפיק לעין שמש ונפיק לגלגלא דלקביל מסקנא
דאדמים ונחית לאבן בהן בר ראובן׃ ועבר אל כתף מול
הערבה צפונה וירד הערבתה׃ ועבר לעברא דלקביל
מישרא צפונא ונחית לערבתא׃ ועבר הגבול אל כתף בית
חגלה צפונה והיה תצאות הגבול אל לשון ים המלח צפונה
אל קצה הירדן נגבה זה גבול נגב׃ ועבר תחומא לעבר בית

לגבולותיה ד׳ וסימנ׳ כה׳ ואת הארץ זאת תהיה בני בנימן לנחלת אוריתא לגבולתיה יהושע לגבולותיה

חגלה לציפונא והוון מפקנוהי דתחומא לכיף ימא דמלחא
לציפונא לסיפי ירדנא דרומא דין תחום דרומא והירדן
יגבל אתו לפאת קדמה זאת נחלת בני בנימן לגבולתיה
סביב למשפחתם וירדנא תחומא ליה לרוח קדומא דא
אחסנת בני בנימן לתחומהא סחור סחור לזרעיתהון והיו
הערים למטה בני בנימן למשפחותיהם יריחו ובית חגלה
ועמק קציץ והואה קרויא לשבטא דבני בנימן לזרעיתהון
יריחו ובית חגלה ומישר קציץ ובית הערבה וצמרים ובית
אל ובית מישרא וצמרים ובית אל והעוים והפרה ועפרה
וכפר העמני והעפני וגבע ערים שתים עשרה וחצריהן העמונה
קרוין תרתא עסרי ופצחיהון גבעון והרמה
ובארות והמצפה והכפירה והמצה ורקם וירפאל ותראלה
וצלע האלף והיבוסי היא ירושלם גבעת קרית ערים ארבע
עשרה וחצריהן זאת נחלת בני בנימן למשפחתם וצלע
ואלף ויבוס היא ירושלם גבעת קרית קרוין ארבע עסרי
ופצחיהון דא אחסנת בני בנימן לזרעיתהון
וט ויצא הגורל השני לשמעון למטה בני שמעון
למשפחותם ויהי נחלתם בתוך נחלת בני יהודה ונפק עדבא
תנינא לשמעון לשבטא דבני שמעון לזרעיתהון והות
אחסנתהון בגו אחסנת בני יהודה ויהי להם בנחלתם באר

האלף ב׳ וסימנ׳ ואת האלף ואלע לך שלמה ומאתים לנטרים וחד הביא לשר האלף קמצין חד בצ׳ וחד בנב׳

שבע ושבע ומולדה׃ והוה להון באחסנתהון באר שבע ושבע
ומולדה׃ וחצר שועל ובלה ועצם׃ ואלתולד ובתול וחרמה׃
וצקלג ובית המרכבות וחצר סוסה׃ ובית לבאות ושרוחן
ערים שלש עשרה וחצריהן׃ קרוין תלת עסרי ופצחיהון׃
עין רמון ועתר ועשן ערים ארבע וחצריהן׃ קרוין ארבע
ופצחיהון׃ וכל החצרים אשר סביבות הערים האלה עד בעלת
באר רמת נגב זאת נחלת מטה בני שמעון למשפחתם׃ וכל
פצחיא דבסחרנות קרויא האלין עד בעלת באר ותמת דרומא
דא אחסנת שבטא דבני שמעון לזרעיתהון׃ מחבל בני יהודה
נחלת בני שמעון כי היה חלק בני יהודה רב מהם וינחלו בני
שמעון בתוך נחלתם׃ מעדב בני יהודה אחסנת בני שמעון
ארי חולק בני יהודה סגי מנהון ואחסינו בני שמעון בגו
אחסנתהון׃ ויעל הגורל השלישי לבני
זבולן למשפחתם ויהי גבול נחלתם עד שריד׃ וסליק עדבא
תליתאה לבני זבולן לזרעיתהון והוה תחום אחסנתהון עד שריד׃
ועלה גבולם לימה ומרעלה ופגע בדבשת ופגע אל הנחל
אשר על פני יקנעם׃ וסליק תחומהון לימא ומרעלה ומערע
בדבשת ומערע בנחלא דעל אפי יקנעם׃ ושב משריד קדמה
מזרח השמש על גבול כסלת תבר ויצא אל הדברת ועלה
יפיע׃ ותאיב משריד לקדומא מדנח שמשא על תחום כסלות

על גבולה וסימנה׳ בהר ההר על גבול וישמע בלק כי בא על גבול כסלת בחרב תפלו והנהר הגנ׳ וסימן

תבור ונפיק לדברת וסליק ליפיע׃ ומשם עבר קדמה מזרחה
גתה חפר עתה קצין ויצא רמון המתאר הנעה׃ ומתמן עבר
לקדומא מדנחא לגתה חפר לעתה קצין ונפיק לרמון מתואר
ומתמן מסתחר לנעה׃ ונסב אתו הגבול מצפון חנתן והיו
תצאתיו גי יפתח אל׃ ומסתחר ליה תחומא מצפונא לחנתון
והון מפקנוהי לחלת יפתח אל׃ וקטת ונהלל ושמרון וידאלה
ובית לחם ערים שתים עשרה וחצריהן׃ קרוין תרתא עסרי
ופצחיהון׃ זאת נחלת בני זבולן למשפחותם הערים האלה
וחצריהן׃ דא אחסנת בני זבולן לזרעיתהון קרויא האלין
ופצחיהון׃ ליששכר יצא הגורל הרביעי לבני
יששכר למשפחותם׃ ליששכר נפק עדבא רביעאה לבני
יששכר לזרעיתהון׃ ויהי גבולם יזרעאלה והכסלות ושונם׃
והוה תחומהון יזרעאל וכסולות ושונם׃ וחפרים ושיאן ואנחרת׃
והרבית וקשיון ואבץ׃ ורמת ועין גנים ועין חדה ובית פצץ׃
ופגע הגבול בתבור ושחצומה ובית שמש והיו תצאות גבולם
הירדן ערים שש עשרה וחצריהן׃ ומנגע תחומא בתבור ושחצומה
ובית שמש והון מפקנוהי דתחומהון לירדנא קרוין שית עסרי
ופצחיהון׃ זאת נחלת מטה בני יששכר למשפחתם הערים
וחצריהן׃ דא אחסנת שבטא דבני יששכר לזרעיתהון קרויא
ופצחיהון׃ ויצא הגורל החמישי למטה בני

אשר למשפחותם ונפק עדבא חמישאה לשבטא דבני אשר
לזרעיתהון ויהי גבולם חלקת וחלי ובטן ואכשף והוה תחומהון
ואלמלך ועמעד ומשאל ופגע בכרמל הימה ובשיחור לבנת
ואלמלך ועמעד ומשאל ומערע בכרמלא לימא ובשיחור לבנת
ושב מזרח השמש בית דגן ופגע בזבלון ובגי יפתח אל צפונה
בית העמק ונעיאל ויצא אל כבול משמאל ותאיב ממדנח
שמשא לבית דגון ומערע בזבולון ובחלת יפתח אל לצפונא
ובית מישרא ונעיאל ונפיק לכבול מסמלא ועברן ורחב וחמון
וקנה עד צידון רבה עד צידון רבתא ושב הגבול הרמה ועד
עיר מבצר צר ושב הגבול חסה והיו תצאתיו הימה מחבל
אכזיבה ותאיב תחומא לרמתא ועד קרוין כריכן קרוי תקפא
ותאיב תחומא לחוסה והוון מפקנוהי לימא מעדב אכזיב ועמה
ואפק ורחב ערים עשרים ושתים וחצריהן קרוין עסרין ותרתין
ופצחיהון זאת נחלת מטה בני אשר למשפחתם הערים האלה
וחצריהן דא אחסנת שבטא דבני אשר לזרעיתהון קרויא
האלין ופצחיהון לבני נפתלי יצא הגורל
הששי לבני נפתלי למשפחתם לבני נפתלי נפק עדבא שתיתאה
לבני נפתלי לזרעיתהון ויהי גבולם מחלף מאלון בצעננים
ואדמי הנקב ויבנאל עד לקום ויהי תצאתיו הירדן והוה
מחלף מאלון בצעננים ואדמי נקבא ויבנאל עד לקום והוון מפקנוהי

הערים האלה וחצריהן ב׳ בטע וסימנהון זבולן אשר ...

לירדנא

לירדנא׃ ושב הגבול ימה אזנות תבור ויצא משם חוקקה ופגע
בזבלון מנגב ובאשר פגע מים וביהודה הירדן מזרח השמש׃
ותאיב תחומא לימא לאזנות תבור ונפיק מתמן לחוקוק
ומערע בזבולון מדרומא ובאשר מערע ממערבא וביהודה
ירדנא מדנח שמשא׃ וערי מבצר הצדים צר וחמת רקת וכנרת׃
ואדמה והרמה וחצור׃ וקדש ואדרעי ועין חצור׃ ויראון
ומגדל אל חרם ובית ענת ובית שמש ערים תשע עשרה
וחצריהן׃ קרוין תשע עסרי ופצחיהון׃ זאת נחלת מטה בני
נפתלי למשפחתם הערים וחצריהן׃ דא אחסנת שבטא דבני
נפתלי לזרעיתהון קרויא ופצחיהון׃ למטה
בני דן למשפחתם יצא הגורל השביעי׃ לשבטא דבני דן
לזרעיתהון נפק עדבא שביעאה׃ ויהי גבול נחלתם צרעה
ואשתאול ועיר שמש׃ והוה תחום אחסנתהון׃ ושעלבין
ואילון ויתלה׃ ואלון ותמנתה ועקרון׃ ואלתקה וגבתון ובעלת׃
ויהד ובני ברק וגת רמון׃ ומי הירקון והרקון עם הגבול מול
יפו׃ ומי ירקון ורקון עם תחומא דלקביל יפו׃ ויצא
גבול בני דן מהם ויעלו בני דן וילחמו עם לשם וילכדו אותה
ויכו אותה לפי חרב וירשו אותה וישבו בה ויקראו ללשם דן
כשם דן אביהם׃ ונפק תחום בני דן מנהון וסליקו בני דן ואגיחו
קרבא עם לשם וכבשו יתה ומחו יתה לפתגם דחרב ואחסינו

זבולן ט מל׳ בן וסימנ׳ זבדני בני לאה ברד ואלון ופגע ופגע ותשלח ותקרא לברק עם חרון ומלאכים שלח הראשון

יתה ויתיבו בה וקרו ללשם דן כשום דן אבוהון׃ זאת נחלת
מטה בני דן למשפחתם הערים האלה וחצריהן׃ דא אחסנת
שבטא דבני דן לזרעיתהון קרויא האלין ופצחיהון׃ ויכלו
לנחל את הארץ לגבולתיה ויתנו בני ישראל נחלה ליהושע
בן נון בתוכם׃ ושיציאו לאחסנא ית ארעא לתחומהא ויהבו
בני ישראל אחסנא ליהושע בר נון ביניהון׃ על פי יהוה נתנו
לו את העיר אשר שאל את תמנת סרח בהר אפרים ויבנה את
העיר וישב בה׃ על מימרא דיי יהבו ליה ית קרתא דשאיל ית
תמנת סרח בטורא דבית אפרים ובנא ית קרתא ויתיב בה׃ אלה
הנחלת אשר נחלו אלעזר הכהן ויהושע בן נון וראשי האבות
למטות בני ישראל בגורל בשלה לפני יהוה פתח אהל מועד
ויכלו מחלק את הארץ׃ אלין אחסנתא דאחסינו אלעזר כהנא
ויהושע בר נון ורישי אבהתא לשבטיא דבני ישראל בעדבא
בשילו קדם יי בתרע משכן זמנא ושיציאו מלפלגא ית ארעא׃
וידבר יהוה אל יהושע לאמר׃ ומליל יי כ
עם יהושע למימר׃ דבר אל בני ישראל לאמר תנו לכם את
ערי המקלט אשר דברתי אליכם ביד משה׃ מליל עם בני
ישראל למימר הבו לכון ית קרוי שיזבותא דמלילית עמכון
בידא דמשה׃ לנוס שמה רוצח מכה נפש בשגגה בבלי ד
דעת והיו לכם למקלט מגאל הדם׃ למערק לתמן קטולא

ופקודי בני גרשון באורו׳ ובתרג׳ דראובן ליהושע וקדמ׳ ובתרג׳ דמנשה וקדמ׳ דשמעון ובתרג׳ דזבולון וקדמ׳ דיששכר

דיקטול נפשא בשלו בלא מדעיה ויהוון לכון לשיזבא מגאול
דמא׃ ונס אל אחת מהערים האלה ועמד פתח שער העיר ל
ודבר באזני זקני העיר ההיא את דבריו ואספו אתו העירה ט
אליהם ונתנו לו מקום וישב עמם׃ ויערוק לחדא מקרויא
האלין ויקום במעלנא דתרע קרתא וימליל קדם סבי קרתא
ההיא ית פתגמוהי ויכנשון יתיה לקרתא לותהון ויתנון
ליה אתר ויתיב עמהון׃ וכי ירדף גאל הדם אחריו ולא יסגרו חס
את הרצח בידו כי בבלי דעת הכה את רעהו ולא שנא הוא לו
מתמול שלשם׃ וארי ירדוף גאיל דמא בתרוהי ולא ימסרון
ית קטולא בידיה ארי בלא מדעיה קטל ית חבריה ולא סני
הוא ליה מאתמלי ומדקמוהי׃ וישב בעיר ההיא עד עמדו
לפני העדה למשפט עד מות הכהן הגדול אשר יהיה בימים טו
ההם אז ישוב הרצח ובא אל עירו ואל ביתו אל העיר אשר ג
נס משם׃ ויתיב בקרתא ההיא עד דיקום קדם כנשתא לדינא
עד דימות כהנא רבא דיהי ביומיא האנון בכין יתוב קטולא
וייעול לקרתיה ולביתיה לקרתא דערק מתמן׃ ויקדשו את חס
קדש בגליל בהר נפתלי ואת שכם בהר אפרים ואת קרית צ ואת
ארבע היא חברון בהר יהודה׃ וזמינו ית קדש בגלילא חמור
בטורא דבית נפתלי וית שכם בטורא דבית אפרים וית קרית
ארבע היא חברון בטורא דבית יהודה׃ ומעבר לירדן יריחו

ויבנה ג׳ וסימנה׳ את העיר האבנים ערים וז׳ ויבנה עריא ״ ואל ביתו ב׳ וסימנה׳ ובא לא ירדו וגם ציד יהוא

מזרחה נתנו את בצר במדבר במישר ממטה ראובן ואת ג׳
ראמת בגלעד ממטה גד ואת גולן בבשן ממטה מנשה׃ גולן ל׳
ומעברא ליורדנא דיריחו מדנחא יהבו ית בצר במדברא
במישרא משבטא דראובן וית רמות בגלעד משבטא דגד
וית גולן במתנן משבטא דמנשה׃ אלה היו ערי המועדה לכל ל׳
בני ישראל ולגר הגר בתוכם לנוס שמה כל מכה נפש בשגגה
ולא ימות ביד גאל הדם עד עמדו לפני העדה׃ אלין הואה ט׳
קרויא דמזמנן לכל בני ישראל ולגיוריא דיתגיירון ביניהון
למערק לתמן כל דיקטול נפשא בשלו ולא ימות ביד גאיל
דמא עד דיקום קדם כנשתא׃ ויגשו ראשי
כא אבות הלוים אל אלעזר הכהן ואל יהושע בן נון ואל ראשי
אבות המטות לבני ישראל׃ וקריבו רישי אבהת ליואי לות
אלעזר כהנא ולות יהושע בר נון ולות רישי אבהת שבטיא
לבני ישראל׃ וידברו אליהם בשלה בארץ כנען לאמר יהוה
צוה ביד משה לתת לנו ערים לשבת ומגרשיהן לבהמתנו׃
ומלילו עמהון בשילו בארעא דכנען למימר יי פקיד במימרא
דמשה למתן לנא קרוין למתב ורוחיהון לבעירנא׃ ויתנו
בני ישראל ללוים מנחלתם אל פי יהוה את הערים האלה ג׳
ואת מגרשיהן׃ ויהבו בני ישראל לליואי מאחסנתהון על
מימרא דיי ית קרויא האלין וית רוחיהון׃

עמדו ו׳ וסימנ׳ והיו לכם וישב אלה היו ערי המועדה ויעמד המלך ודברי ימים וחד בעמדו דיוסף

ג׳ בלשנ׳ ויצא הגורל למשפחת הקהתי ויהי לבני אהרן
הכהן מן הלוים ממטה יהודה וממטה השמעני וממטה
ו׳ דגש בנימן בגורל ערים שלש עשרה ונפק עדבא לזרעית קהת
והוה לבני אהרן כהנא מן ליואי משבטא דיהודה ומשבטא
דשמעון ומשבטא דבנימן בעדבא קרוין תלת עסרי
ג׳ בטוע׳ ולבני קהת הנותרים ממשפחת מטה אפרים
בענ׳ וממטה דן ומחצי מטה מנשה בגורל ערים עשר ולבני
קהת דאשתארו מזרעית שבטא דאפרים ומשבטא דדן
ומפלגות שבטא דמנשה בעדבא קרוין עסר
ולבני גרשון ממשפחות מטה יששכר וממטה
אשר וממטה נפתלי ומחצי מטה מנשה בבשן בגורל ערים
שלש עשרה ולבני גרשון מזרעית שבטא דיששכר
ומשבטא דאשר ומשבטא דנפתלי ומפלגות שבטא ומנשה
ג׳ במתנן בעדבא קרוין תלת עסרי לבני מררי
בטוע׳ בענ׳ למשפחתם ממטה ראובן וממטה גד וממטה זבולן ערים
שתים עשרה לבני מררי לזרעיתהון משבטא דראובן
ומשבטא דזבולון קרוין תרתא עסרי ויתנו
בני ישראל ללוים את הערים האלה ואת מגרשיהן כאשר
צוה יהוה ביד משה בגורל ויהבו בני ישראל לליואי ית קרויא
האלין וית רוחיהון כמא דפקיד ײ בידא דמשה בעדבא

ויהי לבני אהרן ג׳ וסימנ׳ ונתנו ויצא הגורל ויהושע ושלח חרין ... לבני פלוא ג׳ בטוע׳ וסימנ׳

ויתנו ממטה בני יהודה וממטה בני שמעון
את הערים האלה אשר יקרא אתהן בשם ויהבו משבטא
דבני יהודה ומשבטא דבני שמעון ית קרויא האלין דאתפרשא
יתהון בשמהן ויהי לבני אהרן ממשפחת הקהתי מבני לוי
כי להם היה הגורל ראישנה והוה לבני אהרן מזרעית קהת
מבני לוי ארי להון הוה עדבא קדמותא ויתנו להם את קרית
ארבע אבי הענוק היא חברון בהר יהודה ואת מגרשה
סביבתיה ויהבו להון ית קרית ארבע אבוהון דגיבריא
היא חברון בטורא דבית יהודה וית רוחהא סחרנהא ואת
שדה העיר ואת חצריה נתנו לכלב בן יפנה באחזתו וית
חקל קרתא וית פצחהא יהבו לכלב בר יפנה באחסנתיה

ולבני אהרן הכהן נתנו את עיר מקלט הרצח
את חברון ואת מגרשה ואת לבנה ואת מגרשה ולבני אהרן
כהנא יהבו ית קרית שיזבות קטולא ית חברון וית רוחהא
וית לבנה וית רוחהא ואת יתר ואת מגרשה ואת אשתמע
ואת מגרשה וית יתר וית רוחהא וית אשתמוע וית רוחהא
ואת חלן ואת מגרשה ואת דבר ואת מגרשה וית חולן וית
רוחהא וית דביר וית רוחהא ואת עין ואת מגרשה ואת יטה
ואת מגרשה את בית שמש ואת מגרשה ערים תשע מאת
שני השבטים האלה וית עין וית רוחהא וית יוטה וית רוחהא

בנימין ... ויוסף ... וישא עינו והנה עינכם

ויתבית שמש וית רוחהא קרוין תשע מן תרין שבטיא
האלין׃ וממטה בנימן את גבעון ואת מגרשה
את גבע ואת מגרשה׃ ומשבטא דבני בנימין ית גבעון וית רוחהא
וית גבע וית רוחהא׃ את ענתות ואת מגרשה ואת עלמון ואת
מגרשה ערים ארבע׃ ית ענתות וית רוחהא ית עלמון וית
רוחהא קרוין ארבע׃ כל ערי בני אהרן הכהנים שלש עשרה
ערים ומגרשיהן׃ כל קרוי בני אהרן כהניא תלת עסרי קרוין
ורוחיהון׃ ולמשפחות בני קהת הלוים
הנותרים מבני קהת ויהי ערי גורלם ממטה אפרים׃ ולזרעית
בני קהת ליואי דאשתארו מבני קהת והואה קרוי עדבהון
משבטא דבני אפרים׃ ויתנו להם את עיר מקלט הרצח את
שכם ואת מגרשה בהר אפרים ואת גזר ואת מגרשה׃ ויהבו
להון ית קרית שיזבות קטולא ית שכם וית רוחהא בטורא
דבית אפרים וית גזר וית רוחהא׃ ואת קבצים ואת מגרשה
ואת בית חורן ואת מגרשה ערים ארבע׃ וית קבצים וית
רוחהא וית בית חורון וית רוחהא קרוין ארבע׃
וממטה דן את אלתקא ואת מגרשה את גבתון
ואת מגרשה׃ ומשבטא דדן ית אלתקא וית רוחהא ית גבתון
וית רוחהא׃ את אילון ואת מגרשה את גת רמון ואת מגרשה
ערים ארבע׃ ית אילון וית רוחהא וית גת רמון וית רוחהא

זאת יטרף ומתמנה דיהושע בעממיך ויעברו בני עמון ויהי איש ואלף וידבר בם אבנר חמור דמלב קנה נה

קרוין ארבעי וממחצית מטה מנשה את
תענך ואת מגרשה ואת גת רמון ואת מגרשה ומפלגות ערים שתים
שבטא דמנשה ית תענך וית רוחהא וית גת רמון וית רוחהא קרוין תרתין
כל ערים עשר ומגרשיהן למשפחת בני קהת הנותרים כל
קרויא עסר ורוחיהון לזרעית בני קהת דאשתארו׃
ולבני גרשון ממשפחת הלוים מחצי מטה
מנשה את עיר מקלט הרצח את גולן בבשן ואת מגרשה גולן
ואת בעשתרה ואת מגרשה ערים שתים׃ ולבני גרשון מזרעית ל
ליואי מפלגות שבטא דמנשה ית קרית שיזבות קטולא ית יצ
גולן במתנן וית רוחהא וית בעשתרה וית רוחהא קרוין תרתין׃ מלין
וממטה יששכר את קשיון ואת מגרשה את כת
דברת ואת מגרשה׃ ומשבטא דיששכר ית קשיון וית רוחהא מוקדם
ית דברת וית רוחהא׃ את ירמות את מגרשה ואת עין גנים וקר
ואת מגרשה ערים ארבע׃ ית ירמות וית רוחהא וית עין גנים מאוחר
וית רוחהא קרוין ארבעי וממטה אשר את משאל
ואת מגרשה את עבדון ואת מגרשה׃ ומשבטא דאשר ית משאל
וית רוחהא ית עבדון וית רוחהא׃ את חלקת ואת מגרשה ואת
רחב ואת מגרשה ערים ארבע׃ ית חלקת וית רוחהא וית רחב ג
וית רוחהא קרוין ארבעי וממטה נפתלי את צט
עיר מקלט הרצח את קדש בגליל ואת מגרשה ואת חמת צעג

וקר מאוחר וסימנה׃ תולך בתרי׃ ויהושע בלון בלון והמשנו ומחנה והגזרי מובחר נפיות והיתנה ויקהלון בערבות

דאר ואת מגרשה ואת קרתן ואת מגרשה ערים שלש ׃ ומשבטא
דנפתלי ית קרית שיזבות קטולא ית קדש בגלילא וית רוחהא
וית חמת דאר וית רוחהא וית קרתן וית רוחהא קרוין תלת ׃ כל
ערי הגרשני למשפחתם שלש עשרה עיר ומגרשיהן ׃ כל
קרוי בני גרשון לזרעיתהון תלת עסרי קרוין ורוחיהון ׃
ולמשפחת בני מררי הלוים הנותרים מאת
מטה זבולן את יקנעם ואת מגרשה את קרתה ואת מגרשה ׃
ולזרעית בני מררי ליואי דאשתארו מן שבטא דזבולן ית
יקנעם וית רוחהא וית קרתה וית רוחהא ׃ את דמנה ואת מגרשה
את נהלל ואת מגרשה ערים ארבע ׃ ית דמנה וית רוחהא ית
נהלל וית רוחהא קרוין ארבע ׃ וממטה גד את
עיר מקלט הרצח את רמת בגלעד ואת מגרשה ואת מחנים
ואת מגרשה ׃ ומשבטא דגד ית קרית שיזבות קטולא ית רמות
בגלעד וית רוחהא וית מחנים וית רוחהא ׃ את חשבון ואת
מגרשה את יעזר ואת מגרשה כל ערים ארבע ׃ ית חשבון
וית רוחהא ית יעזר וית רוחהא כל קרוין ארבע ׃
כל הערים לבני מררי למשפחתם הנותרים ממשפחות
הלוים ויהי גורלם ערים שתים עשרה ׃ כל קרויא לבני מררי
לזרעיתהון דאשתארו מזרעית ליואי והוה עדבהון קרוין
תרתא עסרי ׃ כל ערי הלוים בתוך אחזת בני ישראל ערים

וממטה ראובן
את בצר ואת
מגרשיה ואת
יהצה ואת
מגרשה ׃ את
קדמות ואת מגרשה
ואת מיפעת ואת
מגרשה ערים
ארבע ׃ וממטה

ארבעים ושמנה ומגרשיהן: כל קרוי ליואי בגו אחסנת בני
ישראל קרוין ארבעין ותמני ורוחיהון: תהיינה הערים האלה
עיר עיר ומגרשיה סביבתיה כן לכל הערים האלה: יהויין
קרויא האלין קרי קרי ורוחהא סחרנהא כין לכל קרויא
האלין: ויתן יהוה לישראל את כל הארץ אשר
נשבע לתת לאבותם ויירשוה וישבו בה: ויהב יי לישראל ית
כל ארעא דקיים למתן לאבהתהון ואחסנוהא ויתיבו בה: וינח
יהוה להם מסביב ככל אשר נשבע לאבותם ולא עמד איש
בפניהם מכל איביהם את כל איביהם נתן יהוה בידם: ואניח
יי להון מסחור סחור ככל דקיים לאבהתהון ולא קם אנש
קדמיהון מכל בעלי דבביהון ית כל בעלי דבביהון מסר יי
בידהון: לא נפל דבר מכל הדבר הטוב אשר דבר יהוה אל בית
ישראל הכל בא: לא בטיל פתגמא מכל פתגמיא תקניא דמליל
יי עם בית ישראל כולהון אתקימו: אז יקרא
יהושע לראובני ולגדי ולחצי מטה מנשה: בכין קרא יהושע כב
לשבטא ראובן ולשיבטא גד ולפלגות שבטא דמנשה: ויאמר אליהם
אתם שמרתם את כל אשר צוה אתכם משה עבד יהוה ותשמעו
בקולי לכל אשר צויתי אתכם: ואמר להון אתון נטרתון ית
כל דפקיד יתכון משה עבדא דיי וקבילתון למימרי ככל
דפקידית יתכון: לא עזבתם את אחיכם זה ימים רבים עד

וינח ז' וסימנ' בכל גבול מצרים ביום השביעי יי להם מסביב ויאמר ליהודה וישמרו כל יהודה והשקט

ג היום הזה ושמרתם את משמרת מצות יהוה אלהיכם לא
שבקתון ית אחיכון דנן יומין סגיאין עד יומא הדין ונטרתון
ית מטרת תפקידת מימרא דיי אלהכון ועתה הניח יהוה
אלהיכם לאחיכם כאשר דבר להם ועתה פנו ולכו לכם
לאהליכם אל ארץ אחזתכם אשר נתן לכם משה עבד יהוה
בעבר הירדן וכען אניח יי אלהכון לאחיכון כמא דמליל להון
וכען אתפנו ואיזילו לכון לקרויכון לארע אחסנתכון דיהב
ה לכון משה עבדא דיי בעברא דירדנא רק שמרו מאד לעשות
את המצוה ואת התורה אשר צוה אתכם משה עבד יהוה לאהבה
את יהוה אלהיכם וללכת בכל דרכיו ולשמר מצותיו ולדבקה
בו ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם לחוד אסתמרו לחדא
למעבד ית תפקידתא וית אוריתא דפקיד יתכון משה עבדא
דיי למרחם ית יי אלהכון ולמהך בכל אורחן דתקנן קדמוהי
ולמטר פקודוהי ולאתקרבא לדחלתיה ולמפלח קדמוהי
בכל לבכון ובכל נפשכון ויברכם יהושע וישלחם וילכו
ו אל אהליהם וברכינון יהושע ושלחינון ואזלו לקרויהון
ולחצי שבט המנשה נתן משה בבשן ולחציו
בעבר ק נתן יהושע עם אחיהם מעבר הירדן ימה וגם כי שלחם יהושע
אל אהליהם ויברכם ולפלגות שבטא דמנשה יהב משה במתנן
ולפלגהון יהב יהושע עם אחיהון בעברא דירדנא למערבא

מצות יש ג וסימנ׳ עזבתם נסכיתם צרה וללכת ו וסימנ׳ כי תשמר את כל המצוה רק שמרו מאד וארח

ואף ארי שלחינון יהושע לקרויהון ובריכינון ויאמר אלהם
לאמר בנכסים רבים שובו אל אהליכם ובמקנה רב מאד
בכסף ובזהב ובנחשת ובברזל ובשלמות הרבה מאד חלקו
שלל איביכם עם אחיכם ואמר להון למימר בנכסין סגיאין
תובו לקרויכון בבעירא סגי לחדא בכספא ובדהבא ובנחשא
ובברזלא ובלבושין סגי לחדא פליגו ית בעלי דבביכון
עם אחיכון וישבו וילכו בני ראובן ובני
גד וחצי שבט המנשה מאת בני ישראל משלה אשר בארץ
כנען ללכת אל ארץ הגלעד אל ארץ אחזתם אשר נאחזו
בה על פי יהוה ביד משה ותבו ואזלו בני ראובן ובני גד ופלגות
שבטא דמנשה מלות בני ישראל משילו דבארעא דכנען
למיזל לארע גלעד לארע אחסנתהון דאחסינו בה על גזירת מימרא
דיי ביד משה ויבאו אל גלילות הירדן אשר בארץ כנען
ויבנו בני ראובן ובני גד וחצי שבט המנשה שם מזבח על
הירדן מזבח גדול למראה ואתו לגלילא דירדנא דבארעא
דכנען ובנו בני ראובן ובני גד ופלגות שבטא דמנשה תמן
מדבחא על ירדנא מדבחא רבא לאתחזאה וישמעו בני ישראל לאמר
הנה בנו בני ראובן ובני גד וחצי שבט המנשה את המזבח
אל מול ארץ כנען אל גלילות הירדן אל עבר בני ישראל
ושמעו בני ישראל למימר הא בנו בני ראובן ובני גד ופלגות

טו׳ רפי

צ׳ נחמד

למחזי

בפסוק טו׳ רפי וסימ׳ ... עליו יתגנה לי בתיככם בנכסים רבים שובו אל אהליכם כי קנו מקנה וחבר׳ וחבנה

שבטא דמנשה ית מדבחא לקביל ארעא דכנען בגלילי
ירדנא דלעיבר בני ישראל׃ וישמעו בני ישראל ויקהלו כל עדת
בני ישראל שלה לעלות עליהם לצבא׃ ושמעו בני ישראל
ואתכנישו כל כנשתא דבני ישראל לשילו למסק עליהון לחילא׃
וישלחו בני ישראל אל בני ראובן ואל בני
גד ואל חצי שבט מנשה אל ארץ הגלעד את פינחס בן אלעזר
הכהן׃ ושלחו בני ישראל לות בני ראובן ולות בני גד ולות פלגות
שבטא דמנשה לארע גלעד ית פנחס בר אלעזר כהנא׃ ועשרה
נשאים עמו נשיא אחד נשיא אחד לבית אב לכל מטות
ישראל ואיש ראש בית אבותם המה לאלפי ישראל׃ ועסרה
רברבין עמיה רבא חד רבא חד לבית אבא לכל שבטיא דישר׳
וגבר ריש בית אבהתהון אנון לאלפיא דישר׳׃ ויבאו אל בני
ראובן ואל בני גד ואל חצי שבט מנשה אל ארץ הגלעד
וידברו אתם לאמר׃ ואתו לות בני ראובן ולות בני גד ולות פלגות
שבטא דמנשה לארע גלעד ומלילו עמהון למימר׃ כה אמרו
כל עדת יהוה מה המעל הזה אשר מעלתם באלהי ישראל
לשוב היום מאחרי יהוה בבנותכם לכם מזבח למרדכם היום
ביהוה׃ כדין אמרו כל כנשתא דיי׳ מא שקרא הדין דשקרתון
במימר אלהא דישר׳ למתב יומא דין מבתר פלחנא דיי׳ במבניכון
לכון מדבחא למרדכון יומא דין במימרא דיי׳׃ המעט

ב׳ ולא אמרו לעלות

ב׳ ובנג׳ קדמ׳ מר׳ תנג׳ חס

ואבנה בו מזבח את כרמך אשר מאת ערפתיך ולא בכסף תגאלו ייפהו תרשיש מה יקר · קבעו ויותאס מימינו

לנו את עון פעור אשר לא הטהרנו ממנו עד היום הזה ויהי
הנגף בעדת יהוה הזעיר לנא חובא דפעור דלא אדכינא מנה
עד יומא הדין והות מחתא בכנשתא דיי ואתם תשבו היום
מאחרי יהוה והיה אתם תמרדו היום ביהוה ומחר אל כל עדת ו
ישראל יקצף ואתון תתובון יומא דין מבתר פלחנא דיי ויהי
אתון תמרדון יומא דין במימרא דיי ומחר על כל כנשתא ג׳
דישראל יהי רגזא ואך אם טמאה ארץ אחזתכם עברו לכם צ׳
אל ארץ אחזת יהוה אשר שכן שם משכן יהוה והאחזו צ׳ ריש׳
בתוכנו וביהוה אל תמרדו ואתנו אל תמרדו בבנתכם לכם ד״ן צ׳ וחד חס
מזבח מבלעדי מזבח יהוה אלהינו וברם אם מסאבא ארע צה פס׳ באמצע
אחסנתכון עברו לכון לארע אחסנת עמא דיי דשרא תמן פסו׳
משכנא דיי ואחסינו בינגא ובמימרא דיי לא תמרדון ובנא
לא תמרדון במבניכון לכון מדבחא בר ממדבחא דיי אלהנא
הלא עכן בן זרח מעל מעל בחרם ועל כל עדת ישראל היה צ׳ ד׳ בפס׳
קצף והוא איש אחד לא גוע בעונו הלא עכן בר זרח שקר
שקר בחרמא ועל כל כנשתא דישראל הוה רגזא והוא גברא
חד לא מית בחובוהי ויענו בני ראובן ובני
גד וחצי שבט המנשה וידברו את ראשי אלפי ישראל ואתיבו
בני ראובן ובני גד ופלגות שבטא דמנשה ומלילו עם רישי
אלפיא דישראל אל אלהים יהוה אל אלהים יהוה הוא ידע ג׳ דיה וחב דצר

ויקרא ארץ י׳ ואך ג׳ ריש׳ פס׳ וחד באמצע פיסוקים וסימנה׳ את הדבר ואך את דמכם לנפשתיכם ואך אם טמאה ארץ אחזתכם

וישראל הוא ידע אם במרד ואם במעל ביהוה אל תושיענו
היום הזה: יי אלהים יי אלהים יי קדמוהי גלי וישראל בסופא ידע
אם במרד ואם בשקרא שקר במימרא דיי לא תפרקננא יומא
הדין: לבנות לנו מזבח לשוב מאחרי יהוה ואם להעלות עליו
עולה ומנחה ואם לעשות עליו זבחי שלמים יהוה הוא יבקש:
למבני לנא מדבחא למתב מבתר פולחנא דיי ואם לאסקא
עלוהי עלתא ומנחתא ואם למעבד עלוהי נכסת קודשין
יי הוא יתבעי: ואם לא מדאגה מדבר עשינו את זאת לאמר
מחר יאמרו בניכם לבנינו לאמר מה לכם וליהוה אלהי
ישראל: ואם לא מיצפא מפתגם עבדנא ית דא למימר מחר
יימרון בניכון לבננא למימר לית לכון חולק במימרא דיי
אלהא דישראל: וגבול נתן יהוה בינינו וביניכם בני ראובן ובני
גד את הירדן אין לכם חלק ביהוה והשביתו בניכם את בנינו
לבלתי ירא את יהוה: ותחומא יהב יי בינננא וביניכון בני ראו'
ובני גד ית ירדנא לית לכון חולק במימרא דיי ויבטלון בניכון
ית בננא בדיל דלא למדחל מן קדם יי: ונאמר נעשה נא לנו
לבנות את המזבח לא לעולה ולא לזבח: ואמרנא נעביד
כען לנא למבני ית מדבחא לא לעלתא ולא לנכסת קודשיא:
כי עד הוא בינינו וביניכם ובין דרתינו אחרינו לעבד את
עבדת יהוה לפניו בעלתינו ובזבחינו ובשלמינו ולא יאמרו

ישע יט וסימ' אם במרד ואם במעל מצומה בטרם בטרם המדבר אפוא אתם למה יבכה בצרים יכבו הבאהו יעבד איש בצר

בניכם מחר לבנינו אין לכם חלק ביהוה ארי סהיד הוא בינָנא
וביניכון ובין דרנא בתרנא למפלח ית פולחנא דיי קדמוהי
בעלותנא ובדבחנא ובנכסת קדשנא ולא יימרון בניכון מחר
לבננא לית לכון חולק במימרא דיי ונאמר והיה כי יאמרו
אלינו ואל דרתינו מחר ואמרנו ראו את תבנית מזבח יהוה
אשר עשו אבותינו לא לעולה ולא לזבח כי עד הוא בינינו
וביניכם ואמרנא ויהי ארי יימרון לנא ולדרנא מחר ונימר
חזו ית דמות מדבחא דיי דעבדו אבהתנא לא לעלתא ולא
לנכסת קדשיא ארי סהיד הוא בינָנא וביניכון חלילה לנו
ממנו למרד ביהוה ולשוב היום מאחרי יהוה לבנות מזבח
לעולה למנחה ולזבח מלבד מזבח יהוה אלהינו אשר לפני
משכנו חס לנא מלמחטי קדמוהי למרד במימרא דיי
ולמתב יומא דין מבתר פולחנא דיי למבני מדבחא לעלתא
למנחתא ולנכסת קדשיא בר ממדבחא דיי אלהנא דקד[ם]
משכניה וישמע פינחס הכהן ונשיאי העדה
וראשי אלפי ישראל אשר אתו את הדברים אשר דברו בני
ראובן ובני גד ובני מנשה וייטב בעיניהם ושמע פנחס כהנא
ורברבי כנשתא ורישי אלפיא דישראל דעמיה ית פתגמיא
דמלילו בני ראובן ובני גד ובני מנשה ושפר בעיניהון ויאמר
פינחס בן אלעזר הכהן אל בני ראובן ואל בני גד ואל בני

עבודת יי ג' וסימנ' והיו לעבד עבודת יי כי עד הוא בינינו וביניכם ותכן כל עבודת יי

מנשה היום ידענו כי בתוכנו יהוה אשר לא מעלתם ביהוה
המעל הזה אז הצלתם את בני ישראל מיד יהוה ואמר פנחס
בר אלעזר כהנא לבני ראובן ולבני גד ולבני מנשה יומא דין
ידענא ארי בינגא שריא שכינתא דיי דלא שקרתון במימרא
דיי שקרא הדין בכין שיזיבתון ית בני ישר׳ מיד מימרא
דיי וישב פינחס בן אלעזר הכהן והנשיאים מאת בני ראובן ב
ומאת בני גד מארץ הגלעד אל ארץ כנען אל בני ישראל
וישיבו אותם דבר ותב פנחס בר אלעזר כהנא ורברביא מן בני ג מל
ראובן ומן בני גד מארע גלעד לארעא דכנען לות בני ישר׳
ואתיבו יתהון פתגמא וייטב הדבר בעיני בני ישראל ויברכו
אלהים בני ישראל ולא אמרו לעלות עליהם לצבא לשחת ג
את הארץ אשר בני ראובן ובני גד ישבים בה ושפר פתגמא
בעיני בני ישר׳ ואודיאו קדם יי בני ישר׳ ולא אמרו למסק
עליהון לחילא לחבלא ית ארעא דבני ראובן ובני גד יתבין
בה ויקראו בני ראובן ובני גד למזבח כי עד הוא בינתינו כי ער
יהוה הוא האלהים וקרו בני ראובן ובני גד למדבחא ארי
סהיד הוא בינגא ארי יי הוא אלהים ויהי כג
מימים רבים אחרי אשר הניח יהוה לישראל מכל איביהם
מסביב ויהושע זקן בא בימים והוה לזמן יומין סגיאין
בתר דאניח יי לישר׳ מכל בעלי דבביהון מסחור סחור

והנשיאים ב׳ חד חס׳ וחד מל׳ וסימנ׳ ... והנשאים הביאו ... וישב פינחס ... מל׳

ויהושע סיב על ביומין׃ ויקרא יהושע לכל ישראל לזקניו
ולראשיו ולשפטיו ולשטריו ויאמר אלהם אני זקנתי באתי
בימים׃ וקרא יהושע לכל בני ישראל לסבוהי ולרישוהי ולדינוהי
ולסרכוהי ואמר להון אנא סבית עלית ביומיא׃ ואתם ראיתם
את כל אשר עשה יהוה אלהיכם לכל הגוים האלה מפניכם
כי יהוה אלהיכם הוא הנלחם לכם׃ ואתון חזיתון ית כל דעבד
יי אלהכון לכל עממיא האלין מן קדמיכון ארי יי אלהכון
מימריה מגיח לכון׃ ראו הפלתי לכם את הגוים הנשארים
האלה בנחלה לשבטיכם מן הירדן וכל הגוים אשר הכרתי
והים הגדול מבוא השמש׃ חזו דפליגית לכון ית עממיא
דאשתארו האלין באחסנא לשבטיכון מן ירדנא וכל
עממיא דשיציתי וימא רבא מעלני שמשא׃ ויהוה אלהיכם
הוא יהדפם מפניכם והוריש אתם מלפניכם וירשתם את
ארצם כאשר דבר יהוה אלהיכם לכם׃ ויי אלהכון הוא יתריכנון
מן קדמיכון ויתריך יתהון מן קדמיכון ותירתון ית ארעהון
כמא דמליל יי אלהכון לכון׃ וחזקתם מאד לשמר ולעשות
את כל הכתוב בספר תורת משה לבלתי סור ממנו ימין
ושמאול׃ ותתקפון לחדא למטר ולמעבד ית כל דכתיב
בספר אוריתא דמשה בדיל דלא למסטי מניה לימינא
ולסמלא׃ לבלתי בוא בגוים האלה הנשארים האלה אתכם

ולעשות טו וסימנה׳ השמר בגבע ונתנו׳ וחזקתם מאד מלחמתו בישראל העבודה הכל ככל התורה לשמה

ובשם אלהיהם לא תזכירו ולא תשביעו ולא תעבדום
ולא תשתחוו להם: בדיל דלא לאתערבא בעממיא האלין
דאשתארו האלין עמכון ובשום טעותהון לא תדכרון ולא
תקימון ולא תפלחונון ולא תסגדון להון: כי אם ביהוה אלהיכם
תדבקו כאשר עשיתם עד היום הזה: אלהין במימרא דיי אלהכון
תדבקון כמא דעבדתון עד יומא הדין: ויורש יהוה מפניכם גוים
גדולים ועצומים ואתם לא עמד איש בפניכם עד היום הזה:
ותריך יי מן קדמיכון עממין רברבין ותקיפין ואתון לא קם
אנש קדמיכון עד יומא הדין: איש אחד מכם ירדף אלף כי
יהוה אלהיכם הוא הנלחם לכם כאשר דבר לכם: גברא חד
מנכון ירדוף אלפא ארי יי אלהכון מימריה מגיח לכון כמא דמליל
לכון: ונשמרתם מאד לנפשתיכם לאהבה את יהוה אלהיכם:
ותסתמרון לחדא לנפשתכון למרחם ית יי אלהכון: כי אם
שוב תשובו ודבקתם ביתר הגוים האלה הנשארים האלה
אתכם והתחתנתם בהם ובאתם בהם והם בכם: ארי אם מתב
תתובון ותדבקון בשאר עממיא האלין דאשתארו האלין עמכון
ותתחתנון בהון ותיעלון בהון ואנון יתערבון בכון: ידע
תדעו כי לא יוסיף יהוה אלהיכם להוריש את הגוים האלה
מלפניכם והיו לכם לפח ולמוקש ולשטט בצדיכם ולצננים
בעיניכם עד אבדכם מעל האדמה הטובה הזאת אשר נתן

אית בפיכ ... ביה

בקשת [illegible] ולצננים [illegible] יהושע ולצננים [illegible]

לכם יהוה אלהיכם׃ מידע תדעון ארי לא יוסיף מימרא דיי׳
אלהכון לתרכא ית עממיא האלין מן קדמיכון ויהון לכון לתבר
ולתקלא ולסיען כטלין זיין לקבליכון ולמשרין מקפניכון עד
דתיבדון מעל ארעא טבתא הדא דיהב לכון יי׳ אלהכון׃ והנה אנכי
הולך היום בדרך כל הארץ וידעתם בכל לבבכם ובכל נפשכם
כי לא נפל דבר אחד מכל הדברים הטובים אשר דבר יהוה
אלהיכם עליכם הכל באו לכם לא נפל ממנו דבר אחד׃ והא אנא
אזיל יומא דין באורח כל ארעא ותדעון בכל לבכון ובכל נפשכון
ארי לא בטיל פתגמא חד מכל פתגמיא תקניא דמליל יי׳
אלהכון עליכון כלהון אתקימו לכון לא בטיל מנהון פתגמא
חד׃ והיה כאשר בא עליכם כל הדבר הטוב אשר דבר יהוה
אלהיכם אליכם כן יביא יהוה עליכם את כל הדבר הרע עד
השמידו אותכם מעל האדמה הטובה הזאת אשר נתן לכם
יהוה אלהיכם׃ ויהי כמא דאתקימו [illegible] לכון כל פתגמיא תקניא
דמליל יי׳ אלהכון עליכון כן ייתי יי׳ עליכון ית כל פתגמא בישא
עד דישיצי יתכון מעל ארעא טבתא הדא דיהב לכון יי׳ אלהכון׃
בעברכם את ברית יהוה אלהיכם אשר צוה אתכם והלכתם
ועבדתם אלהים אחרים והשתחויתם להם וחרה אף יהוה בכם
ואבדתם מהרה מעל הארץ הטובה אשר נתן לכם׃ במעברכון
על קימא דיי׳ אלהכון דפקיד יתכון ותהכון ותפלחון לטעות

והנה אנכי ה׳ וסימנהון עמך ושמרתיך בכל אשר תלך הולך היום בקיצה המחנה וירדתי לפני מנשה

עממיא

עממיא ותסגדון להון ויתקף רגזא דיי בכון ותיבדון בפריע
מעל ארעא טבתא דיהב לכון ויאסף
כד
יהושע את כל שבטי ישראל שכמה ויקרא לזקני ישראל
ולראשיו ולשפטיו ולשטריו ויתיצבו לפני האלהים וכנש
יהושע ית כל שבטיא דישר׳ לשכם וקרא לסבי ישר׳ ולרישיהו׳
ולדיניהוי ולסרכיהוי ואתעתדו ק׳ יי ויאמר יהושע אל כל
העם כה אמר יהוה אלהי ישראל בעבר הנהר ישבו אבותיכם
מעולם תרח אבי אברהם ואבי נחור ויעבדו אלהים אחרים
ואמר יהושע לכל עמא כדנן אמר יי אלהא דישר׳ בעבר פרת
יתיבו אבהתכון מעלמא תרח אבוהי דאברהם ואבוהי דנחור
ופלחו לטעות עממיא ואקח את אביכם את אברהם מעבר
הנהר ואולך אתו בכל ארץ כנען וארבה את זרעו ואתן לו
את יצחק ודברית ית אבוכון ית אברהם מעבר פרת ודברית
יתיה בכל ארעא דכנען ואסגיתי ית בנוהי ויהבית ליה ית
יצחק ואתן ליצחק את יעקב ואת עשו ואתן לעשו את הר
שעיר לרשת אתו ויעקב ובניו ירדו מצרים ויהבית ליצחק
ית יעקב וית עשו ויהבית לעשו ית טורא דשעיר למירת
יתיה ויעקב ובנוהי נחתו למצרים ואשלח את משה ואת
אהרן ואגף את מצרים כאשר עשיתי בקרבו ואחר הוצאתי
אתכם ושלחית ית משה וית אהרן ומחית ית מצראי במא

שפטים וזקנים ושטרים ב׳ וסימנה׳ שפטים ושטרים [illegible] ויקרא יהושע ויאסף [illegible] ואת עשו [illegible]

דעבדית ביניהון ובתר כין אפיקית יתכון ואוציא את אבותיכם
ממצרים ותבאו הימה וירדפו מצרים אחרי אבותיכם ברכב
ובפרשים ים סוף ואפיקית ית אבהתכון ממצרים ואתיתון לימא
ורדפו מצראי בתר אבהתכון ברתכין ובפרשין לימא דסוף
ויצעקו אל יהוה וישם מאפל ביניכם ובין המצרים ויבא עליו
את הים ויכסהו ותראינה עיניכם את אשר עשיתי במצרים
ותשבו במדבר ימים רבים וצעיקו קדם יי ושוי קבלא ביניכון
ובין מצראי ואיתי עליהון ית ימא וחפנון וחזאה עיניכון ית
דעבדית במצרים ויתיבתון במדברא יומין סגיאין ואבא ואביא
אתכם אל ארץ האמרי היושב בעבר הירדן וילחמו אתכם
ואתן אותם בידכם ותירשו את ארצם ואשמידם מפניכם ואעילית
יתכון לארע אמוראה דיתיב בעברא דירדנא ואגיחו קרבא
עמכון ומסרית יתהון בידכון ויריתתון ית ארעהון ושיצתנון
מן קדמיכון ויקם בלק בן צפור מלך מואב וילחם בישראל
וישלח ויקרא לבלעם בן בעור לקלל אתכם וקם בלק בר
צפור מלכא דמואב ואגיח קרבא [illegible] ושלח וקרא לבלעם
בר בעור למלט יתכון ולא אביתי לשמע לבלעם ויברך
ברוך אתכם ואצל אתכם מידו ולא אביתי לקבלא מן בלעם
ובריך ברכא יתכון ושיזיבית יתכון מן ידיה ותעברו את
הירדן ותבאו אל יריחו וילחמו בכם בעלי יריחו האמרי

ויצעקו ... נהר · שעורי בני ישראל ומצרים ... וישם מאפל ...

והפרזי והכנעני והחתי והגרגשי החוי והיבוסי ואתן אותם ‏ ז׳ סימ׳ מפעל׳ גוס
בידכם ועברתון ית ירדנא ואתיתון ליריחו ואגיחו קרבא
בכון יתבי יריחו אמוראי ופרזאי וכנענאי וחתאי וגרגשאי
חואי ויבוסאי ומסרית יתהון בידכון ואשלח לפניכם את הצרעה ‏ ג׳
ותגרש אותם מפניכם שני מלכי האמרי לא בחרבך ולא בקשתך ‏ ג׳
ושלחית קדמיכון ית ערעיתא ותריכית יתהון מן קדמיכון
תרין מלכי אמוראה לא בחרבך ולא בקשתך ואתן לכם
ארץ אשר לא יגעת בה וערים אשר לא בניתם ותשבו בהם
כרמים וזיתים אשר לא נטעתם אתם אכלים ויהבית לכון
ארעא דלא עמלתון בה וקרוין דלא בניתון ויתיבתון בהון
כרמין וזיתין דלא נצבתון אתון אכלין ועתה יראו את ‏ ג׳
יהוה ועבדו אתו בתמים ובאמת והסירו את אלהים אשר
עבדו אבותיכם בעבר הנהר ובמצרים ועבדו את יהוה וכען
דחילו מן קש ופלחו קדמוהי בשלמותא ובקשטא ואעדו
ית טעותא דפלחו אבהתכון בעבר פרת ובמצרים ופלחו
קש ואם רע בעיניכם לעבד את יהוה בחרו לכם היום את מי ‏ ג׳ ריש
תעבדון אם את אלהים אשר עבדו אבותיכם אשר בעבר ‏ פס׳ בקפ׳
הנהר ואם את אלהי האמרי אשר אתם ישבים בארצם ואנכי
וביתי נעבד את יהוה ואם ביש בעיניכון למפלח קש בחרו
לכון יומא דין קדם מן תפלחון אם ית טעותא דפלחו אבהתכון

החוי והיבוסי ג׳ וסימ׳ כי ילך מלאכי ושלחתי לפניך החרס ויהי כשמע צהר והעגוה כל העם הנוגר דמלב

דמעבר פרת ואם ית טעות אמוראי דאתון יתבין בארעהון
ברם אנא ואנש ביתי נפלח קדם יי׳ ויען העם ויאמר
חלילה לנו מעזב את יהוה לעבד אלהים אחרים׃ ואתיב עמא
ואמר חס לנא מלמשבק ית פלחנא דיי׳ למפלח לטעות עממיא׃
כי יהוה אלהינו הוא המעלה אתנו ואת אבותינו מארץ מצרים
מבית עבדים ואשר עשה לעינינו את האתות הגדלות האלה
וישמרנו בכל הדרך אשר הלכנו בה ובכל העמים אשר עברנו
בקרבם׃ ארי יי׳ אלהנא הוא דאסיק יתנא וית אבהתנא מארעא
דמצרים מבית עבדותא ודעבד לעיננא ית אתיא רברבתא
האלין ונטרנא בכל אורחא דהליכנא בה ובכל עממיא
דעברנא ביניהון׃ ויגרש יהוה את כל העמים ואת האמרי
ישב הארץ מפנינו גם אנחנו נעבד את יהוה כי הוא אלהינו׃
ותריך יי׳ ית כל עממיא וית אמוראה יתיב ארעא מן קדמנא
אף אנחנא נפלח קדם יי׳ ארי הוא אלהנא׃ ויאמר יהושע אל העם
לא תוכלו לעבד את יהוה כי אלהים קדשים הוא אל קנוא
הוא לא ישא לפשעכם ולחטאותיכם׃ ואמר יהושע לעמא
לא תיכלון למפלח קדם יי׳ ארי אלהא קדישא הוא אל קנא הוא מן
קדם דין דקשוט לא ישבוק לחוביכון ולחטאיכון׃ כי תעזבו
את יהוה ועבדתם אלהי נכר ושב והרע לכם וכלה אתכם
אחרי אשר היטיב לכם׃ ארי תשבקון ית פלחנא דיי׳

ולחטאותיכם ד׳ מל׳ בליש׳ וסימנ׳ לא ישא מנעו הסירו הזכירכם׳ יראו ב׳ וסימנ׳ את יש אחי׳ קדשים

ותפלחון לטעות עממיא ויתוב ויבאיש לכון וישיצי יתכון
בתר דאוטיב לכון ויאמר העם אל יהושע לא כי את יהוה
נעבד ואמר עמא ליהושע לא אלהין קדם יי נפלח ויאמר יהושע
אל העם עדים אתם בכם כי אתם בחרתם לכם את יהוה לעבד
אתו ויאמרו עדים ואמר יהושע לעמא סהדין אתון בנפשתכון
ארי אתון בחרתון לכון ית פלחנא דיי למפלח קדמוהי ואמרו
סהדין ועתה הסירו את אלהי הנכר אשר בקרבכם והטו את
לבבכם אל יהוה אלהי ישראל וכען אעדו ית טעות עממיא
דביניכון ואפנו ית לבכון לפלחנא דיי אלהא דישראל ויאמרו
העם אל יהושע את יהוה אלהינו נעבד ובקולו נשמע ואמרו
עמא ליהושע ית יי אלהנא נפלח ולמימריה נקביל ויכרת
יהושע ברית לעם ביום ההוא וישם לו חק ומשפט בשכם
וגזר יהושע קים לעמא ביומא ההוא ושוי ליה קים ודין בשכם
ויכתב יהושע את הדברים האלה בספר תורת אלהים ויקח
אבן גדולה ויקימה שם תחת האלה אשר במקדש יהוה וכתב
יהושע ית פתגמיא האלין בספרא ואצנע בספר אוריתא
דיי ונסיב אבנא רבתא ואקימה תמן תחות אלתא דבבית
מקדשא דיי ויאמר יהושע אל כל העם
הנה האבן הזאת תהיה בנו לעדה כי היא שמעה את כל
אמרי יהוה אשר דבר עמנו והיתה בכם לעדה פן תכחשון

לעדה ב׳ ואנן בשהדותא וסימנ׳ בעבור תהיה האבן דיהושע צ׳ צו׳ ואת האמרי ו׳ וסימ׳ וכנען ילדו וחב׳ ואת הכנעני

באלהיכם׃ ואמר יהושע לכל עמא הא אבנא הדא לנא כתרין
לוחי אבן קימא ארי יתה עבדנא לסהדו ארי פתגמיא דכתיבין
עלה מעין כל פתגמיא דמליל עמנא ותהי בכון לדכרן לסהדו
דלמא תכדבון קדם אלהכון׃ וישלח יהושע את העם איש
לנחלתו׃ ושלח יהושע ית עמא גבר לאחסנתיה׃

ויהי אחרי הדברים האלה וימת יהושע בן
נון עבד יהוה בן מאה ועשר שנים׃ והוה בתר פתגמיא האלין
ומית יהושע בר נון עבדא דיי בר מאה ועסר שנין׃ ויקברו
אתו בגבול נחלתו בתמנת סרח אשר בהר אפרים מצפון
להר געש׃ וקברו יתיה בתחום אחסנתיה בתמנת סרח בטורא
דבית אפרים מצפונא להר געש׃ ויעבד ישראל את יהוה כל
ימי יהושע וכל ימי הזקנים אשר האריכו ימים אחרי יהושע
ואשר ידעו את כל מעשה יהוה אשר עשה לישראל׃ ופלח
ישראל קדם יי כל יומי יהושע וכל יומי סביא דאוריכו יומין בתר
יהושע ודידעו ית כל עובדא דיי דעבד לישראל׃ ואת עצמות
יוסף אשר העלו בני ישראל ממצרים קברו בשכם בחלקת
השדה אשר קנה יעקב מאת בני חמור אבי שכם במאה
קשיטה ויהיו לבני יוסף לנחלה׃ וית גרמי יוסף דאסיקו בני
ישראל ממצרים קברו בשכם באחסנת חקלא דזבן יעקב
מן בני חמור אבוהי דשכם במאה חורפן והוו לבני יוסף לאחסנא׃

במאה ה׳ וסימנה׳ קשיטה וחבריו דיהושע ערלות פלשתים וחברו ויששכר מישראל ויהי אחרי הדברים האלה ג

ואלעזר בן אהרן מת ויקברו אתו בגבעת פינחס בנו אשר
פט נתן לו בהר אפרים: ואלעזר בר אהרן מית וקברו יתיה
בגבעתא דפנחס בריה דאתיהיבת ליה בטורא דבית אפרים:

סכום הפס׳ שלספר יהושע שש מאות וחמשים וששה סימן לוס׳

א ויהי אחרי מות יהושע וישאלו בני ישראל ביהוה לאמר
מי יעלה לנו אל הכנעני בתחלה להלחם בו: והוה בתר דמית
יהושע ושאילו בני ישראל במימרא דיי למימר מן יסק לנא
לות כנענאה בקדמיתא לאגחא קרבא ביה: ויאמר יהוה
יהודה יעלה הנה נתתי את הארץ בידו: ואמר יי יהודה יסק
הא מסרית ית ארעא בידיה: ויאמר יהודה לשמעון
אחיו עלה אתי בגורלי ונלחמה בכנעני והלכתי גם אני אתך
בגורלך וילך אתו שמעון: ואמר יהודה לשמעון אחוהי
סק עמי בעדבי ונגיח קרבא בכנענאה ואהך אף אנא עמך
בעדבך ואזל עמיה שמעון: ויעל יהודה ויתן יהוה את הכנעני
והפרזי בידם ויכום בבזק עשרת אלפים איש: וסליקו דבית
יהודה ומסר יי ית כנענאי ופרזאי בידהון ומחונון בבזק
עסרה אלפין גבראין: וימצאו את אדני בזק בבזק וילחמו בו
ויכו את הכנעני ואת הפרזי: ואשכחו ית אדני בזק בבזק

ל׳ וסימ׳ אברהם משה יהושע שאול
ל׳ וחס
בבזק
יא׳ מל׳ וחד חס׳

ויכום יא׳ וסימנה׳ וירד ויכו וילכדה דדבירה ויתנם יש׳ בו ויעל ואבימלך ויתן יי׳ ואיש וייגחו כבלתו

ואגיחו קרבא ביה ומחו ית כנענאי וית פרזאי וינס אדני בזק
וירדפו אחריו ויאחזו אותו ויקצצו את בהנות ידיו ורגליו
ואפך אדני בזק ורדפו בתרוהי ואחדו יתיה וקציצו ית קרסולי
ידוהי ורגלוהי ויאמר אדני בזק שבעים מלכים בהנות ידיהם
ורגליהם מקצצים היו מלקטים תחת שלחני כאשר עשיתי
כן שלם לי אלהים ויביאהו ירושלם וימת שם ואמר אדני
בזק שבעין מלכין קרסולי ידיהון ורגליהון מקצצין הוו
מלקטין לחמא תחות פתורי כמא דעבדית כין שלים לי יי
ואיתיוהי לירושלם ומית תמן וילחמו בני
יהודה בירושלם וילכדו אותה ויכוה לפי חרב ואת העיר
שלחו באש ואגיחו קרבא בני יהודה בירושלם וכבשו יתה
ומחוהא לפתגם דחרב וית קרתא אוקידו בנורא ואחר
ירדו בני יהודה להלחם בכנעני יושב ההר והנגב והשפלה
ובתר כין נחתו בני יהודה לאגחא קרבא בכנענאה יתיב טורא
ודרומא ושפילתא וילך יהודה אל הכנעני היושב בחברון
ושם חברון לפנים קרית ארבע ויכו את ששי ואת אחימן
ואת תלמי ואזלו דבית יהודה לות כנענאה דיתיב בחברון
ושום חברון מלקדמין קרית ארבע ומחו ית ששי וית אחימן
וית תלמי וילך משם אל יושבי דביר ושם דביר לפנים קרית
ספר ואזל מתמן לות יתבי דביר ושום דביר מלקדמין קרית ארכיו

ואת העיר ח וסימנה׳ וילחמו על ליש והוב׳ אתי דמלכ׳ ואכף דישעיה כשלח ככה אשבר ונגשתי ואת כל שׂ׳

ויאמר כלב אשר יכה את קרית ספר ולכדה ונתתי לו את
עכסה בתי לאשה ואמר כלב די ימחי ית קרית ארכי ויכבשנה
ואתין ליה ית עכסה ברתי לאתו וילכדה עתניאל בן קנז
אחי כלב הקטן ממנו ויתן לו את עכסה בתו לאשה וכבשה
עתניאל בר קנז אחוהי דכלב דזעיר מניה ויהב ליה ית עכסה
ברתיה לאתו ויהי בבואה ותסיתהו לשאול מאת אביה השדה
ותצנח מעל החמור ויאמר לה כלב מה לך והוה כמיעלה
ומלכתיה למשאל מן אבוהא אחסנתא ואתרכינת מעל חמרא
ואמר לה כלב מא ליך ותאמר לו הבה לי ברכה כי ארץ הנגב
נתתני ונתתה לי גלת מים ויתן לה כלב את גלת עלית ואת גלת
תחתית ואמרת הב לי אחסנתא ארי לארע דרומא יהבתני
ותתין לי אתר בית שקיא דמיא ויהב לה כלב ית בית שקיא
עלאה וית בית שקיא תחתאה ובני קיני
חתן משה עלו מעיר התמרים את בני יהודה מדבר יהודה
אשר בנגב ערד וילך וישב את העם ובני שלמאה חמוהי
דמשה סליקו מקרתא דיריחו עם בני יהודה למדבר יהודה
דבדרום ערד ואזלו ויתיבו עם עמא וילך יהודה את שמעון
אחיו ויכו את הכנעני יושב צפת ויחרימו אותה ויקרא את
שם העיר חרמה ואזל יהודה עם שמעון אחוהי ומחו ית
כנענאה יתיב צפת וגמרו יתה וקרא ית שמה דקרתא חרמה

ישב ד' מל' בסיפ' וסימנ' ואחר ירדו בני יהודה ויכו את הכנעני יושב צפת בחרשת הגוים הארץ ההיא

וילכד יהודה את עזה ואת גבולה ואת אשקלון ואת גבולה
ואת עקרון ואת גבולה וכבש יהודה ית עזה וית תחומה וית
אשקלון וית תחומה וית עקרון וית תחומה ויהי יהוה את
יהודה וירש את ההר כי לא להוריש את ישבי העמק כי רכב
ברזל להם והוה מימרא דיי בסעדיה דבית יהודה ותריכו
ית יתבי טורא בתר כין דחבו לא יכילו לתרכא ית יתבי מישרא
ארי רתכין דברזל להון ויתנו לכלב את חברון כאשר
דבר משה ויורש משם את שלשה בני הענק ויהבו לכלב
ית חברון כמא דמליל משה ותריך מתמן ית תלתה בני גיבריא
ואת היבוסי ישב ירושלם לא הורישו בני בנימן וישב היבוסי
את בני בנימן בירושלם עד היום הזה וית יבוסאי יתבי ירוש'
לא תריכו בני בנימן ויתיב יבוס עם בני בנימן בירושלם
עד יומא הדין ויעלו בית יוסף גם הם
בית אל ויהוה עמם וסליקו דבית יוסף אף אנון לבית אל ומימרא
דיי בסעדהון ויתירו בית יוסף בבית אל ושם העיר לפנים לוז
ושלחו מאללין דבית יוסף לבית אל ושמה דקרתא מלקדמין
לוז ויראו השמרים איש יוצא מן העיר ויאמרו לו הראנו
נא את מבוא העיר ועשינו עמך חסד וחזו נטריא גבר נפיק
מן קרתא ואמרו ליה אחזינא כען ית מעלנא דקרתא ונעביד
עמך טיבו ויראם את מבוא העיר ויכו את העיר לפי חרב ואת

האיש ואת כל משפחתו שלחו׃ ואחזינון ית מעלנא דקרתא
ומחו ית קרתא לפתגם דחרב וית גברא וית כל זרעיתיה שיזבו׃
וילך האיש ארץ החתים ויבן עיר ויקרא שמה לוז הוא שמה
עד היום הזה׃ ואזל גברא לארע חתאי ובנא קרתא וקרא שמה
לוז הוא שמה עד יומא הדין׃ ולא הוריש מנשה
את בית שאן ואת בנותיה ואת תענך ואת בנתיה ואת יושבי
דור ואת בנותיה ואת יושבי יבלעם ואת בנתיה ואת יושבי מגדו
ואת בנותיה ויואל הכנעני לשבת בארץ הזאת׃ ולא תריכו בית
מנשה ית בית שאן וית כפרנהא וית יתבי תענך וית כפרנהא
וית יתבי דור וית כפרנהא וית יתבי יבלעם וית כפרנהא וית
יתבי מגדו וית כפרנהא ושרי כנענאה למתב בארעא הדא׃
ויהי כי חזק ישראל וישם את הכנעני למס והוריש לא
הורישו׃ והוה כד תקיף ישראל ומני ית כנענאה למסקי מסין
ותרכא לא תריכונון׃ ואפרים לא הוריש את
הכנעני היושב בגזר וישב הכנעני בקרבו בגזר׃ ודבית אפרים
לא תריכו ית כנענאי דיתיב בגזר ויתיבו כנענאי ביניהון בגזר׃
זבולן לא הוריש את יושבי קטרון ואת יושבי
נהלל וישב הכנעני בקרבו ויהיו למס׃ דבית זבולן לא תריכו
ית יתבי קטרון וית יתבי נהלל ויתיבו כנענאי ביניהון והוו
למסקי מסין׃ אשר לא הוריש את ישבי עכו

ה̇ יושבי
חס̇
ה̇
חס̇
ה̇ ומ̇
ה̇ וכל מנשה ואפרים כות̇

חזק ה̇ פס̇ וסימנה̇ וכל הארץ באו מצרימה ויקן יוסף ויהי כי חזק ישראל וירא ודבר ויקרא שמה ג̇ ו̇ שטנה

ואת יושבי צידון ואת אחלב ואת אכזיב ואת חלבה ואת אפיק
ואת רחוב דבית אשר לא תריכו ית יתבי עכו וית יתבי צידון
וית אחלב וית אכזיב וית חלבה וית אפיק וית רחוב וישב
האשרי בקרב הכנעני ישבי הארץ כי לא הורישו ויתיבו
דבית אשר בגו כנענאי יתבי ארעא ארי לא תריכונון׃

נפתלי לא הוריש את יושבי בית שמש ואת
יושבי בית ענת וישב בקרב הכנעני ישבי הארץ וישבי בית
שמש ובית ענת היו להם למס דבית נפתלי לא תריכו ית יתבי
בית שמש וית יתבי בית ענת ויתיבו בגו כנענאי יתבי ארעא
ויתבי בית שמש ובית ענת הוו להון למסקי מסין וילחצו
האמרי את בני דן ההרה כי לא נתנו לרדת לעמק ודחקו
אמוראי ית בני דן לטורא ארי לא שבקונון למיחת למישרא
ויואל האמרי לשבת בהר חרס באילון ובשעלבים ותכבד
יד בית יוסף ויהיו למס ושרי אמוראה למתב בטור חרס
באילון ובשעלבים ותקיפת יד בית יוסף והוו למסקי מסין
וגבול האמרי ממעלה עקרבים מהסלע ומעלה ותחום
אמוראה ממסקנא דעקרבים מכיפא ולעילא׃

ויעל מלאך יהוה מן הגלגל אל הבכים ויאמר
אעלה אתכם ממצרים ואביא אתכם אל הארץ אשר נשבעתי
לאבתיכם ואמר לא אפר בריתי אתכם לעולם׃ וסליק נביא

ואת יושבי כו והכנעני ויהי למנשה ולא הוריש ג̇ בו לזבולן אשר נפתלי ויושע יי את יחזקיהו וילך בדרך

דה׳ מן גלגלא לבוכים ואמר אסיקית יתכון ממצרים ואעלית
יתכון לארעא דקיימית לאבהתכון ואמרית לא אשני קימי
דעמכון לעלם׃ ואתם לא תכרתו ברית ליושבי הארץ הזאת
ב׳ מזבחותיהם תתצון ולא שמעתם בקולי מה זאת עשיתם׃ ואתון
לא תגזרון קים ליתבי ארעא הדא איגוריהון תתרעון ולא
קבילתון למימרי מא דא עבדתון׃ וגם אמרתי לא אגרש
אותם מפניכם והיו לכם לצדים ואלהיהם יהיו לכם למוקש׃
ואף אמרית לא אתריך יתהון מן קדמיכון ויהון לכון למעיקין
וטעותהון יהון לכון לתקלא׃ ויהי כדבר מלאך יהוה את
ב׳ צפפ הדברים האלה אל כל בני ישראל וישאו העם את קולם
ויבכו׃ והוה כד מליל נביא דה׳ ית פתגמיא האלין עם כל
בני ישראל וארימו עמא ית קלהון ובכו׃ ויקראו שם המקום
ההוא בכים ויזבחו שם ליהוה׃ וקרו שמיה דאתרא ההוא
כ״ב בוכים ונכיסו תמן נכסת קדשין קדם ה׳׃ וישלח
ישראל יהושע את העם וילכו בני [hole] איש לנחלתו לרשת
את הארץ׃ ושלח יהושע ית עמא ואזלו בני ישראל גבר
לאחסנתיה למירת ית ארעא׃ ויעבדו העם את יהוה כל ימי
ג׳ יהושע וכל ימי הזקנים אשר האריכו ימים אחרי יהושע
אשר ראו את כל מעשה יהוה הגדול אשר עשה לישראל׃
ופלחו עמא קדם ה׳ כל יומי יהושע וכל יומי סביא דאוריכו

יהושע צ׳ מל׳ צע׳ וסימנ׳ ... ואת יהושע צוה בעת ההיא ויעבדו העם את יי׳ כל ימי יהושע וכל ימי הזקנים

יומין בתר יהושע דחזו ית עובדא דיי רבא דעבד לישראל
וימת יהושע בן נון עבד יהוה בן מאה ועשר שנים ומית
יהושע בר נון עבדא דיי בר מאה ועסר שנין ויקברו אותו
בגבול נחלתו בתמנת חרס בהר אפרים מצפון להר געש
וקברו יתיה בתחום אחסנתיה בתמנת חרס בטורא דבית
אפרים מצפונא לטור געש וגם כל הדור ההוא נאספו אל
אבותיו ויקם דור אחר אחריהם אשר לא ידעו את יהוה וגם
את המעשה אשר עשה לישראל ואף כל דרא ההוא אתכנשו
לות אבהתוהי וקם דרא אחרנא בתריהון דלא ידעו למדחל
מן קדם יי ואף ית עובדא דעבד לישראל ויעשו
בני ישראל את הרע בעיני יהוה ויעבדו את הבעלים ועבדו
בני ישראל ית דביש קדם יי ופלחו ית בעליא ויעזבו את יהוה
אלהי אבותם המוציא אותם מארץ מצרים וילכו אחרי
אלהים אחרים מאלהי העמים אשר סביבותיהם וישתחוו
להם ויכעסו את יהוה [illegible] ית פלחנא דיי אלהא דאבהתהון
דאפיק יתהון מארעא דמצרים ואזלו בתר טעות עממיא
מטעות עממיא דבסחרניהון וסגידו להון וארגיזו קדם יי
ויעזבו את יהוה ויעבדו לבעל ולעשתרות ושבקו ית פלחנא
דיי ופלחו לבעליא ולעשתרתא ויחר אף יהוה בישראל
ויתנם ביד שסים וישסו אותם וימכרם ביד אויביהם מסביב

אבותיו ג מל וסימנ׳ וגם כל הדור ההוא נאספו אל אבותיו ויקם דור אחר כל לבבו ותכין תבואה

ולא יכלו עוד לעמוד לפני אויביהם ותקיף רגזא דיי׳ בישראל
ומסרינון ביד בזוזין ובזו יתהון ומסרינון ביד בעלי דבביהון
מסחור סחור ולא יכילו עוד למקם קדם בעלי דבביהון בכל
אשר יצאו יד יהוה היתה בם לרעה כאשר דבר יהוה וכאשר
נשבע יהוה להם ויצר להם מאד בכל אתר דנפקו מחא מן
קדם יי׳ הות בהון לבישא כמא דמליל יי׳ וכמא דקיים יי׳ להון
ועקת להון לחדא ויקם יהוה שפטים ויושיעום מיד שסיהם
ואקים יי׳ נגודין ופרקונון מיד בזזיהון וגם אל שפטיהם
לא שמעו כי זנו אחרי אלהים אחרים וישתחוו להם סרו
מהר מן הדרך אשר הלכו אבותם לשמע מצות יהוה לא
עשו כן ואף מן נגודיהון לא קבילו ארי טעו בתר טעות
עממיא וסגידו להון סטו בפריע מן אורחא דאזלו אבהתהון
לקבלא פקודיא דיי׳ לא עבדו כין וכי הקים יהוה להם
שפטים והיה יהוה עם השפט והושיעם מיד איביהם כל
ימי השופט כי ינחם יהוה מנאקתם מפני לחציהם ודחקיהם
ואדי אקים יי׳ להון נגודין הוה מימרא דיי׳ בסעדיה דנגודא
ופריק להון מיד בעלי דבביהון כל יומי נגודא ארי מתיב
יי׳ ממא דאמר ומקביל צלותהון ופריק להון מן קדם
דחקיהון ומשעבדיהון והיה במות השופט ישבו והשחיתו
מאבותם ללכת אחרי אלהים אחרים לעבדם ולהשתחות

ויצר ג׳ וסימנ׳ יעקב אשתבע לאמנון וסימנ׳ ויירא יעקב וכאשר נשבע יי׳ ויצר לאמנון

לָהֶם לֹא הִפִּילוּ מִמַּעַלְלֵיהֶם וּמִדַּרְכָּם הַקָּשָׁה׃ והוי כד מיאית
נגודא תיבין ומחבלין מאבהתהון למהך בתר טעות עממיא
למפלחהון ולמסגד להון לא שבקין מעובדיהון בישיא
ומאורחתהון מקלקליא׃ וַיִּחַר אַף יְהוָה בְּיִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר
יַעַן אֲשֶׁר עָבְרוּ הַגּוֹי הַזֶּה אֶת בְּרִיתִי אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֶת אֲבוֹתָם
וְלֹא שָׁמְעוּ לְקוֹלִי׃ ותקיף רגזא דיי בישראל ואמר חלף דעברו
עממא האילין על קימי דפקידית ית אבהתהון ולא קבילו למימרי׃
גַּם אֲנִי לֹא אוֹסִיף לְהוֹרִישׁ אִישׁ מִפְּנֵיהֶם מִן הַגּוֹיִם אֲשֶׁר עָזַב ריש פס׳ אפס׳
יְהוֹשֻׁעַ וַיָּמֹת׃ אף אנא לא אוסיף לתרכא אנש מן קדמיהון
מן עממיא דשבק יהושע ומית׃ לְמַעַן נַסּוֹת בָּם אֶת יִשְׂרָאֵל
הֲשֹׁמְרִים הֵם אֶת דֶּרֶךְ יְהוָה לָלֶכֶת בָּם כַּאֲשֶׁר שָׁמְרוּ אֲבוֹתָם
אִם לֹא׃ בדיל לנסאה בהון ית ישראל הנטרין אנון ית אורחן
דתקנן קדם יי למהך בהון כמא דנטרו אבהתהון אם לא׃ וַיַּנַּח סוף פס׳ ג׳
יְהוָה אֶת הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה לְבִלְתִּי הוֹרִישָׁם מַהֵר וְלֹא נְתָנָם בְּיַד
יְהוֹשֻׁעַ׃ ושבק יי ית עממיא האילין בדיל דלא לתרכותהון
בפריע ולא מסרינון בידא דיהושע׃
ג
וְאֵלֶּה
הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הִנִּיחַ יְהוָה לְנַסּוֹת בָּם אֶת יִשְׂרָאֵל אֵת כָּל אֲשֶׁר
לֹא יָדְעוּ אֵת כָּל מִלְחֲמוֹת כְּנָעַן׃ ואילין עממיא דשבק יי
לנסאה בהון ית ישראל ית כל דלא הוו ידעין ית כל קרבי כנען׃
רַק לְמַעַן דַּעַת דֹּרוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְלַמְּדָם מִלְחָמָה רַק אֲשֶׁר וחד וללמדם

צוה ביד משה י׳ וסימנהון כל איש ואשה ויעש אהרן את כל אשר צוה יי ביד משה ריש פסו׳ אלה המצות

לפנים לא ידעום׃ לחוד בדיל דידעון דריא דבני ישראל לאלפותהון
קרב לחוד דמלקדמין לא הוו ידעין׃ חמשת סרני פלשתים
וכל הכנעני והצידני והחוי ישב הר הלבנון מהר בעל חרמון
עד לבוא חמת׃ חמשה טרני פלשתאי וכל כנענאי וצידונאי
וחואי יתבי טורא דלבנן מטור מישר חרמון עד מעלנא
דחמת׃ ויהיו לנסות בם את ישראל לדעת הישמעו את
יצוה ביד משה מצות יהוה אשר צוה את אבותם ביד משה׃ והוו לנסאה בהון
ית ישראל למדע היקבלון ית פקודיא דיי׳ דפקיד ית אבהתהון
בידא דמשה׃ ובני ישראל ישבו בקרב הכנעני החתי והאמרי
והפרזי והחוי והיבוסי׃ ובני ישראל יתיבו בגו כנענאי חתאי
ואמוראי ופרזאי וחואי ויבוסאי׃ ויקחו את בנותיהם להם
לנשים ואת בנותיהם נתנו לבניהם ויעבדו את אלהיהם׃ ונסבו
ית בנתהון להון לנשין וית בנתהון יהבו לבניהון ופלחו ית
טעותהון׃ ויעשו בני ישראל את הרע
בעיני יהוה וישכחו את יהוה אלהיהם ויעבדו את הבעלים
ב מל ואת האשרות׃ ועבדו בני ישראל ית דביש קדם יי׳ ואתנשיאו ית
כי בערת פולחנא דיי׳ אלההון ופלחו לבעליא ולאשירתא׃ ויחר אף יהוה
בישראל וימכרם ביד כושן רשעתים מלך ארם נהרים
ויעבדו בני ישראל את כושן רשעתים שמונה שנים׃ ותקיף
רוגזא דיי׳ בישראל ומסרינון ביד כושן חייבא מלכא דארם

סוף ויעבר בגורל נחלתם וידברו אליהם ויתנו בני ישראל לדעת הישמעו וימנתו ואת שבת פ׳ עשר

דעל פרת ופלחו בני ישראל ית כושן חיבא תמני שנין ויזעקו
בני ישראל אל יהוה ויקם יהוה מושיע לבני ישראל
ויושיעם את עתניאל בן קנז אחי כלב הקטן ממנו וזעיקו
בני ישראל קדם יי ואקים יי פריק לבני ישראל ופרקינון ית עתניאל
בר קנז אחוהי דכלב דזעיר מניה ותהי עליו רוח יהוה וישפט
את ישראל ויצא למלחמה ויתן יהוה בידו את כושן רשעתים
מלך ארם ותעז ידו על כושן רשעתים ושרת עלוהי רוח
נבואה מן קדם יי ודן ית ישראל ונפק לאגחא קרבא ומסר יי
בידיה ית כושן חיבא מלכא דארם ותקיפת ידיה על כושן
חיבא ותשקט הארץ ארבעים שנה וימת עתניאל בן קנז
ושדוכת ארעא דישראל ארבעין שנין ומית עתניאל בר
קנז ויסיפו בני ישראל לעשות הרע בעיני
יהוה ויחזק יהוה את עגלון מלך מואב על ישראל על כי
עשו את הרע בעיני יהוה ואוסיפו בני ישראל למעבד דביש
קדם יי ותקיף יי ית עגלון מלכא דמואב על דעבדו ית דביש
קדם יי ויאסף אליו את בני עמון ועמלק וילך ויך את ישראל
ויירשו את עיר התמרים וכנש להון ית בני עמון ועמלק
ואזל ומחא ית ישראל וירית ית קרתא דיריחו ויעבדו בני ישראל
את עגלון מלך מואב שמונה עשרה שנה ופלחו בני ישראל
ית עגלון מלכא דמואב תמני עסרי שנין ויזעקו בני ישראל

ותעז ב' וסימנ' ותעז ידו על כושן רשעתים ותעז יד מדין וכו' כתיב בספר ...

אלהים ויקם יהוה להם מושיע את אהוד בן גרא בן הימיני
איש אטר יד ימינו וישלחו בני ישראל בידו מנחה לעגלון
מלך מואב וזעיקו בני ישראל קדם יי ואקים יי להון פריק ית
אהוד בר גרא בר שבט בנימין גברא גמיד בידיה דימינא
ושדרו בני ישראל בידיה תקרובתא לעגלון מלכא דמואב
ויעש לו אהוד חרב ולה שני פיות גמד ארכה ויחגר אותה
מתחת למדיו על ירך ימינו ועבד ליה אהוד חרבא ולה תרין
פומין גרמידא ארכה וזריז יתה מלרע ללבושוהי על ירכיה
דימינא ויקרב את המנחה לעגלון מלך מואב ועגלון איש
בריא מאד וקריב ית תקרובתא לעגלון מלכא דמואב ועגלון
גבר פטים לחדא ויהי כאשר כלה להקריב את המנחה
וישלח את העם נשאי המנחה והוה כד שיצי לקרבא ית
תקרובתא ושלח ית עמא נטלי תקרובתא והוא שב מן
הפסילים אשר את הגלגל ויאמר דבר סתר לי אליך המלך
ויאמר הס ויצאו מעליו כל העמדים עליו והוא תב מן
מחצביא דעם גלגלא ואמר פתגמא רזא אית לי למללא
עמך מלכא ואמר [illegible] כדו ונפקו מעלוהי כל דקימין עלוהי
ואהוד בא אליו והוא ישב בעלית המקרה אשר לו לבדו
ויאמר אהוד דבר אלהים לי אליך ויקם מעל הכסא ואהוד
על לותיה והוא יתיב בעלית בית קיטא דיליה בלחודוהי

ולה ב׳ וסימנ׳ שפחה מצרית ושמה הגר שני פיות אמר וחד פת׳ ולה בפין חרבות חד בת׳ וחד בנב׳

ואמר אהוד פתגמא דשאילית לי למללא עמך וקם מעל כורסיא
וישלח אהוד את יד שמאלו ויקח את החרב מעל ירך ימינו
ויתקעה בבטנו ואושיט אהוד ית יד סמליה ונסיב ית חרבא
מעל ירכיה דימינא וקבעה במעוהי ויבא גם הנצב אחר
הלהב ויסגר החלב בעד הלהב כי לא שלף החרב מבטנו
ויצא הפרשדנה ועל אף דסתקא בתר שננא וטמטים
שמנא בשפי שננא ארי לא שליף חרבא ממעוהי ונפק
אכליה שפיר ויצא אהוד המסדרונה ויסגר דלתות העליה
בעדו ונעל ונפק אהוד לאכסדרא ואחד דשי עליתא באפוהי
ואגף והוא יצא ועבדיו באו ויראו והנה דלתות העליה
נעלות ויאמרו אך מסיך הוא את רגליו בחדר המקרה והוא
נפק ועבדוהי עלו וחזו והא דשי עליתא אחידן ואמרו
ברם עביד הוא ית צרכיה באדרון קיטונא ויחילו עד
בוש והנה איננו פתח דלתות העליה ויקחו את המפתח ויפתחו
והנה אדניהם נפל ארצה מת ואוריכו עד סגי והא ליתוהי
פתח דשי עליתא ונסיבו ית מפתחא ופתחו והא רבונהון
טריף רמי על ארעא מית ואהוד נמלט עד התמהמהם
והוא עבר את הפסילים וימלט השעירתה ואהוד אשתיזב
עד אתעכבותהון והוא עבר ית מחצביא ואשתיזב לסעירתא
ויהי בבואו ויתקע בשופר בהר אפרים וירדו עמו בני ישראל

הפסילים ד׳ מל׳ וסימנ׳ והוא שב והוא עבר ותהלתי הדע׳ והנה איננו ג׳ וסי׳ פני לבן ויחילו עד

מן ההר והוא לפניהם והוה כמיתוהי ותקע בשופרא בטורא
דבית אפרים ונחתו עמיה בני ישר' מן טורא והוא קדמיהון:
ויאמר אלהם רדפו אחרי כי נתן יהוה את איביכם את מואב
בידכם וירדו אחריו וילכדו את מעברות הירדן למואב ולא
נתנו איש לעבר ואמר להון רדופו בתראי ארי מסר יי ית
בעלי דבביכון ית מואבאי בידכון ונחתו בתרוהי ואחדו ית
מגזת ירדנא על מואב ולא שבקו אנש למעבר ויכו את
מואב בעת ההיא כעשרת אלפים איש כל שמן וכל איש
חיל ולא נמלט איש וקטלו ית מואבאי בעדנא ההוא כעסרא
אלפין גברא כל אימתן וכל גבר גיבר ולא אשתיזב אנש:
ותכנע מואב ביום ההוא תחת יד ישראל ותשקט הארץ
שמונים שנה ואתברו מואבאי ביומא ההוא תחות יד אנש
ישר' ושדוכת ארעא דישר' תמנן שנין:
ואחריו היה שמגר בן ענת ויך את פלשתים
שש מאות איש במלמד הבקר ויושע גם הוא את ישראל
ובתרוהי הוה שמגר בר ענת ומחא ית פלשתאי שית מאה
גברא בפרש תוריא ופרק אף הוא ית ישר':
ויסיפו בני ישראל לעשות הרע בעיני יהוה ואהוד
מת ואוסיפו בני ישר' למעבד דביש ק' יי ואהוד מית וימכרם
יהוה ביד יבין מלך כנען אשר מלך בחצור ושר צבאו

שמונים ו' מל' וסימ' הנה נא ומתושלח החיה והשקט דאהוד ויהי בשמונים שנה ויך דמלכ' ואם בגבורות שמונים שנה

סיסרא והוא יושב בחרשת הגוים ומסרינון ייי ביד יבין
מלכא דכנען דמלך בחצור ורב חיליה סיסרא והוא יתיב
בתקוף כרכי עממיא ויצעקו בני ישראל אל יהוה כי תשע
מאות רכב ברזל לו והוא לחץ את בני ישראל בחזקה
עשרים שנה וצעיקו בני ישראל קדם ייי ארי תשע מאה רתכין
דברזלא ליה והוא דחק ית בני ישראל בתקפא עסרין שנין
ודבורה אשה נביאה אשת לפידות היא
שפטה את ישראל בעת ההיא ודבורה אתתא נביאתא
אתת לפידות היא דינא ית ישראל בעדנא ההוא והיא ישבת
תחת תמר דבורה בין הרמה ובין בית אל בהר אפרים ויעלו
אליה בני ישראל למשפט והיא יתבא בקרתא בעטרות
דבורה מתפרנסא מן דילה הוו לה אילנין ביריחו פרדיסין
ברמתא זיתין עבדין משח בבקעתא בית שקיא בבית
עפר חיוור בטור מלכא והוו אתן בני ישראל לדינא
ותשלח ותקרא לברק בן אבינעם מקדש נפתלי ותאמר
אליו הלא צוה יהוה אלהי ישראל לך ומשכת בהר תבור
ולקחת עמך עשרת אלפים איש מבני נפתלי ומבני
זבלון ושלחת וקרת לברק בר אבינעם מקדש דבית נפתלי
ואמרת ליה הלא פקיד ייי אלהא דישראל איזיל ותתנגיד בטורא
דתבור ותדבר עמך עסרה אלפין גברא מבני נפתלי ומבני

ט
הפטרת
בשלח

המונו ב' בטע' וסימנה ומשכתי אליך אל נחל קישון את סיסרא והמונו יחזק' ... פרעה מלך

זבולון׃ ומשכתי אליך אל נחל קישון את סיסרא שר צבא
יבין ואת רכבו ואת המונו ונתתיהו בידך׃ ואתכיב עלידך לנחלא
דקישון ית סיסרא רב חילא דיבין וית רתכוהי וית משריתיה
ואמסרניה בידך׃ ויאמר אליה ברק אם תלכי עמי והלכתי
ואם לא תלכי עמי לא אלך׃ ואמר לה ברק אם תיזלין עמי
ואיזיל ואם לא תיזלין עמי לא איזיל׃ ותאמר הלך אלך עמך
אפס כי לא תהיה תפארתך על הדרך אשר אתה הולך כי ביד
אשה ימכר יהוה את סיסרא ותקם דבורה ותלך עם ברק
קדשה׃ ואמרת מיזל איזיל עמך לחוד ארי לא תהי תשבחתך
על אורחא דאת אזיל ארי ביד אתתא ימסר יי ית סיסרא
וקמת דבורה ואזלת עם ברק לקדש׃ ויזעק ברק את זבולן
ואת נפתלי קדשה ויעל ברגליו עשרת אלפי איש ותעל
עמו דבורה׃ וכנש ברק ית שבט [illegible] ית שבט נפתלי
לקדש וסליקו עמיה עסרה אלפין גברא וסליקת עמיה דבורה׃
וחבר הקיני נפרד מקין מבני חבב חתן משה ויט אהלו
עד אלון בצעננים אשר את קדש׃ וחבר שלמאה אתפרש
משלמאי מבני חובב חמוהי דמשה ופרסיה למשכניה
עד מישר אגניא דעם קדש׃ ויגדו לסיסרא כי עלה ברק
בן אבינעם הר תבור׃ וחויאו לסיסרא ארי סליק ברק בר
אבינעם לטורא דתבור׃ ויזעק סיסרא את כל רכבו תשע

ויזעק ד׳ וסימ׳ כ׳ — ברק את זבולון ואת נפתלי סיסרא את כל רכבו תשע מאות תוני בעכוה ויאמרם

מאות רכב ברזל ואת כל העם אשר אתו מחרשת הגוים ט
אל נחל קישון׃ וכנש סיסרא ית כל רתכיה תשע מאה רתכין
דברזלא וית כל עמא דעמיה מתקוף כרכי עממיא לנחלא
דקישון׃ ותאמר דברה אל ברק קום כי זה היום אשר נתן ג חס
יהוה את סיסרא בידך הלא יהוה יצא לפניך וירד ברק מהר
תבור ועשרת אלפים איש אחריו׃ ואמרת דבורה לברק קום
ארי דין יומא דמסר יי ית סיסרא בידך הלא מלאכא דיי
נפק לאצלחא קדמך ונחת ברק מטורא דתבור ועסרא
אלפין גברא בתרוהי׃ ויהם יהוה את סיסרא ואת כל הרכב ואת צ
כל המחנה לפי חרב לפני ברק וירד סיסרא מעל המרכבה מעדרים
וינס ברגליו׃ ותבר יי ית סיסרא ית כל רתכיא וית כל משריתא
לפתגם דחרב קדם ברק ונחת סיסרא מעל רתכא ואפך ברגלוהי׃
ואחרי
וברק רדף אחרי [illegible] אחרי המחנה עד חרשת הגוים ג הרכב
ויפל כל מחנה סיסרא לפי חרב לא נשאר עד אחד׃ וברק
רדף בתר רתכא ובתר משריתא עד חרשת כרכי עממיא
ואתקטלת כל משרית סיסרא לפתגם דחרב לא אשתאר
עד חד׃ וסיסרא נס ברגליו אל אהל יעל אשת חבר הקיני
כי שלום בין יבין מלך חצור ובין בית חבר הקיני׃ וסיסרא
אפך ברגלוהי למשכנא דיעל אתת חבר שלמאה ארי שלמא
בין יבין מלכא דחצור ובין בית חבר שלמאה׃ ותצא יעל

וברק ג׳ וסימנ׳ רדף אחרי הרכב ואחרי המחנה בן אבינעם ביום ההוא ממררתו יהלך דאיוב

לקראת סיסרא ותאמר אליו סורה אדני סורה אלי אל תירא
ויסר אליה האהלה ותכסהו בשמיכה ונפקת יעל לקדמות
סיסרא ואמרת ליה זור רבוני זור לותי לא תדחל וזר לותה
למשכנא וכסיתיה בגונכא ויאמר אליה השקיני נא מעט
מים כי צמאתי ותפתח את נאוד החלב ותשקהו ותכסהו
ואמר לה אשקיני כען זעיר מיא ארי צחי אנא למשתי
ופתחת ית נודא דחלבא ואשקיתיה וכסיתיה ויאמר אליה
עמד פתח האהל והיה אם איש יבא ושאלך ואמר היש פה
איש ואמרת אין ואמר לה קומי בתרע משכנא ויהי אם
אנש ייתי וישאלניך ויימר האית כא גברא ותימרין לא
ותקח יעל אשת חבר את יתד האהל ותשם את המקבת
בידה ותבוא אליו בלאט ותתקע את היתד ברקתו ותצנח
בארץ והוא נרדם ויעף וימת ונסיבת יעל אתת חבר ית
סכת משכנא ושויאת ית ארזפתא בידה ועלת לותיה
ברז ונקשת ית סכתא בצדעיה ונעצתה בארעא והוא דמוך
ואשתלהי ומית והנה ברק רדף את סיסרא ותצא יעל
לקראתו ותאמר לו לך ואראך את האיש אשר אתה מבקש
ויבא אליה והנה סיסרא נפל מת והיתד ברקתו והא ברק
רדיף ית סיסרא ונפקת יעל לקדמותיה ואמרת ליה איתא
ואחזינך ית גברא דאת בעי ועל לותה והא סיסרא טריף

האהלה ח וסימנ׳ וימהר המערה ויביאהו יצחק ויצא משה והיה כבא משה כבוא משה וישארו טמונה

רמי מית וסכתא נעיצא בצדעיה ויכנע אלהים ביום ההוא
את יבין מלך כנען לפני בני ישראל ואתבר יי ביומא ההוא
ית יבין מלכא דכנען קדם בני ישראל ותלך יד בני ישראל
הלוך וקשה על יבין מלך כנען עד אשר הכריתו את יבין
מלך כנען ואזלת יד בני ישראל אזלא ותקפא על יבין מלכא
דכנען עד דשיציאו ית יבין מלכא דכנען
ותשר דבורה וברק בן אבינעם ביום ההוא לאמר בפרע
פרעות בישראל בהתנדב עם ברכו יהוה
שמעו מלכים האזינו רזנים אנכי ליהוה אנכי אשירה
אזמר ליהוה אלהי ישראל יהוה
בצאתך משעיר בצעדך משדה אדום ארץ רעשה
גם שמים נטפו גם עבים נטפו מים הרים
נזלו מפני יהוה זה סיני מפני יהוה אלהי ישראל
בימי שמגר בן ענת בימי יעל חדלו ארחות
והלכי נתיבות ילכו ארחות עקלקלות חדלו פרזון בישראל
חדלו עד שקמתי דבורה שקמתי אם בישראל
יבחר אלהים חדשים אז לחם שערים מגן אם יראה ורמח
בארבעים אלף בישראל לבי לחוקקי ישראל
המתנדבים בעם ברכו יהוה רכבי אתנות צחרות ישבי
על מדין והלכי על דרך שיחו מקול מחצצים

ויכנע ב׳ ריש׳ מב׳ וסימנה׳ את יבין בעגל׳ לב׳ס׳ בצעדך ב׳ וסי׳ משדה אדום בצ׳ש׳ ימוג המתנדבים ב׳ וסי׳ בעם

בין משאבים שם יתנו | צדקות יהוה צדקת פרזונו
בישראל | אז ירדו לשערים עם יהוה | עורי
עורי דבורה עורי עורי | דברי שיר קום ברק ושבה
שביך | בן אבינעם אז ירד שריד לאדירים | עם
יהוה ירד לי בגבורים | מני אפרים שרשם בעמלק
אחריך | בנימין בעממיך מני מכיר ירדו | מחקקים
ומזבולן משכים בשבט ספר | ושרי ביששכר עם
דבורה | ויששכר כן ברק בעמק שלח | ברגליו
בפלגות ראובן גדלים חקקי לב | למה ישבת בין המשפתים
לשמע | שרקות עדרים לפלגות ראובן | גדולים
חקרי לב גלעד בעבר הירדן שכן | ודן למה יגור אניות
אשר | ישב לחוף ימים ועל מפרציו ישכון | זבולון
עם חרף נפשו למות ונפתלי | על מרומי שדה | באו
מלכים | נלחמו אז נלחמו מלכי כנען | בתענך
על מי מגדו בצע כסף לא לקחו | מן שמים נלחמו
הכוכבים | ממסלותם נלחמו עם סיסרא | נחל
קישון גרפם נחל קדומים | נחל קישון תדרכי נפשי עז
אז | הלמו עקבי סוס מדהרות דהרות | אביריו
אורו מרוז אמר מלאך יהוה | ארו ארור ישביה כי לא באו
לעזרת | יהוה לעזרת יהוה בגבורים | תברך

ושרי ב׳ ריש׳ פס׳ וסימנ׳ משת אברם בישכר ואורו ג׳ מל׳ וב׳ חס׳ וסי׳ אורו מרוז מל׳ ארו ארור חוו נח כי ארו

מנשים יעל אשת חבר הקיני מנשים באהל תברך
מים שאל חלב נתנה בספל אדירים הקריבה
חמאה ידה ליתד תשלחנה וימינה להלמות עמלים
והלמה סיסרא מחקה ראשו ומחצה וחלפה רקתו
בין רגליה כרע נפל שכב בין רגליה כרע נפל באשר
כרע שם נפל שדוד בעד החלון נשקפה
ותיבב אם סיסרא בעד האשנב מדוע בשש רכבו לבוא
מדוע אחרו פעמי מרכבותיו חכמות שרותיה
תעננה אף היא תשיב אמריה לה הלא ימצאו יחלקו
שלל רחם רחמתים לראש גבר שלל צבעים
לסיסרא שלל צבעים רקמה צבע רקמתים לצוארי
שלל כן יאבדו כל אויביך יהוה ואהביו
כצאת השמש בגבורתו ותשקט הארץ ארבעים שנה

ותשר

ושבחת דבורה וברק בר אבינעם ביומא ההוא למימר׃
בפרע׳ כד מרדו בית ישראל באוריתא אתו עליהון עממיא
וטרדונון מקרויהון וכד תבו למעבד אוריתא לא יכלו אנון
על בעלי דבביהון תריכונון מעל תחום ארעא דישראל בכן
על פורענות תבר סיסרא ומשיריתיה ועל ניסא ופורקנא
דאתעביד לישראל תבו חכימיא למתב בבתי כנישתא

בריש גלי ומלפין ית עמא פתגמי אוריתא בכין ברכו ואודו
ק׳ יי׳ שמעו שלטו מלכיא אציתו שלטוניא אמרא
דבורה בנבואה ק׳ יי׳ אנא משבחא ומודיא ומברכא קדם יי׳
אלהא דישראל יהוה אוריתך דיהבת להון לישראל כד עברין
עלה שלטין בהון עממיא וכד תייבין לה מתגברין אנון על
בעלי דבביהון יי׳ ביום אתגליותך למתנה מסעיר כהו פלעות
יקרך על תחומי אדום ארעא זעת אף שמיא מכו אף ענניא
נגדו מטרא הרים טוריא זעו מן ק׳ יי׳ דין סינא אתרגיף
סליק תנניה כתננא דאתונא מן קדם דאתגלי עלוהי יי׳ אלהא
דישראל בימי כד הכו ביומי שמגר בר ענת ביומי יעל
פסקו עברי אורחן ודהוו מהלכין בשבילא תבו למהוי אזלין
באורחן מתגבן [illegible] פצחיא דהואה יתבין
בארעא דישראל [illegible] עד דאשתלחית
אנא דבורה אשתדרית ואתנבאה בגו בית ישראל יבחר
כד אתרעיאו בית ישראל למפלח לטעותא חדתא דמקריב
אתעבידא [illegible] לא אתעסקו בהון אבהתהון [illegible] ואתו עליהון עממיא
וטרדונון מן [illegible] דתבו לאוריתא [illegible] להון דבב
אתא עליהון סנאה [illegible] אחריתי [illegible] בארבעין
אלפין רישי משרין לא יכילו לאגחא [illegible] בישראל [illegible]
אמרא דבורה בנבואה אנא שליחא [illegible]

דכד הוות עקתא ההיא לא פסקו מלמדרש באוריתא וכדין
יאי להון דיתבין בבתי כנישתא בריש גלי ומלפין ית עמא
פתגמי אוריתא ומברכין ומודן קשי׳ רכבי׳ דהוו מבטלין
עסקיהון רכיבין על אתנן דחשיקן במיני צורין ומהלכין
בכל תחום ארעא דישר׳ ומתפחרין למתב על דינא יהון
אזלין באורחתהון ומשתען על גבורן דאתעבידא להון׃
מקולי׳ מאתר דהוו אנסין להון ונסבין מא דבידהון בית
מתובת מוכסין ומכונת לסטין על גוביין בית שקיא דמיא
תמן יהון על זכותא דיי׳ על זכותיה דיתיב קרוי פצחיא
בארעא דישר׳ בכין נחתו מברכי תקפא למתב בקרוי
פצחיא עמיה דיי׳ עורי׳ שבחי שבחי דבורה שבחיה ואודא
מלולי תשבחא קום ברק ושבי שביך בר אבינעם׳ אז בכין
נחת חד משריתא דישר׳ לתברא תקוף גיברי עממיא הא
לא מגבורא הוות דא אלהין יי׳ תבר קדם עמיה תקוף גיברי
סנאיהון׃ מני׳ מדבית אפרים קם יהושע בר נון קדמותא
אגיח קרבא בדבית עמלק בתרוהי קם מלכא שאול מדבית
בנימין קטיל ית דבית עמלק ואגיח קרבא בשאר עממיא
מדבית מכיר נחתו מרשמין בקרבא ומשבט זבולון כתבין
בקלמס דספרי׳ ושרי׳ ורברבי יששכר משתמעין למלי
דבורה ושאר שבטיא דיששכר משמשין קדם ברק משתלחין

לקרוי משריא לכל אתר דצריך לתמן בתשלחתיה במרעית
ראובן סגיאין נכלי לבא׳ למה׳ למא תכתון ממשרית
קרבא למתב בין תחומיא למשמע בסורא למדע איהא
משריין נצחא למהוי עמה הכרין כשר לכון למעבר דבית
ראובן הלא יד׳ עיתון דקדמוהי גלין מחשבת לבא׳ גלעד
דבית גלעד בעברא דירדנא שרו ודבית דן גזו עברו ירדנא ית
שויאו נכסיהון בספינייא ודבית אשר על ספר ימא שרו
קרוי עממיא תפגרו ה׳ בכנונין ויתיבו בהון׳ זבולן׳ דבית
זבולון לקביל עממי׳ דגדיפו מסרו נפשהון לקטלא אנון
ודבית נפתלי ישבחונונון כל יתבי ארעא׳ באו׳ אתו
מלכיא אגיחו קרבא בכין אגיחו מלכי כנען בתענך הוו
שרן ומטן על מי מגדו ממון דכסף לא קבילו׳ מן שמיא
אתגח עמהון קרבא מאתר דנפקין כוכביא מכבשי דבריהון
תמן אתגח קרבא עם סיסרא׳ נחל׳ נחלא דקישון תברינון
נחלא דאתעבידו ביה נסין וגבורן לישראל מן לקדמין הוא נחלא
קישון תמן תשישת נפשי קטילי גיבריהון בתקוף׳ אז׳
בכין אשתלפא טלפי סוסותהון מנוכא דהוה מפכין קדם
רתכי גיברוהי׳ [illegible] לוטו מרוז אמר נביא דיי לוטו
ותברו ית יתבהא ארי לא אתו לסעודין עמיה דיי לסעודין
עמיה דיי כד אגיח קרבא בגיבריא׳ תברך׳ תתברך

מברכת נשיא טבתא יעל אתת חבר שלמאה כחדא מנשיא
דמשמשן בבתי מדרשין תתברך   מים׳ מיא שאיל
חלבא אשקיאת יתיה למדע אם אית רעיונוהי עלוהי בפיילי
גיבריא קריבת לקדמוהי שמן דגבנין   ידה׳ ידהא לסכתא
אושיטת וימינה לארזפתא למתבר רשיעין ואנוסין מחתה
לסיסרא תברת רישיה פעת מוחיה אעברת בצדעיה   בין
רגלהא כרע נפל שכיב בין רגלהא כרע נפל באתר דכרע
תמן נפל בזיזא סיסרא   בעד׳ מן חרכא אסתכיאת ומדיקא
אמיה דסיסרא מבינ׳ אעיתא אמרא מדין אוחרא רתכוהי
דברי למיתי מדין אתעכבו הלכי דהוו מיתן לי אגרת
נצחניין   חכמות׳ חכימת פרטתהא עניין להא אף היא
בחכמתה מתיבא למימר לה׳   הלא׳ הלא מדמשכחין
מפלגין בזתא [illegible]
סיסרא בזת צעורי צבעונין על [illegible] נכסי עתיריא ולמכב
חמודיא [illegible] דהוי דבזוו   כסיסרא כן יבדון כל סנאי
עמך [illegible] ורחמוהי יהון עתידין לאזהרא אבזיהור יקריה על
חד תלת מאה וארבעין ותלתא כמפקן שמשא בגבורתיה
ושרוכת ארעא דישראל ארבעין שנין   ויעשו
בני ישראל הרע בעיני יהוה ויתנם יהוה ביד מדין שבע שנים
ועבדו בני ישראל [illegible] קדם ה׳ ומסרינון ה׳ בידא מדין שבע שנין

105

ותעז יד מדין על ישראל מפני מדין עשו להם בני ישראל
את המנהרות אשר בהרים ואת המערות ואת המצדות ותקיפת
יד מדינאי על ישראל מן קדם מדינאי עבדו להון בני ישראל
ית מטמוריתא ובטוריא ית מערתא וית מצדתא והיה אם
זרע ישראל ועלה מדין ועמלק ובני קדם ועלו עליו והוי
כד זרע ישראל וסלקין מדינאי ועמלקאי ובני מדנחא וסלקין
עליהון ויחנו עליהם וישחיתו את יבול הארץ עד בואך עזה
ולא ישאירו מחיה בישראל ושה ושור וחמור ושרן עליהון
ומחבלין ית עללתא דארעא עד מטי עלנא דעזה ולא משארין
מזון לקיימא נפש בישראל ואמר ותור וחמר כי הם ומקניהם
יעלו ואהליהם יבאו כדי ארבה לרב ולהם ולגמליהם אין
מספר ויבאו בארץ לשחתה ארי אנון וגיתיהון סלקין
ומשכניהון ואתן כמסת גובא לסגי ולהון ולגמליהון לית
מנין ועלין בארעא לחבלותה וידל ישראל מאד מפני
מדין ויזעקו בני ישראל אל יהוה ומאך ישראל לחדא מן
קדם מדינאי וזעיקו בני ישראל קדם יוי ויהי כי
זעקו בני ישראל אל יהוה על אדות מדין והוה כד זעיקו בני
ישראל קדם יוי על עיסק מדינאי וישלח יהוה איש נביא אל בני
ישראל ויאמר להם כה אמר יהוה אלהי ישראל אנכי העליתי
אתכם ממצרים ואציא אתכם מבית עבדים ושלח יוי גברא

נביא לות בני ישראל ואמר להון כדנן אמר יי אלהא דישראל
אנא אסיקית יתכון ממצרים ואפיקית יתכון מבית עבדותא׃
ואצל אתכם מיד מצרים ומיד כל לחציכם ואגרש אותם
מפניכם ואתנה לכם את ארצם׃ ושיזיבית יתכון מידא דמצראי
ומיד כל דדחקין יתכון ותריכית יתהון מן קדמיכון ויהבית לכון
ית ארעהון׃ ואמרה לכם אני יהוה אלהיכם לא תיראו את
אלהי האמרי אשר אתם יושבים בארצם ולא שמעתם
בקולי׃ ואמרית לכון אנא יי אלהכון לא תדחלון ית טעות
אמוראי דאתון יתבין בארעהון ולא קבילתון למימרי׃
ויבא מלאך יהוה וישב תחת האלה אשר
בעפרה אשר ליואש אבי העזרי וגדעון בנו חבט חטים
בגת להניס מפני מדין׃ ואתא מלאכא דיי ויתיב תחות
בטמא דבעפרה דליואש אבוהי דעזר וגדעון בריה חביט
חטין במעצרתא לערקא מן קדם מדינאי׃ וירא אליו מלאך
יהוה ויאמר אליו יהוה עמך גבור החיל׃ ואתחזי ליה מלאכא
דיי ואמר ליה מימרא דיי בסעדך גיבר חילא׃ ויאמר אליו
גדעון בי אדני ויש יהוה עמנו ולמה מצאתנו כל זאת ואיה
כל נפלאתיו אשר ספרו לנו אבותינו לאמר הלא ממצרים
העלנו יהוה ועתה נטשנו יהוה ויתננו בכף מדין׃ ואמר ליה
גדעון בבעו רבוני ואית שכינתא דיי בסעדנא ולמא ערענא

במה ח׳ קמ׳ וסימנ׳ אדע כי אירשנה אושיע את ישראל היתה אפתנו וחבר׳ אקדם יי אהבתנו אהבתם הוגענוס בי׳ ע

כל אלין ואן כל פרישתיה דאשתעיאו לנא אבהתנא למימר
הלא ממצרים אסקנא יי וכען רטשנא יי ומסרנא ביד מדינאי
ויפן אליו יהוה ויאמר לך בכחך זה והושעת את ישראל מכף
מדין הלא שלחתיך ואתפני ליה יי ואמר איזיל בחילך דין
ותפרוק ית ישראל מידא דמדינאי הלא שלחתך ויאמר אליו
בי אדני במה אושיע את ישראל הנה אלפי הדל במנשה
ואנכי הצעיר בבית אבי ואמר ליה בבעו יי במא אפרוק ית
ישראל הא זרעיתי זעירא בשבטא מנשה ואנא חליש בבית
אבא ויאמר אליו יהוה כי אהיה עמך והכית את מדין כאיש
אחד ואמר ליה יי ארי יהי מימרי בסעדך ותקטיל ית מדינאי
כגברא חד ויאמר אליו אם נא מצאתי חן בעיניך ועשית
לי אות שאתה מדבר עמי ואמר ליה אם כען אשכחית
רחמין בעינך ותעביד לי את דאת ממליל עמי אל נא תמש
מזה עד באי אליך והצאתי את מנחתי והנחתי לפניך ויאמר
אנכי אשב עד שובך לא כען תעדי מכא עד מיתאי לותך
ואפיק ית תקרובתי ואניח קדמך ואמר אנא אוריך עד דתתוב
וגדעון בא ויעש גדי עזים ואיפת קמח מצות הבשר שם
בסל והמרק שם בפרור ויצא אליו אל תחת האלה ויגש
וגדעון אתא ועבד גדיא בר עזי ומכילתא דקמחא אפא
פטיר בסרא שוי בסלא ותבשילא שוי בקדרא ואפיק לותיה

ויוצא יב̇ מ̇ל̇ וסימנ̇ החוצה העבד שלום לכם יוסף המחנה האלה מנשה פתח יש̇ לקול תהו וחב̇ יהוידע

לתחות בטמא וקריב: ויאמר אליו מלאך האלהים קח את
הבשר ואת המצות והנח אל הסלע הלז ואת המרק שפוך
ויעש כן: ואמר ליה מלאכא דיי סב ית בסרא וית פטירא
ואחית לכיפא הדין וית תבשילא שפוך ועבד כין: וישלח
מלאך יהוה את קצה המשענת אשר בידו ויגע בבשר
ובמצות ותעל האש מן הצור ותאכל את הבשר ואת המצות
ומלאך יהוה הלך מעיניו: ואושיט מלאכא דיי ית ריש
שוטיתא דבידיה וקריב בבסרא ובפטירא וסליקת אישתא
מן טנרא ואכלת ית בסרא וית פטירא ומלאכא דיי אסתלק
מלקביל עינוהי: וירא גדעון כי מלאך יהוה הוא ויאמר
גדעון אהה אדני יהוה כי על כן ראיתי מלאך יהוה פנים
אל פנים: וחזא גדעון ארי מלאכא דיי הוא ואמר גדעון
בבעו יי אלהים ארי על כין חזיתי מלאכא דיי אפין באפין
ויאמר לו יהוה שלום לך אל תירא לא תמות: ואמר ליה
יי שלם לך לא תדחל ולא תמות: ויבן שם גדעון מזבח
ליהוה ויקרא לו יהוה שלום עד היום הזה עודנו בעפרת
אבי העזרי: ובנא תמן גדעון מדבחא קדם יי ופלח עלוהי
קדם יי דעבד ליה שלמא עד יומא הדין עד כען איתוהי
בעפרת אבוהי דעזרי: ויהי בלילה ההוא
ויאמר לו יהוה קח את פר השור אשר לאביך ופר השני

שבע שנים והרסת את מזבח הבעל אשר לאביך ואת האשרה
אשר עליו תכרת: והוה בליליא ההוא ואמר ליה יי סב ית תור
בר תורי דלאבוך ותורא תנינא דאתפטים שבע שנין ותפגר
ית איגורא דבעלא דלאבוך וית אשירתא דעלוהי תקוץ: ובנית
צ מזבח ליהוה אלהיך על ראש המעוז הזה במערכה ולקחת
ג את הפר השני והעלית עולה בעצי האשרה אשר תכרת:
ותבני מדבחא ק יי אלהך על ריש תקפא הדין בסדרא ותסב
ית תורא תנינא ותסיק עלתא באעי אשירתא דתקוץ: ויקח
גדעון עשרה אנשים מעבדיו ויעש כאשר דבר אליו
יהוה ויהי כאשר ירא את בית אביו ואת אנשי העיר מעשות
יומם ויעש לילה: ודבר גדעון עסרא גברין מעבדוהי
ועבד כמא דמליל עמיה יי והוה מד דחיל מבית אבוהי
ומן אנשי קרתיה מלמעבד בימָמא ועבד בליליא: וישכימו
אנשי העיר בבקר והנה נתץ מזבח הבעל והאשרה אשר
ג צ וחס עליו כרתה ואת הפר השני העלה על המזבח הבנוי: ואקדימו
אנשי קרתא בצפרא והא מתרע איגורא דבעלא ואשירתא
דעלוהי קציצא וית תורא תנינא מסק על מדבחא דבני:
ויאמרו איש אל רעהו מי עשה הדבר הזה וידרשו ויבקשו
ויאמרו גדעון בן יואש עשה הדבר הזה: ואמרו גבר לחבריה
מן עבד פתגמא הדין ותבעו ובעו ואמרו גדעון בר יואש

המעוז ב׳ וסימנ׳ על ראש המעוז המקדש המעוז · והעלית ג׳ וסימנ׳ עליו עלות עולה בעצי את ירמיהו

עבד פתגמא הדין ויאמרו אנשי העיר אל יואש הוצא ה׳
את בנך וימת כי נתץ את מזבח הבעל וכי כרת האשרה וחד והוצא ב׳
אשר עליו ואמרו אנשי קרתא ליואש אפיק ית ברך ויתקטיל את וחד
ארי תרע ית איגורא דבעלא וארי קץ אשירתא דעלוהי עמו יומת
ויאמר יואש לכל אשר עמדו עליו האתם תריבון לבעל ג׳
אם אתם תושיעון אותו אשר יריב לו יומת עד הבקר אם
אלהים הוא ירב לו כי נתץ את מזבחו ואמר יואש לכל
דקמו עלוהי האתון תתפרעון לבעלא אם אתון תפרקון
יתיה דאתפרע לבעלא יתקטיל קדם ארכא דיהיב ליה עד
צפרא אם צרוך אית ביה יתפרע ליה בעלא ארי תרע ית
איגוריה ויקרא לו ביום ההוא ירבעל לאמר ירב בו הבעל
כי נתץ את מזבחו וקרא ליה ביומא ההוא ירבעל למימר
יתפרע ליה בעלא ארי תרע ית איגוריה

וכל מדין ועמלק ובני קדם נאספו יחדו ויעברו
ויחנו בעמק יזרעאל וכל מדינאי ועמלקאי ובני מדנחא
אתכנישו כחדא ועברו ושרו במישר יזרעאל ורוח יהוה ג׳
לבשה את גדעון ויתקע בשופר ויזעק אביעזר אחריו ג׳
ורוח גבורא מן קדם יי׳ לבישת ית גדעון ותקע בשופרא
ואתכניש אביעזר בתרוהי ומלאכים שלח בכל מנשה
ויזעק גם הוא אחריו ומלאכים שלח באשר ובזבלון

הוצא ה׳ וסימנ׳ לוט המקלל יואש מנטיבים המלחמה ורוח יי׳ ג׳ וסימנ׳ את גדעון פרה עמש לבשה את

ובנפתלי ויעלו לקראתם ואזגדין שלח בכל שבטא דמנשה
ואתכניש אף אנון בתרוהי ואזגדין שלח בשבט אשר
ובשבט זבולון ובשיבט נפתלי וסליקו לקדמותהון ויאמר
גדעון אל האלהים אם ישך מושיע בידי את ישראל כאשר
דברת ואמר גדעון קדם יי אם איתך פריק בידי ית ישראל
כמא דמלילתא הנה אנכי מציג את גזת הצמר בגרן אם
טל יהיה על הגזה לבדה ועל כל הארץ חרב וידעתי כי תושיע
בידי את ישראל כאשר דברת הא אנא מחית ית גזתא דעמרא
בבית אדרי אם טלא יהי על גזתא בלחודה ועל כל ארעא
יבשא ואדע ארי תפרוק בידי ית ישראל כמא דמלילתא
ויהי כן וישכם ממחרת ויזר את הגזה וימץ טל מן הגזה
מלוא הספל מים והוה כין ואקדים ביומא דבתרוהי ועצר
ית גזתא ונפק טלא מן גזתא מלי לקנא מיא ואמר גדעון
אל האלהים אל יחר אפך בי ואדברה אך הפעם אנסה נא
רק הפעם בגזה יהי נא חרב אל הגזה לבדה ועל כל הארץ
יהיה טל ואמר גדעון קדם יי לא יתקף רוגזך בי ואמליל ברם
זמנא הדא אנסי כען לחוד זמנא בגזתא יהי כען יבשא על
גזתא בלחודה ועל כל ארעא יהי טלא ויעש אלהים כן
בלילה ההוא ויהי חרב אל הגזה לבדה ועל כל הארץ היה
טל ועבד יי כין בליליא ההוא והוה יבשא על גזתא

ויעש אלהים ג וסימנ׳ את הרקיע המארת הגדלים את חית הארץ כן בלילה המלוא ב׳ מל׳ וסימנ׳

בלחודוהי ועל כל ארעא הוה טלא׃ וישכם
ירבעל הוא גדעון וכל העם אשר אתו ויחנו על עין חרד
ומחנה מדין היה לו מצפון מגבעת המורה בעמק׃ ואקדים
ירבעל הוא גדעון וכל עמא דעמיה ושרו על עין חרוד
ומשרית מדינאי שריא לקבליה מצפונא מגבעתא דמסתכיא
למישרא׃ ויאמר יהוה אל גדעון רב העם אשר אתך מתתי
את מדין בידם פן יתפאר עלי ישראל לאמר ידי הושיעה
לי׃ ואמר יי לגדעון סגי עמא דעמך מלממסר ית מדינאי
בידהון דלמא יתרברבון קדמי ישראל למימר ידנא פריקת
לנא׃ ועתה קרא נא באזני העם לאמר מי ירא וחרד ישב
ויצפר מהר הגלעד וישב מן העם עשרים ושנים אלף ועשרת
אלפים נשארו׃ וכען אכרי כען קדם עמא למימר מן דדחיל
וזע יתוב ויתחזר מטורא דגלעד ותב מן עמא עסרין ותרין
אלפין ועסרא אלפין דאשתארו׃ ויאמר יהוה אל גדעון עוד
העם רב הורד אותם אל המים ואצרפנו לך שם והיה אשר
אמר אליך זה ילך אתך הוא ילך אתך וכל אשר אמר אליך
זה לא ילך עמך הוא לא ילך׃ ואמר יי לגדעון עד כען עמא
סגי אחית יתהון למיא ואבחרינון לך תמן ויהי דאימר לך
דין ייזיל עמך הוא ייזיל עמך וכל דאימר לך דין לא ייזיל
עמך הוא לא ייזיל׃ ויורד את העם אל המים ויאמר יהוה אל

מתתי ג וסימנהון אותה לאיש את מדין את נחלתי הורד ג וסימנהון עדיך מעליך אל המים ואצרפנו

גדעון כל אשר ילק בלשונו מן המים כאשר ילק הכלב תציג ה מל ל
אתו לבד וכל אשר יכרע על ברכיו לשתות׃ ואחית ית עמא
למיא ואמר יי לגדעון כל דילחיך בלישניה מן מיא כמא
דמלחיך כלבא תקים יתיה בלחודוהי וכל דיכרע על ברכוהי ל
למשתי׃ ויהי מספר המלקקים בידם אל פיהם שלש מאות ל
איש וכל יתר העם כרעו על ברכיהם לשתות מים׃ והוה מנין ל רפי
דשדין בידיהון לפומהון תלת מאה גברא וכל שאר עמא
כרעו על ברכיהון למשתי מיא׃ ויאמר יהוה
אל גדעון בשלש מאות האיש המלקקים אושיע אתכם ונתתי
את מדין בידך וכל העם ילכו איש למקומו׃ ואמר יי לגדעון
בתלת מאה גברא דשדין אפרוק יתכון ואמסר ית מדינאי
בידך וכל עמא ייזלון גבר לאתריה׃ ויקחו את צדה העם בידם צ חס ל
ואת שופרתיהם ואת כל איש ישראל שלח איש לאהליו ל
ובשלש מאות האיש החזיק ומחנה מדין היה לו מתחת
בעמק׃ ונסיבו ית זודי עמא בידהון וית שופריהון וית כל
אנש ישראל שלח גבר לקרווהי ובתלת מאה גברא אתקיף
ומשרית מדינאי שריא לקבליה משפלי מישרא׃
ויהי בלילה ההוא ויאמר אליו יהוה קום רד ה
במחנה כי נתתיו בידך׃ והוה בליליא ההוא ואמר ליה יי קום
חות במשריתא ארי מסרתינון בידך׃ ואם ירא אתה לרדת

רד אתה ופרה נערך אל המחנה ואם דחיל את למיחת חות
את ופורה עולימך למשריתא ושמעת מה ידברו ואחר
תחזקנה ידיך וירדת במחנה וירד הוא ופרה נערו אל קצה
החמשים אשר במחנה ותשמע מא דימללון ובתר כין
יתקפן ידך ותיחות במשריתא ונחת הוא ופורה עולימיה
לסטר מזרזיא דבמשריתא ומדין ועמלק וכל בני קדם
נפלים בעמק כארבה לרב ולגמליהם אין מספר כחול שעל
שפת הים לרב ומדינאי ועמלקאי וכל בני מדנחא רמן
במשריתא כגובא לסגי ולגמליהון לית מנין כחלא דעל
כיף ימא לסגי ויבא גדעון והנה איש מספר לרעהו חלום
ויאמר הנה חלום חלמתי והנה צלול לחם שערים מתהפך
במחנה מדין ויבא עד האהל ויכהו ויפל ויהפכהו למעלה
ונפל האהל ואתא גדעון והא גברא משתעי לחבריה חלמא
ואמר הא חלמא חלמית והא הדר דלחים סערין מתהפיך
במשרית מדינאי ואתא עד משכנא ומחהי ונפל והפכיה
לעילא ונפל משכנא ויען רעהו ויאמר אין זאת בלתי אם
חרב גדעון בן יואש איש ישראל נתן האלהים בידו את
מדין ואת כל המחנה ואתיב חבריה ואמר לית דא אלהין
חרבא דגדעון בר יואש אנש ישראל מסר יי בידיה ית מדינאי
וית כל משריתא ויהי כשמע גדעון את

וכל בני ו' וסימנהון אהרן וכל בני ישראל דעזר וכל בני יהושע ומדין ועמלק וכל בני קדם שלמה ראים

מספר החלום ואת שברו וישתחו וישב אל מחנה ישראל
ויאמר קומו כי נתן יהוה בידכם את מחנה מדין: והוה כד
שמע גדעון ית שועית חלמא וית פשריה ואודי ותב למשריתא
דישראל ואמר קומו ארי מסר יי בידכון ית משרית מדין:
ויחץ את שלש מאות האיש שלשה ראשים ויתן שופרות
ביד כלם וכדים ריקים ולפדים בתוך הכדים: ופליג ית תלת
מאה גברא תלת משרין ויהב שופריא ביד כלהון וכדין ריקנין
ובעוריא בגו כדיא: ויאמר אליהם ממני תראו וכן תעשו והנה
אנכי בא בקצה המחנה והיה כאשר אעשה כן תעשון: ואמר
להון מני תחזון וכן תעבדון והא אנא אתי בסיפי משריתא
ויהי כמא דאעביד כין תעבדון: ותקעתי בשופר אנכי וכל
אשר אתי ותקעתם בשופרות גם אתם סביבות כל המחנה
ואמרתם ליהוה ולגדעון: ואתקע בשופרא אנא וכל דעמי
ותתקעון בשופריא אף אתון סחרנות כל משריתא ותימרון
חרבא מן קדם יי ונצחנא על ידי גדעון: ויבא
גדעון ומאה איש אשר אתו בקצה המחנה ראש האשמרת
התיכונה אך הקם הקימו את השמרים ויתקעו בשופרות
ונפוץ הכדים אשר בידם: ואתא גדעון ומאה גברא דעמיה
בסיפי משריתא בריש מטרתא מציעתא ברם אקמא אקימו
ית נטריא ותקעו בשופריא ונפצו כדיא דבידהון: ויתקעו

ויחץ ג׳ וסימנ׳ [illegible] הילדים שלש מאות [illegible] שברו ב׳ וסימנ׳ [illegible] כסף שברו את מספר החלום ואת שברו

שלשת הראשים בשופרות וישברו הכדים ויחזיקו ביד
שמאולם בלפידים וביד ימינם השפרות לתקוע ויקראו
חרב ליהוה ולגדעון ותקעא תלת משרין בשופריא ותברו
כדיא ואתקיפו ביד סמלהון בבעוריא וביד ימינהון שופריא
למתקע ואמרו חרבא מן ק׳ יי׳ ונצחניא על ידי גדעון ויעמדו
איש תחתיו סביב למחנה וירץ כל המחנה ויריעו וינוסו
וקמו גבר באתריה סחור סחור למשריתא ורהטו כל
משריתא ויבבו ואפכו ויתקעו שלש מאות השופרות
וישם יהוה את חרב איש ברעהו ובכל המחנה וינס המחנה
עד בית השטה צררתה עד שפת אבל מחולה על טבת
ותקעו תלת מאה שופריא ושוי יי׳ ית חרב גבר בחבריה
ובכל משריתא ואפך משריתא עד בית שטה לצרירת
עד כית מישר מחולה לטבת ויצעק איש ישראל
מנפתלי ומן אשר ומן כל מנשה וירדפו אחרי מדין ואתכניש
אנש ישראל משבט נפתלי ומשבט אשר ומן כל שבטא
דמנשה ורדפו בתר מדינאי ומלאכים שלח גדעון בכל הר
אפרים לאמר רדו לקראת מדין ולכדו להם את המים עד
בית ברה ואת הירדן ויצעק כל איש אפרים וילכדו את
המים עד בית ברה ואת הירדן ואזגדין שלח גדעון בכל
טורא דבית אפרים למימר חותו לקדמות מדינאי ואחודו

ית מיא

ומא׳ ג
ויבוסו ל
ואחר צררתה
וכל לשון ארמית כות
צ ג
וצפ׳

תקיעה ה׳ ומימנ׳ גדעון בחונו ונתתי את האנשים כי הקימו שמאלם ב׳ בליש צ׳ תם וחד מל׳ וכל מימינם ומש׳ צ׳ בו

עליהון ית מגזתא עד בית ברה ועד ירדנא ואתכניש כל
אנש אפרים ואחדו ית מגזתא עד בית ברה וית ירדנא׃
וילכדו שני שרי מדין את ערב ואת זאב ויהרגו את עורב
בצור עורב ואת זאב הרגו ביקב זאב וירדפו אל מדין וראש ערב
וזאב הביאו אל גדעון מעבר לירדן׃ ואחדו ית תרין רברבי
מדין ית עורב וית זאב וקטלו ית עורב בשקיף עורב וית זאב
קטלו במישר זאב ורדפו בתר מדינאי ורישׁ עורב וזאב
איתיאו לות גדעון מעברא לירדנא׃ ויאמרו אליו איש
ח אפרים מה הדבר הזה עשית לנו לבלתי קראות לנו כי
הלכת להלחם במדין ויריבון אתו בחזקה׃ ואמרו ליה אנש
אפרים מא פתגמא הדין עבדתא לנא בדיל מא לא קריתא
לנא כד אזלתא לאגחא קרבא במדינאי ודיינין עמיה בתקוף׃
ויאמר אליהם מה עשיתי עתה ככם הלא טוב עללות אפרים
מבציר אביעזר׃ ואמר להון מא עבדית כען כותכון הלא
טבין חלשיא דבית אפרים מתקיפיא דבית אביעזר׃ בידכם
נתן אלהים את שרי מדין את ערב ואת זאב ומה יכלתי
עשות ככם אז רפתה רוחם מעליו בדברו הדבר הזה׃ בידכון
מסר יי ית רברבי מדין ית עורב וית זאב ומא יכילית למעבד
כותכון בכין נחת רוחהון מניה במללותיה פתגמא הדין׃
ויבא גדעון הירדנה עבר הוא ושלש מאות האיש אשר

עללות ב̇ בליש̇ וסימנ̇ הלא טוב עללות כל̇ ואללי בעללת כל̇ יכלתי ב̇ וחס וסימ̇ כפהולי ומה יכלתי השיבוני

אתו עיפים ורדפים׃ ואתא גדעון ליורדנא עבר הוא ותלת
מאה גברא דעמיה כד משלהין ורדפין׃ ויאמר לאנשי סכות
תנו נא ככרות לחם לעם אשר ברגלי כי עיפים הם ואנכי
רדף אחרי זבח וצלמנע מלכי מדין׃ ואמרו לאנשי סכות
הבו בען פתא דלחמא לעמא דעמי ארי משלהין אנון ואנא
רדיף בתר זבח וצלמנע מלכי מדין׃ ויאמר שרי סכות הכף
זבח וצלמנע עתה בידך כי נתן לצבאך לחם׃ ואמרו רברבי
סכות הכען זבח וצלמנע כען מסירין בידך ארי נתין לחילך
לחמא׃ ויאמר גדעון לכן בתת יהוה את זבח ואת צלמנע
בידי ודשתי את בשרכם את קוצי המדבר ואת הברקנים׃
ואמר גדעון בכין כד ימסר יי׳ ית זבח וית צלמנע בידי
ואדוש ית בסרכון על כובי מדברא ועל ברקוניא׃ ויעל
משם פנואל וידבר אליהם כזאת ויענו אתו אנשי פנואל
כאשר ענו אנשי סכות׃ וסליק מתמן לפנואל ומליל עמהון
כהדא ואתיבו יתיה אנשי פנואל כמא דאתיבו אנשי סכות׃
ויאמר גם לאנשי פנואל לאמר בשובי בשלום אתץ את
המגדל הזה׃ ואמר אף לאנשי פנואל למימר כד אתוב בשלם
אתרע ית מגדלא הדין׃ וזבח וצלמנע
בקרקר ומחניהם עמם כחמשת עשר אלף כל הנותרים
מכל מחנה בני קדם והנפלים מאה ועשרים אלף איש שלף

רוחם ג׳ וסימנ׳ מזרפתה אחר רוחם תסף רוחם הברקנים ב׳ וסימנ׳ ודשתי את בש׳ וידע בהם את

חרב׃ וזבח וצלמנע בקרקר ומשריתהון עמהון כחמיששת
עסר אלפין כל דאשתארו מכל משרית בני מדנחא ודאתקטלו
מאה ועסרין אלפין גברא שלפי סיפא׃ ויעל גדעון דרך השכוני
באהלים מקדם לנבח ויגבהה ויך את המחנה והמחנה היה
בטח׃ וסליק גדעון באורח משרית ערבאי דשרן בשכונין
במדברא ממדנחא לנבח ורמתא ומחא ית משריתא ומשריתא
שריא לרחצן׃ וינוסו זבח וצלמנע וירדף אחריהם וילכד
את שני מלכי מדין את זבח ואת צלמנע וכל המחנה החריד׃
ואפכו זבח וצלמנע ורדף בתריהון ואחד ית תרין מלכי מדין
ית זבח וית צלמנע וכל משריתא אזיע׃ וישב גדעון בן
יואש מן המלחמה מלמעלה החרס׃ ותב גדעון בר יואש
מן קרבא עד לא מיעל שמשא׃ וילכד נער מאנשי סכות
וישאלהו ויכתב אליו את שרי סכות ואת זקניה שבעים
ושבעה איש׃ ואחד עולימא מאנשי סכות ושאיליה וכתב
ליה ית רברבי סכות וית סבהא שבעין ושבעה גברא׃
ויבא אל אנשי סכות ויאמר הנה זבח וצלמנע אשר חרפתם
אותי לאמר הכף זבח וצלמנע עתה בידך כי נתן לאנשיך
היעפים לחם׃ ואתא לות אנשי סכות ואמר הא זבח וצלמנע
דחסידתון יתי למימר הכא זבח וצלמנע כען מסירין
בידך ארי נתין לגברך דמשלהן לחמא׃ ויקח את זקני העיר

וישאלהו ג׳ וסימנ׳ האיש לאמר מה תבקש וילכד נער מאנשי סכות וישאלהו צדקיהו ... החרס ל׳ מ׳

ואת קוצי המדבר ואת הברקנים וידע בהם את אנשי סכות׃
ודש ית סבי קרתא ונסיב ית כובי מדברא וית ברקוניא
וגרר עליהון ית גברי סכות׃ ואת מגדל פנואל נתץ ויהרג
את אנשי העיר׃ וית מגדל פנואל תרע וקטיל ית אנשי
קרתא׃ ויאמר אל זבח ואל צלמנע איפה האנשים אשר הרגתם
בתבור ויאמרו כמוך כמוהם אחד כתאר בני המלך׃ ואמר
לזבח ולצלמנע איכא גבריא דקטילתון בתבור ואמרון
כותך כין אנון חד מנהון כחזוא דבני מלכא׃ ויאמר אחי
בני אמי הם חי יהוה לו החיתם אותם לא הרגתי אתכם׃ ואמר
אחי בני אמא אנון קים הוא שמא דיוי אלו קיימתון יתהון לא קטילית
יתכון׃ ויאמר ליתר בכורו קום הרג אותם ולא שלף הנער
חרבו כי ירא כי עודנו נער׃ ואמר ליתר בכריה קום קטיל
יתהון ולא שליף עולימא חרביה ארי דחיל ארי עד כען
יניק׃ ויאמר זבח וצלמנע קום אתה ופגע בנו כי כאיש גבורתו
ויקם גדעון ויהרג את זבח ואת צלמנע ויקח את השהרנים
אשר בצוארי גמליהם׃ ואמר זבח וצלמנע קום את ושלוט
בנא ארי כגברא כין גבורתיה וקם גדעון וקטל ית זבח וית
צלמנע ונסיב ית ענקיא דבצורי גמליהון׃

ויאמרו איש ישראל אל גדעון משל בנו גם
אתה גם בנך גם בן בנך כי הושעתנו מיד מדין׃ ואמרו

אנש ישראל לגדעון מלוך עלנא אף את אף ברך אף בר ברך
ארי פרקתנא מיד מדינאי׃ ויאמר אלהם גדעון לא אמשל ל׳ ו׳ חס׳
אני בכם ולא ימשל בני בכם יהוה ימשל בכם׃ ואמר להון בספ׳
גדעון לא אמלוך אנא עליכון ולא ימלוך ברי עליכון יי
מלכא עליכון׃ ויאמר אלהם גדעון אשאלה מכם שאלה ו׳ חס׳
ותנו לי איש נזם שללו כי נזמי זהב להם כי ישמעאלים בספ׳
הם׃ ואמר להון גדעון שאיל אנא מנכון שאלא והבו לי ב׳ סוף
גבר קדשיה אנון מן בזתא ארי קדשי דדהבא להון ארי פס׳
ערבאי קטילו׃ ויאמרו נתון נתן ויפרשו את השמלה ו׳
וישליכו שמה איש נזם שללו׃ ואמרו מתן נתין ופרסו ית ל׳ מל׳
כסותא ורמו לתמן גבר קדשיה מן בזתא׃ ויהי משקל נזמי
הזהב אשר שאל אלף ושבע מאות זהב לבד מן השהרנים ג׳ ג׳
והנטיפות ובגדי הארגמן שעל מלכי מדין ולבד מן הענקות ב׳ חד
אשר בצוארי גמליהם׃ והוה מתקל קדשי דדהבא דשאל חס׳ וחד
אלף ושבע מאה דדהבא בר מן סהרוניא וכיליא ולבושי מל׳
ארגונא דעל מלכי מדין ובר מן ענקיא דבצורי גמליהון׃
ויעש אותו גדעון לאפוד ויצג אותו בעירו בעפרה ויזנו כל ל׳
ישראל אחריו שם ויהי לגדעון ולביתו למוקש׃ ועבד יתיה ל׳
גדעון לאיפודא ואקים יתיה בקרתיה בעפרה וטעו כל
ישראל בתרוהי תמן והוה לגדעון ולביתיה לתקלא׃ ויכנע ב׳

ויכנע ב׳ בק׳ וסימנה׳ מדין לפני בני ישראל ולא יספו לשאת ראשם מלפניו ... אבותיו ... לבדשן ל׳

מדין לפני בני ישראל ולא יספו לשאת ראשם ותשקט
הארץ ארבעים שנה בימי גדעון׃ ואתברו מדינאי קדם
בני ישראל ולא אוסיפו לארמא רישיהון ושקוטת ארעא
ארבעין שנין ביומי גדעון׃ וילך ירבעל
בן יואש וישב בביתו׃ ואזל ירבעל בר יואש ויתיב בביתיה׃ ג
ולגדעון היו שבעים בנים יצאי ירכו כי נשים רבות היו לו׃
ולגדעון הוו שבעין בנין נפקי ירכיה ארי נשין סגיאן הוו ליה׃
ופילגשו אשר בשכם ילדה לו גם היא בן וישם את שמו צ
אבימלך׃ ולחינתיה דבשכם ילידת ליה אף היא בר ושוי ריש פס
ית שמיה אבימלך׃ וימת גדעון בן יואש בשיבה טובה ד
ויקבר בקבר יואש אביו בעפרה אבי העזרי׃ ומית גדעון
בר יואש בסיבו טבא ואתקבר בקברא דיואש אבוהי
בעפרה דאבוהי דעזרי׃ ויהי כאשר מת
גדעון וישובו בני ישראל ויזנו אחרי הבעלים וישימו
להם בעל ברית לאלהים׃ והוה כד מית גדעון ותבו בני ישראל
וטעו בתר בעלייא ושויאו להון בעיל קים לטעותא׃ ולא ג
זכרו בני ישראל את יהוה אלהיהם המציל אותם מיד כל
איביהם מסביב׃ ולא אדכרו בני ישראל ית פלחנא דיי׳
אלההון דשיזיב יתהון מיד כל בעלי דבביהון מסחור סחור׃ ה
ולא עשו חסד עם בית ירבעל גדעון ככל הטובה אשר עשה

ולגדעון ב׳ וסימנ׳ ... היו שבעים בנים ◦ בשיבה טובה ד׳ וסימ׳ אברהם גדעון דוד ... ◦ ופילגשו ב׳ ריש פס׳

עם ישראל ולא עבדו טיבו עם בית ירבעל גדעון ככל
ט טבתא דעבד עם ישראל וילך אבימלך
בן ירבעל שכמה אל אחי אמו וידבר אליהם ואל כל
משפחת בית אבי אמו לאמר ואזל אבימלך בר ירבעל
לשכם לות אחי אמיה ומליל עמהון ועם כל זרעית בית
אבוהא דאמיה למימר דברו נא באזני כל בעלי שכם מה
טוב לכם המשל בכם שבעים איש כל בני ירבעל אם משל
בכם איש אחד וזכרתם כי עצמכם ובשרכם אני מלילו
כען קדם כל יתבי שכם מא טב לכון דימלכון עליכון שבעין
גברין כל בני ירבעל או דימלוך עליכון גברא חד ותדכרון
ארי קריבכון ובסרכון אנא וידברו אחי אמו עליו באזני
כל בעלי שכם את כל הדברים האלה ויט לבם אחרי
אבימלך כי אמרו אחינו הוא ומלילו אחי אמיה עלוהי
קדם כל יתבי שכם ית כל פתגמיא האילין ואתפני לבהון
בתר אבימלך ארי אמרו אחונא הוא ויתנו לו שבעים
כסף מבית בעל ברית וישכר בהם אבימלך אנשים ריקים
ופחזים וילכו אחריו ויהבו ליה שבעין כסף מבית בעל
קיים ואגר בהון אבימלך גברין ריקין ובקרין ואזלו
בתרוהי ויבא בית אביו עפרתה ויהרג את אחיו בני ירבעל
שבעים איש על אבן אחת ויותר יותם בן ירבעל הקטן

ולא זכרו ב׳ ... בני ישראל ברית אחים ... ולא עשו ... וסימ׳ ... חסד על אשר לא ... אשר ... אשר

בית אבוהי לעפרה וקטיל ית אחוהי בני
ירובעל שבעין גברא על אבנא חדא ואשתאר יותם בר ירובעל
זעירא ארי אטמר ויאספו כל בעלי שכם
וכל בית מלוא וילכו וימליכו את אבימלך למלך עם אלון
מצב אשר בשכם ואתכנישו כל יתבי שכם וכל בית מלוא
ואזלו ואמליכו ית אבימלך למהוי מלכא עם מישר
קמתא דבשכם ויגדו ליותם וילך ויעמד בראש הר גרזים
וישא קולו ויקרא ויאמר להם שמעו אלי בעלי שכם
וישמע אליכם אלהים וחויאו ליותם ואזל וקם בריש
טורא דגריזים וארים קליה וקרא ואמר להון קבילו מני
יתבי שכם ויקביל אלהא צלותכון הלוך הלכו העצים למשח
עליהם מלך ויאמרו לזית מלכה עלינו כבר מיזל אזלו אילנא
למנאה עליהון מלכא ואמרו לזיתא מלוך עלנא ויאמר
להם הזית החדלתי את דשני אשר בי יכבדו אלהים ואנשים
והלכתי לנוע על העצים ואמר להון זיתא האשבוק ית
משחי דמניה מיקרין קדם ה' ובדיליה מתנכבדין גבריא ואהך
למעבד מרבו על אילניא ויאמרו העצים לתאנה לכי את
מלכי עלינו ואמרו אילניא לתאנתא איתא את מלוכי עלנא
ותאמר להם התאנה החדלתי את מתקי ואת תנובתי הטובה
והלכתי לנוע על העצים ואמרת להון תאנתא האשבוק ית

וישמע ג' רפי וסימנ' אליכם בכוד' מי בכם לנוע ד' וסימנ' הזית התאנה הגפן אתבו לנוע

115

חלייי וית דבילתי שפירתא ואהך למעבד מלכו על אילניא
ויאמרו העצים לגפן לכי את מלכי עלינו ואמרו אילניא
לגפנא איתא את מלוכי עלנא ותאמר להם הגפן החדלתי
את תירושי המשמח אלהים ואנשים והלכתי לנוע על
העצים ואמרת להון גפנא האשבוק ית חמרי דביה מנסכין
קד׳ יי וביה חדן רברביא ואהך למעבד מלכו על אילניא ויאמרו
כל העצים אל האטד לך אתה מלך עלינו ואמרו כל אילניא
לאטדא איתא את מלוך עלנא ויאמר האטד אל העצים
אם באמת אתם משחים אתי למלך עליכם באו חסו בצלי
חס ואם אין תצא אש מן האטד ותאכל את ארזי הלבנון ואמר
בספ ו אטדא לאילניא אם בקשוט אתון משחין יתי למהוי מלכא
עליכון עולו שרו בטולי ואם לא תפוק אישתא מן אטדא
ותיכול ית ארזי לבנן ועתה אם באמת ובתמים עשיתם
ותמליכו את אבימלך ואם טובה עשיתם עם ירבעל ועם
ב ביתו ואם כגמול ידיו עשיתם לו וכען אם בקשטא ובשלמותא
עבדתון ואמליכתון ית אבימלך ואם טבתא עבדתון עם
ירבעל ועם ביתיה ואם כגמלא דידוהי עבדתון ליה אשר
נלחם אבי עליכם וישלך את נפשו מנגד ויצל אתכם מיד
פת מדין דאגיח אבא עליכון ומסר ית נפשיה כעל גב לאתקטלא
ד יג ושיזיב יתכון מיד מדינאי ואתם קמתם על בית אבי היום

בטע
כשנות

ויתחבר״ו רפי וסימנ״ ה׳ את חוחי אבימלך ב׳ בו חמשיך וחב׳ פתח לבנון ״ וחח״ס ד׳ בטע וכו׳ קמון ישרא׳ וכונ״ן

ותהרגו את בניו שבעים איש על אבן אחת ותמליכו את אבימלך
בן אמתו על בעלי שכם כי אחיכם הוא ואתון קמתון על בית
אבא יומא דין וקטילתון ית בנוהי שבעין גברא על אבנא
חדא ואמליכתון ית אבימלך בר אמתיה על יתבי שכם ארי
אחוכון הוא ואם באמת ובתמים עשיתם עם ירבעל ועם
ביתו היום הזה שמחו באבימלך וישמח גם הוא בכם ואם
בקשטא ובשלמותא עבדתון עם ירבעל ועם ביתיה יומא
הדין חדו באבימלך ויחדי אף הוא בכון ואם אין תצא אש
מאבימלך ותאכל את בעלי שכם ואת בית מלוא ותצא אש
מבעלי שכם ומבית מלוא ותאכל את אבימלך ואם לא
תפוק אישתא מאבימלך ותיכול ית בית שכם וית בית מלוא
ותפוק אישתא מבית שכם ומבית מלוא ותיכול ית אבימלך
וינס יותם ויברח וילך בארה וישב שם מפני אבימלך אחיו
ואפך יותם וערק ואזל לבאר ויתיב תמן מן קדם אבימלך
אחוהי וישר אבימלך על ישראל שלש
שנים ומלך אבימלך על ישראל תלת שנין וישלח אלהים
רוח רעה בין אבימלך ובין בעלי שכם ויבגדו בעלי שכם
באבימלך ושלח יי רוח בישא בין אבימלך ובין יתבי שכם
ושקרו יתבי שכם באבימלך לבוא חמס שבעים בני ירבעל
ודמם לשום על אבימלך אחיהם אשר הרג אותם ועל בעלי

בארה ג' וסימנ' ויסעו ישראל ומשם בארה וינס יותם ויברח בארה בנו בתרי' מ' רע וחד כת' א' בשוס בר נש

שכם אשר חזקו את ידיו להרג את אחיו למיתי חטות שבעין
בני ירבעל ודמהון לשואה על אבימלך אחוהון דקטל יתהון
ועל יתבי שכם דתקיפו ית ידוהי למקטל ית אחוהי׃ וישימו
לו בעלי שכם מארבים על ראשי ההרים ויגזלו את כל אשר
יעבר עליהם בדרך ויגד לאבימלך׃ ושויאו ליה יתבי שכם
כמנין על רישי טוריא ואנסין ית כל דיעבר עליהון באורחא
ואתחוה לאבימלך׃ ויבא געל בן עבד ואחיו
ויעברו בשכם ויבטחו בו בעלי שכם׃ ואתא געל בר עבד
ואחוהי ועברו בשכם ואתרחיצו עלוהי יתבי שכם׃ ויצאו
השדה ויבצרו את כרמיהם וידרכו ויעשו הלולים ויבאו בית
אלהיהם ויאכלו וישתו ויקללו את אבימלך׃ ונפקו לחקלא
וקטפו ית כרמיהון ועצרו ועבדו חנגין ועלו לבית טעותהון
ואכלו ושתיאו ולטו ית אבימלך׃ ויאמר געל בן עבד מי
אבימלך ומי שכם כי נעבדנו הלא בן ירבעל וזבל פקידו
עבדו את אנשי חמור אבי שכם ומדוע נעבדנו אנחנו׃ ואמר
געל בר עבד מן אבימלך ומן שכם ארי נפלחניה הלא בר
ירבעל הוא וזבול שלטוניה פלחו ית אנשי חמור אבוהי
דשכם ומא דין נפלחניה אנחנא׃ ומי יתן את העם הזה בידי
ואסירה את אבימלך ויאמר לאבימלך רבה צבאך וצאה׃
ומן ימסר ית עמא הדין בידי ואעדי ית אבימלך ואמר לאבימ׳

אחיהם ד׳ וסימנה׳ אחיהם הבכור בבית אחיהם הבכור על אבימלך אחיהם ועשהאל וחנו ואחיהם שלו

טקיס ית משריתך ופוק׃ וישמע זבל שר העיר את דברי
געל בן עבד ויחר אפו׃ ושמע זבול רב קרתא ית פתגמי געל
בר עבד ותקיף רגזיה׃ וישלח מלאכים אל אבימלך בתרמה
לאמר הנה געל בן עבד ואחיו באים שכמה והנם צרים את
העיר עליך׃ ושלח אזגדין לות אבימלך ברז למימר הא געל
בר עבד ואחוהי אתן לשכם והא אנון צירין ית קרתא עלך׃
ועתה קום לילה אתה והעם אשר אתך וארב בשדה׃ וכען קום
בליליא את ועמא דעמך וכמון בחקלא׃ והיה בבקר כזרח
השמש תשכים ופשטת על העיר והנה הוא והעם אשר אתו
יצאים אליך ועשית לו כאשר תמצא ידך׃ ויהי בצפרא
כמדנח שמשא תקדים ותתנגיד על קרתא והא הוא ועמא
דעמיה נפקין לותך ותעביד ליה כמא דתשכח ידך׃
ויקם אבימלך וכל העם אשר עמו לילה
ויארבו על שכם ארבעה ראשים׃ וקם אבימלך וכל עמא
דעמיה בליליא וכמנו על שכם ארבע משרין׃ ויצא געל
בן עבד ויעמד פתח שער העיר ויקם אבימלך והעם אשר
אתו מן המארב׃ ונפק געל בר עבד וקם במעלנא דתרע
קרתא וקם אבימלך וכל עמא דעמיה מן כמנא׃ וירא געל
את העם ויאמר אל זבל הנה עם יורד מראשי ההרים ויאמר
אליו זבל את צל ההרים אתה ראה כאנשים׃ וחזא געל ית

העם אשר עמו ה׳ וסימנ׳ ויבא יעקב לוזה ויקם אבימלך קדמא׳ מה ראיתם שאול וכל העם ויגשו

עמא ואמר לזבול הא עמא נחית מרישי טוריא ואמר ליה
זבול ית טולא דטוריא את חזי כגבריא ויסף עוד געל לדבר
ויאמר הנה עם יורדים מעם טבור הארץ וראש אחד בא
מדרך אלון מעוננים ואוסיף עוד געל למללא ואמר הא
עמא נחתין מן תקפא דארעא ומשריתא חדא אתיא מאורח
מישר מעונניא ויאמר אליו זבל איה אפוא פיך אשר תאמר
מי אבימלך כי נעבדנו הלא זה העם אשר מאסתה בו צא
נא עתה והלחם בו ואמר ליה זבול אן אנון פתגמך דאת אמר
מן אבימלך ארי נפלחניה הלא דין עמא דקצתא ביה פוק
כען ואגיח קרבא ביה ויצא געל לפני בעלי שכם
וילחם באבימלך ונפק געל קדם יתבי שכם ואגיח קרבא
באבימלך וירדפהו אבימלך וינס מפניו ויפלו חללים
רבים עד פתח השער ורדפיה אבימלך ואפך מן קדמוהי
ונפלו קטילין סגיאין עד מעלנא דתרעא וישב אבימלך
בארומה ויגרש זבל את געל ואת אחיו משבת בשכם ויתב
אבימלך בארומה ותריך זבול ית געל וית אחוהי מלמיתב
בשכם ויהי ממחרת ויצא העם השדה ויגדו
לאבימלך והוה ביומא דבתרוהי ונפק עמא לחקלא וחויאו
לאבימלך ויקח את העם ויחצם לשלשה ראשים ויארב
בשדה וירא והנה העם יצא מן העיר ויקם עליהם ויכם ודב

טבור ב̇ מל וסימנ׳ מעם טבור הארץ יושבי על טבור הארץ ואמירה ג̇ וסימ׳ חציו מלך ראשו צדיק

ית עמא ופלגינון לתלת משריין וכמן בחקלא וחזא והא
עמא נפיק מן קרתא וקם עליהון וקטלינון ואבימלך והראשים
אשר עמו פשטו ויעמדו פתח שער העיר ושני הראשים
פשטו על כל אשר בשדה ויכום ואבימלך ומשריתא דעמיה
אתנגדו וקמו במעלנא דתרע קרתא ותרתין משריין אתנגידו
על כל דבחקלא וקטלונון ואבימלך נלחם בעיר כל היום
ההוא וילכד את העיר ואת העם אשר בה הרג ויתץ את העיר
ויזרעה מלח ואבימלך אגיח בקרתא כל יומא ההוא וכבש
ית קרתא וית עמא דבה קטל ותרע ית קרתא וזרעה מלחא
וישמעו כל בעלי מגדל שכם ויבאו אל צריח
בית אל ברית ושמעו כל יתבי מגדל שכם ואתו לצריח בית
למגזר קים ויגד לאבימלך כי התקבצו כל בעלי מגדל
שכם ואתחוה לאבימלך ארי אתכנישו כל יתבי מגדל
שכם ויעל אבימלך הר צלמון הוא וכל העם אשר אתו ויקח
אבימלך את הקרדמות בידו ויכרת שוכת עצים וישאה
וישם על שכמו ויאמר אל העם אשר עמו מה ראיתם
עשיתי מהרו עשו כמוני וסליק אבימלך לטורא דצלמון
הוא וכל עמא דעמיה ונסיב אבימלך ית כולביא בידיה וקץ
סוכת אעין ונטליה ושוי על כתפיה ואמר לעמא דעמיה
מא חזיתון עבדית אוחו עבידו כותי ויכרתו גם כל העם

ואת אחיו ה׳ וסימנה׳ ויכלכל ויושב האמר לאחיו ויגרש זבל וכל ואקח את יאזניה ה׳ מהרו ד׳ וסימנה׳

איש שוכו וילכו אחרי אבימלך וישימו על הצריח ויציתו
עליהם את הצריח באש וימתו גם כל אנשי מגדל שכם כאלף
איש ואשה׃ וקצו אף כל עמא גבר סוכיה ואזלו בתר אבימלך
ושויאו על צריחא ואדליקו עליהון ית צריחא בנורא ואתקטלו
אף כל אנשי מגדל שכם כאלף גבר ואתא׃ וילך
אבימלך אל תבץ ויחן בתבץ וילכדה׃ ואזל אבימלך לתבץ
ושרא בתבץ וכבשה׃ ומגדל עז היה בתוך העיר וינסו שמה
כל האנשים והנשים וכל בעלי העיר ויסגרו בעדם ויעלו
על גג המגדל׃ ומגדל תקיף הוה בגו קרתא ואפכו לתמן כל
גבריא ונשיא וכל יתבי קרתא ואגפו באפיהון וסליקו על
איגר מגדלא׃ ויבא אבימלך עד המגדל וילחם בו ויגש עד
פתח המגדל לשרפו באש׃ ואתא אבימלך עד מגדלא
ואגיח קרבא ביה וקריב עד תרע מגדלא לאוקדותיה בנורא׃
ותשלך אשה אחת פלח רכב על ראש אבימלך ותרץ את
גלגלתו׃ ורמת איתתא חדא פלגות רכב רחי על רישא
דאבימלך ורעת ית גלגלתיה׃ ויקרא מהרה אל הנער
נשא כליו ויאמר לו שלף חרבך ומותתני פן יאמרו לי
אשה הרגתהו וידקרהו נערו וימת׃ וקרא בפריע לעולימא
נטיר זיניה ואמר ליה שלוף חרבך וקטולני דלמא יימרון
עלי איתתא קטלתיה וקטליה עולימא ומית׃ ויראו איש

ויעלו אל אב׳ מהרו עשו כמוני את אבשלום את הנער׳ ותשלך ב׳ וסימנ׳ ה׳ את הילד אשה אחת פלח דבר׳

ישראל

ישראל כי מת אבימלך וילכו איש למקמו׃ וחזו אנש ישר׳
ארי מית אבימלך ואזלו גבר לאתריה׃ וישב אלהים את
רעת אבימלך אשר עשה לאביו להרג את שבעים אחיו׃
ואתיב יי׳ ית בישת אבימלך דעבד לאבוהי למקטל ית
שבעין אחוהי׃ ואת כל רעת אנשי שכם השיב אלהים בראשם
ותבא אליהם קללת יותם בן ירבעל׃ וית כל בישת אנשי
שכם אתיב יי׳ ברישהון ואתת לותהון לוטת יותם בר
ירבעל׃ ויקם אחרי אבימלך להושיע את
ישראל תולע בן פואה בן דודו איש יששכר והוא ישב
בשמיר בהר אפרים׃ וקם בתר אבימלך למפרק ית ישר׳
תולע בר פואה בר דודו גברא משבטא דבית יששכר והוא
יתיב בשמיר בטורא דבית אפרים׃ וישפט את ישראל
עשרים ושלש שנה וימת ויקבר בשמיר׃ ודן ית ישר׳
עסרין ותלת שנין ומית ואתקבר בשמיר׃ ויקם
אחריו יאיר הגלעדי וישפט את ישראל עשרים ושתים
שנה׃ וקם בתרוהי יאיר גלעדאה ודן ית ישר׳ עסרין ותרתין
שנין׃ ויהי לו שלשים בנים רכבים על שלשים עירים
ושלשים עירים להם להם יקראו חות יאיר עד היום הזה
אשר בארץ הגלעד׃ והוה ליה תלתין בנין רכבין על תלתין
עילין ותלתין קרוין להון להון קרן כפרני יאיר עד יומא

הדין דבארע גלעד׃ וימת יאיר ויקבר בקמון׃ ומית יאיר
ואתקבר בקמון׃ ויספו בני ישראל לעשות
הרע בעיני יהוה ויעבדו את הבעלים ואת העשתרות ואת
אלהי ארם ואת אלהי צידון ואת אלהי מואב ואת אלהי בני
עמון ואת אלהי פלשתים ויעזבו את יהוה ולא עבדוהו׃
ואוסיפו בני ישרא׳ למעבד דביש ק׳ יי׳ ופלחו ית בעליא וית
עשתרתא וית טעות ארם וית טעות צידון וית טעות מואב
וית טעות בני עמון וית טעות פלשתאי ושבקו ית פלחנא
דיי׳ ולא פלחו קדמוהי׃ ויחר אף יהוה בישראל וימכרם
חצי הספר ביד פלשתים וביד בני עמון׃ ותקיף רגזא דיי׳ בישרא׳ ומסרינון
ביד פלשתאי וביד בני עמון׃ וירעצו וירצצו את בני ישראל
בשנה ההיא שמנה עשרה שנה את כל בני ישראל אשר
בעבר הירדן בארץ האמרי אשר בגלעד׃ ודחקו ושעבידו
ית בני ישרא׳ בשתא ההיא תמני עסרי שנין ית כל בני
ישרא׳ דבעברא דירדנא בארע אמוראה דבגלעד׃ ויעברו
בני עמון את הירדן להלחם גם ביהודה ובבנימין ובבית
אפרים ותצר לישראל מאד׃ ועברו בני עמון ית ירדנא
לאגחא קרבא אף בדבית יהודה ובדבית בנימין ובדבית
אפרים ועקת לישרא׳ לחדא׃ ויזעקו בני ישראל אל יהוה
לאמר חטאנו לך וכי עזבנו את אלהינו ונעבד את הבעלים׃

ותצר ב׳ וסימנ׳ ותצר לישרא׳ מאד ותצר לאמנון׃ וירעצו ל׳ וירצצו ל׳ ויחצו ל׳ רחצו ל׳ נקבצו ל׳ ...

ויזעיקו בני ישראל קדם יי למימר חבנא קדמך וארי שבקנא
ית פולחנא דאלהנא ופלחנא ית בעליא׃ ויאמר
יהוה אל בני ישראל הלא ממצרים ומן האמרי ומן בני עמון
ומן פלשתים׃ ואמר יי לבני ישראל הלא ממצרים ומן אמוראה
ומן בני עמון ומן פלשתאי׃ וצידונים ועמלק ומעון לחצו
אתכם ותצעקו אלי ואושיעה אתכם מידם׃ וצידונאי ועמלקאי
ואנש מעון דחקו יתכון ובעיתון מן קדמי ופרקית יתכון
מידהון׃ ואתם עזבתם אותי ותעבדו אלהים אחרים לכן
לא אוסיף להושיע אתכם׃ ואתון שבקתון ית פולחני
ופלחתון לטעות עממיא בכין לא אוסיף למפרק יתכון׃
לכו וזעקו אל האלהים אשר בחרתם בם המה יושיעו אתכם
בעת צרתכם׃ איזילו ובעו מן טעותא דאתרעיתון בהון האם
יכלין למפרקכון בעדן עקתכון׃ ויאמרו בני ישראל אל יהוה
חטאנו עשה אתה לנו ככל הטוב בעיניך אך הצילנו נא היום
הזה׃ ואמרו בני ישראל קדם יי חבנא עביד את לנא ככל דתקין
קדמך ברם שיזיבנא כען יומא הדין׃ ויסירו את אלהי הנכר
מקרבם ויעבדו את יהוה ותקצר נפשו בעמל ישראל׃ ואעדיו
ית טעות עממיא מביניהון ופלחו קדם יי ותקצר נפשו בעמל
ישראל׃ ויצעקו בני עמון ויחנו בגלעד ויאספו
בני ישראל ויחנו במצפה׃ ואתכנשו בני עמון ושרו בגלעד

ויזעקו ב׳ בפ׳ וסימנ׳ לכו וזעקו היליל׳ וזעקו הרעים קדשו צום ככל הטוב ב׳ וסימ׳ עשה אתה מהר נמצא נדרה

ואתכנישו בני ישראל ושרו במצפיא ויאמרו העם שרי גלעד
איש אל רעהו מי האיש אשר יחל להלחם בבני עמון יהיה
לראש לכל ישבי גלעד ואמרו עמא רברבי גלעד גבר
לחבריה מן גברא דישרי לאגחא קרבא בבני עמון יהי לריש
לכל יתבי גלעד ויפתח הגלעדי היה גבור

יא
הפטרת חקת

חיל והוא בן אשה זונה ויולד גלעד את יפתח ויפתח גלעדאה
הוה גיבר חילא והוא בר אתתא פונדקיתא ואוליד גלעד ית
יפתח ותלד אשת גלעד לו בנים ויגדלו בני האשה ויגרשו
את יפתח ויאמרו לו לא תנחל בבית אבינו כי בן אשה אחרת
אתה וילידת אתת גלעד ליה בנין ורביאו בני אתתא ותריכו
ית יפתח ואמרו ליה לא תחסין בבית אבונא ארי בר אתתא
אחריא את ויברח יפתח מפני אחיו וישב בארץ טוב ויתלקטו
אל יפתח אנשים ריקים ויצאו עמו וערק יפתח מן קדם
אחוהי ויתיב בארע טוב ואתכנישו לות יפתח גברין סריקין
ונפקו עמיה ויהי מימים וילחמו בני עמון
עם ישראל והוה לזמן יומין ואגיחו קרבא בני עמון עם
ישראל ויהי כאשר נלחמו בני עמון עם ישראל וילכו זקני
גלעד לקחת את יפתח מארץ טוב והוה כד אגיחו קרבא
בני עמון עם ישראל ואזלו סבי גלעד למדבר ית יפתח מארע
טוב ויאמרו ליפתח לכה והייתה לנו לקצין ונלחמה בבני

ויפתח ג' וסימנ' ואשנה הגלעדי שפתיו עמך והייתה ב' מל' וסימנ' לנו לקצין המוציא לשמואל אם תחזק

עמון ואמרו ליפתח איתא ותהי לנא לרבא ונגיח קרבא
בבני עמון ויאמר יפתח לזקני גלעד הלא אתם שנאתם אותי
ותגרשוני מבית אבי ומדוע באתם אלי עתה כאשר צר לכם ג׳ ומל׳
ואמר יפתח לסבי גלעד הלא אתון סניתון יתי ותריכתוני
מבית אבא ומדין אתיתון לותי כען כד עקת לכון ויאמרו
זקני גלעד אל יפתח לכן עתה שבנו אליך והלכת עמנו
ונלחמת בבני עמון והיית לנו לראש לכל ישבי גלעד ואמרו
סבי גלעד ליפתח בכין כען תבנא לותך ותהך עמנא ותגיח
קרבא בבני עמון ותהי לנא לריש לכל יתבי גלעד ויאמר
יפתח אל זקני גלעד אם משיבים אתם אותי להלחם בבני ומל׳
עמון ונתן יהוה אותם לפני אנכי אהיה לכם לראש ואמר
יפתח לסבי גלעד אם מתיבין אתון יתי לאגחא קרבא בבני
עמון וימסר יי יתהון קדמי אנא אהוי לכון לריש ויאמרו
זקני גלעד אל יפתח יהוה יהיה שמע בינותינו אם לא כדברך ג׳ ב׳ מל׳ וחד חס
כן נעשה ואמרו סבי גלעד ליפתח מימרא דיי יהי סהיד
ביננא אם לא כפתגמך בין נעביד וילך יפתח עם זקני גלעד
וישימו העם אותו עליהם לראש ולקצין וידבר יפתח את כל ב׳
דבריו לפני יהוה במצפה ואזל יפתח עם סבי גלעד ומניאו
עמא יתיה עליהון לריש ולרבא ומליל יפתח ית כל פתגמוהי
קדם יי במצפיא וישלח יפתח מלאכים אל

בינותינו ג׳ ב׳ מל׳ וחד׳ חס׳ וסימנ׳ ונאמר תהי נא אלה יי יהיה שמע כי עד הוא בינותיכו בתרג׳ חס׳

מלך בני עמון לאמר מה לי ולך כי באת אלי להלחם בארצי
ושלח יפתח אזגדין לות מלכא דבני עמון למימר מא לי ולך
ארי אתיתא לותי לאגחא קרבא בארעי ויאמר מלך בני עמון
אל מלאכי יפתח כי לקח ישראל את ארצי בעלותו ממצרים
מארנון ועד היבק ועד הירדן ועתה השיבה אתהן בשלום
ואמר מלכא דבני עמון לאזגדי יפתח ארי נסיב ישר' ית
ארעי במסקיה ממצרים מארנונא ועד יובקא ועד ירדנא
וכען אתיב יתהון בשלם ויוסף עוד יפתח וישלח מלאכים
אל מלך בני עמון ואוסיף עוד יפתח ושלח אזגדין לות
מלכא דבני עמון ויאמר לו כה אמר יפתח לא לקח ישראל
את ארץ מואב ואת ארץ בני עמון ואמר ליה כדנן אמר
יפתח לא נסיב ישר' ית ארע מואב וית ארע בני עמון כי
בעלותם ממצרים וילך ישראל במדבר עד ים סוף ויבא
קדשה ארי במסקהון ממצרים ואזל ישר' במדברא עד
ימא דסוף ואתא לרקם וישלח ישראל מלאכים אל מלך
אדום לאמר אעברה נא בארצך ולא שמע מלך אדום וגם
אל מלך מואב שלח ולא אבה וישב ישראל בקדש ושלח
ישר' אזגדין לות מלכא דאדום למימר אעבר כען בארעך
ולא קביל מלכא דאדום ואף לות מלכא דמואב שלח
ולא אבא ויתיב ישר' ברקם וילך במדבר ויסב את ארץ

השיבה ג' וסימנ' ועתה השיבה אתהן בשלום השיבה נפשי משאיהם השיבה לי ששון ישעך

אדום ואת ארץ מואב ויבא ממזרח שמש לארץ מואב
ויחנון בעבר ארנון ולא באו בגבול מואב כי ארנון גבול
מואב׃ ואזל במדברא ואקיף ית ארע אדום וית ארע מואב
ואתו ממדנח שמשא לארעא דמואב ושרו בעברא דארנון
ולא עלו בתחום מואב ארי ארנון תחום מואב׃ וישלח ישראל
מלאכים אל סיחון מלך האמרי מלך חשבון ויאמר לו
ישראל נעברה נא בארצך עד מקומי׃ ושלח ישראל אזגדין
לות מלכא דאדום למימר אעבר כען בארעך ולא קביל
מלכא דאדום ואף לות סיחון מלכא אמוראה מלכא דחשבון
ואמר ליה ישראל נעבר כען בארעך עד אתרי׃ ולא האמין
סיחון את ישראל עבר בגבלו ויאסף סיחון את כל עמו ה׳ חס בליש׳
ויחנו ביהצה וילחם עם ישראל׃ ולא הימין סיחון ית ישראל
למעבר בתחומיה וכנש סיחון ית כל עמיה ושרו ביהץ
ואגיח קרבא עם ישראל׃ ויתן יהוה אלהי ישראל את סיחון
ואת כל עמו ביד ישראל ויכום ויירש ישראל את כל ארץ
האמרי יושב הארץ ההיא׃ ומסר יי אלהא דישראל ית סיחון ה׳ מל׳ בנ״ך
וית כל עמיה בידא דישראל ומחונון ויריתו ישראל ית כל
ארע אמוראה יתיב ארעא ההיא׃ ויירשו את כל גבול האמרי
מארנון ועד היבק ומן המדבר ועד הירדן׃ ויריתו ית כל ס״פ
תחום אמוראה מארנונא ועד יובקא ומן מדברא ועד ירדנא׃

בגבלו ה׳ חס בליש׳ וסימנ׳ ויקם שדה עפרון וימאן אדום ולא נתן סיחון ולא האמין סיחון זאת תורת

ועתה יהוה אלהי ישראל הוריש את האמרי מפני עמו ישראל
ואתה תירשנו וכען יי אלהא דישראל תריך ית אמוראה מן
קדם עמיה ישראל ואת מרדמי למירת יתהון הלא את אשר יורישך
כמוש אלהיך אותו תירש ואת כל אשר הוריש יהוה אלהינו
מפנינו אותו נירש הלא ית דיחסנינך כמוש טעותך יתיה
תחסין וית כל דיתריך יי אלהנא מן קדמנא יתיה נירת ועתה
הטוב טוב אתה מבלק בן צפור מלך מואב הרוב רב עם
ישראל אם נלחם נלחם בם וכען הטב טב את מבלק בר
צפור מלכא דמואב הנצאה נצא עם ישראל אם קרבא אגיח בהון
בשבת ישראל בחשבון ובבנותיה ובערעור ובבנותיה
ובכל הערים אשר על ידי ארנון שלש מאות שנה ומדוע
לא הצלתם בעת ההיא כד יתיב ישראל בחשבון ובכפרנהא
ובערער ובכפרנהא ובכל קרויא דעל תחומי ארנון תלת
מאה שנין ומדין לא שיזיבתון בעדנא ההוא ואנכי לא
חטאתי לך ואתה עשה אתי רעה להלחם בי ישפט יהוה
השפט היום בין בני ישראל ובין בני עמון ואנא לא חטית
לך ואת עביד עמי בישא לאגחא קרבא בי ידין יי דעביד
דינא יומא דין בין בני ישראל ובין בני עמון ולא שמע מלך
בני עמון אל דברי יפתח אשר שלח אליו ולא קביל מלכא
דבני עמון לפתגמי יפתח דשלח לותיה ותהי

הרוב ג' חד מל' וב' חס וסימנ' הרוב רב עם ישראל מול' וצרים לא יעזה הרב עם שדי יסר הרויה חס' סימנ'

על יפתח רוח יהוה ויעבר את הגלעד ואת מנשה ויעבר את
מצפה גלעד וממצפה גלעד עבר בני עמון ושרת על יפתח
רוח גבורא מן קדם יי ועבר ית גלעד וית מנשה ועבר ית גלעד
וית מנשה ועבר ית מצפיא דגלעד וממצפיא דגלעד עבר
לות בני עמון וידר יפתח נדר ליהוה ויאמר אם נתון תתן
את בני עמון בידי וקיים יפתח קיים קדם יי ואמר אם ממסר
תמסר ית בני עמון בידי והיה היוצא אשר יצא מדלתי ביתי
לקראתי בשובי בשלום מבני עמון והיה ליהוה והעליתהו
עולה ויהי דיפוק מפק בר מדשי ביתי לקדמותי כד אתוב
בשלם מבני עמון ויהי קדם יי ואסקניה עלתא

ויעבר יפתח אל בני עמון להלחם בם ויתנם
יהוה בידו ועבר יפתח לות בני עמון לאגחא קרבא בהון
ומסרינון יי בידיה ויכם מערוער ועד בואך מנית עשרים
עיר ועד אבל כרמים מכה גדולה מאד ויכנעו בני עמון
מפני בני ישראל ומחנון מערוער ועד מעלנא למנית
עסרין קרוין ועד מישר כרמיא מחתא רבתא לחדא
ואתכבישו בני עמון מן קדם בני ישראל ויבא
יפתח המצפה אל ביתו והנה בתו יצאת לקראתו בתפים
ובמחלות ורק היא יחידה אין לו ממנו בן או בת ואתא
יפתח למצפיא לביתיה והא ברתיה נפקא לקדמותיה

ג' מל' · מל' · ומל · בחטף · המחלה · אותה סביר מאנה

היוצא ד' מל' בנביא וסימנ' והיה היוצא מהנה יצרף היוצא אל הכשדים קדמא מה הדבר

בתופין ובחנגין ולחוד היא יחידה לית ליה מנה בר או ברת
ויהי כראותו אותה ויקרע את בגדיו ויאמר אהה בתי הכרע
הכרעתני ואת היית בעכרי ואנכי פציתי פי אל יהוה ולא
אוכל לשוב והוה כד חזא יתה ובזע ית לבושוהי ואמר וי
ברתי אכרעא אכרעתיני ואת הוית בעכרי ואנא פתחית
פומי בנדר קדש ולא אכול למתבותא ותאמר אליו אבי פציתה
את פיך אל יהוה עשה לי כאשר יצא מפיך אחרי אשר
עשה לך יהוה נקמות מאיביך מבני עמון ואמרת ליה
אבא פתחתא ית פומך בנדר קדש עביד לי כמא דנפק
מפומך בתר דעבד לך יי פורענותא מבעלי דבבך מבני
עמון ותאמר אל אביה יעשה לי הדבר הזה הרפה ממני
שנים חדשים ואלכה וירדתי על ההרים ואבכה על בתולי
אנכי ורעיתי ואמרת לאבוהא יתעביד לי פתגמא הדין — ורעותי
שבוק מני תרתין ירחין ואהך ואתנגיד על טוריא ואבכי
על בתולי אנא וחברתי ויאמר לכי וישלח אותה שני — ומל וחד
חדשים ותלך היא ורעותיה ותבך על בתוליה על ההרים — רעותיה מובאות ומל
ואמר איזילי ושלח יתה תרין ירחין ואזלת היא וחברתהא
ובכת על בתולהא על טוריא ויהי מקץ שנים חדשים
ותשב אל אביה ויעש לה את נדרו אשר נדר והיא לא ידעה
איש ותהי חק בישראל והוה מסוף תרין ירחין ותבת לות

ויצר ג וסימנהון יעקב ישראל יפתח — ולא אוכל ב וסימנהון פציתי פי אל יי נלאיתי כלכל מלאכה בזולה

אבוהא ועבד לה ית נדריה דנדר והיא לא ידעא גבר והות
לגזירא בישר׳ בדיל דלא לאסקא גבר ית בריה וית ברתיה
לעלתא כמא דעבד יפתח גלעדאה דלא שאל לפנחס כהנא
ואלו שאל לפנחס כהנא הוה פריק יתה בדמין׃ מימים ימימה
תלכנה בנות ישראל לתנות לבת יפתח הגלעדי ארבעת
ימים בשנה׃ מזמן לזמן אזלין בנת ישר׳ לאלאה לבת יפתח
גלעדאה ארבעה יומין בשתא׃ ויצעק
איש אפרים ויעבר צפונה ויאמרו ליפתח מדוע עברת׀ יב
להלחם בבני עמון ולנו לא קראת ללכת עמך ביתך נשרף
עליך באש׃ ואתכניש אנש אפרים ועבר לצפונא ואמרו
ליפתח מדין עברתא לאגחא קרבא בבני עמון ולנא לא
קריתא למיזל עמך ביתך נוקיד עלך בנורא׃ ויאמר יפתח
אליהם איש ריב הייתי אני ועמי ובני עמון מאד ואזעק
אתכם ולא הושעתם אותי מידם׃ ואמר יפתח להון גבר
אנש דין הויתי אנא ועמי ובני עמון לחדא ובעית מנכון
ולא פרקתון יתי מידהון׃ ואראה כי אינך מושיע ואשימה
נפשי בכפי ואעברה אל בני עמון ויתנם יהוה בידי ולמה
עליתם אלי היום הזה להלחם בי׃ וחזית ארי ליתך פריק
ומסרית ית נפשי כעל גב לאתקטלא ועברית לות בני
עמון ומסרינון יי׳ בידי ולמא סליקתון לותי יומא דין

בכפי ז׳ וסימנ׳ ואשימה נפשי בכפי ואשים נפשי בכפי תמיד על מה ויצעק ב׳ וסימ׳ ישר׳ אפרים וחברו

לאגחא קרבא לי ויקבץ יפתח את כל אנשי גלעד וילחם
את אפרים ויכו אנשי גלעד את אפרים כי אמרו פליטי
אפרים אתם גלעד בתוך אפרים בתוך מנשה וכנש יפתח
ית כל אנשי גלעד ואגיח קרבא עם דבית אפרים ומחו
אנשי גלעד ית דבית אפרים ארי אמרו משיזביא דבית
אפרים מא אתון חשיבין דבית גלעד בגו בית אפרים
בגו בית מנשה וילכד גלעד את מעברות הירדן לאפרים
והיה כי יאמרו פליטי אפרים אעברה ויאמרו לו אנשי
גלעד האפרתי אתה ויאמר לא ואחדו דבית גלעד ית
מגזת ירדנא על דבית אפרים והוי כד אמר חד משיזביא
דבית אפרים אעבר ואמרין ליה אנשי גלעד אפרתאי את
ואמר לא ויאמרו לו אמר נא שבלת ויאמר סבלת ולא
יכין לדבר כן ויאחזו אותו וישחטוהו אל מעברות הירדן
ויפל בעת ההיא מאפרים ארבעים ושנים אלף ואמרין
ליה אימר כען שבלתא ואמר סבולתא ולא מתקין למללא
כין ואחדין ליה ונכסין ליה על מגזת ירדנא ואתקטלו
בעדנא ההוא מדבית אפרים ארבעין ותרין אלפין וישפט
יפתח את ישראל שש שנים וימת יפתח הגלעדי ויקבר
בערי גלעד ודן יפתח ית ישראל שית שנין ומית יפתח
גלעדאה ואתקבר בקרוי גלעד   וישפט

לכי ג וסימנ ותאמר לה בת פרעה לכי ויאמר לכי וישלח אותה שנחדשים ויאמר לה אמנון

אחריו את ישראל אבצן מבית לחם ודן בתרוהי ית ישראל
אבצן דמבית לחם ויהי לו שלשים בנים ושלשים בנות
שלח החוצה ושלשים בנות הביא לבניו מן החוץ וישפט
את ישראל שבע שנים והוה ליה תלתין בנין ותלתין בנן
שלח לברא ותלתין כלן אעיל לבנוהי מן ברא ודן ית ישראל
שבע שנין וימת אבצן ויקבר בבית לחם ומית אבצן ואתקבר
בבית לחם וישפט אחריו את ישראל אילון
הזבולני וישפט את ישראל עשר שנים ודן בתרוהי ית ישראל
אילון דמשבט זבולון ודן ית ישראל עסר שנין וימת אילון
הזבולני ויקבר באילון בארץ זבולן ומית אילון דמשבט
זבולון ואתקבר באילון בארע שבט זבולון וישפט
אחריו את ישראל עבדון בן הלל הפרעתוני ודן בתרוהי ית
ישראל עבדון בר הלל דמפרעתון ויהי לו ארבעים בנים
ושלשים בני בנים רכבים על שבעים עירם וישפט את ישראל
שמנה שנים והוו ליה ארבעין בנין ותלתין בני בנין רכבין
על שבעין עירין ודן ית ישראל תמני שנין וימת עבדון בן
הלל הפרעתוני ויקבר בפרעתון בארץ אפרים בהר העמלקי
ומית עבדון בר הלל דמפרעתון ואתקבר בפרעתון בארע
שבט אפרים בטורא דבית עמלק ויספו בני
ישראל לעשות הרע בעיני יהוה ויתנם יהוה ביד פלשתים

בבית לחם ב׳ וסימנה׳ אבצן ויקבר בבית לחם את במעודה דדברי ימ׳ וקרא שמ׳ עירם ב׳ חס בליש׳ ופי׳ ועירם עשרה

הפטרת נשא

ארבעים שנה׃ ואוסיפו בני ישראל למעבד דביש קדם יי ומסרינון
שבידא דפלשתאי ארבעין שנין׃ ויהי איש
אחד מצרעה ממשפחת הדני ושמו מנוח ואשתו עקרה ולא
ילדה׃ והוה גברא חד מצרעה מזרעית דן ושמיה מנוח ואתתיה
עקרא ולית לה ולד׃ וירא מלאך יהוה אל האשה ויאמר אליה
הנה נא את עקרה ולא ילדת והרית וילדת בן׃ ואתחזי מלאכא
דיי׳ לאתתא ואמר לה הא כען את עקרא ולית ליך ולד ותעדין
ותלידין בר׃ ועתה השמרי נא ואל תשתי יין ושכר ואל תאכלי
כל טמא׃ וכען אסתמרי כען לא תשתין חמר חדת ועתיק
ולא תיכלין כל מסאב׃ כי הנך הרה וילדת בן ומורה לא יעלה
על ראשו כי נזיר אלהים יהיה הנער מן הבטן והוא יחל
להושיע את ישראל מיד פלשתים׃ ארי הא את מעדיא
ותלידין בר ומספר לא יעבר על רישיה ארי נזירא דיי׳ יהי
רביא מן בטנא והוא ישרי למפרק ית ישראל מידא דפלשתאי׃
ותבא האשה ותאמר לאישה לאמר איש האלהים בא אלי
ומראהו כמראה מלאך האלהים נורא מאד ולא שאלתיהו
אי מזה הוא ואת שמו לא הגיד לי׃ ואתת אתתא ואמרת
לבעלה למימר נביא דיי׳ אתא לותי וחזויה כחיזו מלאכא
דיי׳ חסין לחדא ולא שאלתיה אימדין הוא וית שמיה לא חוי
לי׃ ויאמר לי הנך הרה וילדת בן ועתה אל תשתי יין ושכר

וילדת ג׳ וחס׳ וסימנ׳ הנך הרה וילדת בן דהבר כי הנך הרה וילדת בן ויאמר לי הנך הרה ותרויה׳ דשמשון

ואל תאכלי כל טמאה כי נזיר אלהים יהיה הנער מן הבטן
עד יום מותו׃ ואמר ליה הא את מעדיא ותלידין בר וכען לא
תשתין חמר חדת ועתיק ולא תיכלין כל מסאב ארי נזירא ב׳
דיי׳ יהי רביא מן בטנא עד יום מותיה׃ ויעתר
מנוח אל יהוה ויאמר בי אדוני איש האלהים אשר שלחת ה׳ מל׳
יבוא נא עוד אלינו ויורנו מה נעשה לנער היולד׃ וצלי צ׳ע ג׳
מנוח קדם יי׳ ואמר בבעו יי׳ נביא דיי׳ דשלחתא ייתי כען עוד ב׳ מל׳ וחד חס׳
לותנא ויליפיננא מא נעביד לרביא דיתיליד׃ וישמע האלהים
בקול מנוח ויבא מלאך האלהים עוד אל האשה והיא יושבת ה׳
בשדה ומנוח אישה אין עמה׃ וקביל יי׳ צלותיה דמנוח
ואתא מלאכא דיי׳ עוד לות אתתא והיא יתבא בחקלא ומנוח
בעלה לית עמה׃ ותמהר האשה ותרץ ותגד לאישה ותאמר ה׳ בט׳ע
אליו הנה נראה אלי האיש אשר בא ביום אלי׃ ואוחיאת
אתתא ורהטת וחויאת לבעלה ואמרת ליה הא אתחזי לי
גברא דאתא ביומא דיכי לותי׃ ויקם וילך מנוח אחרי אשתו
ויבא אל האיש ויאמר לו האתה האיש אשר דברת אל
האשה ויאמר אני׃ וקם ואזל מנוח בתר אתתיה ואתא לות
גברא ואמר ליה האת גברא דמליל עם אתתא ואמר
אנא׃ ויאמר מנוח עתה יבא דברך מה יהיה משפט הנער יג׳
ומעשהו׃ ואמר מנוח כען יתקיים פתגמך מא יהי דחזי ג׳

ויורנו ג׳ ב׳ מל׳ וחד חס׳ וסימנ׳ מה נעשה לנער היולד וירנו מדרכיו ויורנו מדרכיו דישעיה חס׳ ושנ׳ מל׳

לרביא ומא נעביד ליה ויאמר מלאך יהוה אל מנוח מכל
אשר אמרתי אל האשה תשמר ואמר מלאכא דיי למנוח
מכל דאמרית לאתתא תסתמר מכל אשר יצא מגפן היין
לא תאכל ויין ושכר אל תשת וכל טמאה אל תאכל כל אשר
צויתיה תשמר מכל דיפוק מגפנא דחמרא לא תיכול וחמר
חדת ועתיק לא תשתי וכל מסאב לא תיכול כל דפקידתה
תיטר ויאמר מנוח אל מלאך יהוה נעצרה נא אותך ונעשה
לפניך גדי עזים ואמר מנוח למלאכא דיי ניחור כען יתך
ונעביד קדמך גדיא בר עזין ויאמר מלאך יהוה אל מנוח אם
תעצרני לא אכל בלחמך ואם תעשה עלה ליהוה תעלנה כי
לא ידע מנוח כי מלאך יהוה הוא ואמר מלאכא דיי למנוח
אם תיחדינני לא איכול בלחמך ואם תעביד עלוא קדם יי
תסקנה ארי לא ידע מנוח ארי מלאכא דיי הוא ויאמר מנוח
דברך ק ח כג — אל מלאך יהוה מי שמך כי יבא דבריך וכבדנוך ואמר מנוח
למלאכא דיי מן שמך ארי ייתי פתגמך וניקרינך ויאמר לו
דצריך וקרי — פלי ק — מלאך יהוה למה זה תשאל לשמי והוא פלאי ואמר ליה
דבריך — מלאכא דיי למא דנן את שאיל לשמי והוא מפריש
הָעִזִּים — ויקח מנוח את גדי העזים ואת המנחה ויעל
על הצור ליהוה ומפלא לעשות ומנוח ואשתו ראים ונסיב
מנוח ית גדיא בר עזי וית תקרבתא ואסיק על טנרא קדם יי

אותך ל̇ קמ̇ וסימנ̇ נעצרה נא תפלינתך השיאתך צהתהלכך ירדיך גדי העזים צ̇ וסימנ̇ וישלח יהודה

ומפריש למעבד ומנוח ואתתיה חזן ויהי בעלות הלהב מעל
המזבח השמימה ויעל מלאך יהוה בלהב המזבח ומנוח
ואשתו ראים ויפלו על פניהם ארצה והוה כמסק שלהוביתא
מעלוי מדבחא לצית שמיא וסליק מלאכא דיי בשלהובית
מדבחא ומנוח ואתתיה חזן ונפלו על אפיהון על ארעא
ולא יסף עוד מלאך יהוה להראה אל מנוח ואל אשתו אז
ידע מנוח כי מלאך יהוה הוא ולא אוסיף עוד מלאכא דיי
לאתחזאה למנוח ולאתתיה בכין ידע מנוח ארי מלאכא
דיי הוא ויאמר מנוח אל אשתו מות נמות כי אלהים ראינו
ואמר מנוח לאתתיה ממת נמות ארי מלאכא דיי חזינא
ותאמר לו אשתו לו חפץ יהוה להמיתנו לא לקח מידנו
עלה ומנחה ולא הראנו את כל אלה וכעת לא השמיענו
כזאת ואמרת ליה אתתיה אלו רעוא קדם יי דנמות לא קביל
מננא עלתא ומנחתא ולא אחזינא ית כל אלין וכעדן פון
לא אשמענא כהדא ותלד האשה בן ותקרא את שמו שמשון
ויגדל הנער ויברכהו יהוה וילידת אתתא בר וקרת ית שמיה
שמשון ורבא רביא ובריכיה יי ותחל רוח יהוה לפעמו במחנה
דן בין צרעה ובין אשתאול ושריאת רוח גבורא מן קדם יי
לתקפותיה במשרית דן בין צרעה ובין אשתאול
וירד שמשון תמנתה וירא אשה בתמנתה יד

דבריך ח' כת' וקרי דבריך וסימנ' מנוח ויאמר דברך בעלות ... יהי נא דברך ומלך נמיאו ... שרים ויען

מבנות פלשתים ונחת שמשון לתמנת וחזא איתתא בתמנת
מבנת פלשתאי ויעל ויגד לאביו ולאמו ויאמר אשה ראיתי
בתמנתה מבנות פלשתים ועתה קחו אותה לי לאשה וסליק
ל וחוי לאבוהי ולאמיה ואמר איתתא חזיתי בתמנת מבנת
פלשתאי וכען סבו יתה לי לאתו ויאמר לו אביו ואמו האין
ב̇ הארץ בבנות אחיך ובכל עמי אשה כי אתה הולך לקחת אשה
מפלשתים הערלים ויאמר שמשון אל אביו אותה קח לי
ב̇ עפלה כי היא ישרה בעיני ואמר ליה אבוהי ואמיה הלית בבנת
אחך ובכל עמי איתתא דאת אזיל למסב איתתא מפלשתאי
ל ערליא ואמר לאבוהי יתה סב לי ארי היא כשרת בעיני
ב̇ ל ואביו ואמו לא ידעו כי מיהוה היא כי תאנה הוא מבקש
מפלשתים ובעת ההיא פלשתים משלים בישראל ואבוהי
ואמיה לא ידעין ארי מן ק ש היא ארי יתסקפא הוא בעי לאת
לאתגראה בפלשתאי ובעדנא ההוא פלשתאי שלטין בי'
בישראל וירד שמשון ואביו ואמו תמנתה
ויבאו עד כרמי תמנתה והנה כפיר אריות שאג לקראתו
ונחת שמשון ואבוהי ואמיה לתמנת ואתו עד כרמי תמנת
ב̇ ל ל והא אריי בר אריון נהים לקדמותיה ותצלח עליו רוח יהוה
וישסעהו כשסע הגדי ומאומה אין בידו ולא הגיד לאביו
ולאמו את אשר עשה ושרת עלוהי רוח גבורא מן קדס ש

בבנות ב̇ וסימנ׳ ולראות בבנות הארץ דשכם האין בבנות אחיך דשמשון ישרה ב̇ וס׳ הנה עפלה כי היא

ורמיה כמא דמחה מין גדיא ומדעם לית בידיה ולא חוי
לאבוהי ולאמיה ית דעבד: וירד וידבר לאשה ותישר בעיני
שמשון: ונחת ומלל באתתא וכשרת בעיני שמשון: וישב
מימים לקחתה ויסר לראות את מפלת האריה והנה עדת
דבורים בגוית האריה ודבש: ותב מזמן לזמן למסבה וזר
למחזי ית פגרא דאריא והא קנא דדבריתא בפגרא דאריא
וביה דבשא: וירדהו אל כפיו וילך הלוך ואכול וילך אל
אביו ואל אמו ויתן להם ויאכלו ולא הגיד להם כי מגוית
האריה רדה הדבש: ונסחיה בידוהי ואזל מיזל ואכיל ואזל
לות אבוהי ולות אמיה ויהב להון ואכלו ולא חוי להון ארי
מפגרא דאריא נסיביה דובשא: וירד אביהו אל האשה ויעש
שם שמשון משתה כי כן יעשו הבחורים: ונחת אבוהי על
עיסק אתתא ועבד תמן שמשון משתיא ארי כין עבדין
עולימיא: ויהי כראותם אותו ויקחו שלשים מרעים ויהיו
אתו: והוה כד חזו יתיה ודברו תלתין חברין והוו עמיה:
ויאמר להם שמשון אחודה נא לכם חידה אם הגד תגידו
אותה לי שבעת ימי המשתה ומצאתם ונתתי לכם שלשים
סדינים ושלשים חלפת בגדים: ואמר להון שמשון איחוד
לכון חודיתא אם חואה תחוון יתה לי שבעה יומי משתיא
ותשכחון ואתין לכון תלתין פרדסין ותלתין אסטלון

חלפות כב׳ ולבנינן נבון אחודה נא לכם חלפת כב׳ ושא׳ קרי חליפות מול זמול׳ דבורים ג בל׳ ש׳ וס׳ כאשר העשיה עזג

דלבושא ואם לא תוכלו להגיד לי ונתתם אתם לי שלשים
סדינים ושלשים חליפות בגדים ויאמרו לו חודה חידתך
ונשמענה ואם לא תיכלון לחואה לי ותתנון אתון לי תלתין
פרדיסין ותלתין אצטלון דלבושא ואמרו ליה חוד חודיתך
ונשמענה ויאמר להם מהאכל יצא מאכל ומעז יצא מתוק
ולא יכלו להגיד החידה שלשת ימים ואמר להון מאכלא
נפק מיכלא ומתקיפא נפק חליא ולא יכילו לחואה חודיתא
תלתה יומין ויהי ביום השביעי ויאמרו לאשת שמשון פתי
את אישך ויגד לנו את החידה פן נשרף אתך ואת בית אביך
באש הלירשנו קראתם לנו הלא והוה ביומא שביעאה
ואמרו לאתת שמשון שדילי ית בעליך ויחוי לנא ית
חודיתא דילמא נוקיד יתיך וית בית אבוך בנורא הלמסכנותנא
קריתון לנא הלא ותבך אשת שמשון עליו ותאמר רק
שנאתני ולא אהבתני החידה חדת לבני עמי ולי לא
הגדתה ויאמר לה הנה לאבי ולאמי לא הגדתי ולך אגיד
ובכת אתת שמשון עלוהי ואמרת לחוד סנתני ולא רחימתני
חודיתא חדתא לבני עמי ולי לא חויתא ואמר לה הא
לאבא ולאמא לא חויתי ולך איכדין אחוי ותבך עליו שבעת
הימים אשר היה להם המשתה ויהי ביום השביעי ויגד
לה כי הציקתהו ותגד החידה לבני עמה ובכת עלוהי שבע

שבעת הימים ח׳ וסימנ׳ מצות יאכל ותבך עליו הלבנה ושבעת ימי החג בשביעי המשכילים והמצות באחריהם

יומיא דהוה להון משתיא והוה ביומא שביעאה וחוילה
ארי דחקתיה וחויאת חוריתא לבני עמה ויאמרו לו אנשי
העיר ביום השביעי בטרם יבא החרסה מה מתוק מדבש
ומה עז מארי ויאמר להם לולא חרשתם בעגלתי לא
מצאתם חידתי ואמרו ליה אנשי קרתא ביומא שביעאה
עד לא מיעל שמשא מא חלי מדבשא ומא תקיף מאריא
ואמר להון אלו לא פון בדקתון באתתי לא אשכחתון חוריתי
ותצלח עליו רוח יהוה וירד אשקלון ויך מהם שלשים
איש ויקח את חליצותם ויתן החליפות למגידי החידה
ויחר אפו ויעל בית אביהו ושרת עלוהי רוח גבורא מן קדם יי
ונחת לאשקלון וקטל מנהון תלתין גברא ונסיב ית זרזיהון
ויהב ית אצטליא לדחויאו חוריתא ותקיף רגזיה וסליק
לבית אבוהי ותהי אשת שמשון למרעהו
אשר רעה לו והוות אתת שמשון לחבריה דהוה שושביניה טו
ויהי מימים בימי קציר חטים ויפקד שמשון את אשתו
בגדי עזים ויאמר אבאה אל אשתי החדרה ולא נתנו
אביה לבוא והוה לזמן יומין ביומי חצד חטין ואדכר
שמשון ית אתתיה בגדיא בר עזי ואמר איעול לות אתתי
לאדרון בית משכבא ולא שבקיה אבוהא למיעל ויאמר
אביה אמר אמרתי כי שנא שנאתה ואתננה למרעך הלא

אציהו ואחציהו ז וסימ׳ אתתא רבנת מן קדם מלכא ציתה חזיה מלכא ודקרה בראשה אמר ג חס וסי העבד למרעך

אחותה

אחותה הקטנה טובה ממנה תהי נא לך תחתיה׃ ואמר אבוהא
מימר אמרית ארי מסנא סניתה ויהבתה לחברך הלא אחתה
זעירתא שפירא מנה תהי כען לך חלופהא׃ ויאמר להם שמשון
נקיתי הפעם מפלשתים כי עשה אני עמם רעה׃ ואמר להון
שמשון זכאי אנא זמנא הדא מפלשתאי ארי עביד אנא
עמהון בישא׃ וילך שמשון וילכד שלש מאות שעלים ויקח
לפדים ויפן זנב אל זנב וישם לפיד אחד בין שני הזנבות
בתוך׃ ואזל שמשון ואחד תלת מאה תעלין ונסיב בעוריא
וקטר דנבא בריש דנבא ושוי בעוריא חד בין תרי דנביא
במציעין׃ ויבער אש בלפידים וישלח בקמות פלשתים
ויבער מגדיש ועד קמה ועד כרם זית׃ ואדליק אישתא
בבעוריא ושלח בקמת פלשתאי ואדליק מגדישא ועד
קמיא ועד כרמיא ועד זיתיא׃ ויאמרו פלשתים מי עשה
זאת ויאמרו שמשון חתן התמני כי לקח את אשתו ויתנה
למרעהו ויעלו פלשתים וישרפו אותה ואת אביה באש׃
ואמרו פלשתאי מן עבד דא ואמרו שמשון חתניה דתמני
ארי נסיב ית אתתיה ויהבה לחבריה וסליקו פלשתאי
ואוקידו יתה וית אבוהא בנורא׃ ויאמר להם שמשון אם
תעשון כזאת כי אם נקמתי בכם ואחר אחדל׃ ואמר להון
שמשון אם תעבדון כהדא אלהין כד אתפרע מנכון ובתר

חתן ד׳ וסימנ׳ חתן דמים אתה לי אז אמרה חתן דמים למולת שמשון חתן התמני ביה אח אב

כין אתמנענא ויך אותם שוק על ירך מכה גדולה וירד וישב
בסעיף סלע עיטם ומחא יתהון פרשין עם רגלאין מחא
סגיאה ונחת ויתיב בשקיף כיף עיטם ויעלו
פלשתים ויחנו ביהודה וינטשו בלחי וסליקו פלשתאי
ושרו בארעא דבית יהודה ושרו על לחיין ויאמרו איש יהודה
למה עליתם עלינו ויאמרו לאסור את שמשון עלינו לעשות ל ב
לו כאשר עשה לנו ואמרו אנשי יהודה למא סליקתון עלנא
ואמרו למיסר ית שמשון סליקנא למעבד ליה כמא דעבד
לנא וירדו שלשת אלפים איש מיהודה אל סעיף סלע עיטם
ויאמרו לשמשון הלא ידעת כי משלים בנו פלשתים ומה ל
זאת עשית לנו ויאמר להם כאשר עשו לי כן עשיתי להם
ונחתו תלתה אלפין גברא מדבית יהודה לשקיף כיף עיטם
ואמרו לשמשון הלא ידעתא ארי שלטין בנא פלשתאי
ומא דא עבדת לנא ואמר להון כמא דעבדו לי כין עבדית ל
להון ויאמרו לו לאסרך ירדנו לתתך ביד פלשתים ויאמר
להם שמשון השבעו לי פן תפגעון בי אתם ואמרו ליה למיסרך
נחתנא למימסרך בידא דפלשתאי ואמר להון שמשון קיימו
לי דלא תשלטון בי אתון ויאמרו לו לאמר לא כי אסר ל
נאסרך ונתנוך בידם והמת לא נמיתך ויאסרהו בשנים ג ב
עבתים חדשים ויעלוהו מן הסלע ואמרו ליה למימר לא חס וחד מל

ויאסרהו ג ב חס וחד מל וסימנ׳ ויאסרהו בשנים עבתים עתה ויבא ש עליהם מיתנ מל׳ עלינו ב ופי עלכן שמשון

ארי מיסר ניסרינך ונמסרינך בידהון ומקטל לא נקטלינך
ואסרוהי בתרתין גדילין חדתן ואסקוהי מן כיפא׃ הוא בא
ב׳ עד לחי ופלשתים הריעו לקראתו ותצלח עליו רוח יהוה
ותהיינה העבתים אשר על זרועותיו כפשתים אשר בערו
באש וימסו אסוריו מעל ידיו׃ הוא אתא עד לחי ופלשתאי
יבבו לקדמותיה ושרת עלוהי רוח גבורא מן קדם יי והואה
גדילתא דעל דרעוהי ככתנא דארח ביה נורא ואתפסקו
ב׳ ומכה אסורוהי מעל ידוהי׃ וימצא לחי חמור טריה וישלח ידו
ויקחה ויך בה אלף איש׃ ואשכח לועא דחמרא בטינתא
ואושיט ידיה ונסבה וקטל בה אלף גברא׃ ויאמר שמשון
בלחי החמור חמור חמרתים בלחי החמור הכיתי אלף
איש׃ ואמר שמשון בלועא דחמרא רמיתינון דגורין
בלועא דחמרא קטלית אלף גברא׃ ויהי ככלתו לדבר
וישלך הלחי מידו ויקרא למקום ההוא רמת לחי׃ והוה כד
שיצי למללא ורמא לועא מן ידיה וקרא לאתרא ההוא
בט חס רמת לחי׃ ויצמא מאד ויקרא אל יהוה ויאמר אתה נתת
ביד עבדך את התשועה הגדלה הזאת ועתה אמות בצמא
ונפלתי ביד הערלים׃ וצחי לחדא וצלי קדם יי ואמר אנת עבדתא
על ידא דעבדך ית פרקנא רבא הדין וכען אמות בצחותא
ב׳ ואתמסר בידא דערלאי׃ ויבקע אלהים את המכתש אשר

טריה ב׳ וסימנ׳ וימצא לחי חמור ומכה טריה ׃ המכתש ב׳ וסימנ׳ ויבקע אלהים ויללו ישבי המכ׳

בלחי ויצאו ממנו מים וישת ותשב רוחו ויחי על כן קרא
שמה עין הקורא אשר בלחי עד היום הזה ובזע יי ית כפא
דבלועא ונפקו מניה מיא ושתי ותבת רוחיה וחיא על כין
קרא שמה עינא דאתיהיבת בצלותא דשמשון הא היא
קימא בלחי עד יומא הדין וישפט את ישראל בימי פלשתים
עשרים שנה ודן ית ישראל ביומי פלשתאי עסרין שנין
וילך שמשון עזתה וירא שם אשה זונה
ויבא אליה ואזל שמשון לעזת וחזא תמן אתתא פנדקיתא
ועל לותה לעזתים לאמר בא שמשון הנה ויסבו ויארבו לו
כל הלילה בשער העיר ויתחרשו כל הלילה לאמר עד אור
הבקר והרגנהו לעזתאי אתחוה למימר אתא שמשון הלכא
ואסחרו וכמנו ליה כל ליליא במעלנא דתרע קרתא ושתיקו
כל ליליא למימר עד דינהר צפרא ונקטליניה וישכב שמשון
עד חצי הלילה ויקם בחצי הלילה ויאחז בדלתות שער
העיר ובשתי המזוזות ויסעם עם הבריח וישם על כתפיו
ויעלם אל ראש ההר אשר על פני חברון ושכיב שמשון
עד פלגות ליליא וקם בפלגות ליליא ואחד בדשי תרע
קרתא ובתרין ספיא ונטלינון עם עברא ושוי על כתפוהי
ואסיקינון לריש טורא דעל אפי חברון
ויהי אחרי כן ויאהב אשה בנחל שורק ושמה דלילה

משון מזוזות כה' למנין ירבו ומלכים מזוזות כה' בחצי הלילה ג' וסימנהון ויצא הכה וישכב שמשון ויחרד

והוה בתר כין ורחים איתתא בנחלא דסורק ושמה דלילה
ויעלו אליה סרני פלשתים ויאמרו לה פתי אותו וראי במה
כחו גדול ובמה נוכל לו ואסרנוהו לענתו ואנחנו נתן לך
איש אלף ומאה כסף וסליקו לותה טורני פלשתאי ואמרו לה
שדילי יתיה וחזי במא חיליה סגי ובמא נכול ליה וניסרניה
לעניותיה ואנחנא נתין ליך לגבר אלף ומאה סלעין דכסף
ותאמר דלילה אל שמשון הגידה נא לי במה כחך גדול ובמה
תאסר לענותך ואמרת דלילה לשמשון חוי כען לי במא
חילך סגי ובמא תתאסר לעניותך ויאמר אליה שמשון
אם יאסרני בשבעה יתרים לחים אשר לא חרבו וחליתי
והייתי כאחד האדם ואמר לה שמשון אם ייסרונני בשבעה
יתרין רטיבין דלא יבישו ואחלוש ואהוי כחד מבני אנשא
ויעלו לה סרני פלשתים שבעה יתרים לחים אשר לא
חרבו ותאסרהו בהם ואסיקו לה טורני פלשתאי שבעה
יתרין רטיבין דלא יבישו ואסרתיה בהון והארב ישב לה
בחדר ותאמר אליו פלשתים עליך שמשון וינתק את
היתרים כאשר ינתק פתיל הנערת בהריחו אש ולא נודע
כחו וכמנא יתיב ליה באדרון בית משכבא ואמרת ליה
פלשתאי אתו עלך שמשון ופסיק ית יתריא כמא דמתפסיק
חוטא דכתנא דארח ביה נורא ולא אתידע חיליה ותאמר

טאחד יבׄ פת׳ וסימנ׳ הן האדם היה כאחד שבטי וחליתי וחבׄ מבנו מהם העצים מבנ׳ הנבלים החלקים ונכרים

דלילה אל שמשון הנה התלת בי ותדבר אלי כזבים עתה
הגידה נא לי במה תאסר ואמרת דלילה לשמשון הא
שקרת בי ומלילת עמי כדבין כען חוי כען לי במא תתאסר
ויאמר אליה אם אסור יאסרוני בעבתים חדשים אשר לא ה׳ בטע
נעשה בהם מלאכה וחליתי והייתי כאחד האדם ואמר לה ח׳ ד׳ וכו׳ חמשה
אם מיסר ייסרונני בגדילין חדתין דלא אתעבידת בהון עבידא מל׳ במב׳
ואחלש ואהוי כחד מבני אנשא ותקח דלילה עבתים
חדשים ותאסרהו בהם ותאמר אליו פלשתים עליך שמשון
והארב ישב בחדר וינתקם מעל זרעתיו כחוט ונסיבת
דלילה גדילין חדתין ואסרתיה בהון ואמרת ליה פלשתאי
אתו עלך שמשון וכמנא יתיב באדרון בית משכבא
ופסקינון מעל דרעוהי כחוטא ותאמר דלילה אל שמשון
עד הנה התלת בי ותדבר אלי כזבים הגידה לי במה תאסר
ויאמר אליה אם תארגי את שבע מחלפות ראשי עם המסכת ה׳ בטע ב׳ ובענ
ואמרת דלילה לשמשון עד הכא שקרת בי ומלילת עמי
כדבין חוי לי במא תתאסר ואמר לה אם תשתי ית שבע
גדילת רישי עם אכסנא במשתיתא ותתקע ביתד ותאמר
אליו פלשתים עליך שמשון ויקץ משנתו ויסע את היתד
הארג ואת המסכת ונקשת בסכתא ואמרת ליה פלשתאי ב׳ ובענ
אתו עלך שמשון ואתער משנתיה ונטל ית אכסן וגרדיאין

ויאמר אליה ה׳ בטעמ׳ וסימנה׳ צענו לולי עשו אסור הדרבן בחוט ל׳ פל׳ המסכת ב׳ וסימנה׳ ותאמר אליו

ב ואהבת וית משתיתאו ותאמר אליו איך תאמר אהבתיך ולבך אין
אתי זה שלש פעמים התלת בי ולא הגדת לי במה כחך גדול׃
ואמרת ליה איכדין תימר רחימתיך ולבך לית עמי דנן
תלת זמנין שקרת בי ולא חויתא לי במא חילך סגי׃ ויהי כי
הציקה לו בדבריה כל הימים ותאלצהו ותקצר נפשו למות׃
והוה כד אעיקת ליה בפתגמהא כל יומיא ודחקתיה ועקת
נפשיה לממת׃ ויגד לה את כל לבו ויאמר לה מורה לא עלה
על ראשי כי נזיר אלהים אני מבטן אמי אם גלחתי וסרו ממני
כחי וחליתי והייתי ככל האדם׃ וחוי לה ית כל לביה ואמר
לה מספר לא עדא על רישי ארי נזירא דיי אנא מכטנא
דאמי אם אגלח ויעדי מני חילי ואחלוש ואהוי ככל אנשא׃
ותרא דלילה כי הגיד לה את כל לבו ותשלח ותקרא לסרני
פלשתים לאמר עלו הפעם כי הגיד לה את כל לבו ועלו
אליה סרני פלשתים ויעלו הכסף בידם׃ וחזת דלילה ארי
חוי לה ית כל לביה ושלחת וקרת לטורני פלשתאי למימר
סקו זמנא הדא ארי חוי לי ית כל לביה וסליקו לותה טורני
פלשתאי ואסיקו כספא בידהון׃ ותישנהו על ברכיה
ותקרא לאיש ותגלח את שבע מחלפות ראשו ותחל
לענותו ויסר כחו מעליו׃ ואשכיבתיה על ברכהא וקרת
וגרעת מש׳ לגברא וגרעת ית שבע גדילת רישיה ושריאת לעניותיה

ותקצר ד׳ וסימנה׳ נפש העם בדרך נפשו בעמל ישראל ותאלצהו ותקצר נפשו למות ותקצר נפשו בהם

ועדא חיליה מניה: ותאמר פלשתים עליך שמשון ויקץ ג חס
משנתו ויאמר אצא כפעם בפעם ואנער והוא לא ידע כי
יהוה סר מעליו: ואמרת פלשתאי אתו עלך שמשון ואתער
משנתיה ואמר אפוק כזמן בזמן ואתנער והוא לא ידע
ארי גבורתא דיי עדת מניה: ויאחזוהו פלשתים וינקרו
את עיניו ויורידו אותו עזתה ויאסרוהו בנחשתים ויהי ג
טוחן בבית האסירים: ואחדוהי פלשתאי ונקרו ית עינוהי האסורים ק
ואחיתו יתיה לעזת ואסרוהי בשישלן דנחש והוה טחין
רחיא בבית אסירי: ויחל שער ראשו לצמח כאשר גלח: ל בלש׳ תוחלת
ושרי סער רישיה לצמחא כתר דאתגלח: וסרני
פלשתים נאספו לזבח זבח גדול לדגון אלהיהם ולשמחה ג
ויאמרו נתן אלהינו בידנו את שמשון איבנו: וטורני פלשתאי
אתכנישו לדבחא דיבח רב לדגון טעותהון ולחדוא ואמרו
מסרת דחלתנא בידנא ית שמשון בעיל דבבנא: ויראו
אתו העם ויהללו את אלהיהם כי אמרו נתן אלהינו בידנו ד חס
את אויבנו ואת מחריב ארצנו ואשר הרבה את חללינו: בס׳
וחזו יתיה עמא ושבחו ית טעותהון ארי אמרו מסרת
דחלתנא בידנא ית בעיל דבבנא וית מחריב ארענא
ודאסגי ית קטילנא: ויהי כי טוב לבם ויאמרו קראו לשמשון כטוב ק
וישחק לנו ויקראו לשמשון מבית האסירים ויצחק לפניהם סו ק

ויהללו ד׳ וסימנ׳ אתה אל פרעה ויהללו את אלהיהם חזנו ויחזקיהו ויקץ ג חס וסי׳ משנתו הענ׳ שלמה

ויעמידו אותו בין העמודים׃ והוה כד טב לבהון ואמרו קרו
לשמשון ויחייך לנא וקרו לשמשון מבית אסיריא וחייך
קדמיהון ואקימו יתיה בין עמודיא׃ ויאמר שמשון אל
הנער המחזיק בידו הניחה אותי והימשני את העמדים אשר ל̇ והמישנ ק
הבית נכון עליהם ואשען עליהם׃ ואמר שמשון לעולימא
דמתקיף בידיה שבוק מני ואמישני ית עמודיא דביתא
מתקן עליהון ואסתמיך עליהון׃ והבית מלא האנשים
והנשים ושמה כל סרני פלשתים ועל הגג כשלשת אלפים
איש ואשה הראים בשחוק שמשון׃ וביתא מלי גבריא ב̇ גם בע׳
ונשיא ותמן כל טורני פלשתאי ועל אגרא כתלתא אלפין
גברא ואתתא דחזן בחוכא דשמשון׃ ויקרא שמשון אל יהוה
ויאמר אדני יהוה זכרני נא וחזקני נא אך הפעם הזה האלהים
ואנקמה נקם אחת משתי עיני מפלשתים׃ וצלי שמשון ב̇ ב̇ ל̇ השין
קדם יי ואמר יי אלהים ייעול דכרני קדמך ותקיפני כען ברם בריה רפה
זמנא הדא יי ואתפרע פורענו חדא מתרתין עיני דנקרו
פלשתאי׃ וילפת שמשון את שני עמודי התוך אשר הבית ל̇ ב̇
נכון עליהם ויסמך עליהם אחד בימינו ואחד בשמאלו׃ ואחד
שמשון ית תרין עמודיא מציעאי דביתא מתקן עליהון
ואסתמיך עליהון חד בימיניה וחד בסמליה׃ ויאמר שמשון ג̇
תמות נפשי עם פלשתים ויט בכח ויפל הבית על הסרנים וחס וחד והמת

נקם ב̇ וסימנ׳ חרב נקמת נקם ברית אחת משתי עיני הניחה ב̇ וסימנ׳ ועתה הניחה לי ואמר שמשון

ועל כל העם אשר בו ויהיו המתים אשר המית במותו רבים
מאשר המית בחייו׃ ואמר שמשון תמות נפשי עם פלשתאי
ונגד בחילא ונפל ביתא על טורניא ועל כל עמא דביה והוו
קטיליא דקטל במותיה סגיאין מדקטל בחיוהי׃ וירדו יט ג
אחיו וכל בית אביהו וישאו אתו ויעלו ויקברו אותו בין
צרעה ובין אשתאל בקבר מנוח אביו והוא שפט את ישראל יד
עשרים שנה׃ ונחתו אחוהי וכל בית אבוהי ונטלו יתיה
וסליקו וקברו יתיה בין צרעה ובין אשתאול בקבורא
דמנוח אבוהי והוא דן ית ישראל עסרין שנין׃

ויהי איש מהר אפרים ושמו מיכיהו׃ והוה ל ל
גברא מטורא דבית אפרים ושמיה מיכה׃ ויאמר לאמו
אלף ומאה הכסף אשר לקח לך ואתי אלית וגם אמרת ה ואת ל ק
באזני הנה הכסף אתי אני לקחתיו ותאמר אמו ברוך בני
ליהוה׃ ואמר לאמיה אלף ומאה סלעין דכסף דאתנסיב ליך
ואת יימית ואף אמרת קדמי הא כספא עמי אנא נסיבתיה
ואמרת אמיה בריך ברי קדם יי׃ וישב את אלף ומאה הכסף פה
לאמו ותאמר אמו הקדש הקדשתי את הכסף ליהוה מידי ל
לבני לעשות פסל ומסכה ועתה אשיבנו לך׃ ואתיב ית
אלף ומאה סלעין דכספא לאמיה ואמרת אמיה אקדשא
אקדישית ית כספא קדם יי מן ידי לברי למעבד צלם ומתכא

מיכיהו ד׳ וסימנ׳ כה׳ ויהי איש וישב את הכסף לאמו וישמע ויבד זמן ויהי ליהושפט עשר עד סוף ספר א...

כה וכען אתיבניה לך׃ וישב את הכסף לאמו ותקח אמו מאתים
י כסף ותתנהו לצורף ויעשהו פסל ומסכה ויהי בבית מיכיהו׃
ואתיב ית כספא לאמיה ונסיבת אמיה מתן סלעין דכסף
ויהבתיה לקינאה ועבדיה צילם ומתכא והוה בבית מיכה׃
ה והאיש מיכה לו בית אלהים ויעש אפוד ותרפים וימלא את
יד אחד מבניו ויהי לו לכהן׃ וגברא מיכה ליה בית טעותא
ועבד אפוד ודמאין וקריב ית קרבן חד מבנוהי והוה ליה
לכהין׃ בימים ההם אין מלך בישראל איש הישר בעיניו
יעשה׃ ביומיא האנון לית מלכא בישראל גבר דכשר בעינוהי
עביד׃ ויהי נער מבית לחם יהודה ממשפחת
י יהודה והוא לוי והוא גר שם׃ והוה עולימא מבית לחם דבית
ב יהודה מזרעית יהודה והוא ליואה והוא דר תמן׃ וילך
טו האיש מהעיר מבית לחם יהודה לגור באשר ימצא ויבא
הר אפרים עד בית מיכה לעשות דרכו׃ ואזל גברא מקרתא
מבית לחם דבית יהודה למדר באתר דישכח ואתא לטורא
דבית אפרים עד בית מיכה למעבד ארכיה׃ ויאמר לו
ג מיכה מאין תבוא ויאמר אליו לוי אנכי מבית לחם יהודה
בטע ואנכי הלך לגור באשר אמצא׃ ואמר ליה מיכה מנא את
בנון אתי׃ ואמר ליה ליואה אנא מבית לחם דבית יהודה ואנא
אזיל למדר באתר דאשכח׃ ויאמר לו מיכה שבה עמדי

אנכי ג׳ בטעמ׳ בנון וסימנ׳ ערוס דברים לוי מידי ימיני בקר הלילה וכל זקף וזרק ואתנה וסופ׳ פ׳ כות

והיה לי לאב ולכהן ואנכי אתן לך עשרת כסף לימים וערך
בגדים ומחיתך וילך הלוי ואמר ליה מיכה תיב עמי ותהוי
לי לאב ולכהין ואנא אתין לך עסר סלעין דכסף לזמן
עדן וזוג לבושין ופרנוסך ואזל ליואה ויואל הלוי
לשבת את האיש ויהי הנער לו כאחד מבניו וצבי ליואה
למתב עם גברא והוה עולימא ליה כחד מבנוהי וימלא
מיכה את יד הלוי ויהי לו הנער לכהן ויהי בבית מיכה
וקריב מיכה ית קרבן ליואה והוה ליה עולימא לכהין והוה
בבית מיכה ויאמר מיכה עתה ידעתי כי ייטיב יהוה לי כי
היה לי הלוי לכהן ואמר מיכה כען ידענא ארי אוטיב יי
לי ארי הוה לי ליואה לכהין בימים ההם אין מלך בישראל יח
ובימים ההם שבט הדני מבקש לו נחלה לשבת כי לא
נפלה לו עד היום ההוא בתוך שבטי ישראל בנחלה
ביומיא האנון לית מלכא בישראל וביומיא האנון שבטא
דבית דן בען להון אחסנא למתב ארי לא אתפלגת ליה
עד יומא ההוא בגו שבטיא דישראל באחסנא
וישלחו בני דן ממשפחתם חמשה אנשים
מקצותם אנשים בני חיל מצרעה ומאשתאול לרגל את
הארץ ולחקרה ויאמרו אלהם לכו חקרו את הארץ ויבאו
הר אפרים עד בית מיכה וילינו שם ושלחו בני דן מזרעיתהון

המה יט׳ ריש׳ פס׳ וסימ׳ כי׳ המה וכו׳ החיה גם מריבה עם בית מיכה הרחיקו מטיבים בארץ ינוף וכו׳

חמשה גברין מקצתהון גברין בני חילא מצרעה ומאשתאול
לאללא ית ארעא ולמבדקה ואמרו להון איזילו בדוקו ית
ארעא ואתו לטורא דבית אפרים עד בית מיכה ובתו תמן
יט ריש פס המה עם בית מיכה והמה הכירו את קול הנער הלוי ויסורו
שם ויאמרו לו מי הביאך הלם ומה אתה עשה בזה ומה לך
פה איאנון עם בית מיכה ואנון אשתמודעו ית קל עולימא
ליואה וזרו לתמן ואמרו ליה מא איתיך הלכא ומא את
ג עביד כא ומא לך כדין ויאמר אלהם כזה וכזה עשה לי
מיכה וישכרני ואהיה לו לכהן ואמר להון כדין וכדין עבד
לי מיכה ואגרני והוית ליה לכהין ויאמרו לו שאל נא
באלהים ונדעה התצלח דרכנו אשר אנחנו הלכים עליה
ואמרו ליה שאיל כען במימרא דיי ונדע התצלח אורחנא
דאנחנא אזלין עלה ויאמר להם הכהן לכו לשלום נכח
יהוה דרככם אשר תלכו בה ואמר להון כהנא איזילו
לשלם אתקין יי אורחכון דתהכון בה וילכו
ב חמשת האנשים ויבאו לישה ויראו את העם אשר בקרבה
יושבת לבטח כמשפט צידנים שקט ובטח ואין מכלים
דבר בארץ יורש עצר ורחוקים המה מצדנים ודבר אין להם
עם אדם ואזלו חמשה גבריא ואתו ללישו וחזו ית עמא
דבגוה יתבין לרחצן כהלכת צידונאי דשקטין ושרן לרחצן

ירכליך בג׳ תמהו יגעון יאבדו ראו מעשה יי במורדי אור יבאו אל מקדשי ישאו קולם בלו ערותה כרעו עריס

ולית דמנזיק פתגמא בארעא ירותין זעירין ורחיקין אנון
מצידונאי ופתגם לית להון עם אנש׃ ויבאו אל אחיהם צרעה
ואשתאל ויאמרו להם אחיהם מה אתם׃ ואתו לות אחיהון
לצרעה ולאשתאול ואמרו להון אחיהון מא אתון׃ ויאמרו
קומה ונעלה עליהם כי ראינו את הארץ והנה טובה מאד
ואתם מחשים אל תעצלו ללכת לבא לרשת את הארץ׃
ואמרו קומו ונסק עליהון ארי חזינא ית ארעא והא טבא
לחדא ואתון שתקין לא תתרשלון למיזל למיעל למירת
ית ארעא׃ כבאכם תבאו אל עם בטח והארץ רחבת ידים
כי נתנה אלהים בידכם מקום אשר אין שם מחסור כל דבר
אשר בארץ׃ כמיתיכון תיעלון לות עמא דשרין לרחצן
וארעא פתיות ידין ארי מסרה יי בידכון אתרא דלית תמן
חסרן כל מדעם דבארעא׃ ויסעו משם ממשפחת הדני
מצרעה ומאשתאל שש מאות איש חגור כלי מלחמה׃
ונטלו מתמן מזרעית דן מצרעה ומאשתאול שית מאה
גברא מזרזין במני קרבא׃ ויעלו ויחנו בקרית יערים ביהודה
על כן קראו למקום ההוא מחנה דן עד היום הזה הנה אחרי
קרית יערים׃ וסליקו ושרו בקרית יערים בארעא דבית
יהודה על כין קרו לאתרא ההוא משרית דן עד יומא הדין
הא היא אחורי קרית יערים׃ ויעברו משם הר אפרים ויבאו׃

חבורים ג׳ ב׳ חב׳ וחד מל׳ וסימנ׳ מתניכם חגרים ושש מאות איש ומתניו חגרים חד בת׳ וחד בנב׳ וחד

עד בית מיכה ועברו מתמן לטורא דבית אפרים ואתו עד
בית מיכה ויענו חמשת האנשים ההלכים לרגל את הארץ
ליש ויאמרו אל אחיהם הידעתם כי יש בבתים האלה אפוד
ותרפים ופסל ומסכה ועתה דעו מה תעשו ואתיבו חמשה
גבריא דאזלו לאללא ית ארעא ליש ואמרו לאחיהון
הידעיתון ארי אית בבתיא האלין אפוד ודמאין וצלם ומתכא
וכען דעו מא תעבדון ויסורו שמה ויבאו אל בית הנער הלוי
בית מיכה וישאלו לו לשלום וזרו לתמן ועלו לבית עולימא
ליואה לבית מיכה ושאילו ליה לשלם ושש מאות איש
חגורים כלי מלחמתם נצבים פתח השער אשר מבני דן
ושית מאה גברא מזרזין במני קרביהון קימין במעלנא
דתרעא דמשבט בני דן ויעלו חמשת האנשים ההלכים
לרגל את הארץ באו שמה לקחו את הפסל ואת האפוד ואת
התרפים ואת המסכה והכהן נצב פתח השער ושש מאות
האיש החגור כלי המלחמה וסליקו חמשה גבריא דאזלו
לאללא ית ארעא עלו לתמן נסיבו ית צלמא וית איפודא וית
דמאין וית מתכא וכהנא קאים במעלנא דתרעא ושית מאה
גברא דמזרזין במני קרבא ואלה באו בית מיכה ויקחו
את פסל האפוד ואת התרפים ואת המסכה ויאמר אליהם
הכהן מה אתם עשים ואלין עלו לבית מיכה ונסיבו ית צלם

יפים ריש פיס מלה חדה ותניג שמה וסימנהון ונחספו שמה לגם שמה וחב ונעלתי שמה והבחתם שמה וי

איפודא וית דמאין וית מתכא ואמר להון כהנא מא אתון
עבדין׃ ויאמרו לו החרש שים ידך על פיך ולך עמנו והיה
לנו לאב ולכהן הטוב היותך כהן לבית איש אחד או היותך
כהן לשבט ולמשפחה בישראל׃ ואמרו ליה שתוק שוי
ידך על פומך ואיזיל עמנא ותהוי לנא לאב ולכהין הטב
דתהי כהין לבית גבר חד או תהי כהין לשבט ולזרעית בישר׳
וייטב לב הכהן ויקח את האפוד ואת התרפים ואת הפסל
ויבא בקרב העם׃ ושפר לבא דכהנא ונסיב ית איפודא וית
דמאין וית צלמא ועל בגו עמא׃ ויפנו וילכו וישימו את הטף
ואת המקנה ואת הכבודה לפניהם׃ ואתפניאו ואזלו ושויאו
ית טפלא וית בעירא וית קנינא קדמיהון׃ המה הרחיקו מבית
מיכה והאנשים אשר בבתים אשר עם בית מיכה נזעקו
וידביקו את בני דן׃ אנון ארחיקו מבית מיכה וגבריא דבבתיא
דעם בית מיכה אתכנישו ואדביקו ית בני דן׃ ויקראו אל
בני דן ויסבו פניהם ויאמרו למיכה מה לך כי נזעקת׃ וקרו
לבני דן ואסחרו אפיהון ואמרו למיכה מא לך ארי אתכנשתא
ויאמר את אלהי אשר עשיתי לקחתם ואת הכהן ותלכו
ומה לי עוד ומה זה תאמרו אלי מה לך׃ ואמר ית דחלתי
דעבדית נסיבתון ודברתון ית כהנא ואזלתון ומא לי עוד
ומרין אתון אמרין לי מא לך׃ ויאמרו אליו בני דן אל תשמע

והיה ו׳ וסימנ׳ ברכה תמנים שם נכון לי לאב לכו׳ ולכהן ג׳ וסימנ׳ מדין שבע בנות היה לי לנו לאב

מ״ל קולך עמנו פן יפגעו בכם אנשים מרי נפש ואספתה נפשך
ונפש ביתך ואמרו ליה בני דן לא תשמע קלך עמנא דלמא
ישלטון בכון גברין מרירי נפש ותסיף נפשך ונפש אנש
ג׳ ביתך וילכו בני דן לדרכם וירא מיכה כי חזקים המה ממנו
ויפן וישב אל ביתו ואזלו בני דן לאורחהון וחזא מיכה ארי
תקיפין אנון מניה ואתפני ותב לביתיה והמה לקחו את אשר
עשה מיכה ואת הכהן אשר היה לו ויבאו על ליש על עם
ח׳ שקט ובטח ויכו אותם לפי חרב ואת העיר שרפו באש ואנון
נסיבו ית דעבד מיכה ודברו ית כהנא דהוה ליה ואתו על
ליש על עמא דשקטין ושרן לרחצן ומחו יתהון לפתגם
דחרב וית קרתא אוקידו בנורא ואין מציל כי רחוקה היא
ז׳ בטע מצידון ודבר אין להם עם אדם והיא בעמק אשר לבית
רחב ויבנו את העיר וישבו בה וליתדמשיזיב ארי רחיקין
אנון מצידונאי ופתגם לית להון עם אנש הינון במישרא
דלבית רחב ובנו ית קרתא ויתיבו בה ויקראו שם העיר
ב׳ מ״ל וחד לנער הילוד דן בשם דן אביהם אשר יולד לישראל ואולם ליש שם
העיר לראשנה וקרו שמה דקרתא דן כשום דן אבוהון
דאתיליד לישראל וברם ליש שמה דקרתא מלקדמין
ד׳ אותיות תלוים ויקימו להם בני דן את הפסל ויהונתן בן גרשם בן מנשה
ב׳ הוא ובניו היו כהנים לשבט הדני עד יום גלות הארץ

ד׳ אותיות תלוים וסימ׳ מנשה מיער מרשעים רשעים · יולד ב׳ מ״ל וסימ׳ לישראל לעמל יולד וחד מה

ואקימו להון בני דן ית צלמא ויהונתן בר גרשם בר מנשה
הוא ובנוהי הוו כומרין לשבטא דבית דן עד יומא דגלו
יתבי ארעא׃ וישימו להם את פסל מיכה אשר עשה כל
ימי היות בית האלהים בשלה׃ ושויאו להון ית צלם מיכה
דעבד כל יומין דהוה קיים בית מקדשא דיי בשילו׃
ויהי בימים ההם ומלך אין בישראל ויהי יט
איש לוי גר בירכתי הר אפרים ויקח לו אשה פילגש מבית ו מח׳
לחם יהודה׃ והוה ביומיא האנון ומלכא לית בישראל והוה
גברא ליואה דר בסיפי טורא דבית אפרים ונסיב ליה אתתא ב׳
לחינתא מבית לחם דבית יהודה׃ ותזנה עליו פילגשו ותלך חד
מאתו אל בית אביה אל בית לחם יהודה ותהי שם ימים ריש׳ פס׳
ארבעה חדשים׃ ובסרת עלוהי לחינתיה ואזלת מלותיה וחד סוף פס׳
לות אבוהא לבית לחם דבית יהודה והות תמן יומין ארבעה
ירחין׃ ויקם אישה וילך אחריה לדבר על לבה להשיבו להשיבה ק׳
ונערו עמו וצמד חמרים ותביאהו בית אביה ויראהו אבי
הנערה וישמח לקראתו׃ וקם בעלה ואזל בתרהא למללא
על לבה לאתבותה ועולימיה עמיה וזוג חמרין ואעלתיה
לבית אבוהא וחזיה אבוהא דעולימתא וחדי לקדמותיה׃
ויחזק בו חתנו אבי הנערה וישב אתו שלשת ימים ויאכלו
וישתו וילינו שם׃ ואתקיף ביה חמוהי אבוהא דעולימתא

ותזנה ב׳ חד ריש פס׳ וחד סוף פס׳ וסימנה׳ עליו פילגשו זרע מנאף חזקיה ב׳ וסי׳ מיכה לענות כרא׳

ויתיב עמיה תלתא יומין ואכלו ושתיאו ובתו תמן ויהי ביום
הרביעי וישכימו בבקר ויקם ללכת ויאמר אבי הנערה אל
חתנו סעד לבך פת לחם ואחר תלכו והוה ביומא רביעאה צ̇ד קמץ שוא במשפט
ואקדימו בצפרא וקם למיזל ואמר אבוהא דעולימתא
לחתניה סעוד לבך פתא דלחמא ובתר כין תיזלון וישבו
ויאכלו שניהם יחדו וישתו ויאמר אבי הנערה אל האיש
הואל נא ולין ויטב לבך ואסחרו ואכלו תרויהון כחדא ושתיאו ג̇ חס
ואמר אבוהא דעולימתא לחתניה שרי כען וביתו וישפר
לבך ויקם האיש ללכת ויפצר בו חתנו וישב וילן שם וקם ל̇
גברא למיזל ואתקיף ביה חמוהי ותב ובת תמן וישכם
בבקר ביום החמישי ללכת ויאמר אבי הנערה סעד נא לבבך צ̇ד ובענ
והתמהמהו עד נטות היום ויאכלו שניהם ואקדים בצפרא
ביומא חמישאה למיזל ואמר אבוהא דעולימתא סעוד כען
לבך ואתעכבו עד מפני יומא ואכלו תרויהון ויקם האיש
ללכת הוא ופילגשו ונערו ויאמר לו חתנו אבי הנערה הנה
נא רפה היום לערוב לינו נא הנה חנות היום לין פה וייטב צ̇ כה̇ מל
לבבך והשכמתם מחר לדרככם והלכת לאהלך וקם גברא הי̇ ג̇ חס
למיזל הוא ולחינתיה ועולימיה ואמר ליה חמוהי אבוהא
דעולימתא הא כען פנא יומא למערב ביתו כען הכא נחת
יומא ביתו כא וישפר לבך ותקדמון מחר לאורחכון ותהך

והשכמתם ב̇ וסימנ̇ והשכמתם והלכתם לדרככם הנה נא רפה היום לערוב לינו נא וערה השכם

לקרוד׃ ולא אבה האיש ללון ויקם וילך ויבא עד נכח יבוס
היא ירושלם ועמו צמד חמורים חבושים ופילגשו עמו׃
ולא אבא גברא למבת וקם ואזל ואתא עד לקביל יבוס היא
ירושלם ועמיה זוג חמרין חשיקין ולחינתיה עמיה׃ הם
עם יבוס והיום רד מאד ויאמר הנער אל אדניו לכה נא
ונסורה אל עיר היבוסי הזאת ונלין בה׃ אנון עם יבוס ויומא
מאך לחדא ואמר עולימא לרבוניה איתא כען ונזור
לקרתא דיבוסאה הדין ונבית בה׃ ויאמר אליו אדניו לא
נסור אל עיר נכרי אשר לא מבני ישראל הנה ועברנו עד
גבעה׃ ואמר ליה רבוניה לא נזור לקרית בני עממיא דלא
מבני ישראל אנון ונתמטי עד גבעתא׃ ויאמר לנערו לך
ונקרבה באחת המקמות ולנו בגבעה או ברמה׃ ואמר
לעולימיה איתו ונתקרב בחד מן אתריא ונבית בגבעתא
או ברמתא׃ ויעברו וילכו ותבא להם השמש אצל הגבעה
אשר לבנימן׃ ועברו ואזלו ועלת להון שמשא בסטר גבעתא
דלשבט בנימין׃ ויסרו שם לבוא ללון בגבעה ויבאו וישב
ברחוב העיר ואין איש מאסף אותם הביתה ללון׃ וזרו לתמן
למיעל למבת בגבעתא ואתא ויתיב ברחובא דקרתא ולית
אנש דכניש יתהון לביתא למבת׃ והנה איש זקן בא מן
מעשהו מן השדה בערב והאיש מהר אפרים והוא גר בגבעה

ואין איש ז׳ וסימנה׳ מאנשי הצבא ויסורו שם ויאמר אלין מבני ישראל וארא מרגע בארצי היניקאדי

ואנשי

ואנשי המקום בני ימיני והא גברא סבא אתא מן עבידתיה
מן חקלא ברמשא וגברא מטורא דבית אפרים והוא דאר
בגבעתא ואנשי אתרא בני שבטא דבית בנימין וישא עיניו
וירא את האיש הארח ברחב העיר ויאמר האיש הזקן אנה
תלך ומאין תבוא וזקף עינוהי וחזא ית גברא דארח ברחוב
קרתא ואמר גברא סבא לאן את אזיל ולאן את אתי ויאמר
אליו עברים אנחנו מבית לחם יהודה עד ירכתי הר אפרים
משם אנכי ואלך עד בית לחם יהודה ואת בית יהוה אני הלך
ואין איש מאסף אותי הביתה ואמר ליה עברין אנחנא
מבית לחם דבית יהודה עד סיפי טורא דבית אפרים מתמן
אנא ואזלית עד בית לחם דבית יהודה ולבית מקדשא דיי
אנא אזיל ולית אנש דכניש יתי לביתא וגם תבן גם מספוא
יש לחמורינו וגם לחם ויין יש לי ולאמתך ולנער עם עבדיך
אין מחסור כל דבר ואף תבנא אף כסתא אית לחמרנא
ואף לחים וחמר אית לי ולאמתך ולעולימא דעם עבדך
לית חסרין כל מדעם ויאמר האיש הזקן שלום לך רק כל
מחסורך עלי רק ברחוב אל תלן ואמר גברא סבא שלם
לך לחוד כל חסרנך עלי לחוד ברחובא לא תבית ויביאהו
לביתו ויבול לחמורים וירחצו רגליהם ויאכלו וישתו ואעליה
לביתיה ורמא כסתא לחמריא ואסחו ריגליהון ואכלו

תלין ב׳ ובפת׳ רב וסימנה׳ ובהמרותם תלן עיני רק ברחוב אל תלן׳ חד בנביא׳ וחד בכתוב׳

ושתיאו והמה מטיבים את לבם והנה אנשי העיר אנשי בני
בליעל נסבו את הבית מתדפקים על הדלת ויאמרו אל
האיש בעל הבית הזקן לאמר הוצא את האיש אשר בא — ה' וחד והוצא את שני
אל ביתך ונדענו ואנון מיטיבין ית לבהון והא אנשי קרתא
גברין בני רשעא אחקין ית ביתא אחקין למתבר דשא
ואמרו לגברא מריה דביתא סבא למימר אפיק ית גברא
דעל לביתך ונדעניה ויצא אליהם האיש בעל הבית ויאמר
אלהם אל אחי אל תרעו נא אחרי אשר בא האיש הזה אל
ביתי אל תעשו את הנבלה הזאת ונפק לותהון גברא מריה — ג
דביתא ואמר להון בבעו אחי לא תבאשון כען בתר דעל
גברא הדין לביתי לא תעבדון ית קלנא הדין הנה בתי הבתולה
ופילגשהו אוציאה נא אותם וענו אותם ועשו להם הטוב
בעיניכם ולאיש הזה לא תעשו דבר הנבלה הזאת הא
ברתי בתולתא ולחינתיה אפיק כען יתהון ועני יתהון
ועבידו להון כתקין בעיניכון ולגברא הדין לא תעבדון
עיסק קלנא הדין ולא אבו האנשים לשמע לו ויחזק
האיש בפילגשו ויצא אליהם החוץ וידעו אותה ויתעללו — יג ב חס
בה כל הלילה עד הבקר וישלחוה בעלות השחר ולא אבו — בעלות
גבריא לקבלא מניה ואתקיף גברא בלחינתיה ואפיק לותהון
לברא וידעו יתה ואתעללו בה כל ליליא עד צפרא ושלחוהא

ויצא יג חס וסימנה' פרח המטות בפילגשו הדדעזר משרתו למרחב משחור נשא מאוירות מגלה מנחם האשה

כמסק צפרא ותבוא האשה לפנות הבקר ותפל פתח בית
האיש אשר אדוניה שם עד האור ואתת אתתא למפני צפרא
ונפלת בתרע בית גברא דרבונה תמן עד דנהר ויקם אדניה
בבקר ויפתח דלתות הבית ויצא ללכת לדרכו והנה האשה
פילגשו נפלת פתח הבית וידיה על הסף וקם רבונה בצפרא
ופתח דשי ביתא ונפק למיזל לאורחיה והא אתתא לחינתיה
רמיא בתרע ביתא וידהא על סיפא ויאמר אליה קומי
ונלכה ואין עונה ויקחה על החמור ויקם האיש וילך
למקמו ואמר לה קומי וניזיל ולא מתיבא ונסבה על חמרא
ג וקם גברא ואזל לאתריה ויבא אל ביתו ויקח את המאכלת
ויחזק בפילגשו וינתחה לעצמיה לשנים עשר נתחים
צ ואות הילך וישלחה בכל גבול ישראל ואתא לביתיה ונסיב ית סכינא
ואתקיף בלחינתיה ופלגה לאברהא לתרי עסר אברין
ושלחה בכל תחום ארעא דישראל והיה כל הראה ואמר
צ ג לא נהיתה ולא נראתה כזאת למיום עלות בני ישראל
צ וחס עצה מארץ מצרים עד היום הזה שימו לכם עליה עצו ודברו
והוה כל דחזי ליה ואמר לא הות ולא אתחזיאת כהדא
למיומא דסליקו בני ישראל מארעא דמצרים עד יומא
כ הדין שוו לכון עלה אתיעטו ומלילו ויצאו
כל בני ישראל ותקהל העדה כאיש אחד למדן ועד באר

המאכלת ג' וסימנ' ויקח בידו את המאכלת וישלח אברהם את ידו ויבא אל ביתו ויקח את המאכלת

שבע וארץ הגלעד אל יהוה המצפה ונפקו כל בני ישר׳ מוגה
ואתכנישת כנשתא כגברא חד למרין ועד באר שבע וארע
גלעד לקדם יי׳ למצפיא ויתיצבו פנות כל העם כל שבטי
ישראל בקהל עם האלהים ארבע מאות אלף איש רגלי
שלף חרב ואתעתדו רישי כל עמא כל שבטיא דישר׳
בקהל עמא דיי׳ ארבע מאה אלפין גבר רגלי שלפי סיפא

וישמעו בני בנימן כי עלו בני ישראל
המצפה ויאמרו בני ישראל דברו איכה נהיתה הרעה הזאת
ושמעו בני בנימין ארי סליקו בני ישר׳ למצפיא ואמרו
בני ישר׳ מלילו איכדין הות בשתא הדא ויען האיש הלוי
איש האשה הנרצחה ויאמר הגבעתה אשר לבנימן באתי
אני ופילגשי ללון ואתיב גברא ליואה בעלה דאתתא קטילתא
ואמר לגבעתא דלשבט בנימין עלית אנא ולחינתי למבת
ויקמו עלי בעלי הגבעה ויסבו עלי את הבית לילה אותי
דמו להרג ואת פילגשי ענו ותמת וקמו עלי יתבי גבעתא
ואקיפו עלי ית ביתא בליליא עלי חשיבו למקטל וית
לחינתי ענוהא ומיתת ואחז בפילגשי ואנתחה ואשלחה
בכל שדה נחלת ישראל כי עשו זמה ונבלה בישראל
ואחדית בלחינתי ואדימתה ושלחתה בכל תחום אחסנת
ארעא דישר׳ ארי עבדו עיצת חטין ודלא כשר בישר׳

למנוס ג׳ וסימנ׳ לא נהיתה ולא נראתה כזאת כי לא ישבתי בבית [illegible] למנוס טור אפרים

הנה כלכם בני ישראל הבו לכם דבר ועצה הלם הא כלכון
בני ישראל הבו לכון פתגם ועצה הלכא ויקם כל העם כאיש
אחד לאמר לא נלך איש לאהלו ולא נסור איש לביתו
וקם כל עמא כגברא חד למימר לא ניזיל גבר למשכניה
ולא נזור גבר לביתיה ועתה זה הדבר אשר נעשה לגבעה
עליה בגורל וכען דין פתגמא דנעביד לגבעתא נתפרג
עלה בעדבא ולקחנו עשרה אנשים למאה לכל שבטי
ישראל ומאה לאלף ואלף לרבבה לקחת צדה לעם לעשות
לבואם לגבע בנימן ככל הנבלה אשר עשה בישראל ונדבר
עסרה גברין למאה לכל שבטיא דישראל ומאה לאלפא
ואלפא לרבותא למסב זודין לעמא למעבד לאיתיהון
לגבעתא דבית בנימין ככל קלנא דאתעביד בישראל
ויאסף כל איש ישראל אל העיר כאיש אחד חברים ואתכנש
כל אנש ישראל לקרתא כגברא חד שוין וישלחו
שבטי ישראל אנשים בכל שבטי בנימן לאמר מה הרעה
הזאת אשר נהיתה בכם ושלחו שבטיא דישראל גברין
בכל שבטי בנימין למימר מא בישתא הדא דהות בכון
ועתה תנו את האנשים בני בליעל אשר בגבעה ונמיתם
ונבערה רעה מישראל ולא אבו בנימן לשמע בקול
אחיהם בני ישראל וכען הבו ית גבריא בני רשעא דבגבעתא

ויאסף ג׳ וסימנ׳ משה כל איש ישראל חברים ג׳ וסימנ׳ כאיש אחד חברים מקשיבים לקולך

ונקטילינון ונפלי עביד דביש מישראל ולא אבו בני בנימן
לקבלא למימר אחיהון בני ישראל ויאספו בני בנימן מן
הערים הגבעתה לצאת למלחמה עם בני ישראל ואתכנשו
בני בנימין מן קרויא לגבעתא למפק לאגחא קרבא עם בני
ישראל ויתפקדו בני בנימן ביום ההוא מהערים עשרים
וששה אלף איש שלף חרב לבד מישבי הגבעה התפקדו
שבע מאות איש בחור ואתמניאו בני בנימין ביומא ההוא
מקרויא עסרין ושתה אלפין גברא שלפי סיפא בר מיתבי
גבעתא אתמניאו שבע מאה גבר עולים מכל העם הזה
שבע מאות איש בחור אטר יד ימינו כל זה קלע באבן אל
השערה ולא יחטא מכל עמא הדין שבע מאה גבר עולים
גברא גמיר בידיה דימינא כל אלין דשדן אבנא בקלעא
ומדמן בכינת סערא ולא משנן ואיש ישראל
התפקדו לבד מבנימן ארבע מאות אלף איש שלף חרב
כל זה איש מלחמה ואנש ישראל אתמניאו בר מדבית בנימן
ארבע מאה אלפין גברי שלפי סיפא כל אלין גברי עבדי
קרבא ויקמו ויעלו בית אל וישאלו באלהים ויאמרו בני
ישראל מי יעלה לנו בתחלה למלחמה עם בני בנימן ויאמר
יהוה יהודה בתחלה וקמו וסליקו לבית אל ושאילו במימרא
דייי ואמרו בני ישראל מן יסק לנא בקדמיתא לאגחא קרבא

מהערים ד' וסימנ' ונס אל אחת מהערים ויתפקדו בני בנימן ביום ההוא הרביעתהו כהף

ט׳ מל׳ עם בני בנימין ואמר יי יהודה בקדמיתא׃ ויקומו בני ישראל
ב׳ בבקר ויחנו על הגבעה׃ וקמו בני ישראל בצפרא ושרו על
עד גבעתא׃ ויצא איש ישראל למלחמה עם בנימן ויערכו
אתם איש ישראל מלחמה אל הגבעה׃ ונפק אנש ישראל
לאגחא קרבא עם דבית בנימן וסדרו עמהון אנש ישראל
קרבא על גבעתא׃ ויצאו בני בנימן מן הגבעה וישחיתו בישראל
ביום ההוא שנים ועשרים אלף איש ארצה׃ ונפקו בני בנימן
מן גבעתא וחבילו מן ישראל ביומא ההוא עסרין ותרין אלפין
גברין קטילין רמן לארעא׃ ויתחזק העם איש ישראל
ויספו לערך מלחמה במקום אשר ערכו שם ביום הראשון׃
ואתקף עמא אנש ישראל ואוסיפו לסדרא קרבא באתרא
דסדרו תמן ביומא קדמאה׃ ויעלו בני ישראל ויבכו לפני
ב׳ יהוה עד הערב וישאלו ביהוה לאמר האוסיף לגשת למלחמה
חד מל׳ עם בני בנימן אחי ויאמר יהוה עלו אליו׃ וסליקו בני ישראל
וחד חס׳ ובכו קדם יי עד רמשא ושאילו במימרא דיי למימר האוסיף
וכול׳ בעני׳ למקרב לאגחא קרבא עם בני בנימין אחי ואמר יי סקו
עליהון׃ ויקרבו בני ישראל אל בני בנימן ביום השני׃ וקריבו
בני ישראל לות בני בנימן ביומא תנינא׃ ויצא בנימן לקראתם
מן הגבעה ביום השני וישחיתו בבני ישראל עוד שמנת
עשר אלף איש ארצה כל אלה שלפי חרב׃ ונפקו דבית בנימן

ויקומו ט׳ מל׳ וסימנה׳ ויאכלו וישתו שרי מואב על הגבעה וילכו זיפה כל איש חיל וחברו ויגוסו בנשף

לקדמותהון מן גבעתא ביומא תנינא וחבילו בבני ישראל
עוד תמנת עסר אלפין גברא קטילין רמן לארעא כל אלין
שלפי סיפא ויעלו כל בני ישראל וכל העם ויבאו בית אל
ויבכו וישבו שם לפני יהוה ויצומו ביום ההוא עד הערב
ויעלו עלות ושלמים לפני יהוה וסליקו כל בני ישראל וכל
עמא ואתו לבית אל ובכו ויתיבו תמן קדם יי וצמו ביומא ההוא
עד רמשא ואסיקו עלון ונכסת קדשין קדם יי וישאלו בני
ישראל ביהוה ושם ארון ברית האלהים בימים ההם ושאילו
בני ישראל במימרא דיי ותמן ארון קימא דיי ביומיא האנון
ופינחס בן אלעזר בן אהרן עמד לפניו בימים ההם לאמר
האוסף עוד לצאת למלחמה עם בני בנימן אחי אם אחדל ג חד חס וחד מל ובעג
ויאמר יהוה עלו כי מחר אתננו בידך ופנחס בר אלעזר בר
אהרן קאים קדמוהי ביומיא האנון למימר האוסיף עוד
למפק לאגחא קרבא עם בני בנימן אחי אם אתמנע ואמר
יי סקו ארי מחרא אמסרינון בידך וישם ישראל ארבים
אל הגבעה סביב ושוי ישראל כמנין על גבעתא סחור סחור
ויעלו בני ישראל אל בני בנימן ביום השלישי
ויערכו אל הגבעה כפעם בפעם וסליקו בני ישראל לות בני ז
בנימין ביומא תליתאה וסדרו קרבא על גבעתא כזמן בזמן
ויצאו בני בנימן לקראת העם הנתקו מן העיר ויחלו להכות

כפעם בפעם וסימנ׳ ולא הלך כפעם בפעם ואנער כפעם הנתקו ודעליה שמואל שמואל וישב המלך

מהעם חללים כפעם בפעם במסלות אשר אחת עלה בית
אל ואחת גבעתה בשדה כשלשים איש בישראל ונפקו
בני בנימין לקדמות עמא אתנגידו מן קרתא ושריאו לקטלא
מן עמא קטילין כזמן בזמן בכיבש אורחתא דחדא סלקא
לבית אל וחדא לגבעתא בחקלא כתלתין גברא בישראל ויאמרו
בני בנימן נגפים הם לפנינו כבראשנה ובני ישראל אמרו
ננוסה ונתקנוהו מן העיר אל המסלות ואמרו בני בנימן תבירין
אנון קדמנא כד בקדמיתא ובני ישראל אמרו ניפוך ונגודינון
מן קרתא לכבשיא וכל איש ישראל קמו ממקומו ויערכו
בבעל תמר וארב ישראל מגיח ממקמו ממערה גבע וכל
אנש ישראל קמו מאתרהון וסדרו קרבא במישרי יריחו
וכמנא ישראל מגיח מאתריה ממישר גבעתא ויבאו מנגד
לגבעה עשרת אלפים איש בחור מכל ישראל והמלחמה
כבדה והם לא ידעו כי נגעת עליהם הרעה ואתו מדרומא
לגבעתא עסרא אלפין גבר עולים מכל ישראל ועבדי קרבא
תקיפו ואנון לא ידעין ארי קריבת דאתיתי עליהון בשתא
ויגף יהוה את בנימן לפני ישראל וישחיתו
בני ישראל בבנימן ביום ההוא עשרים וחמשה אלף ומאה
איש כל אלה שלף חרב ותבר יי ית דבית בנימן קדם ישראל
וחבילו בני ישראל בדבית בנימן ביומא ההוא עסרין וחמשה

ממקמו וחס בליש וסימנה כול אורי חד מגיח ממקמו ומשחית גוים חסר המרכים עז וחווה וישבהו אל

אלפין ומאה גוברא כל אלין שלפי סיפא׃ ויראו בני בנימן כי
נגפו ויתנו איש ישראל מקום לבנימן כי בטחו אל הארב
אשר שמו אל הגבעה׃ וחזו בני בנימן ארי אתברו ויהבו אנש
ישראל אתרא לדבית בנימין ארי אתרחיצו על כמנא דשויאו
על גבעתא׃ והארב החישו ויפשטו אל הגבעה וימשך הארב
ויך את כל העיר לפי חרב׃ וכמנא אוחי ואתנגידו על גבעתא
ואתנגיד כמנא ומחא ית כל קרתא לפתגם דחרב׃ והמועד
היה לאיש ישראל עם הארב הרב להעלותם משאת העשן
מן העיר׃ וזמנא הוה מתקן לאנש ישראל עם כמנא דיסגון
לאסקא יטור דתנן מן קרתא׃ ויהפך איש ישראל במלחמה
ובנימן החל להכות חללים באיש ישראל כשלשים איש
כי אמרו אך נגוף נגף הוא לפנינו כמלחמה הראשנה׃ ואתחזר
אנש ישראל בקרבא ודבית בנימן שריאו לקטלא קטילין
באנש ישראל כתלתין גברין ארי אמרו ברם מתבר תבירין
אנון קדמנא כקרבא קדמאה׃ והמשאת החלה לעלות מן
העיר עמוד עשן ויפן בנימן אחריו והנה עלה כליל העיר
השמימה׃ וכמנא שרי לאסקא מן קרתא יטור דתנן ואתפניאו
דבית בנימן לאחוריהון והא סליק תננא דקרתא לצית שמיא׃
ואיש ישראל הפך ויבהל איש בנימן כי ראה כי נגעה עליו
הרעה׃ ואנש ישראל אתהפיך ואתבהילו אנש בנימן ארי חזא

הרב ב̇ וסימנ׳ להעלותם משאת העשן מן העיר הרבה כבסני מעונני הרבה כל וקר׳ הרב

ארי קריבת דתיתי ליה בישתא׃ ויפנו לפני איש ישראל אל
דרך המדבר והמלחמה הדביקתהו ואשר מהערים משחיתים
אותו בתוכו׃ ואתפניאו קדם אנש ישראל לאורח מדברא
ועבדי קרבא אדביקונון ואנש כמנא קמו מקרויהון קטלין
להון מגאו ומבא׃ כתרו את בנימן הרדיפהו מנוחה הדריכהו
עד נכח הגבעה ממזרח שמש׃ טרטילו ית דבית בנימין
רדפונין מבית נחהון טרדונון עד לקביל גבעתא ממדנח
שמשא׃ ויפלו מבנימן שמנה עשר אלף איש את כל אלה אנשי
חיל׃ ואתקטילו מדבית בנימן תמנת עסר אלפין גברא ית כל
אלין גברי עבדי קרבא׃ ויפנו וינסו המדברה אל סלע הרמון
ויעללהו במסלות חמשת אלפים איש וידביקו אחריו עד
גדעם ויכו ממנו אלפים איש׃ ואתפניאו ואפכו למדברא
לכיף רמון ואטמרו בכבשיא חמשה אלפין גברא ואדביקון
בתריהון עד גדעם וקטלו מנהון תרין אלפין גברא׃ ויהי כל
הנפלים מבנימן עשרים וחמשה אלף איש שלף חרב
ביום ההוא את כל אלה אנשי חיל׃ והוון כל דאתקטלו מדבית
בנימין עסרין וחמשה אלפין גברא שלפי סיפא ביומא ההוא
ית כל אלין גברי עבדי קרבא׃ ויפנו וינסו המדברה אל
סלע הרמון שש מאות איש וישבו בסלע רמון ארבעה
חדשים׃ ואתפניאו ואפכו למדברא לכיף רמון שית מאה

הדריכהו ב׳ חד חס׳ וחד מל׳ וסימנ׳ כתרו את בנימן הרדיפהו חס׳ לא הדריכוהו בנ׳ שחץ מל׳

גברא ויתיבו בכיף רמון ארבעה ירחין׃ ואיש ישראל שבו
אל בני בנימן ויכום לפי חרב מעיר מתם עד בהמה עד כל
הנמצא גם כל הערים הנמצאות שלחו באש׃ ואנש ישר׳
תבו לות בני בנימן ומחונון לפתגם דחרב מקרויהון גמרונון
עד בעירא עד כל דאשתכח אוקידו בנורא׃
כא ואיש ישראל נשבע במצפה לאמר איש ממנו
לא יתן בתו לבנימן לאשה׃ ואנש ישר׳ קיימו במצפיא למימר
אנש מננא לא יתין ברתיה לדבית בנימין לאתו׃ ויבא העם
בית אל וישבו שם עד הערב לפני האלהים וישאו קולם
ויבכו בכי גדול׃ ואתא עמא לבית אל ויתיבו תמן עד רמשא
קדם יי וארימו קלהון ובכו בכי סגיאה׃ ויאמרו למה יהוה
אלהי ישראל היתה זאת בישראל להפקד היום מישראל
שבט אחד׃ ואמרו למא יי אלהא דישר׳ הות דא בישר׳
למשגי יומא דין מישר׳ שבטא חד׃ ויהי ממחרת וישכימו
העם ויבנו שם מזבח ויעלו עלות ושלמים׃ והוה ביומא
דבתרוהי ואקדימו עמא ובנו תמן מדבחא ואסיקו עלון
ונכסת קודשין׃ ויאמרו בני ישראל מי אשר לא עלה
בקהל מכל שבטי ישראל אל יהוה כי השבועה הגדולה
היתה לאשר לא עלה אל יהוה המצפה לאמר מות יומת׃
ואמרו בני ישר׳ מן דלא סליק בקהלא מכל שבטיא דישר׳

לפני האלהים ג׳ וסימנהון ותשחת הארץ לפני ויבא אהרן וכל זקני ישראל ויתיצבו ויבא העם בית אל

לקדם יי ארי שבועתא רבתא הות לד לא סליק לקדם יי למצפיא
למימר אתקטלא יתקטיל. וינחמו בני ישראל אל בנימן
אחיו ויאמרו נגדע היום שבט אחד מישראל. ואתנחמו
בני ישראל על דבית בנימין אחיהון ואמרו אתמנע יומא
דין שבטא חד מישראל. מה נעשה להם לנותרים לנשים
ואנחנו נשבענו ביהוה לבלתי תת להם מבנותינו לנשים.
מא נעביד להון לדאשתארו לנשין ואנחנא קיימנא במימרא
דיי בדיל דלא למתן להון מבנתנא לנשין. ויאמרו מי אחד
משבטי ישראל אשר לא עלה אל יהוה המצפה והנה לא
בא איש אל המחנה מיבש גלעד אל הקהל. ואמרו מן חד
משבטיא דישראל דלא סליק לקדם יי למצפיא והא לא אתא
אנש למשריתא מיבש גלעד לקהלא. ויתפקד העם והנה
אין שם איש מיושבי יבש גלעד. ואתמניאו עמא והא לית
תמן אנש מיתבי יבש גלעד. וישלחו שם העדה שנים
עשר אלף איש מבני החיל ויצוו אותם לאמר לכו והכיתם
את יושבי יבש גלעד לפי חרב והנשים והטף. ושלחו לתמן
כנשתא תרי עסר אלפין גברא מגיברי חילא ופקידו יתהון
למימר איזילו ותמחון ית יתבי אנש יבש גלעד לפתגם
דחרב ונשיא וטפלא. וזה הדבר אשר תעשו כל זכר וכל
אשה ידעת משכב זכר תחרימו. ודין פתגמא דתעבדון

וישבו שם דשופטים וכל קהלות משחקים ויקריבו ... בקהל ה׳ דגש׳ וסימנ׳ נאוק נגלי דסגון ותפקדת

כל דכורא וכל איתתא דידעת משכב דכורא תגמרון וימצאו
מיושבי יביש גלעד ארבע מאות נערה בתולה אשר לא
ידעה איש למשכב זכר ויביאו אותם אל המחנה שלה
אשר בארץ כנען ואשכחו מיתבי אנש יבש גלעד ארבע
מאה עולימן בתולן דלא ידעא גבר למשכבי דכורא
ואיתיאו יתהון למשריתא לשילו דבארעא דכנען

וישלחו כל העדה וידברו אל בני בנימן
אשר בסלע רמון ויקראו להם שלום ושלחו כל כנשתא
ומלילו עם בני בנימין דבכיף רמון וקרו להון מלין דשלם
וישב בנימן בעת ההיא ויתנו להם הנשים אשר חיו מנשי
יבש גלעד ולא מצאו להם כן ותבו דבית בנימן בעדנא
ההוא ויהבו להון נשין דקיימו מנשי יבש גלעד ולא
סופיקא להון כין והעם נחם לבנימן כי עשה יהוה פרץ
בשבטי ישראל ועמא אתנחמו על דבית בנימן ארי עבד
יי תרעתא בשבטיא דישראל ויאמרו זקני העדה מה נעשה
לנותרים לנשים כי נשמדה מבנימן אשה ואמרו סבי כנשתא
מא נעביד לדאשתארו לנשין ארי פסקת מדבית בנימן
אתתא ויאמרו ירשת פליטה לבנימן ולא ימחה שבט
מישראל ואמרו ירות שיזבתא לדבית בנימן ולא יתמחי
שבטא מישראל ואנחנו לא נוכל לתת להם נשים מבנותינו

וימצאו מיושבי · ועתה הרגו · וסימנה · למשכב זכר ב · חס בתרי · ותרבקם והכיתם · יוסף את העם · וסימנה · ויצו ד

כי נשבעו בני ישראל לאמר ארור נתן אשה לבנימן ואנחנא
בטעמ׳ לא נכול למתן להון נשין מבנתנא ארי קיימו בני ישראל
למימר ליט דיתין אתתא לבנימין׃ ויאמרו הנה חג יהוה
בשלו מימים ימימה אשר מצפונה לבית אל מזרחה השמש
למסלה העלה מבית אל שכמה ומנגב ללבונה׃ ואמרו הא
חגא דיי בשילו מזמן מועד למועד דמצפונא לבית אל מדנח
שמשא לכבשא דסליק מבית אל לשכם ומדרומא ללבונה׃
ויצוו ויצו את בני בנימן לאמר לכו וארבתם בכרמים׃ ופקידו
ית בני בנימין למימר איזילו ותכמנון בכרמיא׃ וראיתם
והנה אם יצאו בנות שילו לחול במחלות ויצאתם מן הכרמים
וחטפתם לכם איש אשתו מבנות שילו והלכתם ארץ בנימן׃
ותחזון והא אם יפקן בנת שילו למחג בחנגיא ותפקון מן
כרמיא ותחטפון דכון גברא אתתיה מבנת שילו ותהכון לארע
ה לריב שבטא בנימן׃ והיה כי יבאו אבותם או אחיהם לרוב אלינו
ואמרנו אליהם חנונו אותם כי לא לקחנו איש אשתו במלחמה
כי לא אתם נתתם להם כעת תאשמו׃ ויהי ארי ייתון אבהתהון
או אחיהון למדן קדמנא ונימר להון חנונון יתהון ארי לא
סופיקנא למתן להון גבר אתתיה בקרבא ארי אם לית אתון
יהבין להון כעדן פון תתחיבון׃ ויעשו כן בני
בנימן וישאו נשים למספרם מן המחללות אשר גזלו

לריב ה׳ וסימנ׳ ואמרנו אלהם חנונו אותם נכב לריב ש׳ הראני מהר לריב יחפץ לריב וחד למשפט יש׳

וילכו וישבו אל נחלתם ויבנו את הערים וישבו בהם ועבדו

כין בני בנימן ונסיבו נשין למניניהון מן חנגיא דאנסו ואזלו

ותבו לאחסנתהון ובנו ית קרויא ויתיבו בהון ויתהלכו משם

בני ישראל בעת ההיא איש לשבטו ולמשפחתו ויצאו

משם איש לנחלתו והליכו מתמן בני ישרא' בעדנא ההוא

גבר לשבטיה ולזרעיתיה ונפקו מתמן גבר לאחסנתיה בימים

ההם אין מלך בישראל איש הישר בעיניו יעשה ביומיא

האנון לית מלכא בישרא' גבר דכשר בעינוהי יעביד:

סכום הפס' שלס' שפטים שש מאות ושמנה עשר סימן תרי"ח

ברוך יהוה לעולם אמן

ואמן

נשלם וברוך ה' עוזר

נשלם וברוך ה' עוזר

ויהי בימי ... הסמיכ' וסימנה' ויהי בימי אמרפל שפט השפטים אחז בן יותם יהויקים
אחשורוש

הפטרת ואלה שמות כמנה' הספרדי' וגם רשי

א

דברי ירמיהו בן חלקיהו מן הכהנים אשר בענתות בארץ בנימן׃ פתגמי
נבואת ירמיה בר חלקיה מן רישי מטרת כהניא מן אמרכליא דהוו
בירושלם גברא דקביל אחסנתיה בענתות בארע שיבט בנימן׃
אשר היה דבר יהוה אליו בימי יאשיהו בן אמון מלך יהודה בשלש
עשרה שנה למלכו׃ דהוה פתגם נבואה מן קדם יי עמיה ביומי יאשיה
בר אמון מלך שבטא דבית יהודה בתלת עסרי שנין למלכיה׃
ויהי בימי יהויקים בן יאשיהו מלך יהודה עד תם עשתי עשרה ה חס
שנה לצדקיהו בן יאשיהו מלך יהודה עד גלות ירושלם בחדש ב וכל הארץ
החמישי׃ והוה ביומי יהויקים בר יאשיה מלך שבטא דבית יהודה משלי
עד דשלימא חדא עסרי שנין לצדקיה אחוהי בר יאשיה מלך כות
שבטא דבית יהודה עד דאתא נבוכדנצר מלכא דבבל וצר על במנא
ירושלם תלת שנין ואגלי עמא דבה בירחא חמישאה׃ מל

ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ והוה פתגם נבואה מן
קדם יי עמי למימר׃ בטרם אצורך בבטן ידעתיך ובטרם תצא מרחם אצרך ג ג ל
הקדשתיך נביא לגוים נתתיך׃ עד לא בריתך ממעין אתקינתך ועד לא
אתיתא לעלמא זמינתך נבי משקי כס דלוט לעממיא מניתך׃ ואמר
אהה אדני יהוה הנה לא ידעתי דבר כי נער אנכי׃ ואמרית קביל בעותי כל ג
יי אלהים הא לית אנא יד' ע' אתנבאה ארי רביא אנא ומשירויתי עקא נביא
וגלי אנא מתנבי על עמא הדין׃ ויאמר יהוה אלי אל תאמר נער אנכי כתי
כי על כל אשר אשלחך תלך ואת כל אשר אצוך תדבר׃ ואמר יי לי כן ד בטע במד
לא תימר רביא אנא ארי לכל אתר דאשלחינך תהך וית כל דאפקדינך תתנבי׃

נשף

ובטרם ג וסימנה' יקרב תהליהם ויתנכלו ובטרם תצא מרחם ובטרם יתנגפו רגליכם ע"ה

מקל ב וסימנה׳ מקל שקד מקל תפארה ... לעשתו ה חס וסימנה ... האלהים

אל תירא מפניהם כי אתך אני להצלך נאם יהוה׳ לא תדחל מן קדמיהון
ארי בסעדך מימרי לשיזבותך אמר יי׳ וישלח יהוה את ידו ויגע על
פי ויאמר יהוה אלי הנה נתתי דברי בפיך׳ ושלח יי׳ ית פתגמי נבואתיה
וסדר בפומי ואמר יי׳ לי הא שויתי פתגמי נבואתי בפומך׳ ראה הפקדתיך
היום הזה על הגוים ועל הממלכות לנתוש ולנתוץ ולהאביד ולהרוס.
לבנות ולנטוע׳ חזי דמניתך יומא הדין על עממיא ועל מלכותא למעקר
ולתרעא ולאבדא ולפגרא ועל בית ישראל למבני ולקימא׳

ויהי דבר יהוה אלי לאמר מה אתה ראה ירמיהו ואמר
מקל שקד אני ראה׳ והוה פתגם נבואה מן קדם יי׳ עמי למימר מא את
חזי ירמיה ואמרית מלך מוחי לאבאשא אנא חזי׳ ויאמר יהוה אלי
היטבת לראות כי שקד אני על דברי לעשתו׳ ואמר יי׳ לי יאות חזיתא
ארי מוחי אנא על פתגמי למעבדיה׳ ויהי דבר יהוה
אלי שנית לאמר מה אתה ראה ואמר סיר נפוח אני ראה ופניו מפני צפונה׳
והוה פתגם נבואה מן קדם יי׳ עמי למימר מא את חזי ואמרית מלך דרתח
כדוד אנא חזי וטיקוס משריתיה דמידברין ואתין מאפי צפונא׳ ויאמר
יהוה אלי מצפון תפתח הרעה על כל ישבי הארץ׳ ואמר יי׳ לי מצפונא
תשרי בשתא למיתי על כל יתבי ארעא׳ כי הנני קרא לכל משפחות
ממלכות צפונה נאם יהוה ובאו ונתנו איש כסאו פתח שערי ירושלם
ועל כל חומתיה סביב ועל כל ערי יהודה׳ ארי הא אנא מקרי לכל זרעית
מלכות צפונא אמר יי׳ וייתון וירמון גבר כרסוהי לקביל תרעי ירושלם
ועל כל שורהא סחור סחור ועל כל קרויא דבית יהודה׳ ודברתי משפטי

לעשתו ואז יקרב לעשתו כי שקד אני על דברי לעשתו כי קרוב אליך הדבר בפיך כי לא יוכלו

אתם על כל רעתם אשר עזבוני ויקטרו לאלהים אחרים וישתחוו
למעשי ידיהם ואמליל פורענות דיני מנהון על כל בישתהון דשבקון
פולחני ואסיקו בוסמין לטעות עממיא ואשתעבידו לעובדי ידיהון׃
ואתה תאזר מתניך וקמת ודברת אלהם את כל אשר אנכי אצוך אל
תחת מפניהם פן אחתך לפניהם ואת תתקף ותקום ותתנבי להון ית
כל דאנא מפקיד לך לא תתמנע מלאוכחותהון דלמא אתברינך קדמיהון׃
ואני הנה נתתיך היום לעיר מבצר ולעמוד ברזל ולחמות נחשת על כל
הארץ למלכי יהודה לשריה לכהניה ולעם הארץ ואנא הא יהבתך
יומא דין תקיף כקריא כריכא וכעמוד דברזל וכשור דנחש לאשקאה
כסדרוט לכל יתבי ארעא למלכיא דבית יהודה לרברבהא לכהנהא
ולעמא דארעא ונלחמו אליך ולא יוכלו לך כי אתך אני נאם יהוה
להצילך ויהון דינין ומגיחין לקבלך למסתר ית פתגמי נבואתך ולא
יכלון לך ארי בסעדך מימרי אמר יי לשיזבותך׃

ויהי דבר יהוה אלי לאמר והוה פתגם נבואה מן קדם יי
עמי למימר הלוך וקראת באזני ירושלם לאמר כה אמר יהוה זכרתי
לך חסד נעוריך אהבת כלולתיך לכתך אחרי במדבר בארץ לא זרועה
איזיל ותתנבי קדם עמא דבירושלם למימר כדנן אמר יי דכירנא
לכון טבות יומי קדם רחמת אבהתכון דהימינו במימרי ואזלו בתר
תרין שליחי בתר משה ואהרן במדברא ארבעין שנין בלא זוודין
בארעא דלא מזדרעא קדש ישראל ליהוה ראשית תבואתה כל אכליו
יאשמו רעה תבא אלהם נאם יהוה קודשא אנון בית ישראל קדם יי על

בזזיהון כדימע ארמות עללא דמן דאכיל מינה חייב לממת וכשילו
חצד עומר ארמותא דעד לא מקרבין מנה כהניא בני אהרן קורבנא
על מדבחא כל דאכיל מינה מתחייב אף כין כל בזזיהון דבית ישר׳
יחובון בישתא תיתי עליהון אמר יי׳ שמעו דבר
יהוה בית יעקב וכל משפחות בית ישראל קבילו פתגמא דיי׳ בית
יעקב וכל זרעית בית ישר׳ כה אמר יהוה מה מצאו אבותיכם בי עול
כי רחקו מעלי וילכו אחרי ההבל ויהבלו כדנן אמר יי׳ מא אשכחו
אבהתכון במימרי שקרא ארי אתרחקון מדחלתי וטעו בתר טעותא
והוו ללמא ולא אמרו איה יהוה המעלה אתנו מארץ מצרים המוליך
אתנו במדבר בארץ ערבה ושוחה בארץ ציה וצלמות בארץ לא
עבר בה איש ולא ישב אדם שם ולא אמרו נדחל מן קדם יי׳ דאסיק
יתנא מארעא דמצרים דדבר יתנא במדברא בארע מישר וחרוב
בארע צדיא וטולי מותא בארעא דלא עדא בה אנש ולא איתותב
אנשא תמן ואביא אתכם אל ארץ הכרמל לאכל פריה וטובה ותבאו ב
ותטמאו את ארצי ונחלתי שמתם לתועבה ואעילית יתכון לארעא
דישר׳ דהוות מנצבא ככרמלא למיכלא [illegible] וטובה ועלתון וסאיבתון
ית ארע בית שכינתי ואחסנתי שויתון לפלחן טעותא הכהנים לא ג ריש׳
אמרו איה יהוה ותפשי התורה לא ידעוני והרעים פשעו בי והנבאים פס׳
נבאו בבעל ואחרי לא יועלו הלכו כהניא לא אמרו נדחל מן קדם יי׳ צ
ומלפי אוריתא לא אליפו למידע דחלתי ומלכיא מרדו במימרי ונביי חס
שקרא מתנבן בשום טעותא ובתר דלא יהנון להון אזלו לכן עוד אריב יתיר חס

ולא אמרו ג׳ וסימנה׳ וייטב הדבר איה יי׳ בלבבם העברים — הכהנים ג׳ ריש׳ פס׳ וסימ׳ לא אמרו בני ידעיה

אתכם נאם יהוה ואת בני בניכם אריב: בכין אנא עתיד לאתפרעא
מינכון אמר יי ועם בני בניכון דאם יעבדון כעובדיכון אנא עתיד
לאתפרעא: כי עברו איי כתיים וראו וקדר שלחו והתבוננו מאד וראו ג
הן היתה כזאת: ארי עברו לנגות כיתאי וחזו ולמדינת ערבאי שלחו
ואסתכלו לחדא וחזו עממיא דגלן מכרך לכרך וממדינא למדינא
נטלין ית טעותהון ומובלין להון עמהון ובאתר דאינון שרן פרסין
ית משכניהון ומקימין ית טעותהון וסגדין להון אידא היא אומא
ולישן דעבדת כותכון בית ישראל: ההימיר גוי אלהים והמה לא אלהים
ועמי המיר כבודו בלוא יועיל: האעממיא לא שבקו פלחן טעותא
ואנין טעון דלית בהון צרוך ועמי שבקו פולחני דבדיליה אנא
מיתי עליהון יקרא ואזלו בתר דלא יהנון להון: שמו שמים על זאת
ושערו חרבו מאד נאם יהוה: אתאבלו שמיא על דמיין על ארעא כת
דישראל דעתידא למחרב ועל בית מקדשא דעתיד לאצטדאה ועל חטף כת ש
דעובדין בישין עבדו עמי לחדא אמר יי: כי שתים רעות עשה עמי
אתי עזבו מקור מים חיים לחצב להם בארות בארת נשברים אשר
לא יכלו המים: ארי תרתין בישן עבדו עמי פולחני שבקו דבדיליה ב חס
יקרא אנא מיתי עליהון כמבוע דמיין דלא פסיק וטעו בתר טעותא
דאנין להון כגובין תבירין דלא יכלין לקיימא מיא: העבד ישראל
אם יליד בית הוא מדוע היה לבז: הכעבדא הוה ישראל אם יליד ביתא
הוא מדין אתמסר לבזוזין: עליו ישאגו כפרים נתנו קולם וישיתו ארצו ב
לשמה עריו נצתה מבלי יושב: עלוהי יכלין מלכיא דרימון קלהון כת

וישוון ארעיה לצדו קרווהי יצדיין מבלי יתיב׃ גם בני נף ותחפנס
ירעוך קדקד׃ אף בני מפיס ותחפנחס יקטלון גיבריך ויבזון נכסיך׃
הלוא זאת תעשה לך עזבך את יהוה אלהיך בעת מוליכך בדרך׃ הלא
דא פורענותא תתעביד מניך על דשבקת ית פולחנא דיי אלהיך
דאחזיך אורחא תקנא׃ ולא הליכת בה׃ ועתה מה לך לדרך מצרים
לשתות מי שיחור ומה לך לדרך אשור לשתות מי נהר׃ וכען מא
לכון לאתחברא לפרעה מלכא דמצרים למרמי דכוריכון בנהרא
ומא לכון למגזר קים עם אתוראה לאגלאה יתכון להלא מעיבר פרת׃
תיסרך רעתך ומשבותיך תוכחך ודעי וראי כי רע ומר עזבך את
יהוה אלהיך ולא פחדתי אליך נאם אדני יהוה צבאות׃ איתיתי עלך
יסורין ולא מנעת מבשתיך ועד דלא תכת לאוריתא פורענותא
תתעביד מניך ודעי וחזא ארי בישתא ומררא איתי עלך ירושלם על
דשבקת ית פלחנא דיי אלהיך ולא שוית דחלתי לקביל עינך אמר יי
אלהים צבאות׃ כי מעולם שברתי עלך נתקתי מוסרותיך ותאמרי לא
אעבור כי על כל גבעה גבהה ותחת כל עץ רענן את צעה זנה׃ ארי
מעלמא תברית ניר עממיא מצוריכון פסיקית חנקיכון ואמרתון לא
נוסיף למעבר על מימרך ארי על כל רמא מנטלא ותחות כל אילן
עבוף את פלחא לטעותא׃ ואנכי נטעתיך שרק כלה זרע אמת ואיך
נהפכת לי סורי הגפן נכריה׃ ואנא קיימתכון קדמי כמעצבת בחירא
כולכון עבדי קשוט ואיכדין אשתניתון קדמי בעובדיכון מקלקליא
סטיתון מבתר פולחני הויתון כגפן דלית בה הנאה׃ כי אם תכבסי בנתר

לדרך ג׳ וסימנה׳ ועתה מה לך ב׳ בו ולו דרך פעמיו —׳ אעבור ג׳ מ׳ ותאמרי ארחי גדר יפ׳ לו במכמריו וכל תעבר

ותרבי לך בורית נכתם עונך לפני נאם אדני יהוה׃ ארי אם תדמין חס
לאתנקאה מחובך כמא דמנקן בנתרא ומחוורין בבוריתא הא
פרושם כתמא דלא דכי כין סגיאו חובך קדמי אמר יי אלהים׃ איך
תאמרי לא נטמאתי אחרי הבעלים לא הלכתי ראי דרכך בגיא דעי
מה עשית בכרה קלה משרכת דרכיה׃ איכדין תימרין לא אסתאבית כת
ובתר טעות עממיא לא הליכית זקופי עינך על אורחתיך וחזא כד הי
הוית יתבא בחילתא לקביל בית פעור דעי מא עבדת הוית דמיא
~~[illegible]~~ קלילא דמקלקלא אורחתהא׃ פרה למד מדבר באות נפשו נפשה ק -ניוקתא
שאפה רוח תאנתה מי ישיבנה כל מבקשיה לא ייעפו בחדשה ימצאונה׃ ב
כעררא דמדורה מדברא מהלכא ברעות נפשה שתיא רוחא כירוחא
כין כנשתא דישראל מרדת וטעת מן אוריתא ולא צביא למתב נביא
אימר לה כל בעהא דאוריתי לא ישתלהון בזמנה ישכחונה׃ מנעי
רגלך מיחף וגורנך מצמאה ותאמרי נואש לוא כי אהבתי זרים וגרונך ב ק
ואחריהם אלך׃ מנעי רגלך מלאתחברא לעממיא ופומיך מלמפלח
לטעותא ואמרת תבית מבתר פולחנך לא ארי רחימית לאתחברא
לעממיא ובתר פולחן טעותהון אהך׃ כבשת גנב כי ימצא כן הובישו
בית ישראל המה מלכיהם שריהם וכהניהם ונביאיהם׃ כבהתת
גבר דמתחשיב מהימן ומשתכח גניב כין בהיתו בית ישראל אינון
מלכיהון ורברביהון וכהניהון ונבייהון דשקרא׃ אמרים לעץ אבי ג
אתה ולאבן את ילדתני כי פנו אלי ערף ולא פנים ובעת רעתם יאמרו ילדתנו ק
קומה והושיענו׃ אמרין לצלמא אבונא את ולמא דמיתעביד

מן אבנא אמרין ליה את בריתנא ארי אחזרו כפולחני קדל ולא
שויאו דחלתי לקביל אפיהון ובעידן דבישתא אתיא עליהון כפרין
בטעותהון מודן קדמי ואמרין רחים עלנא ופרוקנא׃ ואיה אלהיך
אשר עשית לך יקומו אם יושיעוך בעת רעתך כי מספר עריך
היו אלהיך יהודה׃ ואן דחלתכון דעבדתון לכון יקומון אם יכלין
למיפרקכון בעידן בישתכון ארי מנין קרויכון הואה דחלתכון דבית
יהודה׃ למה תריבו אלי כלכם פשעתם בי נאם
יהוה׃ למא אתון מדמן לימדן לקביל פתגמי כולכון מרידתון במימרי
אמר יי׃ לשוא הכיתי את בניכם מוסר לא לקחו אכלה חרבכם
נביאיכם כאריה משחית׃ למגן אלקי ית בניכון אולפן לא קבילו
קטילת חרבכון נבייכון כאריא דמחביל׃ הדור אתם ראו דבר יהוה
המדבר הייתי לישראל אם ארץ מאפליה מדוע אמרו עמי רדנו לוא
נבוא עוד אליך׃ עם דרא אתון קבילו פתגמא דיי׃ הכמדבר צדי דלית
ביה הנאה הוה מימרי לישראל אם כארעה רבא מדין אמרו עמי
איטלטלנא לא נתוב עוד לפלחנך׃ התשכח בתולה עדיה כלה
קשריה ועמי שכחוני ימים אין מספר׃ האפשר דתתנשי בתולתא
תיקונה כלתא קשוטהא ועמי שבקו פולחני יומין דלא מנין׃ מה תיטבי
דרכך לבקש אהבה לכן גם את הרעות למדתי את דרכיך׃ מא את
משתפרא באורחתיך לאתחברא לעממיא בכין אף ית בישן אליפת
מן אורחתיך׃ גם בכנפיך נמצאו דם נפשות אביונים נקיים לא במחתרת
מצאתים כי על כל אלה׃ אף בסתרא אשתכחת דאשרת דם זכי דם

ואיה ב׳ ריש פס׳ וסימנה׳ אלהיך בביאיכם אפו תקותי ׃ כי על כל אלה ב׳ וסימנה׳ גם בכנפך במשפטו ׃

נפשת דמסכינין זכאין לא כמא דמשתכחין במחתרתא אלהין על
כל אלין עבדת׃ ותאמרי כי נקיתי אך שב אפו ממני הנני נשפט ה ב
אותך על אמרך לא חטאתי׃ ואמרת ארי זכיתי ברם תב רוגזיה מני ב
הא אנא עביד עמיך פורענות דין על דאמרת לא חטיתי׃ מה תזלי
מאד לשנות את דרכך גם ממצרים תבשי כאשר בשת מאשור׃
מא את מסתכלא לחדא לקלקלא ית אורחתיך אף ממצרים תבהתין
כמא דבהיתת מאתורא׃ גם מאת זה תצאי וידיך על ראשך כי מאס
יהוה במבטחיך ולא תצליחי להם׃ אף מלות דין תפקין ובהתת חובך
על רישיך ארי רחיק יי רוחצנך ולא תצלחין להון׃ לאמר הן ישלח
איש את אשתו והלכה מאתו והיתה לאיש אחר הישוב אליה עוד
הלוא חנוף תחנף הארץ ההיא ואת זנית רעים רבים ושוב אלי נאם
יהוה׃ למימר הא יפטר גבר ית אתתיה ותהך מלותיה ותהי לגבר
אחרן האפשר דיתוב לותה עוד הלא מחבא תחוב ארעא ההיא ואת
טעית ואתחברת לעממין סגיאין ותובי מכען לפולחני אמר יי׃
שאי עיניך על שפים וראי איפה לא שגלת על דרכים ישבת להם
כערבי במדבר ותחניפי ארץ בזנותיך וברעתך׃ זקופי עינך על
נגדין וחזא איכא לא אתחברת ליך למפלח לטעותא על אורחת
בית משריהון אוריכת להון כערבאי דשרן בשכונין במדברא
וחייבת ארעא בטעותיך ובבשתיך׃ וימנעו רבבים ומלקוש לא
היה ומצח אשה זונה היה לך מאנת הכלם׃ ואתמנעו רסיסיא ומ
ומלקושא לא הוה וחיצף כאיתא נפקת ברא הוה ליך מסרבת לאתכנעא׃

ישלח יב וסימנה׳ בלכתך והכיתי פלה הערעה המארה רזון את אשתו ועל יובל למלא תהפכות בם בהם׃

הלא מעתה קראתי לי אבי אלוף נערי אתה׃ הלא מכען תצלן קדמי
רבוני את פרקי דמן עלמא׃ הינטר לעולם אם ישמר לנצח הנה דברת
ותעשי הרעות ותוכל׃ האפשר דיתנטרון ליך חובין לעלם אם תתקף
עלך מחא לא פרש הא מלילת ועבדת בישן ואסגית׃

ויאמר יהוה אלי בימי יאשיהו המלך הראית אשר
עשתה משבה ישראל הלכה היא על כל הר גבה ואל תחת כל עץ
רענן ותזני שם׃ ואמר יי לי ביומי יאשיה מלכא החזיתא מא דעבדו
דמתחסנין למתב לפולחני דבית ישראל אזלין אנון על כל טור רם
ולתחות כל אילן עבוף ופלחין תמן לטעותא׃ ואמר אחרי עשותה
את כל אלה אלי תשוב ולא שבה ותרא בגודה אחותה יהודה׃ ואמרית
בתר דעבדו ית כל אלין לפולחני יתובון ולא תבו וחזו משקרא אחיהון
דבית יהודה׃ וארא כי על כל אדות אשר נאפה משבה ישראל
שלחתיה ואתן את ספר כריתתיה אליה ולא יראה בגדה יהודה אחותה
ותלך ותזן גם היא׃ וגלי קדמי ארי על כל עיסק דטעו דמתחסנין למתב
לפולחני דבית ישראל שלחתינון כמא דיהבין אגרת פיטורין ומשלחין
ולא דחילו משקרא דבית יהודה אחיהון אזלו וטעו אף אינון׃ והיה
מקל זנותה ותחנף את הארץ ותנאף את האבן ואת העץ׃ והוה
מדקלילא בעינהא טעותהא וחייבת ית ארעא וטעת עם פלחי אבנא
ואעא׃ וגם בכל זאת לא שבה אלי בגודה אחותה יהודה בכל לבה
כי אם בשקר נאם יהוה׃ ואף בכל דא לא תבו לפולחני משקרא אחיהון
דבית יהודה בכל לבהון אלהין בשקרא אמר יי׃

על ואל בחד פס׳ דסביר׳ על ועל ול׳ וסימ׳ ושמו ואותם יחלו על ראש יואב הלכה היא כה האמרו אשר דבר ירמיהו
והבאתי עליהם מחתים הנני מעיר חמס ושארי על בבל יהוה על יהוה חרבות נושבות

ויאמר יהוה אלי צדקה נפשה משבה ישראל מבגדה
יהודה ואמר ײ לי זכיאו נפשהון דמתחסנין למתב לפולחני דבית
ישראל ממשקריא דבית יהודה הלך וקראת את הדברים האלה
צפנה ואמרת שובה משבה ישראל נאם יהוה לוא אפיל פני בכם
כי חסיד אני נאם יהוה לא אטור לעולם איזיל ותתנבי ית פתגמיא
האלין בארע צפונא ותימר תובו דמתחסנין למתב לפולחני דבית
ישראל אמר ײ כד תתובון לא אשלח רוגזי בכון ארי מסגי למעבד
טבוון אנא אמר ײ לא יתנטרון ליך חוביך לעלם אך דעי עונך כי
ביהוה אלהיך פשעת ותפזרי את דרכיך לזרים תחת כל עץ רענן
ובקולי לא שמעתם נאם יהוה ברם דעי חובך ארי במימרא דײ
אלהיך מרידת וקלקילת ית אורחתיך אתחברא לעממיא פלחי
טעוותא תחות כל אילן עבוף ולמימרי לא קבילתון אמר ײ שובו
בנים שובבים נאם יהוה כי אנכי בעלתי בכם ולקחתי אתכם אחד
מעיר ושנים ממשפחה והבאתי אתכם ציון תובו בניא דמתחסנין
למתב אמר ײ ארי אנא אתרעיתי בכון ואקריב יתכון כאלו אתון
משתארין חד מקרתא ותרין מזרעיתא ואעיל יתכון לציון ונתתי
לכם רעים כלבי ורעו אתכם דעה והשכיל ואמני עליכון פרנסין
עבדי רעותי ויפרנסון יתכון במדע ובחכמא והיה כי תרבו ופריתם
בארץ בימים ההמה נאם יהוה לא יאמרו עוד ארון ברית יהוה ולא
יעלה על לב ולא יזכרו בו ולא יפקדו ולא יעשה עוד ויהי ארי תסגון
ותפשון בארעא ביומיא האינון אמר ײ לא יימרון עוד ארון קימא

סימן י בגודה אחותה בוגדה יהודה מבגדה יהודה י קדמא בגודה כל י תני בוגדה כל י בתר מבגדה כל

ד"י ולא יסק על לבו ולא ידכרון ביה ולא יזועון ולא יגיחון ביה עוד
קרב׃ בעת ההוא יקראו לירושלם כסא יהוה ונקוו אליה כל הגוים
לשם יהוה לירושלם ולא ילכו עוד אחרי שררות לבם הרע׃ בעדנא
ההוא יקרון לירושלם אתר בית מקדשא ד"י ויתכנשון למפלח בה כל
עממיא לשמא ד"י לירושלם ולא יהכון עוד בתר הרהור ליבהון
בישא׃ בימים ההמה ילכו בית יהודה על בית ישראל
ויבאו יחדו מארץ צפון על הארץ אשר הנחלתי את אבותיכם׃ ביומיא
האנון יתחברון דבית יהודה עם בית ישראל וייתון כחדא מארע צפונא
לארעא דאחסינית ית אבהתכון׃ ואנכי אמרתי איך אשיתך בבנים
ואתן לך ארץ חמדה נחלת צבי צבאות גוים ואמר אבי תקראו לי
ומאחרי לא תשובו׃ ואנא אמרית איכדין אצלחינך בבניא ואתין
ליך ארע חמדתא אחסנת חדות תושבחת עממיא ואמרית רבוני
תצלין קדמי ומבתר פולחני לא תתובין׃ אכן בגדה אשה מרעה כן
בגדתם בי בית ישראל נאם יהוה׃ בכין כמא דמשקרא אתתא בבעלה
כין שקרתון במימרי בית ישראל אמר י"י׃ קול על שפיים נשמע בכי
תחנוני בני ישראל כי העוו את דרכם שכחו את יהוה אלהיהם׃ קלא
על נגדין אשתמע דבכן ומתאנחין בני ישראל ארי קלקילו ית אורחתהון
אתנשיאו ית פולחנא ד"י אלההון׃ שובו בנים שובבים ארפה משובתיכם
הננו אתנו לך כי אתה יהוה אלהינו׃ תובו בניא דמתחסנין למתב אשבוק
לכון כד תתובון הא כבר עידן אתון אמרין תבנא לפולחנך הנך פרוקנא
את י"י אלהנא׃ אכן לשקר מגבעות המון הרים אכן ביהוה אלהינו תשועת

נשמע ד̇ וסימנ׳ קול על שפיים קול ברמה בכי נשמע כתוב כה בבוים נשמ׳ ׳ ולא יעלה ג׳ וסימ׳ גפרית ומלח

ישראל׃ בכין לשקרא פלחנא על רמתא ולא להנא את רגשנא על
טוריא ברם במימרא דיי אלהנא פורקן ישראל׃ והבשת אכלה את יגיע
אבתינו מנעורינו את צאנם ואת בקרם את בניהם ואת בנותיהם׃ ובהתת
חובין אסיפת ית ליאות אבהתנא מזעורנא ית ענהון וית תוריהון ית
ד בניהון וית בנתהון׃ נשכבה בבשתנו ותכסנו כלמתנו כי ליהוה
אלהינו חטאנו אנחנו ואבתינו מנעורינו ועד היום הזה ולא שמענו
בקול יהוה אלהינו׃ נשכוב בבהתת חובנא ותחפינא את כנעותנא
ארי קדם יי אלהנא חבנא אנחנא ואבהתנא מזעורנא ועד יומא הדין
ולא קבילנא למימרא דיי אלהנא׃ אם תשוב ישראל נאם יהוה אלי
תשוב ואם תסיר שקוציך מפני ולא תנוד׃ אם תתוב ישראל לפולחני
אמר יי תתקבל תיובתך עד לא תתחתם גזירתך ואם תעדי שקוצך
מן קדמי ולא תטלטל׃ ונשבעת חי יהוה באמת במשפט ובצדקה
והתברכו בו גוים ובו יתהללו׃ ואם תקיים בשמי קיים הוא יי בקשטא
בדינא ובזכותא ויתברכון עממיא בישראל וביה ישתבחון׃

כי כה אמר יהוה לאיש יהודה ולירושלם נירו
לכם ניר ואל תזרעו אל קצים׃ ארי כדנן אמר יי לאנש יהודה וליתבי
ירושלם עבדו לכון עובדין טבין ולא תבעון פרקן בחובין׃ המלו
ליהוה והסרו ערלות לבבכם איש יהודה וישבי ירושלם פן תצא
כאש חמתי ובערה ואין מכבה מפני רע מעלליכם׃ תובו לפולחנא דיי
ואעדו רשע לבכון אנש יהודה ויתבי ירושלם דלמא ידלק כאישתא
רוגזי וישיצי ולא יהי חיס מן קדם בישות עובדיכון׃ הגידו ביהודה

מנעורינו ב׳ ומל׳ וסימנה׳ ואמרתם אנשי מקנה והבשת אכלה את יגיע אבות׳ נשכבה בבשתנו

ובירושלם השמיעו ואמרו ותקעו שופר בארץ קראו מלאו ואמרו
האספו ונבואה אל ערי המבצר׃ חוו ביהודה ובירושלם בסרו ואמרו
תקעו שופרא בארעא אכלו אסגו ואמרו אתכנשו וניעול לקרוין
כריכן׃ שאו נס ציונה העיזו אל תעמדו כי רעה אנכי מביא מצפון
ושבר גדול׃ זקופו אתא על ציון גלו לא תתעכבון ארי בישתא אנא
מיתי מצפונא ותברא רבא׃ עלה אריה מסבכו ומשחית גוים נסע
יצא ממקומו לשום ארצך לשמה עריך תצינה מאין יושב׃ גלא
מלך מכרכיה ומחביל עממיא נטל במשריתיה נפק מאתריה לשואה
ארעיך לצדו קרוך יצדיין מבלי יתיב׃ על זאת חגרו שקים ספדו
והילילו כי לא שב חרון אף יהוה ממנו׃ על דא איסרון סקין יספדון
ויללון ארי לא תב תקוף רוגזא דיי מננא׃ והיה ביום
ההוא נאם יהוה יאבד לב המלך ולב השרים ונשמו הכהנים והנביאים
יתמהו׃ ויהי בעידנא ההוא אמר יי יתבר ליבא דמלכא ולבא דרברביא
ויצדון כהניא ונביי שקרא ישתעממון׃ ואמר אהה אדני יהוה אכן
השא השאת לעם הזה ולירושלם לאמר שלום יהיה לכם ונגעה חרב
עד הנפש׃ ואמרית קביל בעותי יי אלהים בכין הא נביי שקרא מטען
לעמא הדין וליתבי ירושלם למימר שלמא יהי לכון וכען הא חרבא
מקטלא בעמא׃ בעת ההיא יאמר לעם הזה ולירושלם רוח צח שפים
במדבר דרך בת עמי לוא לזרות ולוא להבר׃ בעדנא ההוא יתאמר
לעמא הדין וליתבי ירושלם כרוח טיהרין על רישי נגדין דמיין
במדברא כין אורח כנשתא דעמי לא למדרי ולא לבררא׃ רוח מלא

ואמרו ו׳ וסימנ׳ הגידו ב׳ בו רנו ליעקב שמחה שמעו השמיעו ואמרו הללו ואמרו הושיענו וכול רפי׳

מאלה יבוא לי עתה גם אני אדבר משפטים אותם: על דטעו בתר
נביי שקרא דמתנבן להון ברוח דשקר בכין משרית עממין מאלין
קלילין ברוחא ייתון עליהון כען אף במימרי איתינון ואמליל
פורענות דיני מנהון: הנה כעננים יעלה וכסופה מרכבותיו קלו
מנשרים סוסיו אוי לנו כי שדדנו: הא מלך במשריתיה יסק עליהון
כעננא דסליק וחפי ית ארעא וכעלעולין רתיכוהי קלילין מנשרא
סוסותיה וי לנא ארי אתי למיבזנא: כבסי מרעה לבך ירושלם למען
תושעי עד מתי תלין בקרבך מחשבות אונך: נקא מלמעבד בישא
לביך ירושלם בדיל דתתפרקין עד אימתי יורכון ויתקיימון עבדי
אוניס דבגויך: כי קול מגיד מדן ומשמיע און מהר אפרים: ארי קל
נביא מתנבן עליהון דיגלון על דפלחו לעגליא דבדן ומבסרי
בסורן בישן ייתון עליהון קטולין על דאשתעבדו לצלמא די
אקים מיכה בטורא דבית אפרים: הזכירו לגוים הנה השמיעו על
ירושלם נצרים באים מארץ המרחק ויתנו על ערי יהודה קולם:
אדכרו לעממיא הא בסרו על ירושלם אימרו משרית עממין
חטופין כקטופין אתן מארע רחיקא וישרון על קרויא דבית יהודה
וירימון עליהון בקלהון: כשמרי שדי היו עליה מסביב כי אתי
מרתה נאם יהוה: כנטרי חקלין הוו עלה מסחור סחור ארי על מימרי
סריבת אמר יי: דרכך ומעלליך עשו אלה לך זאת רעתך כי מר
כי נגע עד לבך: אורחתך בישתא ועובדך מקלקליא גרמו אלין
ליך דא בישתא ומררא אתי עלך ירושלם עד דאתקרב רשע

ט
רפי
בזבור
ובל
יחזק
כות
ל
מל
ל
ל
צ
ב
חס
צ
בתר
ליש
ויבאו
מרתה
כי
אתי

לבירו מעי מעי אחולה קירות לבי המה לי לבי לא
אחריש כי קול שופר שמעתי נפשי תרועת מלחמה אמר נביא
מעי מעי כאבין לי זעו סמך לבי המי לי לבי לא שתיק ארי קל צוחת
קרנא שמעת נפשי יבבות עבדי קרבא שבר על שבר נקרא כי
שדדה כל הארץ פתאם שדדו אהלי רגע יריעתי תבר על תבר
אתערע ארי אתבזיזת כל ארעא בתכיף חרובת ארעי זמן חדא
כל קרוי עד מתי אראה נס אשמעה קול שופר עד אימתי אנא חזי
סימוון שמע קל קרנא כי אויל עמי אותי לא ידעו
בנים סכלים המה ולא נבונים המה חכמים המה להרע ולהיטיב לא
ידעו ארי אטפשו עמי מידע דחלתי לא אילפו בנין טפשין אנון
ולא סוכלתנין אנון חכימין אנון לאבאשא ולאיטבא לית אנון ידעין
ראיתי את הארץ והנה תהו ובהו ואל השמים ואין אורם חזיתי ית
ארעא והא צדיא וריקנא ואסתכלית בשמיא והא לא מזהרין
נהוריהון ראיתי ההרים והנה רעשים וכל הגבעות התקלקלו חזיתי
טוריא והא זיעין וכל רמתא אתפרקא ראיתי והנה אין האדם וכל
עוף השמים נדדו חזיתי והא לית עמה שרי עלה וכל עופא דשמיא
אטלטלו ראיתי והנה הכרמל המדבר וכל עריו נתצו מפני יהוה
מפני חרון אפו חזיתי והא ארעא דישראל דהות מנצבא ככרמלא
תבת למהוי כמדברא וכל קרווהא צדיא מן קדם ײ מן קדם תקוף
רוגזיה כי כה אמר יהוה שממה תהיה כל הארץ
וכלה לא אעשה ארי כדנן אמר ײ צדו תהי כל ארעא וגמירא לא

להרע ג̇ וסימנה ולא נתנו אלהי להרע או להיטיב אנכי מחל חכמים המה להרע כאשר זממתי השבע להרע ולא

אעביד׃ על זאת תאבל הארץ וקדרו השמים ממעל על כי דברתי
זמתי ולא נחמתי ולא אשוב ממנה׃ על דא תתחרוב ארעא ויקבלון
ניהורי שמיא מלעילא על דגזרית במימרי חשיבית בעיצתי
אעבדינה ולא אתיבינה׃ מקול פרש ורמה קשת ברחת כל העיר
באו בעבים ובכפים עלו כל העיר עזובה ואין יושב בהן איש׃ מקל
פרשין ורמי גירין בקשתא גלו כל יתבי קרתא עלו למערק בחרשיא
סליקו לאטמרא בכיפיא כל קרויהון שביקן ולית דיתיב בהון אנש׃
ואתי שדוד מה תעשי כי תלבשי שני כי תעדי עדי זהב כי תקרעי
בפוך עיניך לשוא תתיפי מאסו בך עגבים נפשך יבקשו׃ ואת הא
מתבזזא מא אית ביך חיל למעבד ארי אתלחצת על לבשי צבענין
על דמיתקנין בתיקונין דדהב ארי תכחלין בצדידא עינך לא
להנאה תתקנין קצו ביך רחמך מקטליך בען׃ כי קול כחולה שמעתי
צרה כמבכירה קול בת ציון תתיפח תפרש כפיה אוי נא לי כי עיפה
נפשי להרגים׃ ארי קל כמעדיא שמעית עקא כעקתא דמשריא
למילד בבכור קל כנשתא דציון דמשתטחא ופרסא ידהא אמרא וי
כען לי ארי משלהיא נפשי מן קדם קטולין׃ שוטטו
בחוצות ירושלם וראו נא ודעו ובקשו ברחובותיה אם תמצאו איש ה
אם יש עשה משפט מבקש אמונה ואסלח לה׃ הליכו בשוקי ירושלם
וחזו כען ודעו ובעו ברחובהא אם תשכחון גבר דליה עובדין טבין
אם אית עביד דין דקשוט בעי הימנותא ואשבוק להון׃ ואם חי יהוה
יאמרו לכן לשקר ישבעו׃ ואם בשמא דיי ימן בכין לשקרא אנון

ברחת ב̇ בת̇ וסימנה׳ מפני שרי גברתי אנכי ברחת מקול פרש ורמה קשת ׳ ובכפים עפר וכפים תרויהו בה׳

משתבעין׃ יהוה עיניך הלוא לאמונה הכיתה אתם ולא חלו כליתם
מאנו קחת מוסר חזקו פניהם מסלע מאנו לשוב׃ יי הלא גלי קדמך
לאיטבא לעבדי הימנותא רשיעיא אלקיתא יתהון ולא תבו שציתהון
סריבו לקבלא אולפן אתקיפו אפיהון מטינרא מסרבין למתב׃ ואני
אמרתי אך דלים הם נואלו כי לא ידעו דרך יהוה משפט אלהיהם׃
ואנא אמרית ברם מדמסכינין אנון אטפשו ארי לא אליפו למדע
אורחן דתקנן קדם יי למעבד דין דקשוט קדם אלההון׃ אלכה לי
אל הגדולים ואדברה אתם כי המה ידעו דרך יהוה משפט אלהיהם
אך המה יחדו שברו על נתקו מוסרות׃ אהך לי לות רברביא ואמליל
עמהון ארי אנון אליפו למידע אורחן דתקנן קדם יי למעבד דין
דקשוט קדם אלההון ברם אנון כחדא מרדו מן אוריתא אתרחקו מן
אולפנא׃ על כן הכם אריה מיער זאב ערבות ישדדם נמר שקד על
עריהם כל היוצא מהנה יטרף כי רבו פשעיהם עצמו משבותיהם׃
על כין מלך במשריתיה יסק עליהון כאריא דסליק מחורשא ויקטילנון
עממיא דתקיפין כדיבי רמשא יבזזונון שלטונין דחסינין כנמרא
כמנין על קרויהון כל דיפוק מנהון יתקטיל ארי סגיאין מרדיהון
תקיפן תיובתהון׃ אי לזאת אסלוח לך בניך עזבוני וישבעו בלא אלהים
ואשבע אתם וינאפו ובית זונה יתגודדו׃ נביא אמר לה כנשתא דישראל
על אידא אשבוק לכון ארי קריתי לכון בנין ואינון שבקו פולחני
ומקיימין בשום טעותא ועוד סבעית יתהון טובא ואנון תבו למהוי
זנאין ובית נפקת ברא מסתיעין׃ סוסים מוזנים משכים היו איש

חזקו ד׳ דגש וסימנהון אבימלך את בדק הבית פניהם וכל סביבותיהם [illegible] ואשבע ב׳ חס בליש׳ וסימנהון ואשבע אתם

אל אשת רעהו יצהלו׃ סוסון אגירסין אחרין הוו גבר על אתת חבריה
מצהלין׃ העל אלה לא אפקד נאם יהוה אם בגוי אשר כזה לא תתנקם
נפשי׃ העל אלין לא אסער לאיתאה בישא אמר יי אם מן עמא דכדין
עובדוהי לא אתפרע מנהון כרעותיי׃ עלו בשרותיה
ושחתו וכלה אל תעשו הסירו נטישותיה כי לא ליהוה המה׃ סקו
בקרוהא וחבילו וגמירא לא תעבדון פגרו בירניתהא ארי לא רעוא
ק׳ יי בהון׃ כי בגוד בגדו בי בית ישראל ובית יהודה נאם יהוה׃ ארי
שקרא שקרו במימרי בית ישראל ובית יהודה אמר יי׃ כחשו ביהוה
ויאמרו לוא הוא ולא תבוא עלינו רעה וחרב ורעב לא נראה׃ כדיבו
במימרא דיי ואמרו לא מן קדמוהי אתיא עלנא טבתא ואף לא
תיתי עלנא בישתא ודקטלין בחרבא וכפנא לא נחזי׃ והנביאים יהיו
לרוח והדבר אין בהם כה יעשה להם׃ ונביי שקרא יהון ללמא ונבואת
שקרהון לא תתקיים דא פורענותא תתעביד מנהון׃ לכן
כה אמר יהוה אלהי צבאות יען דברכם את הדבר הזה הנני נתן דברי
בפיך לאש והעם הזה עצים ואכלתם׃ בכין כדנן אמר יי אלהי צבאות
חלף דאתנביתון ית פתגמא הדין הא אנא יהיב פתגמי נבואתי בפומך
תקיפין כאישתא ועמא הדין חלשין כקשא ויקטלונון׃ הנני מביא
עליכם גוי ממרחק בית ישראל נאם יהוה גוי איתן הוא גוי מעולם
הוא גוי לא תדע לשנו ולא תשמע מה ידבר׃ הא אנא מיתי עליכון
עם מרחיק בית ישראל אמר יי עם תקיף הוא עמא דמעלמא הוא
עמא דלא תידע לישניה ולא תשמע מא דימלל׃ אשפתו כקבר

ולא תשמע ד׳ וסימנה׳ לא תאבה לו ולא יפנה לבבך הנני מביא עליכם גוי עד׳ אנה שי׳ אשפתו ב׳ וסי׳ כקבר בכליכי

ג פתוח כלם גבורים׃ ביתא זיניה כקברא פתיח כלהון גיברין׃ ואכל
ג ומל ל קצירך ולחמך יאכלו בניך ובנותיך יאכל צאנך ובקרך יאכל גפנך
וחס ותאנתך ירשש ערי מבצריך אשר אתה בטח בהנה בחרב׃ יבוז
חצדך ומיכלך יקטלון בנך ובנתך ישבי ענך ותורך יבוז פירי
גופנך ותינך יפגר קרוי ארעך כריכתא דאת רחיץ לאשתיזבא
בהון מן קדם דקטלין בחרבא׃ וגם בימים ההמה נאם יהוה לא אעשה
אתכם כלה׃ ואף ביומיא האנון אמר יי לא אעביד עמכון גמירא׃
והיה כי תאמרו תחת מה עשה יהוה אלהינו לנו את כל אלה ואמרת
יב מל בספ אליהם כאשר עזבתם אותי ותעבדו אלהי נכר בארצכם כן תעבדו
זרים בארץ לא לכם׃ ויהי ארי תימרון חלף מא עבד יי אלהנא לנא
ית כל אלין ותימר להון כמא דשבקתון פולחני ופלחתון לטעות
ל עממיא בארעכון כין תשתעבדון לעממיא פלחי טעותא בארע
ומל לא דילכון׃ הגידו זאת בבית יעקב והשמיעוה ביהודה
לאמר׃ חוו דא בדבית יעקב ובסרו הא בדבית יהודה למימר׃ שמעו
נא זאת עם סכל ואין לב עינים להם ולא יראו אזנים להם ולא ישמעו׃
שמעו כען דא עמא טפשא ולית ליה לב דעינין להון ולא חזן אדנין
ב חד מל להון ולא שמעין׃ האותי לא תיראו נאם יהוה אם מפני לא תחילו
וחד חס אשר שמתי חול גבול לים חק עולם ולא יעברנהו ויתגעשו ולא יוכלו
וחס והמו גליו ולא יעברנהו׃ המן קדמי לא תדחלון אמר יי אם מן קדם
מימרי לא תזועון דשויתי חלא תחומא לימא קים עלם ולא עדי
ליה ומיטרפין ולא יכלין והמן גלוהי ולא עדן ליה׃ ולעם הזה היה

חק עולם ה׳ ומימנהון ורחצו ידיהם כל זכר בבני אהרן והכהן המשיח והיתה לאהרן ולבניו האותי לא תיראו

לב סורר ומורה סרו וילכו: ולעמא הדין הוה לב סטי ומרוד ועדו וסטו
מבתר פולחני גלו: ולא אמרו בלבבם נירא נא את יהוה אלהינו הנתן
גשם וירה ומלקוש בעתו שבעת חקות קציר ישמר לנו: ולא אמרו
בלבהון נדחל כען מן קדם יי אלהנא דמחית מטר בכיר ולקיש בעדניה
דבזמן קיים שבועיא חצדא נטר לנא: עונותיכם הטו אלה וחטאותיכם
מנעו הטוב מכם: חוביכון גרמו אלין לכון וחטאיכון מנעו טובא מנכון:
כי נמצאו בעמי רשעים ישור כשך יקושים הציבו משחית אנשים
ילכדו: ארי אשתכחו בעמי חייבין בנכלין אשדין דם זכי כילכוש
ציידין דמחי וקטול מתעשתין לחבלא נפשן קטולין: ככלוב מלא
עוף כן בתיהם מלאים מרמה על כן גדלו ויעשירו: כבית פטמא דמלי
עופא כין בתיהון מלן נכלין על כין סגיאו ועתרו: שמנו עשתו גם עברו
דברי רע דין לא דנו דין יתום ויצליחו ומשפט אביונים לא שפטו: עתרו
אף קנו נכסין אף עברו על פתגמי אוריתא עבדו דביש דין דקשוט
לא דינין ואלו הוו דינין דין יתמא הוו מצלחין ודין חשיכיא בקושטא
לית אנון דינין: העל אלה לא אפקד נאם יהוה אם בגוי אשר כזה לא
תתנקם נפשי: העל אלין לא אסער לאיתאה כישא אמר יי אם מן עמא
דכדין עובדוהי לא אתפרע מנהון כרעותי: שמה
ושערורה נהיתה בארץ: תימהו ושנו הוה בארעא: הנבאים נבאו
בשקר והכהנים ירדו על ידיהם ועמי אהבו כן ומה תעשו לאחריתה:
נביי שקרא מתנבן שקר: וכהניא מסייעין על ידיהון ועמי רחימו כין
ומא תעבדון לסופא: העזו בני בנימן מקרב ירושלם ובתקוע תקעו

שופר ועל בית הכרם שאו משאת כי רעה נשקפה מצפון ושבר גדול׃
גלו בני בנימן מגו ירושלם ארי קל צוחת קרנא אשתמעת בארעהון
ועל בית בקעת כרמיא זקפו עממיא סימוותא ארי בשתא אסתכיאת
מצפונא ותברא רבא׃ הנוה והמענגה דמיתי בת ציון׃
יאיתא ומפנקתא איכדין קלקילת ית אורחתיך דלין בהיתת כנשתא דציון׃
אליה יבאו רעים ועדריהם תקעו עליה אהלים סביב רעו איש את ידו׃
לה ייתון מלכין ומשריתהון יבדון עלה משכנין סחור סחור יסיעון
גבר ית חבריה׃ קדשו עליה מלחמה קומו ונעלה בצהרים אוי לנו כי
פנה היום כי ינטו צללי ערב׃ זמינו עלה עבדי קרבא קומו ונסק בטיהרא
וילנא ארי פנא יומא ארי נגדו טולי רמשא׃ קומו ונעלה בלילה ונשחיתה
ארמנותיה׃ קומו ונסק בליליא ונחביל בירניתהא׃ כי כה
אמר יהוה צבאות כרתו עצה ושפכו על ירושלם סללה היא העיר הפקד
כלה עשק בקרבה׃ ארי כדנן אמר יי צבאות קוצו אעה וצברו על
ירושלם מליתא היא קרתא דאתפקידו לה חובהא כלהון אנוסין בגוה׃
כהקיר בור מימיה כן הקרה רעתה חמס ושד ישמע בה על פני תמיד
חלי ומכה׃ כגובא דמקיים מוהי כין אוריכו ואתקימו בגוה עבדי בשתא
קל חטופין ובזוזין משתמע בה קדמי תדירא על כין איתיתי עלה
מרע ומחא׃ הוסרי ירושלם פן תקע נפשי ממך פן אשימך שממה
ארץ לא נושבה׃ אתרדאי ירושלם דלמא ירחיק מימרי יתיך דלמא
אשוינך צדיא כארע סרוס דלא אתיתבת׃ כה אמר יהוה
צבאות עולל יעוללו כגפן שארית ישראל השב ידך כבוצר על סלסלות׃

ישמע ׳ ומימנה ׳ תשמרו בארצך דגלתי מהקיר ציר במקום בסוגל בכוריך מגלאו נכה ובט נביאים ולא יעקבם •

כדנן אמר יי צבאות אתכנשא יתכנשון כמא דמהלכין על שולי גפן
למקטף שארא דישראל ועוד תתוב מחתך עליהון כיד קטוף על סלסלין
על מי אדברה ואעידה וישמעו הנה ערלה אזנם ולא יוכלו להקשיב
הנה דבר יהוה היה להם לחרפה לא יחפצו בו · על מן אמליל ואסהיד
ויקבלון אולפן הא אטפשת אודנהון ולא יכלין למצת הא פתגמא
דיי הוה להון לחסודין מדלא צבן ביה · ואת חמת יהוה מלאתי נלאיתי
הכיל שפך על עולל בחוץ ועל סוד בחורים יחדו כי גם איש עם
אשה ילכדו זקן עם מלא ימים · וית נבואה בתקוף מן קדם יי אתמליתי
לאיתי לסוברא ולא יכלית למשפך על ינקין בשוקא ועל סיעת
עולימין כחדא ארי אף גבר עם איתא יתאחדון סב עם דסבע יומין
ונסבו בתיהם לאחרים שדות ונשים יחדו כי אטה את ידי על ישבי
הארץ נאם יהוה · ויסתחרון בתיהון לאוחרנין חקלין ונשין כחדא
ארי ארים ית מחת גבורתי על יתבי ארעא אמר יי · כי מקטנם ועד
גדולם כלו בוצע בצע ומנביא ועד כהן כלו עשה שקר · ארי מזעריהון
ועד רבהון כלהון אנסי ממון ומספר ועד כהין כלהון עבדי שקרי
וירפאו את שבר עמי על נקלה לאמר שלום שלום ואין שלום · ואסאו
ית תבר כנשתא דעמי במילי שקרהון למימר שלמא שלמא ולית
שלם · הובישו כי תועבה עשו גם בוש לא יבושו גם הכלים לא ידעו
לכן יפלו בנפלים בעת פקדתם יכשלו אמר יהוה · עליהון למבהת
ארי תועיבא עבדו אף מיבהת לית אנון בהתין אף אתכנעו לית אנון
ידעין בכין יתרמון קטילין בעידן דאסער עליהון חוביהון יתקלון

סימן קדמא' ומנביא וירפאו שבר עמי' גם הכלים פקדתים · בתרא' מנביא וירפו שבר בת עמי והכלם

אמר יי׳ · כה אמר יהוה עמדו על דרכים וראו ושאלו
לנתבות עולם אי זה דרך הטוב ולכו בה ומצאו מרגוע לנפשכם ויאמרו
לא נלך׃ כדנן אמר יי׳ קומו על אורחן וחזו ושאילו לשבילין דמן עלמא
באידא אורחא דתקנא והליכו בה ואשכחו ניח לנפשכון ואמרו לא
ניזיל׃ והקמתי עליכם צפים הקשיבו לקול שופר ויאמרו לא נקשיב׃
ואקימית עליכון מלפין קבילו למילי נביא ואמרו לא נקביל׃
לכן שמעו הגוים ודעי עדה את אשר בם׃ בכין שמעו
עממיא ודעי כנשתא דישראל ית חוביהון׃ שמעי הארץ הנה אנכי מביא
רעה אל העם הזה פרי מחשבותם כי על דברי לא הקשיבו ותורתי
וימאסו בה׃ שמעי ארעא דישראל הא אנא מיתי בישתא על עמא הדין
תושלמת עובדיהון ארי לפתגמי עבדי נביא לא קבילו ואוריתי רקצו
בה׃ למה זה לי לבונה משבא תבוא וקנה הטוב מארץ מרחק
עלותיכם לא לרצון וזבחיכם לא ערבו לי׃ למא דנן קדמי לבונתא דמשבא
תיתי וקני טובא מארע רחיקא עלותכון לא לרעוא ונכסת קודשיכון
לא יתקבלון קדמי׃ לכן כה אמר יהוה הנני נתן אל העם הזה מכשלים
וכשלו בם אבות ובנים יחדו שכן ורעו יאבדו׃ בכין כדנן אמר יי׳ הא
אנא מיתי על עמא הדין תקלן ויתקלון בהין אבהן ובנין כחדא מגיר
וקריביה ייבדון׃ כה אמר יהוה הנה עם בא מארץ צפון
וגוי גדול יעור מירכתי ארץ׃ כדנן אמר יי׳ הא עמא אתי מארע צפונא
ועממין רברבין ייתון בגלי מסיפי ארעא׃ קשת וכידון יחזיקו אכזרי
הוא ולא ירחמו קולם כים יהמה ועל סוסים ירכבו ערוך כאיש למלחמה

עליך בת ציון קשתן ותריסין אחידין אכזראין אנון ולית להון רחמין
קלהון כימא כאתרגושתיה ועל סוסותא רכיבין מסדרין אנון כגבר
עביד קרבין עלך כנשתא דציון׃ שמענו את שמעו רפו ידינו צרה
החזיקתנו חיל כיולדה׃ שמענא ית שמעיה אתרשלא ידנא עקא
אחדתנא הא כחבלין דילידתא׃ אל תצאי השדה ובדרך אל תלכי כי
חרב לאיב מגור מסביב׃ לא תיפקון לחקלא ובאורחא לא תהכון ארי
חרבא דסנאה מקטלא ורמתכנשין מסחור סחור׃ בת עמי חגרי שק
והתפלשי באפר אבל יחיד עשי לך מספד תמרורים כי פתאם יבא
השדד עלינו׃ כנשתא דעמי איסרו סקין וחפו רישיכון בקטמא אבל
כיחיד עבדו לכון מספד כמרר ארי בתכיף ייתון בזוזין עלנא׃ בחון
נתתיך בעמי מבצר ותדע ובחנת את דרכם׃ כחיר יהבתך בעמי כבך
תקיף ותהודע ותחזי להון ית אורחהון׃ כלם סרי סוררים הלכי רכיל
נחשת וברזל כלם משחיתים המה׃ כל רברביהון מרדין מהלכין
בנכילו כמא דמערב נחש עם ברזל כלהון מחבלין אנון׃ נחר מפח
מאשתם עפרת לשוא צרף צרוף ורעים לא נתקו׃ הא כמשב נפחין
דחרר בגו נורא כין חש קלהון דנביא דמתנבן להון תוכו לאוריתא
ולא תבו וכאברא דמתמסי בגו נורא כין הואה בטילין בעיניהון מילי
נביא דמתנבן להון לא להנאה אליפוכון מלפיהון ועובדיהון בישא
לא שבקו׃ כסף נמאס קראו להם כי מאס יהוה בהם׃ הא כבסף פסולא
מרחקין קרו להון ארי רחיק יי יתהון׃ הדבר אשר היה
אל ירמיהו מאת יהוה לאמר׃ פתגם נבואה דהוה עם ירמיה מן קדם יי למימר׃

או תלכו ק

מאש תם ג ק

מעט

גדלים

נתקו

ב נבזה

שק ד קמצ וסימנה וכל אשר יפלו אני בחלתם לבושי שק והעליתי בה עמי וכל בשק ואהנה וסופיה

עמד בשער בית יהוה וקראת שם את הדבר הזה ואמרת שמעו דבר
ב׳ יהוה כל יהודה הבאים בשערים האלה להשתחות ליהוה קום בתרע
ויקר יהושפט בית מקדשא דיי ותתנבי תמן ית פתגמא הדין ותימר קבילו פתגמא
דיי כל דבית יהודה דעלין בתרעיא האלין למסגד קדם יי׃
ח׳ בטע׳ כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל היטיבו דרכיכם
בנב׳ ומעלליכם ואשכנה אתכם במקום הזה׃ כדנן אמר יי צבאות אלהא
דישראל אתקינו אורחתכון ועובדיכון ואשרי יתכון באתרא הדין׃
אל תבטחו לכם אל דברי השקר לאמר היכל יהוה היכל יהוה היכל
יהוה המה׃ לא תתרחצון לכון על פתגמי נביי שקרא דאמרין קדם
היכלא דיי אתון פלחין קדם היכלא דיי אתון דבחין קדם היכלא דיי
ב׳ אתון סגדין תלת זמנין בשתא אתון מתחזן קדמוהי׃ כי אם היטב תיטיבו
כת׳ את דרכיכם ואת מעלליכם אם עשו תעשו משפט בין איש ובין רעהו׃
ל׳ בם ארי אם אתקנא תתקנון ית אורחתכון וית עובדיכון אם מעבד תעבדון
מל׳ ובם דין דקשוט בין גברא ובין חבריה׃ גר יתום ואלמנה לא תעשקו ודם נקי
״ היטב אל תשפכו במקום הזה ואחרי אלהים אחרים לא תלכו לרע לכם׃ גיור
יתם וארמלא לא תינסון ודם זכי לא תישדון באתרא הדין ובתר טעות
ב׳ עממיא לא תהכון לאבאשא לכון׃ ושכנתי אתכם במקום הזה בארץ
צלוש׳ ב׳ אשר נתתי לאבותיכם למן עולם ועד עולם׃ ואשרי יתכון באתרא הדין
יב׳ ב׳ ישבו ש׳ לבו וישבעו בארעא דיהבית לאבהתכון למן עלמא ועד עלמא׃ הנה אתם בטחים
נא לכם על דברי השקר לבלתי הועיל׃ הא אתון מתרחצין לכון על פתגמי
ו׳ ו׳ נביי שקרא בדיל דלא להנאה׃ הגנב רצח ונאף והשבע לשקר וקטר
וחם

ירמיה הגנב רצח ונאף ג״רף סימנ׳ תרי עשר אלה וכחש ורצח וגנב ונאף סימנ׳ א״ב ר״ג נ״ף

לבעל והלך אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם׃ גנבין קטולי נפשן
וגייפין ומשתבעין לשקר ומסקין בוסמין לבעלא ואזלין בתר טעות
עממיא דלא ידעתון׃ ובאתם ועמדתם לפני בבית הזה אשר נקרא
שמי עליו ואמרתם נצלנו למען עשות את כל התועבת האלה׃ ואתן
אתון וקימין קדמי בביתא הדין דאתקרי שמי עלוהי ואמרין אתון
שיזיבנא בדיל למעבד ית כל תועיבתא האלין׃ המערת פרצים היה
הבית הזה אשר נקרא שמי עליו בעיניכם גם אנכי הנה ראיתי נאם
יהוה׃ הלבית כנישת רשיעין הוה ביתא הדין דאתקרי שמי עלוהי
בעיניכון אף קדמי כין גלי אמר יי׃ כי לכו נא אל מקומי
אשר בשילו אשר שכנתי שמי שם בראשונה וראו את אשר עשיתי
לו מפני רעת עמי ישראל׃ ארי איזילו כען לאתר בית מקדשי דבשילו
דאשריתי שכינתי תמן בקדמיתא וחזו ית דעבדית ליה מן קדם
בישת עמי ישראל׃ ועתה יען עשותכם את כל המעשים האלה נאם
יהוה ואדבר אליכם השכם ודבר ולא שמעתם ואקרא אתכם ולא
עניתם׃ וכען חלף דעבדתון ית כל עובדיא האלין אמר יי ושלחית
לותכון ית כל עבדי נביא מקדים וממליל ולא קבילתון ואתנביאו
לכון ולא אתיבתון׃ ועשיתי לבית אשר נקרא שמי עליו אשר אתם
בטחים בו ולמקום אשר נתתי לכם ולאבותיכם כאשר עשיתי לשילו׃
ואעביד לביתא דאתקרי שמי עלוהי דאתון רחיצין ביה ולאתרא
דיהבית לאבהתכון כמא דעבדית לשילו׃ והשלכתי אתכם מעל
פני כאשר השלכתי את כל אחיכם את כל זרע אפרים׃ ואגלי יתכון

התועבות ב̇ מל̇ וסימנה׃ ובאתם ועמדתם ודול̇ יחזקאל — מעשותכם ה̇ ממושבותיכם ל̇ בעיניכם׃

מארע בית שכינתי כמא דאגליתי ית כל אחיכון ית כל זרעא דבית
ישראל׃ ואתה אל תתפלל בעד העם הזה ואל תשא בעדם רנה ותפלה
ואל תפגע בי כי אינני שמע אתך׃ ואת לא תצלי על עמא הדין ולא
תתחנן עליהון בבעו וצלו ולא תבעי מן קדמי ארי לא רעוא קדמי
לקבלא צלותך׃ האינך ראה מה המה עשים בערי יהודה ובחצות
ירושלם׃ הלא את חזי מא דאנון עבדין בקרויא דבית יהודה ובשוקי
ירושלם׃ הבנים מלקטים עצים [illegible] והאבות
מבערים את האש והנשים לשות בצק לעשות כונים למלכת
השמים והסך נסכים לאלהים אחרים למען הכעסני׃ בניא מלקטין
אעיא ואבהתא מדלקין ית נורא ונשיא לשן לישא למעבד כרדוטין
לכוכבת שמיא ולנסכא נסכין לטעות עממיא בדיל לארגזא קדמי׃ האתי
הם מכעסים נאם יהוה הלוא אתם למען בשת פניהם׃ המרגזין קדמי
אנון מרגזין אמר יי הלא לאבאשא להון בדיל דיבהתון בעובדיהון׃
לכן כה אמר אדני יהוה הנה אפי וחמתי נתכת אל המקום הזה על האדם
ועל הבהמה ועל עץ השדה ועל פרי האדמה ובערה ולא תכבה׃ בכין
כדנן אמר יי אלהים הא רגזי וחמתי חל באתרא הדין על אנשא ועל בעירא
ועל אילן חקלא ועל אבא דארעא וישיצי ולא יהי חיס׃ כה
אמר יהוה צבאות אלהי ישראל עלותיכם ספו על זבחיכם ואכלו בשר׃
כדנן אמר יי צבאות אלהא דישראל עלותכון אוסיפו על נכסת קודשיכון
ואכולו בסרא׃ כי לא דברתי את אבותיכם ולא צויתים ביום הוציאי
אותם מארץ מצרים על דברי עולה וזבח׃ ארי לא מלילית עם
אבהתכון ולא פקידתנון ביומא דאפיקית יתהון מארעא דמצרים

על עסקי עלון ונכסת קדשין׃ כי אם את הדבר הזה צויתי אותם
לאמר שמעו בקולי והייתי לכם לאלהים ואתם תהיו לי לעם
והלכתם בכל הדרך אשר אצוה אתכם למען ייטב לכם׃ אלהין ית
פתגמא הדין פקידית יתהון למימר קבילו למימרי ואהוי לכון
לאלה ואתון תהון קדמי לעם ותהכון בכל אורחא דאפקיד יתכון
בדיל דייטב לכון׃ ולא שמעו ולא הטו את אזנם וילכו במעצות
בשררות לבם הרע ויהיו לאחור ולא לפנים׃ ולא קבילו ולא ארכינו
ית אדנהון והליכו בעיצתהון בהרהור לבהון בישא ואחזרו בפלחני
קדל ולא שויאו דחלתי לקביל אפיהון׃ למן היום אשר יצאו אבותיכם
מארץ מצרים עד היום הזה ואשלח אליכם את כל עבדי הנביאים יום
השכם ושלח׃ למן יומא דנפקו אבהתכון מארעא דמצרים עד יומא הדין
ושלחית לותכון ית כל עבדי נביא בכל יום מקדים ומשלח׃ ולוא שמעו אלי
ולא הטו את אזנם ויקשו את ערפם הרעו מאבותם׃ ולא קבילו למימרי
ולא ארכינו ית אדנהון ואקשיאו ית קדלהון אבאישו מאבהתהון׃
ודברת אליהם את כל הדברים האלה ולא ישמעו אליך וקראת
אליהם ולא יענוכה׃ ותמליל עמהון ית כל פתגמיא האלין ולא יקבלון
מנך ותתנבי להון ולא יתיבונך׃ ואמרת אליהם זה הגוי אשר לוא
שמעו בקול יהוה אלהיו ולא לקחו מוסר אבדה האמונה ונכרתה
מפיהם׃ ותימר להון דין עמא דלא שמעו למימרא דיי אלההון
ולא קבילו אולפן פסקת הימנותא ואתמנעת מפומהון׃
גזי נזרך והשליכי ושאי על שפים קינה כי מאס
יהוה ויטש את דור עברתו׃ תלישי על רבר בר דגלו וטולי על נגדין

ב
חד
חס
ו
קדמ
וחד
מל
וילכו חס
ודעת דדין
מל

ל
מל

ולא ישמעו ד' וסימנהון דעמך משה לקל האת ולא ישמעו לקל אביהם ודברת אליהם את כל הדברים

אליא ארי רחיק יי ורטיש ית עמא דרא דעברו על מימריה׃ כי עשו
בני יהודה הרע בעיני נאם יהוה שמו שקוציהם בבית אשר נקרא
שמי עליו לטמאו׃ ארי עבדו בני יהודה דביש קדמי אמר יי שואו
שיקוציהון בביתא דאתקרי שמי עלוהי לסאבותיה׃ ובנו במות
התפת אשר בגיא בן הנם לשרף את בניהם ואת בנתיהם באש אשר
לא צויתי ולא עלתה על לבי׃ ובנו במת תופת דבחילת בר הנום
לאוקדא ית בניהון וית בנתהון בנורא דלא פקידית באורייתי ולא
רעוא קדמי׃ לכן הנה ימים באים נאם יהוה ולא
יאמר עוד התפת וגיא בן הנם כי אם גיא ההרגה וקברו בתפת מאין
מקום׃ בכין הא יומיא אתן אמר יי ולא יתאמר עוד תפת וחילת בר
הנום אלהין חילת קטיליא ויקברון בתפת מבלי אתר׃ והיתה נבלת
העם הזה למאכל לעוף השמים ולבהמת הארץ ואין מחריד׃ ותהי
נבילתא דעמא הדין משגרא למיכל לעופא דשמיא ולבעירא
דארעא ולית דמניד׃ והשבתי מערי יהודה ומחצות ירושלם קול
ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה כי לחרבה תהיה הארץ׃ ואבטיל
מקרויא דבית יהודה ומשוקי ירושלם קל בדיע וקל חדוא קל חתנין
וקל כלן ארי לחרבא תהי ארעא׃ בעת ההיא נאם יהוה
ויציאו את עצמות מלכי יהודה ואת עצמות שריו ואת עצמות
הכהנים ואת עצמות הנביאים ואת עצמות יושבי ירושלם מקבריהם׃
בעדנא ההוא אמר יי יפקון ית גרמי מלכיא דבית יהודה וית גרמי
רברביהון וית גרמי כהניא וית גרמי נביי שקרא וית גרמי יתבי

ירושלם ח̇ וסימנ׳ ארוס אשכחך סביבות בחצרות יוציאו ממלא וילכו וכל אתנה׳ וסופים כו״ג בנ״א

ירושלם מקבריהון׃ ושטחום לשמש ולירח ולכל צבא השמים
אשר אהבום ואשר עבדום ואשר הלכו אחריהם ואשר דרשום
ואשר השתחוו להם לא יאספו ולא יקברו לדמן על פני האדמה
יהיו׃ וישטחונונון לקביל שמשא וסיהרא ולכל חילי שמיא
דרחימונונון ודפלחונונון ודטעו בתריהון ודתבעונון ודסגידו
להון לא יתכנשון ולא יתקברון לזיבל מבדר על אפי ארעא יהון׃
ונבחר מות מחיים לכל השארית הנשארים מן המשפחה הרעה
הזאת בכל המקמות הנשארים אשר הדחתים שם נאם יהוה צבאות׃
ויתרעון במותא מבחייא לכל שארא דישתארון מן זרעיתא
בישתא הדא בכל אתריא דישתארון דאגליתינון לתמן אמר יי
צבאות׃ ואמרת אליהם כה אמר יהוה היפלו ולא
יקומו אם ישוב ולא ישוב׃ ותימר להון כדנן אמר יי היפלון ולא
יקומון אם למתב גלי קדמי דלא יתובון׃ מדוע שובבה העם הזה
ירושלם משבה נצחת החזיקו בתרמת מאנו לשוב׃ מדין מתחסנין
למתב לפולחני עמא הדין יתבי ירושלם תבו למרד מן אוריתא ולא
צבן למתב אתקיפו בנכלין מסרבין למתב׃ הקשבתי ואשמע לוא
כן ידברו אין איש נחם על רעתו לאמר מה עשיתי כלה שב במרצותם
כסוס שוטף במלחמה׃ אצית וגלי קדמי לא כדכשר ממללין לית
גבר דמתיב מבישתיה למימר מא עבדית כלהון מסגן ברעות נפשהון
כסוסיא דגזר בקרבא׃ גם חסידה בשמים ידעה מועדיה ותר וסוס
ועגור שמרו את עת באנה ועמי לא ידעו את משפט יהוה׃ אף תוריתא

ומל וחד ולא יאספו
ב׳ הנשבעים באשמת ח
ב׳ חס החזיקו ונביאי
במרוצתם ק׳ כלו ק׳
וסיס ג׳ ק׳ ונעה ב׳ חס ברושים וחד ומין

באנה ב׳ ... שמרו את עת באנה ותלכנה שתיהן עד בואנה ...

בשמיא ידעא זמנהא ושפניא וכורכיא וסנוניתא נטרין ית עידן
מיתיהון ועמי לא הוו ידעין למעבד ית דינא דייי איכה תאמרו חכמים
אנחנו ותורת יהוה אתנו אכן הנה לשקר עשה עט שקר ספרים
איכדין תימרון חכימין אנחנא ועל אוריתא דייי אנחנא רחיצין בכין
הא לשקרא עביד ספר קלמס דשקר למזיפא יהבישו חכמים חתו
וילכדו הנה בדבר יהוה מאסו וחכמת מה להם בהיתו חכימיא אתברו
ואתאחידו הא בפתגמא דייי קצו וחולק בחכמתא לית להון
לכן אתן את נשיהם לאחרים שדותיהם ליורשים כי
מקטן ועד גדול כלה בצע בצע מנביא ועד כהן כלה עשה שקר בכין
אתין ית נשיהון לאוחרנין חקלתהון לירותין ארי מזעירא ועד רבא
כלהון אנסי ממון מספר ועד כהין כלהון עבדי שקר וירפו את
שבר בת עמי על נקלה לאמר שלום שלום ואין שלום ואסיאו ית
תבר כנשתא דעמי במילי שקרהון למימר שלמא שלמא ולית
שלם הבישו כי תועבה עשו גם בוש לא יבשו והכלם לא ידעו לכן
יפלו בנפלים בעת פקדתם יכשלו אמר יהוה עליהון למבהת ארי
תועיבא עבדו אף מבהת לית אנון בהתין ואתכנעו לית אנון ידעין
בכין יתרמון קטילין בעידן דאסער עליהון חוביהון יתקלון אמר
ייי אסף אסיפם נאם יהוה אין ענבים בגפן ואין
תאנים בתאנה והעלה נבל ואתן להם יעברום שיצאה אשיצינון
אמר ייי ויסופון כמסף ענבין מגפן וכנבלא מתינא וכטרף מאילן
על דיהבית להון אוריתי מסיני ועברו עלה על מה אנחנו ישבים

אמר ייי סוף מל׳ במב וכית ב׳ פקדתיו פקדתים שריתך שבות עמי קול ששון מנה הנני נשבעתי יבא שודד

ויבואו ג׳ מל׳ וסימנ׳ דרך שער העליון פנימה אל ויבואו ויאכלו ארץ וכול בני׳

האספו ונבואה אל ערי המבצר ונדמה שם כי יהוה אלהינו הדמנו
וישקנו מי ראש כי חטאנו ליהוה · על מא אנחנא יתבין אתכנשו
וניעול לקרוין כריכן ונשתוק תמן ארי יי אלהנא איתי עלנא תבר
ואכהתנא ואשקינא כס דלוט כריש פריש חוין ארי חבנא קדם יי
קוה לשלום ואין טוב לעת מרפה והנה בעתה · סברנא לשלמא ולית
טב לעדן סליחות חובין והא פורענות חטאין · מדן נשמע נחרת
סוסיו מקול מצהלות אביריו רעשה כל הארץ ויבואו ויאכלו ארץ
ומלאה עיר וישבי בה · על דפלחו לעגליא אתבדין מלך במשריתיה
יסק עליהון ויגלי יתהון מקל מפסועית גיברוהי יזועון כל יתבי
ארעא וייתון וישיצון ארעא ומלאה קרויא ודיתבין בהון ·
כי הנני משלח בכם נחשים צפענים אשר אין להם
לחש ונשכו אתכם נאם יהוה · ארי האנא מגרי בכון עממין קטולין
כחיון חורמנין דלית להון לחשא ויקטלון יתכון אמר יי ·
מבליגיתי עלי יגון עלי לבי דוי · על דהוו מלעגין לקביל
נבייא דמתנבן להון דוונא ותינחתא איתי להון מן קדם חוביהון
עליהון אמר נביא לבי דוי · הנה קול שועת בת עמי מארץ מרחקים
היהוה אין בציון אם מלכה אין בה מדוע הכעסוני בפסיליהם
בהבלי נכר · הא קל צוחת כנשתא דעמי מארע רחיקא נבייא
אוכח יתהון השכינתא דיי לית בציון אם מלכה לית בה מדין
מרגזין קדמי בצלמניהון בפלחן טעותא · עבר קציר כלה קיץ
ואנחנו לוא נושענו · אמרת כנשתא דישראל עדא זמנא שליסק צא

דוי ג׳ וסימנ׳ וכל לבב דוי מבליגיתי עלי יגון כי רבות אנחתי ולבי דוי · היהוה ל׳ הלוא ל׳ האלהים ל׳

ואנחנא לא מתפרקין על שבר בת עמי השברתי קדרתי שמה
החזקתני אמרת ירושלם על תבר כנשתא דעמי אזדעזעית ג חס
אתחפיאו אפי אכרוסא וכמין כקדרא אשתממו אחדתני הצרי
אין בגלעד אם רפא אין שם כי מדוע לא עלתה ארכת בת עמי ב חס
אמר ירמיה נביא דלמא לא אית לי עובדין טבין למבעי על בית
ישראל הלא מחמיד הויתי לאולפניה דאליהו נביא דמגלעד דפתגמוהי
אנון אסותא ארי על דלא תבו בכין לא סליקת אסו למחת כנשתא
דעמי   מי יתן ראשי מים ועיני מקור דמעה ואבכה ב
יומם ולילה את חללי בת עמי מן יתין רישי כנחל דמיין ועיני כמבוע
דמעין ואבכי יימם ולילי על קטילי כנשתא דעמי   מי
יתנני במדבר מלון ארחים ואעזבה את עמי ואלכה מאתם כי כלם
מנאפים עצרת בגדים מן יתנני במדברא בית מבתות עדי אורחין
ואשבוק ית כנשתא דעמי ואהך מלותהון ארי כולהון זנאין סיעת
שקרין וידרכו את לשונם קשתם שקר ולא לאמונה גברו בארץ ל
כי מרעה אל רעה יצאו ואתי לא ידעו נאם יהוה ואליפו ית לישנהון ומי ג וידרכו ויעשו
פתגמי שקר דמן אנון כקשת נכילא ולא להימנותא תקיפו בארעא
ארי מבשתא לבשתא נפקו ומדעדחלתי לא אליפו אמר יי איש
מרעהו השמרו ועל כל אח אל תבטחו כי כל אח עקוב יעקב וכל ל ל ב צליע
רע רכיל יהלך גבר מחבריה אסתמרו ועל כל אחא לא תתרחצון
ארי כל אחא מכמן כמין וכל רחים בנכילו מהליך ואיש ברעהו ל
יהתלו ואמת לא ידברו למדו לשונם דבר שקר העוה נלאו וגבר ל ג

עקוב ג מל צליע ומימנה ועקב הלב מכל והיה העקב קדמאה מל ונשבא חס ארכתך ארכת בת עמי חס כעלג ס

כחבריה משקרין וקשטא לא ממללין אליפו לישנהון פתגמי שקר
אטפשו סעו׃ שבתך בתוך מרמה במרמה מאנו דעת אותי נאם
יהוה׃ יתבין בבית כנישתהון ומשתען על עויתהון בנכלין מסרבין
למדע דחלתי אמר יי׃ לכן כה אמר יהוה צבאות
הנני צורפם ובחנתים כי איך אעשה מפני בת עמי׃ בכין כדנן אמר
יי צבאות הא אנא מיתי עליהון עקא וצריף להון ובחר להון ארי
איכדין אעביד מן קדם חובי כנשתא דעמי׃ חץ שוחט לשונם
מרמה דבר בפיו שלום את רעהו ידבר ובקרבו ישים ארבו׃ כגיר
דמחרף לישנהון נכלין מחשיב בפומהון שלמא גבר עם חבריה
ממליל ובמעוהי משוי כמינתיה׃ העל אלה לא אפקד בם נאם יהוה
אם בגוי אשר כזה לא תתנקם נפשי׃ העל אלין לא אסער לאיתאה
עליהון בישא אמר יי אם מן עמא דכדין עובדוהי לא אתפרע
מנהון כרעותי׃ על ההרים אשא בכי ונהי ועל
נאות מדבר קינה כי נצתו מבלי איש עבר ולא שמעו קול מקנה
מעוף השמים ועד בהמה נדדו הלכו׃ על טוריא אנא מרים קלי
בבכי ומצוח ועל דירות מדברא אליא ארי צדיאו מבלי אנש דעדי
ולא אשתמע קל בעירא בארעהון מעופא דשמיא ועד בעירא
אטלטלו גלו׃ ונתתי את ירושלם לגלים מעון תנים ואת ערי יהודה
אתן שממה מבלי יושב׃ ואתין ית ירושלם ליגרין מדור ירורין
וית קרויא דבית יהודה אתין לצדו מבלי יתיב׃ מי
האיש החכם ויבן את זאת ואשר דבר פי יהוה אליו ויגדה על מה

אבדה הארץ נצתה כמדבר מבלי עבר׃ מן גבר דחכים ויסבר ית
דא ודאתמלל מן קדם יי עמיה ויחוינה על מא חרובת ארעא צדיאת
כמדברא מבלי עדי׃ ויאמר יהוה על עזבם את
תורתי אשר נתתי לפניהם ולא שמעו בקולי ולא הלכו בה׃ ואמר
יי על דשבקו ית אוריתי דיהבית קדמיהון ולא קבילו למימרי
ולא הליכו בה׃ וילכו אחרי שררות לבם ואחרי הבעלים אשר
למדום אבותם׃ ואזלו בתר הרהור לבהון ובתר בעליא דאליפונון
אבהתהון׃ לכן כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל
הנני מאכילם את העם הזה לענה והשקיתים מי ראש׃ בכין כדנן
אמר יי צבאות אלהא דישראל האנא מיתי עקא על עמא הדין מר
כגידין ואשקינון כס דלוט כריש כרישי חוין׃ והפצותים בגוים
אשר לא ידעו המה ואבותם ושלחתי אחריהם את החרב עד כלותי
אותם׃ ואבדרינון ביני עממיא דלא ידעו אנון ואבהתהון ואגרי
בתריהון ית דקטלין בחרבא עד דאשיצי יתהון׃

כה אמר יהוה צבאות התבוננו וקראו למקוננות ותבואינה
ואל החכמות שלחו ותבואנה׃ כדנן אמר יי צבאות אסתכלו וקרו
לאליתא וייתין ולחכימתא שלחו וייתין׃ ותמהרנה ותשנה עלינו
נהי ותרדנה עינינו דמעה ועפעפינו יזלו מים׃ ויוחין ויטלן עלנא
אליא וישגרן עיננא דמעין וגלגלי עיננא ישגרון מיא׃ כי קול נהי נשמע
מציון איך שדדנו בשנו מאד כי עזבנו ארץ כי השליכו משכנותינו׃
ארי קל אליא אשתמע מציון איכדין אתבזיזנא בהיתנא לחדא

לכן כה אמר יי צבאות אלהי ישראל ד׳ וסימנהון מאכילם לא יכרת שם מוקד מלושן סימנהון והשקיתים ב׳ מאכילם מגו׳

ארי חרובת ארענא ארי צדיאה בירניתנא׃
שמענה נשים דבר יהוה ותקח אזנכם דבר פיו ולמדנה בנותיכם
נהי ואשה רעותה קינה׃ ארי שמעא נשיא פתגמא דיי׳ ותצית
אודנכון למילי נבויהי ואליפא לבנתכון אליא ואתתא לחברתה
ענויא׃ כי עלה מות בחלונינו בא בארמנותינו להכרית עולל מחוץ
בחורים מרחבות׃ ארי סליק מותא כחרכנא על בבירניתנא לשיצאה
ינקין משוקא עולימין מרחובין׃ דבר כה נאם יהוה ונפלה נבלת
האדם כדמן על פני השדה וכעמיר מאחרי הקצר ואין מאסף׃
אתנבי כדנן אמר יי׳ ותתרמי נבילת אנשא כזיבל מבדר על
אפי חקלא וכעמירא מבתר חצורא ולית דמכניש׃
כה אמר יהוה אל יתהלל חכם בחכמתו ואל יתהלל הגבור
בגבורתו אל יתהלל עשיר בעשרו׃ כדנן אמר יי׳ לא ישתבח חכימא
בחכמתיה ולא ישתבח גיברא בגיברותיה לא ישתבח עתירא
בעתריה׃ כי אם בזאת יתהלל המתהלל השכל וידע אותי כי אני
יהוה עשה חסד משפט וצדקה בארץ כי באלה חפצתי נאם יהוה׃
אלהין בדא ישתבח דמשתבח דחכים ואליף למידע דחלתי ארי
אנא יי׳ עבידנא חסדא ודין דקשוט וזכו בארעא ארי באלין רעוא
קדמי אמר יי׳׃ הנה ימים באים נאם יהוה ופקדתי
על כל מול בערלה׃ הא יומיא אתן אמר יי׳ ואסער על כל עממא
ערליא ועל בית ישראל דדמן עובדיהון לעובדי ערליא׃ על מצרים
ועל יהודה ועל אדום ועל בני עמון ועל מואב ועל כל קצוצי פאה

קוצר הקוצר ב׳ מל׳ וסימנה׳ מאחרי הקוצר ואין מאסף שלא מלא כפו קוצר וחצנו מעמר׳

הישבים במדבר כי כל הגוים ערלים וכל בית ישראל ערלי לב׃ על
מצרים ועל יהודה ועל אדום ועל בני עמון ועל מואב ועל כל מקפי
פתא דשרן בשכונין במדברא ארי כל עממיא ערלין בבסרהון
ס וכל בית ישרא׳ ערלין בלבהון׃ שמעו את הדבר
אשר דבר יהוה עליכם בית ישראל׃ קבילו ית פתגמא דמליל יי׳
עליכון בית ישרא׳׃ כה אמר יהוה אל דרך הגוים אל תלמדו ומאתות
השמים אל תחתו כי יחתו הגוים מהמה׃ כדנן אמר יי׳ מאורחת
עממיא לא תילפון ומאתון דמשתנין בשמיא לא תתברון ארי
ט מיתברין עממיא מינהון׃ כי חקות העמים הבל הוא כי עץ מיער
כרתו מעשה ידי חרש במעצד׃ ארי גזירת עממיא למא אינין
ארי אעא מחורשא קאיץ ליה עובד ידי נגר בחצינא׃ בכסף ובזהב
ייפהו במסמרות ובמקבות יחזקום ולא יפיק׃ בכספא ובדהבא מחפי
ליה במסמרין ובמקובין מתקין ליה דלא יצטלי׳׃ כתמר מקשה
המה ולא ידברו נשוא ינשא כי לא יצעדו אל תיראו מהם כי לא ירעו
וגם היטב אין אותם׃ עובד נגיד זקיפין אנון ולא ממללין אתנטלא
יתנטלון ארי לית בהון רוחא להלכא לא תדחלון מנהון ארי לא
מבאשין ואף לאיטבא לית אינון ידעין׃ מאין כמוך
יהוה גדול אתה וגדול שמך בגבורה׃ לית בר מינך יי׳ רבא את ורב
שמך בגבורא׃ מי לא יראך מלך הגוים כי לך יאתה כי בכל חכמי
הגוים ובכל מלכותם מאין כמוך׃ מן לא ידחל מן קדמך מלך כל
עלמיא ארי דילך היא מלכותא ארי בכל חכימי עממיא ובכל

מלכותהון לית בר מינך׃ ובאחת יבערו ויכסלו מוסר הבלים עץ
הוא׃ ובחדא יחובון עממיא על דאטפשו על דפלחו לטעותא
דלמא אנין׃ כסף מרקע מתרשיש יובא וזהב מאופז מעשה חרש
וידי צורף תכלת וארגמן לבושם מעשה חכמים כלם׃ כספא ומחפן
מאפירקא מיתן ודהבא מאופיר עובד נגר וידי קיני תכלא וארגונא
לבושהון עובד חכימין כולהון׃ ויהוה אלהים אמת הוא אלהים חיים
ומלך עולם מקצפו תרעש הארץ ולא יכלו גוים זעמו׃ ויי אלהים
קשוט הוא אלה קיים ומלך עלמין מרוגזיה תזוע ארעא ולא יכלון
עממיא לסובלא רגזיה׃ כדנה תאמרון להום אלהיא
די שמיא וארקא לא עבדו יאבדו מארעא ומן תחות שמיא אלה׃
דנה פרשגן אגרתא די שלח ירמיה נביא לות שאר סבי גלותא
די בבבל דאם יימרון לכון עממיא דאתון ביניהון פלחו לטעותא
בית ישראל כדין תתיבון וכדין תימרון להון טעון די אתון פלחין
להין טעון דלית בהון צרוך אנין מן שמיא לא יכלן לאחתא מטרא
ומן ארעא לא יכלן לצמחא פירין אנין ופלחיהון ייבדון מארעא
וישתיצון מן תחות שמיא אלין׃ עשה ארץ בכחו מכין
תבל בחכמתו ובתבונתו נטה שמים׃ כדנן תימרון להון אנחנא
פלחין לדעבד ארעא בחיליה שכליל תבל בחכמתיה ובסכלתנותיה
תלא שמיא׃ לקול תתו המון מים בשמים ויעלה נשאים מקצה
ארץ ברקים למטר עשה ויוצא רוח מאצרתיו׃ לקל מתניה רכפת
דמיין בשמיא ומסיק ענניין מסיפי ארעא ברקין לזמן מטרא

ויהו נשיאם כה׳ בתרי דויקריבו והעמדנה הנשיאם כה׳ הביאו והנשאם כה׳ תם דתח׳ ואם באחד ונבי׳ וכה׳ מל׳ דמל׳
שאר עושה ויעלה מעלה נשאים כל׳ וידי ויקימנה וידי משה צורף עם הארץ וידי אזם

עבד ומפיק רוחין מבית גנזוהי׃ נבער כל אדם מדעת הביש כל
צרף מפסל כי שקר נסכו ולא רוח בם׃ אטפשו כל עממיא מלמדע
חכמא בהית כל קיני מלמעבד צלים ארי שקרא אתיכונון ולא
רוחא בהון׃ הבל המה מעשה תעתעים בעת פקדתם יאבדו׃ למא
אנין עובד תולעבא בעידן דאסער עליהון חוביהון ייבדון׃ לא
כאלה חלק יעקב כי יוצר הכל הוא וישראל שבט נחלתו יהוה
צבאות שמו׃ לא כאלין דחולקיה יעקב ארי דברא כולא הוא
וישראל שבטא דאחסנתיה יי צבאות שמיה׃ אספי
מארץ כנעתך ישבתי במצור׃ כנושי מארעא סחורתיך דיתבא
בתוקפיא בקרוין כריכן׃ כי כה אמר יהוה הנני קולע
את יושבי הארץ בפעם הזאת והצרותי להם למען ימצאו׃ ארי כדנן
אמר יי הא אנא מיתי עקא על עמא הדין וכמא דשדן אבנא בקלעא
כין אבדר ית יתבי ארעא בזמנא הדא ואעיק להון בדיל דיקבלון
פורענות חוביהון׃ אוי לי על שברי נחלה מכתי
ואני אמרתי אך זה חלי ואשאנו׃ ווי לי על תברי ממרעא מחתי
ואנא אמרית ברם דין מרעי ואסובריניה׃ אהלי שדד וכל מיתרי
נתקו בני יצאני ואינם אין נטה עוד אהלי ומקים יריעותי׃ ארעי
חרובת וכל קרוי אתבזיזא עמי גלו וליתנון לית דמתח עוד משכני
ומקים יריעתי׃ כי נבערו הרעים ואת יהוה לא דרשו על כן לא
השכילו וכל מרעיתם נפוצה׃ ארי אטפשו מלכיא ואלפין מן קדם
יי לא תבעו על כין לא יצלחון וכל עמהון יתבדרי׃ קול שמועה הנה

הוא אלהים ... ונשמע ... לבבנו ... אלהים אמת הוא אלהים ... כמ׳

ב
חס
ל
יתיר
יוד
ב
ב
וחס
לאדם
להם
קדמ׳
מלרע
בתר׳
מלעיל
ואשאנו
ב
וחס
ל
ומל׳

באה ורעש גדול מארץ צפון לשום את ערי יהודה שממה מעון
תנים קל בסורתא הא אתיא וזיעא רבא מארע צפונא לשואה ית
קרויא דבית יהודה לצדו מדור ירורין׃ ידעתי
יהוה כי לא לאדם דרכו לא לאיש הלך והכין את צעדו׃ ידענא ײ
ארי לא לאנשא אורחיה לא לגבר דאזיל ומתקין ית פסעתיה׃ יסרני
יהוה אך במשפט אל באפך פן תמעטני׃ איתא עליהון יסורין ײ
ברם בדין חסוך לא יתקף רוגזך בהון דלמא יזערון׃ שפך חמתך
על הגוים אשר לא ידעוך ועל משפחות אשר בשמך לא קראו
כי אכלו את יעקב ואכלהו ויכלהו ואת נוהו השמו׃ שפוך חמתך ײ
על עממיא דלא איליפו למידע דחלתך ועל מלכותא דבפולחן
שמך לא תבעא ארי שליטו בדבית יעקב ובזו נכסיהון ושיצאונון
וית מדורהון אצדיאו׃ הדבר אשר היה אל ירמיהו יא
מאת יהוה לאמר׃ פתגם נבואה דהוה עם ירמיה מן קדם ײ למימר׃ שמעו
את דברי הברית הזאת ודברתם אל איש יהודה ועל ישבי ירושלם׃
קבילו ית פתגמי קימא הדין ותמללינון עם אנש יהודה ועל יתבי
ירושלם׃ ואמרת אליהם כה אמר יהוה אלהי ישראל ארור האיש
אשר לא ישמע את דברי הברית הזאת׃ ותימר להון כדנן אמר ײ
אלהא דישראל ליט גברא דלא יקביל ית פתגמי קימא הדין׃ אשר צויתי
את אבתיכם ביום הוציאי אותם מארץ מצרים מכור הברזל לאמר
שמעו בקולי ועשיתם אותם ככל אשר אצוה אתכם והייתם לי לעם
ואנכי אהיה לכם לאלהים׃ דפקידית ית אבהתכון ביומא דאפיקית

יא׳ בטעמ׳ בטף׳ · ה׳ ב׳ · וחס · סימ׳ · ב׳ וחס במקום איבכם ויכלהו · ו׳ בטע׳ בטפ׳

קדמא׳ משפחות תנינא׳ ממלכות וחד פים סימן כי הנני קורא׳ והכין ב׳ וסימנה׳ תקעו וחד הכין׳ השמו ב׳ וסי׳ ואת

יתהון מארעא דמצרים מכורא דפרזלא למימר קבילו למימרי
ותעבדון יתהון ככל דאנא מפקיד יתכון ותהון קדמי לעם ואנא אהוי
לכון לאלהא׃ למען הקים את השבועה אשר נשבעתי לאבותיכם לתת
להם ארץ זבת חלב ודבש כיום הזה ואען ואמר אמן יהוה׃ בדיל לקימא
ית קימא דקיימית לאבהתכון למיתן להון ארע עבדא חלב ודבש
כיומא הדין ואתיבית ואמרית אמן יי׃ ויאמר יהוה
אלי קרא את כל הדברים האלה בערי יהודה ובחצות ירושלם לאמר
שמעו את דברי הברית הזאת ועשיתם אותם׃ ואמר יי לי אתנבי ית
כל פתגמיא האלין בקרויא דבית יהודה ובשוקי ירושלם למימר
קבילו ית פתגמי קימא הדין ותעבדון יתהון׃ כי העד העדתי באבותיכם
ביום העלותי אותם מארץ מצרים ועד היום הזה השכם והעד לאמר
שמעו בקולי׃ ארי אסהדא אסהידית באבהתכון ביומא דאסיקית יתהון
מארעא דמצרים ועד יומא הדין מקדים ומסהיד למימר קבילו למימרי׃
ולא שמעו ולא הטו את אזנם וילכו איש בשרירות לבם הרע ואביא
עליהם את כל דברי הברית הזאת אשר צויתי לעשות ולא עשו׃ ולא
קבילו ולא ארכינו ית אודנהון ואזלו גבר בהרהור ליבהון בישא ואיתיתי
עליהון פורענותא על דלא קבילו לפתגמי קימא הדין דפקידית למעבד
ולא עבדו׃ ויאמר יהוה אלי נמצא קשר באיש יהודה
ובישבי ירושלם׃ ואמר יי לי אשתכח דמרדו אנש יהודה ויתבי ירוש׳
שבו על עונות אבותם הראשנים אשר מאנו לשמע את דברי והמה
הלכו אחרי אלהים אחרים לעבדם הפרו בית ישראל ובית יהודה את

ובישבי ג׳ וסימנה׳ קשר ושלחתי ובכלותם בתרי׳ מל׳ — בשרירות ב׳ מל׳ ולא שמעו ויקרא ואשלחתי ושא׳

בריתי אשר כרתי את אבתם ׃ תבו לחובי אבהתהון קדמאי דסריבו
לקבלא ית פתגמי ואנון טעו בתר טעות עממיא למפלחהון אשנאו
בית ישראל ובית יהודה ית קימי דגזרית עם אבהתהון ׃
לכן כה אמר יהוה הנני מביא אליהם רעה אשר לא יוכלו
לצאת ממנה וזעקו אלי ולא אשמע אליהם ׃ בכין כדנן אמר יי הא יא
אנא מיתי עליהון בישתא דלא יכלון לאשתיזבא מינה ויצלון קדמי
ולא אקביל צלותהון ׃ והלכו ערי יהודה וישבי ירושלם וזעקו אל ח
האלהים אשר הם מקטרים להם והושע לא יושיעו להם בעת
רעתם ׃ ויהכון אנש קרויא דבית יהודה ויתבי ירושלם ויבעון מן טעותא
דאינון מסקין בוסמין להון האם יכלין למפרקהון בעדן בישתהון ׃
כי מספר עריך היו אלהיך יהודה ומספר חצות ירושלם שמתם ל
מזבחות לבשת מזבחות לקטר לבעל ׃ ארי מנין קרויכון הואה ב
דחלתכון דבית יהודה ומנין שוקי ירושלם שויתון איגורין לבהתא ויגזרין
איגורין לאסקא בוסמין לבעלא ׃ ואתה אל תתפלל
בעד העם הזה ואל תשא בעדם רנה ותפלה כי אינני שמע בעת קראם
אלי בעד רעתם ׃ ואת לא תצלי על עמא הדין ולא תתחנן עליהון בבעו
וצלו ארי לא רעוא קדמי לקבלא צלותהון בעדן דאת מצלי עליהון
קדמי בעידן בישתהון ׃ מה לידידי בביתי עשותה כו ג
המזמתה הרבים ובשר קדש יעברו מעליך כי רעתכי אז תעלזי ׃ מא אשירה נא
לעמא דהוה חביב קדמי שבקו פלחן בית מקדשי עבדו עיצא חטא ב בן
סגיאין מערבין בסר שקוצין עם בשר קדשא יגלון מניך מן קדם ודין

מספר ה׳ פת׳ וסימנהו׳ חוצות ירושלם שנס נהפכו כי מה תמנו ימים רבים וה׳ ומספר את רבע ישראל

בשתיך בכין הוית תקיפא זית רענן יפה פרי תאר קרא יהוה שמך
לקול המולה גדלה הצית אש עליה ורעו דליותיו הא כאילן זיתא
דשפיר ברויה ויאי בחזויה וסוכיה מטלן באילניא כין רבי יי שמיך
בעממיא וכדו דעברת על אוריתא משרית עממיא דתקיפין כאשתא
ייתון עלך ויתחברון להון סומכוון׃ ויהוה צבאות הנוטע אתך דבר
עליך רעה בגלל רעת בית ישראל ובית יהודה אשר עשו להם להכעסני
לקטר לבעל׃ ויי צבאות דקיים יתיך גזר לאיתאה עלך בישא בדיל
בישת בני ישראל ובית יהודה דעבדו להון לארגזא קדמי לאסקא בסמין
לבעלא׃ ויהוה הודיעני ואדעה אז הראיתני מעלליהם׃
ויי אלפני ואלפית בכין אחזיתני עובדיהון׃ ואני ככבש אלוף יובל לטבח
ולא ידעתי כי עלי חשבו מחשבות נשחיתה עץ בלחמו ונכרתנו
מארץ חיים ושמו לא יזכר עוד׃ ואנא כאימר בחיר דלנכסתא מתובל
ולא ידעית ארי עלי חשיבו עשתונין בישין אמרין נרמי סמא דמותא
במיכליה ונשיצינה מארעא דישראל ושמיה לא ידכר עוד׃
ויהוה צבאות שפט צדק בחן כליות ולב אראה
נקמתך מהם כי אליך גליתי את ריבי׃ ויי צבאות דיין קשוט גלין
קדמוהי כולין ולבא אחזי פורענות דינך מנהון ארי קדמך אמרית
ית עולבני׃ לכן כה אמר יהוה על אנשי ענתות
המבקשים את נפשך לאמר לא תנבא בשם יהוה ולא תמות בידנו׃
בכין כדנן אמר יי על אנשי ענתות דבען למקטלך למימר דאמרין
לא תתנבי בשמא דיי ולא תמות בידנא׃ לכן כה אמר

ולב ד׳ וסימנ׳ בוחן כליות ראה ולעזר שפת חלקות — המלה ב׳ חד חס׳ וחד מל׳ גדלה הצית בקול ל׳ שדי קד׳ מג׳ מל׳

יהוה צבאות הנני פקד עליהם הבחורים ימותו בחרב בניהם ובנותיהם
ימותו ברעב׃ בכין כדנן אמר יי צבאות הא אנא מסער עליהון עולימיהון
יתקטלון בחרבא בניהון ובנתהון ימותון בכפנא׃ ושארית לא תהיה
להם כי אביא רעה אל אנשי ענתות שנת פקדתם׃ ושארא לא יהי
להון ארי איתי בישתא על אנשי ענתות שנת סערן חוביהון׃
צדיק אתה יהוה כי אריב אליך אך משפטים אדבר יב
אותך מדוע דרך רשעים צלחה שלו כל בגדי בגד׃ זכי את יי מלמין ל ו חס
לקביל פתגמך ברם שאילת דינין אנא שאיל מן קדמך מדין אורחת ל
רשיעיא מצלחא שלן שליוא כל משקרי שקר׃ נטעתם גם שרשו ל
ילכו גם עשו פרי קרוב אתה בפיהם ורחוק מכליותיהם׃ יי מתגן אף ל ומל
תקפו עתרו אף קנו נכסין קריבין פתגמי אוריתך בפומהון ורחיקא
דחלתך מכוליתהון׃ ואתה יהוה ידעתני תראני ובחנת לבי אתך ב ב
התקם כצאן לטבחה והקדשם ליום הרגה׃ ואת יי כולא ידע וגלי אגוע ל ב רפי ודס
קדמך דאת בחר לבבי דרעון בדחלתך רשיעיא אתקינינון כענא
לנכסתא וזמינינון ליום קטול׃ עד מתי תאבל הארץ ועשב כל
השדה יבש מרעת ישבי בה ספתה בהמות ועוף כי אמרו לא יראה ל ל
את אחריתנו׃ עד אימתי תחרוב ארעא ועסבא דכל חקלא ייבש
מחובי רשיעיא דיתבין בה סף בעירא ועופא ארי אמרו לא גלי
קדמוהי סופנא׃ כי את רגלים רצתה וילאוך ואיך תתחרה את הסוסים ל ל ב
ובארץ שלום אתה בוטח ואיך תעשה בגאון הירדן׃ הא נא תיובתא ב מל
לירמיה נביא על בעותיה נביא את דמי לגברא דרהט עם רגלאה אל

ישואך
דישעי
וכל

כתוב פות במ״ר כצאן ז׳ רפי וסימנ׳ התקם במועדיה ב׳ צו מאסף והושיעם נחשבנו כצאן טבחה תתננו כצאן

ולאי ואיכדין את מדמי למרהט כקביל סוסותא בכקעתא ובארעא
שלמא את מתבטח ונפיל ואיכדין את מדמי למעבד כקביל חיות
ברא ברוכי ירדנא ואם על טיבוון דאנא מוטיב לנבוכדנצר מלכא
דבבל רגלא הנביא את חזי ומתמה ומן פון דאחזיך ומא דאנא עתיד
למעבד לאלהתך צדיקיא דמן עלמא דהטו כסוסוותא למעבד עובדין
טבין קדמי ואף אמרית להון דאיתי על בניכון ברכן ונחמן האכמא
דנחתין שטוף בירדנא · כי גם אחיך ובית אביך גם המה בגדו בך
גם המה קראו אחריך מלא אל תאמן בם כי ידברו אליך טובות · ואת
בעי עליהון רחמין ארי אף אחך ובית אבוך אף אינון שקרו בך אף
אינון אמרו עלך מלין בישן לא תהימין בהון ארי ימללון עלך
פתגמין תקנין · עזבתי את ביתי נטשתי את נחלתי
נתתי את ידדות נפשי בכף איביה · שבקית ית בית מקדשי רטשית
ית אחסנתי מסרית ית עמא דהוה חביב קדמי ביד סנאוהי · היתה לי
נחלתי כאריה ביער נתנה עלי בקולה על כן שנאתיה · הות קדמי
אחסנתי כאריא בחורשא סליקת לקדמי אתרגושתה על בין
רחיקתה · העיט צבוע נחלתי לי העיט סביב עליה לכו אספו כל
חית השדה התיו לאכלה · כעופא דמתבדר בין אתבדרת אחסנתי
קדמי וכעופא דמשתדי בין יתכנשון עלה דקטלין בחרבא מסחור
סחור מלכי עממיא ומשריתהון ייתון עלה למבזה · רעים רבים שחתו
כרמי בססו את חלקתי נתנו את חלקת חמדתי למדבר שממה · מלכין
סגיאין קטילו עמי דושישו ית אחסנתי יהבו ית אחסנת חמדתי

התיו ג̇ ב̇ חס̇ וחד מל̇ וסימנ̇ לקראת יעקב התיו מים התיו לאכלה קדם מל̇ בתרא מל̇ · וכל אתיו חס̇

למדבר צדיי שמה לשממה אבלה עלי שממה נשמה כל הארץ כי
אין איש שם על לב׃ שויוהא לצדוא אתאבלת קדמי חרובת צדיאת
כל ארעא ארי לית אנש דמשוי דחלתי על לב׃ על כל שפים במדבר
באו שדדים כי חרב ליהוה אכלה מקצה הארץ ועד קצה הארץ אין
שלום לכל בשר׃ על כל נגדין במדברא אתו בזוזין ארי חרבא ק׳ יי
מקטלא לדמתכנשין מסיפי ארעא ועד סיפי ארעא לית שלמא
לכל בסרא׃ זרעו חטים וקצים קצרו נחלו לא יועלו
ובשו מתבואתיכם מחרון אף יהוה׃ לא תהון דמן לדזרעי חטין על
כיאר ולא משכחין למכנש אלהין כובין ומיעל לתהון לית להון
הנאה ותבהתון בעובדיכון במיתי עליכון תקוף רגזא דיי׃
כה אמר יהוה על כל שכני הרעים הנגעים בנחלה
אשר הנחלתי את עמי את ישראל הנני נתשם מעל אדמתם ואת
בית יהודה אתוש מתוכם׃ כדנן אמר יי על כל מגיריא בישייא
דמנזקין באחסנתא דאחסינית ית עמי ית ישראל האנא מטלטילהון
מעל ארעהון וית דבית יהודה אטלטיל מביניהון׃ והיה אחרי נתשי
אותם אשוב ורחמתים והשבתים איש לנחלתו ואיש לארצו׃ ויהי
בתר דאטלטיל יתהון אתוב במימרי וארחים עליהון ואתיבינון
גבר לאחסנתיה וגבר לארעיה׃ והיה אם למד ילמדו את דרכי עמי
להשבע בשמי חי יהוה כאשר למדו את עמי להשבע בבעל ונבנו
בתוך עמי׃ ויהי אם מילף יילפון מאורחת כנשתא דעמי לקיימא
בשמי קיים הוא יי כמא דאליפו ית עמי לקיימא בשום טעותא

שמה ב׳ וסימנ׳ [illegible] לשממה [illegible] ירושלם [illegible]

ויתקימון בגו עמי ואם לא ישמעו ונתשתי את הגוי ההוא נתוש
ואבד נאם יהוה ואם לא יקבלון אולפן ואטלטיל ית עמא ההוא טלטול
יג ואבדן אמר יי׳ כה אמר יהוה אלי הלוך וקנית לך אזור
פשתים ושמתו על מתניך ובמים לא תבאהו כדנן אמר יי׳ לי איזיל
ותזבון לך זרז דכיתן ותשויניה על חרצך ובמיא לא תעלניה ואקנה
את האזור כדבר יהוה ואשם על מתני וזבנית ית זרזא כפתגמא דיי׳
ושויתיה על חרצי ויהי דבר יהוה אלי שנית לאמר
והוה פתגם נבואה מן קדם יי׳ עמי תנינות למימר קח את האזור אשר
קנית אשר על מתניך וקום לך פרתה וטמנהו שם בנקיק הסלע סב
ית זרזא דזבנתא דעל חרצך וקום איזיל לפרת וטמריהי תמן
בשעיעות כיף גלי ואלך ואטמנהו בפרת כאשר צוה יהוה אתי
ואזלית וטמרתיה בפרת כמא דפקיד יי׳ יתי ויהי מקץ ימים רבים
ויאמר יהוה אלי קום לך פרתה וקח משם את האזור אשר צויתיך
לטמנו שם והוה מסוף יומין סגיאין ואמר יי׳ לי קום איזיל לפרת
וסב מתמן ית זרזא דפקידתך למטמריה תמן ואלך פרתה ואחפר
ואקח את האזור מן המקום אשר טמנתיו שמה והנה נשחת האזור
לא יצלח לכל ואזלית לפרת וחפרית ונסיבית ית זרזא מן אתרא
דטמרתיה תמן והא אתחבל זרזא לית ביה צרוך לכל מדעם
ויהי דבר יהוה אלי לאמר כה אמר יהוה ככה אשחית
את גאון יהודה ואת גאון ירושלם הרב כדנן אמר יי׳ כדין אחביל ית
תקוף אנש יהודה וית תקוף יתבי ירושלם דהוה סגי העם הזה הרע

ויקח יב וסימנה גדי עזים מנה ארש מנעמדי עבד מגמתם קטור בן ישי בטוה לך משענתי פך את האזור טוב מאמרי

המאנים לשמוע את דברי ההלכים בשררות לבם וילכו אחרי ל̇
אלהים אחרים לעבדם ולהשתחות להם ויהי כאזור הזה אשר ל̇ב
לא יצלח לכל׃ עמא הדין דעובדיהון בישין דסריבו לקבלא ית
פתגמי ואזלין בהרהור לבהון וטעו בתר טעות עממיא למפלחהון
ולמסגד להון ויהון כזרזא הדין דלית ביה צרוך לכל מדעם׃ כי
כאשר ידבק האזור אל מתני איש כן הדבקתי אלי את כל בית ל̇
ישראל ואת כל בית יהודה נאם יהוה להיות לי לעם ולשם ולתהלה
ולתפארת ולא שמעו׃ ארי כמא דמדביק זרזא בחרצא דגבר
כין קריבית לפולחני ית כל בית ישראל וית כל בית יהודה אמר
יי למהוי קדמי לעם ולשום ולתשבחא ולרבו ולא קבילו׃ ואמרת ג̇
אליהם את הדבר הזה   כה אמר יהוה אלהי ישראל בט̇ בספ̇
כל נבל ימלא יין ואמרו אליך הידע לא נדע כי כל נבל ימלא ח̇
יין׃ ותימר להון ית פתגמא הדין כדנן אמר יי אלהא דישראל כל
גרב יתמלי חמר ויימרון לך המדע לא הוינא ידעין ארי כל
גרב יתמלי חמר׃ ואמרת אליהם כה אמר יהוה הנני ממלא את כל ב̇
ישבי הארץ הזאת ואת המלכים הישבים לדוד על כסאו ואת והוא יי בטע
הכהנים ואת הנביאים ואת כל ישבי ירושלם שכרון׃ ותימר ח̇ ג̇ בליש׳
להון כדנן אמר יי הא אנא ממלי ית כל יתבי ארעא הדא וית מלכיא
דיתבין לדויד על כורסוהי וית כהניא וית נביי שקרא וית כל יתבי
ירושלם עקא ויהון דמן לרויא׃ ונפצתים איש אל אחיו והאבות ב̇
והבנים יחדו נאם יהוה לא אחמול ולא אחוס ולא ארחם מהשחיתם ל̇ ה̇ מל̇

אחמול ה̇ מל̇ וסימנ׳ ונפצתים איש אל אחיו אגרוע דכל. אגרוע כי דרכיך כדרכיך מגמינא דהוא מל̇

ואגרינון גבר באחוהי ואבהן ובנין כחדא אמר יי לא אחמול ולא
אחוס ולא ארחים מלחבלותהון׃ שמעו והאזינו אל תגבהו כי יהוה
דבר׃ שמעו ואציתו לא תתרברבון ארי במימרא דיי גזיר כין׃ תנו
ליהוה אלהיכם כבוד בטרם יחשך ובטרם יתנגפו רגליכם על
הרי נשף וקויתם לאור ושמה לצלמות ישית לערפל׃ הבו קדם יי
אלהכון יקרא עד לא תיתי עליכון עקא ותהון דמן לדמהלכין
כיד בקבלא ועד לא יתנגפן רגליכון על טורי קבל ותסברון
לניהור ויהי עליכון חשוך לזיהור והא כיד בקבלא תהון מהלכין
אתון׃ ואם לא תשמעוה במסתרים תבכה נפשי מפני גוה ודמע
תדמע ותרד עיני דמעה כי נשבה עדר יהוה׃ ואם לא תקבלון
כיד בסתרא תבכי נפשי מן קדם יעדי מנכון יקרכון ומדמע
תדמע ותשגר עיני דמעין ארי אשתבי עמא דיי׃
אמר למלך ולגבירה השפילו שבו כי ירד מראשתיכם
עטרת תפארתכם׃ אימר למלכא ולמלכתא אמאיכו תיבו ארי
גלא יקרכון מנכון נפל כליל תושבחתכון׃ ערי הנגב סגרו ואין
פתח הגלת יהודה כלה הגלת שלומים׃ קרוי דרומא אתאחידא
ולית דפתח גלו דבית יהודה כלהון גלו שלמא אתקבלו תשלמת
עובדיהון׃ שאי עיניכם וראי הבאים מצפון איה העדר נתן לך
צאן תפארתך׃ זקופו עיניכון וחזו דאתן מצפונא אן עמא דאתמסר
ליך עם תשבחתיך׃ מה תאמרי כי יפקד עליך ואת למדת אתם
עליך אלפים לראש הלוא חבלים יאחזוך כמו אשת לדה׃ מא

במסתרים ג̇ רפי וסימנ׳ ... ודמע תדמע ... [illegible] ... השמעוה ... מראשותיכם ...

תימרין אריסער עלך חובך ואת אליפת יתהון למעבד בישן
עלך הוו רברבין כיד מן אולא הלא עקא וחבלין ייחדונך הא
כחבלין ליליתא וכי תאמרי בלבבך מדוע קראני כל אלה
ברב עונך נגלו שוליך נחמסו עקביך וארי תימרין בלבך מדין
ערעני כל אלין על דסגיאו חובך אתגליאת בהתתיך אתרחזי
קלניך היהפך כושי עורו ונמר חברברתיו גם אתם תוכלו להיטיב
למדי הרע האפשר דישני הידואה משכיה ונמרא שלטי רקמתיה
אף אתון תכלון לאיטבא דהויתון אלפין למעבד בישן ואפיצם
כקש עבר לרוח מדבר ואבדרנון כקשא דעדי מן קדם רוחא
למדברא זה גורלך מנת מדיך מאתי נאם יהוה אשר שכחת אותי
ותבטחי בשקר דין עדביך וחולק אחסנתיך מן קדמי אמר יי
דשבקת פלחני ואתרחיצת על שקרא וגם אני חשפתי שוליך על
פניך ונראה קלונך ואף אנא אגלי בהתת חובך על אפך ויתחזי
קלניך נאפיך ומצהלותיך זמת זנותך על גבעות בשדה ראיתי
שקוציך אוי לך ירושלם לא תטהרי אחרי מתי עד טפשותיך
ושטותיך עיצת חטאי ינקותיך על רמתא בחקלא גלן קדמי שקוצך
וי ליך ירושלם לא תדכן עד כען ליך ארכא יומין סגיאין
אשר היה דבר יהוה אל ירמיהו על דברי הבצרות
דהוה פתגם נבואה מן קדם יי עם ירמיה על עסקי בוצרתא אבלה יהודה יד
ושעריה אמללו קדרו לארץ וצוחת ירושלם עלתה אתאבלו דבית
יהודה וקרויהון חרובא אתחפיאו אפיהון אכרוס אוכמין כקדרא

אתרטישו לארעא וצוחת יתבי ירושלם סליקת׃ ואדריהם שלחו
צעוריהם למים באו על גבים לא מצאו מים שבו כליהם ריקם בשו
והכלמו וחפו ראשם׃ ותקיפיהון שלחו תניניהון למיא אתו על
פצידיא ולא אשכחו מיא תבו מניהון ריקן בהיתו ואתכנעו וחפו
רישיהון׃ בעבור האדמה חתה כי לא היה גשם בארץ בשו אכרים
חפו ראשם׃ בדיל חובי יתבי ארעא אתכרו ארי לא הוה מטרא בארעא
בהיתו אכריא חפו רישיהון׃ כי גם אילת בשדה ילדה ועזוב כי לא
היה דשא׃ ארי אף אילתא בחקלא ילידא ושבקא ארי לא הוו דתאין
דעסב׃ ופראים עמדו על שפים שאפו רוח כתנים כלו עיניהם
כי אין עשב׃ ועדרין קמו על נגדין שתן רוחא כירורין קמא עיניהון
ארי לית עסב׃ אם עונינו ענו בנו יהוה עשה למען שמך כי רבו
משובתינו לך חטאנו׃ אם חובנא אסהידו בנא יי עביד בדיל שמך
ארי סגיאן תיובתנא קדמך חבנא׃ מקוה ישראל מושיעו בעת
צרה למה תהיה כגר בארץ וכארח נטה ללון׃ סיבור ישראל פרקיה
בעדן עקא למא יחול רגזך עלנא ואנחנא כתותבין בארעא וכעדי
אורחא דסטא למבתא׃ למה תהיה כאיש נדהם כגבור לא יוכל
להושיע ואתה בקרבנו יהוה ושמך עלינו נקרא אל תנחנו׃ למא
יחול רגזך עלנא ואנחנא מטלטלין ושביקין את גיבר יכיל למפרק
ואת שכינתך בינא יי ושמך עלנא אתקרי לא תשבקיננא׃
כה אמר יהוה לעם הזה כן אהבו לנוע רגליהם לא
חשכו ויהוה לא רצם עתה יזכר עונם ויפקד חטאתם׃ כדנן אמר

לא מצאו ד׳ וסימנהון ... ואדריהם ובשלשת רעיו מרעה חזון משרי ... אילת ג׳ וסימנהון כי גם אילת למנחה על אילות ...

יי לעמא הדין כמא דרחימו כין אתפרע מנהון לא גליותהון מארע
בית שכינתי וכמא דהוו מערבין בפלחן טעותא ומבית מקדשי תגליהון
לא מנעו וקדם יי לא רעוא בהון כען יסער חוביהון ויתפרע עויתהון
ויאמר יהוה אלי אל תתפלל בעד העם הזה לטובה
ואמר יי לי לא תצלי על עמא הדין לטבא כי יצמו אינני שמע אל
רנתם וכי יעלו עלה ומנחה אינני רצם כי בחרב וברעב ובדבר
אנכי מכלה אותם ארי יצומון לא רעוא קדמי לקבלא צלותהון
וארי יסקון עלתא ומנחתא לא רעוא קדמי בהון ארי בחרבא
ובכפנא ובמותא אנא משיצי יתהון ואמר אהה אדני
יהוה הנה הנבאים אמרים להם לא תראו חרב ורעב לא יהיה לכם
כי שלום אמת אתן לכם במקום הזה ואמרית קביל בעותי יי אלהים
הא נביי שקרא אמרין להון לא תחזון דקטלין בחרבא וכפנא לא
יהי לכון ארי שלם דקשוט אתין לכון באתרא הדין
ויאמר יהוה אלי שקר הנבאים נבאים בשמי לא שלחתים
ולא צויתים ולא דברתי אליהם חזון שקר וקסם ואלול ותרמות לבם
המה מתנבאים להם ואמר יי לי שקרא אמרין נביי שקרא דמתנבן
בשמי לא שלחתנון ולא פקידתינון ולא מלילית עמהון נבואת
שקר ואלפן וכרבין ורשע לבהון אנון מתנבן להון
לכן כה אמר יהוה על הנבאים הנבאים בשמי ואני לא שלחתים
והמה אמרים חרב ורעב לא יהיה בארץ הזאת בחרב וברעב יתמו
הנבאים ההמה בכין כדנן אמר יי על נביי שקרא דמתנבן בשמי

ל חס ל וחס
ואלול מית ק ק
ה

בחרב וברעב ובדבר ה' וסימנ' ימותו היושב ... הנה הסוללות והיה הבוי ועתה לכן

ואנא לא שלחתינון ואנון אמרין חרבא וכפנא לא יהי בארעא הדא
בחרבא ובכפנא יסופון נביי שקרא האנון׃ והעם אשר המה נבאים
להם יהיו משלכים בחצות ירושלם מפני הרעב והחרב ואין מקבר
להמה המה נשיהם ובניהם ובנתיהם ושפכתי עליהם את רעתם׃
ועמא דאנון מתנבן להון יהון מיטרפין רמן בשוקי ירושלם מן קדם
כפנא וחרבא ולית מקבר להון אנון נשיהון ובניהון ובנתהון ואשפוך
חמתי עליהון ית בישתהון׃ ואמרת אליהם את הדבר הזה תרדנה
עיני דמעה לילה ויומם ואל תדמינה כי שבר גדול נשברה בתולת
בת עמי מכה נחלה מאד׃ ותימר להון ית פתגמא הדין ישגרן עיני
דמעין ליליא ויימם ולא ישתקן ארי תברא רבא אתברת מלכות כנשתא
דעמי מחא ממרעא לחדא׃ אם יצאתי השדה והנה חללי חרב ואם
באתי העיר והנה תחלואי רעב כי גם נביא גם כהן סחרו אל ארץ
ולא ידעו׃ אם נפקית לחקלא והא קטילי חרבא ואם עלית לקרתא
והא ממרעי כפנא ארי אף ספרא אף כהין אתפניאו לסחורתא על
דבארעא ולא בקרו׃ המאס מאסת את יהודה אם
בציון געלה נפשך מדוע הכיתנו ואין לנו מרפא קוה לשלום ואין טוב
ולעת מרפא והנה בעתה׃ המרטש רטשתא ית דבית יהודה אם ית
יתבי ציון רחיק מימרך מדין מחיתנא ולית לנא אסו סברנא לשלם
ולית טב ולעידן סליחות חובין והא פורענות חטאין׃ ידענו יהוה
רשענו עון אבותינו כי חטאנו לך׃ ידענא יי חובנא וחובי אבהתנא
ארי חבנא קדמך׃ אל תנאץ למען שמך אל תנבל כסא כבודך זכר

ב̇ מושבים
ל̇ ג̇
ב̇ בדי
ומל
ח̇
ריש
ב̇ פיה
ומל חנפו
ב̇ בספ
המעתיק
הריס
וחס
ב̇ איש

ובניהם ובנתיהם ב̇ וסימנה׃ ונשיו המה נשיהם ולהתיחש׳ ... תרדנה ב̇ וסימנה׃ עיני דמעה בדי שאול תרדנה

אל תפר בריתך אתנו׃ לא תרחקיננא בדיל שמך לא תנבל לאתר בית
כרסי יקרך ייעול דכרן קים אבהתנא קדמך לא תשני קימך עמנא׃
היש בהבלי הגוים מגשמים ואם השמים יתנו רבבים הלא אתה הוא
יהוה אלהינו ונקוה לך כי אתה עשית את כל אלה׃ האית צרון בטעות
עממיא לאחתא מטרא ואם שמיא לא יתנון רסיסין אהין על מימרך
הלא את הוא יי אלהנא ונסבר קדמך ארי את עבדתא ית כל אליין׃
ויאמר יהוה אלי אם יעמד משה ושמואל לפני טו
אין נפשי אל העם הזה שלח מעל פני ויצאו׃ ואמר יי לי אם יקום
משה ושמואל למבעי מן קדמי לא רעוא קדמי בעמא הדין שלח
מארע בית שכינתי ויגלון׃ והיה כי יאמרו אליך אנה נצא ואמרת
אליהם כה אמר יהוה אשר למות למות ואשר לחרב לחרב ואשר
לרעב לרעב ואשר לשבי לשבי׃ ויהי ארי יימרון לך לאן נגלי
ותימר להון כדנן אמר יי דלמותא למותא ודלחרבא לחרבא
ודלכפנא לכפנא ודלשביא לשביא׃ ופקדתי עליהם ארבע
משפחות נאם יהוה את החרב להרג ואת הכלבים לסחב ואת עוף
השמים ואת בהמת הארץ לאכל ולהשחית׃ ואסער עליהון ארבע
פורענון כיש אמר יי ית דקטלין בחרבא למקטל וית כלביא
לגררא וית עופא דשמיא וית בעירא דארעא למיכל ולחבלא׃ ונתתים
לזועה לכל ממלכות הארץ בגלל מנשה בן יחזקיהו מלך יהודה
על אשר עשה בירושלם׃ ואתנינון לזיע לכל מלכות ארעא על
דלא תבו כמנשה בר יחזקיהו מלך שבטא דבית יהודה על דאסגי

הלא ב̇ חס̇ בספ̇ וסימנ̇ היש בהבלי ... מגשמים ...

למעבד ביר ושלם כי מי יחמל עליך ירושלם ומי ינוד לך ומי יסור
לשאל לשלם לך ארי מן יחוס עלך ירושלם ומן ידוי עלך ומן יזור
למשאל לשלמא ליך את נטשת אתי נאם יהוה אחור תלכי ואט את
ידי עליך ואשחיתך נלאיתי הנחם את שבקת פלחני אמר יי לאחרא
אסתחרת ואריס ית מחת גבורתי עלך ואחבלניך על דהוית יכלא
למתב ולא תבת ואזרם במזרה בשערי הארץ שכלתי אבדתי
את עמי מדרכיהם לא שבו וכמא דדרן במדריא כין בדרית ית
עמי בקרוי ארעא תכלית אבדית ית עמי מאורחתהון בישתא
לא תבו עצמו לי אלמנתו מחול ימים הבאתי להם על אם בחור
ארמלותיו ק̇
שדד בצהרים הפלתי עליה פתאם עיר ובהלות סגיאה קדמי ארמל
תהון מיחל ימין איתיתי עליהון על סיעת עולימיהון בזוזין ביר
בטיהרא איתיתי עליהון משריין בתכיף וחבילא קרויהון אמללה
ילדת השבעה נפחה נפשה בא שמשה בעד יומם בושה וחפרה
ושאריתם לחרב אתן לפני איביהם נאם יהוה צדיאת ארעהון מבלי
עמא הוי למפחת נפש גלא יקרהון בחייהון ועד דאנון קימין בהיתו
ואתכנעו ושארהון לחרבא אמסר קדם בעלי דבביהון אמר יי
אוי לי אמי כי ילדתני איש ריב ואיש מדון לכל הארץ
לא נשיתי ולא נשו בי כלה מקללוני ווי לי אמי ארי ילדתני למהוי
גבר דין ואנש מצו לכל יתבי ארעא לא רשין בי ולא מא דאנא רשי
אנא תבע מנהון כלהון מלטטין לי אמר יהוה אם לא שרותך לטוב
אם לוא הפגעתי בך בעת רעה ובעת צרה את האיב אמר יי אם לא

ירושלם חת̇ס̇ ובי׳ ולא יכלו ומי יסור חכמה חזון ב̇ בן שיבתו בואך ויהרגם ואנון בלש׳ ה̇ האויב ה̇ וסימ׳ הפגעתי חס̇ ושבוב

סופך יהי לטב אלא ייתון ויבעון מינך בעידן דאיתי עליהון סנאה
ויעיק להון בעידן דבבא הירע ברזל ברזל מצפון ונחשת: מלך
דתקיף כברזלא יסק לסעיר מלך דתקיף כברזלא וכנחשא ייתי
מצפונא עלוהי למתבריה: חילך ואוצרותיך לבז אתן לא במחיר
ובכל חטאותיך ובכל גבוליך: נכסיכון ובית גנזיכון לבזא אמסר
לא בדמין בחובין דהויתון פלחין לטעותא ובכל תחומכון: והעברתי
את איביך בארץ לא ידעת כי אש קדחה באפי עליכם
תוקד: ותשתעבדון לבעלי דבביכון בארעא דלא ידעתון ארי
קידום תקיף כאישא נפק מן קדמי ברגז עליכון יחול:
אתה ידעת יהוה זכרני ופקדני והנקם לי מרדפי אל לארך
אפך תקחני דע שאתי עליך חרפה: את גלי קדמך יי עול דכרני
קדמך ופקודני לאיטבא לי ואסער על בעלי דבבי ואתפרע לי
מרדפי ולא תתין ארכא לעולבני גלי קדמך דקבילית חסודין על
מימרך: נמצאו דבריך ואכלם ויהי דבריך לי לששון ולשמחת
לבבי כי נקרא שמך עלי יהוה אלהי צבאות: קבילית לפתגמך
וקיימתנון והוה מימרך לי לביע ולחדות לבי ארי אתקרי שמך
עלי יי אלהי צבאות: לא ישבתי בסוד משחקים ואעלז מפני ידך
בדד ישבתי כי זעם מלאתני: לא יתיבית בסיעת משבחין ולא
חדיתי מן קדם מימרך פריש יתיבית ארי נבואן דלוט מליתני:
למה היה כאבי נצח ומכתי אנושה מאנה הרפא היו תהיה לי כמו
אכזב מים לא נאמנו: למא הוה כיבי לא פרשו ומחתי תקיפא מסוגא

ב̇ מל
קדמ
והעברתי
בתרא
והעבדתיך
ל״ג
סימן
ריש
פיס
בנב

לאתסאה לא יהי מימרך לי כדבין כמבוע דמיין דפסקין מוהי׃
לכן כה אמר יהוה אם תשוב ואשיבך לפני תעמד
ואם תוציא יקר מזולל כפי תהיה ישבו המה אליך ואתה לא
תשוב אליהם׃ בכין כדנן אמר יי אם תתוב ואתיבנך קדמי תשמיש
ואם תתיב רשיעיא למהוי צדיקיא רעות מימרי תקיים יתהון אנון
לפתגמך ואת לא תתוב למטעי בתריהון׃ ונתתיך לעם הזה לחומת
נחשת בצורה ונלחמו אליך ולא יוכלו לך כי אתך אני להושיעך
ולהצילך נאם יהוה׃ ואתנינך לעמא הדין כשור דנחש כריך ויגיחון
לקבלך ולא יכלון לך ארי בסעדך מימרי למפרקך ולשיזבותך אמר
יי׃ והצלתיך מיד רעים ופדתיך מכף ערצים׃ ואשיזבינך מיד
מבאשין ואפרקינך מיד תקיפין׃ ויהי דבר יהוה אלי
לאמר׃ לא תקח לך אשה ולא יהיו לך בנים ובנות במקום הזה׃ לא
תיסב לך אתתא ולא יהון לך בנין ובנן באתרא הדין׃ כי
כה אמר יהוה על הבנים ועל הבנות הילודים במקום הזה ועל אמתם
הילדות אותם ועל אבותם המולדים אותם בארץ הזאת׃ ארי כדנן
אמר יי על בנין ועל בנן דמתילדין באתרא הדין ועל אמהתהון
דילדן יתהון ועל אבהתהון דמולדין יתהון בארעא הדא׃ ממותי
תחלאים ימתו לא יספדו ולא יקברו לדמן על פני האדמה יהיו
ובחרב וברעב יכלו והיתה נבלתם למאכל לעוף השמים ולבהמת
הארץ׃ ממות ממרעי כפן ימותון לא יסתפדון ולא יתקברון לזבל
מבדר על אפי ארעא יהון ובחרבא ובכפנא יסופון ותהי נבילתהון

יוכלו ה׳ וסימנה׳ לקום אמתינו ולא יוכלו ויהונתן עמו עורים פלש ונלחמו ונלחמו אדברה מביא זבח מים נעו

משגרא למיכל לעופא דשמיא ולבעירא דארעא׃ כי

כה אמר יהוה אל תבוא בית מרזח ואל תלך לספוד ואל תנד להם

כי אספתי את שלומי מאת העם הזה נאם יהוה את החסד ואת הרחמים׃

ארי כדנן אמר יי׳ לא תיעול לבית מרזחא ולא תהך למספד ולא

תדוי להון ארי כנשית ית שלמי מן עמא הדין אמר יי׳ ית חסדא

וית רחמי׃ ומתו גדלים וקטנים בארץ הזאת לא יקברו ולא יספדו

להם ולא יתגדד ולא יקרח להם׃ וימותון רברבין ודעדקין בארעא

הדא לא יתקברון ולא יספדון להון ולא יתהממון ולא ימרטון להון׃

ולא יפרסו להם על אבל לנחמו על מת ולא ישקו אותם כוס תנחומים

על אביו ועל אמו׃ ולא יפרסון להון על אבלא לנחמותהון על

מיתא ולא ישקון יתהון כס תנחומין גבר על אבוהי ועל אמיה׃

ובית משתה לא תבוא לשבת אותם לאכל ולשתות׃ ובית משתיא

לא תיעול לאסחרא עמהון למיכל ולמשתי׃ כי כה

אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני משבית מן המקום הזה

לעיניכם ובימיכם קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה׃ ארי

כדנן אמר יי׳ צבאות אלהא דישראל הא אנא מבטיל מן אתרא הדין

לעיניכון וביומיכון קל בדיע וקל חדוא קל חתנין וקל כלן׃ והיה כי

תגיד לעם הזה את כל הדברים האלה ואמרו אליך על מה דבר

יהוה עלינו את כל הרעה הגדולה הזאת ומה עוננו ומה חטאתינו

אשר חטאנו ליהוה אלהינו׃ ויהי ארי תחוי לעמא הדין ית כל

פתגמיא האלין ויימרון לך על מא גזר יי׳ עלנא ית כל בישתא

כי כה אמ׳ יי׳ צב׳ אלה׳ יש׳ ז׳ וסימ׳ משבית על הכלים על ברזל אל ישיאו שד יקבו כאשר נהל בת בבל כברן

רבתא הדא ומא חובנא ומא סורחננא דחבנא קדם יי אלהנא׃
ואמרת אליהם על אשר עזבו אבותיכם אותי נאם יהוה וילכו אחרי
אלהים אחרים ויעבדום וישתחוו להם ואתי עזבו ואת תורתי
לא שמרו׃ ותימר להון על דשבקו אבהתכון פולחני אמר יי וטעו
בתר טעות עממיא ופלחונין וסגידו להון ופלחני שבקו וית אוריתי
לא נטרו׃ ואתם הרעתם לעשות מאבותיכם והנכם הלכים איש
אחרי שררות לבו הרע לבלתי שמע אלי׃ ואתון אבאישתון למעבד
מאבהתכון והא אתון אזלין גבר בתר הרהור לביה בישא בדיל
דלא לקבלא למימרי׃ והטלתי אתכם מעל הארץ הזאת על הארץ
אשר לא ידעתם אתם ואבותיכם ועבדתם שם את אלהים אחרים
יומם ולילה אשר לא אתן לכם חנינה׃ ואטלטיל יתכון מעל ארעא
הדא לארעא דלא ידעתון אתון ואבהתכון ותפלחון תמן לעממיא
פלחי טעותא יימם ולילי דלא יהון עליכון רחמין׃ לכן
הנה ימים באים נאם יהוה ולא יאמר עוד חי יהוה אשר העלה את בני
ישראל מארץ מצרים׃ בכין הא יומיא אתן אמר יי ולא יהון משתעין
עוד בגבורתא דיי דאסיק ית ישראל מארעא דמצרים׃ כי אם חי יהוה
אשר העלה את בני ישראל מארץ צפון ומכל הארצות אשר
הדיחם שמה והשבתים על אדמתם אשר נתתי לאבותם׃ אלהין
יהון משתעין בגבורתא דיי דאסיק ית בני ישראל מארע צפונא ומכל
מדינתא דאגליתון לתמן ואתיבינון על ארעהון דיהבית לאבהתהון׃
הנני שלח לדוגים רבים נאם יהוה ודיגום ואחרי

אותי יב מל בסֿ וסימנ כי אותי עזבו האותי שבתך השכל ואת אניהן שכחת שבו בגבור תבעשו כולם לידאה כי

נחלו ד' וסימנה' כי בנות מנשה ואלה אשר נחלו אך שקר נחלו פתאים וחד ונחלו

כן אשלח לרבים צידים וצדום מעל כל הר ומעל כל גבעה ומנקיקי
הסלעים. הא אנא שלח לעממין קטולין אמר יי ויקטלונון וכתר כין
אשלח לסגיאין צידין ויצודונון מעל כל רמא ומשקיפי כיפיא. כי
עיני על כל דרכיהם לא נסתרו מלפני ולא נצפן עונם מנגד עיני. ארי
קדמי גלין כל אורחתהון לא מסתרן מן קדמי ולא מטמרן חוביהון
מקביל מימרי. ושלמתי ראשונה משנה עונם וחטאתם על חללם
את ארצי בנבלת שקוציהם ותועבותיהם מלאו את נחלתי. ואשלים
לתנינין כקדמאין חוביהון וחטאיהון על דאחילו ית ארע בית שכינתי
בנבלת שקוציהון ותועיבתהון מלו אחסנתי. יהוה
עזי ומעזי ומנוסי ביום צרה אליך גוים יבאו מאפסי ארץ ויאמרו אך
שקר נחלו אבתינו הבל ואין בם מועיל. יי תקפי ורחצני ומשיזבי
בעדן עקא לשימע גבורתך עממין ייתון מסיפי ארעא ויימרון ברם
לשקרא פלחו אבהתנא ללמא ולית בהון הנאה. היעשה לו אדם
אלהים והמה לא אלהים. האפשר דיעביד ליה אנשא דחלן ואנין
טעון דלית בהון צרוך. לכן הנני מודיעם בפעם הזאת אודיעם את
ידי ואת גבורתי וידעו כי שמי יהוה. בכין הא אנא מחוי להון בזמנא הדא
אחוינה ית פורענותי וית מחת גבורתי וידעון ארי שמי יי.
חטאת יהודה כתובה בעט ברזל בצפרן שמיר חרושה על יז
לוח לבם ולקרנות מזבחותיכם. חובי בית יהודה כתיבין בעט דברזל
בטפר שמיר חריתין על לוח לבהון ולקרנת איגוריכון. כזכר בניהם
מזבחותם ואשריהם על עץ רענן על גבעות הגבהות. כאדכרא

יבא ג' חס בספ' וסימנה' פתאם יבא כי יבא אתם והיה עליהן רענן ועל יהויקים ואיה נביאכם

ולא תמצא ו' וסימנה' בית התבנה והיה כערער בערבה לבן ישבו ציים ואנשים לא העבר בה

בניהון אצוריהון ואשיריהון תחות כל אילן עבוף על רמתא מנטלתא
הררי בשדה חילך כל אוצרותיך לבז אתן במתיך בחטאת בכל גבוליך
על דפלחתון על טוריא בחקלא נכסיכון כל בית גנזיכון לבזא אמסר
בחובין דהויתון פלחין לטעותא בכל תחומכון ושמטתה ובך מנחלתך
אשר נתתי לך והעבדתיך את איביך בארץ אשר לא ידעת כי אש
קדחתם באפי עד עולם תוקד ואיתי סנאה על ארעכון ותהי צדיא
כשמטתא ובכין אעביד פורענות דינין עד דאגלי יתכון מאחסנתכון
דיהבית לכון ותשתעבדון לבעלי דבביכון בארעא דלא ידעתון ארי
קדוס תקיף כאישא נפק מן קדמי ברגז עד עלמא יחול
כה אמר יהוה ארור הגבר אשר יבטח באדם ושם בשר
זרעו ומן יהוה יסור לבו כדנן אמר יי ליט גברא דיתרחיץ באנשא
וישוי בסרא רחצניה ומן מימרא דיי יעדי ליביה והיה כערער בערבה
ולא יראה כי יבא טוב ושכן חררים במדבר ארץ מלחה ולא תשב
ויהי כעכוביתא במישרא ולא יחזי ארי ייתי טובא וישרי דלא ולד
במדברא כארע סדום דלא אתיתבת ברוך הגבר
אשר יבטח ביהוה והיה יהוה מבטחו בריך גברא דיתרחיץ במימרא
דיי ויהי מימרא דיי רחצניה והיה כעץ שתול על מים ועל יובל
ישלח שרשיו ולא ירא כי יבא חם והיה עלהו רענן ובשנת בצרת
לא ידאג ולא ימיש מעשות פרי ויהי כאילן דשתיל על מבוע דמיין
ועל נגדין ישלח שרשוהי ולא יחזי ארי ייתי חומא ויהון טרפוהי עבוף
ובשנת בצורתא לא יתר ולא יפסוק מלמעבד פירין עקב הלב מכל

ישלח יב' וסי' ושלחתי את ידי ... לשוב כשלחו כלה ... [illegible]

ואנש הוא מי ידענו׃ נכיל לבא מכולא ותקיף הוא מן ידעינה׃ אני יהוה
חקר לב בחן כליות ולתת לאיש כדרכו וכפרי מעלליו׃ אנא יי׳ חקר חס מיר ק
לבא בחר כוליתא ולמיתן לאנש כאורחתיה כפירי עובדוהי׃
קרא דגר ולא ילד עשה עשר ולא במשפט בחצי ימו ימיו ק
יעזבנו ובאחריתו יהיה נבל׃ הא כקוראה דמכנש ביעין דלא דילה
ומשחין אפרחין דבתרוהי לא יהכון כין כל גבר רשיע דקני נכסין
בלא דינא בפלגות יומוהי שביק להון ובסופיה מתקרי רשיעא׃ כסא
כבוד מרום מראשון מקום מקדשנו׃ פורענותא תתעביד מניה
מן קדם דשכינתיה על כרסי יקרא בשמי מרומא עיל מן אולא
מקביל אתר בית מקדשנא׃ מקוה ישראל יהוה כל עזביך יבשו יסורי ומורי
בארץ יכתבו כי עזבו מקור מים חיים את יהוה׃ סבור ישראל יי׳ כל ק׳ וה״א
דשבקו פולחנך יבהתון ורשיעיא דעברו על מימרך בגיהנם אנון
עתידין למפל ארי שבקו פולחנך יי׳ דבריליה את מיתי עליהון יקרא
כמבוע דמיין דלא פסקין מוהי׃ רפאני יהוה וארפא
הושיעני ואושעה כי תהלתי אתה׃ אסיני יי׳ ואתסי פרוקני ואתפריק צ׳
ארי תשבחתי את׃ הנה המה אמרים אלי איה דבר יהוה יבוא נא׃ הא סעדני
אנון אמרין לי אן דאתנביתא בשמא דיי׳ יתקיים כען׃ ואני לא אצתי
מרעה אחריך ויום אנוש לא התאויתי אתה ידעת מוצא שפתי נכח צ׳ זעירי
פניך היה׃ ואנא לא עכבית על מימרך מלאתנבאה עליהון לאתבותהון חכמים
לדחלתך ולית כביש דאת מיתי עליהון לא חמירית את גלי קדמך
אפקות ספותי גלי קדמך הוה׃ אל תהיה לי למחתה מחסי אתה ביום

ל רעה לא איתי מימרך לי לתבר רוח צניאת בעדן עקא יבשו רדפי
ב ואל אבשה אני יחתו המה ואל אחתה אני הביא עליהם יום רעה ומשנה
חס ל כסף שברון שברם יבהתון רדפי ולא אבהת אנא יתכלמון אנון ולא
אתכלמי אנא איתא עליהון יום ביש ועל חד תרין תברא תברינון
העם כה אמר יהוה אלי הלך ועמדת בשער בני העם אשר
ל יבאו בו מלכי יהודה ואשר יצאו בו ובכל שערי ירושלם כדנן אמר
יי לי איזיל ותקום בתרע בני עמא דייעלון ביה מלכיא דבית יהודה
ודיפקון ביה ובכל תרעי ירושלם ואמרת אליהם שמעו דבר יהוה
ג מלכי יהודה וכל יהודה וכל ישבי ירושלם הבאים בשערים האלה
ותימר להון קבילו פתגמא דיי מלכיא דבית יהודה וכל דבית יהודה
ב וכל יתבי ירושלם דעלין בתרעיא האלין כה אמר יהוה השמרו בנפשותיכם
מל התעתם ואל תשאו משא ביום השבת והבאתם בשערי ירושלם כדנן אמר
דלמה יי אסתמרו בנפשתכון ולא תטלון מטול ביומא דשבתא ותעלון
אתם עשים נפשתכם ג בתרעי ירושלם ולא תוציאו משא מבתיכם ביום השבת וכל מלאכה
כת ושאר לא תעשו וקדשתם את יום השבת כאשר צויתי את אבותיכם ולא
נפשתיכם תפקון מטול מבתיכון ביומא דשבתא וכל עבידא לא תעבדון ותקדשון
כת ית יומא דשבתא כמא דפקידית ית אבהתכון ולא שמעו ולא הטו
שמוע את אזנם ויקשו את ערפם לבלתי שומע ולבלתי קחת מוסר ולא קבילו
ל ולא ארכינו ית אדנהון ואקשיאו ית קדלהון בדיל דלא למשמע
ובדיל דלא לקבלא אלפן והיה אם שמע תשמעון אלי נאם יהוה
לבלתי הביא משא בשערי העיר הזאת ביום השבת ולקדש את

וכל יהודה ז' וסימניה' ואמרת אליהם שמעו דבר יי ההמות המתהו ויהי יהושפט שמעו ויעשו הלוים ויעבירוהו הפסח

יום השבת לבלתי עשות בה כל מלאכה׃ ויהי אם קבלא תקבלון למימרי
אמר יי בדיל דלא לאעלא מטול בתרעי קרתא הדא ביומא דשבתא
ולקדשא ית יומא דשבתא בדיל דלא למעבד בה כל עבידא׃ ובאו
בשערי העיר הזאת מלכים ושרים ישבים על כסא דוד רכבים
ברכב ובסוסים המה ושריהם איש יהודה וישבי ירושלם וישבה
העיר הזאת לעולם׃ וייעלון בתרעי קרתא הדא מלכין ורברבין
יתבין על כרסי דוד רכיבין ברתכין ובסוסון אנון ורברביהון אנש
יהודה ויתבי ירושלם ותתיב קרתא הדא לעלם׃ ובאו מערי יהודה
ומסביבות ירושלם ומארץ בנימן ומן השפלה ומן ההר ומן הנגב
מבאים עלה וזבח ומנחה ולבונה ומבאי תודה בית יהוה׃ וייתון מקרוא
דבית יהודה ומסחרני ירושלם ומארע שיבט בנימן ומן שפילתא
ומן טורא ומן דרומא מיתן עלון ונכסת קדשין וקרבנין ולבונתא
ומעלי תודתא לבית מקדשא דיי׃ ואם לא תשמעו אלי לקדש את
יום השבת ולבלתי שאת משא ובא בשערי ירושלם ביום השבת
והצתי אש בשעריה ואכלה ארמנות ירושלם ולא תכבה׃ ואם לא
תקבלון למימרי לקדשא ית יומא דשבתא ובדיל דלא למטל מטול
ומיעל בתרעי ירושלם ביומא דשבתא ואדליק אישתא בקרוהא ותשיצי
בירנית ירושלם ולא תטפי׃ הדבר אשר היה אל ירמיהו
מאת יהוה לאמר׃ פתגם נבואה דהוה עם ירמיה מן ק׳ יי למימר׃ קום
וירדת בית היוצר ושמה אשמיעך את דברי׃ קום ותיחות לבית פחרא
ותמן אשמעינך ית פתגמי׃ וארד בית היוצר והנהו עשה מלאכה על

קום ט ריש׳ פס׳ וסימנה׳ התהלך בארץ לך כתנה קדש לי לקראת ערפתה וירדת אל גנוה וחב׳ כי עליך הא׳

האבנים׃ ונחתית לבית פחרא והא הוא עביד עבידתא על סדנא׃ ונשחת
הכלי אשר הוא עשה בחמר ביד היוצר ושב ויעשהו כלי אחר כאשר
ישר בעיני היוצר לעשות׃ ואתחבל מנא דהוא עביד דטינא ביד
פחרא ותב ועבדיה מן אחרן כמא דכשר בעיני פחרא למעבד׃
ויהי דבר יהוה אלי לאמור׃ הכיוצר הזה לא אוכל לעשות
לכם בית ישראל נאם יהוה הנה כחמר ביד היוצר כן אתם בידי בית
ישראל׃ הכפחרא הדין הלא יוכלא קדמי למעבד לכון בית ישראל
אמר יי הא כמא דטינא ביד פחרא כין אתון חשיבין קדמי בית ישראל׃
רגע אדבר על גוי ועל ממלכה לנתוש ולנתוץ ולהאביד׃
זמן אמליל על עמא ועל מלכותא למעקר ולתרעא ולאבדא׃ ושב הגוי
ההוא מרעתו אשר דברתי עליו ונחמתי על הרעה אשר חשבתי לעשות
לו׃ ויתוב עמא ההוא מבשתיה דגזרית עלוהי ואתיב מן בשתא דחשיבית
למעבד ליה׃ ורגע אדבר על גוי ועל ממלכה לבנות ולנטע׃
וזמן אמליל על עמא ועל מלכותא למבני ולקימא׃ ועשה הרעה בעיני
לבלתי שמע בקולי ונחמתי על הטובה אשר אמרתי להיטיב אותו׃
ויעביד דביש קדמי בדיל דלא לקבלא למימרי ואתיב מן טבתא
דאמרית לאיטבא ליה׃ ועתה אמר נא אל איש
יהודה ועל יושבי ירושלם לאמר כה אמר יהוה הנה אנכי יוצר עליכם
רעה וחשב עליכם מחשבה שובו נא איש מדרכו הרעה והיטיבו
דרכיכם ומעלליכם׃ וכען אימר כען לאנש יהודה וליתבי ירושלם
למימר כדנן אמר יי האנא ברי עליכון בישא ומחשיב עליכון מחשבא

לאמור ג׳ מל׳ וסימנה׳ ויברכם ביום ההוא הכיוצר הזה אם תפרו … ולנתוץ ג׳ מל׳ וסי׳ ראה הפק׳ רגע אדבר והיה

תוכו כען גבר מאורחיה בישתא ואתקינו אורחתכון ועובדיכון ואמרו
נואש כי אחרי מחשבותינו נלך ואיש שררות לבו הרע נעשה ואמרו
תבנא מבתר פלחנך ארי בתר טעותנא נהך וגבר הרהור לביה בישא
נעביד לכן כה אמר יהוה שאלו נא בגוים מי שמע
כאלה שערורית עשתה מאד בתולת ישראל בכין כדנן אמר יי
שאילו כען בעממיא מן שמע כאלין שנו עבדת להוא כנשתא
דישראל היעזב מצור שדי שלג לבנון אם ינתשו מים זרים קרים
נוזלים כמא דלית אפשר דיפסוק תלג נחית על חקלי לבנן כין לא
יפסקון ממטר נחתין ומי מבוע נבעין כי שכחני עמי לשוא יקטרו
ויכשלום בדרכיהם שבילי עולם ללכת נתיבות דרך לא סלולה
ארי שבקו פלחני עמי לא להנאה אסיקו בסמין ואטעינון באורחתהון
בישתא משבילין תקנין דמן עלמא למיזל באורחן דלא תקנין
בשבילין דלא מכבשין לשום ארצם לשמה שרוקות עולם כל
עובר עליה ישם ויניד בראשו לשואה ארעהון לצדו אשתממות
עלם כל דיעבר עלה יכלי ויניד ברישיה כרוח קדים אפיצם לפני
אויב ערף ולא פנים אראם ביום אידם כביזור רוח קדומא כן אבדרנון
קדם בעלי דבביהון קדל ולא אפין אחזינון ביום תברהון
ויאמרו לכו ונחשבה על ירמיהו מחשבות כי לא תאבד
תורה מכהן ועצה מחכם ודבר מנביא לכו ונכהו בלשון ואל נקשיבה
אל כל דבריו ואמרו איתו ונחשיב על ירמיה מחשבן ארי לא תפסוק
אוריתא מכהנין ומילך מחכימין ופתגם מספר איתו ונסהדניה סהדון

ואטעיאנון

שריקות

פרי מחשבותם אחרי מחשבותינו

דשקר ולא כציתא לכל פתגמוהי הקשיבה יהוה אלי ושמע לקול יריבי
גלי קדמך ײ דיני ושמיע קדמך עולבני הישלם תחת טובה רעה כי
כרו שוחה לנפשי זכר עמדי לפניך לדבר עליהם טובה להשיב את
חמתך מהם האפשר לשלמא חלף טבתא בשתא ארי כרו פחית
למקטלי ייעול דכרן מקמי קדמך למללא עליהון פתגמין תקנין
לאתבא ית חמתך מנהון לכן תן את בניהם לרעב והגרם על ידי
חרב ותהיינה נשיהם שכלות ואלמנות ואנשיהם יהיו הרגי מות
בחוריהם מכי חרב במלחמה בכין הב ית בניהון לכפנא ותכבנון
על ידי קטולי חרבא ויהוין נשיהון תכלן וארמלן וגובריהון יהון
קטילי מותא עולימיהון מטעני חרבא בקרבא תשמע זעקה מבתיהם
כי תביא עליהם גדוד פתאם כי כרו שיחה ללכדני ופחים טמנו לרגלי
תשתמע צוחתא מבתיהון ארי תיתי עליהון משריין בתכיף ארי כרו
פחית למקטלי וקולין צלו לפרסת רגלי ואתה יהוה ידעת את כל עצתם
עלי למות אל תכפר על עונם וחטאתם מלפניך אל תמחי ויהיו
מכשלים לפניך בעת אפך עשה בהם ואת ײ ידיע וגלי קדמך ית כל
אתמלוכיהון עלי למקטל לא תכפר על חוביהון וחטאיהון מן קדמך
לא יתמחון ויהון מתקלין רמן קדמך בעדן פורענות רגזך אתפרע
מנהון׃ כה אמר יהוה הלך וקנית בקבק יוצר חרש יט
ומזקני העם ומזקני הכהנים כדנן אמר ײ איזיל ותזבון קלוע
דחסף פחר ותדבר עמך מסבי עמא ומסבי כהניא ויצאת אל גיא בן
הנם אשר פתח שער החרסות וקראת שם את הדברים אשר אדבר

שוחה
ויהיו
החרסית

ויהיו יא רפי ומימנה ויהיו ... מכשלים לפניך ... ויהיו

אליך׃ ותפוק לחילת בר הנום דקדם תרע קלקלתא ותתנבי תמן ית
פתגמיא דאמליל עמך׃ ואמרת שמעו דבר יהוה מלכי יהודה וישבי
ירושלם כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני מביא רעה על
המקום הזה אשר כל שמעה תצלנה אזניו׃ ותימר קבילו פתגמא
דיי מלכיא דבית יהודה ויתבי ירושלם כדנן אמר יי צבאות אלהא
דישראל האנא מיתי בישתא על אתרא הדין דכל דישמעינה יצלן
אדנוהי׃ יען אשר עזבני וינכרו את המקום הזה ויקטרו בו לאלהים
אחרים אשר לא ידעום המה אבותיהם ומלכי יהודה ומלאו את המקום
הזה דם נקיים׃ חלף דשבקו פלחני וסאיבו ית אתרא הדין ואסיקו ביה
בוסמין לטעות עממיא דלא ידעונין אנון ואבהתהון ומלכיא
דבית יהודה ומלו ית אתרא הדין דם זכאין׃ ובנו את במות הבעל
לשרף את בניהם באש עלות לבעל אשר לא צויתי ולא דברתי ולא
עלתה על לבי׃ ובנו ית במת בעלא לאוקדא ית בניהון בנורא עלון
לבעלא דלא פקידית באוריתי ולא שלחית ביד עבדי נביאו ולא
רעוא קדמי׃ לכן הנה ימים באים נאם יהוה ולא יקרא
למקום הזה עוד התפת וגיא בן הנם כי אם גיא ההרגה׃ בכין הא יומיא
אתן אמר יי ולא יתקרי לאתרא הדין עוד תפת וחילת בר הנום אלהין
חילת קטיליא׃ ובקתי את עצת יהודה וירושלם במקום הזה והפלתים
בחרב לפני איביהם וביד מבקשי נפשם ונתתי את נבלתם למאכל
לעוף השמים ולבהמת הארץ׃ ואקלקיל ית מילך אנש יהודה ויתבי
בחרבא
ירושלם באתרא הדין וארמינון קדם בעלי דבביהון וביד דבען למקטלהון

ג׳ וכל על המקום הזה ועל יושביו כות׳ במא״ה מל׳ צנו׳
ב׳ ולא צויתי
יוד׳ בטוע׳ בסף ב׳ אברם
ח׳ וחס

על המקום ג׳ וסימנה׳ אספך דמלכ׳ תצלנה אזניו וכל ועל יושביו כות׳ במא״ה ולא יקרא ב׳ נס׳ למקום אברם

ואתין ית נבילתהון משגרא למיכל לעופא דשמיא ולבעירא דארעא
ושמתי את העיר הזאת לשמה ולשרקה כל עבר עליה ישם וישרק
על כל מכתה ואשוי ית קרתא הדא לצדו ולאשתממו כל דיעבר
עלה יכלי ויכוך על כל מחתהא והאכלתים את בשר בניהם ואת בשר
בנתיהם ואיש בשר רעהו יאכלו במצור ובמצוק אשר יציקו להם
איביהם ומבקשי נפשם ואוכילנון ית בסר בניהון וית בסר בנתהון
וגבר בסר קריביה יכלון בצירא ובעקתא דיעיקון להון בעלי דבביהון
ודבען למקטלהון ושברת הבקבק לעיני האנשים ההלכים אותך
ותתבר זלועא לעיני גבריא דאזלין עמך ואמרת אליהם כה אמר
יהוה צבאות ככה אשבור את העם הזה ואת העיר הזאת כאשר ישבר
את כלי היוצר אשר לא יוכל להרפה עוד ובתפת יקברו מאין מקום
לקבור ותימר להון כדנן אמר יי צבאות כדין אתבר ית עמא הדין
וית קרתא הדא כמא דמתבר ית מנא דפחרא דלא אפשר לאתסאה
ליה עוד ובתפת יקברון מבלי אתר למקבר כן אעשה למקום הזה
נאם יהוה וליושביו ולתת את העיר הזאת כתפת כין אעביד לאתרא
הדין אמר יי וליתבוהי ולמיתן ית קרתא הדא כתפת והיו בתי ירושלם
ובתי מלכי יהודה כמקום התפת הטמאים לכל הבתים אשר קטרו
על גגתיהם לכל צבא השמים והסך נסכים לאלהים אחרים ויהון
בתי ירושלם ובתי מלכיא דבית יהודה כאתר תפת דמסאב לכל
בתיא דאסיקו בוסמין על איגריהון לכל חילי שמיא ונסיכו נסכין
לטעות עממיא ויבא ירמיהו מהתפת אשר שלחו

סימן ל ה חס וכל עוד דכות ל וחס ב בטע ה בסב ל ל כת ה מל ב ה מל הכתובות ל צ וחב קדמי חס ל

סימן ושמתי מכתה כת׳ והיתה אדום מכותה [illegible] אנושה ומכותיה [illegible] ואמרת אליהם ב בטע
והתך [illegible] יוסף ויאמר משה מהתהלך [illegible] יתר גדר ומעת׳ וכו׳ [illegible]

יהוה שם להנבא ויעמד בחצר בית יהוה ויאמר אל כל העם ואתא
ירמיה מתפת דשלחיה יי תמן לאתנבאה וקם בדרת בית מקדשא
דיי ואמר לכל עמא׃ כה אמר יהוה צבאות אלהי
ישראל הנני מבי אל העיר הזאת ועל כל עריה את כל הרעה אשר מביא
דברתי עליה כי הקשו את ערפם לבלתי שמוע את דברי׃ כדנן אמר יי קרי את
צבאות אלהא דישראל האנא מיתי על קרתא הדא ועל כל קרוהא ית
כל בשתא דגזרית עלה ארי אקשיאו ית קדלהון בדיל דלא לקבלא
ית פתגמיי׃ וישמע פשחור בן אמר הכהן והוא פקיד נגיד בבית יהוה פקידה בבית יי ב׳ כ
את ירמיהו נבא את הדברים האלה׃ ושמע פשחור בר אמר כהנא
והוא ממנא סגן כהניא בבית מקדשא דיי דירמיה מתנבי ית פתגמיא
האלין׃ ויכה פשחור את ירמיהו הנביא ויתן אתו על המהפכת אשר
בשער בנימן העליון אשר בבית יהוה׃ ולקי פשחור ית ירמיה נביא
ויהב יתיה לכפתא דבתרע שיבט בנימן עלאה דבבית מקדשא דיי׃
ויהי ממחרת ויצא פשחור את ירמיהו מן המהפכת ויאמר אליו ירמיהו יג חס
לא פשחור קרא יהוה שמך כי אם מגור מסביב׃ והוה ביומא דבתרוהי
ואפיק פשחור ית ירמיה מן כפתא ואמר ליה ירמיה לא פשחור קרי
יי שמך אלהין יתכנשון עלך דקטלין בחרבא מסחור סחור׃
כי כה אמר יהוה הנני נתנך למגור לך ולכל אהביך ונפלו
בחרב איביהם ועיניך ראות ואת כל יהודה אתן ביד מלך בבל והגלם
בבלה והכם בחרב׃ ארי כדנן אמר יי האנא מסר לך לתבר לך ולכל
רחמך ויתקטלון בחרבא בעלי דבביהון ועינך חזין וית כל דבית יהודה

פקידה בבית יי ב׳ וסימנה׳ וישמע פשחור בן אמר המפקד הרבה׳ ימלא... פשחור. כלומ׳ פשטו חרוין לכן אמ׳ מגור סלם

אמסר ביד מלכא דבבל ויגלינון לבבל ויקטילנון בחרבא ונתתי את
כל חסן העיר הזאת ואת כל יגיעה ואת כל יקרה ואת כל אצרות מלכי
יהודה אתן ביד איביהם ובזזום ולקחום והביאום בבלה ואתין ית כל
עותר קרתא הדא וית כל עמלה וית כל יאותה וית כל אוצרי מלכיא
דבית יהודה אמסר ביד בעלי דבביהון ויבזונון וישבנון ויובלונון
לבבל ואתה פשחור וכל ישבי ביתך תלכו בשבי ובבל תבוא ושם תמות
ושם תקבר אתה וכל אהביך אשר נבאת להם בשקר ואת פשחור וכל
יתבי ביתך תהכון בשביא ולבבל תתובל ותמן תמות ותמן תתקבר
את וכל רחמך דאתנביתא להון בשקרא   פתיתני יהוה
ואפת חזקתני ותוכל הייתי לשחוק כל היום כלה לעג לי שבשתני
שו ואשתבשית תקיפתני ויכילת לי הויתי ללעיב כל יומא כלהון מחיכן
בי כי מדי אדבר אזעק חמס ושד אקרא כי היה דבר יהוה לי לחרפה
ולקלס כל היום ארי בזמן דאנא מתנבי אנא מריס קלי בכי ומצוח
דעל חטופין ובזוזין אנא מתנבי ארי הוה פתגמא דיי לי לחיסודין
וללעיב כל יומא ואמרתי לא אזכרנו ולא אדבר עוד בשמו והיה בלבי
כאש בערת עצר בעצמתי ונלאיתי כלכל ולא אוכל ואמרית לא
אדכרניה ולא אמליל עוד בשמיה והוון פתגמוהי בלבי כאישא בערא
שטפין ית גרמי ולאיתי לסוברא ולא יכלית כי שמעתי דבת רבים
מגור מסביב הגידו ונגידנו כל אנוש שלמי שמרי צלעי אולי יפתה
ונוכלה לו ונקחה נקמתנו ממנו ארי שמעית מילי סגיאין דמתכנשין
מסחור סחור חוו ונחוינה אמרין כל אנש שלמי כמנין לאבאשא

והביאום ג̇ ב̇ מל̇ וחד חס̇ וסימנה̇ לית ולקחום עמים בבלה קדמ̇ הביאם כל̇ ושא̇ מל̇ ולא אוכל ג̇ וסי̇ פניני פי ולא

לי מא אם יטעי ונכול ליה ונתפרע פורענותא מניה ויהוה אותי כגבור
עריץ על כן רדפי יכשלו ולא יכלו בשו מאד כי לא השכילו כלמת
עולם לא תשכח וי״י במימריה בסעדי כגבר תקיף על כין רדפי יתקלון
ולא יכלון למקם יבהתון לחדא ארי לא יצלחון ותחפינון אתכנעות
עלם דלא תפסוק ויהוה צבאות בחן צדיק ראה כליות ולב אראה
נקמתך מהם כי אליך גליתי את ריבי וי״י צבאות בחר קשוט גלין
קדמוהי כולין ולבא אחזי פורענות דינך מנהון ארי קדמך אמרית ית
עולבני שירו ליהוה הללו את יהוה כי הציל את נפש
אביון מיד מרעים שבחו קדם י״י אודו קדם י״י ארי שיזיב ית נפש מסכין מיד
מבאשין ארור היום אשר ילדתי בו יום אשר ילדתני
בו אמי אל יהי ברוך ליט יומא דאתילידית ביה יומא דילידתני ביה
אמי לא יהי בריך ארור האיש אשר בשר את אבי לאמר ילד לך בן
זכר שמח שמחהו ליט גברא דבסר ית אבא למימר אתיליד לך בר
דכר חדאה חדייה והיה האיש ההוא כערים אשר הפך יהוה ולא נחם
ושמע זעקה בבקר ותרועה בעת צהרים ויהי גברא ההוא כקרויא
דהפך י״י ברוגזיה ולא אתיתבא וישמע צוחתא בצפרא ויבבא בעידן
טיהרא אשר לא מותתני מרחם ותהי לי אמי קברי ורחמה הרת עולם
לוי דלא אמר עלי דמיתית ממעין והוות לי פון אמי קברי והוות כדלא
הוית למה זה מרחם יצאתי לראות עמל ויגון ויכלו בבשת ימי למא
דנן מבטנא נפקית למחזי עמל ודוון וספו בבהתא יומי
כא הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה בשלח אליו המלך

נושבו

ויכלו ב׳ וסימנה׳ מן החמות בבשת באפס תקוה חד ... כערים ב׳ וסימ׳ אשר הפך אשר לא

צדקיהו את פשחור בן מלכיה ואת צפניה בן מעשיה הכהן לאמר׃
פתגם נבואה דהוה עם ירמיה מן קדם יי כד שלח לותיה מלכא צדקיה
ית פשחור בר מלכיה וית צפניה בר מעשיה כהנא למימר׃ דרש נא בעדנו
ג מל את יהוה כי נבוכדראצר מלך בבל נלחם עלינו אולי יעשה יהוה אותנו
בליש ככל נפלאותיו ויעלה מעלינו׃ צלי כען עלנא קדם יי ארי נבוכדנצר מלכא
הוציא דבבל מגיח קרבא בנא מאם יעביד יי עמנא ככל פרישתיה ויסתלק
יעשה ט סידראיס מננא׃ ויאמר ירמיהו אליהם כה תאמרן אל צדקיהו׃ ואמר ירמיה להון
כדין תימרון לצדקיה׃ כה אמר יהוה אלהי ישראל הנני
מסב את כלי המלחמה אשר בידכם אשר אתם נלחמים בם את מלך
ג בבל ואת הכשדים הצרים עליכם מחוץ לחומה ואספתי אותם אל
תוך העיר הזאת׃ כדנן אמר יי אלהא דישראל האנא מסחר ית מני קרבא
דבידכון דאתון מגיחין קרבא בהון עם מלכא דבבל ועם כסדאי דצירין
נ״א ביד נטויה ובזרוע חזקה ובאף ובח׳ עליכון מברא לשורא ואכניש יתהון לגו קרתא הדא׃ ונלחמתי אני
אתכם ביד חזקה ובזרוע נטויה ובאף ובחמה ובקצף גדול׃ ואגיח אנא
עמכון ביד תקיפא ובדרע מרמם ובריגז ובחמא ובתקוף רב׃ והכיתי את
צ ובדם ישבי העיר הזאת ואת האדם ואת הבהמה בדבר גדול ימתו׃ ואמחי
ית יתבי קרתא הדא וית אנשא וית בעירא במותא סגיאה ימותון׃ ואחרי
ל כן נאם יהוה אתן את צדקיהו מלך יהודה ואת עבדיו ואת העם ואת
פל הנשארים בעיר הזאת מן הדבר מן החרב ומן הרעב ביד נבוכדנצר
מן מלך בבל וביד איביהם וביד מבקשי נפשם והכם לפי חרב לא יחוס
מן ומן עליהם ולא יחמל ולא ירחם׃ ובתר כין אמר יי אמסר ית צדקיה מלך

ל׳ פל מן מן ומן וסי׳ ויירא יי אדם כי יקריב ממחיצת ואחרי כן נאם יי׳ ואת עבדיו ל וסי׳ ויהי לתשובת וישקף

שבטא דבית יהודה וית עבדוהי וית עמא וית דאשתארון בקרתא הדא
מן מותא מן חרבא ומן כפנא ביד נבוכדנצר מלכא דבבל וביד בעלי
דבביהון וביד דבען למקטלהון וימחינון לפתגם דחרב לא יחוס עליהון
ולא יחמול ולא ירחים׃ ואל העם הזה תאמר כה אמר יהוה הנני נתן
לפניכם את דרך החיים ואת דרך המות׃ ולעמא הדין תימר כדנא אמר
יי׳ הא אנא יהיב קדמיכון ית אורח חיי וית אורח מותא׃ הישב בעיר
הזאת ימות בחרב וברעב ובדבר והיוצא ונפל על הכשדים הצרים
עליכם יחיה והיתה לו נפשו לשלל׃ דיתיב בקרתא הדא יתקטיל
בחרבא ובכפנא ובמותא ודיפוק וישתמע לכסדאי דצירין עליכון
ויחי ותהי ליה נפשיה לשיזבא׃ כי שמתי פני בעיר הזאת לרעה ולא
לטובה נאם יהוה ביד מלך בבל תנתן ושרפה באש׃ ארי חל רוגזי
בקרתא הדא לבישא ולא לטבא אמר יי׳ ביד מלכא דבבל תתמסר
ויוקדינה בנורא׃ ולבית מלך יהודה שמעו דבר יהוה׃
ולבית מלך שבטא דבית יהודה קבילו פתגמא דיי׳׃ בית דוד כה אמר
יהוה דינו לבקר משפט והצילו גזול מיד עושק פן תצא כאש חמתי
ובערה ואין מכבה מפני רע מעלליהם׃ בית דוד כדנן אמר יי׳ דינו
לצפרא דינא ושיזיבו אניסא מיד דאניס ליה דלמא ידלק כאישתא
רגזי וישיצי ולא יהי חיס מן קדם בישות עובדיכון׃ הנני אליך ישבת
העמק צור המישר נאם יהוה האמרים מי יחת עלינו ומי יבוא
במעונותינו׃ הא אנא שלח רוגזי עלך דיתבא בתקפיא בקרוין כדיכן
אמר יי׳ דאמרין מן ייחות עלנא ומן ייעול בבירניתנא׃ ופקדתי עליכם

ל׳ מל׳ איננו וחיה נפל ק

ב׳ מל׳ כס ק

סימ׳ יבוא במעונותינו ישתו במעונות

מ״ל דמל׳ ומעונתיו טרפה חס׳ דחס׳ ירבעון תשבום מעו׳ ותם כת׳ ושא׳ מעונת כג׳ על הכשדים ב׳ וס׳ איננו נפל והיוצא

כפרי מעלליכם נאם יהוה והצתי אש ביערה ואכלה כל סביביה ואסער
עליכון כפירי עובדיכון אמר יי ואדליק אישתא בחורשהא ותשיצי כל
כב סחרנהא׃ כה אמר יהוה רד בית מלך יהודה ודברת שם
את הדבר הזה׃ כדנן אמר יי חות לבית מלך שבטא דבית יהודה ותתנבי
תמן ית פתגמא הדין׃ ואמרת שמע דבר יהוה מלך יהודה הישב על
כסא דוד אתה ועבדיך ועמך הבאים בשערים האלה׃ ותימר קביל
פתגמא דיי מלך שבטא דבית יהודה דיתיב על כורסי דוד את ועבדך
ועמך דעלין בתרעיא האלין׃ כה אמר יהוה עשו משפט
וצדקה והצילו גזול מיד עשוק וגר יתום ואלמנה אל תנו אל תחמסו
ודם נקי אל תשפכו במקום הזה׃ כדנן אמר יי עבידו דינא וצדקתא
ושיזיבו אניסא מיד דאניס ליה וגיור יתם וארמלא לא תונון ולא תינסון
ה ודם זכי לא תישדון באתרא הדין׃ כי אם עשו תעשו את הדבר הזה
כב ובאו בשערי הבית הזה מלכים ישבים לדוד על כסאו רכבים ברכב
דיו ובסוסים הוא ועבדו ועמו׃ ארי אם מעבד תעבדון ית פתגמא הדין
וייעלון בתרעי ביתא הדין מלכין דיתבין לדוד על כרסוהי רכבין
ברתכין ובסוסון הוא ועבדוהי ועמיה׃ ואם לא תשמעו את הדברים
האלה בי נשבעתי נאם יהוה כי לחרבה יהיה הבית הזה׃ ואם לא תקבלון
ית פתגמיא האלין במימרי קיימית אמר יי ארי לחרבא יהי ביתא
הדין׃ כי כה אמר יהוה על בית מלך יהודה גלעד אתה
נושבו לי ראש הלבנון אם לא אשיתך מדבר ערים לא נושבה׃ ארי כדנן
אמר יי על בית מלך שבטא דבית יהודה אלו את חביב קדמי כבית

ולבית ׳ וסימ׳ ופקד משה ופקודי בני גרשון כל הנקדים ולבית שאול מועד מסלות ולבית מלך יהודה ולבית הרככים

מקדשא הדם כרישי טוריא אם לא אשוינך מדברא קרוין דלא אתיתבא׃
וקדשתי עליך משחתים איש וכליו וכרתו מבחר ארזיך והפילו על
האש׃ ואזמין עלך מחבלין גבר ומני זיניה ויקטלון שפר גיברך כמא
דקצצין אעי חורשא ורמן לנורא׃ ועברו גוים רבים על העיר הזאת
ואמרו איש אל רעהו על מה עשה יהוה ככה לעיר הגדולה הזאת׃
ויעברון עממין סגיאין על קרתא הדא ויימרון גבר לחבריה על
מא עבד יי כדין לקרתא רבתא הדא׃ ואמרו על אשר עזבו את ברית
יהוה אלהיהם וישתחוו לאלהים אחרים ויעבדום׃ ויימרון על דשבקו
ית קימא דיי אלההון וסגידו לטעות עממיא ופלחונין׃ אל תבכו למת
ואל תנדו לו בכו בכו להלך כי לא ישוב עוד וראה את ארץ מולדתו׃ לא
תבכון על מית ולא תדוון עלוהי בכו מבכא לדגלי ארי לא יתוב עוד
ויחזי ית ארע ילדותיה׃ כי כה אמר יהוה אל שלם
בן יאשיהו מלך יהודה המלך תחת יאשיהו אביו אשר יצא מן המקום
הזה לא ישוב שם עוד׃ ארי כדנן אמר יי על שלום בר יאשיה מלך
שבטא דבית יהודה דמלך תחות יאשיה אבוהי דגלא מן אתרא הדין
לא יתוב לתמן עוד׃ כי אם במקום אשר הגלו אתו שם ימות ואת
הארץ הזאת לא יראה עוד׃ אלהין באתרא דאגליאו יתיה תמן ימות
וית ארעא הדא לא יחזי עוד׃ הוי בונה ביתו בלא צדק
ועליותיו בלא משפט ברעהו יעבד חנם ופעלו לא יתן לו׃ ויי דבני
ביתיה בלא קשוט ועליתיה בלא כדחזי בחבריה מפלח מגן ואגריה
לא יהיב ליה׃ האמר אבנה לי בית מדות ועליות מרוחים וקרע לו חלוני

ואת הארץ ה׳ וסימנ׳ תפחרו אשר נתתי כי נעגה ואת הארץ הזאת לא יראה עוד ... מרוחים ל׳ וכג׳ בנ׳

וספון בארז ומשוח בששר ׃ דאמר אבני לי בתין דמשחן ועליון מרווחן
ופצים ליה חרכין ומטליל בכיורי ארזיא ומצייר בסמנין ׃ התמלך
כי אתה מתחרה בארז אביך הלא אכל ושתה ועשה משפט וצדקה
אז טוב לו ׃ האת מרמי למהוי כמלכא קדמאה אבוך הלא אכל
ושתי ועבד דין דקשוט וזכו בכין טב ליה ׃ דן דין עני ואביון אז טוב
הלא היא הדעת אתי נאם יהוה ׃ דן דין מסכין וחשיך בכין הוה טב הלא
היא דעתא דרעינא בה אמר יי ׃ כי אין עיניך ולבך כי אם על בצעך
ועל דם הנקי לשפוך ועל העשק ועל המרוצה לעשות ׃ ארי לית עינך
ולבך אלהין על ממונא למינס ועל דם זכי למשפך ועל עשקא ועל
דכרעות נפשך למעבד ׃ לכן כה אמר יהוה אל יהויקים
בן יאשיהו מלך יהודה לא יספדו לו הוי אחי והוי אחות לא יספדו לו
הוי אדון והוי הדה ׃ בכין כדנן אמר יי על יהויקים בר יאשיה מלך
שבטא דבית יהודה לא יספדון ליה וי על אחי ווי על אחת לא יספדון
ליה וי על מלכא ווי על מלכותיה ׃ קבורת חמור יקבר סחוב והשלך
מהלאה לשערי ירושלם ׃ כמא דמשגרין ית נבילת חמרא כן ישגרון
ית נבילתיה יתגרר וישתדי להלא לתרעי ירושלם ׃ עלי
הלבנון וצעקי ובבשן תני קולך וצעקי מעברים כי נשברו כל מאהביך ׃
סקי לבית מקדשא וצוחי ובתרעי טור ביתא ארימי קליך וצוחי
על מגזתא ארי אתברו כל רחמך ׃ דברתי אליך בשלותיך אמרת
לא אשמע זה דרכך מנעוריך כי לא שמעת בקולי ׃ שלחית
לותיך ית כל עבדי נביא כד הוית יתבא שליוא אמרת לית אנא

מקבלא אולפן הא אורחיך מטעוריך ארי לא קבילת למימרי כל רעיך
תרעה רוח ומאהביך בשבי ילכו כי אז תבשי ונכלמת מכל רעתך כל
פרנסך יתבדרון לכל רוח ורחמך בשביא יהכון ארי בכין תיבהתין
ותתכנעין מכל בישתיך ישבתי בלבנון מקננתי בארזים מה נחנת בבא
לך חבלים חיל כילדה דיתבא בבית מקדשא בני מלכיא מרביא כנעא
מא תעבדין במיתי ליך עקא וזיע הא כחבלין ליולידתא חי אני נאם
יהוה כי אם יהיה כניהו בן יהויקים מלך יהודה חותם על יד ימיני כי משם
אתקנך קיים אנא אמר יי אם יהי כניה בר יהויקים מלך שבטא
דבית יהודה כגלף דעזקא על יד ימיני ארי מתמן במימרי אגלינך
ונתתיך ביד מבקשי נפשך וביד אשר אתה יגור מפניהם וביד נבוכדראצר
מלך בבל וביד הכשדים ואמסרינך ביד דבען למקטלך וביד דאת דחיל
מן קדמיהון וביד נבוכדנאצר מלכא דבבל וביד כסדאי והטלתי
אתך ואת אמך אשר ילדתך על הארץ אחרת אשר לא ילדתם שם ושם
תמותו ואטלטיל יתך וית אמך דילידתך לארע אחרי דלא אתילידתון
תמן ותמן תמותון ועל הארץ אשר הם מנשאים את נפשם לשוב שם
שמה לא ישבו ולארעא דאינון מטען ית נפשהון למתב לתמן לתמן לא
יתובון העצב נבזה נפוץ האיש הזה כניהו אם כלי אין חפץ בו מדוע
הוטלו הוא וזרעו והשלכו על הארץ אשר לא ידעו הכסירא חלשא
מטלטלא גברא הדין כניה כמנא דלית צרוך ביה מדין אטלטלו הוא
ובנוהי ואתגליאו לארעא דלא ידעו ארץ ארץ ארץ שמעי דבר יהוה
מארעיה אגליוהי לארע אחרי ארעא דישראל קבילי פתגמא דיי

ותתח אהל מועד לא תחללו ... ידע תדעו שובו שובו ויחזק למה תמותו ... כניהו ג׳ וסימ׳ חי אני נאם

כה אמר יהוה כתבו את האיש הזה ערירי גבר לא יצלח
בימיו כי לא יצלח מזרעו איש ישב על כסא דוד ומשל עוד ביהודה׃
כדנן אמר יי כתובו ית גברא הדין דלא אולד גברא לא יצלח ביומוהי
ארי לא יצלח מזרעיה גבר יתיב על כורסי דויד ועביד שולטן על
כג דבית יהודה׃ הוי רעים מאבדים ומפצים את צאן
מרעיתי נאם יהוה׃ ווי פרנסיא דמאבדין ומבדרין ית עם דאתקרי שמי
עלוהי אמר יי׃ לכן כה אמר יהוה אלהי ישראל על
הרעים הרעים את עמי אתם הפצתם את צאני ותדחום ולא פקדתם
אתם הנני פקד עליכם את רע מעלליכם נאם יהוה׃ בכין כדנן אמר יי
אלהא דישראל על פרנסיא דמפרנסין ית עמי אתון בדרתון ית עמי
וטלטילתונון ולא תבעתון יתהון הא אנא מסער עליכון ית בישות
עובדיכון אמר יי׃ ואני אקבץ את שארית צאני מכל הארצות אשר
הדחתי אתם שם והשבתי אתהן על נוהן ופרו ורבו׃ ואנא אכניש ית
שארא דעמי מכל מדינתא דאגליתי יתהון לתמן ואתיב יתהון
לאתרהון ויפשון ויסגון׃ והקמתי עליהם רעים ורעום ולא ייראו
עוד ולא יחתו ולא יפקדו נאם יהוה׃ ואקים עליהון פרנסין ויפרנסונון
ולא ידחלון עוד ולא יתברון ולא יזועון אמר יי׃ הנה
ימים באים נאם יהוה והקמתי לדוד צמח צדיק ומלך מלך והשכיל
ועשה משפט וצדקה בארץ׃ הא יומיא אתן אמר יי ואקים לדוד משיח
דצדקא וימלוך מלכא ויצלח ויעביד דין דקשוט וזכו בארעא׃ בימיו
תושע יהודה וישראל ישכן לבטח וזה שמו אשר יקראו יהוה צדקנו׃

ביומוהי יתפרקון דבית יהודה ודישראל ישרי לרחצן ודין שמיה דיהון
קרן ליה יתעבדן לנא זכוון מן קדם יי ביומוהי לכן הנה ימים
באים נאם יהוה ולא יאמרו עוד חי יהוה אשר העלה את בני ישראל מארץ
מצרים׃ בכין הא יומיא אתן אמר יי ולא יהון משתען עוד כגבורתא
דיי דאסיק ית בני ישראל מארעא דמצרים׃ כי אם חי יהוה אשר העלה
ואשר הביא את זרע בית ישראל מארץ צפנה ומכל הארצות אשר
הדחתים שם וישבו על אדמתם׃ אלהין יהון משתען כגבורתא דיי
דאסיק ודאיתי ית זרעא דבית ישראל מארע צפונא ומכל מדינתא
דאגלי יתינון לתמן ויתבון על ארעהון׃ לנבאים נשבר
לבי בקרבי רחפו כל עצמותי הייתי כאיש שכור וכגבר עברו יין מפני
יהוה ומפני דברי קדשו׃ מן קדם נביי שקרא אתבר לבי במעי זעו כל
גרמי הויתי כגבר רוי וכגברא דמשתטי מן קדם חמריה מן קדם יי ומן קדם
פתגמי קדשיה׃ כי מנאפים מלאה הארץ כי מפני אלה אבלה הארץ
יבשו נאות מדבר ותהי מרוצתם רעה וגבורתם לא כן׃ ארי זנאין אתמליאת
ארעא ארי מן קדם מומי דשקר חרובת ארעא יבישו דירוות מדברא
ועל דמסגן ברעות נפשהון בשתא תיתי עליהון וגבריהון לא יצלחון׃
כי גם נביא גם כהן חנפו גם בביתי מצאתי רעתם נאם יהוה׃ ארי אף
ספרא אף כהין גניבו אורחתהון אף בבית מקדשי גלין קדמי בישתהון
אמר יי׃ לכן יהיה דרכם להם כחלקלקות באפלה ידחו ונפלו בה כי
אביא עליהם רעה שנת פקדתם נאם יהוה׃ בכין תהי אורחהון להון
כמשרועין בקבלא יתקלון ויפלון בה ארי איתי עליהון בשתא שנת

מרוצתם ב׳ בליש׳ וסימנ׳ ויהי הקשבתי ותהי מרוצתם יקומו במרוצתם כג׳ בגמול׳ באפלה ב׳ וחשש כהלגנק׳

סעורן חוביהון אמר יי׳׃ ובנביאי שמרון ראיתי תפלה
הנבאו בבעל ויתעו את עמי את ישראל׃ ובנביי שמרון חזיתי רשעא מתנבן
בשום טעותא ומטען ית עמי ית ישראל׃ ובנביאי ירושלם ראיתי שערורה
נאוף והלך בשקר וחזקו ידי מרעים לבלתי שבו איש מרעתו היו
לי כלם כסדם וישביה כעמרה׃ ובנביי ירושלם חזיתי שנו זנאין
ומהלכין בשקר ומתקפין ידי מבאשין בדיל דלא למתב גבר מבשתיה
הוו קדמי כולהון כסדום ויתבהא כעמרה׃ לכן כה אמר
יהוה צבאות על הנבאים הנני מאכיל אותם לענה והשקתים מי ראש
כי מאת נביאי ירושלם יצאה חנפה לכל הארץ׃ בכין כדנן אמר יי׳ צב׳
על נביי שקרא הא אנא מייתי עליהון עקא מרר כגרין ואשקינון כס
דלוט כריש כרישי חוין ארי מן קדם נביי ירושלם נפקת חנופתא לכל
יתבי ארעא׃ כה אמר יהוה צבאות אל תשמעו על דברי
הנבאים הנבאים לכם מהבלים המה אתכם חזון לבם ידברו לא מפי
יהוה׃ כדנן אמר יי׳ צבאות לא תקבלון לפתגמי נביי שקרא דמתנבן לכון
מטען אנון יתכון רשע לבהון ממללין לא ממימרא דיי׳ אמרים אמור
למנאצי דבר יהוה שלום יהיה לכם וכל הלך בשררות לבו אמרו לא
תבוא עליכם רעה׃ אמרין בנבואת שקרהון לדמרגזין קדמי מליל יי׳
שלמא יהי לכון וכל דאזיל בהרהור לביה אמרין לא תיתי עליכון
בישתא׃ כי מי עמד בסוד יהוה וירא וישמע את דברו מי הקשיב דברי
וישמע׃ ארי לא קמו דיתגלי להון רז מן קדם יי׳ ולא חזו ולא שמעו ית
פתגמוהי לא אציתו למימריה ולא קבילו׃ הנה סערת

וירא ג׳ וסימנה׳ וירא את יריבי וירא וישמע עד ישקיף וירא ... ובנביאי ב׳ חד חס׳ וחד מל׳ וסי׳ ירושלם שמרון קדמ׳ חס׳

יהוה חמה יצאה וסער מתחולל על ראש רשעים יחול הא מזופיתא מן
יי ברגז נפקא ועלעול משתגש על ריש רשיעין יחול לא ישוב אף
יהוה עד עשתו ועד הקימו מזמות לבו באחרית הימים תתבוננו בה
בינה לא יתוב רגזא דיי עד דיעביד ועד דיקיים מחשבת רעותיה
בסוף יומיא תסתכלון בה אסתכלא לא שלחתי את הנבאים והם רצו
לא דברתי אליהם והם נבאו לא שלחית ית נביי שקרא ואנון רהטין
לאבאשא לא מלילית עמהון ואנון מתנבן שקר ואם עמדו בסודי
וישמעו דברי את עמי וישבום מדרכם הרע ומרע מעלליהם ואלו
קמו אתגלי להון רז קדמי ואשמעו פתגמי ית עמי ואתיבונון מאורחהון
בישתא ומבישות עובדיהון האלהי מקרב אני נאם
יהוה ולא אלהי מרחק אנא אלהא בריית עלמא מבראשית אמר יי
אנא אלהא עתידנא לחדתא עלמא לצדיקיא אם יסתר איש במסתרים
ואני לא אראנו נאם יהוה הלא את השמים ואת הארץ אני מלא נאם
יהוה אם ידמי אנשא לאטמרא כיד בסתרא וקדמי הלא גלי אמר יי
הלא ית שמיא וית ארעא יקרי מלי אמר יי שמעתי את אשר אמרו
הנבאים הנבאים בשמי שקר לאמר חלמתי חלמתי שמיע קדמי ית
דאמרין נביי שקרא דמתנבן בשמי שקרא למימר פתגם נבואה
בחלמא אתחוה לי עד מתי היש בלב הנבאים נבאי השקר ונביאי
תרמת לבם עד אמתי אית בלבהון דנביי שקרא דמתנבן שקר ומתנבן
רשע לבהון החשבים להשכיח את עמי שמי בחלומתם אשר יספרו
איש לרעהו כאשר שכחו אבותם את שמי בבעל דמחשבין לאנשאה

צ̇ ומי׳ פי׳ ימי׳ ל̇ רשע צ̇ חס פ̇ פ̇ דחיי׳ צהי׳ עד ועד ל̇ וחס ל̇ צ̇ חס ו̇ חס ג̇ דגמ׳ אם יסתר יהרג נקי לירות ל̇ במבו׳ ל̇ צ̇ חס בלנ׳ החזיקו

ית עמי שמי בשקריהון דמשתען גבר לחבריה כמא דשלכון אבהתהון
ית פלחן שמי ומקימין בשום טעותא הנביא אשר אתו חלום יספר
חלום ואשר דברי אתו ידבר דברי אמת מה לתבן את הבר נאם יהוה
נביא דעמיה חלמא ישתעי חלמא ודפתגמי עמיה ימליל פתגמי
קשוט הא כמא דפריש בין תבנא לעבורא כין פריש בין רשיעיא
לצדיקיא אמר יי הלא כה דברי כאש נאם יהוה וכפטיש יפצץ
סלע הלא כל פתגמי תקיפין כאישתא אמר יי וכפטישא דמנפע
כיפא לכן הנני על הנבאים נאם יהוה מגנבי דברי
איש מאת רעהו בכין הא אנא שלח רגזי על נביי שקרא אמר יי מגנבין
פתגמי גבר מן חבריה הנני על הנביאם נאם יהוה הלקחים לשונם
וינאמו נאם הא אנא שלח רוגזי על נביי שקרא אמר יי דמתנבן כרעות
לבהון ואמרין כין אמר הנני על נבאי חלמות שקר נאם יהוה ויספרום
ויתעו את עמי בשקריהם ובפחזותם ואנכי לא שלחתים ולא צויתים
והועיל לא יועילו לעם הזה נאם יהוה הא אנא שלח רגזי על דמתנבן
חלמין דשקר אמר יי ומשתען ומטען ית עמי בשקריהון ובפקחותהון
ואנא לא שלחתינון ולא פקידתנון ואהנאה לא יהנון לעמא הדין
אמר יי וכי ישאלך העם הזה או הנביא או כהן
לאמר מה משא יהוה ואמרת אליהם את מה משא ונטשתי אתכם
נאם יהוה וארי ישאלינך עמא הדין או ספר או כהין למימר מא
נבואתא בשמא דיי ותימר להון כדין נבואתא וארטוש יתכון אמר
יי והנביא והכהן והעם אשר יאמר משא יהוה ופקדתי על האיש

נביאם ג׳ מלא בענ׳ וסימנ׳ ומי יתן בהכרית וגם נביאים דוישפטו ולא ענהו הלקחים לשונם נביאם כג׳ נשא

ההוא ועל ביתו וספר וכהין ועמא דיימר נבואתא בשמא דיי ואסער
גברא ההוא ועל ביתיה כה תאמרו איש אל רעהו ואיש אל אחיו
מה ענה יהוה ומה דבר יהוה כדין תימרון גבר לחבריה וגבר לאחוהי
מא אתיב יי ומא מליל יי ומשא יהוה לא תזכרו עוד כי המשא יהיה
לאיש דברו והפכתם את דברי אלהים חיים יהוה צבאות אלהינו
ונבואה בשמא דיי לא תדכרון עוד ארי נבואתא תהי לגבר דמקיים
פתגמי רעותיה ואתון מדמן לבטלא ית פתגמי אלהא קימא יי צבאות
אלהנא כה תאמר אל הנביא מה ענך יהוה ומה דבר יהוה כדין תימר
לנבייא מא אתיבך יי ומא מליל יי ואם משא יהוה תאמרו לכן כה
אמר יהוה יען אמרכם את הדבר הזה משא יהוה ואשלח אליכם
לאמר לא תאמרו משא יהוה ואם נבואה בשמא דיי תימרון בכין
כדנן אמר יי חלף דאמרתון ית פתגמא הדין נבואתא בשמא דיי
ושלחית לותכון למימר לא תימרון נבואתא בשמא דיי
לכן הנני ונשיתי אתכם נשוא ונטשתי אתכם ואת העיר
אשר נתתי לכם ולאבותיכם מעל פני בכין האנא שלח רגזי ואירטוש
יתכון מרטש וארחיק יתכון וית קרתא דיהבית לכון ולאבהתכון
מקביל מימרי ונתתי עליכם חרפת עולם וכלמות עולם אשר לא
תשכח ואתין עליכון חסודי עלם ותתחפיכון אתכנעות עלם דלא
תפסוקי הראני יהוה והנה שני דודאי תאנים מועדים כד 24
לפני היכל יהוה אחרי הגלות נבוכדראצר מלך בבל את יכניה בן
יהויקים מלך יהודה ואת שרי יהודה ואת החרש ואת המסגר מירושלם

והנביא ג ריש פיס וסימנ ה ההוא מו חלם כי יפתה והכהן והעם ד פיס אית בהון דד קודשין על פי נאנן ואם

ויבאם בבל׃ אחזיני יי והא תרין סלי תינין מחתין קדם היכלא דיי בתר
דאגלי נבוכדנצר מלכא דבבל ית יכניה בר יהויקים מלך שבטא דבית
יהודה וית רברבי יהודה וית אומניא וית תרעיא מירושלם ואובילינון
לבבל׃ הדוד אחד תאנים טבות מאד כתאני הבכרות והדוד אחד תאנים
רעות מאד אשר לא תאכלנה מרע׃ סלא חד תינין טבין לחדא כתינין
בכירין וסלא חד תינין בישן לחדא דלא מתאכלן מבישו׃
ויאמר יהוה אלי מה אתה ראה ירמיהו ואמר תאנים התאנים
הטבות טבות מאד והרעות רעות מאד אשר לא תאכלנה מרע׃ ואמר
יי לי מא את חזי ירמיה ואמרית תינין תיניא טבתא טבן לחדא ודבישן
בישן לחדא דלא מתאכלן מבישו׃ ויהי דבר יהוה אלי
לאמר׃ כה אמר יהוה אלהי ישראל כתאנים הטבות האלה כן אכיר את
גלות יהודה אשר שלחתי מן המקום הזה ארץ כשדים לטובה׃ כדנן
אמר יי אלהא דישראל כתיניא טבתא האלין כן אשתמודע ית גלות
יהודה דאגליתי מן אתרא הדין לארע כסדאי לטבא׃ ושמתי עיני עליהם
לטובה והשבותים על הארץ הזאת ובניתים ולא אהרוס ונטעתים ולא
אתוש׃ ואשוי מימרי עליהון לטבא ואתיבנון לארעא הדא ואבנינון
ולא אפגר ואקיימנון ולא אטלטיל׃ ונתתי להם לב לדעת אתי כי אני
יהוה והיו לי לעם ואנכי אהיה להם לאלהים כי ישבו אלי בכל לבם׃ ואתין
להון לב למדע דחלתי ארי אנא יי ויהון קדמי לעם ואנא אהוי להון
לאלה ארי יתובון לפולחני בכל לבהון׃ וכתאנים הרעות
אשר לא תאכלנה מרע כי כה אמר יהוה כן אתן את צדקיהו מלך יהודה

ובניתים ב׳ וסימנה׳ ושמתי עיני כבראשונה תנינ׳ ובנתים כג׳ ... ונטעתים ב׳ וסימנה׳ ושמתי ושבתי על

ואת שריו ואת שארית ירושלם הנשארים בארץ הזאת והישבים בארץ
מצרים וכתיניא בישתא דלא מתאכלן מבישואהי כדנן אמר יי כן אתן
ית צדקיה מלך שבטא דבית יהודה וית רברבוהי וית שארא דירושלם
דאשתארו בארעא הדא ודיתבין בארעא דמצרים ונתתים לזועה
לרעה לכל ממלכות הארץ לחרפה ולמשל לשנינה ולקללה בכל
המקמות אשר אדיחם שם ואתנינון לזיע לבישא לכל מלכות ארעא
לחסודין ולמתל לשועי וללוטא בכל אתריא דאגלינון לתמן ושלחתי
בם את החרב את הרעב ואת הדבר עד תמם מעל האדמה אשר נתתי
להם ולאבתיהם ואגרי בהון ית דקטלין בחרבא כפנא ומותא עד דיסופון
מעל ארעא דיהבית להון ולאבהתהון הדבר אשר
היה על ירמיהו על כל עם יהודה בשנה הרבעית ליהויקים בן יאשיהו
מלך יהודה היא השנה הראשנית לנבוכדנאצר מלך בבל פתגם נבואה
דהוה עם ירמיה על כל עמא דבית יהודה בשתא רביעיתא ליהויקים בר
יאשיה מלך שבטא דבית יהודה היא שתא קדמיתא לנבוכדנצר מלכא
דבבל אשר דבר ירמיהו הנביא על כל עם יהודה ואל כל ישבי ירושלם
לאמר דאתנבי ירמיה נביא על כל עמא דבית יהודה ועל כל יתבי ירושלם
למימר מן שלש עשרה שנה ליאשיהו בן אמון מלך יהודה ועד היום הזה
זה שלש ועשרים שנה היה דבר יהוה אלי ואדבר אליכם אשכים ודבר
ולא שמעתם מן תלת עסרי שנין ליאשיה בר אמון מלך שבטא דבית
יהודה ועד יומא הדין הנן עסרין ותלת שנין הוה פתגם נבואה מן קדם יי
עמי ומליל ית עמכון מקדים ומליל ולא קבילתון ושלח יהוה אליכם

אשכים השכים ב̇ מל̇ וסימנ̇ ... מן שלש עשרה ואשלח דאל נחכרך ... והיושבים ג̇ ב̇ מל̇ וא̇ חס̇ וסימנ̇

בשמא דיי אוריה בר שמעיה מקרית יערים ואתנבי על קרתא הדא
ועל ארעא הדא ככל פתגמי ירמיה׃ וישמע המלך יהויקים וכל גבוריו
וכל השרים את דבריו ויבקש המלך המיתו וישמע אוריהו ויירא
ויברח ויבא מצרים׃ ושמע מלכא יהויקים וכל גברוהי וכל רברבא
ית פתגמוהי ובעא מלכא למקטליה ושמע אוריה ודחיל וערק ואתא
למצרים׃ וישלח המלך יהויקים אנשים מצרים את אלנתן בן עכבור
ואנשים אתו אל מצרים׃ ושלח מלכא יהויקים גברין למצרים ית אלנתן
בר עכבור וגברין עמיה למצרים׃ ויוציאו את אוריהו ממצרים ויבאהו
אל המלך יהויקים ויכהו בחרב וישלך את נבלתו אל קברי בני העם׃
ואפיקו ית אוריה ממצרים ואיתוהי לות מלכא יהויקים וקטליה בחרבא
ורמא ית נבילתיה לקברי גלייא׃ אך יד אחיקם בן שפן היתה את ירמיהו
לבלתי תת אתו ביד העם להמיתו׃ ברם יד אחיקם בר שפן הות עם
ירמיה בדיל דלא למסר יתיה בידא דעמא למקטליה׃

בראשית ממלכת יהויקים בן יאושיהו מלך יהודה
היה הדבר הזה אל ירמיה מאת יהוה לאמר׃ בריש מלכות יהויקים
בר יאשיה מלך שבטא דבית יהודה הוה פתגמא הדין עם ירמיה מן
קדם יי למימר׃ כה אמר יהוה אלי עשה לך מוסרות ומטות ונתתם על
צוארך׃ כדנן אמר יי לי עביד לך חנקין ונירין ותתנינון על צורך׃
ושלחתם אל מלך אדום ואל מלך מואב ואל מלך בני עמון ואל
מלך צר ואל מלך צידון ביד מלאכים הבאים ירושלם אל צדקיהו
מלך יהודה׃ ותשלחינון לות מלכא דאדום ולות מלכא דמואב ולות

ג ומל׳ וחד שריו ובבלין חס
צ והמדנס
ג רפ׳ מל׳ ברא ירמיה ממלכות פלג ממלכת
ב ל בגוף

וכל השרים ב׳ וישמע המלך יהויקים וירד בית המלך וכל הגבורים ׳ כה אמר יי ... ב בספ׳ וסי׳ הלוך ...

מלכא דבני עמון ולות מלכא דצור ולות מלכא דצידון ביד אזגדיא
דאתן לירושלם לות צדקיה מלך שבטא דבית יהודה׃ וצוית אתם אל ב׳
אדניהם לאמר כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל כה תאמרו אל אדניכם׃ חד
ותפקיד יתהון לות רבונהון למימר כדנן אמר יי צבאות אלהא דישראל חס
כדין תימרון לרבונכון׃ אנכי עשיתי את הארץ את האדם ואת הבהמה וחד מל׳ ב׳
אשר על פני הארץ בכחי הגדול ובזרועי הנטויה ונתתיה לאשר ישר ב׳ ג׳ מל׳
בעיני׃ אנא במימרי עבדית ית ארעא ית אנשא וית בעירא דעל אפי
ארעא בחילי רבא ובדרעי מרממא ויהבתה לדכשר קדמי׃ ועתה
אנכי נתתי את כל הארצות האלה ביד נבוכדנאצר מלך בבל עבדי ג׳ שפחתי את כל הארצות
וגם את חית השדה נתתי לו לעבדו׃ וכען אנא יהבית ית כל מדינתא והיא
האלין ביד נבוכדנצר מלכא דבבל עבדי ואף ית חית ברא יהבית ליה לא
למפלחיה׃ ועבדו אתו כל הגוים ואת בנו ואת בן בנו עד בא עת ארצו ב׳ ידעה
גם הוא ועבדו בו גוים רבים ומלכים גדולים׃ ויפלחון יתיה כל עממיא
וית בריה וית בר בריה עד דימטי עידן תבר ארעיה אף הוא יפלחון
ביה עממין סגיאין ומלכין רברבין׃ והיה הגוי והממלכה אשר לא ה׳
יעבדו אתו את נבוכדנאצר מלך בבל ואת אשר לא יתן את צוארו
בעל מלך בבל בחרב וברעב ובדבר אפקד על הגוי ההוא נאם יהוה י׳ חס
עד תמי אתם בידו׃ ויהי עם ומלכו דלא יפלחון יתיה ית נבוכדנצר בכב
מלכא דבבל וית דלא יתין ית צוריה בניר מלכא דבבל בחרבא ובכפנא מל׳
ובמותא אסער על עמא ההוא אמר יי עד דאמסר יתהון בידיהי׃
ואתם אל תשמעו אל נביאיכם ואל קסמיכם ואל חלמתיכם ואל ענניכם מל׳

צוארו ה׳ בל״ש וסימנה׳ וישם רבד הזהב והיה הגוי והממלכה והגוי אשר יביא התלבש צוארו רעמה בצוארו

ואל כשפיכם אשר הם אמרים אליכם לאמר לא תעבדו את מלך
בבל ואתון לא תקבלון מן נבייכון דשקרא ומן קסמיכון ומן חלמי
חלמיכון ומן עננינון ומן חרשיכון דאנון אמרין לכון למימר לא
תפלחון ית מלכא דבבל כי שקר הם נבאים לכם למען הרחיק אתכם
מעל אדמתכם והדחתי אתכם ואבדתם ארי שקרא אנון מתנבן לכון
בדיל לארחקא יתכון מעל ארעכון ואטלטיל יתכון ותיבדון והגוי
אשר יביא את צוארו בעל מלך בבל ועבדו והנחתיו על אדמתו נאם
יהוה ועבדה וישב בה ועמא דיעיל ית צוריה בניר מלכא דבבל
ויפלחניה ואשריניה על ארעיה אמר יי ויפלחנה ויתיב בה ואל צדקיה
מלך יהודה דברתי ככל הדברים האלה לאמר הביאו את צואריכם
בעל מלך בבל ועבדו אתו ועמו וחיו ועם צדקיה מלך שבטא דבית
יהודה מלילית ככל פתגמיא האלין למימר אעילו ית צוריכון בניר
מלכא דבבל ופלחו יתיה ועמיה ואתקימו למה תמותו אתה ועמך
בחרב ברעב ובדבר כאשר דבר יהוה אל הגוי אשר לא יעבד את
מלך בבל למא תתקטלון את ועמך בחרבא בכפנא ובמותא כמא
דמליל יי על עמא דלא יפלח ית מלכא דבבל ואל תשמעו אל דברי
הנבאים האמרים אליכם לאמר לא תעבדו את מלך בבל כי שקר
הם נבאים לכם ולא תקבלון לפתגמי נביי שקרא דאמרין לכון
למימר לא תפלחון ית מלכא דבבל ארי שקרא אנון מתנבן לכון
כי לא שלחתים נאם יהוה והם נבאים בשמי לשקר למען הדיחי
אתכם ואבדתם אתם והנבאים הנבאים לכם ארי לא שלחתינון אמר

יביא יג וסימנה ואם כבש יביא ואת אשמו יביא המקריב תודת שלמין הנזיר כאשר בא ועל עמך והנה אשר

ײ ואנון מתנבן בשמי שקרא בדיל דאטלטיל יתכון ותיבדון אתון
ונביי שקרא דמתנבן לכון׃ ואל הכהנים ואל כל העם הזה דברתי
לאמר כה אמר יהוה אל תשמעו אל דברי נביאיכם הנבאים לכם
לאמר הנה כלי בית יהוה מושבים מבבלה עתה מהרה כי שקר
המה נבאים לכם׃ ועם כהניא ועם כל עמא הדין מלילית למימר
כדנן אמר ײ לא תקבלון לפתגמי נבייכון דשקרא דמתנבן לכון
למימר הא מני בית מקדשא דײ מתתיבין מבבל כען כפריע׃ ארי
שקרא אנון מתנבן לכון׃ אל תשמעו אליהם עבדו את מלך בבל ו
וחיו למה תהיה העיר הזאת חרבה׃ לא תקבלון מנהון פלחו ית
מלכא דבבל ואתקימו למא תהי קרתא הדא חרבא׃ ואם נבאים ה
הם ואם יש דבר יהוה אתם יפגעו נא ביהוה צבאות לבלתי באו פס ואס
הכלים הנותרים בבית יהוה ובית מלך יהודה ובירושלם בבלה׃ ואם ואס ג
נביא אנון ואם אית פתגמא דײ עמהון יבעון כען במימרא דײ
צבאות בדיל דלא יתובלון מניא דאשתארן בבית מקדשא דײ
ובבית מלך שבטא דבית יהודה ובירושלם לבבל׃ כי כה אמר יהוה ה
צבאות אל העמדים ועל הים ועל המכנות ועל יתר הכלים הנותרים חס
בעיר הזאת׃ ארי כדנן אמר ײ צבאות על עמודיא ועל ימא ועל בסף
בסיסיא ועל שאר מניא דאשתארו בקרתא הדא׃ אשר לא לקחם
נבוכדנאצר מלך בבל בגלותו את יכניה בן יהויקים מלך יהודה מירושלם
בבלה ואת כל חרי יהודה וירושלם׃ דלא שבקנון נבוכדנצר מלכא
דבבל כד אגלי ית יכניה בר יהויקים מלך שבטא דבית יהודה מירושל

יהודה ובירושלם ג׳ וסימנה׳ וגם את האבות ואם נביאים הם והתרים ישבו בה׳ כי כה אמר ײ צבא׳ ה׳ וסימנה׳

את כל עבדיו הנביאים השכם ושלח ולא שמעתם ולא הטיתם את אזנכם
לשמע׃ ושלח יי׳ לותכון ית כל עבדוהי נביא מקדים ומשלח ולא
קבילתון ולא ארכינתון ית אודנכון לקבלא׃ לאמר שובו נא איש
מדרכו הרעה ומרע מעלליכם ושבו על האדמה אשר נתן יהוה לכם
ולאבותיכם למן עולם ועד עולם׃ למימר תובו כען גבר מאורחיה בישא
ומבישות עובדיכון ותיבון על ארעא דיהב יי׳ לכון ולאבהתכון למן
עלמא ועד עלמא׃ ואל תלכו אחרי אלהים אחרים לעבדם ולהשתחוות
להם ולא תכעיסו אותי במעשה ידיכם ולא ארע לכם׃ ולא תהכון בתר
טעות עממיא למפלחהון ולמסגד להון ולא תרגזון קדמי בעובדי ידיכון
ולא אבאיש לכון׃ ולא שמעתם אלי נאם יהוה למען הכעיסני במעשה
ידיכם לרע לכם׃ ולא קבילתון למימרי אמר יי׳ בדיל לארגזא קדמי
בעובדי ידיכון לאבאשא לכון׃ לכן כה אמר יהוה צבאות
יען אשר לא שמעתם את דברי׃ בכין כדנן אמר יי׳ צבאות חלף דלא
קבילתון ית פתגמי׃ הנני שלח ולקחתי את כל משפחות צפון נאם יהוה
ואל נבוכדראצר מלך בבל עבדי והבאתים על הארץ הזאת ועל ישביה
ועל כל הגוים האלה סביב והחרמתים ושמתים לשמה ולשרקה ולחרבות
עולם׃ הא אנא שלח ודבר ית כל מלכות צפונא אמר יי׳ ולנבוכדרצר מלכא
דבבל עבדי ואיתינון על ארעא הדא ועל יתבהא ועל כל עממיא האלין
סחור סחור ואגמרינון ואשוינון לצדו ולאשתממו ולחרבא לעלם׃ והאבדתי
מהם קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה קול רחים ואור נר׃
ואוביד מנהון קל ביע וקל חדוא קל חתנין וקל כלן קל סיען דמשכחן

כנהור בוצין׃ והיתה כל הארץ הזאת לחרבה לשמה ועבדו הגוים
האלה את מלך בבל שבעים שנה׃ ותהי כל ארעא הדא לחרבא לצדו
ויפלחון עממיא האלין ית מלכא דבבל שבעין שנין׃ והיה כמלאות
שבעים שנה אפקד על מלך בבל ועל הגוי ההוא נאם יהוה את עונם
ועל ארץ כשדים ושמתי אתו לשממות עולם׃ ויהי כמשלם שבעין
שנין אסער על מלכא דבבל ועל עמא ההוא אמר יי ית חוביהון ועל
ארע כסדאי ואשוי יתהון לצדות עלם׃ והבאותי על הארץ ההיא
את כל דברי אשר דברתי עליה את כל הכתוב בספר הזה אשר נבא
ירמיהו על כל הגוים׃ ואיתי על ארעא ההיא ית כל פתגמי דגזרית
עלה ית כל דכתיב בספרא הדין דאתנבי ירמיה על כל עממיא׃ כי
עבדו בם גם המה גוים רבים ומלכים גדולים ושלמתי להם כפעלם
וכמעשה ידיהם׃ ארי אפלחו בהון אף אנון עממין סגיאין ומלכין
רברבין ואשלים להון כאגרהון וכעובדי ידיהון׃ כי
כה אמר יהוה אלהי ישראל אלי קח את כוס היין החמה הזאת מידי
והשקיתה אתו את כל הגוים אשר אנכי שלח אתך אליהם׃ ארי כדנא אמר
יי אלהא דישראל לי קביל ית כסא דחמר לוטא הדין מן קדמי ותשקי
יתיה ית כל עממיא דאנא שלח יתך עליהון׃ ושתו והתגעשו והתהללו
מפני החרב אשר אנכי שלח ביניהם׃ וישתון וישתגשון ויטרפון מן
קדם דקטלין בחרבא דאנא שלח ביניהון׃ ואקח את הכוס מיד יהוה
ואשקה את כל הגוים אשר שלחני יהוה אליהם׃ וקבילית ית כסא
מן קדם יי ואשקיתי ית כל עממיא דשלחני יי עליהון׃ ית ירושלם וית

על מלך ט̇ וסימנה׃ בימיו עלה ויקח אתם דמלב̇ ויצא יהויכין ונשאת המשל והיה כמלאות שא קינה בהשעך

ערי יהודה ואת מלכיה את שריה לתת אתם לחרבה לשמה לשרקה
ולקללה כיום הזה׃ ית ירושלם וית קרוי דבית יהודה וית מלכהא וית
רברבהא למתן יתהון לחרבא לצדו לאשתממו וללוטא כיומא הדין׃
את פרעה מלך מצרים ואת עבדיו ואת שריו ואת כל עמו׃ ית פרעה
מלכא דמצרים וית עבדוהי וית רברבוהי וית כל עמיה׃ ואת כל הערב
ואת כל מלכי ארץ העוץ ואת כל מלכי ארץ פלשתים ואת אשקלון
ואת עזה ואת עקרון ואת שארית אשדוד׃ וית כל סומכותא וית כל
מלכי ארע עוץ וית כל מלכי ארע פלשתאי וית אשקלון וית עזה
וית עקרון וית שארא דאשדוד׃ את אדום ואת מואב ואת בני עמון׃
ית אדום וית מואב וית בני עמון׃ ואת כל מלכי צר ואת כל מלכי צידן
ואת כל מלכי האי אשר בעבר הים׃ וית כל מלכי צר וית כל מלכי צידן
וית כל מלכי ניסא ובעברא דימא׃ את דדן ואת תימא ואת בוז ואת
כל קצוצי פאה׃ ית דדן וית תימא וית בוז וית כל מקפי פתא׃ ואת כל
מלכי ערב ואת כל מלכי הערב השכנים במדבר׃ וית כל מלכי ערב
וית כל מלכי ערבאי דשרן בשכונין במדברא׃ ואת כל מלכי זמרי
ואת כל מלכי עילם ואת כל מלכי מדי׃ וית כל מלכי זמרי וית כל
מלכי עילם וית כל מלכי מדי׃ ואת כל מלכי הצפון הקרבים והרחקים
איש אל אחיו ואת כל הממלכות הארץ אשר על פני האדמה ומלך
ששך ישתה אחריהם׃ וית כל מלכי צפונא דקריבין ודרחיקין גבר
לאחוהי וית כל מלכות עממיא דעל אפי ארעא ומלכא דבבל ישתי
בתריהון׃ ואמרת אליהם כה אמר יהוה צבאות

ב׳ ואמר ישב — ב׳ ומחות הארץ — ל׳ מאלהי ששך דניאל מבלה — ב׳ את שפריון

ב׳ בתס׳ ג׳ מס׳ וס׳ כי המלין ויחמל המלך והתג׳ עשו׳ ירושלם שריה פרעה אדום ארבעה קרחי את ישפל׳ סימן

אלהי ישראל שתו ושכרו וקיו ונפלו ולא תקומו מפני החרב אשר ל ל וחד
אנכי שלח ביניכם ותימר להון כדנן אמר יי צבאות אלהא דישראל ולגבעות
שתו ורוו ואשתגישו ופילו ולא תקומון מן קדם דקטלין בחרבא נפלו עלינו
דאנא שלח ביניכון והיה כי ימאנו לקחת הכוס מידך לשתות ואמרת
אליהם כה אמר יהוה צבאות שתו תשתו ויהי ארי יסרבון לקבלא
כסא מן ידך למשתי ותימר להון כדנן אמר יי צבאות משתא ל
תשתון כי הנה בעיר אשר נקרא שמי עליה אנכי מחל להרע ואתם ד
הנקה תנקו לא תנקו כי חרב אני קרא על כל ישבי הארץ נאם יהוה חרב
צבאות ארי הא בקרתא דאתקרי שמי עלה אנא משרי לאבאשא ע ל
ואתון מרמן דמזכא תזכון לא תזכון ארי דקטלין בחרבא אנא מלי בקר
על כל יתבי ארעא אמר יי צבאות ואתה תנבא אליהם את כל הדברים ל
האלה ואמרת אליהם יהוה ממרום ישאג וממעון קדשו יתן קולו שאג
ישאג על נוהו הידד כדרכים יענה אל כל ישבי הארץ ואת תתנבי צ השגיח
להון ית כל פתגמיא האלין ותימר להון יי ממרומא יכלי וממדור
קדשיה ירים מימריה אכלאה יכלי דייתון בוזין על ארע בית שכינתה
הא כנחתי מעצרתא דמרימין קלהון כין ייתי זיעא לכל יתבי ארעא
בא שאון עד קצה הארץ כי ריב ליהוה בגוים נשפט הוא לכל בשר ה ז
הרשעים נתנם לחרב נאם יהוה מטא זמן אתרגושתא עד סיפי ארעא
ארי דינא קדם יי בעממיא אתפרע הוא לכל בסרא רשיעיא ובהון מסרנון
לחרבא אמר יי כה אמר יהוה צבאות הנה רעה ו בטע
יצאת מגוי אל גוי וסער גדול יעור מירכתי ארץ כדנן אמר יי צבאות בסב

נשפט ה׳ וסימנה׳ אין קורא כי באש יי נשפט הנני נשפט בא שאון עד קצה הארץ איש חכם נשפט׃

הא בשתא נפקא מעם לעם ועממין רברבין יתון בגלו מסיפי ארעא׃
והיו חללי יהוה ביום ההוא מקצה הארץ ועד קצה הארץ לא יספדו
ולא יאספו ולא יקברו לדמן על פני האדמה יהיו׃ ויהון קטילי מן
קדם יי ביומא ההוא מסיפי ארעא ועד סיפי ארעא לא יסתפדון ולא
יתכנשון ולא יתקברון לזבל מבדר על אפי ארעא יהון׃ הילילו
הרעים וזעקו והתפלשו אדירי הצאן כי מלאו ימיכם לטבוח ותפוצותיכם
ונפלתם ככלי חמדה׃ אילילו מלכיא וצוחו ותפו רישיכון בקטמא
תקיפי עממא ארי שלימו יומיכון לקטלא ותתבדרון ותפלון דהויתון
רגיגין כמני חמדתא׃ ואבד מנוס מן הרעים ופליטה מאדירי הצאן׃
וייבד בית ערוקי מן מלכיא ושיזבת מתקיפי עממא׃ קול צעקת
הרעים ויללת אדירי הצאן כי שדד יהוה את מרעיתם׃ קל צוחת
מלכיא ויללת תקיפי עממא ארי אביז יי ית עמהון׃ ונדמו נאות השלום
מפני חרון אף יהוה׃ ויצדון מדורי שלמהון מן קדם תקוף רגזא דיי׃
עזב ככפיר סכו כי היתה ארצם לשמה מפני חרון היונה ומפני חרון
אפו׃ גלא מלך מכרכיה ארי הות ארעהון לצדו מן קדם חרב סנאה
כו והיא כחמר מרויא ומן קדם תקוף רגזיה׃ בראשית
ממלכות יהויקים בן יאשיהו מלך יהודה היה הדבר הזה מאת יהוה
לאמר׃ בריש מלכות יהויקים בר יאשיה מלך שבטא דבית יהודה
הוה פתגמא הדין מן קדם יי למימר׃ כה אמר יהוה עמד בחצר בית
יהוה ודברת על כל ערי יהודה הבאים להשתחות בית יהוה את כל
הדברים אשר צויתיך לדבר אליהם אל תגרע דבר׃ כדנן אמר יי

ועד קצה הארץ ג׳ וסימנ׳ מאלהי העמים אשר והפיצך יי והיו חללי יי ביום ההוא וכול׳ סמ׳

קום בדרת בית מקדשא דיי ותתנבי על כל קרויא דבית יהודה דעלין
למסגד בבית מקדשא דיי ית כל פתגמיא דפקידתך לאתנבאה להון
לא תמנע פתגם׃ אולי ישמעו וישבו איש מדרכו הרעה ונחמתי ח רפי
אל הרעה אשר אנכי חשב לעשות להם מפני רע מעלליהם׃ מא
אם ישמעון ויתובון גבר מאורחיה בישתא ואתיב מן בישתא דאנא
מחשיב למעבד להון מן קדם בישות עובדיהון׃ ואמרת אליהם כה
אמר יהוה אם לא תשמעו אלי ללכת בתורתי אשר נתתי לפניכם
ותימר להון כדנן אמר יי אם לא תקבלון למימרי למהך באוריתי
דיהבית קדמיכון׃ לשמע על דברי עבדי הנבאים אשר אנכי שלח
אליכם והשכם ושלח ולא שמעתם׃ לקבלא לפתגמי עבדי נביא
דאנא שלח לותכון ומקדים ומשלח ולא קבילתון׃ ונתתי את הבית
הזה כשלה ואת העיר הזאתה אתן לקללה לכל גויי הארץ׃ ואתין ב׳ ונהיה מדוע קודמ׳ כשלה כת׳ בתרי׳ כשלו מל׳ — הזאת ק׳
ית ביתא הדין כשילו וית קרתא הדא אתין ללוטא לכל עממי
ארעא׃ וישמעו הכהנים והנבאים וכל העם את
ירמיהו מדבר את הדברים האלה בבית יהוה׃ ושמעו כהניא וספריא
וכל עמא דירמיה מתנבי ית פתגמיא האלין בבית מקדשא דיי
ויהי ככלות ירמיהו לדבר את כל אשר צוה יהוה לדבר אל כל העם
ויתפשו אתו הכהנים והנבאים וכל העם לאמר מות תמות׃ והוה כד ג
שיצי ירמיה לאתנבאה ית כל דפקיד יי למללא עם כל עמא ואחדו
יתיה כהניא וספריא וכל עמא למימר ממת תמות׃ מדוע נבית בשם חס
יהוה לאמר כשלו יהיה הבית הזה והעיר הזאת תחרב מאין יושב

על דברי׳ וסימנה׳ ויחד שבין לכו ודרשו בבו לשמע מהבלים חנניהו ועיר עלה הבצרות וכל דב׳ היג׳ כות

ויקהל כל העם אל ירמיהו בבית יהוה מדין אתנביתא בשמא דיי
למימר כשילו יהי ביתא הדין וקרתא הדא תחרוב מבלי יתב ואתכנש
כל עמא על ירמיה בבית מקדשא דיי וישמעו שרי יהודה את
הדברים האלה ויעלו מבית המלך בית יהוה וישבו בפתח שער
יהוה החדש ושמעו רברבי יהודה ית פתגמיא האלין וסליקו מבית
מלכא לבית מקדשא דיי ויתיבו במעלנא דתרע בית מקדשא דיי
מדנחאה ויאמרו הכהנים והנביאים אל השרים ואל כל העם לאמר
משפט מות לאיש הזה כי נבא אל העיר הזאת כאשר שמעתם באזניכם
ואמרו כהניא וספריא לרברביא ולכל עמא למימר חובת דין דקטול
לגברא הדין ארי אתנבי על קרתא הדא כמא דשמעתון באודניכון
ויאמר ירמיהו אל כל השרים ואל כל העם לאמר יהוה שלחני להנבא
אל הבית הזה ואל העיר הזאת את כל הדברים אשר שמעתם ואמר
ירמיה לכל רברביא ולכל עמא למימר יי שלחני לאתנבאה על
ביתא הדין ועל קרתא הדא ית כל פתגמיא דשמעתון ועתה היטיבו
דרכיכם ומעלליכם ושמעו בקול יהוה אלהיכם וינחם יהוה אל הרעה
אשר דבר עליכם וכען אתקינו אורחתכון ועובדיכון וקבילו
למימרא דיי אלהכון ויתוב יי מן בשתא דמליל עליכון ואני הנני
בידכם עשו לי כטוב וכישר בעיניכם ואנא האנא מסיר בידכון עבידו
לי כמא דתקין וכמא דכשר בעיניכון אך ידע תדעו כי אם ממתים
אתם אתי כי דם נקי אתם נתנים עליכם ואל העיר הזאת ואל ישביה
כי באמת שלחני יהוה עליכם לדבר באזניכם את כל הדברים האלה

באזניכם ד וסימנה' ויקרא משה ויאמרו הכהנים והנביאים אך ידוע ואחוהי שליחה על ד וס' באמת ושלחני

ברם מידע תידעון ארי אם קטלין אתון יתי ארי דם זכי אתון יהבין
עליכון ועל קרתא הדא ועל יתבהא ארי בקשוט שלחני יי עליכון
למללא קדמיכון ית כל פתגמיא האלין׃ ויאמרו
השרים וכל העם אל הכהנים ואל הנביאים אין לאיש הזה משפט
מות כי בשם יהוה אלהינו דבר אלינו׃ ואמרו רברביא וכל עמא
לכהניא ולספריא לית לגברא הדין חובת דין דקטול ארי בשמא
דיי אלהנא מליל עמנא׃ ויקמו אנשים מזקני הארץ ויאמרו אל כל
קהל העם לאמר׃ וקמו גבריא מסבי ארעא ואמרו לכל קהלא
דעמא למימר׃ מיכיה המורשתי היה נבא בימי
חזקיהו מלך יהודה ויאמר אל כל עם יהודה לאמר כה אמר יהוה
צבאות ציון שדה תחרש וירושלים עיים תהיה והר הבית לבמות יער׃
מיכה דממרישא הוה מתנבי ביומי חזקיה מלך שבטא דבית יהודה
ואמר לכל עמא דבית יהודה למימר כדנן אמר יי צבאות ציון חקל
תתרדי וירושלם ליגרין תהי וטור בית מקדשא לחישת חורשא׃ ההמת
המתהו חזקיהו מלך יהודה וכל יהודה הלא ירא את יהוה ויחל את
פני יהוה וינחם יהוה אל הרעה אשר דבר עליהם ואנחנו עשים רעה
גדולה על נפשותינו׃ המקטל קטלוהי חזקיה מלך שבטא דבית יהודה
וכל דבית יהודה הלא דחיל מן קדם יי וצלי קדם יי ותב יי מן בשתא דמליל
עליהון ואנחנא גרמין לאיתאה בשתא רבתא על נפשתנא׃ וגם איש
היה מתנבא בשם יהוה אוריהו בן שמעיהו מקרית היערים וינבא על
העיר הזאת ועל הארץ הזאת ככל דברי ירמיהו׃ ואף גברא הוה מתנבי

אוריהו ב׳ בענ׳ וסימנ׳ וגם איש היה מתנבא וישמע המלך יהויקים ויוציאו את אוריהו ממצ׳

לבבל וית כל רברבי יהודה וירושלם׃ כי כה אמר
יהוה צבאות אלהי ישראל על הכלים הנותרים בבית יהוה ובית מלך
יהודה וירושלם׃ ארי כדנן אמר יי צבאות אלהא דישראל על מניא
דאשתארו בבית מקדשא דיי ובית מלך שבטא דבית יהודה ובירושלם׃
בבלה יובאו ושמה יהיו עד יום פקדי אתם נאם יהוה והעליתים והשיבתים
אל המקום הזה׃ לבבל יתובלון ותמן יהון עד יומא דייעול דוכרנהון
כח קדמי אמר יי ואסיקנון ואתיבנון לאתרא הדא׃ ויהי
בשנה ההיא בראשית ממלכת צדקיה מלך יהודה בשנת הרבעית
בחדש החמישי אמר אלי חנניה בן עזור הנביא אשר מגבעון בבית
יהוה לעיני הכהנים וכל העם לאמר׃ והוה בשתא ההיא בריש מלכות
צדקיה מלך שבטא דבית יהודה בשתא רביעיתא בירחא חמישאה
אמר לי חנניה בר עזור נבי שקרא דמגבעון בבית מקדשא דיי
לעיני כהניא וכל עמא למימר׃ כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל
לאמר שברתי את על מלך בבל׃ כדנן אמר יי צבאות אלהא דישראל
למימר תברית ית ניר מלכא דבבל׃ בעוד שנתים ימים אני משיב אל
המקום הזה את כלי בית יהוה אשר לקח נבוכדנאצר מלך בבל מן
המקום הזה ויביאם בבל׃ בסוף תרתין שנין אנא מתיב לאתרא הדין
ית כל מני בית מקדשא דיי דשבא נבוכדנצר מלכא דבבל מן אתרא
הדין ואובילנון לבבל׃ ואת יכניה בן יהויקים מלך יהודה ואת כל גלות
יהודה הבאים בבלה אני משיב אל המקום הזה נאם יהוה כי אשבר
את על מלך בבל׃ וית יכניה בר יהויקים מלך שבטא דבית יהודה וית

חרי יהודה ל׳ וסימנ׳ בבלותו וישחט מרבים ואריבה ... כה אמ׳ יי צבא׳ אלהי ישראל ג׳ וסימנ׳ שברתי את על

כל גלות יהודה דאתגליאו לבבל אנא מתיב לאתרא הדין אמר יי ארי
אתבר ית ניר מלכא דבבל׃ ויאמר ירמיה הנביא אל חנניה הנביא
לעיני הכהנים ולעיני כל העם העמדים בבית יהוה׃ ואמר ירמיה נביא ו׳
לחנניה נבי שקרא לעיני כהניא ולעיני כל עמא דקימין בבית מקדשא
דיי׃ ויאמר ירמיה הנביא אמן כן יעשה יהוה יקם יהוה את דבריך ג׳
אשר נבאת להשיב כלי בית יהוה וכל הגולה מבבל אל המקום הזה׃
ואמר ירמיה נביא אמן כין יהי רעוא מן קדם יי יקיים יי ית פתגמך
דאתנביתא לאתבא מני בית מקדשא דיי וכל גלותא מבבל לאתרא
הדין׃ אך שמע נא הדבר הזה אשר אנכי דבר באזניך ובאזני כל העם׃ ח׳
ברם שמע כען פתגמא הדין דאנא ממליל קדמך וקדם כל עמא׃ הנביאים מ״ג
אשר היו לפני ולפניך מן העולם ויבאו אל ארצות רבות ועל ממלכות בסם
גדלות למלחמה ולרעה ולדבר׃ נביא דהוו קדמי וקדמך מן עלמא ב׳
ואתנביאו על מדינן סגיאן ועל מלכון רברבן לקרבא ולבישא ולמותא׃ ואם ל׳
הנביא אשר ינבא לשלום בבא דבר הנביא יודע הנביא אשר שלחו
יהוה באמת׃ נביא דיתנבי לשלמא במיתי פתגם נביא יתידע נביא
דשלחיה יי בקשוט׃ ויקח חנניה הנביא את המוטה מעל צואר ירמיה ל׳
הנביא וישברהו׃ ונסיב חנניה נבי שקרא ית נירא מעל צור ירמיה
נביא ותבריה׃ ויאמר חנניה לעיני כל העם לאמר כה אמר יהוה יצי
ככה אשבר את על נבכדנאצר מלך בבל בעוד שנתים ימים מעל הקפד ו׳
צואר כל הגוים וילך ירמיה הנביא לדרכו׃ ואמר חנניה לעיני כל חס
עמא למימר כדנן אמר יי כדין אתבר ית ניר נבוכדנצר מלכא דבבל

ולעיני ג׳ וסימנהון לעיני משה ולעיני כל עדת. ואתן את הספר המקנה לעיני הכהנים ולעיני כל העם לעיני פרעה

בסוף תרתין שנין מעל צור כל עממיא ואזל ירמיה נביא לאורחיה׃
ויהי דבר יהוה אל ירמיה אחרי שבור חנניה הנביא
את המוטה מעל צואר ירמיה הנביא לאמר׃ והוה פתגם נבואה מן מל
קדם יי עם ירמיה בתר דתבר חנניה נבי שקרא ית נירא מעל צור ירמיה
נביא למימר׃ הלוך ואמרת אל חנניה לאמר כה אמר יהוה מוטת כת
עץ שברת ועשית תחתיהן מטות ברזל׃ איזיל ותימר לחנניה למימר כן
כדנן אמר יי נירין דאע תברתא ותעביד חלופיהון נירין דברזל׃ כי
כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל על ברזל נתתי על צואר כל הגוים בל
האלה לעבד את נבוכדנאצר מלך בבל ועבדהו וגם את חית השדה ירמיה צואר
נתתי לו׃ ארי כדנן אמר יי צבאות אלהא דישראל ניר דברזל יהבית על וכל קרי
צור כל עממיא האלין למפלח ית נבוכדנצר מלכא דבבל ויפלחונה חלוף צואר
ואף ית חית ברא יהבית ליה׃ ויאמר ירמיה הנביא אל חנניה הנביא קמ׳
שמע נא חנניה לא שלחך יהוה ואתה הבטחת את העם הזה על
שקר׃ ואמר ירמיה נביא לחנניה נבי שקרא שמע כען חנניה לא
שלחך יי ואת ארחיצתא ית עמא הדין על שקרא׃
לכן כה אמר יהוה הנני משלחך מעל פני האדמה השנה אתה יד׳
מת כי סרה דברת אל יהוה׃ בכין כדנן אמר יי האנא מגלי לך מעל בטע
אפי ארעא בשתא הדא את מאית ולשתא אחרנתא את מתקבר בסף
ארי סטיא מלילתא קדם יי׃ וימת חנניה הנביא בשנה ההיא ויקבר נכתב
בחדש השביעי׃ ומית חנניה נבי שקרא בשתא ההיא בירחא מספר
שביעאה׃ שאינו מוגה
ואלה דברי הספר אשר שלח ירמיה כט

הנביא מירושלם אל יתר זקני הגולה ואל הכהנים ואל הנביאים ואל
כל העם אשר הגלה נבוכדנאצר מירושלם בבלה׃ ואלין פתגמי ספרא
דשלח ירמיה נביא מירושלם לות שאר סבי גלותא ולות כהניא
ולות ספריא ולות כל עמא דאגלי נבוכדנצר מירושלם לבבל׃ אחרי
צאת יכניה המלך והגבירה והסריסים שרי יהודה וירושלם והחרש
והמסגר מירושלם׃ בתר דגלא יכניה מלכא ומלכתא ורברבא ורברבי
יהודה וירושלם ואומניא ותרעיא מירושלם׃ ביד אלעשה בן שפן
וגמריה בן חלקיה אשר שלח צדקיה מלך יהודה אל נבוכדנאצר
מלך בבל בבלה לאמר׃ ביד אלעשה בר שפן וגמריה בר חלקיה
דשלח צדקיה מלך שבטא דבית יהודה לות נבוכדנצר מלכא
דבבל למימר׃ כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל
לכל הגולה אשר הגליתי מירושלם בבלה׃ כדנן אמר יי׳ צבאות אלהא
דישראל לכל גלותא דאגליתי מירושלם לבבל׃ בנו בתים ושבו ונטעו
גנות ואכלו את פריין׃ בנו בתין ותיבו וצובו גנין ואכולו ית אבהון׃
קחו נשים והולידו בנים ובנות וקחו לבניכם נשים ואת בנותיכם
תנו לאנשים ותלדנה בנים ובנות ורבו שם ואל תמעטו׃ סבו נשין
ואולידו בנין ובנן וסבו לבניכון נשין וית בנתכון הבו לגברין וילידן
בנין ובנן וסגו תמן ולא תזערון׃ ודרשו את שלום העיר אשר הגליתי
אתכם שמה והתפללו בעדה אל יהוה כי בשלומה יהיה לכם שלום׃
ותבעו ית שלם קרתא דאגליתי יתכון לתמן וצלו עלה קדם יי׳ ארי
בשלמה יהי לכון שלם׃ כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל אל

ב׳ יתרין על יתר — כ״ט

יא ו

ו בטוע בפף

ירמיה פרין פריהן תרי ש׳ פרים ומ׳ פריהם

אל יתר ב׳ ובירמיה ... וישב אל יתר חתנו מירושלם אל יתר זקני הגולה ותרי על יתר כוננו חצם ומשלם על יתר

ישיאו לכם נביאיכם אשר בקרבכם וקסמיכם ואל תשמעו אל ל
חלמתיכם אשר אתם מחלמים׃ ארי כדנן אמר יי צבאות אלהא ומל ל
דישראל לא יטעון לכון נבייכון דשקרא דביניכון וקסמיכון לא
תקבלון מן חלמי חלמיכון דאתון מחלמין׃ כי בשקר הם נבאים ב
לכם בשמי לא שלחתים נאם יהוה׃ ארי שקרא אנון מתנבן לכון בסף
בשמי לא שלחתינון אמר יי׃ כי כה אמר יהוה ו
כי לפי מלאת לבבל שבעים שנה אפקד אתכם והקמתי עליכם את בטע
דברי הטוב להשיב אתכם אל המקום הזה׃ ארי כדנן אמר יי ארי בסף יב
לפום משלם לבבל שבעין שנין יעול דכרנכון קדמי ואקים עליכון
ית פתגמי תקנא לאתבא יתכון לאתרא הדין׃ כי אנכי ידעתי את ג
המחשבת אשר אנכי חשב עליכם נאם יהוה מחשבות שלום ולא ב
לרעה לתת לכם אחרית ותקוה׃ ארי קדמי גלין ית מחשבתא דאנא חס
מחשיב עליכון אמר יי מחשבת שלמא ולא לבישא למתן לכון
סוף וסיבור׃ וקראתם אתי והלכתם והתפללתם אלי ושמעתי אליכם׃ ל
ותצלון קדמי ואקביל צלותכון ותבעון מן קדמי ואעביד בעותכון׃
ובקשתם אתי ומצאתם כי תדרשני בכל לבבכם׃ ותתבעון דחלתי ג ל חס
ותשכחון ארי תבעון מן קדמי בכל לבכון׃ ונמצאתי לכם נאם יהוה
ושבתי את שביתכם וקבצתי אתכם מכל הגוים ומכל המקומות אשר ב שבותכם ק
הדחתי אתכם שם נאם יהוה והשבתי אתכם אל המקום אשר הגליתי מל
אתכם משם׃ ואשתאיל לכון במימרי אמר יי ואתיב ית גלותכון
ואכניש יתכון מכל עממיא ומכל אתריא דאגליתי יתכון לתמן אמר

כי אנכי ידעתי ג̇ וסימנ׳ כי אנכי ידעתי בם אנכי ידעתי את המחשבת ... ובקשתם ג̇ וס׳ גם כהנה משם אתי

יי ואתיב יתכון לאתרא דאגליתי יתכון מתמן׃ כי אמרתם הקים לנו
יהוה נבאים בבלה׃ ארי אמרתון אקים לנא יי מלפין לבבל׃ כט
כי כה אמר יהוה אל המלך היושב אל כסא דוד ואל
כל העם היושב בעיר הזאת אחיכם אשר לא יצאו אתכם בגולה׃
ארי כדנן אמר יי על מלכא דיתיב על כרסי דויד ועל כל עמא דיתבין
בקרתא הדא אחיכון דלא נפקו עמכון בגלותא׃ כה
אמר יהוה צבאות הנני משלח בם את החרב את הרעב ואת הדבר צ
ונתתי אותם כתאנים השערים אשר לא תאכלנה מרע׃ כדנן אמר וחב
יי צבאות האנא מגרי בהון ית דקטלין בחרבא כפנא ומותא ואתין
יתהון כתיניא בישתא דלא מתאכלן מבישו׃ ורדפתי אחריהם בחרב
ברעב ובדבר ונתתים לזועה לכל ממלכות הארץ לאלה ולשמה לזועה ק
ולשרקה ולחרפה בכל הגוים אשר הדחתים שם׃ ואדוף בתריהון
בחרבא בכפנא ובמותא ואתנינון לזיע לכל מלכות ארעא למומי
ולצדו ולאשתממו ולחסודין בכל עממיא דאגליתנון לתמן׃ תחת
אשר לא שמעו אל דברי נאם יהוה אשר שלחתי אליהם את עבדי
הנבאים השכם ושלח ולא שמעתם נאם יהוה׃ חלף דלא קבילו
לפתגמי אמר יי דשלחית לותהון ית עבדי נביא מקדים ומשלח
ולא קבילתון אמר יי׃ ואתם שמעו דבר יהוה כל הגולה אשר שלחתי
מירושלם בבלה׃ ואתון קבילו פתגמא דיי כל גלותא דאגליתי מירוש כט
לבבל׃ כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל אל אחאב בן קוליה
ואל צדקיהו בן מעשיה הנבאים לכם בשמי שקר הנני נתן אתם

ביד נבוכדנצר מלך בבל והכם לעיניכם׃ כדנן אמר יי צבאות אלהא
דישראל על אחאב בר קוליה ועל צדקיה בר מעשיה דמתנבן לכון
בשמי שקרא הא אנא מסר יתהון ביד נבוכדנצר מלכא דבבל ויקטלנון
לעיניכון׃ ולקח מהם קללה לכל גלות יהודה אשר בבבל לאמר
ישמך יהוה כצדקיהו וכאחב אשר קלם מלך בבל באש׃ ויתנסיב
מנהון לוטא לכל גלות יהודה דבבבל למימר ישוינך יי כצדקיה
וכאחאב דקלנון מלכא דבבל בנורא׃ יען אשר עשו נבלה בישראל
וינאפו את נשי רעיהם וידברו דבר בשמי שקר אשר לא צויתם
ואנכי הוידע ועד נאם יהוה׃ חלף דעבדו קלנא בישראל וזניאו ית
נשי חבריהון ומלילו פתגמא בשמי שקרא דלא פקידתנון וקדמי
גלי ומימרי סהיד אמר יי׃ ואל שמעיהו הנחלמי
תאמר לאמר׃ ולשמעיה דמן חלים תימר למימר׃ כה אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל לאמר יען אשר אתה שלחת בשמכה ספרים אל כל
העם אשר בירושלם ואל צפניה בן מעשיה הכהן ואל כל הכהנים
לאמר׃ כדנן אמר יי צבאות אלהא דישראל למימר חלף דאת שלחתא
בשמך אגרן לות כל עמא דבירושלם ולות צפניה בר מעשיה כהנא
ולות כל כהניא למימר׃ יהוה נתנך כהן תחת יהוידע הכהן להיות
פקדים בית יהוה לכל איש משגע ומתנבא ונתתה אתו אל המהפכת
ואל הצינק׃ יי מנך כהין חלף יהוידע כהנא למהוי ממנא סגן
כהניא בבית מקדשא דיי לכל גבר דמשתלי ומטפש ותתין יתה
לכפתא ולגו צינוקא׃ ועתה למה לא גערת בירמיהו הענתתי המתנבא

מל׳ א ב חס א ב חס היודע כל אור׳ חד יען אשר עשו נבל׳ מל׳ ד ב מל׳ וב׳ חס׳

פקידים ד׳ ב׳ מל׳ וב׳ חס׳ וסימנ׳ ויעשה פרעה ויפקד פקדים יי נתנך כהן תחת יהוי׳ מיד בניהו ויפקד ת[illegible] וישאך ב׳ חס

לכם׃ וכען למא לא נזפתא בירמיה דמענתות דמתנבי לכון׃ כי על
כן שלח אלינו בבל לאמר ארכה היא בנו בתים ושבו ונטעו גנות
ואכלו את פריהן׃ ארי על כין שלח לותנא בבל למימר אריכא
היא בנו בתין ותיבו וצובו גנין ואכולו ית איבהון׃ ויקרא צפניה
הכהן את הספר הזה באזני ירמיהו הנביא׃ וקרא צפניה כהנא ית
אגרתא הדא קדם ירמיה נביא׃ ויהי דבר יהוה
אל ירמיהו לאמר׃ והוה פתגם נבואה מן קדם יי עם ירמיה למימר׃
שלח על כל הגולה לאמר כה אמר יהוה אל שמעיה הנחלמי יען
אשר נבא לכם שמעיה ואני לא שלחתיו ויבטח אתכם על שקר׃
שלח לות כל בני גלותא למימר כדנן אמר יי על שמעיה דמן חלים
חלף דאתנבי לכון שמעיה ואנא לא שלחתיה וארחיץ יתכון על
שקרא׃ לכן כה אמר יהוה הנני פקד על שמעיה הנחלמי ועל זרעו
לא יהיה לו איש יושב בתוך העם הזה ולא יראה בטוב אשר אני
עשה לעמי נאם יהוה כי סרה דבר על יהוה׃ בכין כדנן אמר יי
האנא מסער על שמעיה דמן חלים ועל בנוהי לא יהי ליה גבר
יתיב בגו עמא הדין ולא יחזי בטובא דאנא עביד לעמי אמר יי
ארי סטיא מליל קדם יי׃ הדבר אשר היה אל ירמיהו
מאת יהוה לאמר׃ פתגם נבואה דהוה עם ירמיה מן קדם יי למימר׃ כה
אמר יהוה אלהי ישראל לאמר כתב לך את כל הדברים אשר דברתי
אליך אל ספר׃ כדנן אמר יי אלהא דישראל למימר כתוב לך ית כל
פתגמיא דמלילית עמך על ספרא׃ כי הנה ימים באים נאם יהוה

ג׳ וחס׳

ט׳ דגש׳

על שמעיה יכלו בטוב ימיהם וחב׳ וחסידיך המשביע בטוב עדיך ואריכה ג׳ וחס׳ ומכה המלחמה על כן שלח

ושבתי את שבות עמי ישראל ויהודה אמר יהוה והשבתים אל
הארץ אשר נתתי לאבותם וירשוה ארי הא יומיא אתן אמר יי
ואתיב ית גלות עמי ישראל ויהודה אמר יי ואתיבנון לארעא דיהבית
לאבהתהון ויחסנונה ואלה הדברים אשר דבר
יהוה אל ישראל ואל יהודה ואלין פתגמיא דמליל יי על ישראל
ועל יהודה כי כה אמר יהוה קול חרדה שמענו פחד ואין שלום
ארי כדנן אמר יי קל זיעא שמענא דחלא ולית שלם שאלו נא
וראו אם ילד זכר מדוע ראיתי כל גבר ידיו על חלציו כיולדה
ונהפכו כל פנים לירקון שאילו כען וחזו אם יליד דכרא מדין
חזיתי כל גבר ידוהי מחתן על חרציה כילידתא ומשתנן כל
אפיא למהוי כירקנא הוי כי גדול היום ההוא מאין כמהו ועת
צרה היא ליעקב וממנה יושע ארי רב יומא ההוא ולית דכותיה
ועדן עקא היא ליעקב ומנה יתפריק והיה ביום ההוא נאם יהוה
צבאות אשבר עלו מעל צוארך ומוסרותיך אנתק ולא יעבדו בו
עוד זרים ויהי בעדנא ההוא אמר יי צבאות אתבר ניר עממיא
מצואריכון והנקיכון אפסיק ולא ישתעבדון בישראל עוד עממיא
ועבדו את יהוה אלהיהם ואת דוד מלכם אשר אקים להם ויפלחון
קדם יי אלההון וישתמעון למשיחא בר דויד מלכהון דאקים להון
ואתה אל תירא עבדי יעקב נאם יהוה ואל
תחת ישראל כי הנני מושיעך מרחוק ואת זרעך מארץ שבים
ושב יעקב ושקט ושאנן ואין מחריד ואת לא תדחל עבדי

אל ישראל ז׳ וסימנה׳ שלהה הנער הקבצו ושמעו קמתם סרני כסכלת ואלה הדברים ביד מלאכי וכל משתוך למ׳ כות׳

יעקב אמר יי ולא תתבר ישראל ארי הא אנא פריק לך מרחיק וית בנך
מארע גלותהון ויתובון דבית יעקב וישקטון וישרון לרחצן ולית
דמניד׃ כי אתך אני נאם יהוה להושיעך כי אעשה כלה בכל הגוים ל
אשר הפצותיך שם אך אתך לא אעשה כלה ויסרתיך למשפט ונקה טו ל חס
לא אנקך׃ ארי בסעדך מימרי אמר יי למפרקך ארי אעביד גמירא יוי
בכל עממיא דבדרתך לתמן ברם עמך לא אעביד גמירא ואיתי
עלך יסורין לאלפותך ברם בדין חסוך ושיצאה לא אשיצינך׃
כי כה אמר יהוה אנוש לשברך נחלה מכתך׃ ארי ל
כדנן אמר יי תקיף תבריך ממרעא מחתיך׃ אין דן דינך למזור
רפאות תעלה אין לך׃ לית דדאין דינך לרחמא עלך אסו לא ב
סליקת ליך׃ כל מאהביך שכחוך אותך לא ידרשו כי מכת אויב יו מל
הכיתיך מוסר אכזרי על רב עונך עצמו חטאתיך׃ כל רחמך אתנשיוך בנך ב בקמצ
מש׳ כשלמיך לא תבעו ארי מחת סנאך אלקיתיך יסור אכזראין
על דסגיאו חובך תקיפו חטאך׃ מה תזעק על שברך אנוש מכאבך ל חס
על רב עונך עצמו חטאתיך עשיתי אלה לך׃ מא את מצוחא על ה
תבריך ממרעא מחתיך על דסגיאו חובך תקיפו חטאך עבדית
אלין ליך׃ לכן כל אכליך יאכלו וכל צריך כלם בשבי ילכו והיו
שאסיך למשסה וכל בזזיך אתן לבז׃ בכין כל אנסך יתאנסון וכל ל
סנאך כלהון בשביא יהכון ויהון עדך לעדי וכל בזזך אמסר לבזאי׃
כי אעלה ארכה לך וממכותיך ארפאך נאם יהוה כי נדחה קראו לך ד ולחכ
ציון היא דרש אין לה׃ ארי איתי אסו ליך וממחתיך אסינך אמר יי וב מל

ארכה ד̇ ב̇ מל̇ וב̇ חס̇ וסימנ̇ הנני מעלה כי אעלה ארכה לך וג̇ ותעל ארוכה עלתה ארוכה מל̇

ארי מטלטלתא קרו ליך ציון היא תבעי לית לה׃ כה
אמר יהוה הנני שב שבות אהלי יעקב ומשכנתיו ארחם ונבנתה עיר
על תלה וארמון על משפטו ישב׃ כדנן אמר יי האנא מתיב גלות
ארעיה דיעקב ועל קרווהי ארחים ותתבני קרתא ירושלם באתרה
ובית מקדשא כדחזי ליה ישתכלל׃ ויצא מהם תודה וקול משחקים
והרבתים ולא ימעטו והכבדתים ולא יצערו׃ ויסגון בהון מעלי תודתא
וקל דמשבחין ואסגינון ולא יזעירון ואתקיפנון ולא יהון חלשין׃ והיו
בניו כקדם ועדתו לפני תכון ופקדתי על כל לחציו׃ ויסגון בניהון כיד
מלקדמין וכנישתהון קדמי תתקן ואסער בשתא על כל דחקיהון׃ והיה
אדירו ממנו ומשלו מקרבו יצא והקרבתיו ונגש אלי כי מי הוא זה
ערב את לבו לגשת אלי נאם יהוה׃ ויתרבא מלכהון מנהון ומשיחהון
מביניהון יתגלי ואקריבנון ויתנהון לפלחני ארי מן הוא דין דאתרעי
לביה לאתקרבא לפלחני אמר יי׃ והייתם לי לעם ואנכי אהיה לכם
לאלהים׃ ותהון קדמי לעם ואנא אהוי לכון לאלה׃

לא הנה סערת יהוה חמה יצאה סער מתגורר על ראש רשעים
יחול׃ הא מזופיתא מן קדם יי ברגז נפקא על עול מתכנש על ריש רשיען
יחול׃ לא ישוב חרון אף יהוה עד עשתו ועד הקימו מזמות לבו באחרית
הימים תתבוננו בה׃ לא יתוב תקוף רגזא דיי עד דיעביד ועד דיקיים
מחשבת רעותיה בסוף יומיא תסתכלון בה׃ בעת ההיא נאם יהוה
אהיה לאלהים לכל משפחות ישראל והמה יהיו לי לעם׃ בעדנא ההוא
אמר יי אהוי לאלה לכל זרעית ישראל ואנון יהון קדמי לעם׃

רי״ז פס׳ דאית בהו׳ עד ועד וסי׳ ינתנו ישלח יי היפלט והערבה ויהמס התקדרו ואל תתגו לא ישובו וחב ונעו ותקם הכהנים

כה אמר יהוה מצא חן במדבר עם שרידי חרב הלוך
להרגיעו ישראל׃ כדנן אמר יי דיהב רחמין לעמא דאסיק ממצרים
סופיק צרכיהון במדברא כד הוו כד מערקין מן קדם דקטלין בחרבא
דבר במימריה לאשראה בית ניחא ישראל׃ מרחוק יהוה נראה לי
ואהבת עולם אהבתיך על כן משכתיך חסד׃ אמרת ירושלם מלקדמין
יי אתגלי על אבהתנא נביא אימר להון הא רחמת עלמא רחימית יתכון
על כין דברית יתכון בטיבון׃ עוד אבנך ונבנית בתולת ישראל עוד
תעדי תפיך ויצאת במחול משחקים׃ עוד אקימניך ותתקימין כנשתא
דישראל עוד תתקנין בתקונך ותפקין בסיעת משבחין׃ עוד תטעי
כרמים בהרי שמרון נטעו נטעים וחללו׃ עוד תצבין כרמין בטורי
שמרון צובו שתליין ואחילו׃ כי יש יום קראו נצרים בהר אפרים קומו
ונעלה ציון אל יהוה אלהינו׃ ארי אית אריכות יומיא וסגי טובא דעתיד
למיתי לצדיקיא דנטרו אוריתי מלקדמין חולקהון בארעא דישראל
דהוו מחמדין לשני נחמתא דאתין אמרין אמתי נקום וניסק לציון
ונתחזי קדם יי אלהנא׃ כי כה אמר יהוה רנו ליעקב
שמחה וצהלו בראש הגוים השמיעו הללו ואמרו הושע יהוה את עמך
את שארית ישראל׃ ארי כדנן אמר יי שבחו דבית יעקב בחדוא
ודוצו בריש גלי לעיני כל עממיא בסרו שבחו ואמורו פרק יי ית
עמיה ית שארא דישראל׃ הנני מביא אותם מארץ צפון וקבצתים
מירכתי ארץ בם עור ופסח הרה וילדת יחדו קהל גדול ישובו הנה׃ הא
אנא מיתי להון כגלי מארע צפונא ואכנישנון מסיפי ארעא דהוו כרון

וילדת ב׳ חס׳ וסימנה׳ הנה העלמה הרה וילדת בן הרה וילדת יחדו׳ תטעי ב׳ וסימנה׳ כרמים בהרי שמרון

עוירין וחגירין יסגיין כהון מעדיין וילדין כחדא משריין סגיאן יתובון
הלכא׃ בבכי יבאו ובתחנונים אובילם אוליכם אל נחלי מים בדרך
ישר לא יכשלו בה כי הייתי לישראל לאב ואפרים בכרי הוא׃ ומגליהון
כד הוו בכן גלו וכמתבהון מבני גלותהון כרחמין סגיאין אקריבנון
אדברנון על פצירי מיא באורח תקנא לא יתקלון בה ארי הוה ממלי
לישר׳ כאב ואפרים חביב הוא קדמי׃ שמעו דבר יהוה
גוים והגידו באיים ממרחק ואמרו מזרה ישראל יקבצנו ושמרו כרעה
עדרו׃ קבילו פתגמא דיי׳ עממיא וחוו בנגון מרחיק ואמרו מן
דבדריה לישר׳ יכנשניה ויטרניה כרעיא לעדריה׃ כי פדה יהוה
את יעקב וגאלו מיד חזק ממנו׃ ארי פרק יי׳ ית דבית יעקב ושיזבנון
מיד דתקיפין מנהון׃ ובאו ורננו במרום ציון ונהרו אל טוב יהוה על
דגן ועל תירש ועל יצהר ועל בני צאן ובקר והיתה נפשם כגן רוה
ולא יוסיפו לדאבה עוד׃ וייתון וישבחון בטור בית מקדשא ויתפני
בציון ויתפנקון בטובא דיהב להון יי׳ בעבורא ובחמרא ובמשחא
ובבני ען ותורין ותהי נפשהון מליא תפנוקין כגנת שקיא דמרויא
ולא יוספון לצפא עוד׃ אז תשמח בתולה במחול ובחרים וזקנים
יחדו והפכתי אבלם לששון ונחמתים ושמחתים מיגונם׃ בכין
יחדין כנשתא דישר׳ כיד בחנגין ועולימין וסבין כחדא ואהפוך
אבלהון לביע ואניחמנון ואחדינון מדוונהון׃ ורויתי נפש הכהנים
דשן ועמי את טובי ישבעו נאם יהוה׃ ואסבע נפש כהניא תפנוקין
ועמי בית ישר׳ ית טובי דיהבית להון יסבעון אמר יי׳׃

בבכי ו׳ וסימנה׳ ויתן את קלו על כן אבכה בבכי יעזר הלחית וחב׳ בבכי יבאו ושקוי בבכי מקבכי תו מנה׳ בג׳ נשו׳ בנכי

כה אמר יהוה קול ברמה נשמע נהי בכי תמרורים
רחל מבכה על בניה מאנה להנחם על בניה כי איננו׃ כדנן אמר יי
קלא ברום עלמא אשתמע בית ישראל דבכן ומתאנחין בתר ירמיה
נביא כד שלח יתיה נבוזראדן רב קטוליא מרמתא אליא ורכב במור
ירושלם בכיא על בנהא מסרבא לאתנחמא על בנהא ארי גלו׃

כה אמר יהוה מנעי קולך מבכי ועיניך מדמעה כי
יש שכר לפעלתך נאם יהוה ושבו מארץ אויב׃ כדנן אמר יי מנעי
קליך מלמבכי ועינך מלשגרא דמעין ארי אית אגר לעובדי אבהתך
צדיקיא אמר יי ויתובון מארע בעלי דבביהון׃ ויש תקוה לאחריתך
נאם יהוה ושבו בנים לגבולם׃ ואית סבור לסופיך אמר יי ויתובון
בניא לתחומהון׃ שמוע שמעתי אפרים מתנודד יסרתני ואוסר
כעגל לא למד השבני ואשובה כי אתה יהוה אלהי׃ שמיע וגלי
קדמי בית ישראל דבכן ומתאנחין על דאטלטלו אמרין איתיתא
עלנא יסורין ולא אילפנא כעגל לא מלף כדו אתיבנא לפלחנך
ונתוב ארי את יי אלהנא׃ כי אחרי שובי נחמתי ואחרי הודעי ספקתי
על ירך בשתי וגם נכלמתי כי נשאתי חרפת נעורי׃ ארי בתר אנחנא
תיבין לאוריתא מתרחם עלנא וכדו דאתגלי לנא טפחנא על ירכנא
בהיתנא ואף אתכנענא ארי קבילנא חסודי חובנא דמלקדמין׃ הבן
יקיר לי אפרים אם ילד שעשעים כי מדי דברי בו זכר אזכרנו עוד
על כן המו מעי לו רחם ארחמנו נאם יהוה׃ הכבר חביב קדמי ישראל
הלא רבי רחים הוא ארי בזמן דמשוי פתגמי אוריתי על לביה למעבדהון

יופיפו ב מל וסימנהו׳ ובאו ותגנו כי ארך ימים לבלותו דדב׳ ימ׳ה שובי ב מלרע וסימנהו׳ כי אחרי שובי בשלום דדב׳

מדכר דכרנא לא איטבא ליה עוד על כין אתגוללו רחמי עליהון
רחמא ארחים עליהון אמר ייי הציבי לך צינים
שמי לך תמרורים שתי לבך למסלה דרך הלכתי שובי בתולת ישראל
שבי אל עריך אלה כנשתא דישראל אדכרי ליך עובדי אבהתך תקנא
שפוכי תחנונין במרר שוא לביך אסתכלי בעובדין דעבדתא תקנין
דכין גלית לאורח רחיקא כדו תובי כנשתא דישראל לאוריתא ותתגן
לקרוך אליין עד מתי תתחמקין הבת השובבה כי ברא יהוה חדשה
בארץ נקבה תסובב גבר עד אמתי את מתחסנא למתב כנשתא
דסגיאן תיובתהא ארי הא ברי ייי חדתא בארעא עמא בית ישראל
יתנהון לאוריתא כה אמר יהוה צבאות אלהי
ישראל עוד יאמרו את הדבר הזה בארץ יהודה ובעריו בשובי
את שבותם יברכך יהוה נוה צדק הר הקדש כדנן אמר ייי צבאות
אלהא דישראל עוד יימרון ית פתגמא הדין בארעא דבית יהודה ובקרויהון
כד אתיב ית גלותהון יברכינך ייי מדור קשטיה טורא קדישא וישבו
בה יהודה וכל עריו יחדו אכרים ונסעו בעדר ויתבון בה יהודה וכל
קרווהי כחדא אכרין ודנטלין בסיען כי הרויתי נפש עיפה וכל
נפש דאבה מלאתי ארי סבעית נפש משלהיא וכל נפש יצפא
מליתי טובי על זאת הקיצתי ואראה ושנתי ערבה לי אמר נביא
על דא בסורתא דיומי נחמתא דעתידין למיתי אמר נביא אתערית
וחזית תבית דמבית ושינתי הנתני הנה ימים באים
נאם יהוה וזרעתי את בית ישראל ואת בית יהודה זרע אדם וזרע

וכל נפש ב׳ וסימנה׳ אשר תאכל זאת תורת הבהמה כי הרויתי נפשו — הקיצותי ג׳ ב׳ מל׳ וחד חס׳ וס׳ על זאת כי

בהמה הא יומיא אתן אמר יי ואקיים ית בית ישר׳ וית בית יהודה
אסגילון באנשא ואצלחנון כבעירא והיה כאשר שקדתי עליהם
לנתוש ולנתוץ ולהרוס ולהאביד ולהרע כן אשקד עליהם לבנות ג׳ מל׳
ולנטוע נאם יהוה ויהי כמא דחדי מימרי עליהון למעקר ולתרעא ג׳
ולפגרא ולאברא ולאבאשא כין יחדי מימרי עליהון למבני ולקימא
אמר יי בימים ההם לא יאמרו עוד אבות אכלו בסר ושני בנים תקהינה סימן
ביומיא האנון לא יימרון עוד אבהתא חטו ובניא לקן כי אם איש
בעונו ימות כל האדם האוכל הבסר תקהינה שניו אלהין אנש בחוביה
ימות כל אנש דיחטי הוא ימות הנה ימים באים
נאם יהוה וכרתי את בית ישראל ואת בית יהודה ברית חדשה הא
יומיא אתן אמר יי ואגזר עם דבית ישר׳ ועם דבית יהודה קימא ל׳ ל׳
חדתא לא כברית אשר כרתי את אבותם ביום החזיקי בידם להוציאם ומל׳
מארץ מצרים אשר המה הפרו את בריתי ואנכי בעלתי בם נאם
יהוה לא כקימא דגזרית עם אבהתהון ביומא דאתקיפית בידהון
לאפקותהון מארעא דמצרים דאנון אשניאו ית קימי ואנא אתרעיתי
בהון אמר יי כי זאת הברית אשר אכרת את בית ישראל אחרי הימים ל׳
ההם נאם יהוה נתתי את תורתי בקרבם ועל לבם אכתבנה והייתי להם
לאלהים והמה יהיו לי לעם ארי דין קימא דאגזר עם בית ישר׳
בתר יומיא האנון אמר יי אתין ית אוריתי במעיהון ועל לבהון ב׳
אכתבינה ואהוי להון לאלה ואנון יהון קדמי לעם ולא ילמדו עוד ל׳
איש את רעהו ואיש את אחיו לאמר דעו את יהוה כי כולם ידעו מל׳

סימן ירמיה אבות אכלו בסר יחזקאל אבות יאכלו בנים אביה סימן ... כולם ו׳ מל׳ בע״ה החזיקי ג׳ מל׳

ג אותי למקטנם ועד גדולם נאם יהוה כי אסלח לעונם ולחטאתם
לא אזכר עוד׃ ולא ילפון עוד גבר ית חבריה וגבר ית אחוהי למימר
דעו למדחל מן ק׳ יי׳ ארי כלהון ייל׳פון למדע דחלתי למזעיהון
ועד רבהון אמר יי׳ ארי אשבוק לחוביהון וחטאיהון לא יתדכרון
עוד׃ כה אמר יהוה נתן שמש לאור יומם חקת
ירח וכוכבים לאור לילה רגע הים ויהמו גליו יהוה צבאות שמו׃
כדנן אמר יי׳ דיהב שמשא לאנהרא בימ׳מא גזירת סיהרא וכוכביא
לאנהרא בליליא נזיף בימא והמן גלוהי יי׳ צבאות שמו׃ אם ימשו
החקים האלה מלפני נאם יהוה גם זרע ישראל ישבתו מהיות גוי
לפני כל הימים׃ כמא דלית אפשר דיעדון קימיא האלין מן קדמי
אמר יי׳ אף זרעא דישר׳ לא יבטלון מלמהוי עם משמיש קדמי
כל יומיא׃ כה אמר יהוה אם ימדו שמים מלמעלה
ויחקרו מוסדי ארץ למטה גם אני אמאס בכל זרע ישראל על
כל אשר עשו נאם יהוה׃ כדנן אמר יי׳ כמא דלית אפשר דידע
אנש משחת שמיא מלעילא ואף לא למבדק יסודי ארעא לרע
אף מימרי לא ירחיק בכל זרעא דישר׳ על כל דחבו קדמי אשבוק
להון אמר יי׳׃ הנה ימים נאם יהוה ונבנתה
העיר ליהוה ממגדל חננאל שער הפנה׃ הא יומיא אתן אמר
יי׳ ותתבני קרתא ירושלם ק׳ יי׳ ממגדל פקוס עד תרע זויתא׃ ויצא
עוד קוה המדה נגדו על גבעת גרב ונסב געתה׃ ויהי נפיק עוד חוט
משחתא בינא לקבליה עד מטי לגבעתא דסמיכא לגרב ויהי מסתחר

וכוכבים ו׳ וסימנ׳ אספו נגהם וחב׳ חקות ירח וכוכבים לא זכו בעיניו כוננתה לממשלות בלילה וכו׳ מל׳

לבריכת עגלא וכל העמק הפגרים והדשן וכל השרמות עד נחל
קדרון עד פנת שער הסוסים מזרחה קדש ליהוה לא ינתש ולא
יהרס עוד לעולם וכל מישרא אתר דנפלא תמן פגרי משריית
אתוראה וכל אריתא עד נחלא דקדרון עד זוית תרע בית ריטא ודמלטא
מדנחאה קודשא קדם יי לא יתעקר ולא יתפגר עוד לעלם

לב
הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה בשנת העשרית
לצדקיהו מלך יהודה היא השנה שמנה עשרה שנה לנבוכדראצר
פתגם נבואה דהוה עם ירמיה מן קדם יי בשתא עסיריתא לצדקיה
מלך שבטא דבית יהודה היא שתא תמנא עסרי שנין לנבוכדנצר
ואז חיל מלך בבל צרים על ירושלם וירמיהו הנביא היה כלוא
בחצר המטרה אשר בית מלך יהודה ובכין משריית מלכא דבבל
צירין על ירושלם וירמיה נביאה הוה כלי בדרת בית אסיריא ובבית
מלך שבטא דבית יהודה אשר כלאו צדקיהו מלך יהודה לאמר
מדוע אתה נבא לאמר כה אמר יהוה הנני נתן את העיר הזאת ביד
מלך בבל ולכדה דאסריה צדקיה מלך שבטא דבית יהודה למימר
מדין את מתנבי למימר כדנן אמר יי האנא מסר ית קרתא הדא
ביד מלכא דבבל ויכבשינה וצדקיהו מלך יהודה לא ימלט מיד
הכשדים כי הנתן ינתן ביד מלך בבל ודבר פיו עם פיו ועיניו את
עיניו תראינה וצדקיה מלך שבטא דבית יהודה לא ישתיזב מידא
דכסדאי ארי אתמסרא יתמסר ביד מלכא דבבל וימליל פומיה
עם פומיה ועינוהי ית עינוהי יחזין ובבל יולך את צדקיהו ושם

סימן נבוכדנצר בסוף פס׳ ד׳ חס׳ וכו׳ היא השנה ויביאם וקאמין ויהויכין ואזד׳ וס׳ יקרב לעשתו ירעו

215 ד

יהיה עד פקדי אתו נאם יהוה כי תלחמו את הכשדים לא תצליחו׃
ולבבל יוביל ית צדקיה ותמן יהי עד דייעול דכרניה קדמי אמר
יי ארי תגיחון קרב עם כסדאי לא תצלחון׃ ויאמר
ירמיהו היה דבר יהוה אלי לאמר׃ ואמר ירמיה הוה פתגם נבואה
א חס וחס מן ק׳ יי עמי למימר׃ הנה חנמאל בן שלם דדך בא אליך לאמר
קנה לך את שדי אשר בענתות כי לך משפט הגאלה לקנות׃ הא
חנמאל בר שלום אחבוך אתי לותך למימר זבון לך ית חקלי
דבענתות ארי לך חזיא אחסנתא למזבן׃ ויבא אלי חנמאל בן
ה דדי כדבר יהוה אל חצר המטרה ויאמר אלי קנה נא את שדי אשר
ג חס בענתות אשר בארץ בנימן כי לך משפט הירשה ולך הגאלה
ג וב מל קנה לך ואדע כי דבר יהוה הוא׃ ואתא לותי חנמ׳ בר אחבי כפתגמא
דיי לדרת בית אסיריא ואמר לי זבון כען ית חקלי דבענתות
דבארע שיבט בנימן ארי לך חזיא ירותתא ולך אחסנתא זבון לך
וידעית ארי פתגמא דיי הוא׃ ואקנה את השדה מאת חנמאל בן
ואשקלה דדי אשר בענתות ואשקלה לו את הכסף שבעה שקלים ועשרה
הכסף׃ וזבנית ית חקלא מן חנמ׳ בר אחבי דבענתות ותקלית ליה
ג ב ית כספא שבעה מנין ועסר סלעין דכסף׃ ואכתב בספר ואחתם
חס ואעד עדים ואשקל הכסף במאזנים׃ וכתבית בשטרא וחתמית
יחד מל ואסהידית סהדין ותקלית כספא במוזנוא׃ ואקח את ספר המקנה
את החתום המצוה והחקים ואת הגלוי׃ ונסיבית ית שטרא
ל דזביני ית דכתיב בעיץ וחתים כהלכתא וכד חזי ית שטרא פתיחא׃

ואדע ג׳ וסימנה׳ כי לא אבוש כי כרובים ... ואשקלה ג׳ ב׳ חס וחד מל וסימנה׳ את השדה להם על ידו

ואתן את הספר המקנה אל ברוך בן נריה בן מחסיה לעיני חנמאל
דדי ולעיני העדים הכתבים בספר המקנה לעיני כל היהודים הישבים
בחצר המטרה׃ ויהבית ית שטרא דזביני לברוך בר נריה בר מחסיה
לעיני חנמאל אחבי ולעיני סהדיא דכתיבין בשטרא דזביני לעיני כל
יהודאי דיתבין בדרת בית אסיריא׃ ואצוה את ברוך לעיניהם לאמר׃
ופקידית ית ברוך לעיניהון למימר׃ כה אמר יהוה צבאות אלהי
ישראל לקוח את הספרים האלה את ספר המקנה הזה ואת החתום
ואת ספר הגלוי הזה ונתתם בכלי חרש למען יעמדו ימים רבים׃
כדנן אמר יי צבאות אלהא דישראל סב ית שטריא האלין ית שטרא
דזביני הדין וית דכתיב בעיז וחתים וית שטרא פתיחא הדין ותתנינון
במן דחסף בדיל דיתקימון יומין סגיאין׃ כי כה
אמר יהוה צבאות אלהי ישראל עוד יקנו בתים ושדות וכרמים
בארץ הזאת׃ ארי כדנן אמר יי צבאות אלהא דישראל עוד יזדבנון
בתין וחקלין וכרמין בארעא הדא׃ ואתפלל אל
יהוה אחרי תתי את ספר המקנה אל ברוך בן נריה לאמר׃ וצליתי
ק׳ יי בתר דיהבית ית שטרא דזביני לברוך בר נריה למימר׃ אהה
אדני יהוה הנה אתה עשית את השמים ואת הארץ בכחך הגדול
ובזרעך הנטויה לא יפלא ממך כל דבר׃ קביל בעותי יי אלהים הא את
עבדתא ית שמיא וית ארעא בחילך רבא ובדרעך מרממא לא
יתכסא מן קדמך כל פתגם׃ עשה חסד לאלפים ומשלם עון אבות
אל חיק בניהם אחריהם האל הגדול הגבור יהוה צבאות שמו׃ עביד

לקוח ד׳ ג׳ מל׳ וחד חס׳ וסימנהון לקוח את ספר את הספרים האלה מבחר לקוח מתלדי חד מנה׳ חס׳

טיבו לאלפי דרין ומשלים חובי אבהתא לבנא כד משלמין בנא
ג׳ למחטי בתר אבהתהון אלהא רבא גברא יי צבאות שמיה׃ גדל
ב׳ מל׳ העצה ורב העליליה אשר עיניך פקחות על כל דרכי בני אדם
וחד חס׳ לתת לאיש כדרכיו וכפרי מעלליו׃ דרברבין מלכוהי וסגיאין עובדוהי
דקדמך גליין כל אורחת בני אנשא למתן לאנש כאורחתיה וכפרי
ג׳ עובדוהי׃ אשר שמת אתות ומפתים בארץ מצרים עד היום הזה
חס׳ ובישראל ובאדם ותעשה לך שם כיום הזה׃ דשויתא אתין ומופתין
בארעא דמצרים עד יומא הדין ולישראל עבדתא פרישן כגו בני
אנשא ועבדת לך שום כיומא הדין׃ ותצא את עמך את ישראל
מארץ מצרים באתות ובמופתים וביד חזקה ובאזרוע נטויה ובמורא
גדול׃ ואפיקתא ית עמך ית ישראל מארעא דמצרים באתין ובמופתין
ובידא תקיפא ובאדרע מרמם ובחזונא רבא׃ ותתן להם את הארץ
הזאת אשר נשבעת לאבותם לתת להם ארץ זבת חלב ודבש׃ ויהבת
להון ית ארעא הדא דקיימתא לאבהתהון למתן להון ארע עבדא
חלב ודבש׃ ויבאו וירשו אתה ולא שמעו בקולך ובתרותך לא
הלכו את כל אשר צויתה להם לעשות לא עשו ותקרא אתם את
כל הרעה הזאת׃ ועלו ואחסינו יתה ולא קבילו למימרך ובאוריתך
לא הליכו ית כל דפקידתא להון למעבד ולא עבדו וערעת להון
ב׳ ית כל בישתא הדא׃ הנה הסללות באו העיר ללכדה והעיר נתנה ביד
הכשדים הנלחמים עליה מפני החרב והרעב והדבר ואשר דברת
היה והנך ראה׃ הא מליתא צברו על קרתא למכבשה וקרתא אתמסרת

גדל ג׳ ב׳ מל׳ וחד חס׳ וסי׳ העצה הכנפים בכפים ... עצה ... מהי׳ העצה שלום להושיע טוב
... ותתן להם מל׳

בירא דכסדאי דמגיחין קרבא עלה מן קדם דקטלין בחרבא ובכפנא
ובמותא ודמליל תא הוה וקדמך גלי ואתה אמרת אלי אדני יהוה קנה
לך השדה בכסף והעד עדים והעיר נתנה ביד הכשדים ואת אמרת
לי יי אלהים זבון לך חקלא בכספא ואסהיד סהדין וקרתא אתמסרת
בידא דכסדאי׃ ויהי דבר יהוה אל ירמיהו לאמר׃
והוה פתגם נבואה מן קדם יי עם ירמיה למימר׃ הנה אני יהוה אלהי כל
בשר הממני יפלא כל דבר׃ הא אנא יי אלה כל בסרא הא מן קדמי יתכסא וחד
כל פתגם׃ לכן כה אמר יהוה הנני נתן את העיר הזאת ביד הכשדים ויחלטו
וביד נבוכדרצר מלך בבל ולכדה׃ בכין כדנן אמר יי הא אנא מסר ית הממכן
קרתא הדא בידא דכסדאי וביד נבוכדנצר מלכא דבבל ויכבשנה׃
ובאו הכשדים הנלחמים על העיר הזאת והציתו את העיר הזאת
באש ושרפוה ואת הבתים אשר קטרו על גגותיהם לבעל והסכו וחס
נסכים לאלהים אחרים למען הכעסני׃ וייעלון כסדאי דמגיחין קרבא
על קרתא הדא וידלקון ית קרתא הדא בנורא ויוקדונה וית בתיא
דאסיקו בסמין על אגריהון לבעלא ונסיכו נסכין לטעות עממיא
בדיל לארגזא קדמי׃ כי היו בני ישראל ובני יהודה אך עשים הרע
בעיני מנעריתיהם כי בני ישראל אך מכעסים אתי במעשה ידיהם וחכ
נאם יהוה׃ ארי הוו בני ישראל ובני יהודה ברם עבדין דביש קדמי מזעוריהון
ארי בני ישראל ברם מרגזין קדמי בעובדי ידיהון אמר יי׃ כי על אפי
ועל חמתי היתה לי העיר הזאת למן היום אשר בנו אותה ועד היום הזה צ
להסירה מעל פני׃ ארי רגזי וחמתי חל בקרתא הדא למן יומא דבנו מלא בכפ

ל יתה ועד יומא הדין לאגלותה מקביל מימרי׃ על כל רעת בני
ישראל ובני יהודה אשר עשו להכעסני המה מלכיהם שריהם כהניהם
ו ונביאיהם ואיש יהודה וישבי ירושלם׃ על כל בישת בני ישראל ובני
יהודה דעבדו לארגזא קדמי אנון מלכיהון רברביהון כהניהון ונביאיהון
צ ובפ׳ דשקרא ואנש יהודה ויתבי ירושלם׃ ויפנו אלי ערף ולא פנים ולמד
ו חס אתם השכם ולמד ואינם שמעים לקחת מוסר׃ ואחזרו כפלחני קדל
צפב ולא שויאו דחלתי לקביל אפיהון ושלחית לותהון ית כל עבדי נביא
מקדים ומליף ולית אנון צבן לקבלא אלפן׃ וישימו שקוציהם בבית
אשר נקרא שמי עליו לטמאו׃ ושויאו שקוציהון בביתא דאתקרי
שמי עלוהי לסאבותיה׃ ויבנו את במות הבעל אשר בגיא בן הנם
להעביר את בניהם ואת בנותיהם למלך אשר לא צויתים ולא עלתה
חב על לבי לעשות התועבה הזאת למען החטי את יהודה׃ ובנו ית במת
א בעלא דבחילת בר הנום לאעברא ית בניהון וית בנתהון למלך דלא
פקידית באוריתי ולא רעוא קדמי למעבד תועיבתא הדא בדיל
לחיבא ית דבית יהודה׃ ועתה לכן כה אמר יהוה
צבאות אלהי ישראל אל העיר הזאת אשר אתם אמרים נתנה ביד
מלך בבל בחרב וברעב ובדבר׃ וכען בכין כדנן אמר יי אלהא
דישראל על קרתא הדא דאתון אמרין אתמסרת ביד מלכא דבבל
פי״מ בחרבא ובכפנא ובמותא׃ הנני מקבצם מכל הארצות אשר הדחתים
ב שם באפי ובחמתי ובקצף גדול והשבתים אל המקום הזה והשבתים
לבטח׃ האנא מכניש להון מכל מדינתא דאגליתנון לתמן ברגזי

והושבתים ב׳ חד חס וחד מל׳ וסימנ׳ לבטח על בתיהם קדמא׳ חס וו׳ הארצות כל נביא׳ וכה מל׳ במא׳ חס
ותתנם ביד עמי הארצות דעו׳ ופלאו׳ כוהה חס בנומ׳ מלב׳ דהתחלבה

ובחמתי ובתקוף רגזי ואתיבנון לאתרא הדין ואשרינון לרחצן׃ והיו
לי לעם ואני אהיה להם לאלהים׃ ויהון קדמי לעם ואנא אהוי להון
לאלה׃ ונתתי להם לב אחד ודרך אחד ליראה אותי כל הימים לטוב
להם ולבניהם אחריהם׃ ואתין להון לבא חד ואורח חדא למדחל קדמי
כל יומיא דייטב להון ולבניהון בתריהון׃ וכרתי להם ברית עולם אשר
לא אשוב מאחריהם להיטיבי אותם ואת יראתי אתן בלבבם לבלתי
סור מעלי׃ ואגזר להון קים עלם דלא יתוב מימרי מבתריהון לאיטבא
להון וית דחלתי אתין בלבהון בדיל דלא יסטון מבתר פלחני׃ וששתי
עליהם להיטיב אותם ונטעתים בארץ הזאת באמת בכל לבי ובכל
נפשי׃ ויחדי מימרי עליהון לאיטבא להון ואקימנון בארעא הדא
בקשוט במימרי וברעותי׃ כי כה אמר יהוה כאשר
הבאתי אל העם הזה את כל הרעה הגדולה הזאת כן אנכי מביא עליהם
את כל הטובה אשר אנכי דבר עליהם׃ ארי כדנן אמר יי כמא דאיתיתי
על עמא הדין ית כל בישתא רבתא הדא כין אנא מיתי עליהון ית כל
טבתא דאנא ממליל עליהון׃ ונקנה השדה בארץ הזאת אשר אתם
אמרים שממה היא מאין אדם ובהמה נתנה ביד הכשדים׃ ויזדבנון
חקלין בארעא הדא דאתון אמרין צדיא היא מבלי אנשא ובעירא
אתמסרת בידא דכסדאי׃ שדות בכסף יקנו וכתוב בספר וחתום והעד
עדים בארץ בנימן ובסביבי ירושלם ובערי יהודה ובערי ההר ובערי
השפלה ובערי הנגב כי אשיב את שבותם נאם יהוה׃ חקלין בכספא
יזבנון ויכתבון בשטרא ויחתמון ויסהדון סהדין בארע שיבט בנימן

ידעתם ד׳ וסימנה׳ האות אריות ובארות ונהרות׃ מרכה ד׳ ב׳ מ׳ ול׳ חס׳ וסימנה׳ הנני מעלה כי אעלה

ובכרכי ירושלם ובקרויא דבית יהודה ובקרוי טורא ובקרוי שפלתא
לג ובקרוי דרומא ארי אתיב ית גלותהון אמר יי ויהי
דבר יהוה אל ירמיהו שנית והוא עודנו עצור בחצר המטרה לאמר
והוה פתגם נבואה מן קדם יי עם ירמיה תנינות והוא עד כען כליא בדרת
בית אסיריא למימר כה אמר יהוה עשה יהוה יוצר אותה להכינה
יהוה שמו כדנן אמר יי דעבדה יי ברא יתה לאתקנותה יי שמיה קרא
אלי ואענך ואגידה לך גדלות ובצרות לא ידעתם צלי קדמי
ואקביל צלותך ואחוי לך רברבן ונטירן דלא ידעתנון
כי כה אמר יהוה אלהי ישראל על בתי העיר הזאת ועל
בתי מלכי יהודה הנתצים אל הסללות ואל החרב ארי כדנן אמר יי
אלהא דישראל על בתי קרתא הדא ועל בתי מלכיא דבית יהודה דמתרען
להון דצברין מליתא לתקפא שורא מן קדם דקטלין בחרבא באים
להלחם את הכשדים ולמלאם את פגרי האדם אשר הכיתי באפי
ובחמתי ואשר הסתרתי פני מהעיר הזאת על כל רעתם אתן לאגחא
קרבא עם כסדאי ולמליותהון ית פגרי בני אנשא דאקטילית ברגזי
ובחמתי ודסליקית שכינתי מקרתא הדא על כל בישתהון הנני
מעלה לה ארכה ומרפא ורפאתים וגליתי להם עתרת שלום ואמת
האנא מיתי להון אסו ופרקן ואסינון ואגלי להון תרעת תיובא ואחוינון
דיהכון באורח שלם וקשוט והשבתי את שבות יהודה ואת שבות
ישראל ובנתים כבראשנה ואתיב ית גלות יהודה וית גלות ישראל
ואקיימנון כד בקדמיתא וטהרתים מכל עונם אשר חטאו לי וסלחתי

ומרפא ג׳ וסימנה׳ הנני מעלה וזרחה לכם ירא ודבש ~ כבראשנה ה׳ וסימנה׳ בנפים ותהין ובנבים קול ששון

לכול עונותיהם אשר חטאו לי ואשר פשעו בי ואדכינון מכל חוביהון מל
דחבו קדמי ואשבוק לכל חוביהון דחבו קדמי ודמרדו במימרי והיתה
לי לשם ששון לתהלה ולתפארת לכל גויי הארץ אשר ישמעו את ג מל
כל הטובה אשר אנכי עשה אתם ופחדו ורגזו על כל הטובה ועל כל
השלום אשר אנכי עשה לה ויהון קדמי לשום דחדוא ולתשבחא ה
ולרבו לכל עממי ארעא דישמעון ית כל טבתא דאנא עביד עמהון
ויזועון וידחלון על כל טבתא ועל כל שלמא דאנא עביד להון
כה אמר יהוה עוד ישמע במקום הזה אשר אתם
אמרים חרב הוא מאין אדם ומאין בהמה בערי יהודה ובחצות
ירושלים הנשמות מאין אדם ומאין יושב ומאין בהמה כדנן אמר
יי׳ עוד ישתמע באתרא הדין דאתון אמרין חרוב הוא מבלי אנשא
ומבלי בעירא בקרויא דבית יהודה ובשוקי ירושלם דצדין מבלי
אנשא ומבלי יתיב ומבלי בעירא׃ קול ששון וקול שמחה קול חתן ל׳
וקול כלה קול אמרים הודו את יהוה צבאות כי טוב יהוה כי לעולם פ״ט אית
חסדו מבאים תודה בית יהוה כי אשיב את שבות הארץ כבראשנה בהו ה׳
אמר יהוה׃ קל פיע וקל חדוא קל חתנין וקל כלין קל דאמרין אודו קודשין
קדם יי׳ צבאות ארי לעלמא טבותיה מעלי תודתא לבית מקדשא דיי׳
ארי אתיב ית גלות ארעא כיד בקדמיתא אמר יי׳ כה
אמר יהוה צבאות עוד יהיה במקום הזה החרב מאין אדם ועד בהמה
ובכל עריו נוה רעים מרבצים צאן כדנן אמר יי׳ צבאות עוד יהי באתרא וכו׳
הדין דחרוב מבלי אנשא ועד בעירא ובכל קרווהי דירות בית משרי רעין

וחטרין דען בערי ההר בערי השפלה ובערי הנגב ובארץ בנימן
ובסביבי ירושלם ובערי יהודה עד תעברנה הצאן על ידי מונה
אמר יהוה בקרוי טורא בקרוי שפילתא ובקרוי דרומא ובארע
שיבט בנימן ובסחרני ירושלם ובקרויא דבית יהודה עוד יתנהון
עמא לפתגמי משיחא אמר יי הנה ימים באים
נאם יהוה והקמתי את הדבר הטוב אשר דברתי אל בית ישראל
ועל בית יהודה הא יומיא אתן אמר יי ואקים ית פתגמא תקנא
דמלילית על בית ישראל ועל בית יהודה בימים ההם ובעת ההיא
אצמיח לדוד צמח צדקה ועשה משפט וצדקה בארץ ביומיא האנון
ובעדנא ההוא אקים לדוד משיח דצדקא ויעביד דין דקשוט וזכו
בארעא בימים ההם תושע יהודה וירושלם תשכון לבטח וזה
אשר יקרא לה יהוה צדקנו ביומיא האנון יתפרקון דבית יהודה
וירושלם תשרי לרחצן ודין דיהון קרן לה יתעבדן לנא זכון מן
קדם יי בגוה כי כה אמר יהוה לא יכרת לדוד איש ישב
על כסא בית ישראל ארי כדנן אמר יי לא יפסוק לדויד גבר יתיב
על כרסי מלכותא דבית ישראל ולכהנים הלוים לא יכרת איש מלפני
מעלה עולה ומקטיר מנחה ועשה זבח כל הימים ולכהניא ליואי
לא יפסוק גבר מן קדמי מסיק עלון ומקריב קורבן ועביד נכסת
קדשין כל יומיא ויהי דבר יהוה אל ירמיהו לאמור:
כה אמר יהוה אם תפרו את בריתי היום ואת בריתי הלילה ולבלתי
היות יומם ולילה בעתם כדנן אמר יי כמא דלית אפשר דיבטל

אל בית ד' וסימנה' והקמתי קדמ' ושב' הרכבים החכמות אל בית המלוא' תשכון ב' מול' וסי' בימים ולא יכרת

קדמי דאקימית עם יממא ועם ליליא ובדיל דלא למהוי יממין ולילי
בעדניהון׃ גם בריתי תפר את דוד עבדי מהיות לו בן מלך על כסאו ויהס ל׳
ואת הלוים הכהנים משרתי׃ אף קימי לא יבטל דאקימית עם דוד
עבדי מלמהוי ליה בר מליך על כרסויה וית ליואי כהניא דמשמשין ל׳
קדמי׃ אשר לא יספר צבא השמים ולא ימד חול הים כן ארבה את
זרע דוד עבדי ואת הלוים משרתי אתי׃ כמא דלית אפשר דיתמנון ל׳
חילי שמיא ולא יתכל חלא דימא כין אסגי ית זרעא דדויד עבדי
וית ליואי דמשמשין קדמי׃ ויהי דבר יהוה אל ירמיהו
לאמר׃ הלוא ראית מה העם הזה דברו לאמר שתי המשפחות אשר ל׳
בחר יהוה בהם וימאסם ואת עמי ינאצון מהיות עוד גוי לפניהם׃ הלא
חזיתא מא עמא הדין ממללין למימר תרתין זרעיתא דאתרעי יי׳
בהון ורחיקנון וית עמי מרגזין מלמהוי עוד עם משמיש קדמי
בקבלהון׃ כה אמר יהוה אם לא בריתי יומם ולילה חקות שמים וארץ
לא שמתי׃ כדנן אמר יי׳ כמא דלית אפשר דיבטל קימי דאקימית עם
יממא ועם ליליא כין גזירת שמיא וארעא לא שויתינון דיעדון׃ גם
זרע יעקוב ודוד עבדי אמאס מקחת מזרעו משלים אל זרע ה׳ מ׳ל
אברהם ישחק ויעקב כי אשוב את שבותם ורחמתים׃ אף זרעא ד׳ ה׳ כנוי ק׳
דיעקב ודויד עבדי לא ארחיק מלקרבא מבניהון עבדין שלטון על ל׳יצחק
זרעיה דאברהם ישחק ויעקב ארי אתיב ית גלותהון וארחים עליהון׃
הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה ונבוכדנאצר ה׳ צ׳ צטע׳ ל׳ לד
מלך בבל וכל חילו וכל ממלכות ארץ ממשלת ידו וכל העמים נלחמים

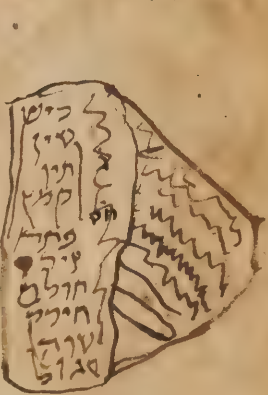
ישחק ד׳ כנוי ליצחק וסימנ׳ — תטיף על בית ישחק ישרא׳ במות גם זרע יעקוב ושבועתו לישחק דה״ס״

על ירושלם ועל כל עריה לאמר· פתגם נבואה דהוה עם ירמיה מן
קדם יי ונבוכדנצר מלכא דבבל וכל משריתיה וכל מלכות ארע שלטן
ידיה וכל עממיא מגיחין קרבא על ירושלם ועל כל קרוהא למימר·
כה אמר יהוה אלהי ישראל הלך ואמרת אל צדקיהו מלך יהודה
כדנן אמר יי אלהא דישראל איזיל ותימר לצדקיה מלך שבטא דבית
יהודה ואמרת אליו כה אמר יהוה הנני נתן את העיר הזאת ביד מלך
בבל ושרפה באש· ותימר ליה כדנן אמר יי הא אנא מסר ית קרתא הדא
ביד מלכא דבבל ויוקדינה בנורא· ואתה לא תמלט מידו כי תפש תתפש
ובידו תנתן ועיניך את עיני מלך בבל תראינה ופיהו את פיך ידבר ובבל
תבוא· ואת לא תשתיזב מן ידיה ארי אתאחדא תתאחד ובידיה תתמסר
ועינך ית עיני מלכא דבבל יחזין ופומיה עם פומך ימליל ולבבל תהך·
אך שמע דבר יהוה צדקיהו מלך יהודה כה אמר יהוה עליך לא תמות
בחרב· ברם קביל פתגמא דיי צדקיה מלך שבטא דבית יהודה כדנן
אמר יי עלך לא תתקטיל בחרבא· בשלום תמות ובמשרפות אבותיך
המלכים הראשנים אשר היו לפניך כן ישרפו לך והוי אדון יספדו לך
כי דבר אני דברתי נאם יהוה· בשלמא תמות וכיקידות אבהתך מלכיא
קדמאי דהוו קדמך כין יוקדון עלך ווי על מלכא יספדון עלך ארי
פתגמא אנא מליל ית אמר יי· וידבר ירמיהו הנביא אל צדקיהו מלך
יהודה את כל הדברים האלה בירושלם· ומליל ירמיה נביא עם צדקיה
מלך שבטא דבית יהודה ית כל פתגמיא האלין בירושלם· וחיל מלך
בבל נלחמים על ירושלם ועל כל ערי יהודה הנותרות אל לכיש ואל

פ״ב חד
ואמרת
אליו
ואכו
מגחלב
למונה
ולמונו
חס
מל
ג
ומלא מל
חד
מל
וחד
מל
ודר
מל
ג

הנותרות ג׳ ב׳ חס וחד מל׳ וסימנ׳ ויעקב רעה על פי השנים הנותרת וחיל מלך בבל מל׳ וב׳ קדמא׳ חס וו וגו׳
גדול [illegible] תסוך מל׳ תמות בשלום מל׳ מרך שוב מל׳ וסימנ׳ ג׳ מל׳ אבותיך

עזקה כי הנה נשארו בערי יהודה ערי מבצר׃ ומשרית מלכא דבבל
מגיחן קרבא על ירושלם ועל כל קרויא דבית יהודה דאשתארא על
לכיש ועל עזקה ארי אנין אשתארא בקרויא דבית יהודה קרוין
כריכן׃ ב
הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה ה׳ בט׳
אחרי כרת המלך צדקיהו ברית את כל העם אשר בירושלם לקרא בספ׳
להם דרור׃ פתגם נבואה דהוה עם ירמיה מן ק׳ ש׳ בתר דגזר מלכא
צדקיה קים עם כל עמא דבירושלם למקרי להון חירו׃ לשלח
איש את עבדו ואיש את שפחתו העברי והעבריה חפשים לבלתי ה׳ לשלח
עבד בם ביהודי אחיהו איש׃ לשלחא גבר ית עבדיה וגבר ית אמתיה ושלאח ושלאח
בר ישראל ובת ישראל בני חורין בדיל דלא יפלחון בהון גבר באחוהי ותכבשו
יהודאה׃ וישמעו כל השרים וכל העם אשר באו בברית לשלח איש ה׳ ריעיעים
את עבדו ואיש את שפחתו חפשים לבלתי עבד בם עוד וישמעו וישלחו׃
ושמעו כל רברביא וכל עמא דעלו בקימא לשלחא גבר ית עבדיה
וגבר ית אמתיה בני חורין בדיל דלא יפלחון בהון עוד וקבילו ושלחו׃
וישובו אחרי כן וישיבו את העבדים ואת השפחות אשר שלחו חפשים ו׳ מ״ו
ויכבישום לעבדים ולשפחות׃ ותבו בתר כין ואתיבו ית עבדיא וית ויכבשום ית׳ בנב׳ יוד
אמהתא דפטרו בני חורין וכבשונון לעבדין ולאמהן׃
ויהי דבר יהוה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר׃ והוה פתגם נבוא׳
מן ק׳ ש׳ עם ירמיה מן ק׳ ש׳ למימר׃ כה אמר יהוה אלהי ישראל אנכי
כרתי ברית את אבותיכם ביום הוציאי אותם מארץ מצרים מבית עבדים
לאמר׃ כדנן אמר ש׳ אלהא דישראל אנא גזרית קים עם אבהתכון ביומא

בברית ה׳ וסימנה׳ אשלחך וישמעו ויעמד כל העם ויבאו ובשנה השביעית דוב׳ ימים וב׳ בברית
שלחו ו׳ וס׳ העבדים ואת העיר חפשים שלחם

דאפיקית יתהון מארעא דמצרים מבית עבדותא למימר מקץ שבע
שנים תשלחו איש את אחיו העברי אשר ימכר לך ועבדך שש שנים
ושלחתו חפשי מעמך ולא שמעו אבותיכם אלי ולא הטו את אזנם
מסוף שבע שנין תשלחון גבר ית אחוהי בר ישראל דיזדבן לך ויפלחנך
שית שנין ותפטרניה בר חורין מעמך ולא קבילו אבהתכון למימרי
ולא ארכינו ית אדניהון ותשבו אתם היום ותעשו את הישר בעיני
לקרא דרור איש לרעהו ותכרתו ברית לפני בבית אשר נקרא שמי
עליו ותבתון אתון יומא דין ועבדתון ית דכשר קדמי למקרי חירו
גבר לחבריה וגזרתון קים קדמי בביתא דאתקרי שמי עלוהי ותשבו
ותחללו את שמי ותשבו איש את עבדו ואיש את שפחתו אשר
שלחתם חפשים לנפשם ותכבשו אתם להיות לכם לעבדים ולשפחות
ותבתון ואחילתון ית שמי ואתיבתון גבר ית עבדיה וגבר ית אמתיה
דפטרתון בני חורין לנפשהון וכבשתון יתהון למהוי לכון לעבדין
ולאמהן   לכן כה אמר יהוה אתם לא שמעתם
אלי לקרא דרור איש לאחיו ואיש לרעהו הנני קרא לכם דרור נאם
יהוה אל החרב אל הדבר ואל הרעב ונתתי אתכם לזועה לכל ממלכות
הארץ בכין כדנן אמר יי אתון לא קבילתון למימרי למקרי חירו גבר
לאחוהי וגבר לחבריה הא אנא מכרי לכון חירו אמר יי מן חרבא מן
מותא ומן כפנא ואתין יתכון לזיע לכל מלכות ארעא ונתתי את
האנשים העברים את בריתי אשר לא הקימו את דברי הברית אשר
כרתו לפני העגל אשר כרתו לשנים ויעברו בין בתריו ואתין ית גבריא

דעברו על קימי דלא קיימו ית פתגמי קימא דגזרו קדמי עגלא
דפסקו לתרין ועברו בין פלגוהי׃ שרי יהודה ושרי ירושלם הסריסים
והכהנים וכל עם הארץ העברים בין בתרי העגל׃ רברבי יהודה ורברבי
ירושלם רברביא וכהניא וכל עמא דארעא דעברו בין פלגי עגלא׃
ונתתי אותם ביד איביהם וביד מבקשי נפשם והיתה נבלתם למאכל
לעוף השמים ולבהמת הארץ׃ ואמסר יתהון ביד בעלי דבביהון וביד
דבען למקטלהון ותהי נבילתהון משגרא למיכל לעופא דשמיא
ולבעירא דארעא׃ ואת צדקיהו מלך יהודה ואת שריו אתן ביד איביהם
וביד מבקשי נפשם וביד חיל מלך בבל העלים מעליכם׃ וית צדקיה
מלך שבטא דבית יהודה וית רברבוהי אמסר ביד בעלי דבביהון וביד
דבען למקטלהון וביד משרית מלכא דבבל דאסתלקא מנכון׃ הנני
מצוה נאם יהוה והשבתים אל העיר הזאת ונלחמו עליה ולכדוה
ושרפה באש ואת ערי יהודה אתן שממה מאין ישב׃ הא אנא מפקיד
אמר יי ואתיבנון על קרתא הדא ויגיחון קרבא עלה ויכבשנה ויוקדונה
בנורא וית קרויא דבית יהודה אתין לצדו מבלי יתיב׃

הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה בימי יהויקים בן
לה יאשיהו מלך יהודה לאמר׃ פתגם נבואה דהוה עם ירמיה מן קדם יי ביומי
יהויקים בר יאשיה מלך שבטא דבית יהודה למימר׃ הלוך אל בית הרכבים
ודברת אותם והבאותם בית יהוה אל אחת הלשכות והשקית אותם יין׃
איזיל לות בני בית רכב ותמליל עמהון ותעילנון לבית מקדשא דיי
לחדא מן לשכתא ותשקי יתהון חמרא׃ ואקח את יאזניה בן ירמיהו

וכל עם ג וסימנם יהושע סלק לגלגלא וסרס מלכא וחמא חברה ושרפה ב חס וסי׳ הנני ושבו

בן חבצניה ואת אחיו ואת כל בניו ואת כל בית הרכבים ודברית ית
יאזניה בר ירמיה בר חבצניה וית אחוהי וית כל בנוהי וית כל בני
בית רכב ואבא אתם בית יהוה אל לשכת בני חנן בן יגדליהו איש
האלהים אשר אצל לשכת השרים אשר ממעל ללשכת מעשיהו
בן שלם שמר הסף ואעילית יתהון לבית מקדשא דיי ללשכת בני
חנן בר יגדליה נביא דיי דבסטר לשכת רברביא דמיעל ללשכת
מעשיה בר שלום אמרכלא ואתן לפני בני בית הרכבים גבעים מלאים
יין וכסות ואמר אליהם שתו יין ויהבית קדם בני בית רכב כלידין מלן
חמרא וכסין ואמרית להון שתו חמרא ויאמרו לא נשתה יין כי יונדב
בן רכב אבינו צוה עלינו לאמר לא תשתו יין אתם ובניכם עד עולם
ואמרו לא נשתי חמרא ארי יונדב בר רכב אבונא פקיד עלנא למימר
לא תשתון חמרא אתון ובניכון עד עלמא ובית לא תבנו וזרע לא
תזרעו וכרם לא תטעו ולא יהיה לכם כי באהלים תשבו כל ימיכם
למען תחיו ימים רבים על פני האדמה אשר אתם גרים שם וביתא
לא תבנון וזרעא לא תזרעון וכרמא לא תצבון ולא יהי לכון ארי
במשכנין תתבון כל יומיכון בדיל דתתקימון יומין סגיאין על אפי
ארעא דאתון דיירין תמן ונשמע בקול יהונדב בן רכב אבינו לכל
אשר צונו לבלתי שתות יין כל ימינו אנחנו נשינו בנינו ובנתינו וקבילנא
למימר יהונדב בר רכב אבונא לכל דפקדנא בדיל דלא למשתי חמרא
כל יומנא אנחנא נשנא בננא ובנתנא ולבלתי בנות בתים לשבתנו
וכרם ושדה וזרע לא יהיה לנו ובדיל דלא למבני בתין למתבנא וכרמין

ואת אחיו ה' וסימנה ויכלכל וישב האמר באירונה יאזניהו ונשמע ב' דבש וסימנה ויטם לבבנו בקול יהונדב

וחקלין וזרעא לא יהון לנא: ונשב באהלים ונשמע ונעש ככל אשר
צונו יונדב אבינו: ויתיבנא במשכנין וקבילנא ועבדנא ככל דפקדנא
יונדב אבונא: ויהי בעלות נבוכדראצר מלך בבל אל הארץ ונאמר
באו ונבוא ירושלם מפני חיל הכשדים ומפני חיל ארם ונשב בירושלם:
והוה כד סליק נבוכדנצר מלכא דבבל על ארעא ואמרנא איתו וניעול
לירושלם מן קדם משרית כסדאי ומן קדם משרית ארם ויתבנא כד
בירושלם: ויהי דבר יהוה אל ירמיהו לאמר: והוה
פתגם נבואה מן קדם יי עם ירמיה למימר: כה אמר יהוה צבאות אלהי
ישראל הלך ואמרת לאיש יהודה וליושבי ירושלם הלא תקחו מוסר
לשמע אל דברי נאם יהוה: כדנן אמר יי צבאות אלהא דישראל איזיל
ותימר לאנש יהודה וליתבי ירושלם הלא תקבלון אולפן לקבלא לפתגמי
אמר יי: הוקם את דברי יהונדב בן רכב אשר צוה את בניו לבלתי שתות
יין ולא שתו עד היום הזה כי שמעו את מצות אביהם ואנכי דברתי
אליכם השכם ודבר ולא שמעתם אלי: אתקימו ית פתגמי יהונדב
בר רכב דפקיד ית בנוהי בדיל דלא למשתי חמרא ולא אשתיאו עד
יומא הדין ארי קבילו ית תפקידתא דאבוהון ואנא שלחית לותכון
ית כל עבדי נביא מקדים ומשליח ולא קבילתון למימרי: ואשלח
אליכם את כל עבדי הנביאים השכם ושלח לאמר שבו נא איש
מדרכו הרעה והיטיבו מעלליכם ואל תלכו אחרי אלהים אחרים
לעבדם ושבו אל האדמה אשר נתתי לכם ולאבתיכם ולא הטיתם
את אזנכם ולא שמעתם אלי: ושלחית לותכון ית כל עבדי נביא

בירושלים ד וסימנה השכם ... ובית לא תבנו ונשב עד אושיבך ... הוקם ג ב מל וחד חס ...

מקדים ומשלח למימר תובו כען גבר מאורחיה בישתא ואתקינו עובדיכון
ולא תהכון בתר טעות עממיא למפלחהון ותיבו על ארעא דיהבית לכון
ה ולאבהתכון ולא ארכינתון ית אודנכון ולא קבילתון למימרי׃ כי הקימו
ג בני יהונדב בן רכב את מצות אביהם אשר צום והעם הזה לא שמעו
יהונדב אלי׃ ארי אקימו בני יונדב בר רכב ית תפקידתא דאבוהון דפקידינון
ב ועמא הדין לא קבילו למימרי׃ לכן כה אמר יהוה
בטע י בכפ אלהי צבאות אלהי ישראל הנני מביא אל יהודה ואל כל יושבי ירושלם
את כל הרעה אשר דברתי עליהם יען דברתי אליהם ולא שמעו ואקרא
להם ולא ענו׃ בכין כדנן אמר יי אלהי צבאות אלהא דישראל האנא מיתי
על אנש יהודה ועל כל יתבי ירושלם ית כל בישתא דגזרית עליהון
חלף דשלחית לותהון ית כל עבדי נביאיא ולא קבילו ואתנביאו להון
ולא תבו׃ ולבית הרכבים אמר ירמיהו כה אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל יען אשר שמעתם על מצות יהונדב אביכם ותשמרו
את כל מצותיו ותעשו ככל אשר צוה אתכם׃ ולבני בית רכב אמר
ירמיה כדנן אמר יי צבאות אלהא דישראל חלף דקבילתון לתפקידת
יהונדב אבוכון ונטרתון ית כל פקודוהי ועבדיתון ככל דפקיד יתכון׃
טו ג לכן כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל לא יכרת איש ליונדב בן רכב
בטע בלינ׳ בכפ עמד לפני כל הימים׃ בכין כדנן אמר יי צבאות אלהא דישראל לא יפסוק
גבר ליונדב בר רכב משמיש קדמי כל יומיא׃ ויהי
לו בשנה הרביעית ליהויקים בן יאשיהו מלך יהודה היה הדבר הזה אל
ירמיהו מאת יהוה לאמר׃ והוה בשתא רביעתא ליהויקים בר אשיה

אל יהודה ו׳ וסי׳ ויאמר לו מיטאתה ואלה הדברים הנני מביא ויהי לתקופת אשר תשלחני אגרות יתבו לו׳
יונדב ליונדב ב׳ בלש׳ ופירמנ׳ וישמרו לא נשי ונשי ונשו לא איכ׳ איש ובל עמוע׳
בותה׳ בר מן חד ויאמר לו יהונדב וכול׳ נזל׳

מלך שבטא דבית יהודה הוה פתגמא הדין עם ירמיה מן ק׳ יי׳ למימר׳
קח לך מגלת ספר וכתבת אליה את כל הדברים אשר דברתי אליך על
ישראל ועל יהודה ועל כל הגוים מיום דברתי אליך מימי יאשיהו
ועד היום הזה׳ סב לך מגלת ספרא ותכתוב עלה ית כל פתגמיא דמלילית
עמך על ישראל ועל יהודה ועל כל עממיא מיומא דמלילית עמך מיומי
יאשיה ועד יומא הדין׳ אולי ישמעו בית יהודה את כל הרעה אשר
אנכי חשב לעשות להם למען ישובו איש מדרכו הרעה וסלחתי לעונם
ולחטאתם׳ מא אם ישמעון דבית יהודה ית כל בישתא דאנא מחשיב
למעבד להון בדיל דיתובון גבר מאורחיה בישתא ואשבוק לחוביהון
ולחטאיהון׳ ויקרא ירמיהו את ברוך בן נריהו ויכתב
ברוך מפי ירמיהו את כל דברי יהוה אשר דבר אליו על מגלת ספר׳
וקרא ירמיה ית ברוך בר נריהו וכתב ברוך מפומא דירמיה ית כל
פתגמיא דיי׳ דמליל עמיה על מגלת ספרא׳ ויצו ירמיהו את ברוך ה
לאמר אני עצור לא אוכל לבוא בית יהוה׳ ופקיד ירמיה ית ברוך למימר
אנא כלי לית אנא יכיל למיעל לבית מקדשא דיי׳ ובאת אתה וקראת ו
במגלה אשר כתבת מפי את דברי יהוה באזני העם בית יהוה ביום בטע
צום וגם באזני כל יהודה הבאים מעריהם תקראם׳ ותיתי את ותקרי בה״ו
במגלתא דכתבתא מפומי ית פתגמא דיי׳ קדם עמא בית מקדשא דיי׳
ביומא דצומא ואף קדם כל דבית יהודה דאתן מקרויהון תקרינון׳ אולי ז
תפל תחנתם לפני יהוה וישבו איש מדרכו הרעה כי גדול האף והחמה רפי
אשר דבר יהוה אל העם הזה׳ מא אם תתקבל בעותהון ק׳ יי׳ ויתובון גבר

וישבו ה׳ רפי וסימנה׳ וישבו ויחנו וישבו המים אולי תפל תחנתם ישמעו ויזכרו ויבטעו ויתכסו לערב השנ׳

מארחיה בשתא ארי רב רגזא וחמתא דגזר יי על עמא הדין ויעש
צמפ ברוך בן נריה ככל אשר צוהו ירמיהו הנביא לקרא בספר דברי יהוה
מוגה בית יהוה ועבד ברוך בר נריה ככל דפקדיה ירמיה נביא למקרי בספרא
פתגמיא דיי בית מקדשא דיי ויהי בשנה
ג החמשית ליהויקים בן יאשיהו מלך יהודה בחדש התשעי קראו
פאג צום לפני יהוה כל העם בירושלם וכל העם הבאים מערי יהודה בירושלם
והוה בשתא חמישיתא ליהויקים בר יאשיה מלך שבטא דבית יהודה
בירחא תשיעאה גזרו צומא קדם יי כל עמא בירושלם וכל עמא דאתן
מקרוא דבית יהודה בירושלם ויקרא ברוך בספר את דברי ירמיהו
בית יהוה בלשכת גמריהו בן שפן הספר בחצר העליון פתח שער
בית יהוה החדש באזני כל העם וקרא ברוך בספרא ית פתגמי ירמיה
בית מקדשא דיי בלשכת גמריה בר שפן ספרא בדרתא עליתא
במעלנא דתרע בית מקדשא דיי מדנחאה קדם כל עמא וישמע
ו מכיהו בן גמריהו בן שפן את כל דברי יהוה מעל הספר ושמע מיכה
חס בר גמריה בר שפן ית כל פתגמיא דיי מעל ספרא וירד בית המלך
ז על לשכת הספר והנה שם כל השרים יושבים אלישמע הספר
מל ה ג ודליהו בן שמעיהו ואלנתן בן עכבור וגמריהו בן שפן וצדקיהו בן
חנניהו וכל השרים ונחת לבית מלכא ללשכת ספרא והא תמן כל
רברביא יתבין אלישמע ספרא ודליה בר שמעיה ואלנתן בר עכבור
וגמריה בר שפן וצדקיה בר חנניה וכל רברביא ויגד להם מכיהו את
כל הדברים אשר שמע בקרא ברוך בספר באזני העם וחוי להון

ובאות ז' בטע כתיו וסי ואקימות בממשמעהון דכתיא דמבהמן וקרית בבלגה הלתיתהן ופירוש והקמותי ושמעו
לקלך הכהנים הכהן אשר ושלשה תרד אתה ויקראו הגולה שמע מיכה מקבינן צוח ועל

מיכיה ית כל פתגמיא דשמע כד קרא ברוך בספרא קדם עמא׃ וישלחו
כל השרים אל ברוך את יהודי בן נתניהו בן שלמיהו בן כושי לאמר
המגלה אשר קראת בה באזני העם קחנה בידך ולך ויקח ברוך בן ה׳
נריהו את המגלה בידו ויבא אליהם׃ ושלחו כל רברביא לות ברוך
ית יהודי בר נתניה בר שלמיה בר כושי למימר מגלתא דקריתא בה
קדם עמא סבהי בידך ואיתא ונסיב ברוך בר נריה ית מגלתא בידיה ל׳
ואתא לותהון׃ ויאמרו אליו שב נא וקראנה באזנינו ויקרא ברוך
באזניהם׃ ואמרו ליה תיב כען וקריהא קדמנא וקרא ברוך קדמיהון׃
ויהי כשמעם את כל הדברים פחדו איש אל רעהו ויאמרו אל ברוך
הגיד נגיד למלך את כל הדברים האלה׃ והוה כמשמעהון ית כל ה׳ ל׳
פתגמיא תוהו גבר לחבריה ואמרו לברוך חואה נחוי למלכא ית כל בלש׳
פתגמיא האלין׃ ואת ברוך שאלו לאמר הגד נא לנו איך כתבת את צ׳
כל הדברים האלה מפיו׃ וית ברוך שאילו למימר חוי כען לנא איכדין
כתבתא ית כל פתגמיא האלין מפומיה׃ ויאמר להם ברוך מפיו יקרא ל׳
אלי את כל הדברים האלה ואני כתב על הספר בדיו׃ ואמר להון מן
מפומיה קרי לי ית כל פתגמיא האלין ואנא כתיב על ספרא בדיותא׃
ויאמרו השרים אל ברוך לך הסתר אתה וירמיהו
ואיש אל ידע איפה אתם׃ ואמרו רברביא לברוך איזיל אטמר את יט
וירמיה ואנש לא ידע איכא אתון׃ ויבאו אל המלך חצרה ואת
המגלה הפקדו בלשכת אלישמע הספר ויגידו באזני המלך את כל ל׳ חס
הדברים׃ ואתו לות מלכא לדרתא וית מגלתא פקדו בלשכת אלישמע יג ואנון
ל׳
חס

ולך ה׳ קמ׳ וסימנ׳ למה חמות דאחתי היא תנה רבקה לפניך קח ולך ויאמר לגחזי קחנה בידך ולך בלש׳

ספרא וחויאו קדם מלכא ית כל פתגמיא וישלח המלך את יהודי
לקחת את המגלה ויקחה מלשכת אלישמע הספר ויקראה יהודי
באזני המלך ובאזני כל השרים העמדים מעל המלך ושלח מלכא
ית יהודי למסב ית מגלתא ונסבה מלשכת אלישמע ספרא וקרה
יהודי קדם מלכא וקדם כל רברביא דקימין מעלוי מלכא והמלך
ישב בית החרף בחדש התשיעי ואת האח לפניו מבערת ומלכא
יתיב בית סתוא בירחא תשיעאה וית נורא קדמוהי מדלקין ויהי
כקרוא יהודי שלש דלתות וארבעה יקרעה בתער הספר והשלך
אל האש אשר אל האח עד תם כל המגלה על האש אשר על האח
והוה כד קרי יהודי תלת פצין וארבע בזע באזמיל ספרא ורמי
לנורא דלגמרי עד דשלימת כל מגלתא על נורא דעל גמריא ולא
פחדו ולא קרעו את בגדיהם המלך וכל עבדיו השמעים את כל
הדברים האלה ולא תוהו ולא בזעו ית לבושיהון מלכא וכל עבדוהי
דשמעין ית כל פתגמיא האלין וגם אלנתן ודליהו וגמריהו הפגעו
במלך לבלתי שרף את המגלה ולא שמע אליהם ואף אלנתן ודליה
וגמריה בעו מן מלכא בדיל דלא לאוקדא ית מגלתא ולא קביל
מנהון ויצוה המלך את ירחמאל בן המלך ואת שריהו בן עזריאל
ואת שלמיהו בן עבדאל לקחת את ברוך הספר ואת ירמיהו הנביא
ויסתרם יהוה ופקיד מלכא ית ירחמאל בר מלכא וית שריה בר
עזריאל וית שלמיה בר עבדאל למדבר ית ברוך ספרא וית ירמיה
נביא ואגין עליהון יי׳ ויהי דבר יהוה אל

דלתות ג׳ וסימנ׳ כקרא יהודי ודלתות לעזרה לא תעמדנה וכל יחזק׳ כות׳ במ״ב בשברה ועשויה׳ עזריאל ג׳ נב׳

ירמיהו ואחרי שרף המלך את המגלה ואת הדברים אשר כתב ברוך
מפי ירמיהו לאמר׃ והוה פתגם נבואה מן קדם יי׳ עם ירמיה בתר דאוקיד
מלכא ית מגלתא וית פתגמיא דכתב ברוך מפומא דירמיה למימר׃
שוב קח לך מגלה אחרת וכתב עליה את כל הדברים הראשנים אשר יג
היו על המגלה הראשנה אשר שרף יהויקים מלך יהודה׃ תוב סב לך
מגלה אחרי וכתוב עלה ית כל פתגמיא קדמאי דהוו על מגלתא
קדמיתא דאוקיד יהויקים מלך שבטא דבית יהודה׃ ועל יהויקים
מלך יהודה תאמר כה אמר יהוה אתה שרפת את המגלה הזאת לאמר
מדוע כתבת עליה לאמר בא יבא מלך בבל והשחית את הארץ ה ה חס
הזאת והשבית ממנה אדם ובהמה׃ ועל יהויקים מלך שבטא דבית
יהודה תימר כדנן אמר יי׳ את אוקידתא ית מגלתא הדא למימר מדין
כתבתא עלה למימר מיתא ייתי מלכא דבבל ויחביל ית ארעא הדא
ויבטיל מנה אנשא ובעירא׃ לכן כה אמר יהוה על יהויקים מלך יי
יהודה לא יהיה לו יושב על כסא דוד ונבלתו תהיה משלכת בטע בקפ
לחרב ביום ולקרח בלילה׃ בכין כדנן אמר יי׳ על יהויקים מלך שבטא
דבית יהודה לא יהי ליה גבר יתיב על כרסי דוד ונבילתיה תהי משגרא
לשרבא ביממא ולגלידא בליליא׃ ופקדתי עליו ועל זרעו ועל
עבדיו את עונם והבאתי עליהם ועל ישבי ירושלם ואל איש ג
יהודה את כל הרעה אשר דברתי אליהם ולא שמעו׃ ואסער עלוהי
ועל בנוהי ועל עבדוהי ית חוביהון ואיתי עליהון ועל יתבי ירושלם
ועל אנש יהודה ית כל בישתא דגזרית עליהון ולא קבילו׃

בא יבא ה׳ וסימנה׃ בא יבא הכהן ידבר בוא יבוא מלך והשחית את הארץ הזאת. בא יבא ברנה נושא אלמותיו׳

וירמיהו לקח מגלה אחרת ויתנה אל ברוך בן נריהו
הספר ויכתב עליה מפי ירמיהו את כל דברי הספר אשר שרף יהויקים
מלך יהודה באש ועוד נוסף עליהם דברים רבים כהמה וירמיה נסיב
מגלה אחרי ויהבה לברוך בר נריה ספרא וכתב עלה מפומא דירמיה
ית כל פתגמי ספרא דאוקיד יהויקים מלך שבטא דבית יהודה בנורא
ועוד אתוספו עליהון פתגמין סגיאין כותהון וימלך
מלך צדקיהו בן יאשיהו תחת כניהו בן יהויקים אשר המליך נבוכדראצר
מלך בבל בארץ יהודה ומלך מלכא צדקיה בר יאשיה חלף כניה
בר יהויקים דאמליך נבוכדנצר מלכא דבבל בארעא דבית יהודה
ולא שמע הוא ועבדיו ועם הארץ אל דברי יהוה אשר דבר ביד
ירמיהו הנביא ולא קביל הוא ועבדוהי ועמא דארעא לפתגמיא
דיי דמליל ביד ירמיה נביא וישלח המלך צדקיהו את יהוכל בן
שלמיה ואת צפניהו בן מעשיה הכהן אל ירמיהו הנביא לאמר התפלל
נא בעדנו אל יהוה אלהינו ושלח מלכא צדקיה ית יהוכל בר שלמיה
וית צפניה בר מעשיה כהנא לות ירמיה נביא למימר צלי כען עלנא
ק׳ יי אלהנא וירמיהו בא ויצא בתוך העם ולא נתנו אתו בית הכליא
וירמיה עליל ונפיק בגו עמא ולא יהבו יתיה בבית אסירי וחיל
פרעה יצא ממצרים וישמעו הכשדים הצרים על ירושלם את
שמעם ויעלו מעל ירושלם ומשרית פרעה נפקא ממצרים ושמעו
כסדאי דצירין על ירושלם ית שמעהון ואסתלקו מעל ירושלם
ויהי דבר יהוה אל ירמיהו הנביא לאמר

אלין זוגי מגשני שני ב״ים בבטנך יודע בגו״ם בבית האסירים מבית האסירים בית הכליא מבית הכליא חמוטל קדמ׳

פתגם נבואה מן קדם יי עם ירמיה נביא למימר׃ כה אמר יהוה אלהי ישראל
כה תאמרו אל מלך יהודה השלח אתכם אלי לדרשני הנה חיל פרעה
היצא לכם לעזרה שב לארצו מצרים׃ כדנן אמר יי אלהא דישראל
כדין תימרון למלך שבטא דבית יהודה דשלח יתכון לקדמי למתבע
אלפן מן קדמי הא משרית פרעה דנפקא לכון לסעיד תבא לארעהון
למצרים׃ ושבו הכשדים ונלחמו על העיר הזאת ולכדה ושרפה באש׃ ב̇
ויתובון כסדאי ויגיחון קרב על קרתא הדא ויכבשונה ויוקדונה בנורא׃ חד חס וחד
כה אמר יהוה אל תשאו נפשתיכם לאמר ל̇ מל חס
הלך ילכו מעלינו הכשדים כי לא ילכו׃ כדנן אמר יי לא תטעון
נפשתכון למימר אסתלקא יסתלקון מננא כסדאי ארי לא יסתלקון׃
כי אם הכיתם כל חיל כשדים הנלחמים אתכם ונשארו בם אנשים
מדקרים איש באהלו יקומו ושרפו את העיר הזאת באש׃ ב̇ יתובון
ארי אם תקטלון כל משרית כסדאי דמגיחן קרבא עמכון וישתארון
בהון גברין מטענין גבר במשכניה יקומון ויוקדון ית קרתא הדא
בנורא׃ והיה בהעלות חיל הכשדים מעל ירושלם מפני חיל ל̇ ומל
פרעה׃ והוה כד אסתלקא משרית כסדאי מעל ירושלם מן קדם
משרית פרעה׃ ויצא ירמיהו מירושלם ללכת
ארץ בנימן לחלק משם בתוך העם׃ ל̇ ומס
ונפק ירמיה מירושלם למיזל
לארע שיבט בנימין לפלגא אחסנתא דאית ליה תמן בגו עמא׃
ויהי הוא בשער בנימן ושם בעל פקדת ושמו יראיה בן שלמיה ב̇ מל
בן חנניה ויתפש את ירמיהו הנביא לאמר אל הכשדים אתה נפל ואנון בלשנ̇

יראייה ב̇ מל בענינ̇ וסימנ̇ ושמו יראייה בן שלמיה בן חננה ויתפש יראייה בירמיהו ואנון בעני̇

והוה הוא בתרע שיבט בנימן ותמן גברא ממנא ושמיה יראיה בר
שלמיה בר חנניה ואחד ית ירמיה נביא למימר לכסדאי את משתמע
ויאמר ירמיהו שקר אתה אומר אינני נפל על הכשדים ולא שמע
ב׳ מל׳ אליו ויתפש יראיה בירמיהו ויבאהו אל השרים ואמר ירמיה שקרא
את אמר לית אנא משתמע לכסדאי ולא קביל מניה ואחד יראיה
ב׳ בירמיה ואיתיה לות רברביא ויקצפו השרים על ירמיהו והכו
ב׳ מל׳ אתו ונתנו אתו בית האסור בית יהונתן הספר כי אתו עשו לבית
בספ׳ הכלא ורגיזו רברביא על ירמיה ומחו יתיה ויהבו יתיה בית
אסירי בית יהונתן ספרא ארי יתיה עבדו לבית אסירי כי בא ירמיהו
ל׳ אל בית הבור ואל החניות וישב שם ירמיהו ימים רבים ארי על
ירמיה לבית אסירי ולגיו מן חנותא ויתיב ירמיה יומין סגיאין
ג׳ וישלח המלך צדקיהו ויקחהו וישאלהו המלך
בביתו בסתר ויאמר היש דבר מאת יהוה ויאמר ירמיהו יש
ויאמר ביד מלך בבל תנתן ושלח מלכא צדקיה ודבריה ושאליה
מלכא בביתיה בסתרא ואמר האית פתגמא מן ק׳ ש׳ ואמר ירמיה
אית ואמר ביד מלכא דבבל תתמסר ויאמר ירמיהו אל המלך
ב׳ יב׳ מל׳ צדקיהו מה חטאתי לך ולעבדיך ולעם הזה כי נתתם אותי אל
בספ׳ בית הכלא ואמר ירמיה למלכא צדקיה מא חבית לך ולעבדך
ואיה ק׳ ולעמא הדין ארי יהבתון יתי לבית אסירי ואיו נביאיכם אשר
נבאו לכם לאמר לא יבא מלך בבל עליכם ועל הארץ הזאת
חס׳ בספ׳ ואן נבייכון דשקרא דאתנביאו לכון למימר לא ייתי מלכא

וישאלהו ג׳ וסימנ׳ האיש לאמר מה תבקש וילכד נער וישלח המלך צדקיהו ׳ קדמא׳ בג׳ ושני׳ בנבי׳

דבבל עליכון ועל ארעא הדא׃ ועתה שמע נא אדני המלך תפל נא ל̇
תחנתי לפניך ואל תשבני בית יהונתן הספר ולא אמות שם׃ וכען חס
שמע כען רבוני מלכא תתקבל כען בעותי קדמך ולא תתיבינני ה̇
לבית יהונתן ספרא ולא אמות תמן׃ ויצוה המלך צדקיהו ויפקדו ג̇ ב̇
את ירמיהו בחצר המטרה ונתן לו ככר לחם ליום מחוץ האפים עד רגשי
תם כל הלחם מן העיר וישב ירמיהו בחצר המטרה׃ ופקיד מלכא
צדקיה ופקדו ית ירמיה בדרת בית אסיריא ויהבין ליה פתא דלחמא
ליומא משוק נחתומיא עד דשלים כל לחמא מן קרתא ויתיב ירמיה
בדרת בית אסיריא׃ וישמע שפטיה בן מתן וגדליהו בן פשחור ו̇ ל̇ לח
ויוכל בן שלמיהו ופשחור בן מלכיה את הדברים אשר ירמיהו מדבר
אל כל העם לאמר׃ ושמע שפטיה בר מתן וגדליה בר פשחור ויוכל
בר שלמיה ופשחור בר מלכיה ית פתגמא דירמיה ממליל עם כל
עמא למימר׃ כה אמר יהוה הישב בעיר הזאת ימות בחרב ברעב
ובדבר והיצא אל הכשדים יחיה והיתה לו נפשו לשלל וחי׃ וחיה ק̇
כדנן אמר יי דיתיב בקרתא הדא יתקטיל בחרבא בכפנא ובמותא
ודיפוק וישתמע לכסדאי ייחי ותהי ליה נפשיה לשיזבא ויתקים׃
כה אמר יהוה הנתן תנתן העיר הזאת ביד חיל
מלך בבל ולכדה׃ כדנן אמר יי אתמסרא תתמסר קרתא הדא ביד
משרית מלכא דבבל ויכבשינה׃ ויאמרו השרים אל המלך יומת
נא את האיש הזה כי על כן הוא מרפא את ידי אנשי המלחמה מב̇ א̇
הנשארים בעיר הזאת ואת ידי כל העם לדבר אליהם כדברים

וזה אשר העושה נשיא אחד ב׳ בו ואמרת אליהם כאלה תעשון ויענה המלך ומאבק הילולו שבעת ושבעת בו וכבש וזה

האלה כי האיש הזה איננו דרש לשלום לעם הזה כי אם לרעה ואמרו
רברביא למלכא יתקטיל כען ית גברא הדין ארי על כין הוא מרשל
ית ידי גברי עבדי קרבא דאשתארו בקרתא הדא וית ידי כל עמא
למללא עמהון כפתגמיא האלין ארי גברא הדין ליתוהי תבע
לשלמא לעמא הדין אהין לבישא ויאמר המלך צדקיהו הנה הוא
בידכם כי אין המלך יוכל להשיב אתכם דבר ואמר מלכא צדקיה
הא הוא מסיר בידכון ארי לית מלכא יכיל לאתבא יתכון פתגמא
ויקחו את ירמיהו וישלכו אתו אל הבור מלכיהו בן המלך אשר
ד̇ בחצר המטרה וישלחו את ירמיהו בחבלים ובבור אין מים כי אם
וכל טיט ויטבע ירמיהו בטיט ונסיבו ית ירמיה ורמו יתיה לגובא דמלכיה
אור׳ בר מלכא דבדרת בית אסיריא ושריכו ית ירמיה באטוניא ובגובא
כות לית מיא אהין טינא ואטבע ירמיה בטינא וישמע עבד מלך הכושי
בממ איש סריס והוא בבית המלך כי נתנו את ירמיהו אל הבור והמלך
ג̇ יושב בשער בנימן ושמע עבדא דמלכא צדקיה גבר רב והוא
בבית מלכא ארי יהבו ית ירמיה לגובא ומלכא יתיב בתרע שבט
בנימן ויצא עבד מלך מבית המלך וידבר אל המלך לאמר ונפק
עבדא דמלכא מבית מלכא ומליל עם מלכא למימר אדני המלך
ג̇ הרעו האנשים האלה את כל אשר עשו לירמיהו הנביא את אשר
וישמעו השליכו אל הבור וימת תחתיו מפני הרעב כי אין הלחם עוד בעיר
כל רבוני מלכא אבאישו גבריא האלין ית כל דעבדו לירמיה נביא
יושבי ית דרמוהי לגובא כבר מית באתריה מן קדם כפנא ארי לית

לחמא עוד בקרתא׃ ויצוה המלך את עבד מלך הכושי לאמר קח
בידך מזה שלשים אנשים והעלית את ירמיהו הנביא מן הבור בטרם
ימות׃ ופקיד מלכא ית עבדא דמלכא צדקיה למימר דבר עמך מכא
תלתין גברין ותסיק ית ירמיה נביא מן גובא עד לא ימות׃ ויקח עבד
מלך את האנשים בידו ויבא בית המלך אל תחת האוצר ויקח משם
בלויי סחבות ובלוי מלחים וישלחם אל ירמיהו אל הבור בחבלים׃
ודבר עבדא דמלכא ית גבריא עמיה ועל לבית מלכא לתחות
אוצרא ונסיב מתמן בלאי טפסן ובלאי שחקן ושרבינון לות
ירמיה לגובא באטוניא׃ ויאמר עבד מלך הכושי אל ירמיהו שים
נא בלואי הסחבות והמלחים תחת אצלות ידיך מתחת לחבלים
ויעש ירמיהו כן׃ ואמר עבדא דמלכא צדקיה לירמיה שו כען
בלאי טפסן ושחקן תחות מרבקי ידך מלרע לאטוניא ועבד
ירמיה כן׃ וימשכו את ירמיהו בחבלים ויעלו אתו מן הבור וישב
ירמיהו בחצר המטרה׃ ונגדו ית ירמיה באטוניא ואסיקו יתיה מן
גובא ויתיב ירמיה בדרת בית אסיריא׃ וישלח
המלך צדקיהו ויקח את ירמיהו הנביא אליו אל מבוא השלישי
אשר בבית יהוה ויאמר המלך אל ירמיהו שאל אני אתך דבר אל
תכחד ממני דבר׃ ושלח מלכא צדקיה ודבר ית ירמיה נביא לותיה
למעלנא תליתאה דבבית מקדשא דיי׳ ואמר מלכא לירמיה שאיל
אנא יתך פתגמא לא תכסא מני פתגם׃ ויאמר ירמיהו אל צדקיהו
כי אגיד לך הלא המת תמיתני וכי איעצך לא תשמע אלי׃ ואמר

כ״ג
ותחיתה ב׳ חד כת׳ וו דמטע וה׳ בסו וחד כת׳ יו׳ באמצ׳ וסימנה וחיית ורבית וחיית כת׳ אתה וביגך וחיתה

ירמיה לצדקיה ארי אחוי לך הלא מקטל תקטלנני וארי אמלכינך
אל ירמיהו את כה ולא קרי ואתן ח׳ — לא תקביל מני׃ וישבע המלך צדקיהו בסתר לאמר חי יהוה את
אשר עשה לנו את הנפש הזאת אם אמיתך ואם אתנך ביד האנשים
האלה אשר מבקשים את נפשך׃ וקיים מלכא צדקיה לירמיה בסתא
למימר קיים הוא ש׳ ית דקיים לנא ית נפשתא האלין אם אקטלינך
ואם אמסרינך ביד גבריא האלין דבען למקטלך׃
ויאמר ירמיהו אל צדקיהו כה אמר יהוה אלהי צבאות אלהי
ז׳ ב׳ נפשי — ישראל אם יצא תצא אל שרי מלך בבל וחיתה נפשך והעיר הזאת
ב׳ בבל מחלפ — לא תשרף באש וחיתה אתה וביתך׃ ואמר ירמיה לצדקיה כדנן אמר
ש׳ אלהי צבאות אלהא דישראל אם מיפק תפוק לות רברבי מלכא דבבל
ותתקיים נפשך וקרתא הדא לא תתוקד בנורא ותיחי את ואנש ביתך׃
ג׳ — ואם לא תצא אל שרי מלך בבל ונתנה העיר הזאת ביד הכשדים
בעבדה לנערים העיר — ושרפוה באש ואתה לא תמלט מידם׃ ואם לא תפוק לות רברבי מלכא
דבבל ותתמסר קרתא הדא בידא דכסדאי ויוקדונה בנורא ואת לא
תשתיזב מידהון׃ ויאמר המלך צדקיהו אל
ירמיהו אני דאג את היהודים אשר נפלו אל הכשדים פן יתנו אתי
בידם והתעללו בי׃ ואמר מלכא צדקיה לירמיה אנא דחיל מן יהודאי
דאשתמעו לכסדאי דלמא ימסרון יתי בידהון ויתלעבון בי׃ ויאמר
ירמיהו לא יתנו שמע נא בקול יהוה לאשר אני דבר אליך וייטב
ג׳ — לך ותחי נפשך׃ ואמר ירמיה לא ימסרון קביל כען למימרא דש׳
דאנא ממליל עמך וייטב לך ותתקיים נפשך׃ ואם מאן אתה לצאת

ח׳ כה ולא קרי וסימנה׳ נא את ידך חמש דנגב אם אם אם אם ׳ ותלופ׳ נ׳ דקר׳ ולא כת׳ וסימנה׳ בני איש פרת כם בנו

זה הדבר אשר הראני יהוה׃ ואם מסריב את למפק דין פתגמא דאחזני
יי׳׃ והנה כל הנשים אשר נשארו בבית מלך יהודה מוצאות אל שרי
מלך בבל והנה אמרת הסיתוך ויכלו לך אנשי שלמך הטבעו בבץ
רגלך נסגו אחור׃ והא כל נשיא דאשתארא בבית מלך שבטא דבית
יהודה מתפקן לות רברבי מלכא דבבל ואנין אמרן אטעיוך ויכילו
לך אנש שלמך אשתקעא בכהתא רגלך אסתחרא לאחורא׃ ואת
כל נשיך ואת בניך מוצאים אל הכשדים ואתה לא תמלט מידם
כי ביד מלך בבל תתפש ואת העיר הזאת תשרף באש׃ וית כל נשך
וית בנך מתפקין לות כסדאי ואת לא תשתיזב מידהון ארי ביד
מלכא דבבל תתאחד וית קרתא הדא תתוקד בנורא׃

ויאמר צדקיהו אל ירמיהו איש אל ידע בדברים האלה
ולא תמות׃ ואמר צדקיה לירמיה אנש לא ידע בפתגמיא האלין
ולא תמות׃ וכי ישמעו השרים כי דברתי אתך ובאו אליך ואמרו
אליך הגידה נא לנו מה דברת אל המלך אל תכחד ממנו ולא נמיתך
ומה דבר אליך המלך׃ וארי ישמעון רברביא ארי מלילית עמך
וייתון לותך ויימרון לך חוי כען לנא מא מלילתא עם מלכא לא
תכסי מננא ולא נקטלינך ומא מליל עמך מלכא׃ ואמרת אליהם
מפיל אני תחנתי לפני המלך לבלתי השיבני בית יהונתן למות שם׃
ותימר להון בעו אנא בעי קדם מלכא בדיל דלא לאתבותי לבית יהונתן
לממת תמן׃ ויבאו כל השרים אל ירמיהו וישאלו אתו ויגד להם
ככל הדברים האלה אשר צוה המלך ויחרשו ממנו כי לא נשמע

תשרף ג׳ נחס וסי׳ ואת בשר הפר דמלואים ואת מרכבותיהם ואת העיר הזאת׳׳׳ והשבני השבני ה׳ חס בלש׳ וסי׳ והשבנו

הדבר ואתו כל רברביא לות ירמיהו ושאילו יתיה וחוי להון ככל פתגמיא
האלין דפקיד מלכא ושתיקו מניה ארי לא אשתמע פתגמא וישב
ירמיהו בחצר המטרה עד יום אשר נלכדה ירושלם והיה כאשר
נלכדה ירושלם ויתיב ירמיה בדרת בית אסיריא עד יומא
לט דאתכבישת ירושלם והוה כד אתכבישת ירושלם בשנה התשעית
לצדקיהו מלך יהודה בחדש העשרי בא נבוכדרנצר מלך בבל
הוא וכל חילו אל ירושלם ויצרו עליה בשתא תשיעיתא לצדקיה
מלך שבטא דבית יהודה בירחא עסיראה אתא נבוכדנצר מלכא
דבבל הוא וכל משריתיה לירושלם וצרו עלה בעשתי עשרה שנה
לצדקיהו בחדש הרביעי בתשעה לחדש הבקעה העיר בחדא
עסרי שנין לצדקיה בירחא רביעאה בתשעה לירחא אתרעת
קרתא ויבאו כל שרי מלך בבל וישבו בשער התוך נרגל שראצר
סמגר נבו שר סכים רב סריס נרגל שראצר רב מג וכל שארית
שרי מלך בבל ואתו כל רברבי מלכא דבבל ויתיבו בתרעא מציעאה
נרגל שראצר סמגר נבו שר סכים רב סריס נרגל שראצר רב מג
וכל שאר רברבי מלכא דבבל ויהי כאשר ראם צדקיהו מלך יהודה
וכל אנשי המלחמה ויברחו ויצאו לילה מן העיר דרך גן המלך
בשער בין החמתים ויצא דרך הערבה והוה כד חזנון צדקיה מלך
שבטא דבית יהודה וכל גברי עבדי קרבא וערקו ונפקו בליליא
מן קרתא באורח גינתא דמלכא בתרעא בין שוריא ונפק באורח
מישרא וירדפו חיל כשדים אחריהם וישגו את צדקיהו בערבות

ב ראצר
חס בנו
לשכנהו חק
ראצר

ב
ופי׳
ויאמר
יעקב
ויהי
באשר

ה
חס
בלש׳

וישגו ה חס בליש׳ וסימנה׳ וישבם ויהבר האשגבו מן יששכר והשגבו וישגו צמלב וקדמאה דירמיה

ירחו ויקחו אתו ויעלהו אל נבוכדנאצר מלך בבל רבלתה בארץ חמת
וידבר אתו משפטים ורדפו משריית כסדאי בתריהון ואדביקו ית ויתפשו
צדקיה במישרי ירחו ודברו יתיה ואסקוהי לות נבוכדנצר מלכא
דבבל לרבלת בארעא דחמת ומליל עמיה פתגמי דינין וישחט
מלך בבל את בני צדקיהו ברבלה לעיניו ואת כל חרי יהודה שחט
מלך בבל ונכס מלכא דבבל ית בני צדקיה ברבלה לעינוהי וית כל
רברבי יהודה נכס מלכא דבבל ואת עיני צדקיהו עור ויאסרהו
בנחשתים לביא אתו בבלה וית עיני צדקיה עור ואסריה בשישלן בלישנ׳
דנחש לאובלא יתיה לבבל ואת בית המלך ואת בית העם שרפו דמיתנא
הכשדים באש ואת חומות ירושלם נתצו וית בית מלכא וית בית מהחל
עמא אוקידו כסדאי בנורא וית שורי ירושלם תרעו ואת יתר העם וכל
הנשארים בעיר ואת הנפלים אשר נפלו עליו ואת יתר העם הנשארים לישנ׳
הגלה נבוזראדן רב טבחים בבל וית שאר עמא דאשתארו בקרתא ארי
וית שמיעיא דאשתמעו עלוהי וית שאר עמא דאשתארו אגלי כנ׳
נבוזראדן רב קטוליא לבבל ומן העם הדלים אשר אין להם מאומה
השאיר נבוזראדן רב טבחים בארץ יהודה ויתן להם כרמים ויגבים
ביום ההוא ומן עמא חשיכיא דלית להון מדעם אשאר נבוזראדן
רב קטוליא בארעא דבית יהודה ומנינון למהוי מפלחין בחקלין
ובכרמין ביומא ההוא ויצו נבוכדנאצר מלך בבל על ירמיהו ביד ראצר
נבוזראדן רב טבחים לאמר ופקיד נבוכדנצר מלכא דבבל על ק׳ ראצר
ירמיה ביד נבוזראדן רב קטוליא למימר קחנו ועיניך שים עליו

חדי יהודה ל׳ וסימנ׳ בגלותו את יכוניה בן יהויקים וישחט מלך בבל קדמ׳ מרבים וארבה

ואל תעש לו מאומה רע כי אם כאשר ידבר אליך כן עשה עמו׃
דבדיהי ועינך שוי עלוהי ולא תעביד ליה מדעם ביש אלהין כמא
דימליל עמך כין עביד עמיה׃ וישלח נבוזראדן רב טבחים
ונבושזבן רב סריס ונרגל שראצר רב מג וכל רבי מלך בבל׃ ושלח
נבוזראדן רב קטוליא ונבושזבן רב סריס ונרגל שראצר רב מג
וכל רברבי מלכא דבבל׃ וישלחו ויקחו את ירמיהו מחצר המטרה
ויתנו אתו אל גדליהו בן אחיקם בן שפן להוצאהו אל הבית וישב
בתוך העם׃ ושלחו ודברו ית ירמיה מדרת בית אסיריא ויהבו יתיה
לגדליה בר אחיקם בר שפן לאפקותיה לביתא ויתיב בגו עמא׃
ואל ירמיהו היה דבר יהוה בהיתו עצור בחצר
המטרה לאמר׃ ועם ירמיה הוה פתגם נבואה מן קדם יי כד הוה כלי
בדרת בית אסיריא למימר׃ הלוך ואמרת לעבד מלך הכושי לאמר
כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני מבי את דברי אל העיר
הזאת לרעה ולא לטובה והיו לפניך ביום ההוא׃ איזיל ותימר
לעבדא דמלכא צדקיה למימר כדנן אמר יי צבאות אלהא דישראל
הא אנא מיתי ית פתגמי על קרתא הדא לבישא ולא לטבא ויהון
קדמך ביומא ההוא׃ והצלתיך ביום ההוא נאם יהוה ולא תנתן ביד
האנשים אשר אתה יגור מפניהם׃ ואשיזבנך ביומא ההוא אמר
יי ולא תתמסר ביד גבריא דאת דחיל מן קדמיהון׃ כי מלט
אמלטך ובחרב לא תפל והיתה לך נפשך לשלל כי בטחת בי
נאם יהוה׃ ארי שיזבא אשיזבנך ובחרבא לא תתקטיל ותהי

ג׳ נונין זעירין במק׳ וסימנ׳ בטוע ארץ ובשם יגדל דישעי׳ ונבושזבן דירמיה׳ ונרבן מפריד אלוף ומשלי׳

ויבא נח ופי' מנה׳ ויאמר ויהי מקץ מנוח לכף לאמו הגשה לי ויעש גם הוא ויחרד יעקב בערב דודאים זבחים

לך נפשך לשיזבא ארי אתרחיצתא על מימרי אמר יי׃

הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה אחר שלח
אתו נבוזראדן רב טבחים מן הרמה בקחתו אתו והוא אסור באזקים
בתוך כל גלות ירושלם ויהודה המגלים בבלה׃ פתגם נבואה דהוה
עם ירמיה בתר דשלח יתיה נבוזראדן רב קטוליא מן רמתא כד
דבר יתיה והוא אסיר בעזקיא בגו כל גלות ירושלם ויהודה דאתגליאו
לבבל׃ ויקח רב טבחים לירמיהו ויאמר אליו יהוה אלהיך דבר את
הרעה הזאת אל המקום הזה׃ ודבר רב קטוליא לירמיה ואמר ליה
יי אלהך גזר ית בישתא הדא על אתרא הדין׃ ויבא ויעש יהוה כאשר
דבר כי חטאתם ליהוה ולא שמעתם בקולו והיה לכם דבר הזה׃
ואיתי וקיים יי כמא דמליל ארי חבתון קדם יי ולא קבילתון למימריה
והוה לכון פתגמא הדין׃ ועתה הנה פתחתיך היום מן האזקים אשר
על ידך אם טוב בעיניך לבוא אתי בבל בא ואשים את עיני עליך
ואם רע בעיניך לבוא אתי בבל חדל ראה כל הארץ לפניך אל טוב
ואל הישר בעיניך ללכת שמה לך׃ וכען הא שריתך יומא דין מן
עזקיא דעל ידך אם תקין בעינך למיתי עמי לבבל איתא ואשוי
ית עיני עלך ואם ביש בעינך למיתי עמי לבבל אתמנע חזי כל ארעא
קדמך לדתקין ולדכשר בעינך למיזל לתמן איזיל׃ ועודנו לא
ישוב ושבה אל גדליה בן אחיקם בן שפן אשר הפקיד מלך בבל
בערי יהודה ושב אתו בתוך העם או אל כל הישר בעיניך ללכת לך
ויתן לו רב טבחים ארחה ומשאת וישלחהו׃ ואם ליתאת צבי למתב

ויבא אותי אל פתח חצר צפונה מזרע אמר נא לכהם ויבא אתי שתלו לבלוהינו ויקרא יעבץ קדשי ובשלם אמציהו

ותוב לות גדליה בר אחיקם בר שפן דמני מלכא דבבל בקרויא דבית
יהודה ותיב עמיה בגו עמא או לכל דכשר בעינך למיזל איזיל ומני
ליה רב קטוליא מתנן ומנזבן ושלחיה׃ ויבא ירמיהו אל גדליה בן
אחיקם המצפתה וישב אתו בתוך העם הנשארים בארץ׃ ואתא
ירמיה לות גדליה בר אחיקם למצפיא ויתיב עמיה בגו עמא דאשתארו
בארעא׃ וישמעו כל שרי החילים אשר בשדה
המה ואנשיהם כי הפקיד מלך בבל את גדליהו בן אחיקם בארץ וכי
הפקיד אתו אנשים ונשים וטף ומדלת הארץ מאשר לא הגלו בבלה׃
ושמעו כל רבני חילותא דבחקלא אנון וגבריהון ארי מני מלכא דבבל
ית גדליה בר אחיקם בארעא וארי מני עמיה גבריא ונשיא וטפלא
ומחשיכי עמא דארעא מדלא אתגליאו לבבל׃ ויבאו אל גדליה
המצפתה וישמעאל בן נתניהו ויוחנן ויונתן בני קרח ושריה בן
תנחמת ובני עופי הנטפתי ויזניהו בן המעכתי המה ואנשיהם׃ ואתו
לות גדליה למצפיא וישמעאל בר נתניה ויוחנן ויונתן בני קרח ושריה
בר תנחמת ובני עיפי דמנטופא ויזניה בר מעכת אנון וגבריהון׃ וישבע
להם גדליהו בן אחיקם בן שפן ולאנשיהם לאמר אל תיראו מעבוד
הכשדים שבו בארץ ועבדו את מלך בבל וייטב לכם׃ וקיים להון
גדליה בר אחיקם בר שפן ולגבריהון למימר לא תדחלון מלמפלח
לכסדאי תיבו בארעא ופלחו ית מלכא דבבל וייטב לכון׃ ואני הנני
ישב במצפה לעמד לפני הכשדים אשר יבאו אלינו ואתם אספו יין
וקיץ ושמן ושמו בכליכם ושבו בעריכם אשר תפשתם׃ ואנא האנא

אלין מלין ה׳ צווח׳ זאך ובך וגפנ ודך והבה וויס וזר ותס וטף וכה ולבו ומי ונפב וסוף ועז ופרץ ועתה וקח ורש וש׳ ולך׃

יתיב במצפיא למקם קדם כסדאי דייתון עלנא ואתון כנושו חמרא
ודבילתא ומשחא ושוו במניכון ותיבו בקרויכון דאחדתון: וגם כל
היהודים אשר במואב ובבני עמון ובאדום ואשר בכל הארצות
שמעו כי נתן מלך בבל שארית ליהודה וכי הפקיד עליהם את
גדליהו בן אחיקם בן שפן: ואף כל יהודאי דבמואב ובבני עמון ובאדום
ודבכל מדינתא שמעו ארי שבק מלכא דבבל שארא לדבית יהודה
וארי מני עליהון ית גדליה בר אחיקם בר שפן: וישבו כל היהודים
מכל המקמות אשר נדחו שם ויבאו ארץ יהודה אל גדליהו המצפתה
ויאספו יין וקיץ הרבה מאד: ותבו כל יהודאי מכל אתריא דאתבדרו
לתמן ואתו לארעא דבית יהודה לות גדליה למצפיא וכנשו חמרא
ודבילתא סגי לחדא: ויוחנן בן קרח וכל שרי החילים
אשר בשדה באו אל גדליהו המצפתה: ויוחנן בר קרח וכל רבני חילותא
דבחקלא אתו לות גדליה למצפיא: ויאמרו אליו הידע תדע כי בעליס
מלך בני עמון שלח את ישמעאל בן נתניה להכתך נפש ולא האמין
להם גדליהו בן אחיקם: ואמרו ליה המדע תידע ארי בעליס מלכא
דבני עמון שלח ית ישמעאל בר נתניה למקטלך נפש ולא הימין להון
גדליה בר אחיקם: ויוחנן בן קרח אמר אל גדליהו בסתר במצפה לאמר
אלכה נא ואכה את ישמעאל בן נתניה ואיש לא ידע למה יככה נפש
ונפצו כל יהודה הנקבצים אליך ואבדה שארית יהודה: ויוחנן בר קרח
אמר לגדליה בסתרא במצפיא למימר איזיל כען ואמחי ית ישמעאל
בר נתניה ואנש לא ידע למא יקטלנך נפש ויתבדרון כל דבית יהודה

במדרי יעצב מאומה בטרם בטרם המדבר צפוא יככה בדברים ידבר תבואהו יעבר בער לא ידע ומנר חסר שומר ב׳ בן

דאתכנישו לותך וייבד שארא דבית יהודה: ויאמר גדליהו בן אחיקם
אל יוחנן בן קרח אל תעש את הדבר הזה כי שקר אתה דבר אל תעשה ז
ישמעאל: ואמר גדליה בר אחיקם ליותן בר קרח לא תעביד ית פתגמא
הדין ארי שקרא את ממליל על ישמעא': ויהי כא
בחדש השביעי בא ישמעאל בן נתניה בן אלישמע מזרע המלוכה
ורבי המלך ועשרה אנשים אתו אל גדליהו בן אחיקם המצפתה
ויאכלו שם לחם יחדו במצפה: והוה בירחא שביעאה אתא ישמע'
בר נתניה בר אלישמע מזרעא דמלכותא ורברבי מלכא ועסרא גברין
עמיה לות גדליה בר אחיקם למצפיא ואכלו תמן לחמא כחדא במצפיא:
ויקם ישמעאל בן נתניה ועשרת האנשים אשר היו אתו ויכו את
גדליהו בן אחיקם בן שפן בחרב וימת אתו אשר הפקיד מלך בבל
בארץ: וקם ישמעא' בר נתניה ועסרא גברין דהוו עמיה ומחו ית
גדליה בר אחיקם בר שפן בחרבא וקטל יתיה דמני מלכא דבבל
בארעא: ואת כל היהודים אשר היו אתו את גדליהו במצפה ואת
הכשדים אשר נמצאו שם את אנשי המלחמה הכה ישמעאל: וית
כל יהודאי דהוו עמיה עם גדליה במצפיא וית כסדאי דאשתכחו
תמן ית גברי עבדי קרבא קטל ישמעא': ויהי ביום השני להמית את
גדליהו ואיש לא ידע: והוה ביומא תנינא למקטל ית גדליה ואנש
לא ידע: ויבאו אנשים משכם משלו ומשמרון שמנים איש מגלחי
זקן וקרעי בגדים ומתגדדים ומנחה ולבונה בידם להביא בית יהוה:
ואתו גבריא משכם משילו ומשמרון תמנן גברא כד מגלחין דקניהון

תעשה ז' ער' וסימנה' אם תעשה עמנו רעה כאשר תעשה לשמך שקר אתה דבר תעשה בישראל

ומבזעין לבושיהון ומתהממין וקרבנא ולבונתא בידיהון לאיתאה
לבית מקדשא דשי׳ ויצא ישמעאל בן נתניה לקראתם מן המצפה
הלך הלך ובכה ויהי כפגש אתם ויאמר אליהם באו אל גדליהו בן
אחיקם ונפק ישמעאל בר נתניה לקדמותהון מן מצפיא אזיל מיזל
ובכי והוה כד ערע יתהון ואמר להון עולו לות גדליה בר אחיקם
ויהי כבואם אל תוך העיר וישחטם ישמעאל בן נתניה אל תוך הבור
הוא והאנשים אשר אתו והוה כמיעלהון לגו קרתא ונכסינון ישמע׳
בר נתניה לגו גובא הוא וגבריא דעמיה ועשרה אנשים נמצאו
בם ויאמרו אל ישמעאל אל תמתנו כי יש לנו מטמנים בשדה חטים
ושערים ושמן ודבש ויחדל ולא המיתם בתוך אחיהם ועסרא
גברין אשתכחו בהון ואמרו לישמע׳ לא תקטלננא ארי אית לנא
מטמורין בחקלא חטין וסערין ומשח ודבש ואמתנע ולא קטילנון
בגו אחיהון והבור אשר השליך שם ישמעאל את כל פגרי האנשים
אשר הכה ביד גדליהו הוא אשר עשה המלך אסא מפני בעשא
מלך ישראל אתו מלא ישמעאל בן נתניהו חללים וגובא דרמא
תמן ישמע׳ ית כל פגרי גבריא דקטל ביד גדליה הוא דעבד מלכא
אסא כד צר עלוהי בעשא מלכא דישרא׳ יתיה מלא ישמע׳ בר
נתניה קטילין וישב ישמעאל את כל שארית העם אשר במצפה את
בנות המלך ואת כל העם הנשארים במצפה אשר הפקיד נבוזראדן
רב טבחים את גדליהו בן אחיקם וישבם ישמעאל בן נתניהו וילך
לעבור אל בני עמון ושבא ישמע׳ ית כל שארא דעמא דבמצפיא

בכה ז׳ בליש׳ וסימנהון ותפתח ותראהו וישמע משה עולה ובוכה ויגד ליואב ויאמר חזאל ויצא ישמעאל והתפלל עזרא

125

ית בנת מלכא וית כל עמא דאשתארו במצפיא דמני נבוזראדן רב
קטוליא עם גדליה בר אחיקם ושבנון ישמעאל בר נתניה ואזל למעבר
לות בני עמון׃ וישמע יוחנן בן קרח וכל שרי
החילים אשר אתו את כל הרעה אשר עשה ישמעאל בן נתניה׃
ושמע יוחנן בר קרח וכל רבני חילותא דעמיה ית כל בישתא דעבד
ישמעאל בר נתניה׃ ויקחו את כל האנשים וילכו להלחם עם ישמעאל
בן נתניה וימצאו אתו אל מים רבים אשר בגבעון׃ ודברו ית כל גבריא
ואזלו לאגחא עם ישמעאל בר נתניה ואשכחו יתיה על בריכת מיין
סגיאין דבגבעון׃ ויהי כראות כל העם אשר את ישמעאל את יוחנן
בן קרח ואת כל שרי החילים אשר אתו וישמחו׃ והוה כד חזו כל
עמא דעם ישמעאל ית יוחנן בר קרח וית כל רבני חילותא דעמיה
וחדיאו׃ ויסבו כל העם אשר שבה ישמעאל מן המצפה וישבו וילכו
אל יוחנן בן קרח׃ ואסתחרו כל עמא דשבא ישמעאל מן מצפיא ותבו
ואזלו לות יוחנן בר קרח׃ וישמעאל בן נתניה נמלט בשמנה אנשים
מפני יוחנן וילך אל בני עמון׃ וישמעאל בר נתניה אשתיזב בתמניא
גברין מן קדם יוחנן ואזל לות בני עמון׃ ויקח יוחנן
בן קרח וכל שרי החילים אשר אתו את כל שארית העם אשר השיב
מאת ישמעאל בן נתניה מן המצפה אחר הכה את גדליה בן אחיקם
גברים אנשי המלחמה ונשים וטף וסרסים אשר השיב מגבעון׃ ודבר
יוחנן בר קרח וכל רבני חילותא דעמיה ית כל שארא דעמא דאתיבו מלות
ישמעאל בר נתניה מן מצפיא בתר דקטל ית גדליה בר אחיקם גברין

ל ואנשי יבש
כראות כל העם ויזבחו
חס

וכל שרי ל׳ וסימנה׳ והנו נצב ויוחנן ולא שמע ויקח ויקח וישמע יוחנן והאחשדרפנים והפחות דמגלה

גברי עבדי קרבא ונשיא וטפלא ורברביא דאתיב מגבעון׃ וילכו וישבו
בגרות כמוהם אשר אצל בית לחם ללכת לבוא מצרים׃ ואזלו ויתיבו
בגרות דיהב דוד לכמהם בר ברזלי גלעדאה דבסטר בית לחם למיזל
למיעל למצרים׃ מפני הכשדים כי יראו מפניהם כי הכה ישמעאל
בן נתניה את גדליהו בן אחיקם אשר הפקיד מלך בבל בארץ׃ מן
קדם כסדאי ארי דחילו מן קדמיהון ארי קטל ישמעאל בר נתניה
ית גדליה בר אחיקם דמני מלכא דבבל בארעא׃ ויגשו מב
כל שרי החילים ויוחנן בן קרח ויזניה בן הושעיה וכל העם מקטן
ועד גדול׃ וקריבו כל רבני חילותא ויוחנן בר קרח ויזניה בר הושעיה
וכל עמא מזעירא ועד רבא׃ ויאמרו אל ירמיהו הנביא תפל נא תחנתנו
לפניך והתפלל בעדנו אל יהוה אלהיך בעד כל השארית הזאת כי
נשארנו מעט מהרבה כאשר עיניך ראות אתנו׃ ואמרו לירמיה
נביא תתקבל כען בעותנא קדמך וצלי עלנא קדם ש׳ אלהך על כל שארא
הדין ארי אשתארנא זעיר מסגי כמא דעינך חזין יתנא׃ ויגד לנו
יהוה אלהיך את הדרך אשר נלך בה ואת הדבר אשר נעשה׃ ויחוי לנא
ש׳ אלהך ית אורחא דנהך בה וית פתגמא דנעביד׃ ויאמר אליהם ירמיהו
הנביא שמעתי הנני מתפלל אל יהוה אלהיכם כדבריכם והיה כל
הדבר אשר יענה יהוה אתכם אגיד לכם לא אמנע מכם דבר׃ ואמר
להון ירמיה נביא שמעית׃ ואנא מצלי קדם ש׳ אלהכון כפתגמיכון ויהי כל
פתגמא דיתיב ש׳ יתכון אחוי לכון לא אמנע מנכון פתגם׃ והמה אמרו
אל ירמיהו יהי יהוה בנו לעד אמת ונאמן אם לא ככל הדבר אשר

כדבריכם ג׳ וסימנ׳ גם עתה ותשלחם מתפלל׳ — י׳ הושעיה ב׳ וסימנ׳ ויאמר עזריה ויגשו וילך

ישלחך יהוה אלהיך אלינו כן נעשה ואנון אמרו לירמיה יהי מימרא
דיי בנא לסהיד קשוט ומהימן אם לא ככל פתגמא דישלחנך ייי אלהך
אנחנו ק׳ לותנא כין נעביד אם טוב ואם רע בקול יהוה אלהינו אשר אנו שלחים
אתך אליו נשמע למען אשר ייטב לנו כי נשמע בקול יהוה אלהינו
אם טב ואם ביש למימרא דיי אלהנא לדאנחנא שלחין יתך לקדמוהי
נקביל בדיל דייטב לנא ארי נקביל למימרא דיי אלהנא

ויהי מקץ עשרת ימים ויהי דבר יהוה אל ירמיהו והוה
מסוף עסרא יומין והוה פתגם נבואה מן קדם יי עם ירמיה ויקרא אל
יוחנן בן קרח ואל כל שרי החילים אשר אתו ולכל העם למקטן ועד
גדול וקרא ליוחנן בר קרח ולכל רבני חילותא דעמיה ולכל עמא
למזעירא ועד רבא ויאמר אליהם כה אמר יהוה אלהי ישראל
אשר שלחתם אתי אליו להפיל תחנתכם לפניו ואמר להון כדנן אמר
ייי אלהא דישראל דשלחתון יתי לקדמוהי למכני בעותכון קדמוהי
אם שוב תשבו בארץ הזאת ובניתי אתכם ולא אהרס ונטעתי אתכם
ולא אתוש כי נחמתי אל הרעה אשר עשיתי לכם אם מתב תתבון
בארעא הדא ואבני יתכון ולא אפגר ואקיים יתכון ולא אטלטיל
ארי תביית מן בשתא דעבדית לכון אל תיראו מפני מלך בבל אשר
אתם יראים מפניו אל תיראו ממנו נאם יהוה כי אתכם אני להושיע
אתכם ולהציל אתכם מידו לא תדחלון מן קדם מלכא דבבל דאתון
דחלין מן קדמוהי לא תדחלון מניה אמר יי ארי בסעדכון מימרי
ג׳ למפרק יתכון ולשיזבא יתכון מן ידיה ואתן לכם רחמים ורחם

שלחתם ד׳ וסימנהון ועתה לא אתם שלחתם אתי ... אשר שלחתם אתי אליו כי התעיתם ד׳ למקטן ועד גדול ד׳ למגדול ועד קטן

אתכם והשיב אתכם אל אדמתכם׃ ואתין לכון רחמין וירחים עליכון
ויתיב יתכון לארעכון׃ ואם אמרים אתם לא נשב בארץ הזאת לבלתי
שמע בקול יהוה אלהיכם׃ ואם אמרין אתון לא נתיב בארעא הדא
בדיל דלא לקבלא למימרא דיי אלהכון׃ לאמר לא כי ארץ מצרים נבוא
אשר לא נראה מלחמה וקול שופר לא נשמע וללחם לא נרעב
ושם נשב׃ למימר לא אלהין לארעא דמצרים ניעול דלא נחזי
עבדי קרבא וקל שופרא לא נשמע וללחמא לא נכפן ותמן נתיב׃
ועתה לכן שמעו דבר יהוה שארית יהודה כה אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל אם אתם שום תשמון פניכם לבא מצרים ובאתם לגור
שם׃ וכען בכין קבילו פתגמא דיי שארא דבית יהודה כדנן אמר יי
צבאות אלהא דישראל אם אתון שואה תשוון אפיכון למיעל למצרים
ותיעלון לאתותבא תמן׃ והיתה החרב אשר אתם יראים ממנה שם
תשיג אתכם בארץ מצרים והרעב אשר אתם דאגים ממנו שם ידבק
אחריכם מצרים ושם תמתו׃ ותהי חרבא דאתון דחלין מנה תמן
תדביק יתכון בארעא דמצרים וכפנא דאתון יצפין מנה תמן ידביק
בתריכון ותמן תמותון׃ ויהיו כל האנשים אשר שמו את פניהם
לבוא מצרים לגור שם ימותו בחרב ברעב ובדבר ולא יהיה להם
שריד ופליט מפני הרעה אשר אני מביא עליהם׃ ויהון כל גבריא
דשויאו ית אפיהון למיעל למצרים לאתותבא תמן יתקטלון
בחרבא בכפנא ובמותא ולא יהי להון שאר ומשיזיב מן קדם
בישתא דאנא מיתי עליהון׃ כי כה אמר יהוה

ח פס לא לא לא לא וסי לא תריעה דואלה שמות לאמר לא כי ארץ ואולך אל ההרים לא אכל אחרים לא עשמוהו לא

צבאות אלהי ישראל כאשר נתך אפי וחמתי על ישבי ירושלם כן
תתך חמתי עליכם בבאכם מצרים והייתם לאלה ולשמה ולקללה
ולחרפה ולא תראו עוד את המקום הזה: ארי כדנן אמר יי צבאות
אלהא דישראל כמא דחל רגזי וחמתי על יתבי ירושלם כין יחול רגזי
עליכון במיעלכון למצרים ותהון למומי ולצדו וללוטא ולחסודין
ולא תחזון עוד ית אתרא הדין: דבר יהוה עליכם שארית יהודה
אל תבאו מצרים ידע תדעו כי העדתי בכם היום: גזירת פתגמא דיי
עליכון שארא דבית יהודה לא תיעלון למצרים מדע תדעון ארי
אסהידית בכון יומא הדין: כי התעתים בנפשותיכם כי אתם שלחתם
אתי אל יהוה אלהיכם לאמר התפלל בעדינו אל יהוה אלהינו ככל
אשר יאמר יהוה אלהינו כן הגד לנו ועשינו: ארי אטעיתון בנפשתכון
ארי אתון שלחתון יתי לקדם יי אלהכון למימר צלי עלנא קדם יי אלהנא
וככל דיימר יי אלהנא כין חוי לנא ונעביד: ואגד לכם היום ולא שמעתם
בקול יהוה אלהיכם ולכל אשר שלחני אליכם: וחויתי לכון יומא הדין
ולא קבילתון למימרא דיי אלהכון ולכל דשלחני לותכון: ועתה ידע
תדעו כי בחרב ברעב ובדבר תמותו במקום אשר חפצתם לבוא לגור
שם: וכען מידע תדעון ארי בחרבא בכפנא ובמותא תמותון באתרא
מג דאתרעיתון למיעל לאתותבא תמן: ויהי ככלות
ירמיהו לדבר אל כל העם את כל דברי יהוה אלהיהם אשר שלחו יהוה
אלהיהם אליהם את כל הדברים האלה: והוה כד שיצי ירמיה למללא
עם כל עמא ית כל פתגמיא דיי אלההון דשלחיה יי אלההון לותהון ית

בבאכם ג׳ וחס׳ וסימנה׳ ייק ושכר אל הארץ כן תתך חמתי י בנפשותיכם ב׳ מל׳ וסימנה׳ תשמרו כי התעתם ולמה

כל פתגמיא האלין׃ ויאמר עזריה בן הושעיה
ויוחנן בן קרח וכל האנשים הזדים אמרים אל ירמיהו שקר אתה
מדבר לא שלחך יהוה אלהינו לאמר לא תבאו מצרים לגור שם׃ ואמר
עזריה בר הושעיה ויוחנן בר קרח וכל גבריא רשיעיא אמרין לירמיה
שקרא את מתנבי לא שלחך יי אלהנא למימר לא תיעלון למצרים
לאתותבא תמן׃ כי ברוך בן נריה מסית אתך בנו למען תת אתנו ביד
הכשדים להמית אתנו ולהגלות אתנו בבל׃ ארי ברוך בר נריה מגלי
יתך בנא בדיל למימסר יתנא בידא דכסדאי למקטל יתנא ולאגלאה
לבבל׃ ולא שמע יוחנן בן קרח וכל שרי החילים וכל העם בקול יהוה
לשבת בארץ יהודה׃ ולא קביל יוחנן בר קרח וכל רבני חילותא וכל
עמא למימרא דיי למיתב בארעא דבית יהודה׃ ויקח יוחנן בן קרח
וכל שרי החילים את כל שארית יהודה אשר שבו מכל הגוים אשר
נדחו שם לגור בארץ יהודה׃ ודבר יוחנן בר קרח וכל רבני חילותא ית
כל שארא דבית יהודה דתבו מכל עממיא דאתבדרו לתמן לאתותבא
בארעא דבית יהודה׃ את הגברים ואת הנשים ואת הטף ואת בנות
המלך ואת כל הנפש אשר הניח נבוזראדן רב טבחים את גדליהו בן
אחיקם בן שפן ואת ירמיהו הנביא ואת ברוך בן נריהו׃ ית גבריא וית
נשיא וית טפלא וית בנת מלכא וית כל נפשתא דשבק נבוזראדן
רב קטוליא עם גדליה בר אחיקם בר שפן וית ירמיה נביא וית ברוך
בר נריה׃ ויבאו ארץ מצרים כי לא שמעו בקול יהוה ויבאו עד תחפנחס׃
ואתו לארעא דמצרים ארי לא קבילו למימרא דיי ואתו עד תחפנחס׃

ואת ברוך ב׳ בספ׳ וסימנה׳ שאלו לאמר את הגברים ׃ הושעיה ב׳ וסימנה׳ ויאמר עזריה ויגשו וילך אחריקם

ויהי דבר יהוה אל ירמיהו בתחפנחס לאמר והוה
יב' פתגם נבואה מן ק' יי' עם ירמיה בתחפנחס למימר קח בידך אבנים
ריש' פיק' גדלות וטמנתם במלט במלבן אשר בפתח בית פרעה בתחפנחס לעיני
אנשים יהודים סב בידך אבנין רברבן ותטמרנון בטפיל בבנינא
דבתרע בית פרעה בתחפנחס לעיני גברין יהודאין ואמרת אליהם
כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני שלח ולקחתי את נבוכדראצר
מלך בבל עבדי ושמתי כסאו ממעל לאבנים האלה אשר טמנתי
שפרירו ק' ונטה את שפרורו עליהם ותימר להון כדנן אמר יי' צבאות אלהא
דישראל האנא שלח ודבר ית נבוכדנצר מלכא דבבל עבדי ואשוי ית
כרסוהי עיל מן אבניא האלין דטמרית ויגוד ית אורניה עליהון
ובא ק' ובאה והכה את ארץ מצרים אשר למות למות ואשר לשבי לשבי ואשר
לחרב לחרב וייתי וימחי ית ארעא דמצרים דלמותא למותא ודלשביא
לשביא ודלחרבא לחרבא והצתי אש בבתי אלהי מצרים ושרפם
ד' הזרוע הרשה כבגד מורה ושבם ועטה את ארץ מצרים כאשר יעטה הרעה את בגדו ויצא משם
בשלום ואדליק אישתא בבתי טעות מצראי ויוקידנון וישבינון ויחפי
ית ארעא דמצרים כמא דמתעטיף רעיא בלבושיה ויפוק מתמן בשלם
ג' ושבר את מצבות בית שמש אשר בארץ מצרים ואת בתי אלהי
מצרים ישרף באש ויתבר ית קמת בית שמש דבארעא דמצרים
צ' וית בתי טעות מצראי יוקיד בנורא הדבר אשר
חד חס ויתן מג' המגדו במגדול מ"ל היה אל ירמיהו אל כל היהודים הישבים בארץ מצרים הישבים במגדל
ובתחפנחס ובנף ובארץ פתרס לאמר פתגם נבואה דהוה עם ירמיה

מגד [illegible]

קח יב' ריש פיק' וסימנה' בדבר ... את אהרן וחב' את הלוים וחב' קח מאתם את המטה את האזור ... קח בידך אבנים מפנו [illegible]

על כל יהודאי דיתבין בארעא דמצרים דיתבין במגדול ובתחפנחס
ובמפיס ובארע פתרוס למימר כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל אתם כ״ט
ראיתם את כל הרעה אשר הבאתי על ירושלם ועל כל ערי יהודה צט״ע
והנם חרבה היום הזה ואין בהם יושב כדנן אמר ײ צבאות אלהא צפ״פ
דישראל אתון חזיתון ית כל בישתא דאיתיתי על ירושלם ועל כל קרוא
דבית יהודה ואנין חרבא יומא הדין ולית בהון יתיב מפני רעתם אשר ה׳
עשו להכעסני ללכת לקטר לעבד לאלהים אחרים אשר לא ידעום ריש׳ פ״פ
המה אתם ואבתיכם מן קדם בישתהון דעבדו לארגזא קדמי למהך
לאסקא בוסמין למפלח לטעות עממיא דלא ידעונין אנון אתון
ואבהתכון ואשלח אליכם את כל עבדי הנביאים השכם ושלח
לאמר אל נא תעשו את דבר התעבה הזאת אשר שנאתי ושלחית ח״ב
לותכון ית כל עבדי נביא מקדים ומשלח למימר לא כען תעבדון
ית עיסק תועיבתא הדא דרחיקית ולא שמעו ולא הטו את אזנם
לשוב מרעתם לבלתי קטר לאלהים אחרים ולא קבילו ולא ארכינו
ית אדנהון למתב מבישתהון בדיל דלא לאסקא בוסמין לטעות עממיא
ותתך חמתי ואפי ותבער בערי יהודה ובחצות ירושלם ותהיינה לחרבה
לשממה כיום הזה וחל רגזי וחמתי ודליק בקרויא דבית יהודה ובשוקי
ירושלם והואה לחרבא לצדו כיומא הדין ועתה
כה אמר יהוה אלהי צבאות אלהי ישראל למה אתם עשים רעה
גדלה אל נפשתכם להכרית לכם איש ואשה עולל ויונק מתוך יהודה ח״ב
לבלתי הותיר לכם שארית וכען כדנן אמר ײ אלהי צבאות אלהא דיש׳ זא״ב

מפני ה׳ ריש׳ פ״כ בקרבימ׳ מפני שיבה התוס מפני רעתם מפני הכשדים קטרתם. מפני זעמך וקצפך

למא אתון גרמין בישתא רבתא על נפשתכון לשיצאה לכון גבר ואתתא
עולים ויניק מגו בית יהודה בדיל דלא למשבק לכון שארא׳ להכעסני
במעשי ידיכם לקטר לאלהים אחרים בארץ מצרים אשר אתם באים צ
לגור שם למען הכרית לכם ולמען היותכם לקללה ולחרפה בכל גויי כת׳ יוד
הארץ׳ לארגזא קדמי בעובדי ידיכון לאסקא בסמין לטעות עממיא בספ
בארעא דמצרים דאתון אתן לאתותבא תמן בדיל לשיצאה לכון
ובדיל למהויכון ללוטא ולחסודין בכל עממי ארעא׳ השכחתם את
רעות אבותיכם ואת רעות מלכי יהודה ואת רעות נשיו ואת רעתכם ל׳ חס
ואת רעת נשיכם אשר עשו בארץ יהודה ובחצות ירושלם׳ האתנשיתון בליש׳
ית בישות אבהתכון וית בישות מלכיא דבית יהודה וית בישות נשוהי
וית בישתכון וית בישת נשיכון דעבדו בארעא דבית יהודה ובשוקי
ירושלם׳ לא דכאו עד היום הזה ולא יראו ולא הלכו בתורתי ובחקתי ל׳
אשר נתתי לפניכם ולפני אבותיכם׳ לא פסקו עד יומא הדין ולא בספ
דחילו ולא הליכו באוריתי ובקימי דיהבית קדמיכון וקדם אבהתכון
לכן כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני טו
שם פני בכם לרעה ולהכרית את כל יהודה׳ בכין כדנן אמר יי צבאות ב׳ בפו בספ
אלהא דישראל האנא משוי רגזי בכון לבישא ולשיצאה ית כל דבית בויס לא
יהודה׳ ולקחתי את שארית יהודה אשר שמו פניהם לבוא ארץ מצרים מעפ
לגור שם ותמו כל בארץ מצרים יפלו בחרב ברעב יתמו מקטן ועד ה
גדול בחרב וברעב ימתו והיו לאלה לשמה ולקללה ולחרפה׳ ואסב ית ואדבר
שארא דבית יהודה דשויאו אפיהון למיעל לארעא דמצ׳ לאתותבא מעז

רעותיכם ל׳ חס בליש׳ וסימנ׳ ושבע הפרות הרקות לא תהיה אחרי רבים את רעתכם ואת רעת נשיכם ◦ סימ

תמן ויסופון כלהון בארעא דמצרים יתרמון בחרבא ובכפנא יסופון
מזעירא ועד רבא בחרבא ובכפנא ימותון ויהון למומי לצדו ולווטא
ולחסודין׃ ופקדתי על היושבים בארץ מצרים כאשר פקדתי על
ירושלם בחרב ברעב ובדבר׃ ואסער על דיתבין בארעא דמצרים
כמא דאסערית על ירושלם בחרבא בכפנא ובמותא׃ ולא יהיה פליט
ושריד לשארית יהודה הבאים לגור שם בארץ מצרים ולשוב ארץ
יהודה אשר המה מנשאים את נפשם לשוב לשבת שם כי לא ישובו
כי אם פלטים׃ ולא יהי שאר ומשיזיב לשארא דבית יהודה דאתן
לאתותבא תמן בארעא דמצרים ולמתב לארעא דבית יהודה דאנון
מטען ית נפשהון למתב למתב תמן ארי לא יתובון אלהין משיזבין׃
ויענו את ירמיהו כל האנשים הידעים כי מקטרות
נשיהם לאלהים אחרים וכל הנשים העמדות קהל גדול וכל העם
הישבים בארץ מצרים בפתרוס לאמר׃ ואתיבו ית ירמיה כל גבריא
דידעו ארי מסקן בסמין נשיהון לטעות עממיא וכל נשיא דקימן
קהל רב וכל עמא דיתבין בארעא דמצרים בפתרוס למימר׃ הדבר
אשר דברת אלינו בשם יהוה איננו שמעים אליך׃ פתגמא דמלילתא
עמנא בשמא דיי׳ לית אנחנא צבן לקבלא מינך׃ כי עשה נעשה את
כל הדבר אשר יצא מפינו לקטר למלכת השמים והסך לה נסכים
כאשר עשינו אנחנו ואבתינו מלכינו ושרינו בערי יהודה ובחצות
ירושלם ונשבע לחם ונהיה טובים ורעה לא ראינו׃ ארי מעבד נעביד
ית כל פתגמא דנפק מפומנא לאסקא בסמין לכוכבת שמיא ולנסכא

עד היום הזה ד׳ בספ׳ וסימנה׳ למן היום שמתחוקם לא דכאו וכל שאר דריה כו׳ ועד היום הזה ... בכל המעשים

לה נסכין כמא דעבדנא אנחנא ואבהתנא מלכנא ורברבנא בקרוא
דבית יהודה ובשוקי ירושלם והוינא סבעין לחמא והוינא שרין
שלויא ובשתא לא חזינא׃ ומן אז חדלנו לקטר למלכת השמים
והסך לה נסכים חסרנו כל ובחרב וברעב תמנו׃ ומן עדן דאתמנענא
לאסקא בסמין לכוכבת שמיא ולנסכא לה נסכין חסרנא כולא
ובחרבא ובכפנא ספנא׃ וכי אנחנו מקטרים למלכת השמים ולהסך
לה נסכים המבלעדי אנשינו עשינו לה כונים להעצבה והסך לה
נסכים׃ וארי אנחנא מסקן בסמין לכוכבת שמיא ומנסכן לה נסכין
הבר מגברנא עבדנא לה כרדוטין לטעותא ומנסכן לה נסכין׃
ויאמר ירמיהו אל כל העם על הגברים ועל הנשים
ועל כל העם הענים אתו דבר לאמר׃ ואמר ירמיה לכל עמא לגבריא
ולנשיא ולכל עמא דמתיבין יתיה פתגמא למימר׃ הלא את הקטר
אשר קטרתם בערי יהודה ובחצות ירושלם אתם ואבתיכם מלכיכם
ושריכם ועם הארץ אתם זכר יהוה ותעלה על לבו׃ הלא ית בסמיא
דאסיקתון בקרויא דבית יהודה ובשוקי ירושלם אתון ואבהתכון
מלכיכון ורברביכון ועמא דארעא יתהון דכיר יי וגלי קדמוהי׃
ולא יוכל יהוה עוד לשאת מפני רע מעלליכם מפני התועבת
אשר עשיתם ותהי ארצכם לחרבה ולשמה ולקללה מאין יושב
כהיום הזה׃ והות רעוא קדם יי עוד דלא למשבק מן קדם בישות עובדיכון
מן קדם תועיבתא דעבדתון והות ארעכון לחרבא ולצדו וללוטא
מבלי יתיב כיומא הדין׃ מפני אשר קטרתם ואשר חטאתם ליהוה

סימן קרית חיצות וחיצות השים לך בדמשק׳ וכל ירמיה במ׳ שוטטו בחוצות כב׳ אל תבשרו חוצות חלל חברון שב

ולא שמעתם בקול יהוה ובתרתו ובחקתיו ובעדותיו לא הלכתם על
כן קראת אתכם הרעה הזאת כיום הזה׃ מן קדם דאסיקתון בוסמין
ודחבתון קדם יי ולא קבילתון למימרא דיי ובאוריתיה ובקימוהי ובסהדותיה
לא הליכתון על כין ערעת יתכון בשתא הדא כיומא הדין׃
ויאמר ירמיהו אל כל העם ואל כל הנשים שמעו דבר
יהוה כל יהודה אשר בארץ מצרים׃ ואמר ירמיה לכל עמא ולכל
נשיא קבילו פתגמא דיי כל דבית יהודה דבארעא דמצרים׃ כה אמר
יהוה צבאות אלהי ישראל לאמר אתם ונשיכם ותדברנה בפיכם
ובידיכם מלאתם לאמר עשה נעשה את נדרינו אשר נדרנו לקטר
למלכת השמים ולהסך לה נסכים הקים תקימנה את נדריכם ועשה
תעשינה את נדריכם׃ כדנן אמר יי צבאות אלהא דישראל למימר אתון
ונשיכון וגזרתון בפומכון וברעותכון קיימתון למימר מעבד נעביד
ית נדרנא דנדרנא לאסקא בסמין לכוכבת שמיא ולנסכא לה נסכין
אקמא תקימון ית נדריכון ומעבד תעבדון ית נדריכון׃ לכן שמעו
דבר יהוה כל יהודה הישבים בארץ מצרים הנני נשבעתי בשמי הגדול
אמר יהוה אם יהיה עוד שמי נקרא בפי כל איש יהודה אמר חי אדני
יהוה בכל ארץ מצרים׃ בכין קבילו פתגמא דיי כל דבית יהודה דיתבין
בארעא דמצרים האנא קיימית בשמי רבא אמר יי אם יהי עוד
שמי מתקרי בפום כל אנש יהודה אמר קים הוא יי אלהים בכל ארעא
דמצרים׃ הנני שקד עליהם לרעה ולא לטובה ותמו כל איש יהודה
אשר בארץ מצרים בחרב וברעב עד כלותם׃ האנא מסער עליהון

ותדברנה ב׳ ובימינה׳ ובעג׳ מותה לפני המלך בפיכם ובידיכם ׳ ולהסך ג׳ וכ׳ ומן אל ושלמה פילג אתם ונשיכם

לבישא ולא לטבא ויסופון כל אנש יהודה בארעא דמצרים בחרבא
ובכפנא עד דישתיצון ופליטי חרב ישבון מן ארץ מצרים ארץ יהודה
מתי מספר וידעו כל שארית יהודה הבאים לארץ מצרים לגור שם
דברי מי יקום ממני ומהם ומשיזבי חרבא יתובון מן ארעא דמצרים
לארעא דבית יהודה עם דמנין וידעון כל שארא דבית יהודה דאתן
לארעא דמצרים לאתותבא תמן פתגם דמן יתקיים אם דילי ואם
דילהון ׃ וזאת לכם האות נאם יהוה כי פקד אני עליכם במקום הזה
למען תדעו כי קום יקומו דברי עליכם לרעה ׃ ודא לכון אתא אמר
יי ארי מסער אנא עליכון באתרא הדין בדיל דתדעון ארי אתקימא
יתקימון פתגמי עליכון לבישא ׃ כה אמר יהוה הנני
נתן את פרעה חפרע מלך מצרים ביד איביו וביד מבקשי נפשו
כאשר נתתי את צדקיהו מלך יהודה ביד נבוכדראצר מלך בבל
איבו ומבקש נפשו ׃ כדנן אמר יי הא אנא מסר ית פרעה חבירא מלכא
דמצרים ביד בעלי דבבוהי וביד דבען למקטליה כמא דמסרית ית
צדקיה מלך שבטא דבית יהודה ביד נבוכדנצר מלכא דבבל בעיל
דבביה ודבעא למקטליה ׃ הדבר אשר דבר
מה ירמיהו הנביא אל ברוך בן נריה בכתבו את הדברים האלה על ספר
מפי ירמיהו בשנה הרבעית ליהויקים בן יאשיהו מלך יהודה לאמר ׃
פתגם נבואה דאתנבי ירמיה נביא על ברוך בר נריה כד כתב ית
פתגמיא האלין על ספרא מפומא דירמיה בשתא רביעתא ליהויקים
בר יאשיה מלך שבטא דבית יהודה למימר ׃ כה אמר יהוה אלהי ישראל

סימ׳ והקריב המקריב ונבי׳ וכתיבי רבעית כת׳ שאר׳ זאור׳ רביעה כת׳ ויין לנסך רביעית הרימון מל׳ ולענין

עליך ברוך׃ כדנן אמר יי אלהא דישראל עלך ברוך׃ אמרת אוי נא לי כי
יסף יהוה יגון על מכאבי יגעתי באנחתי ומנוחה לא מצאתי׃ אמרתא
וי כען לי ארי אוסיף יי דוון על תברי לאיתי בתנחתי ונבואה לא
אשכחית׃ כה תאמר אליו כה אמר יהוה הנה אשר בניתי אני הרס ואת
אשר נטעתי אני נתש ואת כל הארץ היא׃ אכדין תימר ליה כדנן אמר
יי הא דבניתי אנא אפגר וית דקיימית אנא אטלטיל וית כל ארעא
דישראל דילי היא׃ ואתה תבקש לך גדלות אל תבקש כי הנני מביא
רעה על כל בשר נאם יהוה ונתתי לך את נפשך לשלל על כל המקמות
אשר תלך שם׃ ואת בעי לך רברבן לא תבעי ארי הא אנא מיתי בשתא
על כל בסרא אמר יי ואתין לך ית נפשך לשיזבא על כל אתריא
דתהך לתמן׃ אשר היה דבר יהוה אל ירמיהו
הנביא על הגוים׃ דהוה פתגם נבואה מן קדם יי עם ירמיה נביא על כל מו
עממיא׃ למצרים על חיל פרעה נכו מלך מצרים אשר היה על נהר
פרת בכרכמש אשר הכה נבוכדראצר מלך בבל בשנת הרביעית
ליהויקים בן יאשיהו מלך יהודה׃ למצרים על משרית פרעה חגירא
מלכא דמצרים דהוה על פרת בכרכמיש דמחא נבוכדנצר מלכא
דבבל בשתא רביעיתא ליהויקים בר יאשיה מלך שבטא דבית יהודה׃
ערכו מגן וצנה וגשו למלחמה׃ סדרו עגילין ותריסין ואתקרבו לאגחא
קרבא׃ אסרו הסוסים ועלו הפרשים והתיצבו בכובעים מרקו הרמחים
לבשו הסרינת׃ טקיסו סוסותא ויסקון פרשיא ויתעתדון בקולסיא
צחצחו מורניתא לבשו שריניא׃ מדוע ראיתי המה חתים נסגים אחור

גברים

הנסוגים מל׳ ׃ ואסרו ב׳ וריש׳ פיכו וסימנה׳ הסוסים ועלו חב׳ בעבותים ׃ חתים ב׳ וסי׳ מדוע ראיתי קשת

וגבוריהם יכתו ומנוס נסו ולא הפנו מגור מסביב נאם יהוה׃ מה דין חזיתי
אנון תבירין מסתחרין לאחרא וגבריהון תבירין ומערק ערקין ולא
מתפנן למקם מן קדם דקטלין בחרבא דמתכנשין עליהון מסחור
סחור אמר יי׃ אל ינוס הקל ואל ימלט הגבור צפונה על יד נהר פרת
כשלו ונפלו׃ לא יערוק דקליל ולא ישתיזב דגבר בארע צפונא על כיף
נהרא פרת אתקילו ונפלו׃ מי זה כיאר יעלה כנהרות יתגעשו מימיו׃ מן
דין דסליק במשריתיה כעננא דסליק וחפי ית ארעא כמבוע דמין
דמטרפין מוהי׃ מצרים כיאר יעלה וכנהרות יתגעשו מים ויאמר
אעלה אכסה ארץ אבידה עיר וישבי בה׃ פרעה מלכא דמצרים דסליק
במשריתיה כעננא דסליק וחפי ית ארעא וכמבוע דמין דמטרפין מוהי
ואמר אסק אחפי ארעא ומלאה אוביד קרויא ודיתבין בהון׃ עלו
הסוסים והתהללו הרכב ויצאו הגבורים כוש ופוט תפשי מגן ולודים תפשי
דרכי קשת׃ יסקון סוסותא וישתגשן רתיכיא ויפקון גבריא כושאי
ופוטאי אחדי תריסין ולודאי דנגדין ומחן בקשתא׃ והיום ההוא
לאדני יהוה צבאות יום נקמה להנקם מצריו ואכלה חרב ושבעה ורותה
מדמם כי זבח לאדני יהוה צבאות בארץ צפון אל נהר פרת׃ ויומא
ההוא קדם יי אלהים צבאות יום פורענותא לאתפרעא מסנאי עמיה
ותקטיל חרבא ותסבע ותרוי מדמהון ארי קטלא קדם יי אלהים צבאות
בארע צפונא על נהרא פרת׃ עלי גלעד וקחי צרי בתולת בת מצרים
לשוא הרביתי רפאות תעלה אין לך׃ סקי לגלעד וסבי שעף מלכות
כנשתא דמצרים לא להנאה אסגית סממנין אסו לא סליקת ליך׃

אעלה ה̄ פס̄ וסימנ׳ אמר מלאכא לאתתיה דארונה אריך למבניה קטורתא בית שלם

שמעו גוים קלונך וצוחתך מלאה הארץ כי גבור בגבור כשלו יחדיו ג
נפלו שניהם׃ שמעו עממיא קלניך וצוחתיך אתמליאת ארעא ארי ריש׳ מ׳ פ״ס
גיבר בגיבר אתקילו כחדא אתקטלו תרויהון׃ הדבר
אשר דבר יהוה אל ירמיהו הנביא לבוא נבוכדראצר מלך בבל להכות
את ארץ מצרים׃ פתגם נבואה דמליל יי עם ירמיה נביא למיתי נבוכד
מלכא דבבל למחי ית ארעא דמצרים׃ הגידו במצרים והשמיעו
במגדול והשמיעו בנף ובתחפנחס אמרו התיצב והכן לך כי אכלה צ
חרב סביביך׃ חוו במצרים ובסרו במגדול ובסרו במפיס ובתחפנחס חד מל׳
אימרו אזדרזו ואתקן לך ארי קטילת חרבא סחרניך׃ מדוע נסחף זחד
אביריך לא עמד כי יהוה הדפו׃ מדין אתברו גיבריך לא יכילו למקם מל׳ צ
ארי יי תבירינון׃ הרבה כושל גם נפל איש אל רעהו ויאמרו קומה
ונשבה אל עמינו ואל ארץ מולדתנו מפני חרב היונה׃ אסגיאו מתקליהון חס
אף אשתמעו גבר לחבריה ואמרו קומו ונתוב לעמנא ולארע ילדותנא
מן קדם חרב סנאה דהיא כחמר מרויא׃ קראו שם פרעה מלך מצרים
שאון העביר המועד׃ זמינו לתמן פרעה מלכא דמצרים דסגיאן
אתרגושתיה מעדי זמניא׃ חי אני נאם המלך יהוה צבאות שמו כי
כתבור בהרים וככרמל בים יבוא׃ קיים אנא אמר מלכא יי צבאות
שמו ארי כמא דיציב פתגמא דתבור אית בטוריא וככרמלא בימא
כין ייתי תבריה׃ כלי גולה עשי לך יושבת בת מצרים כי נף לשמה
תהיה ונצתה מאין יושב׃ מני גלותא אתקיני ליך מלכות כנשתא דמצ
ארי מפיס לצדו תהי ותצדי מבלי יתיב׃ עגלה יפה פיה מצרים קרץ תרי מל׳ והיא

שמעו ב׳ ריש׳ פס׳ וסימנ׳ עמים ירגזון גוים קלונך וצוחתך כי נאנחה אני חד בת׳ וחד בנב׳ וחד

מצפון בא באו מלכו יאיא הות מצרים עממין קטולין מצפונא ייתון
עלה: גם שכריה בקרבה כעגלי מרבק כי גם המה הפנו נסו יחדו לא
עמדו כי יום אידם בא עליהם עת פקדתם: אף רברבהא בגוה כעגלי
רבקא ארי אף אנון אתפניאו ערקו כחדא לא יכילו למקם ארי יום
תברהון אתא עליהון עדן סעורן בישתהון: קולה כנחש ילך כי בחיל
ילכו ובקרדמות באו לה כחטבי עצים: קל ניקוש זיניהון כחיוון
זחלין ארי במשרין יהכון עליהון וכמא דעלין בכשילין למקץ
אעי חורשא: כרתו יערה נאם יהוה כי לא יחקר כי רבו מארבה ואין להם מספר:
שיצו רברבהא אמר יי ארי לית להון סוף ארי סגיאין מגובא ולית
להון מנין: הובישה בת מצרים נתנה ביד עם צפון: בהיתת מלכות
מצרים אתמסרת ביד עמא דאתא עלה מצפונא: אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל הנני פוקד אל אמון מנא ועל פרעה ועל מצרים ועל
אלהיה ועל מלכיה ועל פרעה ועל הבטחים בו: אמר יי צבאות אלהא
דישראל האנא מסער על אתר גושת אלכסנדריא ועל פרעה ועל
מצרים ועל טעותהא ועל מלכהא ועל פרעה ועל דמתרחצין עלוהי:
ונתתים ביד מבקשי נפשם וביד נבוכדראצר מלך בבל וביד עבדיו
ואחרי כן תשכן כימי קדם נאם יהוה: ואמסרנון ביד דבען למקטל
להון וביד נבוכדנצר מלכא דבבל וביד עבדוהי ובתר כין תשרי
כיומי קדם אמר יי: ס ואתה אל תירא עבדי יעקב
ואל תחת ישראל כי הנני מושיעך מרחוק ואת זרעך מארץ שבים
ושב יעקוב ושקט ושאנן ואין מחריד: ואת לא תדחל עבדי יעקב

לא יחקר כי רבו

מרבק ב̇ וסימנ̇ ולאשה שבריה ובשתם ועגלים · אמר יי ב̇ ריש̇ פיס̇ וסי̇ אם לא אל אמון מנא מבשן אשיב

ולא תתכר ישראל ארי האנא פריק לך מרחיק וית בנך מארע גלותהון
ויתובון דבית יעקב וישקטון וישרון לרחצן ולית דמניד אתה אל
תירא עבדי יעקב נאם יהוה כי אתך אני כי אעשה כלה בכל הגוים
אשר הדחתיך שמה ואתך לא אעשה כלה ויסרתיך למשפט ונקה
לא אנקך׃ את לא תדחל עבדי יעקב אמר יי ארי בסעדך מימרי
ארי אעביד גמירא בכל עממיא דאגליתך לתמן ועמך לא אעביד
גמירא ואיתי עלך יסורין לאלפותך ברם בדין חסוך ושיצאה לא
אשיצינך׃ אשר היה דבר יהוה אל ירמיהו הנביא
אל פלשתים בטרם יכה פרעה את עזה׃ דהוה פתגם נבואה מן קדם יי מז
עם ירמיה נביא על פלשתאי עד לא ייתי פרעה וימחי ית יתבי עזה׃
כה אמר יהוה הנה מים עלים מצפון והיו לנחל שוטף וישטפו ארץ
ומלואה עיר וישבי בה וזעקו האדם והילל כל יושב הארץ׃ כדנן
אמר יי הא עממיא אתן מצפונא ויהון כנחל מגבר ויבזון ארעא
ומלאה קרויא ודיתבין בהון ויצוחון בני אנשא ויילילון כל יתבי
ארעא׃ מקול שעטת פרסות אביריו מרעש לרכבו המון גלגליו
לא הפנו אבות אל בנים מרפיון ידים׃ מקל מפסועית פרסת גברוהי
מזיע לרתכוהי אתרגושת גלגלוהי לא מתפנן אבהן לרחמא על
בנין מאתרשלות ידיין׃ על היום הבא לשדוד את כל פלשתים להכרית
לצר ולצידון כל שריד עזר כי שודד יהוה את פלשתים שארית אי
כפתר׃ על יומא דאתי למבז ית כל ארע פלשתאי לשיצאה לצר
ולצידון כל שאר סעיד ארי אביז יי ית ארע פלשתאי שאר נגות

ושאנן ד׳ פת׳ וסימנה׳ ושב יעקוב ושקט וחב׳ שאנן מואב מנעוריו ושאנן מפחד רעה ׳ בתר׳ בכנ׳

פוטקיא׃ באה קרחה אל עזה נדמתה אשקלון שארית עמקם עד
מתי תתגודדי׃ מטת פורענותא ליתבי עזה אתברו אשקלונאי שאר
תקפהון עד אמתי תתהממין׃ הוי חרב ליהוה עד אנה לא תשקטי
האספי אל תערך הרגעי ודמי׃ י״י חרבא דשליחא מן קדם י״י עד אמתי
לא תנוחין אתכנשי לנדנך לבית זמנא תנוחין׃ איך תשקטי ויהוה
צוה לה אל אשקלון ואל חוף הים שם יעדה׃ איכדין תנוחין וי״י פקיד
עלה על אשקלון ועל ספר ימא לתמן מזמנא׃

מח למואב

כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הוי אל נבו כי שדדה הובישה
המשגב וחתה׃ למואב כדנן אמר י״י צבאות אלהא דישראל וי על נבו ארי
אתבזיזת בהיתת אתכבישת קריתים בהיתו מבית רחצנהון ואתברו׃
אין עוד תהלת מואב בחשבון חשבו עליה רעה לכו ונכריתנה מגוי
גם מדמן תדמי אחריך תלך חרב׃ לית עוד תשבחתא למואב בחשבון
חשיבו עלה בישא אמרין איתו ונשיצינה מלמהוי עם אף מדמן
תתברין בתרך יהכון קטולי חרבא׃ קול צעקה מחרנים שד ושבר
גדול׃ קל צוחתא מחרנים בזא ותברא רבא׃ נשברה מואב השמיעו
זעקה צעוריה׃ אתברת מלכות מואב בסרן צוחתא שלטוניהון׃ כי — צעיריה
מעלה הלחית בבכי יעלה בכי במרד חרנים צרי צעקת שבר שמעו׃
ארי מסוקית לוחית כד בכן יסקון בכן ארי במחותית חרנים צוחת תבירי
קרב יבסרון׃ נסו מלטו נפשכם ותהיינה כערוער במדבר׃ ערקו שיזבו
נפשכון והוו כמגדל ערוער דשרן בשכונין במדברא׃ כי יען בטחך
במעשיך ובאוצרתיך גם את תלכדי ויצא כמיש בגולה כהניו ושריו

מעלה ה׳ בליש׳ וסימנה׳ ונסב בית חרון למעלה אדמים מעלה הלחית וחב׳ מעלה הלוים מעלה מנחה

יחד׳ ארי חלף דאתרחיצת באוצרך ובכית גנזך אף את תתאחדין ויפוק
כמוש בגלותא פלחוהי ורברבוהי כחדא ׃ ויבא שדד אל כל עיר ועיר
לא תמלט ואבד העמק ונשמד המישר אשר אמר יהוה ׃ וייתון בזוזין
על כל קרויהון וקריא מנהון לא תשתיזב וייבדון דיתבין בעמקא
וישתיצון דשרין במישרא דאמר יי׳ ׃ תנו ציץ למואב כי נצא תצא
ועריה לשמה תהיינה מאין יושב בהן ׃ אעדו כתרא מן מואב ארי
מגלא תגלי וקרוהא לצדו יהוין מבלי יתיב ׃ ארור עשה מלאכת יהוה
רמיה וארור מנע חרבו מדם ׃ ליט דיעביד עבידא מן קדם יי׳ בנכל
וליט דימנע חרביה מקטול ׃ שאנן מואב מנעוריו ושקט הוא אל
שמריו ולא הורק מכלי אל כלי ובגולה לא הלך על כן עמד טעמו
בו וריחו לא נמר ׃ שלן מואבאי מזעורהון ושקטין אנון על נכסיהון
ולא אתגליאו מאתר לאתר ובגלותא לא הליכו על כין אוריכו שליוא
נכסיהון כחמרא דנסיד על שמריה ורחיה לא פגי

לכן הנה ימים באים נאם יהוה ושלחתי לו צעים וצעהו
וכליו יריקו ונבליהם ינפצו ׃ בכין הא יומיא אתן אמר יי׳ ואשלח עליהון
בזוזין ויבזונונון ונכסיהון ירוקנון וטוב ארעהון יגמרון ׃ ובש מואב
מכמוש כאשר בשו בית ישראל מבית אל מבטחם ׃ ויבהתון מואבאי
דפלחין לכמוש כמא דבהיתו בית ישראל מבית אל לחצנהון ׃ איך תאמרו
גבורים אנחנו ואנשי חיל למלחמה ׃ איכדין תימרון גיברין אנחנא
וגברין דחילא למעבד קרבא ׃ שדד מואב ועריה עלה ומבחר בחוריו
ירדו לטבח נאם המלך יהוה צבאות שמו ׃ אתבזיזו מואבאי וקרויהון

יחדו ל׳ | בחון | כו׳ מל׳ | חס | ג׳ ב׳ מל׳ וחד חס | יריקו | מל׳ | ג׳ | בטח וחס וחס | ג׳ חס

מנעוריו ג׳ ב׳ מל׳ וחד חס׳ וסימנה׳ כי יצר לב האדם איש מלחמה שאנן מואב מנעוריו ק׳ ...

235

חרובא ושפר עולימיהון יתמסרון לקטלא אמר מלכא יי צבאות
שמו׃ קרוב איד מואב לבוא ורעתו מהרה מאד׃ קריב תברהון דמואבאי
למיתי ובישתהון מוחיא לחדא׃ נדו לו כל סביביו וכל ידעי שמו אמרו איכה
נשבר מטה עז מקל תפארה׃ דוו עלוהי כל סחרנוהי וכל ידעי שמיה
אמרו איכדין אתבר מלך מבאיש שלטון מעיק׃ רדי מכבוד ושבי
בצמא ישבת בת דיבון כי שודד מואב עלה בך שחת מבצריך׃ חותי
מיקרא ותיבי בצחיא מלכות כנשתא דדיבון ארי בזוזין אתו על
מואב סליקו עלך חבילו כרכך׃ אל דרך עמדי וצפי יושבת ערוער
שאלי נס ונמלטה אמרי מה נהיתה׃ על אורחא קומו וסכו יתבין
בערוער שאילו למערקיא ולמשיזביא אימרו מא הוה על תברא
דיכי׃ הביש מואב כי חתה הילילו וזעקי הגידו בארנון כי שדד מואב׃
בהיתו מואבאי ארי אתברו אילילו וצוחו חוו בארנון ארי אתבזיזו
מואבאי׃ ומשפט בא אל ארץ המישר אל חלון ואל יהצה ועל
מופעת׃ ועבדי פורענותא מטו לארע מישרא לחלון וליהץ ועל
מיפעת׃ ועל דיבון ועל נבו ועל בית דבלתים׃ ועל קריתים ועל בית
גמול ועל בית מעון׃ ועל קריות ועל בצרה ועל כל ערי ארץ מואב
הרחקות והקרבות׃ ועל כרבא ועל בצרה ועל כל קרוי ארע מואב
דרחיקין ודקריבין׃ נגדעה קרן מואב וזרעו נשברה נאם יהוה׃
אתקטיפת מרכות מואב ושלטוניהון אתברו אמר יי׃ השכירהו כי
על יהוה הגדיל וספק מואב בקיאו והיה לשחק גם הוא׃ איתא עליהון
עקא ויהון דמן לרויא ארי על עמיה דיי אתרברבו ויגדשון מואבאי

ישבת ח׳ חס׳ וסימ׳ אשר היא בתוך עמי ירושלם במשנה העמק רדי מכבוד חמסי ושארי והנה כל הארץ

באתרהון ויהון לרעיב אף אנון: ואם לוא השחק היה לך ישראל
אם בגנבים נמצאה כי מדי דבריך בו תתנודד: ועל דחדיתון על תבריה יתיר הי
דישראל כד לא חטו לכון כאלו בגנבין אשתכחו ועל דאסגיתון עליהון
פתגמיכון בכין תטלטלון: עזבו ערים ושכנו בסלע ישבי מואב נ נ
והיו כיונה תקנן בעברי פי פחת: שבוקו קרויא ושרו בכיפא יתבי מואב
והוו כיונה דשבקא פום שובכה ונחתא ושריא בארעית גובא: שמענו
גאון מואב גאה מאד גבהו וגאונו וגאותו ורם לבו: שמענא רברבי סימ׳ ב׳
מואב דמתגאן לחדא דרברביהון ומפנקיהון וגיותנותהון ורמות חס
לבהון: אני ידעתי נאם יהוה עברתו ולא כן בדיו לא כן עשו: קדמי בלש׳ כרס
גלן אמר יי עובדי רברביהון ולא תקנין יקריהון לא כדכשר עבדו: זלות
על כן על מואב איליל ולמואב כלה אזעק אל אנשי קיר חרש יהגה: נ
בכין מואבאי מיללין ומואבאי כלהון מצוחין על אנש כרך תקפהון
דוון: מבכי יעזר אבכה לך הגפן שבמה נטישתיך עברו ים עד ים נ
יעזר נגעו על קיצך ועל בצירך שדד נפל: בכין כמא דאיתיתי משריין וכת׳ כן
על יעזר כין איתי קטולין על סבמה מטלטלך גזו עברו ימא עד ים
יעזר מטו על חצדיך ועל קטופיך בזוזין נפלו: ונאספה שמחה וגיל נ
מכרמל ומארץ מואב ויין מיקבים השבתי לא ידרך הידד הידד לא
הידד: ואתכניש ביע וחדוא מכרמלא ומארע מואב וחמר ממעצרא
אבטלית לא יעצרון עיצורין ולא ירימון בקלהון: מזעקת חשבון ג
עד אלעלה עד יהץ נתנו קולם מצער עד חרנים עגלת שלשיה כי גם חשבו׳ ג׳ אטס
מי נמרים למשמות יהיו: מצוחת חשבון עד אלעלה עד יהץ ארימו קלהון מושל

דישעיה גאותו וגאונו ועברתו סימ׳ תנ״נ׳ דירמיהו בבהו ובאונו ובאותו סימ׳ הנה״ שלשיה ב׳ וסימ׳ עגלת ותג

מצער עד חרנים עגלת תלתיה רבתא ארי אף מי נמרים למשמות יהיו׃
ח׳ והשבתי למואב נאם יהוה מעלה במה ומקטיר לאלהיו׃ ואבטיל
מן מואב אמר יי מקריב קרבן על במתא ומסיק בוסמין לטעותיה׃
על כן לבי למואב כחללים יהמה ולבי אל אנשי קיר חרש כחללים
יהמה על כן יתרת עשה אבדו׃ על כין בלבהון מואבאי כבנרא המן
ולבהון על אנש כרך תקפהון כזמר אבובין די על כין שאר נכסיהון
ל׳ ל׳ ל׳ וחד חס וחס דקנו יתבזזון׃ כי כל ראש קרחה וכל זקן גרעה על כל ידים גדדת
כל ועל כל מתנים שק׃ ארי כל סער ריש נתר וכל דקן גלוח על כל סיען
זקן מתהממין ועל כל חרצין שק׃ על כל גגות מואב וברחבתיה כלה
מספד כי שברתי את מואב ככלי אין חפץ בו נאם יהוה׃ על כל
אגריהון דמואבאי וברחובתיהון כלהון עבדין מספדא ארי תברית
מלכות מואב כמנא דלית צרוך ביה אמר יי׃ איך חתה הילילו איך הפנה
ערף מואב בוש והיה מואב לשחק ולמחתה לכל סביביו׃ איכדין
אתברו אלילו איכדין אחזרו קדלהון מואבאי בהיתו ויהון מואבאי
י׳ לחיך ולתבר לכל סחרניהון׃ כי כה אמר יהוה
בדגוא הנה כנשר ידאה ופרש כנפיו אל מואב׃ ארי כדנן אמר יי הא כנשרא
בסק דמשתדי כין יסק מלך במשריתיה וישרי על מואב׃ נלכדה הקריות
ה׳ והמצדות נתפשה והיה לב גבורי מואב ביום ההוא כלב אשה מצרה׃
יתכביש קרתא ומצדתא יתאחדן ויהי לב גיבריהון דמואבאי ביומא
ההוא כלב אתתא דעקא לה בחבלהא׃ ונשמד מואב מעם כי על יהוה
הגדיל׃ וישתיצון מואבאי מלמהוי עם ארי על עמיה דיי אתרברבו׃

כלב ה׳ וסימניה׃ כלב האריה נלכדה הקריות והמצדות הנה כנשר אמר לנביאי ער׳ יען תהק׳

פחד ופחת ופח עליך יושב מואב נאם יהוה׃ דחלא וכומצא ומצודא עלך
יתיב מואב אמר יי׃ הנוס מפני הפחד יפל אל הפחת והעלה מן הפחת
ילכד בפח כי אביא אליה אל מואב שנת פקדתם נאם יהוה׃ דיערוק מן
קדם דחלא יפול לגו כומצא ודיסק מן כומצא יתאחד בסריגתא ארי
איתי עליהון על מואבאי שנת סעורן חוביהון אמר יי׃ בצל חשבון
עמדו מכח נסים כי אש יצא מחשבון ולהבה מבין סיחון ותאכל
פאת מואב וקדקד בני שאון׃ על דאשתמעו ליתבי חשבון גלו
אתק צר חילהון ערקו ארי קדום תקיף כאישא נפק מחשבון ועבדי
קרבא כשלהביתא מבין סיחון וקטילו רברבי מואב ויקירי בני
אתרגושא׃ אוי לך מואב אבד עם כמוש כי לקחו בניך בשבי ובנתיך
בשביה׃ וי לכון מואבאי אבדתון עמא דפלחין לכמוש ארי אדברו
בנך בשביא׃ ושבתי שבות מואב באחרית הימים נאם יהוה עד הנה
משפט מואב׃ ואתיב גלות מואב בסוף יומיא אמר יי׃ עד הכא למעבד
פורענות דין מן מואב׃ לבני עמון כה אמר יהוה
הבנים אין לישראל אם יורש אין לו מדוע ירש מלכם את גד ועמו
בעריו ישב׃ לבני עמון כדנא אמר יי׃ הבנין לית לישראל אם ירית לית
ליה מדין אחסין מלכהון ית ארע גד ועמיה בקרוהי יתיב׃ לכן הנה
ימים באים נאם יהוה והשמעתי אל רבת בני עמון תרועת מלחמה
והיתה לתל שממה ובנתיה באש תצתנה וירש ישראל את ירשיו
אמר יהוה׃ בכין הא יומיא אתן אמר יי׃ ואשמע לרבת בני עמון
יבבות עבדי קרבא ותהי לתיל צדו ויתבי כפרנהא בנורא יתוקדון

ית יוד

ג סבי יצאה

ובנתך בגלותא

בג

אערתיה ב וסימנה׳ השובבה הבטחה ובזזו אוערותיה ׃ — קדמא׳ אערתיה בת׳ בתרא׳ אוערותיה

ויחסנון בית ישראל נכסי עממיא דהוו מחסנין להון אמר יי׳ הילילי חשבון
כי שדדה עי צעקנה בנות רבה חגרנה שקים ספדנה והתשוטטנה
בגדרות כי מלכם בגולה ילך כהניו ושריו יחדיו אילילו יתבי חשבון
אתבזיזת עי צוחו יתבי כפרני רבה אסרו סקין ספודו ואתהממו בסיען
ארי מלכהון בגלותא יהך פלחוהי ורברבוהי כחדא מה תתהללי בעמקים
זב עמקך הבת השובבה הבטחה באצרתיה מי יבא אלי מא את
משתבחא במישרך חרבו תקפך מלכותא טפשתא דמתרחצא בבית
גנזהא אמרא מן ייעול עלי הנני מביא עליך פחד נאם אדני יהוה צבאות
מכל סביביך ונדחתם איש לפניו ואין מקבץ לנדד האנא מיתי עלך
דחלא אמר יי׳ אלהים צבאות מכל סחרנך ותתבדרון גבר לקביל אפוהי
ולית דמכניש למבדריא ואחרי כן אשיב את שבית בני עמון נאם
יהוה ובתר כין אתיב ית גלות בני עמון אמר יי׳ לאדום
כה אמר יהוה צבאות האין עוד חכמה בתימן אבדה עצה מבנים
נסרחה חכמתם לאדום כדנן אמר יי׳ צבאות הלית עוד חכמה בדרומא
פסק מלכא מבניא אתקלקלת חכמתהון נסו הפנו העמיקו לשבת
ישבי דדן כי איד עשו הבאתי עליו עת פקדתיו ערקו גלו ארחיקו
למתב יתבי דדן ארי תבר עשו איתיתי עלוהי עדן סעורן חובוהי אם
בצרים באו לך לא ישאירו עוללות אם גנבים בלילה השחיתו דים
אם חטופין כקטופין אתו עלך לא משארין עוללין אם גנבין בליליא
חבילו מסתהון כי אני חשפתי את עשו גליתי את מסתריו ונחבה לא
יוכל שדד זרעו ואחיו ושכניו ואיננו ארי אנא איתיתי בלושין על

שבות ט׳ דכת׳ שבית וסימנ׳ ומצאתי שבות יהודה פ״לב׳ שבות דבני עמון שבות דעילם פ״מט ושבתי ג׳ בו שבות

עשו גליתי ית מטמורוהי דאם יבעי לאטמרא ולא יכול אתבזיזו
בנוהי ואחוהי וקריבוהי ולית נון עזבה יתמיך אני אחיה ואלמנותיך ל׳ מל׳
עלי תבטחו׃ אתון בית ישר׳ לא תשבקון יתמיכון אנא אקיים
וארמלתכון על מימרי יתרחצן׃ כי כה אמר יהוה
הנה אשר אין משפטם לשתות הכוס שתו ישתו ואתה הוא נקה
תנקה לא תנקה כי שתה תשתה׃ ארי כדנן אמר י׳׳י הא דלא חזא
להון למשתי כסא דלוטא משתא ישתון ואתון מרמן דמזכא תזכון
לא תזכון ארי משתא תשתון׃ כי בי נשבעתי נאם יהוה כי לשמה לחרפה מפרק
לחרב ולקללה תהיה בצרה וכל עריה תהיינה לחרבות עולם׃ ארי סימ׳
במימרי קיימית אמר י׳׳י ארי לצדו לחסודיין לחורב וללוטא תהי
בצרה וכל קרווהא יהוין לחרבה לעלם׃ שמועה שמעתי מאת יהוה
וציר בגוים שלוח התקבצו ובאו עליה וקומו למלחמה׃ בסורא ל׳
שמעית מן קדם י׳׳י ואזגר בעממיא שליח אתכנשו ואיתו עלה וקומו
לאגחא קרבא׃ כי הנה קטן נתתיך בגוים בזוי באדם׃ ארי הא חליש ל׳
יהבתך בעממיא בסיר בבני אנשא׃ תפלצתך השיא אתך זדון לבך ל׳
שכני בחגוי הסלע תפשי מרום גבעה כי תגביה כנשר קנך משם מלין לשון
אורידך נאם יהוה׃ טפשותך אטעיאת יתך רשע לבך דאת דמי נקבה ואמון
לנשרא דשרי בשני כיפא מותביה בתקוף רומא ארי תרים כנשרא לשון זכר
מדורך מתמן במימרי אחתינך אמר י׳׳י׃ והיתה אדום לשמה כל עבר ל׳
עליה ישם וישרק על כל מכותיה׃ ותהי אדום לצדו כל דיעבר עלה כה׳
יכלי ויצור על כל מחתהא׃ כמהפכת סדם ועמרה ושכניה אמר בם׳

ל׳ מלין לשון נקבה ואמון בלש׳ זכר וסימנ׳ נערה נא יציק תפליצתך בההולכי׳ דים ב׳ וסימ׳ והמלאכה

יהוה לא ישב שם איש ולא יגור בה בן אדם׃ כהפיכתא דסדום
ועמרה וקרויהא אמר יי לא יתיב תמן אנש ולא יתותב בה בר
אנש׃ הנה כאריה יעלה מגאון הירדן אל נוה איתן כי ארגיעה
ב׳ אריצנו מעליה ומי בחור אליה אפקד כי מי כמוני ומי יעידני ומי
דאדום זה רעה אשר יעמד לפני׃ הא מלך במשריתיה יסק עליהון כאריא
יועדנו דסליק מרום ירדנא וחאיל דייר רעיין ארי בזמן איתינון עלה
מל׳ ודבר ושלטונין אמני עלה ארי מן כותי ומן דיערעני ולית מלך דאית
יועדני כת׳ ליה תקוף קדמי׃ לכן שמעו עצת יהוה אשר יעץ
ב׳ ומו׳ אל אדום ומחשבתיו אשר חשב אל ישבי תימן אם לוא יסחבום
צעירי הצאן אם לא ישים עליהם נויהם׃ בכין שמעו מלכא דיי
דמלך על אדום ומחשבתיה דחשיב על יתבי ארע דרומא אם לא
יגררון ויקטלון תקיפי עממא אם לא יצדון עליהון מדורהון׃ מקול
נפלם רעשה הארץ צעקה בים סוף נשמע קולה׃ מקל מפלתהון
זעת ארעא צוחתא בימא דסוף אשתמע קלה׃ הנה כנשר יעלה
וידאה ויפרש כנפיו על בצרה והיה לב גבורי אדום ביום ההוא כלב
אשה מצרה׃ הא כנשרא דסליק ומשתדי כין יסק מלך במשריתיה
וישרי על בצרה ויהי לב גבריהון דאדומאי ביומא ההוא כלב
אתתא דעיקא לה בחבלהא׃ לדמשק בושה
ה׳ ל׳ חס׳ וחס׳ חמת וארפד כי שמעה רעה שמעו נמגו בים דאגה השקט לא יוכל׃
לדמשק בהיתו יתבי חמת וארפד ארי בסורא בישא שמעו אתברו
דחלא ויצפא אחדונון הא כנחתי ימא דשקטין ולא יכלין למנח׃

נמגו ב׳ וחס׳ וסימנה׳ כל ישבי כנען כל ישבי הארץ וחב׳ לדמשק בושה חמת וארפד׳ חדמנה בג׳

רָפְתָה דַמֶּשֶׂק הִפְנְתָה לָנוּס וְרֶטֶט הֶחֱזִיקָה צָרָה וַחֲבָלִים אֲחָזַתָּה כַּיּוֹלֵדָה׃
אתרשלו יתבי דמשק אתפניאו למערק ושפלותא אחדתנון עקא
וחבלין אחדונון הא כחבלין ליליתא איך לא עֻזְּבָה עִיר תְּהִלָּה קִרְיַת
מְשׂוֹשִׂי׃ איכדין לא אשתביקת קרתא משבחתא כרכא חדאי׃ לָכֵן
יִפְּלוּ בַחוּרֶיהָ בִּרְחֹבֹתֶיהָ וְכָל אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה יִדַּמּוּ בַּיּוֹם הַהוּא נְאֻם
יְהוָה צְבָאוֹת׃ בכין יתרמון עולימהא ברחובהא וכל גברי עבדי
קרבא יתכרון בעדנא ההוא אמר יי צבאות׃ וְהִצַּתִּי אֵשׁ בְּחוֹמַת דַּמֶּשֶׂק
וְאָכְלָה אַרְמְנוֹת בֶּן הֲדָד׃ ואדליק אישתא בשורי דמשק ותשיצי בירנת
בר הדד׃ לְקֵדָר וּלְמַמְלְכוֹת חָצוֹר אֲשֶׁר הִכָּה נְבוּכַדְרֶאצַּר
מֶלֶךְ בָּבֶל כֹּה אָמַר יְהוָה קוּמוּ עֲלוּ אֶל קֵדָר וְשָׁדְדוּ אֶת בְּנֵי קֶדֶם׃ לקדר
ולמלכות חצור דמחא נבוכדנצר מלכא דבבל כדנן אמר יי קומו סקו
על קדר ובוזו ית בני מדנחא׃ אָהֳלֵיהֶם וְצֹאנָם יִקָּחוּ יְרִיעוֹתֵיהֶם וְכָל
כְּלֵיהֶם וּגְמַלֵּיהֶם יִשְׂאוּ לָהֶם וְקָרְאוּ עֲלֵיהֶם מָגוֹר מִסָּבִיב׃ משכניהון
ועניהון ישבון יריעתהון וכל מניהון וגמליהון יסבון להון ויתכנשון
עליהון דקטלין בחרבא מסחור סחור׃ נֻסוּ נֻּדוּ מְאֹד הֶעְמִיקוּ לָשֶׁבֶת יֹשְׁבֵי
חָצוֹר נְאֻם יְהוָה כִּי יָעַץ עֲלֵיכֶם נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל עֵצָה וְחָשַׁב עֲלֵיהֶם
מַחֲשָׁבָה׃ ערוקו גלו לחדא ארחיקו למתב יתבי חצור אמר יי ארי מלך
עליכון נבוכדנצר מלכא דבבל מילכא וחשיב עליכון מחשבא׃ קוּמוּ
עֲלוּ אֶל גּוֹי שְׁלֵיו יוֹשֵׁב לָבֶטַח נְאֻם יְהוָה לֹא דְלָתַיִם וְלֹא בְרִיחַ לוֹ בָּדָד
יִשְׁכֹּנוּ׃ קומו סקו על עמא דיתבין שליוא שרן לרחצן אמר יי לית
להון דשין ועברין בלחודיהון שרן׃ וְהָיוּ גְמַלֵּיהֶם לָבַז וַהֲמוֹן מִקְנֵיהֶם

ל׳ ס׳ | תהלת | ק׳ כל | ישעיה | תהלות | וכל | ידמ׳ | ו׳ תהלת | ל׳ יג׳ | כב׳ וו | כן | ל׳ ומל׳ | עליכם ק׳ | ל׳ ח׳ | צ׳ | חד | חכ | וחצ | מל׳

בני עבדיך ישכונו מל׳ — והצתי אש ו׳ וסימנה׳ בשעריה בעריה מעריס דמשק ואכלה זדון רבה

לשלל וזרתים לכל רוח קצוצי פאה ומכל עבריו אביא את אידם נאם
יהוה ויהון גמליהון לבזא והמון גיתיהון לעדי ואבדרנון לכל רוח
מקפי פתא ומכל עבריהון איתי ית תברהון אמר יי והיתה חצור למעון
תנים שממה עד עולם לא ישב שם איש ולא יגור בה בן אדם ותהי
חצור למדור ירורין צדו עד עלמא לא יתיב תמן אנש ולא יתותב
בה בר אנש   אשר היה דבר יהוה אל ירמיהו הנביא
אל עילם בראשית מלכות צדקיה מלך יהודה לאמר דהוה פתגם נבו
מן קדם יי עם ירמיה נביא על עילם בריש מלכות צדקיה מלך שבטא
דבית יהודה למימר כה אמר יהוה צבאות הנני שבר את קשת עילם
ראשית גבורתם כדנן אמר יי צבאות האנא תבר ית תקוף עילם ריש כה
גבורתהון והבאתי אל עילם ארבע רוחות מארבע קצות השמים וזרתים
לכל הרחות האלה ולא יהיה הגוי אשר לא יבא שם נדחי עולם ואיתי עילם ק
על עילם ארבע מלכין מארבע רוחי שמיא ואבדרינון לכל רוחתא
האלין ולא יהי עם דלא יהכון לתמן מטלטלי עילם והחתתי את עילם
לפני איביהם ולפני מבקשי נפשם והבאתי עליהם רעה את חרון אפי
נאם יהוה ושלחתי אחריהם את החרב עד כלותי אותם ואתבר ית
עילם קדם בעלי דבביהון וכיד דבען למקטלהון ואיתי עליהון בישאת
תקוף רגזי אמר יי ואגרי בתריהון דקטלין בחרבא עד דאשיצי יתהון
ושמתי כסאי בעילם והאבדתי משם מלך ושרים נאם יהוה ואשוי כרסי
מלכותי בעילם ואוביד מתמן מלך ושלטון אמר יי והיה באחרית הימים
אשוב את שבית עילם נאם יהוה ויהי בסוף יומיא אתיב ית גלות עילם שבות ק

נ

אמר ייי הדבר אשר דבר יהוה אל בבל אל ארץ
כשדים ביד ירמיהו הנביא פתגמא דמליל ייי על בבל על ארע כסדאי
ביד ירמיה נביא הגידו בגוים והשמיעו ושאו נס השמיעו אל תכחדו
אמרו נלכדה בבל הביש בל חת מרדך הובישו עצביה חתו גלוליה
חוו בעממיא ובסרו וזקופו אתא בסרו לא תמנעון אימרו אתכבישת
בבל בהיתו דפלחין לביל אתברו דפלחין למרודך בהיתו צלמנהא
אתברא טעותהא כי עלה עליה גוי מצפון הוא ישית את ארצה לשמה
ולא יהיה יושב בה מאדם ועד בהמה נדו הלכו ארי סליק עלה עם
מצפונא הוא ישוי ית ארעה לצדו ולא יהי יתיב בה מאנשא ועד
בעירא אטלטלו גלו בימים ההמה ובעת ההיא נאם יהוה יבאו בני
ישראל המה ובני יהודה יחדו הלוך ובכו ילכו ואת יהוה אלהיהם
יבקשו ביומיא האנון ובעדנא ההוא אמר ייי יתחברון בני ישראל
אנון ובני יהודה כחדא במגליהון כד הוו בכן גלן ובמתבהון מארע
גלותהון פלחנא דייי אלההון יתבעון ציון ישאלו דרך הנה פניהם באו
ונלוו אל יהוה ברית עולם לא תשכח לציון ישאלון למיזל תהי אורחא
מכבשא קדמיהון ייתון ויתוספון על עמיה דייי יגזר להון קים עלם
ולא יפסוק צאן אבדות היה עמי רעיהם התעום הרים שובבים מהר
אל גבעה הלכו שכחו רבצם יען מבדרא הוו עמי מלכיא טלטילונון
שלטוניא בזונון מטור לרמא גלו אתנשיאו מבית רחצנהון כל
מוצאיהם אכלום וצריהם אמרו לא נאשם תחת אשר ליהוה נוה צדק
ומקוה אבותיהם יהוה כל דאשכחונון בזונון וסנאיהון אמרין לית

ל׳ ב׳
בוים
רצים
היו ו׳
ק׳ ק׳
ל׳ חטאו
מל׳
כי חיים הם
למצאיהם
כג

ישית ז וסימנהון ויוסף ישית. וירא יוסף יפנו אנשים מתפון ישועה ומא צבקרבי יאל בבל ו וס׳ הדבר מעד ומעלה

על לנא חובא חלף דחבו קדם יי אתרחקו ממדור קדשיה וסבורא אבהתהון
יי׃ נדו מתוך בבל ומארץ כשדים יצאו והיו
כעתודים לפני צאן׃ גלו מגו בבל ומארע כסדאי פוקו והוו כרברבין
בריש עמא׃ כי הנה אנכי מעיר ומעלה על בבל קהל גוים גדלים
מארץ צפון וערכו לה משם תלכד חציו כגבור משכיל לא ישוב
ריקם׃ ארי הא אנא מיתי ומסיק על בבל משרית עממין סגיאין מארע
צפונא ויסדרון עלה קרב מתמן תתאחד גרוהי כגבר מתכיל לא
תיבין ריקם׃ והיתה ארץ כשדים לשלל כל שלליה ישבעו נאם יהוה׃
ותהי ארע כסדאי לבזא כל בזזהא יסבעון אמר יי׃ כי תשמחי כי
תעלזי שסי נחלתי כי תפושי כעגלה דשה ותצהלי כאברים׃ ארי תחדון
ארי תבועון בזזי אחסנתי ארי תדוצון כעגלי רבקא ותטולון כגבריא׃
בושה אמכם מאד חפרה יולדתכם הנה אחרית גוים מדבר ציה וערבה׃
בהיתת כנישתכון לחדא אתבהרת מדינתכון הא סופהון דעממיא מדבר
צדי וחרוב׃ מקצף יהוה לא תשב והיתה שממה כלה כל עבר על בבל
ישם וישרק על כל מכותה׃ על דארגיזת בבל קדם יי לא תתיתב ותהי
לצדו כלה כל דיעבר על בבל יכלי וינוד על כל מחתהא׃ ערכו על
בבל סביב כל דרכי קשת ידו אליה אל תחמלו אל חץ כי ליהוה חטאה׃
סדרו על בבל סחור סחור כל מתחי קשתא שדו בה לא תחוסון על גירא
ארי קדם יי חבת׃ הריעו עליה סביב נתנה ידה נפלו אשויתיה נהרסו חומותיה
כי נקמת יהוה היא הנקמו בה כאשר עשתה עשו לה׃ יבבו עלה סחור
סחור אתמסרת בידהון נפלא אשיתהא אתפגרו שורהא ארי פורענות

מעלה ומעלה ח̇ וסימנ׳ שמואל אסיא שיננא נהריהון דמואבאי וברק ברקין בבבל׃

עמא דייי היא אתפרעו מנה כמא דעבדת עבידו לה׳ כרתו זורע מבבל
ותפש מגל בעת קציר מפני חרב היונה איש אל עמו יפנו ואיש אל
ארצו ינוסו׃ שיצו מלכא מבבל ואחיד חרבא בעדן קטול מן קדם חרב
סנאה דחיא כחמר מרויא גבר לעמיה יתפנון וגבר לארעיה יערקון׃
שה פזורה ישראל אריות הדיחו הראשון אכלו
מלך אשור וזה האחרון עצמו נבוכדראצר מלך בבל׃ עם מבדרא ישראל
מלכיא טלטילונון קדמאה שליט בהון מלכא דאתור ודיין בתראה
אסיפנון נבוכדנצר מלכא דבבל׃ לכן כה אמר יהוה
צבאות אלהי ישראל הנני פקד אל מלך בבל ואל ארצו כאשר פקדתי
אל מלך אשור׃ בכין כדנן אמר ייי צבאות אלהא דישראל האנא מסער
על מלכא דבבל ועל ארעיה כמא דאסערית על מלכא דאתור׃ ושבבתי
את ישראל אל נוהו ורעה הכרמל והבשן ובהר אפרים והגלעד תשבע
נפשו׃ ואתיב ית ישראל לאתרהון ויתפרנסון בארע כרמל ומתנן ובטור
בית אפרים ומקדשא תסבע נפשהון׃ בימים ההם ובעת ההיא נאם
יהוה יבקש את עון ישראל ואיננו ואת חטאת יהודה ולא תמצאנה כי
אסלח לאשר אשאיר׃ ביומיא האנון ובעדנא ההוא אמר ייי יתבעון
חובי ישראל וליתנון וחטאי בית יהודה ולא ישתכחון ארי אשבוק
לשארא דאשאר׃ על הארץ מרתים עלה עליה
ואל יושבי פקוד חרב והחרם אחריהם נאם יהוה ועשה ככל אשר
צויתיך׃ על ארעא דעמה סרבן סקו עלה ועל יתבי פקוד דקטילין
בחרבא יתון לגמרא שארהון אמר ייי ועביד ככל דפקידתך׃ קול

ורעה ח׳ ג׳ טובין וה׳ בישין וסימנה׳ ושבבתי את והקמתי ועמד ורעה בעז ה׳ ורעה עינך תמינא לך זאת גם

מלחמה בארץ ושבר גדול׃ קל קרבא בארעא ותברא רבא׃ איך נגדע
וישבר פטיש כל הארץ איך היתה לשמה בבל בגוים׃ איכדין אתקטיף
ואתבר מלכא דהוה מזיע לכל ארעא איכדין הות לצדו בבל בעממיא׃
יקשתי לך וגם נלכדת בבל ואת לא ידעת נמצאת וגם נתפשת כי
ביהוה התגרית׃ אתצירת ליך ואף אתאחדת בבל ואת לא ידעת
אתבעיאו חובך אשתכחו ואף אתאחדת ארי בעמא דיי׳ אתגרית׃
פתח יהוה את אוצרו ויוצא את כלי זעמו כי מלאכה היא לאדני יהוה
צבאות בארץ כשדים׃ גלא יי׳ ית בית גנזיה ואפיק ית מני כס דלוט
קדמוהי׃ ארי עבידא היא קדם יי׳ אלהים צבאות בארע כסדאי׃ באו לה
מקץ פתחו מאבסיה סלוה כמו ערמים והחרימוה אל תהי לה שארית׃
עולו לה מסטרהא פתחו אבולהא גמרון נכסהא כמא דמגמרין ית
ערימת עבורא כין גמרוהא ולא יהי לה שארא׃ חרבו כל פריה ירדו
לטבח הוי עליהם כי בא יומם עת פקדתם׃ שיצו כל גברהא יתמסרון
לקטלא ווי עליהון ארי מטא יום תברהון עדן סעורן בישתהון׃ קול
נסים ופלטים מארץ בבל להגיד בציון את נקמת יהוה אלהינו נקמת
היכלו׃ קל דערקין ומשתיזבין מארעא דבבל לחואה בציון ית
פורענותא דיי׳ אלהנא פורענות היכליה׃ השמיעו אל בבל רבים כל
דרכי קשת חנו עליה סביב אל יהי פליטה שלמו לה כפעלה
ככל אשר עשתה עשו לה כי אל יהוה זדה אל קדוש ישראל׃ כסרו
על בבל סגיאין כל מתחי קשתא שרו עלה סחור סחור לא יהי לה
שיזבא שלימו לה כאגרה ככל דעבדת עבידו לה ארי על עמא

קומ׳ תהי שארית בגג יהי פליטה

לה קרי ולא כתיב

דיש׳ כסרת אמרת מלין הלא כשרין קדם קדישא דישראל׳ לכן יפלו
בחוריה ברחבתיה וכל אנשי מלחמתה ידמו ביום ההוא נאם יהוה׳ בכין
יתרמון עולימהא ברחובהא וכל גברי עבדי קרבא יתברון בעדנא
ההוא אמר יי׳ הנני אליך זדון נאם אדני יהוה צבאות ל׳
כי בא יומך עת פקדתיך׳ הא אנא שלח רגזי עלך מלכא רשיעא דס׳
אמר יי׳ צבאות ארי מטא יום תברך עדן סעורן בשתך׳ וכשל אלהים
זדון ונפל ואין לו מקים והצתי אש בעריו ואכלה כל סביבתיו׳
ויתקיל מלכא רשיעא ויפול ולית ליה מקים ואדליק אישתא
בקרווהי ותשיצי כל סחרנוהי׳ כה אמר יהוה צבאות
עשוקים בני ישראל ובני יהודה יחדו וכל שביהם החזיקו בם מאנו
שלחם׳ כדנן אמר יי׳ צבאו׳ אניסין בני ישרא׳ ובני יהודה כחדא וכל
שביהון אתקיפו בהון מסרבין לשלחותהון׳ גאלם חזק יהוה צבאות ל׳ ב
שמו ריב יריב את ריבם למען הרגיע את הארץ והרגיז לישבי חס
בבל׳ פריקהון תקיפא יי׳ צבאות שמו אתפרעא יתפרע ית עולבנהון
בדיל למתבר רשיעי ארעא ולאיתאה זיעא לכל יתבי בבל׳ חרב ל׳ חרב
על כשדים נאם יהוה ואל ישבי בבל ואל שריה ואל חכמיה׳ על
דקטלין בחרבא ייתון על ארע כסדאי אמר יי׳ ועל יתבי בבל ועל ל׳
רברבהא ועל חכימהא׳ חרב אל הבדים ונאלו חרב אל גבוריה וחתו׳ כול׳ חס
דקטלין בחרבא ייתון על קסמהא וישתבשון דקטלין בחרבא ייתון
על גברהא ויתברון׳ חרב אל סוסיו ואל רכבו ואל כל הערב אשר ל׳
בתוכה והיו לנשים חרב אל אוצרתיה ובזזו׳ דקטלין בחרבא ייתון

חרב
הוי

נאם יי׳ אלה׳ צבאות ג׳ וסימ׳ הנקרך מחר זדון תדכאנו׳ חרב על ד׳ וסי׳ אני קרא חרב על כשדים בחרב תפלו

על סוסותהון ועל רתיכיהון ועל כל סמכותא דבגוה ויהון חלשין
כנשיא דקטלין בחרבא ייתון על בית גנזהא ויתבזזון חרב אל
מימיה ויבשו כי ארץ פסלים היא ובאימים יתהללו שרבא במהא
וייבשון ארי ארע צלמניא היא ובטעותא ישתבחון לכן ישבו
ציים את איים וישבו בה בנות יענה ולא תשב עוד לנצח ולא תשכן
עד דור ודור כבין יערען תמן בחתולין וישרין בה בנת נעמין
ולא תתיב עוד לעלם ולא תשרי עד דר ודר כמהפכת אלהים את
סדם ואת עמרה ואת שכניה נאם יהוה לא ישב שם איש ולא יגור
בה בן אדם רחיק מימרי יתכון כמא דרחיק יי ית סדום וית עמרה
וקרויהא אמר יי לא יתיב תמן אנש ולא יתותב בה בר אנש הנה
עם בא מצפון וגוי גדול ומלכים רבים יעורו מירכתי ארץ הא עמא
אתי מצפונא ועממין רברבין ומלכין סגיאין ייתון בגלי מסיפי
ארעא קשת וכידן יחזיקו אכזרי המה ולא ירחמו קולם כים יהמה
ועל סוסים ירכבו ערוך כאיש למלחמה עליך בת בבל קשתן
ותריסין אחידין אכזראין אנון ולית להון רחמין קלהון כימא
באתרגושתיה ועל סוסותא רכיבין מסדרין אנון כגבר עביד קרבין
עלך כנשתא דבבל שמע מלך בבל את שמעם ורפו ידיו צרה
החזיקתהו חיל כיולדה שמע מלכא דבבל ית שמעהון ואתרשלא
ידוהי עקא אחדתיה הא כחבלין דילידתא הנה כאריה יעלה מגאון
הירדן אל נוה איתן כי ארגעה ארוצם מעליה ומי בחור אליה אפקד
כי מי כמוני ומי יועדני ומי זה רעה אשר יעמד לפני הא מלך במשריתיה

ישבו ל׳ וסימ׳ לגור הושב בארצך בסכות נשיכם אחים נשיכם במעונין עיים כי ימים רבים בארץ יי זקנים רבים וחב׳

יסק עליהון כאריא דסליק מרום ירדנא וחאיל דיר רעין ארי בזמן
איתינון עלה ושלטונין אמני עלה ארי מן כותי ומן די יערענני ולית
מלך דאית ליה תקוף קדמי לכן שמעו עצת יהוה אשר יעץ אל
בבל ומחשבותיו אשר חשב אל ארץ כשדים אם לא יסחבום צעירי
הצאן אם לא ישים עליהם נוה בכין שמעו מלכא דיי׳ דמלך על ז׳ בליש׳
בבל ומחשבתיה דחשיב על יתבי ארע כסדאי אם לא יגררון ויקטלון
תקיפי עמא אם לא יצדון עליהון מדורהון מקול נתפשה בבל
נרעשה הארץ וזעקה בגוים נשמע מקל דאתאחדת בבל זעת ארע
וצוחתא בעממיא אשתמעת כה אמר יהוה הנני
מעיר על בבל ואל ישבי לב קמי רוח משחית כדנן אמר יי׳ האנא
מיתי על בבל ועל יתבי ארע כסדאי עממין קטופין דרס לבהון נא
ושפירין בקומא רוחהון מחבלא ושלחתי לבבל זרים וזרוה ויבקקו נחס׳
את ארצה כי היו עליה מסביב ביום רעה ואשלח על בבל בזוזין
ויבזונה וירוקנון ית ארעה ארי הוו עלה מסחור סחור ביום בישא
אל ידרך ידרך הדרך קשתו ואל יתעל בסריונו ואל תחמלו אל ידרך כת׳
בחוריה החרימו כל צבאה לא ימתח דמתח קשתיה ולא יסק דסריניה ולא קרי
ולא תחוסון על עולימהא גמרו כל נכסהא ונפלו חללים בארץ כשדים
ומדקרים בחוצותיה ויתרמון קטילין בארע כסדאי ומטענין בשוקהא
כי לא אלמן ישראל ויהודה מאלהיו מיהוה צבאות כי ארצם מלאה
אשם מקדוש ישראל ארי לא שביקין בית ישר׳ ויהודה מאלההון
מיי׳ צבאות ארי ארעהון אתמליאת חייבי קטול ממימר קדישא

בוה ז׳ בליש׳ וסימנה׳ במל שם וישעיה שתולה כי קולך׳ ומדברך ישים עלהם׳ ונביי נוה׳ ודבגבי נחות נב׳

293

דישראל נסו מתוך בבל ומלטו איש נפשו אל תדמו בעונה כי עת
נקמה היא ליהוה גמול הוא משלם לה עלקו מגו בבל ושיזיבו גבר
נפשיה לא תלקון בחובה ארי עדן פורענותא היא קדם יי גמלא הוא
משלים לה כוס זהב בבל ביד יהוה משכרת כל הארץ מיינה שתו
עלאי גוים על כן יתהללו גוים הא ככסא דדהבא דהוה רגיג בבל מניא
בין חובה דבבל כבין פורענו תקיפא עתידא דייתי לה מן קדם יי עתידין
דיתרון מנה דוון כל מלכי עממיא מכס פורענותה ישתון עממיא
על כין ישתגשון עממיא פתאם נפלה בבל ותשבר הלילו עליה
קחו צרי למכאובה אולי תרפא בתכיף נפלת בבל ואתברת אילילו
עלה סבו שעיף לתברה מא תתסי רפאנו את בבל ולא נרפתה עזבוה
ונלך איש לארצו כי נגע אל השמים משפטה ונשא עד שחקים
אסינא ית בבל ולא מתסיא שבקוהא ונזיל גבר לארעיה ארי קריב
לשמיא תברה ומנטל עד שמי שמיא הוציא יהוה את צדקתינו
באו ונספרה בציון את מעשה יהוה אלהינו גלא יי ית זכותנא אתו
ונשתעי בציון ית עובדא דיעביד יי אלהנא הברו החצים מלאו
השלטים העיר יהוה את רוח מלכי מדי כי על בבל מזמתו להשחיתה
כי נקמת יהוה היא נקמת היכלו שנינו גריא מלו שלטיא אער יי
ית רוח מלכי מדי ארי על בבל רעותיה לחבלותה ארי פורענותא
דיי היא פורענות היכליה אל חומת בבל שאו נס החזיקו המשמר
הקימו שמרים הכינו הארבים כי גם זמם יהוה גם עשה את אשר
דבר אל ישבי בבל על שורי בבל זקופו אתא אתקיפו מטרתא אקימו

ונשא יב וסימ׳ הבדים בביתך אל השמים מבבעות בענות מבבעות על כבה הנה ישבכי׳ ימין על הר בלעה

נטריא אתקינו חצניא ארי אף חשיב ש״א עבד ית דמליל על יתבי
בבל׃ שכנתי על מים רבים רבת אוצרת בא קצך אמת בצעך׃ דשריא
על מיין סגיאין סגיאין בית גנזהא מטא יום תבריך עדן סעורן בשתיך׃
נשבע יהוה צבאות בנפשו כי אם מלאתיך אדם כילק וענו עליך הידד׃
קיים ש׳ צב׳ במימריה אלהין אמלינך משריית עממין דסגיאין כזחלא
וירימון עליך בקלהון׃ עשה ארץ בכחו מכין
תבל בחכמתו ובתבונתו נטה שמים׃ אמר אלין דעבד ארעא בחיליה
שכליל תבל בחכמתיה ובסכלתנותיה תלא שמיא׃ לקול תתו המון
מים בשמים ויעל נשאים מקצה ארץ ברקים למטר עשה ויוצא
רוח מאצרתיו׃ לקל מתניה רכפת דמיין בשמיא ומסיק ענגין מסיפי
ארעא ברקין לזמן מטרא עבד ומפיק רוחין מבית גנזוהי׃ נבער כל
אדם מדעת הביש כל צרף מפסל כי שקר נסכו ולא רוח בם׃ אטפשו
כל עממיא מלמדע חכמא בהית כל קיני מלמעבד צלים ארי שקרא
ארי שקרא אתיכונון ולא רוחא בהון׃ הבל המה מעשה תעתעים בעת
פקדתם יאבדו׃ למא אנון עובד תולעבא בעדן דאסער עליהון חוביהון
ייבדון׃ לא כאלה חלק יעקב כי יוצר הכל הוא וישראל שבט נחלתו
יהוה צבאות שמו׃ לא כאלין דחולקיה יעקב ארי דברא כולא הוא
וישראל שבטא דאחסנתיה ש׳ צב׳ שמו׃ מפץ אתה
לי כלי מלחמה ונפצתי בך גוים והשחתי בך ממלכות׃ מבדר את
קדמי כרבא דביה מני קרבא ואבדר בך עממין ואחביל בך מלכון׃
ונפצתי בך סוס ורכבו ונפצתי בך רכב ורכבו׃ ואבדר בך סוסון ורכביהון

אררט ד׳ ג׳ קמ׳ וחד פת׳ וסימנ׳ על הרי אררט נמלטו ארץ אררט וחבר׳ ממלכות אררט ביה׳ פת׳

ואבדר בך רתכין ורכביהון ונפצתי בך איש ואשה ונפצתי בך זקן
ונער ונפצתי בך בחור ובתולה ואבדר בך גבר ואתא ואבדר בך
סבין ויניק ואבדר בך עולימין ובתולן ונפצתי בך רעה ועדרו ונפצתי
בך אכר וצמדו ונפצתי בך פחות וסגנים ואבדר בך רעיא ועדריה
ואבדר בך אכר ופדניה ואבדר בך שלטונין וטורנין ושלמתי לבבל
ולכל יושבי כשדים את כל רעתם אשר עשו בציון לעיניכם נאם יהוה
ואשלים לבבל ולכל יתבי ארע כסדאי ית כל בישתהון דעבדו בציון לעיניכון
אמר יי׳ הנני אליך הר המשחית נאם יהוה המשחית
את כל הארץ ונטיתי את ידי עליך וגלגלתיך מן הסלעים ונתתיך
להר שרפה האנא שלח רגזי עלך כרכא מחבלא אמר יי׳ דמחביל
ית כל ארעא ואריס ית מחת גבורתי עלך ואגמרנך מן תקפא ואתנינך
לכרך יקידא ולא יקחו ממך אבן לפנה ואבן למוסדות כי שממות
עולם תהיה נאם יהוה ולא ירבון מנך מלך למלכו ושלטון לשלטנו
ארי צדות עלם תהי אמר יי׳ שאו נס בארץ תקעו שופר בגוים קדשו
עליה גוים השמיעו עליה ממלכות אררט מני ואשכנז פקדו עליה
טפסר העלו סוס כילק סמר זקופו אתא בארעא תקעו שופרא בעממיא
זמינו עלה עממיא בסרו עלה מלכוו ארע קרדו משרית חורמיני
וחדיב זמינו עלה עברי קרבא דיהון סלקין סוסותהון מפנכין הא
כזחלא דמצלהב קדשו עליה גוים את מלכי מדי את פחותיה ואת
כל סגניה ואת כל ארץ ממשלתו זמינו עלה עממיא ית מלכי מדי
ית שלטונהא וית כל טורנהא וית כל ארע שלטנה ותרעש הארץ

את כל הארץ יו׳ וסי׳ כי את כל זאולם חי ואם ירחיב ויראהו יי׳ לחפר מהר׳ כי נתן הבד הבד ויבא יהושע ויקח יהושע

ותחל כי קמה על בבל מחשבות יהוה לשום את ארץ בבל לשמה
מאין יושב׃ ותזוע ארעא ותתמרע ארי קמא על בבל מחשבתא
דיי לשואה ית ארעא דבבל לצדו מבלי יתיב׃ חדלו גבורי בבל
להלחם ישבו במצדות נשתה גבורתם היו לנשים הציתו משכנתיה
נשברו בריחיה׃ אתמנעו גברי בבל מלאגחא יתיבו במצדיא אתקלת
גיברותהון הוו חלשין כנשיא אתדלקא בירניתהא אתברו עברהא׃
רץ לקראת רץ ירוץ ומגיד לקראת מגיד להגיד למלך בבל כי
נלכדה עירו מקצה׃ רהיט לקדמות רהיט ירהוט ודמחוי לקדמות
דמחוי לחואה למלכא דבבל ארי אתכבישת קרתיה מסופה׃ והמעברות
נתפשו ואת האגמים שרפו באש ואנשי המלחמה נבהלו׃ ומגזתא
אתאחידא וית אגמיא אוקידו בנורא וגברי עבדי קרבא אתבהילו׃

כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל בת בבל
כגרן עת הדריכה עוד מעט ובאה עת הקציר לה׃ כדנן אמר יי צבא׳
אלהא דישראל כנשתא דבבל דמיא לאדרא דמטא עדן אדרכותיה
עוד זעיר כזעיר וייתון בזוזין עלה׃ אכלנו הממנו נבוכדראצר
מלך בבל הציגנו כלי ריק בלענו כתנין מלא כרשו מעדני הדיחנו׃
אמרת ירושלם בז נכסי ושיצני נבוכדנצר מלכא דבבל כפצני
כמן ריקן בלעני כתנינא מלא בית גנזיה מטוב ארעי טלטלני׃
חמסי ושארי על בבל תאמר ישבת ציון ודמי אל ישבי כשדים תאמר
ירושלם׃ חטופי ובזוזי על בבל תימר כנשתא דציון וחובת דם זכי
דאתאשיד בי על יתבי ארע כסדאי תימר ירושלם׃
לכן

בריחיה ג׳ וסימנ׳ נשברו בריחיה אבד ושבר בריחיה מול׳ לבי בריחה כת׳ הארץ ברחיה בג׳

כה אמר יהוה הנני רב את ריבך ונקמתי את נקמתך והחרבתי את
ימה והבשתי את מקורה׃ בכין כדנן אמר יי׳ האנא דאין ית דינך
ומתפרע ית פורענותיך ואחריב ית ימה ואוביש ית מבועהא׃ והיתה
בבל לגלים מעון תנים שמה ושרקה מאין יושב׃ ותהי בבל ליגרין
מדור ירודין צדו ואשתממו מבלי יתיב׃ יחדו ככפרים ישאגו נערו
כגורי אריות׃ כחדא כאריון ינהמון כבני אריון ידימון קלהון׃ בחמם
אשית את משתיהם והשכרתים למען יעלזו וישנו שנת עולם ולא
יקיצו נאם יהוה׃ איתא עליהון עקא ויהון דמן לרויא בדיל דלא יהון
תקיפין וימותון מותא תנינא ולא ייחון לעלמא דאתי אמר יי׳׃ אורידם
ככרים לטבח כאילים עם עתודים׃ אמסרינון כתורין לקטלא כדכרין
עם גדיין׃ איך נלכדה ששך ותתפש תהלת כל הארץ איך היתה
לשמה בבל בגוים׃ איכדין אתכבישת בבל ואתאחדת תשבחת
כל ארעא איכדין הות לצדו בבל בעממיא׃ עלה על בבל הים בהמון
גליו נכסתה׃ סליק על בבל מלך במשריתיה דסגי כמי ימא כאתרגושת
גלוהי חפא׃ היו עריה לשמה ארץ ציה וערבה ארץ לא ישב בהן
כל איש ולא יעבר בהן בן אדם׃ הואה קרוהא לצדו ארע צדיא
וחרבא ארעא דלא יתיב בה כל אנש ולא יעבר בה בר אנש׃ ופקדתי
על בל בבבל והצאתי את בלעו מפיו ולא ינהרו אליו עוד גוים גם
חומת בבל נפלה׃ ואסער על דפלחין לביל בבבל ואפיק ית נכסוהי
מנה ולא ישתמעון ליה עוד עממיא אף שורי בבל יתרמון׃ צאו
מתוכה עמי ומלטו איש את נפשו מחרון אף יהוה׃ פוקו מגוה

תנין ה׳ בליש׳ וסימנ׳ כי ידבר אליכם וישלך מחוללת והרג את התנין בלענו כתנין תרמס כפיר ותנין

עמי ושיזיבו גבר ית נפשיה מתקוף רגזא דיי׳ ופן ירך לבבכם

ותיראו בשמועה הנשמעת בארץ ובא בשנה השמועה ואחריו
בשנה השמועה וחמס בארץ ומשל על משל׳ ודלמא יזוע לבבכון
ותדחלון מן קדם בסורתא דתשתמע בארעא ותיתי בשתא בסורתא
ובתרוהי בשתא בסורתא ויסגון חטופין בארעא ויקום שלטון על
שלטון׳ לכן הנה ימים באים ופקדתי על פסילי בבל
וכל ארצה תבוש וכל חלליה יפלו בתוכה׳ בכין הא יומיא אתן ואסער
על צלמי בבל וכל ארעה תתחוב וכל קטילהא יתרמון בגוה׳ ורננו
על בבל שמים וארץ וכל אשר בהם כי מצפון יבא לה השודדים
נאם יהוה׳ וישבחון על בבל שמיא וארעא וכל דבהון ארי מצפונא
ייתון עלה בזוזין אמר יי׳ גם בבל לנפל חללי ישראל גם לבבל
נפלו חללי כל הארץ׳ אף בבבל אתרמיאו קטילי ישראל אף לבבל
יתרמון קטילין בכל ארעא׳ פלטים מחרב הלכו אל תעמדו זכרו
מרחוק את יהוה וירושלם תעלה על לבבכם׳ משיזבי מחרבא
גלו לא תתעכבון אדכרו מרחיק ית פלחנא דיי׳ וירושלם תסק על
לבכון׳ בשנו כי שמענו חרפה כסתה כלמה פנינו כי באו זרים על
מקדשי בית יהוה׳ בהיתנא ארי שמענא חסודיין חפת אתכנעותא
אפנא ארי עלו נוכראין וסאיבו ית בית מקדשא דיי׳
לכן הנה ימים באים נאם יהוה ופקדתי על פסיליה ובכל
ארצה יאנק חלל׳ בכין הא יומיא אתן אמר יי׳ ואסער על צלמנהא
ובכל ארעה יתרמון קטילין׳ כי תעלה בבל השמים וכי תבצר מרום

נתן בצוו פליטים ושלחתי מהם פליטים כה מל׳ ושא׳ בר׳ מל׳ פלטים׳ בקהה ז בליש׳ וסימ׳ פנה הנרעג ושנאה

עזה מאתי יבאו שודדים לה נאם יהוה ארי תבני בבל בנינין דרמין
עד צית שמיא וארי תכרוך כרכין תקיפין עד רומא מן קדמי ייתון
בזוזין עלה אמר יי׳ קול זעקה מבבל ושבר גדול
מארץ כשדים קל צווחתא מבבל ותברא רבא מארע כסדאי כי
שדד יהוה את בבל ואבד ממנה קול גדול והמו גליהם כמים רבים
נתן שאון קולם ארי אבזיז יי׳ ית בבל ואביד מנה משרין סגיאין
ויתכנשון עליהון משרית עממין סגיאין וידיימון כאתרגושא
קלהון כי בא עליה על בבל שודד ונלכדו גבוריה חתתה קשתותם
כי אל גמלות יהוה שלם ישלם ארי אתו עלה על בבל בזוזין ואתאחידו
גברהא אתברא קשתתהון ארי אלהא מרי גמליא יי׳ שלמא ישלים
להון גמלהון והשכרתי שריה וחכמיה פחותיה וסגניה וגבוריה
וישנו שנת עולם ולא יקיצו נאם המלך יהוה צבאות שמו וארוי
רברבהא וחכימהא ושלטונהא וטורנהא וגברהא וימותון מותא
תנינא ולא ייחון לעלמא דאתי אמר מלכא יי׳ צבאות שמו
כה אמר יהוה צבאות חמות בבל הרחבה ערער
תתערער ושעריה הגבהים באש יצתו ויגעו עמים בדי ריק ולאמים
בדי אש ויעפו כדנן אמר יי׳ צבאות שורי בבל פתיא אתחמרא
יתחמרון ותרעהא רמיא בנורא יתוקדון ויהלון עממיא לריקנו
ומלכותא תסיף אישתא וישתלהון הדבר אשר
צוה ירמיהו הנביא את שריה בן נריה בן מחסיה בלכתו את צדקיהו
מלך יהודה בבל בשנת הרבעית למלכו ושריה שר מנוחה פתגמא

ויעפו ב׳ וסימנהון ויגעו עמים בדי ריק ולאמים בדי אש ואמרת ככה תשקע בבל ולא תקום ואנון ח״ס

דפקיד ירמיה נביא ית שריה בר נריה בר מחסיה כד אזל בשליחות
צדקיה מלך שבטא דבית יהודה לבבל בשתא רביעתא למלכיה
ושריה רב תוקרבא׃ ויכתב ירמיהו את כל הרעה אשר תבוא אל כתיבה
בבל אל ספר אחד את כל הדברים האלה הכתבים אל בבל׃ וכתב אל ה׳
ירמיה ית כל בישתא דעתידא למיתי לבבל על ספרא חד ית כל בקר
פתגמיא האלין דכתיבין על בבל׃ ויאמר ירמיהו אל שריה כבאך
בבל וראית וקראת את כל הדברים האלה׃ ואמר ירמיה לשריה
כמיתך לבבל ותחזי ותקרי ית כל פתגמיא האלין׃ ואמרת יהוה
אתה דברת אל המקום הזה להכריתו לבלתי היות בו יושב למאדם ומא׳
ועד בהמה כי שממות עולם תהיה׃ ותימר שאת גזרתא על אתרא
הדין לשיציותיה בדיל דלא למהוי ביה יתיב למאנשא ועד בעירא
ארי צדות עלם תהי׃ והיה ככלתך לקרא את הספר הזה תקשר עליו ב׳
אבן והשלכתו אל תוך פרת׃ ויהי כשיציותך למקרי ית ספרא הדין חד
תקטר ביה אבנא ותרמיניה לגו פרת׃ ואמרת ככה תשקע בבל ולא חס׳
תקום מפני הרעה אשר אנכי מביא עליה ויעפו עד הנה דברי ירמיהו׃ וחד
ותימר כדין תשתקע בבל ולא תקום מן קדם בישתא דאנא מיתי עלה ומ״ל ב׳ ב׳ ומ״ס
וישתלהון עד הכא פתגמי נבואת ירמיה׃ בן
עשרים ואחת שנה צדקיהו במלכו ואחת עשרה שנה מלך בירושלם נב
ושם אמו חמיטל בת ירמיהו מלבנה׃ בר עסרין וחדא שנין צדקיה חמוטל
כד מלך וחדא עסרי שנין מלך בירושלם ושום אמיה חמוטל בת ירמיה ק׳
מלבנה׃ ויעש הרע בעיני יהוה ככל אשר עשה יהויקם׃ ועבד דביש חס
בק׳

כתיבה אל ה׳ וסימנ׳ כתב לך את הדברים האלה וכתב אליה ויכתב ירמיהו ב׳ בו והיא כתובה

קדם ײ בבל דעבד יהויקים כי על אף יהוה היתה בירושלם ויהודה
עד השליכו אותם מעל פניו וימרד צדקיהו במלך בבל ארי על
דארגיזו קדם ײ הות בירושלם ויהודה עד דאגלי יתהון מארע בית
שכינתיה ומריד צדקיה במלכא דבבל ויהי בשנה התשיעית למלכו
בחדש העשירי בעשור לחדש בא נבוכדראצר מלך בבל הוא וכל
חילו על ירושלם ויחנו עליה ויבנו עליה דיק סביב והוה בשתא תשיעיתא
למלכיה בירחא עסיראה בעסרא לירחא אתא נבוכדנצר מלכא
דבבל הוא וכל משריתיה על ירושלם ושרו עלה ובנו עלה כרקום
סחור סחור ותבא העיר במצור עד עשתי עשרה שנה למלך צדקיהו
ועלת קרתא בצירא עד חדא עסרי שנין למלכא צדקיה בחדש הרביעי
בתשעה לחדש ויחזק הרעב בעיר ולא היה לחם לעם הארץ בירחא
רביעאה בתשעה לירחא ותקיף כפנא בקרתא ולא הוה מיכל לעמא
דארעא ותבקע העיר וכל אנשי המלחמה יברחו ויצאו מהעיר לילה
דרך שער בין החמתים אשר על גן המלך וכשדים חנו על העיר סביב
וילכו דרך הערבה ואתרעת קרתא וכל גברי עבדי קרבא ערקו
ונפקו מן קרתא בליליא באורח תרע בין שוריא דעל גנתא דמלכא
וכסדאי שרן על קרתא סחור סחור ואזלו באורח מישרא וירדפו חיל
כשדים אחרי המלך וישיגו את צדקיהו בערבת ירחו וכל חילו נפצו צ׳
מעליו ורדפו משרית כסדאי בתר מלכא ואדביקו ית צדקיה במישרי חס
ירחו וכל משריתיה אתבדרא מניה ויתפשו את המלך ויעלו אתו
אל מלך בבל רבלתה בארץ חמת וידבר אתו משפטים ואחדו ית

ערבת ב׳ חס׳ וסימנה׳ כל אוריתא בר מן חד ויסעו מעלי׳ ויראה בלק בן צפור וירדפו בתרו׳ דירמיה׳

מלכא ואסיקו יתיה לות מלכא דבבל לרבלת בארעא דחמת ומליל
עמיה פתגמי דינין׃ וישחט מלך בבל את בני צדקיהו לעיניו וגם את
כל שרי יהודה שחט ברבלתה׃ ונכס מלכא דבבל ית בני צדקיה לעינוהי
ואף ית כל רברבי יהודה נכס ברבלת׃ ואת עיני צדקיהו עור ויאסרהו
בנחשתים ויבאהו מלך בבל בבלה ויתנהו בבית הפקדות עד יום
מותו׃ וית עיני צדקיה עור ואסריה בשישלן דנחש ואובליה מלכא
דבבל לבבל ויהביה בבית אסירי עד יום מותיה׃

ובחדש החמישי בעשור לחדש היא שנת תשע עשרה שנה
למלך נבוכדראצר מלך בבל בא נבוזראדן רב טבחים עמד לפני מלך
בבל בירושלם׃ ובירחא חמישאה בעסרא לירחא היא שנת תשע
עסרי שנין למלכא נבוכדנצר מלכא דבבל אתא נבוזראדן רב
קטוליא קם קדם מלכא דבבל בירושלם׃ וישרף את בית יהוה ואת
בית המלך ואת כל בתי ירושלם ואת כל בית הגדול שרף באש׃
ואוקיד ית בית מקדשא דיי וית בית מלכא וית כל בתי ירושלם
וית כל בתי רברביא אוקיד בנורא׃ ואת כל חמות ירושלם סביב נתצו
כל חיל כשדים אשר את רב טבחים׃ וית כל שורי ירושלם סחור
סחור תרעא כל משרית כסדאי דעם רב קטוליא׃ ומדלות העם
ואת יתר העם הנשארים בעיר ואת הנפלים אשר נפלו אל מלך
בבל ואת יתר האמון הגלה נבוזראדן רב טבחים׃ ומחשיכי עמא
וית שאר עמא דאשתארו בקרתא וית שמיעיא דאשתמעו על
מלכא דבבל וית שאר המונא אגלי נבוזראדן רב קטוליא׃ ומדלות

בית ק׳ ד׳ מלין יתי׳ ב׳

ג׳ בלש׳

ג׳

ל׳ מלין יתיר בי ברישׁ תיבות וסימנה׳ ויתנהו על ידי ואת עיני צדקיהו בחורי מרבה׳ נחר חלוף בתחלת קרי

חס הארץ השאיר נבוזראדן רב טבחים לכרמים וליגבים ומחשיכי
עמא דארעא אשאר נבוזראדן רב קטוליא למהוי מפלחין בחקלין
ובכרמין ואת עמודי הנחשת אשר לבית יהוה ואת המכנות ואת
ים הנחשת אשר בבית יהוה שברו כשדים וישאו את כל נחשתם
בבלה וית עמודי נחשא דבבית מקדשא דיי וית בסיסיא וית ימא
דנחשא דבבית מקדשא דיי תברו כסדאי ואובילו ית כל נחשהון
לבבל ואת הסירות ואת היעים ואת המזמרות ואת המזרקות ואת
הכפות ואת כל כלי הנחשת אשר ישרתו בהם לקחו וית דודיא
וית מגרופיתא וית מזמריא וית מזרקיא וית בזיכיא וית כל מני
נחשא דהוו משמשין בהון נסיבו ואת הספים ואת המחתות ואת
המזרקות ואת הסירות ואת המנרות ואת הכפות ואת המנקיות
אשר זהב זהב ואשר כסף כסף לקח רב טבחים וית קוליא וית
מחתיתא וית מזרקיא וית דודיא וית מנרתא וית בזיכיא וית
מכילתא דדהבא דהבא ודכספא כספא נסיב רב קטוליא העמדים
שנים הים אחד והבקר שנים עשר נחשת אשר תחת המכנות אשר
עשה המלך שלמה לבית יהוה לא היה משקל לנחשתם כל הכלים
האלה עמודיא תרין ימא חד ותורי תרי עשר דנחשא דתחות
בסיסיא דעבד מלכא שלמה לבית מקדשא דיי לא הוה מתקל
קומת לנחשהון דכל מניא האלין והעמודים שמנה עשרה אמה קומה
העמד האחד וחוט שתים עשרה אמה יסבנו ועביו ארבע אצבעות
חס נבוב ועמודיא תמנא עסרי אמין רומיה דעמודא חד וחוט משח

ומדלות ג' בליש' ומל' וסימנה' והנה שבע פרות בתר' ומדלות העם ואת יתר העם דיר' ושלאחריו

תרתא עסרי אמין מקף ליה וסומכיה ארבע אצבען חליל וכתרת
עליו נחשת וקומת הכתרת האחת חמש אמות ושבכה ורמונים
על הכותרת סביב הכל נחשת וכאלה לעמוד השני ורמנים וקרנתהון
עלוהי דנחשא ורומיה דקלונתא חדא חמיש אמין וסריגתא ורמוניא
על קרנתון סחור סחור כולא נחשא וכאלין לעמודא תנינא ורמוניא
ויהיו הרמנים תשעים וששה רוחה כל הרמנים מאה על השבכה
סביב והוו רמוניא תשעין ושתא בעברתא כל רמוניא מאה על
סריגתא סחור סחור ויקח רב טבחים את
שריה כהן הראש ואת צפניה כהן המשנה ואת שלשת שמרי
הסף ודבר רב קטוליא ית שריה כהנא רבא וית צפניה סגן כהניא
וית תלתה אמרכליא ומן העיר לקח סריס אחד אשר היה פקיד
על אנשי המלחמה ושבעה אנשים מראי פני המלך אשר נמצאו
בעיר ואת ספר שר הצבא המצבא את עם הארץ וששים איש
מעם הארץ הנמצאים בתוך העיר ומן קרתא דבר גואה חד דהוה
ממנא על גברי עבדי קרבא ושבעה גברין דחזן אפי מלכא
דאשתכחו בקרתא וית ספרא רב חילא דכניש ית עמא דארעא
ושתין גברא מעמא דארעא דאשתכחו בגו קרתא ויקח אותם
נבוזראדן רב טבחים וילך אתם אל מלך בבל רבלתה ודבר יתהון
נבוזראדן רב קטוליא ואוביל יתהון לות מלכא דבבל לרבלת ויכה
אתם מלך בבל וימתם ברבלה בארץ חמת ויגל יהודה מעל אדמתו
ומחא יתהון מלכא דבבל וקטילנון ברבלה בארעא דחמת וגלו דבית

דמל׳ב אשר הוא פקיד · ירמ׳ אשר היה וסימ׳ הוא היה גבור · על אנשי ד׳ וס׳ וישמעו שאול עבתות ומן העיר

יהודה מעל ארעהון׃ זה העם אשר הגלה נבוכדרצר
בשנת שבע יהודים שלשת אלפים ועשרים ושלשה׃ דין עמא
דאגלי נבוכדנצר בשנת שבע יהודאי תלתה אלפין ועסרין ותלתה׃
הגלה בשנת שמנה עשרה לנבוכדראצר מירושלם נפש שמנה מאות
שלשים ושנים׃ בשנת תמנא עסרי לנבוכדנצר מירושלם נפשתא
תמני מאה תלתין ותרתין׃ בשנת שלש ועשרים לנבוכדראצר הגלה
נבוזראדן רב טבחים יהודים נפש שבע מאות ארבעים וחמשה
כל נפש ארבעת אלפים ושש מאות׃ בשנת עסרין ותלת שנין
לנבוכדנצר אגלי נבוזראדן רב קטוליא יהודאי נפשתא שבע
מאה ארבעין וחמיש כל נפשתא ארבעה אלפין ושית מאה׃
כה ויהי בשלשים ושבע שנה לגלות יהויכן מלך
ק יהודה בשנים עשר חדש בעשרים וחמשה לחדש נשא אויל
ג חס מרודך מלך בבל בשנת מלכתו את ראש יהויכין מלך יהודה ויצא
הכלוא אתו מבית הכליא׃ והוה בתלתין ושבע שנין לגלות יהויכין מלך
ק שבטא דבית יהודה בתרי עסר ירחין בעסרין וחמשה לירחא
דביה אויל מרודך מלכא דבבל בשנת מלכותיה ית ריש יהויכין מלך
סימ׳ שבטא דבית יהודה ואפיק יתיה מבית אסיריא׃ וידבר אתו טבות
המלכים ויתן את כסאו ממעל לכסא מלכים אשר אתו בבבל׃ ומליל עמיה
ק פתגמין תקנין ויהב ית כרסוהי מעיל לכרסי מלכיא דעמיה בבבל׃
ושנה את בגדי כלאו ואכל לחם לפניו תמיד כל ימי חייו׃ ושני ית
לבושי איסוריה ואכל לחמא קדמוהי תדירא כל יומי חיוהי׃ וארחתו

מלכתו ג חס וסימנה׳ ותנשא ותכון לגלות דירמ׳ סימ׳ ויראו בני הגלה׳ שבע פרות ב׳ בו עריס טבלת כה׳ ונזמן

ספר יחזקאל

וארחתו ארחת תמיד נתנה לו מאת מלך בבל דבר יום ביומו עד יום מותו כל חס
ימי חייו ושירותיה שירות תדירא מתיהבא ליה מן קדם
מלכא דבבל פתגם יום ביומיה עד יום מותיה כל יומי חיוהי׃

סכום הפסוקי׳ של ספר אלף ושלש מאות וששים וחמשה׃
סימן אשם ה׳

ספר יחזקאל

ויהי בשלשים שנה ברביעי בחמשה לחדש ואני בתוך הגולה על א ל
נהר כבר נפתחו השמים ואראה מראות אלהים והוה בתלתין שנין
לזמן דאשכח חלקיה כהנא רבא ספרא דאוריתא בבית מקדשא
בפלגות ליליא בתר תרעי סיהרא
בעזרתא תחות אולמא ביומי יאשיה בר אמון מלך שבטא דבית
יהודה בתמוז בחמשה לירחא אמר נביא ואנא בגו בני גלותא על
נהר כבר אתפתחו שמיא וחזית בחיזו נבואה דשרת עלי חיזו יקר ביומי
שכינתא דיי׳ בחמשה לחדש היא השנה החמישית לגלות המלך ג מל
יויכין בחמשא לירחא היא שתא חמישתא לגלות מלכא יויכין היה ב כג
היה דבר יהוה אל יחזקאל בן בוזי הכהן בארץ כשדים על נהר כבר ה׳ ב
ותהי עליו שם יד יהוה יהוה פתגם נבואה מן קדם יי׳ עם יחזקאל בר בוזי ל
כהנא בארעא דישראל תב תנינות ואתמלל עמיה במדינת ארע כסדאי
על נהר כבר ושרת עלוהי רוח נבואה מן קדם יי׳ וארא והנה רוח סערה
באה מן הצפון ענן גדול ואש מתלקחת ונגה לו סביב ומתוכה כעין כול
החשמל מתוך האש וחזית והא רוח עלעולא אתי מן צפונא ענן חס
רב ואישתא משתלהבא וזיהורא ליה סחור סחור ומגו ענגא ומגו

החמישית ב׳ מל׳ וסימנה׳ למלך רחבעם וחב׳ לגלות המלך יויכין ... יחזקאל ב׳ בספ׳ וסימ׳ בארץ כשדים ויהי

על עולא כעין חשמלא מגו אישתא ומתוכה דמות ארבע חיות וזה
ה מראיהן דמות אדם להנה ומגוה דמות ארבע בריין ודיין חזויהון
בלש׳ דמות אנשא להון וארבעה פנים לאחת וארבע כנפים לאחת להם
וארבעה אפין לחדא וארבעה אפין לכל חד וחד שתת עסר אפין
לבריתא חדא מנין אפיא דארבע בריין שתין וארבעה אפין וארבעה
גפין לחדא וארבעה גפין לכל חד וחד שתת עסר גפין לכל אפא ואפא
ז שתין וארבעה גפין לבריתא חדא והוי מנין גפיא דארבע בריין מתן
וחמשין ושתה גפין ורגליהם רגל ישרה וכף רגליהם ככף רגל עגל
ונצצים כעין נחשת קלל ורגליהון רגלין כיונן ופרסת רגליהון כפרסת
רגלין סגלגלין ומזיען עלמא כמהלכהון ומנצנצן כעין נחש מצלהב
וידי וידו אדם מתחת כנפיהם על ארבעת רבעיהם ופניהם וכנפיהם
ח לארבעתם וידין כידי אנשא עביד להון מתחות גפיהון על ארבעה
סטריהון למחתי בהון גמרין דאישא מביני כרוביא מ[...] רשיעיא
דעבריין [...]ון למתן על חפני סרפיא למזרקן על אתר [...]עיא
[...] עברי מימריה ואפיהון וגפיהון שוין לא[...]תיהון
ט חב[...]ת אשה אל אחתה כנפיהם לא יסבו בלכתן איש אל עבר פניו
ילכו מכונן חדא לקביל חדא גפיהון לא מתחזרן במיזלהון בריא
לקביל אפ[...] אזלא ודמות פניהם פני אדם ופני אריה אל הימין
י לארבעתם ופני שור מהשמאל לארבעתן ופני נשר לארבעתן ודמות
אפיהון אפי אנשא ואפי אריא עביד מימינא לארבעתיהון ואפי
תורא עביד מסמלא לארבעתיהון ואפי נש[רא] לארבעתיהון ופניהם

לא יסבו בלכתם לא יסבו לא [...] ב׳ וסי׳ לארבעתן [...]

וכנפיהם פרדות מלמעלה לאיש שתים חברות איש ושתים מכסות את
גויתיהנה ואפיהון וגפיהון פריסין מלעילא לחדא תרתין מכונן חדא
לקבל חדא תרתין מכסין ית גויתהון ואיש אל עבר פניו ילכו אל אשר
יהיה שמה הרוח ללכת ילכו לא יסבו בלכתן ובריא לקביל אפהא
אזלא לאתר דהוי תמן רעוא למיזל אזלין לא מתחזרן במיזלהון ודמות
החיות מראיהם כגחלי אש בערות כמראה הלפידים היא מתהלכת
בין החיות ונגה לאש ומן האש יוצא ברק ודמות בריתא חזויהון
כגמרין דאישא בערן כחיזו בעוריא אישתא משתלהבא בין
בריתא וזיהורא לאישתא ומן אישתא נפיק ברקא והחיות רצוא
ושוב כמראה הבזק ובריתא באשתלוחיהון למעבד רעות רבונהון
דאשרי שכינתיה במרומא עילא מנהון כאנפא עינא למחזי חזרן
ומקפן ית עלמא ותיבן בריית חדא וקלילין כחיזו ברקא וארא
החיות והנה אופן אחד בארץ אצל החיות לארבעת פניו וחזית
בריתא והא גלגל חד משתוי כמלרע לרום שמיא כסטר בריתא
לארבעה אפוהי מראה האופנים ומעשיהם כעין תרשיש ודמות
אחד לארבעתן ומראיהם ומעשיהם כאשר יהיה האופן בתוך האופן
חיזו גלגליא ועובדיהון כעין אבן טבא ודמות חד לארבעתיהון
וחזויהון ועובדיהון כמא דהוי גלגל בגו גלגל על ארבעת רבעיהן
בלכתם ילכו לא יסבו בלכתן על ארבעה סטריהון במיזלהון אזלין
לא מתחזרן במיזלהון וגביהן וגבה להם ויראה להם וגבתם מלאות
עינים סביב לארבעתן וגביהון שון לקבלא רקיעא ורומא להון

צ / עצשו / ה / הויה / שמה / ג / בצלה / ריש / פיס / ואיש / אל / עבר / פנו / ריש / פיס / והנא / מן / המנקום / אשר / היתה / שמה / ד / בלש / ג / חס / ד / וסי / שור / נשר

תרשיש וגביהן׳ אל אשר ה׳ וסימנה׳ נחה והתנחלתם הרוח קדמאה׳ בבדים תלכו׳ ויידי ד׳ וסי׳ מעשה אדם עורף עם האדם׳

ספר יחזקאל

ודחילין אנון וגביהון מלן עינין סחור סחור לארבעתיהון׃ ובלכת
החיות ילכו האופנים אצלם ובהנשא החיות מעל הארץ ינשאו
האופנים׃ ובמיזל בריתא אזלין גלגליא לקבלהון ובאתרמא בריתא
כמלרע לרום שמיא מתרמין גלגליא׃ על אשר יהיה שם הרוח ללכת
והאופנים ינשאו לעמתם כי רוח החיה באופנים׃ על אתר דהוי תמן
רעוא למיזל אזלין לתמן רעוא למיזל וגלגליא מתרמין לקבלהון
ארי כרוח בריתא בגלגליא׃ בלכתם ילכו ובעמדם יעמדו ובהנשאם
מעל הארץ ינשאו האופנים לעמתם כי רוח החיה באופנים׃ במיזלהון
אזלין ובמקמהון קימין ובאתרומיהון כמלרע לרום שמיא מתרמין
גלגליא לקבלהון ארי כרוח בריתא בגלגליא׃ ודמות על ראשי החיה
רקיע כעין הקרח הנורא נטוי על ראשיהם מלמעלה׃ ודמות על
רישי בריתא רקיעא כעין גליד חסין מרכן על רישיהון מלעילא׃
ותחת הרקיע כנפיהם ישרות אשה אל אחותה לאיש שתים מכסות
להנה ולאיש שתים מכסות להנה את גויתיהם׃ ותחות רקיעא גפיהון
מכונן חדא לקביל חדא לחדא תרתין מכסין להון ולחדא תרתי
מכסין להון ית גויתהון׃ ואשמע את קול כנפיהם כקול מים רבים
כקול שדי בלכתם קול המלה כקול מחנה בעמדם תרפינה כנפיהן׃
ושמעית ית קל גפיהון כקל מין סגיאין כקלא מן קדם שדי במהכהון
קל מלולהון כד מודין ומברכין ית רבונהון קימא מלך עלמיא כקל
משריית מלאכי מרומא במקמהון משתקן גפיהון׃ ויהי קול מעל
לרקיע אשר על ראשם בעמדם תרפינה כנפיהן׃ ובזמן דהוי רעוא

קדמוהי לאשמעא קל דבורא לעבדוהי נביי ישראל הוי קלא ומשתמע
מעלוי רקיעא דעל רישיהון במקמהון משתקן גפיהון מן קדם דבורא
וממעל לרקיע אשר על ראשם כמראה אבן ספיר דמות כסא ועל ב
דמות הכסא דמות כמראה אדם עליו מלמעלה ומעלוי רקיעא דעל
רישיהון כחיזו אבן טבא דמות כרסיא ועל דמות כרסיא דמות
כמראה אדם עלוהי מלעילא וארא כעין חשמל כמראה אש בית
לה סביב ממראה מתניו ולמעלה וממראה מתניו ולמטה ראיתי כמראה
אש ונגה לו סביב וחזית כעין חשמלא כחיזו אישתא מגין לה סחור
סחור חיזו יקר דלא יכלא עינא למחזי ולא אפשר לאסתכלא ביה
ולעילא וחיזו יקר דלא יכלא עינא למחזי ולא אפשר לאסתכלא ביה
ולרע חזיתי כחיזו אישתא וזיהורא ליה סחור סחור כמראה הקשת
אשר יהיה בענן ביום הגשם כן מראה הנגה סביב הוא מראה דמות
כבוד יהוה ואראה ואפל על פני ואשמע קול מדבר כחיזו קשתא
דהוי בעננא ביומא דמטרא כין חיזו זיהורא סחור סחור הוא חיזו
דמות יקרא דיי׳ וחזית ואשתטחית על אפי ושמעית קל דמתמליל
ויאמר אלי בן אדם עמד על רגליך ואדבר ב
אתך ואמר לי בר אדם קום על רגלך ואמליל עמך ותבא בי רוח
כאשר דבר אלי ותעמדני על רגלי ואשמע את מדבר אליו ועלת
בי רוחא כד מליל עמי ואקימתני על רגלי ושמעית ית דמתמליל
עמי ויאמר אלי בן אדם שולח אני אתך אל
בני ישראל אל גוים המורדים אשר מרדו בי המה ואבותם פשעו בי

ישראל ... שולח ככה פגרי ותגע קח לך הנני לקח בתוך בני ישראל בתוך בתעות בני ישראל כחזרה בתעות ושא בית

עד עצם היום הזה ואמר לי בר אדם שלח אנא יתך לות בני ישר׳
ולות עממיא סרבניא דסריבו על מימרי אנון ואבהתהון מרדו במימרי
עד כרן יומא הדין והבנים קשי פנים וחזקי לב אני שולח אותך ג׳ ב׳
אליהם ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה ומתקרן בניא אנון חציפי מל׳ וחד
אפין ותקיפי לבא אנא שלח יתך לותהון ותימר להון כדנא אמר יי׳ חס׳ מקבתני
אלהים והמה אם ישמעו ואם יחדלו כי בית מרי המה וידעו כי נביא
היה בתוכם ואנון אם יקבלון אלפן ואם יתמנעון מלמחטי ארי עם
סרבן אנון וידעון דנביא הוא ביניהון ואתה בן ב״ר בספ׳
אדם אל תירא מהם ומדבריהם אל תירא כי סרבים וסלונים אותך ואת׳
ואל עקרבים אתה יושב מדבריהם אל תירא ומפניהם אל תחת
כי בית מרי המה ואת בר אדם לא תדחל מנהון ומפתגמיהון לא
תדחל ארי מסרבין ומקשן לקבלך וכגו עממא דעובדיהון דמין
לעקרבין את יתיב ומפתגמיהון לא תדחל ומן קדמיהון לא תתבר
ארי עם סרבן אנון ודברת את דברי אליהם אם ישמעו ואם יחדלו ג׳
כי מרי המה ותתנבי ית פתגמי נבואתי בפומהון אם יקבלון אלפן
ואם יתמנעון מלמחטי ארי עם סרבן אנון ואתה ב״ר
בן אדם שמע את אשר אני מדבר אליך אל תהי מרי כבית המרי ג׳ בספ׳
פצה פיך ואכל את אשר אני נתן אליך ואת בר אדם שמע ית דאנא
ממליל עמך לא תהי סרבן כעמא סרבנא ארכין נפשך וקביל
ית דאנא יהיב לך ואראה והנה יד שלוחה אלי והנה בו מגלת ספר ג׳
וחזית והא דמות יד מתושטא לציד לותי והא ביה מגלת ספרא ופרש צ׳ מל׳ וחד חס׳

שלוחה ג׳ ב׳ מל׳ וחד חס׳ וסימנה׳ נפתלי אילה שלוחה מנחה היא שלוחה והנה יד שלוחה ודכות׳

אתה לפני והיא כתובה פנים ואחור וכתוב אליה קנים והגה והי ופלס
יתה קדמי והיא כתיבא מאפהא ומאחורהא מא דהוה מן שירויא ומא
דעתיד למהוי בסופא וכתיב בה דאם יעברון בית ישראל על אוריתא
ישלטון בהון עממיא ואם יעבדון ית אוריתא יסוף מנהון אליא ודווא
ותנחתא ויאמר אלי בן אדם את אשר תמצא אכול אכול את המגלה
הזאת ולך דבר אל בית ישראל ואמר לי בר אדם ית דמתיהיב לך
קביל קביל מא דכתיב במגלתא הדא ואיזיל אתנבי על בית ישראל
ואפתח את פי ויאכילני את המגלה הזאת וארכינית ית נפשי ואחכמני
מא דכתיב במגלתא הדא ויאמר אלי בן אדם בטנך תאכל ומעיך
תמלא את המגלה הזאת אשר אני נתן אליך ואכלה ותהי בפי כדבש
למתוק ואמר לי בר אדם נפשך תסבע ומעך תמלי אם תקביל מא
דכתיב במגלתא הדא דאנא יהיב לך וקבילתה והוו פתגמה בפומי
כדבש חלי ויאמר אלי בן אדם לך בא אל בית
ישראל ודברת בדברי אליהם ואמר לי בר אדם איתא איזיל לות
בית ישראל ותתנבי בפתגמי נבואתי להון כי לא אל עם עמקי שפה
וכבדי לשון אתה שלוח אל בית ישראל ארי לא לות עם עמיקי
ממלל ויקירי לישן את שליח לאתנבאה אלהין על בית ישראל לא
אל עמים רבים עמקי שפה וכבדי לשון אשר לא תשמע דבריהם
אם לא אליהם שלחתיך המה ישמעו אליך לא לות עממין סגיאין
עמיקי ממלל ויקירי לישן דלא תשמע פתגמיהון אלו לותהון
שלחתך אנון יקבלון מנך ובית ישראל לא יאבו לשמע אליך כי

אל עמים ב׳ בליש׳ וסימנה׳ שפה ארים נסי אהפוך אלי׳ עמקי ד׳ בלש׳ וסימ׳ שפה וחל׳ וחב׳ בעמקי שאול׳

אינם אבים לשמע אלי כי כל בית ישראל חזקי מצח וקשי לב המה׃
חס ובית ישראל לא ייבון לקבלא מנך ארי לית אנון צבן לקבלא למימרי
ארי כל בית ישראל חציפי אפין ותקיפי לבא אנון הנה נתתי את פניך
ג חזקים לעמת פניהם ואת מצחך חזק לעמת מצחם הא יהבית ית
בית אפך תקיף כקביל בית אפיהון וית בית עינך חסין כקביל בית
עיניהון כשמיר חזק מצר נתתי מצחך לא תירא אותם ולא תחת מפניהם
כי בית מרי המה כמא דשמירא תקיף מטנרא כין יהבית ית בית עינך
חסין כקביל בית עיניהון לא תדחל מנהון ולא תתבר מן קדמיהון ארי
ה עם סרבן אנון׃ ויאמר אלי בן אדם את כל
בטע דברי אשר אדבר אליך קח בלבבך ובאזניך שמע ואמר לי בר אדם
בספ ית כל פתגמי דאמליל עמך קביל בלבך ובאדנך שמע ולך בוא
אל הגולה אל בני עמך ודברת אליהם ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה
אם ישמעו ואם יחדלו׃ ואיתא איזיל לות בני גלותא לות בני עמך
ותתנבי להון ותימר להון כדנן אמר יי אלהים אם יקבלון אלפן ואם יתמנעון
מלמחטי׃ ותשאני רוח ואשמע אחרי קול רעש גדול ברוך כבוד
יהוה ממקומו׃ ונטלתני רוחא ושמעית בתרי קל זיע סגי דמשבחין
ואמרין בריך יקרא דיי מאתר בית שכינתיה׃ וקול כנפי החיות
ומל משיקות אשה אל אחותה וקול האופנים לעמתם וקול רעש גדול׃
וקל גדפי בריתא נקשין חד לחד וקל גלגליא לקבלהון וקל זיע סגי׃
ב ורוח נשאתני ותקחני ואלך מר בחמת רוחי ויד יהוה עלי חזקה׃ ורוחא
ורוח נטלתני ונסיבתני ואזלית במרר בתקוף רוחי ונבואה מן קדם יי עלי תקפת׃

חזקים ב׳ וסימנה׳ כי חזקים נתתי את פניך חזקים לעמת פניהם חזקים כראי מוצק ... בבני בבג׳

ואבוא אל הגולה תל אביב הישבים אל נהר כבר ואשר המה יושבים
שם ואשב שם שבעת ימים משמים בתוכם ואתית לות בני גלותא
לתל אביב דיתבין על נהר כבר ונחית ביניהון אנון יתבין תמן ויתבית
תמן שבעה יומין שתיק ביניהון ויהי מקצה שבעת ימים
ויהי דבר יהוה אלי לאמר והוה מסוף שבעה יומין והוה פתגם
נבואה מן קדם יי עמי למימר בן אדם צפה נתתיך לבית ישראל ושמעת
מפי דבר והזהרת אותם ממני בר אדם מליף מניתך לבית ישראל
ותקביל ממימרי פתגם ותזהר יתהון מלמחטי קדמי באמרי לרשע
מות תמות ולא הזהרתו ולא דברת להזהיר רשע מדרכו הרשעה
לחיתו הוא רשע בעונו ימות ודמו מידך אבקש כד אמרית לרשיעא
ממת תמות ולא אזהרתהי ולא מלילתא לאזהרא רשיעא מאורחיה
דרשעא לקימותיה הוא רשיעא בחוביה ימות ודמיה מן ידך אתבעי
ואתה כי הזהרת רשע ולא שב מרשעו ומדרכו הרשעה הוא בעונו
ימות ואתה את נפשך הצלת ואת ארי אזהרתא רשיעא ולא תב
מחוביה ומאורחיה דרשעא הוא בחוביה ימות ואת ית נפשך שיזבתא
ובשוב צדיק מצדקו ועשה עול ונתתי מכשול לפניו הוא ימות כי
לא הזהרתו בחטאתו ימות ולא תזכרן צדקתו אשר עשה ודמו מידך
אבקש וכד יתוב זכאה מזכותיה ויעביד שקר ואתין תקלת חובין
קדמוהי הוא ימות ארי לא אזהרתהי בחוביה ימות ולא ידכרן זכותיה
דעבד ודמיה מן ידך אתבעי ואתה כי הזהרתו צדיק לבלתי חטא
צדיק והוא לא חטא חיו יחיה כי נזהר ואתה את נפשך הצלת ואת ארי

ואשב ג̇ וסימנ̇ בהר ואבוא ג̇ בו קדמ̇ ואבוא ואשר כת̇ · ולא שב ה̇ וס̇ בדרך רכב בשגעון הזהרת הזהרת

אזהרתא די לצדיקא בדיל דלא למחטי צדיקא והוא לא חטא מיחא
ייחי ארי אזדהר ואת ית נפשך שיזיבתא ותהי עלי שם יד יהוה
ויאמר אלי קום צא אל הבקעה ושם אדבר אותך ושרת עלי תמן רוח
נבואה מן קדם יי ואמר לי קום פוק לבקעתא ותמן אמליל עמך ואקום
ואצא אל הבקעה והנה שם כבוד יהוה עמד ככבוד אשר ראיתי על
נהר כבר ואפל על פני וקמית ונפקית לבקעתא והא תמן יקרא דיי
שרי כיקרא דחזיתי על נהר כבר ואשתטחית על אפי ותבא בי רוח
ותעמדני על רגלי וידבר אתי ויאמר אלי בא הסגר בתוך ביתך ועלת
בי רוחא ואקימתני על רגלי ומליל עמי ואמר לי עול אסתגר בגו ביתך
ואתה בן אדם הנה נתנו עליך עבותים ואסרוך בהם ולא תצא בתוכם
ואת בר אדם הא גזירת פתגמי עלך כאיסור גדילין דאסרין בהון ולא
תפוק ביניהון ולשונך אדביק אל חכך ונאלמת ולא תהיה להם לאיש
מוכיח כי בית מרי המה ולישנך אדביק לחיכך ותשתוק ולא תהי להון
לגבר מוכח ארי עם סרבן אנון ובדברי אותך אפתח את פיך ואמרת
אליהם כה אמר אדני יהוה השמע ישמע והחדל יחדל כי בית מרי
המה ובממללותי עמך ארכין ית נפשך ותימר להון כדנן אמר יוי
דמקביל יקביל אולפן ודיתמנע יתמנע מלמחטי ארי עם סרבן אנון
ואתה בן אדם קח לך לבנה ונתתה אותה לפניך
וחקות עליה עיר את ירושלם ואת בר אדם סב לך אבנא ותתין יתה
קדמך ותצור עלה קרתא ית ירושלם ונתתה עליה מצור ובנית עליה דיק
ושפכת עליה סללה ונתתה עליה מחנות ושים עליה כרים סביב ותצור

עבותים ג מל וסימנהון הנה נתנו עליך עבותים הנה נתתי עליך ויתן עבותו בין עבותים וכולהון בקמ

עלה בציר ותבני עלה כרקוס ותצבר עלה מליתא ותשרי עלה משרין
ומני עלה אפרורין סחור סחור ׃ ואתה קח לך מחבת ברזל ונתתה אותה
קיר ברזל בינך ובין העיר והכינתה את פניך אליה והיתה במצור וצרת
עליה אות היא לבית ישראל ׃ ואת סב לך מסרית ברזל ותתין יתה
כותל ברזל בינך ובין קרתא ותתקין ית אפך לה ותהי בצירא ותצור
עלה את היא לבית ישראל ׃ ואתה שכב על צדך
השמאלי ושמת את עון בית ישראל עליו מספר הימים אשר תשכב
עליו תשא את עונם ׃ ואת שכוב על סטרך דסמלא ותשוי ית חובי בית
ישראל עלוהי מנין יומיא דתשכוב עלוהי תקביל ית חוביהון ׃ ואני נתתי
לך את שני עונם למספר ימים שלש מאות ותשעים יום ונשאת עון
בית ישראל ׃ ואנא יהבית לך על חד תרין כחוביהון למנין יומיא תלת
מאה ותשעין יומין ותקביל חובי בית ישראל ׃ וכלית את אלה ושכבת
על צדך הימני שנית ונשאת את עון בית יהודה ארבעים יום יום
לשנה יום לשנה נתתיו לך ׃ ותשלים ית אלין ותשכוב על סטרך דימינא
תניינות ותקביל ית חובי בית יהודה ארבעין יומין יומא לשתא יומא
לשתא יהבתנון לך ׃ ואל מצור ירושלם תכין פניך וזרעך חשופה
ונבאת עליה ׃ ולציר ירושלם תתקין אפך ודרעך תתקיף ותתנבי עלה
והנה נתתי עליך עבותים ולא תהפך מצדך אל צדך עד כלותך ימי
מצורך ׃ והא גזירת פתגמי עלך כאיסור גדילין ולא תתהפיך מסטרך
לסטרך עד שלמותך יומי צירך ׃ ואתה קח לך חטין ושערים ופול
ועדשים ודחן וכסמים ונתתה אותם בכלי אחד ועשית אותם לך ללחם

מספר הימים אשר אתה שוכב על צדך שלש מאות ותשעים יום
תאכלנו׃ ואת סב לך חטין וסערין ופולא וטלופחין ודוחן וכונתין ותתין
יתהון במנא חד ותעביד יתהון לך למיכל מנין יומיא דאת שכיב על
סטרך תלת מאה ותשעין יומין תיכלינה׃ ומאכלך אשר תאכלנו
צ׳ ובענ במשקול עשרים שקל ליום מעת עד עת תאכלנו׃ ומיכלך דתיכלניה
במתקל עסרין פילס ליום מעדן עד עדן תיכלניה׃ ומים במשורה
צ׳ תשתה ששית ההין ליום מעת עד עת תשתה׃ ומיא במכילא תשתי
בעעבון חד מן שתא בהינא מעדן עד עדן תשתי׃ ועגת שערים תאכלנה
ו׳ יחזקאל והיא בגללי צאת האדם תעגנה לעיניהם׃ והררא דלחים סערין תיכלנה
יצאת ובצרו והיא על גלי מפקת אנשא תהררינה לעיניהון׃ ויאמר
ישעיה יצאת יהוה ככה יאכלו בני ישראל את לחמם טמא בגוים אשר אדיחם שם׃
ובצרו ואמר יי כדין ייכלון בני ישר׳ ית מיכלהון מסאב בני עממיא דאגלינון
ל׳ לתמן׃ ויאמר אהה אדני יהוה הנה נפשי לא מטמאה ונבלה וטרפה לא
ג׳ ג אכלתי מנעורי ועד עתה ולא בא בפי בשר פגול׃ ואמרית קביל בעותי
יי אלהים הא נפשי לא מסאבא ונבילא ותבירא לא אכלית מזעורי ועד
כען ולא אכלית בשר מרחק׃ ויאמר אלי ראה נתתי
צפיעי לך את צפועי הבקר תחת גללי האדם ועשית את לחמך עליהם׃ ואמר
ק׳ לי חזי דיהבית לך ית גלי תוריא חלף גלי אנשא ותעביד ית מיכלך
עליהון׃ ויאמר אלי בן אדם הנני שבר מטה לחם
בירושלם ואכלו לחם במשקל ובדאגה ומים במשורה ובשממון
ישתו׃ ואמר לי בר אדם האנא תבר סעיד מיכלא בירושלם וייכלון

ולא בא ג׳ וסימנ׳ שמואל בשר פגול עליהם — פגול ב׳ וסימנ׳ לא יחשב ואם האכל יאכל ולא בא בשר

מיכלהון במתקל ובצפא ומיא בצרו ובאשתממון ישתון׃ למען יחסרו
לחם ומים ונשמו איש ואחיו ונמקו בעונם׃ בדיל דיחסר להון מיכל
ומשתי ויצדון גבר ואחוהי ויתמסון בחוביהון׃ ואתה
בן אדם קח לך חרב חדה תער הגלבים תקחנה לך והעברת על ראשך
ועל זקנך ולקחת לך מאזני משקל וחלקתם׃ ואת בר אדם סב לך חרב
חריפא מספר גלביא תסביה לך ותעבר על רישך ועל דקנך ותסב
לך מוזנון דמתקל ותפליגינון׃ שלשית באור תבעיר בתוך העיר
כמלאות ימי המצור ולקחת את השלשית תכה בחרב סביבותיה
והשלשית תזרה לרוח וחרב אריק אחריהם׃ תלתא בנורא תדליק
בגו קרתא כמשלם יומי צירא ותסב ית תלתא תקטיל בחרבא סחרנהא
ותלתא תבדר לכל רוח דכין יתבדרון ודקטלין בחרבא אגלי בתריהון׃
ולקחת משם מעט במספר וצרת אותם בכנפיך׃ ותסב מתמן זעיר
במנין ותצור יתהון בכנפך׃ ומהם עוד תקח והשלכת אותם אל תוך האש
ושרפת אתם באש ממנו תצא אש אל כל בית ישראל׃ ומנהון עוד
תסב ותרמי יתהון לגו נורא ותוקיד יתהון בנורא בכין תפוק אישתא
על כל בית ישראל׃ כה אמר אדני יהוה זאת ירושלם
בתוך הגוים שמתיה וסביבותיה ארצות׃ כדנן אמר יי אלהים דא ירושלם
בגו עממיא שויתה וסחור סחור לה מדינתא׃ ותמר את משפטי לרשעה
מן הגוים ואת חקותי מן הארצות אשר סביבותיה כי במשפטי מאסו
וחקותי לא הלכו בהם׃ ואשניאת ית דיני למחב בהון מן עממיא וית
קימי מן מדינתא דבסחרנהא ארי בדיני קצו וקימי לא הליכו בהון׃

לרוח לעשות לרוח שיעשה לרוח ׳ זאת חקותי ה׳ וס׳ את משפטי בעלה מן הארצות במשפטי ועל ריב המה

לכן כה אמר אדני יהוה יען המנכם מן הגוים
אשר סביבותיכם בחקותי לא הלכתם ואת משפטי לא עשיתם וכמשפטי
הגוים אשר סביבותיכם עשיתם׃ בכין כדנן אמר יי אלהים חלף דהתחיבתון
מן עממיא דבסחרניכון בקימי לא הליכתון וית דיני לא עבדתון
וכנמוסי עממיא דבסחרניכון עבדתון׃ לכן כה אמר אדני יהוה הנני
עליך גם אני ועשיתי בתוכך משפטים לעיני הגוים׃ בכין כדנן אמר
יי אלהים האנא שלח רגזי עלך אף אנא אעביד בגויך פורענות דין
לעיני עממיא׃ ועשיתי בך את אשר לא עשיתי ואת כל אשר לא
אעשה כמהו עוד יען כל תועבתיך׃ ואעביד ביך ית דלא עבדית וית
דלא אעביד דכותה עוד חלף כל תועיבתיך׃ לכן
אבות יאכלו בנים בתוכך ובנים יאכלו אבותם ועשיתי בך שפטים
וזריתי את כל שאריתך לכל רוח׃ בכין אבהן ייכלון בסר בניהון
בגויך ובניא ייכלון בסר אבהתהון ואעביד ביך פורענות דינין
ואבדר ית כל שאר עמיך לכל רוח׃ לכן חי אני
נאם אדני יהוה אם לא יען את מקדשי טמאת בכל שקוציך ובכל
תועבתיך וגם אני אגרע ולא תחוס עיני וגם אני לא אחמול׃ בכין קים
אנא אמר יי אלהים אם לא חלף דמקדשי סאיבת בכל שקוצך ובכל
תועיבתיך ואף אנא אקטוף תקוף דרעיך ולא יחוס מימרי עלך ואף
אנא לא ארחים׃ שלשתיך בדבר ימותו וברעב יכלו בתוכך והשלשית
בחרב יפלו סביבותיך והשלישית לכל רוח אזרה וחרב אריק אחריהם׃
תלתיך במותא ימותון ובכפנא ישתיצון בגויך ותלתיך בחרבא יתקטלון

ל׳
ל׳
לבן
כל ספרין מל׳
ג׳ ירושלם צר וצידון
ה׳ חס׳ וס׳ יען יען ואתכל תועבתיך ובתר דשמשון ושגן מל׳
ל׳ וכת׳ כן
ג׳

הנני עליך ג׳ וסימנהון ירושלם צר וצידון׃ אזרה ג׳ וסימנהון אזרה בגוים לכל רוח אזרה לכל רוח׃

סחרנך ותלתא לכל רוח אבדר ודקטלין בחרבא אגרי בתריהון וכלה
אפי והניחותי חמתי בם והנחמתי וידעו כי אני יהוה דברתי בקנאתי בכלותי
חמתי בם ויחול רגזי ואניח חמתי בהון ואסיתא וידעון ארי אנא יי גזרית
במימרי ואקיים כד יחול רגזי בהון ואתנך לחרבה ולחרפה בגוים
אשר סביבותיך לעיני כל עובר ואתנניך לחרבא ולחסודין בני
עממיא דבסחרנך לעיני כל דעדי והיתה חרפה וגדופה מוסר
ומשמה לגוים אשר סביבותיך בעשותי בך שפטים באף ובחמה
ובתכחות חמה אני יהוה דברתי ותהן לחסודין ולאתרברבא עלך
ואשתממו לעממיא דבסחרנך כד אעביד בך פורענות דינין ברגז
ובחמא ובתקוף רגז אנא יי גזרית במימרי בשלחי את חצי הרעב
הרעים בהם אשר היו למשחית אשר אשלח אותם לשחתכם ורעב
אסף עליכם ושברתי לכם מטה לחם בגריותי ית מחת כפנא מכתשין
בישין דמתקנין לחבלא דאשלח יתהון לחבלותכון וכפנא אוסיף עליכון
ואתבר לכון סעיד מיכלא ושלחתי עליכם רעב וחיה רעה ושכלך ודבר
ודם יעבר בך וחרב אביא עליך אני יהוה דברתי ואשלח עליכון כפנא
וחיתא בישתא ויתכלונך ומותא וקטולא יעדון בך ודקטלין בחרבא
איתי עלך אנא יי גזרית במימרי ויהי דבר יהוה
אלי לאמר בן אדם שים פניך אל הרי ישראל והנבא אליהם בר אדם
קביל נבואה על טורי ישראל ואתנבי עליהון ואמרת הרי ישראל שמעו
דבר אדני יהוה כה אמר אדני יהוה להרים ולגבעות לאפיקים ולגאות
הנני אני מביא עליכם חרב ואבדתי במותיכם ותימר טורי ישר׳ קבילו

ל׳ ד׳ וכלה מבדחין לאש ונתתיו ב׳ כל׳ סב׳ ל׳ מל׳ ומד׳ קדמ׳ בגוים בתר׳ לגוים בת׳ צא׳ בן סימ׳ ט ג
ל׳ בת׳
ד׳
ולגאיות ק׳

באחת הגיאיות ולגאיות קדמ׳ ובגאותיך אלין כת׳ גיאות׳ ושאר׳ באיות כת׳ חל יוד קדמ׳

פתגמא דיי אלהים כדנן אמר יי אלהים לטוריא ולרמתא ולפצידיא ולחליא
הא אנא מיתי עליכון דקטלין בחרבא ואוביד במתכון ונשמו מזבחותיכם
ונשברו חמניכם והפלתי חלליכם לפני גלוליכם ויצדון איגוריכון
ויתברון חנסניכון וארמי קטיליכון קדם פגור טעותכון ונתתי את
פגרי בני ישראל לפני גלוליהם וזריתי את עצמותיכם סביבות מזבחותיכם
ואתין ית פגרי בני ישראל קדם פגור טעותהון ואבדר ית גרמיכון סחרנות
איגוריכון בכל מושבותיכם הערים תחרבנה והבמות תישמנה למען
יחרבו ויאשמו מזבחותיכם ונשברו ונשבתו גלוליכם ונגדעו חמניכם
ונמחו מעשיכם בכל מותבניכון קרויא יחרבן ובמתא יצדין בדיל
דיחרבון ויצדון איגוריכון ויתברון ויבטלון טעותכון ויתקטפון
חנסניכון ויתמחון עובדיכון ונפל חלל בתוככם וידעתם כי אני
יהוה ויתרמון קטילין בניכון ותדעון ארי אנא יי והותרתי בהיות
לכם פליטי חרב בגוים בהזרותיכם בארצות ואשאר במהוי לכון
משיזבי חרבא ביני עממיא באתבדוריכון במדינתא וזכרו
פליטיכם אותי בגוים אשר נשבו שם אשר נשברתי את לבם
הזונה אשר סר מעלי ואת עיניהם הזנות אחרי גלוליהם ונקטו
בפניהם אל הרעות אשר עשו לכל תועבתיהם וידכרון משיזביכון
ביני עממיא דאשתביאו לתמן דתברית ית לבהון טפשא דסטא
מבתר פלחני וית חיזו עיניהון דטעאה בתר טעותהון ויתנקון ויהון
חזן על בישתא דעבדו לכל תועיבתהון וידעו כי אני יהוה לא אל
חנם דברתי לעשות להם הרעה הזאת וידעון ארי אנא יי לא למגן

מושבותיכם דהשמנה ל' מל' מושבותיהם דדביותה ל' מל' וב' כת' משבתיכם לא תבערו ולחם וקלי כל מלאכה צאך

גזרית במימרי למעבד להון בישתא הדא׃ כה
אמר אדני יהוה הכה בכפך ורקע ברגלך ואמר אח אל כל תועבות
רעות בית ישראל אשר בחרב ברעב ובדבר יפלו׃ כדנן אמר י״י אלהים
טפח בידך ורפס ברגלך ואימר וי על כל תועיבת בישת בית ישר׳
דבחרבא בכפנא ובמותא יתרמון׃ הרחוק בדבר ימות והקרוב בחרב
יפול והנשאר והנצור ברעב ימות וכליתי חמתי בם׃ דרחיק במותא
ימות ודקריב בחרבא יתקטיל ודישתאר ויעול לכרכי צירא
בכפנא ימות ויחול רגזי בהון׃ וידעתם כי אני יהוה בהיות חלליהם
בתוך גלוליהם סביבות מזבחותיהם אל כל גבעה רמה בכל ראשי
ההרים ותחת כל עץ רענן ותחת כל אלה עבתה מקום אשר נתנו
שם ריח ניחח לכל גלוליהם׃ ותדעון ארי אנא י״י במהוי קטיליהון
בגו פגור טעותהון סחרנות איגוריהון על כל רמא מנטלא בכל
רישי טוריא ותחות כל אילן עבות ותחות כל בטמא מעפיא אתר
דיהבו תמן קורבנין לפלחן כל טעותהון׃ ונטיתי את ידי עליהם ונתתי
את הארץ שממה ומשמה ממדבר דבלתה בכל מושבותיהם וידעו
כי אני יהוה׃ ואריים ית מחת גבורתי עליהון ואתין ית ארעא לצדו
ושתממו ממדבר דבלת בכל מותבניהון וידעון ארי אנא י״י׃
ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ ואתה בן אדם כה אמר
אדני יהוה לאדמת ישראל קץ בא הקץ על ארבעת כנפות הארץ׃
ואת בר אדם כדנן אמר י״י אלהים לארעא דישראל קצא מטא מטת
פורענות קצא למיתי על ארבע רוחי ארעא׃ עתה הקץ עליך

ה בטע בספ
ומל
בספ ומל וכל קרי טותה במא ולקרנות מזבחותיכם
ומל
ארבע ק

כה אמר ה׳ בטע בספ וסימנה הכה בכפך ורקע ברגלך השפך והאבדתי כסיתי האתה רב לכם הנשיא

ושלחתי אפי בך ושפטתיך כדרכיך ונתתי עליך את כל תועבתיך׃
כען מטת פורענות קצא למיתי עלך ואשלח רגזי בך ואתפרע
מנך כאורחתיך ואתין עלך ית כל תועיבתיך׃ ולא תחוס עיני עליך
ולא אחמול כי דרכיך עליך אתן ותועבותיך בתוכך תהיין וידעתם
כי אני יהוה׃ ולא יחוס מימרי עלך ולא ארחים ארי חוב אורחתך עלך
אתין ופורענות תועיבתיך בגויך יהוין ותדעין ארי אנא יי׃
כה אמר אדני יהוה רעה אחת רעה הנה באה׃
כדנן אמר יי אלהים בישתא בתר בישתא הא אתיא׃ קץ בא בא הקץ
הקיץ אליך הנה באה׃ קצא מטא מטת פורענות קצא למיתי עלך
הא אתיא׃ באה הצפירה אליך יושב הארץ בא העת קרוב היום
מהומה ולא הד הרים׃ אתגליאת מלכותא עלך יתיב ארעא מטא
עדן תברא קריב יום אתרגושא ולית לאשתיזבא במצדי טוריא׃
עתה מקרוב אשפוך חמתי עליך וכליתי אפי בך ושפטתיך כדרכיך
ונתתי עליך את כל תועבותיך׃ כען מקריב אשפוך חמתי עלך ויחול
רגזי בך ואתפרע מנך כאורחתיך ואתין עלך ית כל תועיבתיך׃ ולא
תחוס עיני ולא אחמול כדרכיך עליך אתן ותועבתיך בתוכך תהיין
וידעתם כי אני יהוה מכה׃ ולא יחוס מימרי ולא ארחים כחובי
אורחתיך עלך אתין ופורענות תועיבתיך בגויך יהוין ותדעון ארי
אנא יי דאיתיתי עליכון מחא׃ הנה היום הנה באה יצאה הצפרה ציץ
המטה פרח הזדון׃ הא יום פורענותא הא אתיא אתגליאת מלכותא
צמח שלטנא הופע רשעא׃ החמס קם למטה רשע לא מהם ולא

כה אמר ה׳ בט׳ בס׳ וסימנה׳ רעה המון מואב והיה שממה׳ מכה ה׳ וסימנה׳ עבראי בחטרא לא תמחי׳ נקי

מהמונם ולא מהמהם ולא נה בהם חטופין קמו למסעד רשיען לא
מנהון ולא מאתרגושתהון ולא מבני בניהון בא העת
הגיע היום הקונה אל ישמח והמוכר אל יתאבל כי חרון אל כל
המונה מטא עדן תשלמת חובין קריב יום פורענות חטאין זבנא
לא יחדי ומזבננא לא ידוי ארי רגז מן קדמי על כל אתרגושתהון
כי המוכר אל הממכר לא ישוב ועוד בחיים חיתם כי חזון אל כל
המונה לא ישוב ואיש בעונו חיתו לא יתחזקו ארי מזבננא לזבינה
לא יתוב ועד ואנון חיין ידרון בגויתהון ארי נביא מתנבן על כל
אתרגושתהון לא תיבין וגבר בחובי נפשיה מתרען ועד ואנון קיימין
בתיובא לא מתקפין תקעו בתקוע והכין הכל ואין הלך למלחמה
כי חרוני אל כל המונה נפקין באצוחות קרנא ומתקנין במני זינא ולית
דאזיל לקרבא ארי רגז מן קדמי על כל אתרגושתהון החרב בחוץ
והדבר והרעב מבית אשר בשדה בחרב ימות ואשר בעיר רעב
ודבר יאכלנו חרבא מלברא ומותא וכפנא מלגיו דבחקלא בחרבא
יתקטיל ודבקרתא כפנא ומותא ישיצונה ופלטו פליטיהם והיו אל
ההרים כיוני הגאיות כלם המות איש בעונו ומשיזביא ישתיזבון
מנהון ויהון על טוריא כיוני חילא כלהון מנהמין גבר בחובי נפשיה
כל הידים תרפינה וכל ברכים תלכנה מים כל ידיא יתרשלן וכל
רכוביא יתאשדן כמיא וחגרו שקים וכסתה אותם פלצות ואל כל
פנים בושה ובכל ראשיהם קרחה ויסרון סקין ותחפי יתהון אתכנשותא
ועל כל אפיהון בהתא ובכל רישיהון מרט כספם בחוצות ישליכו

חרון ב׳ וסימנה׳ כי חרון אל כל המונה כמותי ואתם מוסיפים • והכין ב׳ וס׳ והכין עצדו תקעו בתקוע והד׳ הכין שני

וזהבם לנדה יהיה כספם וזהבם לא יוכל להצילם ביום עברת יהוה
נפשם לא ישבעו ומעיהם לא ימלאו כי מכשול עונם היה׃ כספהון
בשוקין ירמון ודהבהון לבסרן יהי כספהון ודהבהון לא יכול
לשיזבותהון ביום רגזא דיי נפשהון לא יסבעון ומעיהון לא ימלון
ג׳ ארי לתקלת חובין יהי׃ וצבי עדיו לגאון שמהו וצלמי תעבותם
שקוציהם עשו בו על כן נתתיו להם לנדה׃ וחדות תקוניה ליקר יהבתיה
ואנון צלמי תועיבתהון שקוציהון עבדו ביה על כין יהבתיה להון
וחללוהו ק׳ לבסרן׃ ונתתיו ביד הזרים לבז ולרשעי הארץ לשלל וחללוה׃
וחללוהו קדמ׳ ואמסרניה ביד רשיעין למבז ולחיבי ארעא לעדי ויחלוניה׃ והסבתי
וחללוה׳ כת׳ פני מהם וחללו את צפוני ובאו בה פריצים וחללוה׃ ואסליק שכינתי
בחרו׳ וחללוה והדו׳ מנהון על דאחילו ית ארע בית שכינתי וייעלון בה רשיעין ויחלונה׃
עשה הרתוק כי הארץ מלאה משפט דמים
והעיר מלאה חמס׃ עביד שישלן ארי ארעא אתמליאת חייבי
קטול וקרתא אתמליאת חטופין׃ והבאתי רעי גוים וירשו את בתיהם
והשבתי גאון עזים ונחלו מקדשיהם׃ ואיתי מבאשי עממיא ויחסנון
ית בתיהון ואבטיל רבות רשיעין ויתחלון מקדשיהון׃ קפדה באה
ובקשו שלום ואין׃ אתקפות מטת ויבעון שלמא ולית׃ הוה על
ה׳ ה׳ הוה תבוא ושמעה אל שמועה תהיה ובקשו חזון מנביא ותורה
חס׳ תאבד מכהן ועצה מזקנים׃ תבר על תבר ייתי ובסורתא על בסורתא
תהי ויבעון אלפן מספר ואוראה תפסוק מכהין ומילך מחכימין׃ המלך
ד׳ יתאבל ונשיא ילבש שממה וידי עם הארץ תבהלנה מדרכם

עדיו ב׳ וס׳ ולא שתו ועבי עדיו עדיו לבלום ותורה ה׳ וכ׳ מכהן ישמרו עדות מצות ומצוות ... מקדשיהם ל׳ רפ׳

אעשה אתם ובמשפטיהם אשפטם וידעו כי אני יהוה׃ מלכא יתאבל
ורבא ילבש צדו וידי עמא דארעא יתבהלן מאורחהון אעבד עמהון
ובנמוסיהון אתפרע מנהון וידעון ארי אנא יי׃

ח

ויהי בשנה הששית בששי בחמשה לחדש אני יושב בביתי
וזקני יהודה יושבים לפני ותפל עלי שם יד אדני יהוה׃ והוה בשתא
שתיתאה בשתיתאה בחמשא לירחא אמר נביא אנא יתיב בביתי
וסבי בית יהודה יתבין קדמי ושרת עלי תמן רוח נבואה מן קדם יי אלהים׃
ואראה והנה דמות כמראה אש ממראה מתניו ולמטה אש וממתניו
ולמעלה כמראה זהר כעין החשמלה׃ וחזית והא דמות כחיזו אישא
חיזו יקר דלא יכלא עינא למחזי ולא אפשר לאסתכלא ביה ולרע
חיזו אישתא וחיזו יקר דלא יכלא עינא למחזי ולא אפשר לאסתכלא
ביה ולעילא כחיזו זיהורא כעין חשמלא׃ וישלח תבנית יד ויקחני
בציצת ראשי ותשא אתי רוח בין הארץ ובין השמים ותבא אתי
ירושלמה במראות אלהים אל פתח שער הפנימית הפונה צפונה
אשר שם מושב סמל הקנאה המקנה׃ ואושיט דמות יד ואחדני
בסער רישי ונטלת יתי רוחא בין ארעא ובין שמיא ואעילת יתי
לירושלם בחיזו נבואה דשרת עלי מן קדם יי במעלנא דתרעא גואה
דפתיח לצפונא דתמן מותב צילם קנאתא דמרגזין׃ והנה שם כבוד
אלהי ישראל כמראה אשר ראיתי בבקעה׃ והא תמן יקר אלהא
דישראל כחזוא דחזיתי בבקעתא׃ ויאמר אלי בן אדם שא נא עיניך
דרך צפונה ואשא עיני דרך צפונה והנה מצפון לשער המזבח

במראות אלהים הביאני ב׳ קדמ׳ חס׳ ותנינ׳ מל׳ וסימנ׳ הפונה צפונה הפונה קדימה הפונה קדים הפונה

268

סמל הקנאה הזה בבאה׃ ואמר לי בר אדם זקוף כען עינך לאורח
צפונא וזקפית עיני לאורח צפונא והא מצפונא לתרע מדבחא צלם
קנאתא הדין במעלנא׃ ויאמר אלי בן אדם הראה אתה מהם עשים
תועבות גדלות אשר בית ישראל עשים פה לרחקה מעל מקדשי
ועוד תשוב תראה תועבות גדלות׃ ואמר לי בר אדם החזי את מא
דאנון עבדין תועיבן רברבן דבית ישראל עבדין כא לאתרחקא
מעל מקדשי ועוד תתוב תחזי תועיבן רברבן׃ ויבא
אתי אל פתח החצר ואראה והנה חר אחד בקיר׃ ואעיל יתי לתרע
דרתא וחזית והא חורא חד בכתלא׃ ויאמר אלי בן אדם חתר נא בקיר
ואחתר בקיר והנה פתח אחד׃ ואמר לי בר אדם חתור כען בכתלא
וחתרית בכתלא והא תרעא חד׃ ויאמר אלי בא וראה את התועבות
הרעות אשר הם עשים פה׃ ואמר לי עול וחזי ית תועיבתא בישתא
דאנון עבדין כא׃ ואבוא ואראה והנה כל תבנית רמש ובהמה שקץ
וכל גלולי בית ישראל מחקה על הקיר סביב סביב׃ ועלית וחזית והא
כל דמות רחשא ובעירא שקוצין וכל טעותא דפלחין להון בית
ישראל מציירין על כתלא סחור סחור׃ ושבעים איש מזקני בית
ישראל ויאזניהו בן שפן עמד בתוכם עמדים לפניהם ואיש מקטרתו
בידו ועתר ענן הקטרת עלה׃ ושבעין גברא מסבי בית ישראל ויאזניה
בר שפן קאים ביניהון קימין קדמיהון וגבר מחתיתא דקטורתא
בידיה ויתור ענן קטורתא סליק׃ ויאמר אלי הראית בן אדם אשר
זקני בית ישראל עשים בחשך איש בחדרי משכיתו כי אמרים

מה הם
ל׳ ק׳
יד׳
נא
ו׳
וחס׳
ב׳ בלש׳
נעשים
ח׳
בפוע
בפס
כ׳
ב׳
בט
זקני
יהודה
אמרים

ענן ד׳ וסי׳ וכסה ענן כי ענן יי׳ על המשכן ועתר ענן הקטרת ענן אורו וחד וענן יי׳ עליהם חד ו׳ בלש׳ וסימ׳ ויחנו

אין יהוה ראה אתנו עזב יהוה את הארץ ואמר לי החזיתא בר אדם
דסבי בית ישראל עבדין בקבלא גבר באדרון בית משכביה ארי
אמרין לא גלי עובדנא קדם יי רחיק יי ית יתבי ארעא ויאמר אלי
עוד תשוב תראה תועבות גדלות אשר המה עשים ואמר לי עוד ח בט בספ
תתוב תחזי תועבן רברבן דאנון עבדין ויבא אתי אל פתח שער
בית יהוה אשר אל הצפונה והנה שם הנשים ישבות מבכות את ג ומל
התמוז ואעיל יתי במעלנא דתרע בית מקדשא דיי דפתיח לצפונא ומל
והא תמן נשיא יתבן מבכין ית תמוזא ויאמר אלי חכתפ
הראית בן אדם עוד תשוב תראה תועבות גדלות מאלה ואמר לי
החזיתא בר אדם עוד תתוב תחזי תועבן רברבן מאלין ויבא אתי אל בנ'
חצר בית יהוה הפנימית והנה פתח היכל יהוה בין האולם ובין המזבח
כעשרים וחמשה איש אחריהם אל היכל יהוה ופניהם קדמה והמה ג וחס
משתחויתם קדמה לשמש ואעיל יתי לדרת בית מקדשא דיי גויתא
והא תרע היכלא דיי בין אולמא ובין מדבחא כעסרין וחמשה
גברא אחוריהון להיכלא דיי ואפיהון למדנחא והאנון מתחברין סגדין
למדנחא לשמשא ויאמר אלי הראית בן אדם הנקל לבית יהודה ג
מעשות את התועבות אשר עשו פה כי מלאו את הארץ חמס בט
וישבו להכעסני והנם שלחים את הזמורה אל אפם ואמר לי החזיתא בס' יח
בר אדם הזעיר לדבית יהודה מלמעבר ית תועיבתא דעבדו כא ארי תקון עזרא
מלו ית ארעא חטופין ותבו לארגזא קדמי והאנון מיתן בהתא ונחמיה
לאפיהון וגם אני אעשה בחמה לא תחוס עיני ולא אחמול וקראו וחבורתם

אמרים

ויאמר אלי הראית בן אדם ד' וסימ' אשר זקני ושלאה ושלאה ויוליכני ויאמר אלי ג' בט כב' וס' זקני יהודה

באזני קול גדול ולא אשמע אותם ואף אנא אעביד ברגז ולא יחוס
מימרי ולא ארחים ויצלון קדמי בקל רב ולא אקביל צלותהון
ט ויקרא באזני קול גדול לאמר קרבו פקדות העיר ואיש כלי משחתו
בידו ואכלי ואנא שמע קל רב למימר אתקרבו דממנן על קרתא
וגבר מן חיבוליה בידיה והנה ששה אנשים באים מדרך שער
העליון אשר מפנה צפונה ואיש כלי מפצו בידו ואיש אחד בתוכם
לבש בדים וקסת הספר במתניו ויבאו ויעמדו אצל מזבח הנחשת
והא שתא גברין אתן מאורח תרעא עלאה דפתיח לציפונא וגבר
מן בדוריה בידיה וגברא חד ביניהון לביש לבושין ופינקס ספרא
בחרציה ועלו וקמו בסטר מדבחא דנחשא וכבוד אלהי ישראל
נעלה מעל הכרוב אשר היה עליו אל מפתן הבית ויקרא אל האיש
הלבש הבדים אשר קסת הספר במתניו ויקר אלהא דישראל אסתלק
מכרובא דהוה שרי עלוהי בית קודש קודשיא ושרא מעיל לקביל
סקופת ביתא וקרא לגברא דלביש לבושיא דפינקס ספרא בחרציה
ויאמר יהוה אלו עבר בתוך העיר בתוך ירושלם
והתוית תו על מצחות האנשים הנאנחים והנאנקים על כל התעבת
הנעשות בתוכה ואמר יי ליה עבר בגו קרתא בגו ירושלם ותרשום
תוא על בית עיני גבריא דמתאנחין ודמתנקין על כל תועיבתא
דאתעבידא בגוה ולאלה אמר באזני עברו בעיר אחריו והכו על
תחס עיניכם ואל תחמלו ולאלין אמר ואנא שמע עברו בקרתא
בתרוהי וקטולו לא תחוס עינכון ולא תרחמון זקן בחור ובתולה

ולאלה ג׳ ריש׳ פס׳ וסימנ׳ ולאלה תטמאו אמר באזני עברו בעיר תהיה תרומת הקדש קדמ׳ בת׳ וש׳ כנב׳

וטף ונשים תהרגו למשחית ועל כל איש אשר עליו התו אל תגשו
וממקדשי תחלו ויחלו באנשים הזקנים אשר לפני הבית׃ סב עולים
ובתולן וטפלא ונשיא תקטלון לחבלא ועל כל גברא דעלוהי רושם
תוא לא תקרבון ומבית מקדשי תשרון ושריאו בגבריא סביא
דקדם ביתא׃ ויאמר אליהם טמאו את הבית ומלאו את החצרות
חללים צאו ויצאו והכו בעיר׃ ואמר להון סאיבו ית ביתא ומלו ית
דרתא קטילין פוקו ונפקו וקטלו בקרתא׃ ויהי כהכותם ונאשאר אני
ואפלה על פני ואזעק אהה אדני יהוה המשחית אתה את כל שארית ואמר ק
ישראל בשפכך את חמתך על ירושלם׃ והוה כקטלותהון ואשתארית
אנא ואשתטחית על אפי וצוחית ואמרית קביל בעותי יי אלהים בפ
המחביל את ית כל שארא דישראל במשפכך ית חמתך על ירושלם׃ האח
ויאמר אלי עון בית ישראל ויהודה גדול במאד מאד ותמלא הארץ
דמים והעיר מלאה מטה כי אמרו עזב יהוה את הארץ ואין יהוה
ראה׃ ואמר לי חובי בית ישראל ויהודה תקיפו בה לחדא לחדא ואתמליאת
ארעא חייבי קטול וקרתא אתמליאת אסטיות דינא ארי אמרו רחיק
יי ית יתבי ארעא ולית דא גליא קדם יי׃ וגם אני לא תחוס עיני ולא
אחמל דרכם בראשם נתתי׃ ואף אנא לא יחוס מימרי ולא ארחים
פורענות אורחהון ברישהון יהבית׃ והנה האיש לבש הבדים אשר
הקסת במתניו משיב דבר לאמר עשיתי כאשר צויתני׃ והא גברא ככל
דלביש לבושיא דפינקסא בחרציה מתיב פתגמא למימר עבדית אשר
כמא דפקידתני׃ ואראה והנה אל הרקיע אשר ק

וסימנ׳ והרבה אתך והפריתי אתו ולישמעאל שמעתיך ובני ישראל פרו עון בית ישראל ותיפי במאד מאד ואפלה ג׳ בלשו׳

על ראש הכרבים כאבן ספיר כמראה דמות כסא נראה עליהם
וחזית והא ברקיעא דעל ריש כרוביא כאבן טבא כחיזו דמות כרסיא
אתחזי עליהון ויאמר אל האיש לבש הבדים ויאמר בא אל בינות
לגלגל אל תחת לכרוב ומלא חפניך גחלי אש מבינות לכרבים וזרק
על העיר ויבא לעיני ואמר לגברא דלביש לבושיא ואמר עול
לביני גלגלא לתחות כרובא ומלי חפנך גומרין דאישא מביני כרוביא
וזרוק על קרתא ועל ואנא חזי והכרבים עמדים מימין לבית בבאו
האיש והענן מלא את החצר הפנימית וכרוביא קימין מדרום
לביתא כמיעל גברא וענן אמטתא אתמליאת ית דרתא גויתא וירם
כבוד יהוה מעל הכרוב על מפתן הבית וימלא הבית את הענן והחצר
מלאה את נגה כבוד יהוה ואסתלק יקרא דיי מכרובא דהוה שרי
עלוהי ושרא מעיל לקביל סקופת ביתא ואתמלי ביתא ית ענן
אמטתא ודרתא אתמליאת ית זיהור יקרא דיי וקול כנפי הכרובים
נשמע עד החצר החיצנה כקול אל שדי בדברו וקל גפי כרוביא
אשתמע עד דרתא בריתא כקלא מן קדם שדי במלולא ויהי בצותו
את האיש לבש הבדים לאמר קח אש מבינות לגלגל מבינות לכרובים
ויבא ויעמד אצל האופן והוה בפקדותיה ית גברא דלביש לבושא
למימר סב אישתא מביני גלגלא מביני כרוביא ועל וקם בסטר
גלגלא וישלח הכרוב את ידו מבינות לכרובים אל האש אשר
בינות הכרבים וישא ויתן אל חפני לבש הבדים ויקח ויצא ואושיט
כרובא ית ידיה מביני כרוביא לאישתא דביני כרוביא ונסיב ויהב

סימ' מן ריש' ספ' ועד בעשרים לכרוב ומן בעשרים עד סוף ספ' לכרוב' י' סימ' יחזקאל תורתא קהלת ית'ק ס' בלבל' ישעיה

לחפני דלביש לבושיא ונסיבו ויהב וירא לכרובים תבנית יד אדם ב
תחת כנפיהם ואתחזי לכרוביא דמות יד אנשא תחות גפיהון ואראה
והנה ארבעה אופנים אצל הכרובים אופן אחד אצל הכרוב אחד
ואופן אחד אצל הכרוב אחד ומראה האופנים כעין אבן תרשיש ב
וחזית והא ארבעה גלגליא בסטר כרוביא גלגל חד בסטר כרובא
חד וגלגל חד בסטר כרובא חד וחיזו גלגליא כעין אבן טבא ומראיהם
דמות אחד לארבעתם כאשר יהיה האופן בתוך האופן וחזויהון דמות
חד לארבעתיהון כמא דהוי גלגל בגו גלגל בלכתם אל ארבעת ב
רבעיהם ילכו לא יסבו בלכתם כי המקום אשר יפנה הראש אחריו בלכתם והתראינה
ילכו לא יסבו בלכתם במיזלהון על ארבעה סטריהון אזלין לא והעזרה ויעברנו
מתחזרין במיזלהון ארי לאתרא דמתפני קדמאה בתרוהי אזלין
לא מתחזרין במיזלהון וכל בשרם וגבהם וידיהם וכנפיהם והאופנים חס
מלאים עינים סביב לארבעתם אופניהם וכל בסרהון וגביהון
ואשרתהון וכנפיהון וגלגליא מלין עינין סחור סחור לארבעתיהון
דגלגליא לאופנים להם קורא הגלגל באזני לאופניא להון אתקרי ו וכל
גלגלא ואנא שמעי וארבעה פנים לאחד פני האחד פני הכרוב ופני לשו׳
השני פני אדם והשלישי פני אריה והרביעי פני נשר וארבעה אפין עץ
לחד אפא חד אפי כרובא ואפי תניינא אפי אנשא ותליתאה אפי כות׳
אריא ורביעאה אפי נשרא וירמו הכרובים היא החיה אשר ראיתי ב
בנהר כבר ואתרמו כרוביא אינון בריתא דחזיתי בנהר כבר ובלכת חס
הכרובים ילכו האופנים אצלם ובשאת הכרובים את כנפיהם לרום ואנון בעל

מעל הארץ לא יסבו האופנים גם הם מאצלם ובמיזל כרוביא
אזלין גלגליא לקבלהון ובמטל כרוביא ית גפיהון לאתרמא כמלרע
לרום שמיא לא מתחזרין גלגליא אף אנון מקבלהון בעמדם יעמדו
וברומם ירומו אותם כי רוח החיה בהם במקמהון קימין ובאתרומיהון
מתרמין עמהון ארי כרוח בריתא בהון ויצא כבוד יהוה מעל מפתן
הבית ויעמד על הכרובים ואסתלק יקרא דיי דהוה שרי מעיל
לקביל סקופת ביתא ושרא על כרוביא וישאו הכרובים את כנפיהם
וירומו מן הארץ לעיני בצאתם והאופנים לעמתם ויעמד פתח
שער בית יהוה הקדמוני וכבוד אלהי ישראל עליהם מלמעלה
ונטלו כרוביא ית גפיהון ואתרמו כמלרע לרום שמיא ואנא חזי
במפקהון וגלגליא לקבלהון וקם במעלנא דתרע בית מקדשא דיי
מדנחאה ויקרא דאלהא דישראל עליהון מלעילא היא החיה אשר ראיתי
תחת אלהי ישראל בנהר כבר ואדע כי כרובים המה אנון בריתא
דחזיתי תחות יקרא דאלהא דישראל בנהר כבר וידעית ארי כרוביא
אנון ארבעה ארבעה פנים לאחד וארבע כנפים לאחד ודמות ידי
אדם תחת כנפיהם ארבעה ארבעה אפין לחד וארבעה גפין לחד
ודמות יד אנשא תחות גפיהון ודמות פניהם המה הפנים אשר ראיתי
על נהר כבר מראיהם ואותם איש אל עבר פניו ילכו ודמות אפיהון
אנון אפיא דחזיתי על נהר כבר חזויהון ואנון בריא לקביל אפהא
אזלא ותשא אתי רוח ותבא אתי אל שער בית יהוה הקדמוני
הפונה קדימה והנה בפתח השער עשרים וחמשה איש ואראה

ואותם ג׳ ב׳ מל׳ וחד חס׳ וסימנה׳ והגיד הכהן ודמות ויבאו קדמ׳ חב׳ ואדע ג׳ וסימנה׳ כי לא אבוש כי דברי׳

בתוכם את יאזניה בן עזר ואת פלטיהו בן בניהו שרי העם׃ ונטלת
יתי רוחא ואעילת יתי לתרע בית מקדשא דיי מדנחאה דפתיח
למדנחא והא במעלנא דתרעא עשרין וחמשא גברא וחזית
ביניהון ית יאזניה בר עזור וית פלטיה בר בניה רברבי עמא׃
ויאמר אלי בן אדם אלה האנשים החשבים און
והיעצים עצת רע בעיר הזאת׃ ואמר לי בר אדם אלין גבריא
דמחשבין למינס ודמלכין מילך ביש בקרתא הדא׃ האמרים לא
בקרוב בנות בתים היא הסיר ואנחנו הבשר׃ דאמרין לא בקריב
למבני בתין היא חשיבא לנא כדורא ואנחנא חשיבין בגוה כבסרא
דבשיל בגו דודא׃ לכן הנבא עליהם הנבא בן אדם׃ בכין אתנבי עליהון
אתנבי בר אדם׃ ותפל עלי רוח יהוה ויאמר אלי אמר כה אמר יהוה
כן אמרתם בית ישראל ומעלות רוחכם אני ידעתיה׃ ושרת עלי
רוח נבואה מן קדם יי ואמר לי אימר כדנן אמר יי כין אמרתון בית
ישראל ודאתון מהרהרין ודסליקת על לבכון קדמי גלין׃ הרביתם
חלליכם בעיר הזאת ומלאתם חוצתיה חלל׃ אסגיתון קטיליכון
בקרתא הדא ומליתון שוקהא קטילין׃ לכן כה
אמר אדני יהוה חלליכם אשר שמתם בתוכה המה הבשר והיא
הסיר ואתכם הוציא מתוכה׃ בכין כדנן אמר יי אלהים קטיליכון
דשויתון בגוה אנון כבסרא והיא כדורא ויתכון אגלי מגוה׃ חרב
יראתם וחרב אביא עליכם נאם אדני יהוה׃ מן קדם דקטלין בחרבא
דחילתון ודקטלין בחרבא איתי עליכון אמר יי אלהים׃ והוצאתי

הטונה ד מל וסימנ כה׳ ותשא אתי רוח ותשא אתי ויסבני דרך חוץ ויפרץ בחומת ירושלם׃

אתכם מתוכה ונתתי אתכם ביד זרים ועשיתי בכם שפטים׃ ואגלי
יתכון מגוה ואמסר יתכון ביד נוכראין ואעביד בכון פורענות דינין׃
בחרב תפלו אל גבול ישראל אשפוט אתכם וידעתם כי אני יהוה׃ ב̇ מל׳
בחרבא תתקטלון על תחום ארעא דישר׳ אתפרע מנכון ותדעון
ארי אנא יי׳׃ היא לא תהיה לכם לסיר ואתם תהיו בתוכה לבשר אל ג̇
גבול ישראל אשפט אתכם׃ קרתא לא תהי לכון כדודא כלם ואתון תהון רישׁ׳
כבסרא דבשיל בגו דודא על תחום ארעא דישר׳ אתפרע מנכון׃ בי׳ס
וידעתם כי אני יהוה אשר בחקי לא הלכתם ומשפטי לא עשיתם תיא
וכמשפטי הגוים אשר סביבותיכם עשיתם׃ ותדעון ארי אנא יי׳ מועתאת
דבקימי לא הליכתון ודיני לא עבדתון וכנמוסי עממיא דבסחרניכון היא
עבדתון׃ ויהי כהנבאי ופלטיהו בן בניה מת ואפל על פני ואזעק קול רודה
גדול ואמר אהה אדני יהוה כלה אתה עשה את שארית ישראל׃ לא
והוה כד אתנביתי ופלטיה בר בניה מית ואשתטחית על אפי וצוחית תהיה
בקל רב ואמרית קביל בעותי יי׳ אלהים גמירא את עביד עם שארא לכם
דישר׳׃ ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ בן אדם אחיך
אחיך אנשי גאלתך וכל בית ישראל כלה אשר אמרו להם ישבי יב̇
ירושלם רחקו מעל יהוה לנו היא נתנה הארץ למורשה׃ בר אדם אחך
אחך אנש קריבך וכל בית ישר׳ כלהון דאמרין להון יתבי ירושלם
אתרחקו מדחלתא דיי׳ דילנא היא יהיבא ארעא למירתה׃
לכן אמר כה אמר אדני יהוה כי הרחקתים בגוים ב̇ ושלאה
וכי הפיצותים בארצות ואהי להם למקדש מעט בארצות אשר ל̇ מל׳

וכל בית יב̇ וסימנה׃ יוסף בית מלו׳׃ בית אחיהו ויפלט אחימלך ישרא׳ משחקים מעלים בית שא׳ ערלי לב אחיך

באו שם לכן אמר כדנן אמר יי אלהים ארי ארחיקתנון לביני עממיא
וארי בדרתינון במדינתא ויהבית להון בתי כנישתא תנין לבית מקדשי
ואנון כזעיר במדינתא דאתגליאו לתמן׃ לכן אמר
כה אמר אדני יהוה וקבצתי אתכם מן העמים ואספתי אתכם מן | צ
הארצות אשר נפצותם בהם ונתתי לכם את אדמת ישראל׃ בכן אמר | דסמ
כדנן אמר יי אלהים ואקריב יתכון מביני עממיא ואכניש יתכון מן | ג ומשנ
מדינתא דאתבדרתון בהון ואתין לכון ית ארעא דישראל׃ ובאו שמה
והסירו את כל שקוציה ואת כל תועבותיה ממנה׃ ויעלון לתמן ויעדון | בטו מק ג
ית כל שקוציהא וית כל תועיבתהא מנה׃ ונתתי להם לב אחד ורוח | צאת
חדשה אתן בקרבכם והסרתי לב האבן מבשרם ונתתי להם לב
בשר׃ ואתין להון לב דחול ורוח דחלא אתין במעיכון ואתבר לבא
דרשעא דהוא תקיף כאבנא מבסרהון ואתין להון לב דחול קדמי
למעבד רעותי׃ למען בחקתי ילכו ואת משפטי ישמרו ועשו אתם
והיו לי לעם ואני אהיה להם לאלהים׃ בדיל דבקימי יהכון וית דיני
יטרון ויעבדון יתהון ויהון קדמי לעם ואנא אהוי להון לאלה׃ ואל
לב שקוציהם ותועבותיהם לבם הלך דרכם בראשם נתתי נאם אדני
יהוה׃ ובתר פלחן שקוציהון ותועיבתהון לבהון טעי פורענות אורחהון
ברישהון יהבית אמר יי אלהים׃ וישאו הכרובים את כנפיהם והאופנים
לעמתם וכבוד אלהי ישראל עליהם מלמעלה׃ ונטלו כרוביא ית
גפיהון וגלגליא לקבלהון ויקר אלהא דישראל עליהון מלעילא׃ ויעל
כבוד יהוה מעל תוך העיר ויעמד על ההר אשר מקדם לעיר׃ ואסתלק

שלשה
ו בטע מק באתנח וסימנה׳ ויתחנח בשבעתיכם ובאו שמה ובאת שמה מחפליה קמלה בו וישב ברבה והמורה

265

יקרא דיי מן גו קרתא ושרא על טור זיתא דמדנח לקרתא׃ ורוח
נשאתני ותביאני כשדימה אל הגולה במראה ברוח אלהים ויעל מעלי
המראה אשר ראיתי׃ ורוחא נטלתני ואובילתני למדינת ארע כסדאי
לות בני גלותא בחזוא ברוח נבואה דשרת עלי מן קדם יי ואסתלק מני
חזוא דחזיתי׃ ואדבר אל הגולה את כל דברי יהוה אשר הראני׃
ואתנביתי לבני גלותא ית כל פתגמיא דיי דאחזיני׃
יב ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ בן אדם בתוך בית המרי אתה
ישב אשר עינים להם לראות ולא ראו אזנים להם לשמע ולא
שמעו כי בית מרי הם׃ בר אדם בגו עמא סרבנא את יתיב דעינין
להון למחזי ולא חזן אדנין להון למשמע ולא שמעין ארי עם סרבן
אנון׃ ואתה בן אדם עשה לך כלי גולה וגלה יומם
לעיניהם וגלית ממקומך אל מקום אחר לעיניהם אולי יראו כי בית
מרי המה׃ ואת בר אדם אתקין לך מני גלותא וגלי בימם לעיניהון
ותגלי מאתרך לאתר אחרן לעיניהון מאם יחזון ארי עם סרבן
אנון׃ והוצאת כליך ככלי גולה יומם לעיניהם ואתה תצא בערב
לעיניהם כמוצאי גולה׃ ותפיק מנך כמני גלותא בימם לעיניהון ואת
תפוק ברמשא לעיניהון כמפקני גלותא׃ לעיניהם חתר לך בקיר
והוצאת בו׃ לעיניהון תתור לך בכתלא ותפוק ביה׃ לעיניהם על כתף
תשא בעלטה תוציא פניך תכסה ולא תראה את הארץ כי מופת נתתיך
לבית ישראל׃ לעיניהון על כתפא תטול בקבלא תפוק אפך תכסי
ולא תחזי ית ארעא ארי את יהבתך לבית ישראל׃ ואעש כן כאשר

הס יב׳ סוק׳ פ׳ב בק׳ וסימנ׳ השרגים הכלים ישפטו הם כפר בחון קרואי אשאלה בספך שבולת וגלמודה

צויתי כלי הוצאתי ככלי גולה יומם ובערב חתרתי לי בקיר ביד בעלטה
הוצאתי על כתף נשאתי לעיניהם ועבדית כין כמא דאתפקדית מני
אפיקית כמני גלותא בימם וברמשא אחתרית לי בכתלא בידי בקבלא
נפקית על כתפא נטלית לעיניהון ויהי דבר יהוה
אלי בבקר לאמר והוה פתגם נבואה מן קדם יי עמי בצפרא למימר בן
אדם הלא אמרו אליך בית ישראל בית המרי מה אתה עשה בר
אדם הלא אם יימרון לך בית ישראל עמא סרבנא מא את עביד אמר
אלהם כה אמר אדני יהוה הנשיא המשא הזה בירושלם וכל בית
ישראל אשר המה בתוכם אימר להון כדנן אמר יי אלהים על רבא
מטל נבואתא הדא בירושלם וכל בית ישראל דאנון ביניהון אמר
אני מופתכם כאשר עשיתי כן יעשה להם בגולה בשבי ילכו
אימר אנא אתכון כמא דעבדית כין יתעביד להון בגלותא בשבא
יהכון והנשיא אשר בתוכם אל כתף ישא בעלטה ויצא בקיר יחתרו
להוציא בו פניו יכסה יען אשר לא יראה לעין הוא את הארץ ורבא
דביניהון על כתפא יטול בקבלא ויפוק בכתלא יחתרון לאפקותיה
בית אפוהי יכסי חלף דחב עין הוא לא יחזי ית ארעא ופרשתי את
רשתי עליו ונתפש במצודתי והבאתי אתו בבלה ארץ כשדים
ואותה לא יראה ושם ימות ואפרוס ית מצדתי עלוהי ויתאחד
בסריגתי ואגלי יתיה לבבל למדינת ארע כסדאי ויתה לא יחזי ותמן
ימות וכל אשר סביבתיו עזרה וכל אגפיו אזרה לכל רוח וחרב אריק
אחריהם וכל דבסחרנוהי סעדוהי וכל משריתיה אבדר לכל רוח

אמרו אליך כבעה׳ ושלאחריו דרכיכם דרכיהם ממשל קדמ׳ תביר מקנו׳ מפלתך ח ובערב ד׳ וסימנה׳ המשב׳

ודקטלין בחרבא אגלי בתריהון׃ וידעו כי אני יהוה בהפיצי אותם
בגוים וזריתי אותם בארצות׃ וידעון ארי אנא יי כד אגלי יתהון
לביני עממיא ואבדר יתהון במדינתא׃ והותרתי מהם אנשי מספר
מחרב מרעב ומדבר למען יספרו את כל תועבותיהם בגוים אשר
באו שם וידעו כי אני יהוה׃ ואשאר מנהון גברין דמנין מחרבא
מכפנא וממותא בדיל דישתעון ית כל תועיבתהון בעממיא דאתגליין
לתמן וידעון ארי אנא יי׃ ויהי דבר יהוה אלי
לאמר׃ בן אדם לחמך ברעש תאכל ומימיך ברגזה ובדאגה תשתה׃
בר אדם מיכלך בזיע תיכול ומשתך בצערו ובאשתממו תשתי׃ ואמרת
אל עם הארץ כה אמר אדני יהוה ליושבי ירושלם אל אדמת ישראל
לחמם בדאגה יאכלו ומימיהם בשממון ישתו למען תשם ארצה
ממלאה מחמס כל הישבים בה׃ ותימר לעמא דארעא כדנן אמר
יי אלהים ליתבי ירושלם על ארעא דישראל מיכלהון בזיע ייכלון
ומשתיהון באשתממו ישתון בדיל דתצדי ארעא ממלאה מחטוף
כל דיתבין בה׃ והערים הנושבות תחרבנה והארץ שממה תהיה
וידעתם כי אני יהוה׃ וקרויא דהואה יתבן יחרבן וארעא לצדו תהי
ותדעון ארי אנא יי׃ ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃
בן אדם מה המשל הזה לכם על אדמת ישראל לאמר יארכו הימים
ואבד כל חזון׃ בר אדם מא מתלא הדין לכון על ארעא דישראל למימר
יורכון יומיא ותבטל כל נבואה׃ לכן אמר אליהם כה אמר אדני יהוה
השבתי את המשל הזה ולא ימשלו אתו עוד בישראל כי אם דברו

אל אדמת ז׳ בכ׳ וסימנ׳ כה׳ ליושבי ירושלם אל ודברתי בסוד אל ירושלם לבני עמך מתאך ידי׳ וכול סנ׳

אליהם קרבו הימים ודבר כל חזון בכין אימר להון כדנן אמר יי אלהים
בטילית ית מתלא הדין ולא ימתלון יתיה עוד בישראל אלהין אתנבי
להון אתקריבו יומיא ופתגם כל נבואה כי לא יהיה עוד כל חזון שוא
ומקסם חלק בתוך בית ישראל ארי לא תהי עוד כל נבואת שקר ג
וקסם כדבין בגו בית ישראל כי אני יהוה אדבר את אשר אדבר חד
דבר ויעשה לא תמשך עוד כי בימיכם בית המרי אדבר דבר בת' וחד בנב'
ועשיתיו נאם אדני יהוה ארי אנא יי אמליל ית דאמליל פתגמא וחד
דיתקיים לא יבטל עוד ארי ביומיכון עמא סרבנא אמליל פתגמא בכת'
ואקימניה אמר יי אלהים ויהי דבר יהוה
אלי לאמר בן אדם הנה בית ישראל אמרים החזון אשר הוא חזה
לימים רבים ולעתים רחוקות הוא נבא בר אדם הא בית ישראל
אמרין אלפן דהוא מליף ליומין סגיאין ולעדן רחיק הוא מתנבי יא
לכן אמר אלהם כה אמר אדני יהוה לא תמשך עוד כל דברי אשר צבו
אדבר דבר ויעשה נאם אדני יהוה בכין אימר להון כדנן אמר יי בפס
אלהים לא יבטל עוד כל פתגמי דאמליל פתגמא ויתקיים אמר יי
אלהים ויהי דבר יהוה אלי לאמר בן אדם הנבא
אל נביאי ישראל הנבאים ואמרת לנביאי מלבם שמעו דבר יהוה יג
בר אדם אתנבי על נביי שקרא דישראל דמתנבן ותימר לדמתנבן
ברעות לבהון קבילו פתגמא דיי כה אמר אדני יהוה הוי על הנבאים
הנבלים אשר הלכים אחר רוחם ולבלתי ראו וי כדנן אמר יי אלהים ג
וי על נביי שקרא דמשתטן דאזלין בתר הרהור לבהון ומדעם לא

ב׳ חזו כשעלים בחרבות נביאיך ישראל היו כתעלין בחרבתא נבי׳
שקרך ישראל הוו לא עליתם בפרצות ותגדרו גדר על בית ישראל
לעמד במלחמה ביום יהוה לא קבילתון כתרעתא ולא עבדתון
לכון עובדין טבין למבעי על בית ישר׳ למקם למבעי עליהון
רחמין בעדן דאתו עליהון עבדי קרבא ביום רגזא דיי׳ חזו שוא
ג ב׳ כמטר וקסם כזב האמרים נאם יהוה ויהוה לא שלחם ויחלו לקים דבר
מתנבן שקר ומלפין כדבין אמרין אמר יי׳ ויי׳ לא שלחנון ומחצפין
דתתקיים מלתהון הלוא מחזה שוא חזיתם ומקסם כזב אמרתם
ב׳ בפס ואמרים נאם יהוה ואני לא דברתי הלא נבואן דשקר אתנביתון
וקסם כדבין אמרתון ואמרין אמר יי׳ ומן קדמי לא אתמלל׳
לכן כה אמר אדני יהוה יען דברכם שוא וחזיתם
כזב לכן הנני אליכם נאם אדני יהוה בכין כדנן אמר יי׳ אלהים חלף
דאתנביתון שקר ואליפתון כדבין בכין האנא שלח רגזי עליכון
ב׳ אמר יי׳ אלהים והיתה ידי אל הנביאים החזים שוא והקסמים כזב
חד בסוד עמי לא יהיו ובכתב בית ישראל לא יכתבו ואל אדמת ישראל
חס וחד מל לא יבאו וידעתם כי אני אדני יהוה ותהי מחת גבורתי על נביי
שקרא דמתנבן שקר ומלפין כדבין ברז טב דגניז לעמי לא יהון
עלמיא ובכתב חיי עלמא דכתיב לצדיקי בית ישר׳ לא יתכתבון ולארעא
שקרין דישר׳ לא ייעלון ותדעון ארי אנא יי׳ אלהים יען וביען הטעו את
עמי לאמר שלום ואין שלום והוא בנה חיץ והנם טחים אתו תפל
חלף דאתנביאו שקר וחלף דאטעיאו ית עמי למימר שלמא ולית

נאם יי׳ ב׳ בפס וסימנהון חזו הלא מחזה את זמתך ונתתי רוחי ... בחרבות ב׳ וסימ׳ ולא עמאו כשעלים

שלם ואנון דמן לדבני מחצא ושעע ליה טין פטיר דלא תבלן אמר
אל טחי תפל ויפל היה גשם שוטף ואתנה אבני אלגביש תפלנה ג . ב
ורוח סערות תבקע׃ אימר לדבני מחצא ושעע ליה טין פטיר דלא רפי וחד אתנה
תבלן נפיל הוא כען יהי מטר מגבר וית אבני אלגביש ייחתן ורוח עלעולין
תבזע׃ והנה נפל הקיר הלוא יאמר אליכם איה הטיח אשר טחתם׃
והא נפל כתלא הלא יתאמר לכון אן שיעא דשעתון׃
לכן כה אמר אדני יהוה ובקעתי רוח סערות בחמתי
וגשם שטף באפי יהיה ואבני אלגביש בחמה לכלה׃ בכין כדנן חס
אמר יי אלהים ואיתי מלך דתקיף כרוח עלעולין בחמתי ועממין
קטולין כמטר מגבר ברגזי ייתון ומלכון דחסינן כאבני אלגביש
ברגז לשיצאה׃ והרסתי את הקיר אשר טחתם תפל והגעתיהו אל ומל
הארץ ונגלה יסדו ונפלה וכליתם בתוכה וידעתם כי אני יהוה׃ ואפגר חס
ית קרתא דאתנביתון בה נבואן דשקר ואמרינה לארעא ויתגלון
אושהא ותפול ותשתיצון בגוה ותדעון ארי אנא יי׃ וכליתי את חמתי
בקיר ובטחים אתו תפל ואמר לכם אין הקיר ואין הטחים אתו׃ ויחור
רגזי בקרתא ובנביי שקרא דאתנביאו בה נבואן דשקר ויתאמר
לכון לית קרתא ולית נביי שקרא׃ נביאי ישראל הנבאים אל ירושלם
והחזים לה חזון שלם ואין שלם נאם אדני יהוה׃ נביי שקרא דישראל
דמתנבן על ירושלם ומטען לה בשפן שלם ולית שלם אמר יי
אלהים׃ ואתה בן אדם שים פניך אל בנות עמך ומל ומל
המתנבאות מלבהן והנבא עליהן׃ ואת בר אדם קביל נבואה על ומל בליות

ואתנה ב וסימנה חכמת ענה מיעדתא דכיפיא • וחד אתנה מיעודות׃ והגעתיהו ל ומלה כות מל

בנת עמך דמתנביין כרעות לבהון ואתנבי עליהון ואמרת כה אמר
אדני יהוה הוי למתפרות כסתות על כל אצילי ידי ועשות המספחות
על ראש כל קומה לצודד נפשות הנפשות תצודדנה לעמי ונפשות
לכנה תחיינה ותימר כדנן אמר יי אלהים וי עליהון על דמחטטן
רקעי חסוך על כל מרפקי ידין ועבדין פתכמרין על ריש כל
קומה לאבדא נפשן הנפשת עמי אתין יכלין לאבדא ולקימא
הלא נפשתכון דילכון הלא יכילתין לקימא ותחללנה אתי אל עמי
בשעלי שערים ובפתותי לחם להמית נפשות אשר לא תמותנה
ולחיות נפשות אשר לא תחיינה בכזבכם לעמי שמעי כזב
ואחילתון רעותי בעמי בשיעורי סערין ובמגוסין דלחים לאמתא
נפשן דלא חזי להון דימותן לא אתין ממתתן ולקימא נפשן דלא
חזי להון דיתקיימן לא אתין מקימן בכדבותכון לעמי שמעי
כדבין
לכן כה אמר אדני יהוה הנני אל כסתותיכנה
אשר אתנה מצדדות שם את הנפשות לפרחות וקרעתי אתם מעל
זרועתיכם ושלחתי את הנפשות אשר אתם מצדדות את נפשים
לפרחת לכין כדנן אמר יי אלהים האנא שלח רגזי על רקעי
חשוכין דאתין מטעין למימר בהון אנחנא מחרשין ית נפשן
לאבדא ואפסיק יתהון מעל דרעיכון ואשיזיב ית נפשתא דאתין
מחרשין ית נפשהון לאבדותהי וקרעתי את מספחתיכם והצלתי את
עמי מידכן ולא יהיו עוד בידכן למצודה וידעתן כי אני יהוה ואפסיק
ית פתכומריכון ואשיזיב ית עמי מידכון ולא יתמסרון עוד בידכן

ואמרית ה׳ בטעמ׳ בספ׳ וסימנ׳ מכורתיך ומולדותיך הבדול ישראל אתילי דבר

לא אשתיצאה ותתדעון ארי אנא יי׳ יען הכאות לב צדיק שקר ואני לא ג׳ ל׳
הכאבתיו ולחזק ידי רשע לבלתי שוב מדרכו הרע להחיתו חלף וחס
דאכאיתין לב זכאי למהוי שקר ומן קדם מימרי לא אתכאי ולתקפא
ידי רשיעא בדיל דלא למתב גבר מאורחיה בישתא לקימותיה לכן
שוא לא תחזינה וקסם לא תקסמנה עוד והצלתי את עמי מידכן
וידעתן כי אני יהוה בכין שקר לא תתנבין ואלפן לא תלפן עוד
ואשיזיב ית עמי מידכון ותדעון ארי אנא יי׳ ויבוא אלי אנשים
מזקני ישראל וישבו לפני אמר נביא אתו לותי גברין מסבי ישראל
ויתיבו קדמי ויהי דבר יהוה אלי לאמר בן אדם
האנשים האלה העלו גלוליהם על לבם ומכשול עונם נתנו נכח פניהם יד
האדרש אדרש להם בר אדם גבריא האלין אסיקו פלחן טעותהון
על לבהון ותקלת חוביהון יהבו לקביל אפיהון האשתאלא אשתאיל
במימרי להון לכן דבר אותם ואמרת אליהם כה
אמר אדני יהוה איש איש מבית ישראל אשר יעלה את גלוליו אל לבו
ומכשול עונו ישים נכח פניו ובא אל הנביא אני יהוה נעניתי לו בה בא ק׳
ברב גלוליו בכין אתנבי להון ותימר להון כדנן אמר יי׳ אלהים גבר
גבר מבית ישראל דיסיק ית פלחן טעותיה על לביה ותקלת חובוהי
ישוי לקביל אפוהי וייתי לות נביא אנא יי׳ משתאיל ליה במימרי
דאתי למתבע לפן מן קדמי אף על גב דמערב בסגי פלחן טעותיה
למען תפש את בית ישראל בלבם אשר נזרו מעלי בגלוליהם צ׳ וחס אחור ישעי׳ למעשן
כלם בדיל לקרבא ית בית ישראל למתן תיובא בלבהון דסטו מבתר

תפש את בית ישראל — ולחזק ג׳ וסימנהון ידי רשע לבדוק ולחזק וביד לגדל ולחזק לכל —

פלחני ואסתאבו בפלחן טעותהון כלהון לכן אמר
אל בית ישראל כה אמר אדני יהוה שובו והשיבו מעל גלוליכם ומעל
כל תועבתיכם השיבו פניכם בכין אימר לבית ישר׳ כדנן אמר
ש׳ אלהים תובו לפלחני ואעדו מנכון פלחן טעותכון וית כל חובי פלחן
תועיבתכון ארחיקו מקביל אפיכון כי איש איש מבית ישראל ומהגר
אשר יגור בישראל וינזר מאחרי ויעל גלוליו אל לבו ומכשול
עונו ישים נכח פניו ובא אל הנביא לדרש לו בי אני יהוה נענה לו
בי ארי גבר גבר מבית ישר׳ ומן גיורא דיתגיירון בישר׳ דיסטי
מבתר פלחני ויסיק פלחן טעותיה על לביה ותקלת חובוהי ישוי
לקביל אפוהי וייתי לות נביא למשא׳ ליה במימרי אנא ש׳ משתאיל
ליה במימרי ונתתי פני באיש ההוא והשמתיהו לאות ולמשלים
והכרתיו מתוך עמי וידעתם כי אני יהוה ואתין רגזי בגברא ההוא
ואשוינה לאת ולמתלין ואשיצינה מגו עמי ותדעון ארי אנא ש׳
והנביא כי יפתה ודבר דבר אני יהוה פתיתי
את הנביא ההוא ונטיתי את ידי עליו והשמדתיו מתוך עמי ישראל
ונביא ארי יטעי וימליל פתגמא אנא ש׳ אטעיתי ית נביא ההוא ואריס
מחת גבורתי עלוהי ואשיצינה מגו עמי ישר׳ ונשאו עונם כעון
הדרש כעון הנביא יהיה ויקבלון חוביהון כחוב דאתי למילף ולא
אליף כחוב נבי שקרא יהי׳ למען לא יתעו עוד בית ישראל מאחרי
ולא יטמאו עוד בכל פשעיהם והיו לי לעם ואני אהיה להם לאלהים
נאם אדני יהוה בדיל דלא יטעון עוד בית ישר׳ מבתר פלחני ולא

לכן י״א בטעמ׳ בספ׳ וסימנה׳ המנכם השבתי ולא תמשך בקתותיכנה שובו אלהי בזפו הבדרן סיר

יסתאבון עוד בכל מרדיהון ויהון קדמי לעם ואנא אהוי להון לאלה
אמר יי אלהים׃ ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ בן אדם
ארץ כי תחטא לי למעל מעל ונטיתי ידי עליה ושברתי לה מטה
לחם והשלחתי בה רעב והכרתי ממנה אדם ובהמה׃ בר אדם ארעא
ארי תחוב קדמי לשקרא שקר ואריס מחת גבורתי עלה ואתבר לה
סעיד מיכלא ואשלח בה כפנא ואשיצי מנה אנשא ובעירא׃ והיו
שלשת האנשים האלה בתוכה נח דנאל ואיוב המה בצדקתם ינצלו
נפשם נאם אדני יהוה׃ ויהון תלתה גבריא האלין בגוה נח דניאל ואיוב
אנון בזכותהון ישיזבון נפשהון אמר יי אלהים׃ לו חיה רעה אעביר
בארץ ושכלתה והיתה שממה מבלי עובר מפני החיה׃ אלו חיתא
בישתא אעבר בארעא ותתכלינה ותהי לצדו מבלי עדי מן קדם
חיתא׃ שלשת האנשים האלה בתוכה חי אני נאם אדני יהוה אם בנים
ואם בנות יצילו המה לבדם ינצלו והארץ תהיה שממה׃ תלתה גבריא
האלין בגוה קיים אנא אמר יי אלהים אם בנין ואם בנן ישיזבון אנון
בלחודיהון ישתיזבון וארעא תהי לצדו׃ או חרב אביא על הארץ
ההיא ואמרתי חרב תעבר בארץ והכרתי ממנה אדם ובהמה׃ או
דקטלין בחרבא איתי על ארעא ההיא ואימר דקטלין בחרבא יעדון
בארעא ואשיצי מנה אנשא ובעירא׃ ושלשת האנשים האלה
בתוכה חי אני נאם אדני יהוה לא יצילו בנים ובנות כי הם לבדם ינצלו׃
ותלתה גבריא האלין בגוה קים אנא אמר יי אלהים לא ישיזבון בנין
ובנן אלהין אנון בלחודיהון ישתיזבון׃ או דבר אשלח על הארץ ההיא

דניאל
ל̇ג̇
חס
וסי׳
ונח
נח
הנה
חכס
אתה

ט
נחר
ואשלח

אל הארץ ה׳ בכת׳ או דבר אשלח אל פילג וגם אני נשאתי ואביאם אל בהביאי יעמדו וכולה סמיב׳

ושפכתי חמתי עליה בדם להכרית ממנה אדם ובהמה או מותא
אשלח על ארעא ההיא ואשפוך חמתי עלה בקטול לשיצאה
ג ג מנה אנשא ובעירא ונח דנאל ואיוב בתוכה חי אני נאם אדני יהוה
ריש' חד אם בן אם בת יצילו המה בצדקתם יצילו נפשם ונח דניאל ואיוב
פ"ב בגוה קים אנא אמר יי אלהים אם ברא אם ברת ישיזבון אנון בזכותהון
ישיזבון נפשהון כי כה אמר אדני יהוה אף כי
ארבעת שפטי הרעים חרב ורעב וחיה רעה ודבר שלחתי אל
ירושלם להכרית ממנה אדם ובהמה ארי כדנן אמר יי אלהים אף ארי
ארבע פורענון בישן חרבא וכפנא וחיתא בשתא ומותא שלחית
על ירושלם לשיצאה מנה אנשא ובעירא והנה נותרה בה פליטה
צ ד המוצאים בנים ובנות הנם יוצאים אליכם וראיתם את דרכם ואת
ובאו חד עלילותם ונחמתם על הרעה אשר הבאתי על ירושלם את כל אשר
היסגה הבאתי עליה והא אשתארת בה שיזבתא דמתפקין בנין ובנן
האנון נפקין לותכון ותחזון ית אורחהון וית עובדיהון ותתנחמון
על בשתא דאיתיתי על ירושלם ית כל דאיתיתי עלה ונחמו אתכם
כי תראו את דרכם ואת עלילותם וידעתם כי לא חנם עשיתי את
כל אשר עשיתי בה נאם אדני יהוה וינחמון יתכון ארי תחזון ית
אורחהון וית עובדיהון ותדעון ארי לא למגן עבדית ית כל דעבדית
טו בה אמר יי אלהים ויהי דבר יהוה אלי לאמר
צ בן אדם מה יהיה עץ הגפן מכל עץ הזמורה אשר היה בעצי היער
בר אדם מא שנא אילן גופנא מכל אילניא שבשתא דהות כאע חורשא

יונאית ד' מל' וסי' הנס הבלילה מימיו הניחו ותאמהו ד' ונח ג' ריש פ"ב וסימנה' צ' שש מאות שנה מינח

היקח ממנו עץ לעשות למלאכה אם יקחו ממנו יתד לתלות עליו
כל כלי היסבון מניה אעא למעבד לעבידא אם יסבון מניה סכתא
למתלי בה כל מן הנה לאש נתן לאכלה את שני קצותיו אכלה האש
ותוכו נחר היצלח למלאכה הא לאישתא אתמסר לאשתיצאה
ית תרין סטרוהי אכלת אישתא וגויה חר היכשר לעבידא הנה
בהיותו תמים לא יעשה למלאכה אף כי אש אכלתהו ויחר ונעשה
עוד למלאכה הא כד הוה שלים לא כשר לעבידא אף אהין דאישתא
אכלתיה וחר והיכשר עוד לעבידא׃ לכן כה אמר
אדני יהוה כאשר עץ הגפן בעץ היער אשר נתתיו לאש לאכלה
כן נתתי את יושבי ירושלם׃ כבין כדנן אמר יי אלהים כמא דאילן
גפנא באעי חורשא דמסרתיה לאישתא לאשתיצאה כין מסרית
ית יתבי ירושלם׃ ונתתי את פני בהם מהאש יצאו והאש תאכלם
וידעתם כי אני יהוה בשומי את פני בהם׃ ואתין ית פורענותי בהון
על פתגמי אוריתא דיהיבין מגו אישתא עברו ועממיא דתקיפין
כאישתא ישיצינון ותדעון ארי אנא יי כד יחול רגזי בהון׃ ונתתי
את הארץ שממה יען מעלו מעל נאם אדני יהוה׃ ואתין ית ארעא
לצדו חלף דשקרו שקר אמר יי אלהים׃ ויהי דבר
יהוה אלי לאמר׃ בן אדם הודע את ירושלם את תועבתיה׃ בר אדם
אוכח ית יתבי ירושלם וחוי להון ית תועיבתהון׃ ואמרת כה אמר
אדני יהוה לירושלם מכרתיך ומלדתיך מארץ הכנעני אביך האמרי
ואמך חתית׃ ותימר כדנן אמר יי אלהים ליתבי ירושלם תותבותכון

יצאו ח וסי' השער לשלום ישאלו שמעו וידרכו מהאש ומאריו ׃ לתלות ב וסי' עליו מרגבו עלו ׃

וילדותכון מארע כנענאי תמן אתגליתי על אברהם אבוכון בין
בתריא והודעתיה דאתון נחתין למצרים ובדרע מרמם אנא פריק
יתכון ובזכות אבהתכון אנא מתריך מן קדמיכון ית אמוראי
ומשיצי ית חתאי ומולדותיך ביום הולדת אתך לא כרת שרך ובמים
לא רחצת למשעי והמלח לא המלחת והחתל לא חתלת ואף כד נחתו
אבהתכון למצרים תותבין בארע לא דילהון משעבדין ומענן
הות כנשתא דישראל דמיא לולדא דרטיש על אפי ברא דלא אתפסיק
שוריה ובמיא לא אשתטיף לאתנקרא ובמלח לא אתמלח ובאסרין
לא אתאסרי לא חסה עליך עין לעשות לך אחת מאלה לחמלה
עליך ותשלכי אל פני השדה בגעל נפשך ביום הלדת אתך לא
חסת עליכון עינא דפרעה למעבד לכון טבא חדא לאנחא לכון
משעבודכון לרחמא עליכון וגזר עליכון גזירת גמירא למרמי
דכוריכון בנהרא לאבדא יתכון בעדן דהויתון במצרים ואעבר
עליך ואראך מתבוססת בדמיך ואמר לך בדמיך חיי ואמר לך
בדמיך חיי ועל דכרן קים אבהתכון קדמי ואתגליתי למפרקכון
ארי גלי קדמי ארי אתון מענן בשעבודכון ואמרית לכון בדמא
דמהולתא אחוס עליכון ואמרית לכון בדם פסחא אפרוק יתכון
רבבה כצמח השדה נתתיך ותרבי ותגדלי ותבאי בעדי עדיים
שדים נכנו ושערך צמח ואת ערם ועריה רבות כצמחי חקלא
יהבתכון וסגיתון ותקיפתון והויתון לזרעין ולשבטין ובעובדי
אבהתכון תקנא עדן פרקן כנשתכון מטא ארי אתון משעבדין

ובמים ג וסימנה רבים זרעו צים דרך ויחתני — הלדת ג ב חס וחד מל וכי פרעה ומולדתיך ונגלתי

ומעֹרה׃ ואעבר עליך ואראך והנה עתך עת דדים ואפרש כנפי עליך ל
ואכסה ערותך ואשבע לך ואבוא בברית אתך נאם אדני יהוה ותהיי ג ג
לי׃ ואתגליתי על משה בסנא ארי גלי קדמי ארי מטא זמן פרקן חס
פרקנכון ואגינית במימרי עליכון ואעדיתי חוביכון וקיימית במימרי וחד
למפרק יתכון כמא דקיימית לאבהתכון אמר יי אלהים למהויכון מלה
עם משמיש קדמי׃ וארחצך במים ואשטף דמיך מעליך ואסכך
בשמן׃ ופרקית יתכון משעבוד מצראי ואעדיתי תקוף מרותא
מנכון ודברית יתכון בחירותא׃ ואלבישך רקמה ואנעלך תחש
ואחבשך בשש ואכסך משי׃ ואלבישית יתכון לבושי ציורין מחמדת
סנאיכון ויהבית מסן דיקר ברגליכון וקדישית מנכון כהניא
למהוי משמשין קדמי במצנפן דבוץ ית כהנא רבא בלבושי צבעונין׃
ואעדך עדי ואתנה צמידים על ידיך ורביד על גרונך׃ ותקינית
יתכון בתקון פתגמי אוריתא כתיבין על תרין לוחי אבנא ויהיבין
על ידי משה ובקדושת שמי רבא קדישית יתכון׃ ואתן נזם על
אפך ועגילים על אזניך ועטרת תפארת בראשך׃ ויהבית ארון
קימי בניכון וענן יקרי מטל עליכון ומלאך שליח מן קדמי מדבר
ברישכון׃ ותעדי זהב וכסף ומלבושך שש ומשי ורקמה סלת
ודבש ושמן אכלתי ותיפי במאד מאד ותצלחי למלוכה׃ ויהבית
משכני בניכון מתקן בדהב ובכסף ויריעת בוץ וצבעונין וצירין
ומנא דטב כסלת וכדבש וכמשח אוכלית יתכון ועתרתון ותקיפתון
לחדא לחדא ואצלחתון ושליטתון בכל מלכותא׃ ויצא לך שם

ככנו ב׳ חד חס וחד מל׳ וסימ׳ שדים נכנו ולמניס שפטים מל׳ בבריה ג׳ וס׳ עבד עבדא ואשבעו׳

ל׳ בגוים ביפיך כי כליל הוא בהדרי אשר שמתי עליך נאם אדני
יהוה׃ ונפק ליך שום בכנשתא דישראל ביני עממיא בשפריך ארי
גמיר הוא ביקרי דשויתי עלך אמר יי אלהים׃ ותבטחי ביפיך ותזני
על שמך ותשפכי את תזנותיך על כל עובר לו יהי׃ ואתרחיצת
בשופריך וטעית על שמיך ואתחברת ליך למפלח לטעותא עם
ל׳ כל דעדי לא כשר ליך למעבד כין׃ ותקחי מבגדיך ותעשי לך
וכת׳ במות טלאות ותזני עליהם לא באות ולא יהיה׃ ונסיבת מלבושך
בין ועבדת ליך במן מחפין פתכומרין וטעית עליהון לא כדכשר ולא
דאורי כדחזי׃ ותקחי כלי תפארתך מזהבי ומכספי אשר נתתי לך ותעשי
והטלאות כת׳ לך צלמי זכר ותזני בם׃ ונסיבת מני תשבחתיך מדהבי ומכספי
דיהבית ליך ועבדת ליך צלמי דכורא וטעית בהון׃ ותקחי את בגדי
ל׳ יתי רקמתך ותכסים ושמני וקטרתי נתתי לפניהם׃ ונסיבת ית לבושי
יוד ציורך וכסיתינון ומשחי וקטורת בסמי שוית קדמיהון׃ ולחמי
ל׳ אשר נתתי לך סלת ושמן ודבש האכלתיך ונתתיהו לפניהם
ב׳ לריח ניחח ויהי נאם אדני יהוה׃ וטובי דיהבית ליך סלת ומשח
ודבש אוכילתיך ויהבתנון קדמיהון קרבנין לפלחן הלא הואה
כל אלין אמר יי אלהים׃ ותקחי את בניך ואת בנותיך אשר ילדת
תיך לי ותזבחים להם לאכול המעט מתזנותך׃ איכא אסגית לארגזא
ל׳ קדמי כנשתא דישראל דדברת ית בנך וית בנתך דעתידין למפק
מנהון תולדת קדשא קדמי ונכיסתנון להון קרבנין לפלחן הזעירא
הות בעינך טעותיך׃ ותשחטי את בני ותתנים בהעביר אותם להם׃

ויהי ב׳ וסימנ׳ לריח ניחח כי הוא אמר ויהי ׳ המעט מתזנותך כת׳ ואת כל תועבתיך ותזנותיך כת׳

ונכיסת ית בניא ויהבתינון באעברא יתהון להון ואת כל תועבתיך
ותזנותיך לא זכרתי את ימי נעוריך בהיותך ערם ועריה מתבוססת ובענ ומל̇ ב̇
בדמך היית וית כל חובי תועיבתיך וטעותיך לא אדכרת ית יומין אשר
דמלקדמין כד הוית מטלטלא ושביקא מתעניא כשעבודין הוית שפכה
ויהי אחרי כל רעתך אוי אוי לך נאם אדני יהוה מא יהי כסופיך על
כל בשתיך נביא אמר להון וי ליך על דחבת וי ליך על דלא תבת
אמר יי אלהים ותבני לך גב ותעשי לך רמה בכל רחוב ובנית ליך
איגורין ועבדת ליך רמן בכל רחוב אל כל ראש דרך בנית רמתך
ותתעבי את יפיך ותפשקי את רגליך לכל עובר ותרבי את תזנותך תיד ב̇
בריש כל פרשות אורח בנית רמתיך ואחילת ית קדושתיך ואחתנת
ליך למפלח לטעותא עם כל דעדי ואסגית ית טעותיך ותזני אל
בני מצרים שכניך גדלי בשר ותרבי את תזנתך להכעיסני וטעית ב̇ מצרים חס
בתר בני מצרים קריבך מסרבלי בסר ואסגית ית טעותיך לארגזא
קדמי והנה נטיתי ידי עליך ואגרע חקך ואתנך בנפש שנאותיך
בנות פלשתים הנכלמות מדרכך זמה והא ארימית מחת גבורתי
עליך ומנעית טוביך ואמסרניך ביד בעלי דבביך כפרני פלשתאי
דאלו עליהון שלחית נביי אתכנעו ואת לא תבת מאורחיך דעיצת
חטין ותזני אל בני אשור מבלתי שבעתך ותזניים וגם לא שבעת ב̇ ובענ
וטעית בתר בני אתור מדלא ידעת אוריתא וטעית בהון ואף לא
ידעת תיובא ותרבי את תזנותך אל ארץ כנען כשדימה וגם בזאת
לא שבעת ואסגית ית טעותיך לאתחברא לעממא וארעא דכנען ב̇

שבעת ב̇ וסימנה· ותזני אל בני אשור ותרבי את תזנותך · מתבוססת ב̇ ומל̇ וסי̇ בדמך בדמיך

למהך בנמוסי כסדאי ואף בדא לא ידעת אוריתא מה אמלה לבתך
וחס נאם אדני יהוה בעשותך את כל אלה מעשה אשה זונה שלטת
מא תקיפא הוה רשע לביך אמר יי אלהים במעבדיך ית כל אלין כעובדי
אתתא נפקת ברא דשליט לה בנפשה בבנותיך גבך בראש כל דרך
יה יה ורמתך עשיתי בכל רחוב ולא הייתי כזונה לקלס אתנן במבנך
יוד יוד איגורך בריש כל פרשות אורח ורמתיך עבדת בכל רחוב ולא הוית
כנפקת ברא דמתהניא לה באגרה האשה המנאפת תחת אישה
תקח את זרים כנשתא דישראל דמיא לאתתא דרחימא על בעלה
ומזניא עלוהי שבקת ית בעלה וטעת בתר נכראין לכל זנות
יתנו נדה ואת נתת את נדניך לכל מאהביך ותשחדי אותם לבוא
אליך מסביב בתזנותיך לכל נפקת ברא יהבין אגר ואת אהבית
ית אגריך לכל רחמך ושחידת יתהון למיתי עלך מסחור סחור
בטעותיך ויהי בך הפך מן הנשים בתזנותיך ואחריך לא זונה
בא ובתתך אתנן ואתנן לא נתן לך ותהי להפך והוה ביך שנו כנשתא
דישראל מן מדינתא בטעותיך ובתרך לא הות דטעת כותיך ובמתנך
אגר ואגר לא אתיהיב ליך והוית לשנו לכן זונה שמעי דבר יהוה
בכין דעובדהא כנפקת ברא כנשתא דישראל קבילי פתגמא דיי
כה אמר אדני יהוה יען השפך נחשתך ותגלה
ערותך בתזנותיך על מאהביך ועל כל גלולי תועבותיך וכדמי
יה בניך אשר נתת להם כדנן אמר יי אלהים חלף דאתגליאת בהתתיך
יוד ואתחזי קלניך ברטעית בתר רחמך וית כל חובי פלחן טעוות

מלין יתיר יוד בענינ׳ מנהון עשית ד׳ וכי ורמתך יען ולא כדרכיהן ושמרון שש מכלות נתתה הייתה זכרת וחב׳

תועבתיך וכחובת דם בנך דנכיסת להון׃ לכן הנני מקבץ את כל
מאהביך אשר ערבת עליהם ואת כל אשר אהבת על כל אשר
שנאת וקבצתי אותם עליך מסביב וגליתי ערותך אלהם וראו את
כל ערותך׃ בכין הא אנא מכניש ית כל רחמיך דאתרעית למטעי
בתריהון וית כל דרחימת עם כל דסנית ואכניש יתהון עלך מסחור
סחור ואגלי בהתתיך להון ויחזון ית קלניך׃ ושפטתיך משפטי נאפות
ושפכת דם ונתתיך דם חמה וקנאה׃ ואתפרע מניך פורענות גייפן
ואשדת דם ואמסרניך לקטול ברגז ובחמא׃ ונתתי אתך בידם והרסו
גבך ונתצו רמתיך והפשיטו אותך בגדיך ולקחו כלי תפארתך
והניחוך עירם ועריה׃ ואמסר יתיך בידהון ויפגרון איגורך ויתרעון
רמתיך וישלחון יתיך לבושי יקריך ויסבון מני תשבחתיך וישבקונך
מטלטלא ושביקא׃ והעלו עליך קהל ורגמו אותך באבן ובתקוך
בחרבותם׃ ויסקון עלך משריין וירגמון יתיך באבני קלע ויבזעונך
בסיפיהון׃ ושרפו בתיך באש ועשו בך שפטים לעיני נשים רבות
והשבתיך מזונה וגם אתנן לא תתני עוד׃ ויוקדון בתך בנורא ויעבדון
ביך פורענות דינין לעיני מדינן סגיאן ואבטלניך מלמהוי בנפקת
ברא ואף אגר לא תתנין עוד׃ והנחתי חמתי בך וסרה קנאתי ממך
ושקטתי ולא אכעס עוד׃ ואניח חמתי ביך ותעדי קנאתי מניך
ואסיף ולא יהי רגזי עוד׃ יען אשר לא זכרתי את ימי נעוריך ותרגזי
לי בכל אלה וגם אני הא דרכך בראש נתתי נאם אדני יהוה ולא עשיתי
את הזמה על כל תועבתיך׃ חלף דלא אדכרת ית יומין דמלקדמין

ח׳
צט׳
בֿ׳ ה׳
ז׳ זמיט׳
חס׳
בס׳
ג׳
בת׳ צ׳
בם ובע׳
צ׳
ובעג׳
ל׳
ומה׳
סימ׳
צ׳ ית׳
יתי׳ ל׳
ג׳ יוד ית׳
ואת ל׳
בר
תועבתיך

סימ׳ פני ילדו וסרה קנאתי והנחתי בה׳ וכלה אפי והניחותי בה׳ ודב׳ ימ׳ והנחותי כג׳ ושב׳ והניחתי בב׳ נחמו ג׳

והוית מרגזא קדמי בכל אלין ואף אנא הא פורענות אורחיך ברישׁ
יהבית אמר יי אלהים ולא עבדת ליך עיצא למתב מן כל תועיבתיך
הנה כל המשל עליך ימשל לאמר כאמה בתה הא כל דמתיל עליך
ימתול למימר כעובדי אמא כין ברתא. בת אמך את געלת אישה
ובניה ואחות אחותך את אשר געלו אנשיהן ובניהן אמכן חתית
ואביכן אמרי. למא הוית ברתא לארעא דכנען למעבד כעובדי
עמה דאתרכו אבהן עם בנין ואחתא לסדם ועמרה דאשתיצי
עמהון אבהן עם בנין הלא אמכון שרה ביני חתאי הות ולא עבדת
כעובדיהון ואבוכון אברהם ביני אמוראי הוה ולא הליך בעיצתהון
ואחותך הגדולה שמרון היא ובנותיה היושבת על שמאולך
ואחותך הקטנה ממך היושבת מימינך סדם ובנותיה. ואחתיך
רבתא שמרון היא וכפרנהא דיתבא על סמליך ואחתיך דזעירא
מניך דיתבא מימינך סדום וכפרנהא. ולא בדרכיהן הלכת ובתועבותיהן
עשיתי כמעט קט ותשחתי מהן בכל דרכיך. ואלו באורחתהון
הליכת ובתועבתהון עבדת חסיר הוה חוביך מהין ואסגית לחבלא
מנהון בכל אורחתיך. חי אני נאם אדני יהוה אם עשתה סדם
אחותך היא ובנותיה כאשר עשית את ובנותיך. קים אנא אמר יי
אלהים אם עבדת סדום אחתיך היא וכפרנהא כמא דעבדת את
וכפרניך. הנה זה היה עון סדם אחותך גאון שבעת לחם ושלות
השקט היה לה ולבנותיה ויד עני ואביון לא החזיקה. הא דין הוא
חוב סדום אחתיך גיותנין שבעין לחמא ושליוא ושדוכיא הוא לה

ג׳ בליש׳ ילדו געלו ובם את בניהן מל

ג׳ מלין מן ימ׳ חס אהנין

ג׳ שבעה עדה נא לפני שבר וחד באה וגאון

עשית דכת עשיתי ד׳ וסימנהו׳ בבנותיך יען ולא זכרת בדרכיהן ושמרון וכתועבותיהן עשית והגד להן את

ולכפרנהא וידי מסכין וחשיך לא אתקיפת: ותגבהנה ותעשינה
תועבה לפני ואסיר אתהן כאשר ראיתי: ואתררבא ועברא תועבא
קדמי ואגליתי יתהון כמא דגלי קדמי: ושמרון
כחצי חטאתיך לא חטאה ותרבי את תועבתיך מהנה ותצדקי את
אחותך בכל תועבתיך אשר עשיתי: ושמרון כפלגות חובך לא
חבת ואסגית ית תועבתיך מנהון וזכית ית אחתיך בכל תועבתך
דעבדת: גם את שאי כלמתך אשר פללת לאחותך בחטאתיך אשר
התעבת מהן תצדקנה ממך וגם את בושי ושאי כלמתך בצדקתך
אחיותך: אף את קבילי את כנעותיך דבעית לאחתיך בחובך דאתעיבת
מנהון יזכיין מניך ואף את כהתי וקבילי את כנעותיך כד זכית אחותיך:
ושבתי את שבותהן את שבית סדם ובנותיה ואת שבית שמרון
ובנותיה ושבית שביתיך בתוכהנה: ואתיב ית עמהון להון ית עמא
דסדום ולכפרנהא וית עמא דשומרון ולכפרנהא ואתיב גלות עמיך
ביניהון: למען תשאי כלמתך ונכלמת מכל אשר עשית בנחמך
אתן: בדיל דתקבלין את כנעותיך ותתכנעין מכל דעבדת בנחמותך
יתהון: ואחותיך סדם ובנותיה תשבנה לקדמתן ושמרון ובנותיה
תשבן לקדמתן ואת ובנותיך תשובנה לקדמתכן: ואחתיך סדם
ולכפרנהא יתובן לאולהיין ושמרון ולכפרנהא יתובן לאולהיין ואת
ואת ולכפרנך תתובן לאולכיין: ולוא היתה סדם אחותך לשמועה
בפיך ביום גאוניך: ולא הות סדום אחתיך לאולפן בפומיך ביום
אתרברבותיך: בטרם תגלה רעתך כמו עת חרפת בנות ארם

רעתך נמר ותגלה ערותך: חטאתיך ה' וחב' ובימ' ס': עצמו ושלחה ושמרון ושלחה תם עונך בת ציון

וכל סביבותיה בנות פלשתים השאטות אותך מסביב׃ עד לא
תתגלי בשתיך כעדן דחסידין כפלני ארם וכל סחרנהא כפלני
פלשתאי דבזו יתיך מסחור סחור׃ את זמתך ואת תועבותיך את
נשאתים נאם אדני יהוה׃ ית חובי עיצת חטך וית פורענות תועבתיך
את קבילתנון אמר יי אלהים׃ כי כה אמר אדני
יהוה ועשית אותך כאשר עשית אשר בזית אלה להפר ברית׃
ארי כדנן אמר יי אלהים ואתפרע מניך כמא דעבדת דבסרת על
מומי לאשנאה קים׃ וזכרתי אני את בריתי אותך בימי נעוריך
והקימותי לך ברית עולם׃ ודכירנא אנא ית קימי דעמיך ביומי
קדם ואקיים ליך קים עלם׃ וזכרת את דרכיך ונכלמת בקחתך
את אחותיך הגדולות ממך אל הקטנות ממך ונתתי אתהן לך
לבנות ולא מבריתך׃ ותדכרין ית אורחתיך ותתכנעין כקרבותיך
ית מרינן דרברבן מניך עם דזעירן מניך ומסרית יתהון ליך
לאשתמעא ואת לא עבדת ית אוריתא׃ והקימתי אני את בריתי
אתך וידעת כי אני יהוה׃ ואקיים אנא ית קימי עמיך ותדעין
ארי אנא יי׃ למען תזכרי ובשת ולא יהיה לך עוד פתחון פה
מפני כלמתך בכפרי לך לכל אשר עשית נאם אדני יהוה׃ בדיל
דתדכרין ותבהתין ולא יהי ליך עוד אתרברבא במלי פומיך מן
קדם אתכנעותיך כד אשבוק ליך לכל דעבדת אמר יי אלהים׃
ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ בן אדם חוד
חידה ומשול משל אל בית ישראל׃ בר אדם חוד חידתא ומתול

והקימותי ג׳ מל׳ וסימנה׳ לך ברית עולם קדמ׳ ויחזק׳ זרעך מהלכותך׳ ובשת ל׳ וחב׳

מתלא על בית ישראל׃ ואמרת כה אמר אדני יהוה הנשר הגדול
גדול הכנפים ארך האבר מלא הנוצה אשר לו הרקמה בא אל הלבנון
ויקח את צמרת הארז׃ ותימר כדנן אמר יי אלהים נשרא רבא רב
גפין אריך אברין חפי כנפין דליה ציורין אתא ללבנן ונסיב ית
עוברתא דארזא רמא׃ את ראש יניקותיו קטף ויביאהו אל ארץ
כנען בעיר רכלים שמו׃ ית ריש שיבשתיה נסיב ואובליה לארעא
דבטלא מפולחנא בארעא דכנען עד לא ייעלון בה בית ישראל
בקרית תגרין שויה׃ ויקח מזרע הארץ ויתנהו בשדה זרע קח על
מים רבים צפצפה שמו׃ ונסיב מזרעא דארעא ויהביה בחקל
טב למזרע נציביה על מין סגיאין גפן נסבא שוייה׃ ויצמח ויהי
לגפן סרחת שפלת קומה לפנות דליותיו אליו ושרשיו תחתיו
יהיו ותהי לגפן ותעש בדים ותשלח פארות׃ וצמח והוה לגפן
תקיף מכיך בקומא לכפפא עוברתיה ליה ושרשוהי תחותוהי יהון
והוה לגפן ועבד שבקין ושלח עוברין׃ ויהי נשר אחד גדול גדול
כנפים ורב נוצה והנה הגפן הזאת כפנה שרשיה עליו ודליותיו שלחה
לו להשקות אתה מערגות מטעה׃ והוה נשרא חד רבא רב גפין וחפי
כנפין והא גפנא הדא כפת שרשהא עלוהי ועוברתיה שלחת ליה
לאשקאה יתה מעוגית נצבתה׃ אל שדה טוב אל מים רבים היא
שתולה לעשות ענף ולשאת פרי להיות לגפן אדרת׃ בחקל טב
על מין סגיאין היא שתילא למעבד ענף ולמטען פירין למהוי
לגפן תקיף׃ אמור כה אמר אדני יהוה תצלח הלא

קח ב׳ קמ׳ וסימנה׳ חרב בליה על מים רבים ושרשיו ב׳ בימ׳ ואשמיד פריו ממעל ותחתיו יהיו

את שרשיה ינתק ואת פריה יקוסס ויבש כל טרפי צמחה תיבש
ולא בזרע גדולה ובעם רב למשאות אותה משרשיה: אימר כדנן
אמר יי אלהים התצלח הלא ית שרשהא יפסיק וית איבה יקטיף
וייבשון כל טרפי צמחה ויתרון ולא במשריין סגיאין ובעם סגי
ייתון למעקר יתה משורשהא: והנה שתולה התצלח הלא כגעת
בה רוח הקדים תיבש יבש על ערגת צמחה תיבש: והא שתילא
התצלח הלא כמקרב בה רוח קדומא תיבש מיבש על עוגית נצבתה
תיבש מיבש: ויהי דבר יהוה אלי לאמר: אמר
נא לבית המרי הלא ידעתם מה אלה אמר הנה בא מלך בבל ירושלם
ויקח את מלכה ואת שריה ויבא אותם אליו בבלה: אימר כען לעמא
סרבנא הלא ידעיתון מא אלין אימר הא אתא מלכא דבבל לירוש'
ודבר ית מלכה וית רברבהא ואוביל יתהון לותיה לבבל: ויקח מזרע
המלוכה ויכרת אתו ברית ויבא אתו באלה ואת אילי הארץ לקח:
ודבר מזרעא דמלכותא וגזר עמיה קים ואעיל יתיה במומי וית
רברבי ארעא דבר: להיות ממלכה שפלה לבלתי התנשא לשמרת
את בריתו לעמדה: למהוי מלכון חלשא בדיל דלא לאתרברבא
למטר ית קימיה למפלחיה: וימרד בו לשלח מלאכיו מצרים לתת
לו סוסים ועם רב היצלח הימלט העשה אלה והפר ברית ונמלט:
ומריד ביה לשלחא אזגדוהי למצרים למתן ליה סוסון ועם סגי
היצלח הישתיזב דעביד אלין ומשני קים הישתיזב: חי אני נאם אדני
יהוה אם לא במקום המלך הממליך אתו אשר בזה את אלתו

ל׳ ומל׳ ל׳ ל׳ יבש חס דהיבש ביבש קיניה חס לא עתה זרועו מל נא ל׳ ל׳ ט וחד ובזה

צמחה ד׳ וסימ׳ כי כארץ כל טרפי ערגת צמחה תברך ־י ערוגות ג׳ בלינ׳ וסימ׳ מטעה צמחה הבשם יקוז׳

ואשר הפר את בריתו אתו בתוך בבל ימות׃ קים אנא אמר ײ אלהים
אם לא באתרא דמלכא אמליך יתיה דבסר על מומתיה ודאשני
ית קימיה עמיה בגו בבל ימות׃ ולא בחיל גדול ובקהל רב יעשה כה
אותו פרעה במלחמה בשפך סללה ובבנות דיק להכרית נפשות מל
רבות׃ ולא במשרין סגיאן ובעם סגי יעביד עמיה פרעה בקרבא ל
במתבר מליתא ובמבני כרקום לשיצאה נפשן סגיאן׃ ובזה אלה
להפר ברית והנה נתן ידו וכל אלה עשה לא ימלט׃ ובסר על מומי ג
לאשנאה קים והא אמטי ידיה לפרעה וכל אלין עבד לא
ישתיזב׃ לכן כה אמר אדני יהוה חי אני אם
לא אלתי אשר בזה ובריתי אשר הפיר ונתתיו בראשו׃ בכין כדנן ט צ
אמר ײ אלהים קים אנא אם לא מומתי דבסר וקימי דאשני ואתין עזה בוים
פורענות אורחיה ברישיה׃ ופרשתי עליו רשתי ונתפש במצודתי ל
והביאותיהו בבלה ונשפטתי אתו שם מעלו אשר מעל בי׃ ואפרוס כט ומל
עלוהי מצדתי ויתאחד בסריגתי ואגליניה לבבל ואתפרע מניה
תמן שקריה דשקר קדמי׃ ואת כל מברחו בכל אגפיו בחרב יפלו חיו
והנשארים לכל רוח יפרשו וידעתם כי אני יהוה דברתי׃ ויות כל ק ל
גיברוהי בכל משריתיה בחרבא יתקטלון ודישתארון בחרבא
יתבדרון ותדעון ארי אנא ײ גזרית במימרי׃ ל
כה אמר אדני יהוה ולקחתי אני מצמרת הארז הרמה
ונתתי מראש ינקותיו רך אקטף ושתלתי אני על הר גבה ותלול׃ צ ילכו
כדנן אמר ײ אלהים ואקריב אנא ממלכותא דבית דויד ומתיל בארזא וכת כן

בזה ט וחד ובזה וקימ׳ מיתתו הפר אלתו אלתו לעבה וחב׳ שקץ אמירין תפלתם וחד ובזה אלה׳׳׳

רמא ואקימניה מבני בנוהי יניקא רכיא ואקימניה במימרי בטור
רם ומנטל׃ בהר מרום ישראל אשתלנו ונשא ענף ועשה פרי והיה
לארז אדיר ושכנו תחתיו כל צפור כל כנף בצל דליותיו תשכנה׃
בטור קודשא דישראל אקימניה ויכניש משרין ויעביד סומכון
ויהי למלך תקיף ויסתמכון עלוהי כל צדיקיא וכל ענותניא בטלל
מלכותיה ישרון׃ וידעו כל עצי השדה כי אני יהוה השפלתי עץ
גבה הגבהתי עץ שפל הובשתי עץ לח והפרחתי עץ יבש אני
יהוה דברתי ועשיתי׃ וידעון כל מלכי עממיא ארי אנא יי אמאיכית
מלכות דהות תקיפא ותקיפית מלכות דהות חלשא אמאיכית מלכות
עממיא דהות תקיפא כאע רטיב ותקיפית מלכות בית ישראל דהות
חלשא כאע יביש אנא יי גזרית במימרי ואקיים׃

ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ מה לכם אתם משלים את
המשל הזה על אדמת ישראל לאמר אבות יאכלו בסר ושני הבנים
תקהינה׃ מא לכון דאתון מתלין ית מתלא הדין על ארעא דישראל
למימר אבהתא חטן ובניא לקן׃ חי אני נאם אדני יהוה אם יהיה
לכם עוד משל המשל הזה בישראל׃ קים אנא אמר יי אלהים אם יהי
לכון עוד ממתל מתלא הדין בישראל׃ הן כל הנפשות לי הנה כנפש
האב וכנפש הבן לי הנה הנפש החטאת היא תמות׃ הא כל נפשתא
דילי אנון כנפש אבא וכנפש ברא קדמי אנש דיחטי הוא ימות׃
ואיש כי יהיה צדיק ועשה משפט וצדקה׃ וגבר ארי יהי זכאי
ויעביד דין דקשוט׃ אל ההרים לא אכל ועיניו לא נשא אל

פומיה
ודברתי ועשיתי ג׳ וסימנהון וידעו היענאד וידעו ונהגי רוחי׃ סימ׳ דאכיל פתח פומיה דלא אכל קמץ

גלולי בית ישראל ואת אשת רעהו לא טמא ואל אשה נדה לא
יקרב בטוריא לא פלח לטעותא ועינוהי לא זקף לפלחן טעות בית
ישראל וית אתת חבריה לא סאיב ולות אתא טמאה לא על ואיש
לא יונה חבלתו חוב ישיב גזלה לא יגזל לחמו לרעב יתן ועירם
יכסה בגד ואנש לא אוני משכון דחובתא אתיב גזילא לא גזל
מלחמיה לכפנא יהב ועריטלאה כסי מכסותיה בנשך לא יתן
ותרבית לא יקח מעול ישיב ידו משפט אמת יעשה בין איש
לאיש בחיבוליא לא יהב ורביתא לא נסיב משקרא אתיב ידיה
דין דקשוט עבד בין גבר לגבר בחקתי יהלך ומשפטי שמר
לעשות אמת צדיק הוא חיה יחיה נאם אדני יהוה בקימי הליך
ודיני נטר למעבד קשוט צדיקא הוא מיחא ייחי אמר יי אלהים
והוליד בן פריץ שפך דם ועשה אח מאחד מאלה ואוליד בר
רשיע אשיד דם ויעביד לאחוהי מחדא מאלין והוא את כל
אלה לא עשה כי גם אל ההרים אכל ואת אשת רעהו טמא והוא
ית כל אלין לא עבד ארי אף בטוריא פלח לטעותא וית אתת חבריה
סאיב עני ואביון הונה גזלות גזל חבל לא ישיב ואל הגלולים
נשא עיניו תועבה עשה ומסכין וחשיך אוני גזילא גזל משכונא
לא אתיב ול[illegible]ן טעותא זקף עינוהי תועיבא עבד בנשך נתן
ותרבית לקח וחי לא יחיה את כל התועבות האלה עשה מות יומת
דמיו בו יהיה בחיבוליא יהב ורביתא נסיב היתקים לא יתקים
ית כל תועיבתא האלין עבד ממת ימות חובת קטוליה ביה תהי

והנביא ההוא ונקב שם יי בנשך נתן ותרבית לקח יוכל אתנה וסוף פ״ב כותי מות יומת ג׳ נס׳ כל אורי במא כי אמר יי

ויראה והנה הוליד בן וירא את כל חטאת אביו אשר עשה ויראה ולא יעשה

צ̇ ק̇ כהן׃ והא אוליד בר וחזא ית כל חובי אבוהי דעבד וחזא ולא עבד

צפס כותהון׃ על ההרים לא אכל ועיניו לא נשא אל גלולי בית ישראל

בשרך את אשת רעהו לא טמא׃ על טוריא לא פלח לטעותא ועינוהי

לא זקף לפולחן טעות בית ישראל ית אתת חבריה לא סאיב׃ ואיש

לא הונה חבל לא חבל וגזלה לא גזל לחמו לרעב נתן ועירום

כסה בגד׃ ואנש לא אוני משכונא לא נסיב וגזילא לא גזל מלחמיה

לכפנא יהב ועירטלאה כסי מכסותיה׃ מעני השיב ידו נשך ותרבית

ב̇ לא לקח משפטי עשה בחקותי הלך הוא לא ימות בעון אביו

בכרוך ל̇ לקח חיה יחיה׃ ממסכינא אתיב ידיה חיבוליא ורביתא לא נסיב דיני

עבד בקימי הליך הוא לא ימות בחובי אבוהי מיחא ייחי׃ אביו

כי עשק עשק גזל גזל אח ואשר לא טוב עשה בתוך עמיו

והנה מת בעונו׃ אבוהי ארי עשק עשקא גזל גזילא לחד מאחוהי

ודלא תקין עבד בגו עמיה והא מית בחוביה׃ ואמרתם מדוע

חס לא נשא הבן בעון האב והבן משפט וצדקה עשה את כל חקותי

שמר ויעשה אתם חיה יחיה׃ ואמרתון מדין לא לקי ברא בחובי

אבא וברא דין דקשוט וזכו עבד ית כל קימי נטר ועבד יתהון

ב̇ מיחא ייחי׃ הנפש החטאת היא תמות בן לא ישא בעון האב ואב

כ̇ג̇ לא ישא בעון הבן צדקת הצדיק עליו תהיה ורשעת רשע

בם הרשע ק̇ עליו תהיה׃ אנש דיחטי הוא ימות ברא לא ילקי בחובי אבא ואבא

לא ילקי בחובי ברא זכות זכאה בה יתקים וחובת חיבא עלוהי

סימ׳ קדמ׳ דספ׳ אל ההרים ואת אשת בזלה ׃ בתרא׳ דספ׳ על ההרים את אשת וגזלה ׃ וסי׳ אוב עאו

והרשע כי ישוב מכל חטאתו אשר עשה ושמר את כל תיו
חקותי ועשה משפט וצדקה חיה יחיה לא ימות: ורשיעא ארי יתוב ק׳
מכל חובוהי דעבד ויטר ית כל קימי ויעביד דין דקשוט וזכו
מיחא ייחי לא ימות: כל פשעיו אשר עשה לא יזכרו לו בצדקתו
אשר עשה יחיה: כל חובוהי דעבד לא ידכרון ליה בזכותיה דעבד
יתקים: החפץ אחפץ מות רשע נאם אדני יהוה הלא בשובו ל׳
מדרכיו וחיה: המרעא רעינא מותיה דרשיעא אמר יי אלהים וחס
הלא כד יתוב מאורחיה ויתקים: ובשוב צדיק
מצדקתו ועשה עול ככל התועבות אשר עשה הרשע יעשה
וחי כל צדקתו אשר עשה לא תזכרנה במעלו אשר מעל ובחטאתו תיו
אשר חטא בם ימות: וכד יתוב זכאה מזכותיה ויעביד שקר ק׳ ג׳
ככל תועיבתא דעבד רשיעא יעביד היתקים כל זכותיה דעבד וחס לא
לא ידכרן בשקריה דשקר ובחובוהי דחב בהון ימות: ואמרתם תזכרנה לא
לא יתכן דרך אדני שמעו נא בית ישראל הדרכי לא יתכן הלא ק׳ ג׳ תזכרן לא
דרכיכם לא יתכנו: ואמרתון לא מפרשן לנא אורחת טובא דיי תזכרנה
שמעו כען בית ישראל האורחת טובי לא מפרשן לכון הלא ובעו׳
אורחתכון דילכון לא תקנן: בשוב צדיק מצדקתו ועשה עול צדקתו
ומת עליהם בעולו אשר עשה ימות: כד יתוב זכאה מזכותיה כה
ויעביד שקר וימות עליהון בשקריה דעבד ימות:
ובשוב רשע מרשעתו אשר עשה ויעש משפט ל׳
וצדקה הוא את נפשו יחיה: וכד יתוב רשיעא מחובוהי דעבד

חטייה ועשייה ז׳ וסימ׳ והתודו את זאת חטאתכם וילך בכל דרך ובחטאתו וילכו והנה והרשע׳

279

ויעביד דין דקשוט וזכו הוא ית נפשיה יקיים ויראה וישוב
מכל פשעיו אשר עשה חיו יחיה לא ימות וחזא ותב מכל חובוהי
דעבד מיחא ייחי לא ימות ואמרו בית ישראל לא יתכן דרך
אדני הדרכי לא יתכנו בית ישראל הלא דרכיכם לא יתכן
ואמרין בית ישר׳ לא מפרשן לנא אורחת טובא דש׳ האורחת
טובי לא מפרשן לכון בית ישר׳ הלא אורחתכון דילכון לא
תקנן לכן איש כדרכיו אשפט אתכם בית ישראל נאם אדני
יהוה שובו והשיבו מכל פשעיכם ולא יהיה לכם למכשול עון
כדין אנש כאורחתיה אתפרע מנכון בית ישר׳ אמר יי׳ אלהים
תובו לפולחני ואעדו מנכון פולחן טעותכון ולא יהי לכון לתקלת
חובין השליכו מעליכם את כל פשעיכם אשר פשעתם בם ועשו
לכם לב חדש ורוח חדשה ולמה תמתו בית ישראל ארחיקו מנכון
ית כל חוביכון דחבתון בהון ועבידו לכון לב דחול ורוח דחלא
ולמא תמותון בית ישר׳ כי לא אחפץ במות המת נאם אדני
יהוה והשיבו וחיו ארי לא רעינא במותא דחייב לממת אמר
יי׳ אלהים תובו לפולחני ואתקימו
יט ואתה שא
ב קינה אל נשיאי ישראל ואת טול אליא על רברבי ישר׳ ואמרת
מה אמך לביא בין אריות רבצה בתוך כפרים רבתה גוריה
ותימר מא כנשתא דישר׳ דהוות דמיא ללייתא בין מלכיא תבת
ג בין שלטוניא רביאת בנהא ותעל אחד מגוריה כפיר היה
וילמד לטרף טרף אדם אכל ורביאת חד מבנהא מלכא הוא

יחיה ז׳ וכל נהרה סוד׳ ואיש עבלת וישב אולי ובשוב לא יחיה רשע׳ קינה אל ג׳ ויקנן ואבכה שא נא

ואיליף למקטל קטול אנשא קטל׃ וישמעו אליו גוים בשחתם
נתפש ויבאהו בחחים אל ארץ מצרים׃ ושמעו עלוהי עממיא
כסריגתהון אתאחד ואיתיוהי בשישלן לארעא דמצרים׃ ותרא
כי נוחלה אבדה תקותה ותקח אחד מגריה כפיר שמתהו׃ וחזת
ארי פסק אבד סבורהא ורביאת חד מבנהא מלכא שויתיה׃ ויתהלך
בתוך אריות כפיר היה וילמד לטרף טרף אדם אכל׃ והליך בני
מלכיא מלכא הוה ואיליף למקטל קטול אנשא קטל׃ וידע
אלמנותיו ועריהם החריב ותשם ארץ ומלאה מקול שאגתו׃
ואצדי בירניתיה וקרויהון אחריב וצדיאת ארעא ומלאה מקל
אתרגושתיה׃ ויתנו עליו גוים סביב ממדינות ויפרשו עליו
רשתם בשחתם נתפש׃ ואתכנשו עלוהי עממיא סחור סחור
ממדינתא ופרסו עלוהי מצדתהון בסריגתהון אתאחד׃ ויתנהו
בסוגר בחחים ויבאהו אל מלך בבל יבאהו במצדות למען אשר
לא ישמע קולו עוד אל הרי ישראל׃ ויהכוהי בקולרין בשישלן
ואיתיוהי לות מלכא דבבל איתיוהי במצריא בדיל דלא ישתמע
קליה עוד על טורי ישראל׃ אמך כגפן בדמך
על מים שתולה פריה וענפה היתה ממים רבים׃ כנשתא דישראל
במעבדה אוריתא דמיא כגפן דשתילא על מבוע דמין ונופה
שפיר וסוכה מטלין היא שתילא על מין סגיאין׃ ויהי לה מטות
עז אל שבטי משלים ותגבה קומתו על בין עבתים וירא בגבהו
ברב דליתיו׃ והוו בה שלטונין תקיפין מלכין תגברין לשעבדא

מלכו וראיס בתקפיה על מלכותא ואתנצח בסמכותיה בסגי
צ גברוהי׃ ותתש בחמה לארץ השלכה ורוח הקדים הוביש פריה
את ה הארבה התפרקו ויבשו מטה עזה אש אכלתהו׃ ואתעקרת בתקוף
מארע בית שכינתא לארע אחרי אתגליאת ומלך דתקיף
כרוח קדומא קטיל עמה אטלטלו וגלו שלטוני תקפהו עממיא
דתקיפין כאישתא שיציאונון׃ ועתה שתולה במדבר בארץ
ציה וצמא׃ וכען רמיא לגפן דשתילא במדברא בארע צדיא
וחרבא׃ ותצא אש ממטה בדיה פריה אכלה ולא היה בה מטה
ד מול עז שבט למשול קינה היא ותהי לקינה׃ ואתו עממיא דתקיפין
בליש כאישתא מחובי זרותה עמה קטילו ולא הוו בה שלטונין תקיפין
מלכין דגיברין לשעבדא מלכו אמר נביא נבואה היא נבואתא
כ ג חד ותהי לאליא׃ ויהי בשנה השביעית בחמשי
בעשור לחדש באו אנשים מזקני ישראל לדרש את יהוה
וישבו לפני׃ והוה בשתא שביעיתא בחמישאה בעסרא לירחא
אמר נביא אתו גברין מסבי ישראל למתבע אלפן מן קדם יי ויתיבו
קדמי׃ ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ בן אדם
ד דבר את זקני ישראל ואמרת אלהם כה אמר אדני יהוה
חד ה הלדרש אתי אתם באים חי אני אם אדרש לכם נאם אדני
בכ׳ וחד יהוה׃ בר אדם את נבי לסבי ישראל ותימר להון כדנן אמר יי
הלמתבע אלפן מן קדמי אתון אתן קים אנא אם אשתאיל לכון
צ במימרי אמר יי אלהים׃ התשפט אתם התשפוט בן אדם את

משילה ד׳ ... בליש׳ וסימנה׳ אם משול תמשול שבטו למשול יד חרוצים ... בחמשי ב׳ ...

תועבת אבותם הודיעם׃ התוכח ית הון התוכח בר אדם ית תועבת
אבהתהון הודע אינון׃ ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה ביום
בחרי בישראל ואשא ידי לזרע בית יעקב ואודע להם בארץ
מצרים ואשא ידי להם לאמר אני יהוה אלהיכם׃ ותימר להון
כדנן אמר יי אלהים ביומא דאתרעיתי בישראל וקיימית במימרי
לזרעא דבית יעקב ואתגליתי למפרקהון בארעא דמצרים
וקיימית במימרי להון למימר אנא יי אלהכון׃ ביום ההוא נשאתי
ידי להם להוציאם מארץ מצרים אל ארץ אשר תרתי להם
זבת חלב ודבש צבי היא לכל הארצות׃ ביומא ההוא קיימית
במימרי להון לאפקותהון מארעא דמצרים לארעא דיהבית
להון עבדא חלב ודבש תשבחא היא לכל מדינתא׃ ואמר אלהם
איש את שקוצי עיניו השליכו ובגלולי מצרים אל תטמאו
אני יהוה אלהיכם׃ ואמרית להון גבר שקוצי עינוהי ארחיקו
מקביל עינוהי ובפלחן טעות מצראי לא תסתאבון אנא יי
אלהכון׃ וימרו בי ולא אבו לשמע אלי איש את שקוצי עיניהם
לא השליכו ואת גלולי מצרים לא עזבו ואמר לשפך חמתי
עליהם לכלות אפי בהם בתוך ארץ מצרים׃ וסריבו על מימרי
ולא אבו לקבלא לנביי גבר ית שקוצי עיניהון לא ארחיקו וית
פלחן טעות מצראי לא שבקו ואמרית למשפך חמתי עליהון
דיחול רגזי בהון בגו ארעא דמצרים׃ ואעש למען שמי לבלתי
החל לעיני הגוים אשר המה בתוכם אשר נודעתי אליהם

ג
וק׳
הכה
התשפט
גם כל
שרי

ז
ח׳ס
קדמ׳ בקמ׳
איש
שקוצי
בתר׳
איש
את
שקוצי

צ
ועבה
וימרו
בי
קדמ׳

התשפוט ב׳ ומל׳ וכ׳ ... בן אדם תנינ׳ דפי׳ את אהלה ושאר׳ תס׳ ונחר אשר השפוט מל׳

לעיניהם להוציאם מארץ מצרים׃ ועבדית בדיל שמי בדיל
דלא יתחל לעיני עממיא דאנון ביניהון דאתגליתי למפרקהון
לעיניהון לאפקותהון מארעא דמצרים׃ ואוציאם מארץ מצרים
ואבאם אל המדבר׃ ואפיקתנון מארעא דמצרים ואעילתנון
סימ׳ זמט׳ למדברא׃ ואתן להם את חקותי ואת משפטי הודעתי אותם אשר
יעשה אותם האדם וחי בהם׃ ויהבית להון ית קימי וית דיני הודעית
צ׳ בספ׳ יתהון דאם יעביד יתהון אנשא ייחי בהון בחיי עלמא׃ וגם את
שבתותי נתתי להם להיות לאות ביני וביניהם לדעת כי אני יהוה
מקדשם׃ ואף ית יומי שביא דילי יהבית להון למהוי לאת בין
מימרי וביניהון למדע ארי אנא יי׳ מקדשהון׃ וימרו בי בית
ישראל במדבר בחקותי לא הלכו ואת משפטי מאסו אשר
יעשה אתם האדם וחי בהם ואת שבתתי חללו מאד ואמר
לשפך חמתי עליהם במדבר לכלותם׃ וסריבו על מימרי בית
ישראל במדברא בקימי לא הליכו וית דיני קצו דאם יעביד יתהון
אנשא ייחי בהון בחיי עלמא וית יומי שביא דילי אחילו לחדא
צ׳ תני׳ ואמרית למשפך חמתי עליהון במדברא לשיצאותהון׃ ואעשה
צ׳ דיחז׳ נון למען שמי לבלתי החל לעיני הגוים אשר הוצאתים לעיניהם׃
ואני העמ׳ ועבדית בדיל שמי בדיל דלא יתחל לעיני עממיא דאפיקתנון
דדניאל לעיניהון׃ וגם אני נשאתי ידי להם במדבר לבלתי הביא אותם
אל הארץ אשר נתתי זבת חלב ודבש צבי היא לכל הארצות׃
ואף אנא קיימית במימרי להון במדברא בדיל דלא לאעלא

כל ספ׳ ואת שבתתי בר מן תרין את שבתתי וסימ׳ וגם את שבתותי וימרו בי וכל קרי כות׳ במה איש אמו

יתהון לארעא דיהבית עבדא חלב ודבש תשבחא היא לכל מדינתא׃
יען במשפטי מאסו ואת חקותי לא הלכו בהם ואת שבתותי חללו
כי אחרי גלוליהם לבם הלך׃ וחלף דבדיני קצו וית קימי לא הליכו
בהון וית יומי שביא דילי אחילו ארי בתר פלחן טעותהון לבהון
טעי׃ ותחס עיני עליהם משחתם ולא עשיתי אותם כלה במדבר׃
וחס מימרי עליהון מלחבלותהון ולא עבדית עמהון גמירא במדברא׃
ואמר אל בניהם במדבר בחוקי אבותיכם אל תלכו ואת משפטיהם
אל תשמרו ובגלוליהם אל תטמאו׃ ואמרית לבניהון במדברא
בגזירת אבהתכון לא תהכון וית נמוסיהון לא תטרון ובפלחן
טעותהון לא תסתאבון׃ אני יהוה אלהיכם בחקותי לכו ואת
משפטי שמרו ועשו אותם׃ אנא יי אלהכון בקימי הליכו וית דיני
טרו ועבידו יתהון׃ ואת שבתותי קדשו והיו לאות ביני וביניכם
לדעת כי אני יהוה אלהיכם׃ וית יומי שביא דילי קדישו ויהון לאת
בין מימרי וביניכון למדע ארי אנא יי אלהכון׃ וימרו בי הבנים
בחקותי לא הלכו ואת משפטי לא שמרו לעשות אותם אשר
יעשה אותם האדם וחי בהם את שבתותי חללו ואמר לשפך
חמתי עליהם לכלות אפי בם במדבר׃ וסריבו על מימרי בניא בקימי
לא הליכו וית דיני לא נטרון למעבד יתהון דאם יעביד יתהון
אנשא ייחי בהון בחיי עלמא וית יומי שביא דילי אחילו ואמרית
למשפך חמתי עליהון דיחול רגזי בהון במדברא׃ והשבתי את
ידי ואעש למען שמי לבלתי החל לעיני הגוים אשר הוצאתי

משפטי ואת חקותי צ
יען
יען
צ עלך
ומו
צ בכפ
צ בט בבית וסי ואעש

יגרע

למען שמי על עקרון סימנן אוריה ונכי׳ ז וחיבהם כתוב אשר יעשה אתם וחיה בהם לא יוסיף ולא

אותם לעיניהם׃ ואתיבית ית מחת גבורתי ועבדית בדיל שמי בדיל
דלא יתחל לעיני עממיא דאפיקית יתהון לעיניהון׃ גם אני נשאתי את ג
ריש׳ ידי להם במדבר להפיץ אותם בגוים ולזרות אותם בארצות׃ אף
פי׳ אנא קיימית במימרי להון במדברא לאגלאה יתהון לביני עממיא
בספ׳ ולבדרא יתהון במדינתא׃ יען משפטי לא עשו וחקותי מאסו ואת
שבתותי חללו ואחרי גלולי אבותם היו עיניהם׃ חלף דדיני לא
עבדו ובקימי קצו וית יומי שביא דילי אחילו ובתר טעות אבהתהון
הואה עיניהון׃ וגם אני נתתי להם חקים לא טובים ומשפטים לא
יחיו בהם׃ ואף אנא מדמרדו במימרי ולא אבו לקבלא לנביאי ארחיק
תינון ומסרתינון ביד יצרהון טפשא אזלו ועבדו גזירין דלא תקנן
ונמוסין דלא יתקימון בהון׃ ואטמא אותם במתנותם בהעביר
ה׳ כל פטר רחם למען אשמם למען אשר ידעו אשר אני יהוה׃ וסאיבית
יתהון במתנתהון באעברא כל פתח ולדא בדיל דאצדינון בדיל
דידעון דאנא יי׳׃ לכן דבר אל בית ישראל
בן אדם ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה עוד זאת גדפו אותי אבותיכם
במעלם בי מעל׃ בכין אתנבי לבית ישראל בר אדם ותימר להון כדנן
אמר יי׳ אלהים עוד דא ארגיזו קדמי אבהתכון כד שקרו במימרי
שקרין׃ ואביאם אל הארץ אשר נשאתי את ידי לתת אותה להם
ויראו כל גבעה רמה וכל עץ עבות ויזבחו שם את זבחיהם ויתנו
שם כעס קרבנם וישימו שם ריח ניחוחיהם ויסיכו שם את נסכיהם׃
ואעילתנון לארעא דקיימית במימרי למתן יתה להון וחזו כל

רחס ה׳ פת׳ וסימנ׳ [illegible] ימינאו במתנותם ושנעו וחב׳ ועיר רחס ו׳ שדיס ורחס יב׳ ריש׳ פי׳ בם בספ׳ וסי׳ כלמתך

רמא מנטלא וכל אילן עבות ונכסו תמן ית נכסיהון ויהבו תמן ארגזא
קרבניהון ושויאו תמן פלחן דבחיהון ונסיכו תמן ית נסכיהון ואמר
אֲלֵהֶם מָה הַבָּמָה אֲשֶׁר אַתֶּם הַבָּאִים שָׁם וַיִּקָּרֵא שְׁמָהּ בָּמָה עַד
הַיּוֹם הַזֶּה ואמרית להון מא במתא דאתון אתן לאשתטאה תמן
וְאִתְקְרִי שְׁמַהּ בָּמְתָא עַד יוֹמָא הָדֵין לָכֵן אֱמֹר
אֶל בֵּית יִשְׂרָאֵל כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הַבְדֶרֶךְ אֲבוֹתֵיכֶם אַתֶּם נִטְמְאִים
וְאַחֲרֵי שִׁקּוּצֵיהֶם אַתֶּם זֹנִים בכין אימר לבית ישר׳ כדנן אמר
י״י אלהים הבאורח אבהתכון אתון מסתאבין ובתר שקוציהון
אתון טען וּבִשְׂאֵת מַתְּנֹתֵיכֶם בְּהַעֲבִיר בְּנֵיכֶם בָּאֵשׁ אַתֶּם נִטְמְאִים
לְכָל גִּלּוּלֵיכֶם עַד הַיּוֹם וַאֲנִי אִדָּרֵשׁ לָכֶם בֵּית יִשְׂרָאֵל חַי אָנִי
נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה אִם אִדָּרֵשׁ לָכֶם ובמטל מתנתכון באעברא בניכון
בנורא אתון מסתאבין לכל פלחן טעותכון עד יומא [illegible] ואנא
אשתאיל לכון במימרי בית ישר׳ קיים אנא אמר י״י אלהים אם אשתאיל
לכון במימרי וְהָעֹלָה עַל רוּחֲכֶם הָיוֹ לֹא תִהְיֶה אֲשֶׁר אַתֶּם אֹמְרִים
נִהְיֶה כַגּוֹיִם כְּמִשְׁפְּחוֹת הָאֲרָצוֹת לְשָׁרֵת עֵץ וָאָבֶן ודאתון מהרהרין
ודסליקת על לבכון קדמי גלין דאתון אמרין נהי כעממיא כזרעית
מדינתא לשמשא אעא ואבנא חַי אָנִי נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה אִם לֹא בְּיָד
חֲזָקָה וּבִזְרוֹעַ נְטוּיָה וּבְחֵמָה שְׁפוּכָה אֶמְלוֹךְ עֲלֵיכֶם קיים אנא אמר
י״י אלהים אם לא ביד תקיפא ובדרע מרמם וברגז שפיך אמלוך
עליכון וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מִן הָעַמִּים וְקִבַּצְתִּי אֶתְכֶם מִן הָאֲרָצוֹת
אֲשֶׁר נְפוֹצֹתֶם בָּם בְּיָד חֲזָקָה וּבִזְרוֹעַ נְטוּיָה וּבְחֵמָה שְׁפוּכָה ואפיק

אלהם ז׳ וס׳ לכן הנני מקבץ בן אדם דבר זקני ואמר אלהם איש שקוצי מה הבמה על הדם תאכלו כה אמר

יתכון מביני עממיא ואכניש יתכון מן מדינתא דאתבדרתון
בהון ביד תקיפא ובדרע מרמם וברגז שפיך׃ והבאתי אתכם אל
ה מדבר העמים ונשפטתי אתכם שם פנים אל פנים׃ ואעיל יתכון
למדבר עממיא ואתפרע מנכון תמן אפין באפין׃ כאשר נשפטתי
את אבותיכם במדבר ארץ מצרים כן אשפט אתכם נאם אדני
יהוה׃ כמא דאתפרעית מן אבהתכון במדבר ארעא דמצרים כין
אתפרע מנכון אמר יי אלהים׃ והעברתי אתכם תחת השבט והבאתי
וחס אתכם במסרת הברית׃ ואניח עליכון גזירת דיני ואעיל יתכון במסרת
צ קימא׃ וברותי מכם המרדים והפושעים בי מארץ מגוריהם אוציא
מל אותם ואל אדמת ישראל לא יבוא וידעתם כי אני יהוה׃ ואפריש
בליש׳ מנכון דמרדו ודשקרו במימרי מארע תותבותהון אפיק יתהון
והשיבו ולארעא דישראל לא ייעלון ותדעון ארי אנא יי׃ ואתם בית ישראל
כה אמר אדני יהוה איש גלוליו לכו עבדו ואחר אם אינכם שמעים
י׳ אלי ואת שם קדשי לא תחללו עוד במתנותיכם ובגלוליכם׃ ואתון
אהרן בית ישראל כדנן אמר יי אלהים גבר פלחן טעותיה איזילו פלחו
אפרים ובתר דתתבתון ליתיכון צבן לקבלא למימרי ויתשמא דקדשי
קדשי לא תחלון עוד במתנתכון ובפלחן טעותכון׃ כי בהר קדשי בהר
קדשי מרום ישראל נאם אדני יהוה שם יעבדני כל בית ישראל כלה
צ ג בארץ שם ארצם ושם אדרוש את תרומתיכם ואת ראשית
מדחס מל משאותיכם בכל קדשיכם׃ ארי בטורא דקדשי בטור קדשא
וחד מל בליש׳ ומל דישראל אמר יי אלהים תמן יפלחון קדמי כל בית ישראל כלהון
ודאשית
מל

פנים אל פנים ה׳ וסימנה׳ כי ראיתי אלה׳ ודבר יי אל משה׳ אשר ידעו יי מלאך יי ונשפטתי אתכם שם ׳צאצאותם ב
חד כג׳ נפוצתם וחד כג׳ נפצתם וחד כג׳ נפצותם וסימ׳ וזרעתם נטויה ברית כיתנו

באר׳ע ח׳ייא תמן יתקבל קרבנהון כפריע ותמן אתבע ית אפרשותכון
וית ריש אצותכון בכל קדשיכון בריח ניחח ארצה אתכם בהוציאי
אתכם מן העמים וקבצתי אתכם מן הארצות אשר נפצתם בם
ונקדשתי בכם לעיני הגוים׳ קרבן לרעוא יתקבל קרבנכון כפריע
באפקותי יתכון מביני עממיא ואכניש יתכון מן מדינתא דאתבדרתון
בהון ואתקדש בכון לעיני עממיא׳ וידעתם כי אני יהוה בהביאי
אתכם אל אדמת ישראל אל הארץ אשר נשאתי את ידי לתת
אתה לאבותיכם׳ ותדעון ארי אנא יי׳ כד אעיל יתכון לארעא
דישר׳ לארעא דקיימית במימרי למתן יתה לאבהתכון׳ וזכרתם
שם את דרכיכם ואת כל עלילותיכם אשר נטמאתם בם ונקטתם
בפניכם בכל רעותיכם אשר עשיתם׳ ותדכרון תמן ית אורחתכון
וית כל עובדיכון דאסתאבתון בהון ותדנקון ותהוון חזן כבר
בישתכון דעבדתון׳ וידעתם כי אני יהוה בעשותי אתכם למען
שמי לא כדרכיכם הרעים וכעלילותיכם הנשחתות בית ישראל
נאם אדני יהוה׳ ותדעון ארי אנא יי׳ כד אעביד עמכון בדיל
שמי לא כאורחתכון בישתא וכעובדיכון מחבלא בית ישר׳
אמר יי׳ אלהים׳ ויהי דבר יהוה אלי לאמר׳
בן אדם שים פניך דרך תימנה והטף אל דרום והנבא אל יער
השדה נגב׳ בר אדם קביל נבואה לאורח דרומא ואליף על
דרומא ואתנבי על חרשא דחקל דרומא׳ ואמרת ליער הנגב
שמע דבר אדני יהוה הנני מצית בך אש ואכלה בך כל עץ

ג׳ ומש׳

סימ׳ דמטמ׳ בקדין עונ׳ בהביאי אתכם בעשותי אתכם

ג׳ מלין ומז׳ מן יא׳ אתין

ל׳ יער השדה מקדשים הדנה ויקתני

ג׳ מלין מן יא׳ אתין וסימנ׳ ובעלילותיכם ובתוע בוריהן והאחשדרפנים במג׳ בא׳ וחד כמג׳

לח וכל עץ יבש לא תכבה להבת שלהבת ונצרבו בה כל פנים מנגב
צפונה: ותימר לחרשא דרומא קביל פתגמא דיי כדנן אמר יי
אלהים הא אנא מדליק בך אישתא ותקטיל בך כל אילן רטיב וכל
אילן יביש לא תטפי שלהביתא דמשיצא ויתרשמון בה כל
אפיא מדרום לצפונא: וראו כל בשר כי אני יהוה בערתיה לא
תכבה: ויחזון כל בני בסרא ארי אנא יי אדליקתה לא תטפי: ואמר
אהה אדני יהוה המה אמרים לי הלא ממשל משלים הוא: ואמרית
קביל בעותי יי אלהים האנון אמרין לי הלא ממתיל מתלין הוא:
ויהי דבר יהוה אלי לאמר: בן אדם שים פניך
אל ירושלם והטף אל מקדשים והנבא אל אדמת ישראל: בר
אדם קביל נבואה על ירושלם ואליף על מקדשין ואתנבי על
ארעא דישראל: ואמרת לאדמת ישראל כה אמר יהוה הנני אליך
והוצאתי חרבי מתערה והכרתי ממך צדיק ורשע: ותימר לארעא
דישראל כדנן אמר יי הא אנא שלח רגזי עלך ואפיק חרבי מנדנה
ואגלי מניך זכאך בדיל לשיצאה חיבך: יען אשר הכרתי ממך
צדיק ורשע לכן תצא חרבי מתערה אל כל בשר מנגב צפון:
חלף דאגלי מניך זכאך בדיל לשיצאה חיבך בכין תפוק חרבי
מנדנה על כל בסרא מדרום לצפונא: וידעו כל בשר כי אני יהוה
הוצאתי חרבי מתערה לא תשוב עוד: וידעון כל בני בסרא ארי
אנא יי אפיקית חרבי מנדנה לא תתוב עוד:
ואתה בן אדם האנח בשברון מתנים ובמרירות תאנח

וכל עץ ה וסימנה: והכיתם כל עץ רנו ליער הנגב שמע דבר יי כה אמר והעריס ואכיאתם

לעיניהם ואת בר אדם אתאנח בזיוע חרצין ובמרר תתאנח לעיניהון
והיה כי יאמרו אליך על מה אתה נאנח ואמרת אל שמועה כי
באה ונמס כל לב ורפו כל ידים וכהתה כל רוח וכל ברכים תלכנה
מים הנה באה ונהיתה נאם אדני יהוה ויהי ארי יימרון לך על מא
את מתאנח ותימר על בסורתא ארי אתיא ויתמסי כל לב ויתרשלן
כל ידין ותתעמי כל רוח וכל רכוביא יתאשדן כמיא הא אתיא ותתקיים
אמר יי אלהים   ויהי דבר יהוה אלי לאמר בן
אדם הנבא ואמרת כה אמר אדני יהוה אמר חרב חרב הוחדה וגם
מרוטה בר אדם אתנבי ותימר כדנן אמר יי אלהים אימר חרבא
דמלכא דבבל תקטיל וחרבא דבני עמון תתני ותשיצי למען
טבח טבח הוחדה למען היה לה ברק מרטה או נשיש שבט בני
מאסת כל עץ בדיל למקטל קטול אשתליפת בדיל למעבר
פורענו אשתננת על דחדיאו שבטא דבית יהודה ובנימן לשבטי
ישראל כל גלו ועל דפלחו לטעותא תבו אנון למטעי בתר צלמי
אעיא ויתן אתה למרטה לתפש בכף היא הוחדה חרב והיא
מרטה לתת אותה ביד הורג ויהב פורענותהון לאתמסרא ביד
מלכא דבבל היא מחת חרבא והיא תהי פורענותהון למסר
יתהון ביד קטולין זעק והילל בן אדם כי היא היתה בעמי היא
בכל נשיאי ישראל מגורי אל חרב היו את עמי לכן ספק אל ירך
צוח ואיליל בר אדם ארי היא הות בעמי היא בכל רברבי ישראל
קטולי חרבא דאתכנשו ואתו על עמי מסחור סחור בכין טפח

מרטה צ׳ וחס׳ ודגש׳ וכימכה׳ למען טבח טבח הוחדה ויתן אתה למרטה וכולה כן בספ׳ כת׳

עלי רבא׳ כי בחן ומה אם גם שבט מאסת לא יהיה נאם אדני יהוה׳ ב
ארי אתנביאו עליהון נביאיא ולא תבו ומא יהי בסופהון אימרא אף וחס
שבטא דבית יהודה ובנימן מגלא יגלון ובעובדיהון בישיא לא ובע
יתקימון אמר יי אלהים׳ ואתה בן אדם הנבא
והך כף אל כף ותכפל חרב שלישתה חרב חללים היא חרב חלל
הגדול החדרת להם׳ ואת בר אדם אתנבי וטפח יד על יד ותתכפיל וכת
חרבא תליתיתא חרב קטילין היא חרב פורענות קטלא רבא בן
דמזיעא להון׳ למען למוג לב והרבה המכשלים על כל שעריהם ומל וחס
נתתי אבחת חרב אח עשויה לברק מעטה לטבח׳ בדיל למתבר וחס
לבהון ולאסגאה מתקליהון על כל קרויהון מניתי קטולי חרבא
וי חרבא אשתליפת למקטל אשתנינת לשיצאה׳ התאחדי הימני ג
השימי השמילי אנה פניך מעדות׳ אשתניני וקטילי מן דרומא בלשני
ושיצא מן צפונא לאן אפך מזמנין׳ וגם אני אכה כפי אל כפי והנחתי חס
חמתי אני יהוה דברתי׳ ואף אנא איתי פורענו על פורענו ואניח יוד
חמתי אנא יי גזרית במימרי׳ ויהי דבר יהוה אלי בתר
לאמר׳ ואתה בן אדם שים לך שנים דרכים לבוא חרב מלך בבל ואימנה
מארץ אחד יצאו שניהם ויד בראש דרך עיר ברא׳ ואת בר אדם ג ד בלשני
אתקין לך תרתין אורחן דייתון בהון קטולי חרבא דמלכא דבבל תפוק
ממדינא חדא יפקון תרויהון ואתרא אתקין בריש פרשות אורח ברא
קרתא אתרא אתקין׳ דרך תשים לבוא חרב את רבת בני עמון למזבחת
ואת יהודה בירושלם בצורה׳ אורחא אתקין דייתון בה קטולי ב

ואת יהודה ב׳ וסימנ׳ שלח לפניו מנה את ישראל בצורה ... דרכים ב׳ בו ובראש

חרבא מרבת בני עמון ועל דבית יהודה ונפקון מירושלם למתב
בקרוין כריכן כי עמד מלך בבל אל אם הדרך בראש שני הדרכים ל׳
לקסם קסם קלקל בחצים שאל בתרפים ראה בכבד ארי קם מלכא
דבבל על אים פרשות אורח בריש תרתין אורחן למקסם קסם
קשית בגריא שאיל בצלמניא חזא בכבדא בימינו היה הקסם
ירושלם לשום כרים לפתח פה ברצח להרים קול בתרועה לשום
כרים על שערים לשפך סללה לבנות דיק בימיניה הוא קסמא
כפיל למהך לירושלם למנאה אפרורון לפתחא תרעין דייעלון
בהון קטולין לארמא קל באצוחות קרנא למנאה אפרורון על
תרעין למצבר מליתא למבני כרקום והיה להם כקסום שוא
בעיניהם שבעי שבעות להם והוא מזכיר עון להתפש והוה
להון קיסומהון כדבין בעיניהון נחשין דהוה מנחיש להון ואנון
לא ידעין דארבעין ותשע זמנין הוה כמין ומתיתב עד דתידי
ליה שעתא דיתמסרון בידיהי לכן כה אמר אדני
יהוה יען הזכרכם עונכם בהגלות פשעיכם להראות חטאותיכם
בכל עלילותיכם יען הזכרכם בכף תתפשו בכין כדנן אמר יי
אלהים חלף דאדכרתון חוביכון באתגלאה מרדיכון לאתחזאה
חטאיכון בכל עובדיכון חלף דאדכרתון ביד מלכא דבבל תתמסרון
ואתה חלל רשע נשיא ישראל אשר בא
יומו בעת עון קץ ואת חייב קטלא רשיעא רבא דישראל דמטא
יומיה בעדן תשלמת חובוהי כד מטא קציה

קלקל ב׳ ובימינו ה׳ והוא לא פניס קלקל כי עמד מלך בבל ה׳ ברצח ב׳ ובי׳ לפתוח פה ברצח בעצמוני

כה אמר אדני יהוה הסיר המצנפת והרים העטרה
זאת לא זאת השפלה הגבה והגבה השפיל כדנן אמר יי אלהים
אעדי מצנפתא משריה כהנא רבא ואבטיל כתלא מצדקיה מלכא
אימר דין ודין באתריה לא יתקים מגלא יגלון גדליה בר אחיקם
דלא הות דיליה יסבינה צדקיה דדיליה היא תעדי מניה עוה עוה
עוה אשימנה גם זאת לא היה עד בא אשר לו המשפט ונתתיו
חוביהון דחבו כחוביהון אתפרע מנהון אף לדין לא תתקים ליה
עד דאיתי עלוהי פורענן ישמעאל בר נתניה ואמסרניה בידיה
ואתה בן אדם הנבא ואמרת כה אמר אדני
יהוה אל בני עמון ואל חרפתם ואמרת חרב חרב פתוחה לטבח
מרוטה להכיל למען ברק ואת בר אדם אתנבי ותימר כדנן אמר
יי אלהים על בני עמון ועל חסודהון ותימר חרבא חרבא אשתליפת
למקטל אשתנינת לשיצאה בדיל למהוי לה צחצוחין בחזות לך
שוא בקסם לך כזב לתת אותך אל צוארי חללי רשעים אשר בא
יומם בעת עון קץ באתנבאה לך שקר באלפא לך כדבין למתן
ית צורך כצורי קטילי רשיעיא דמטא יום תברהון עדן סעורן
חוביהון השב [illegible] אל תערה במקום אשר נבראת בארץ מכורתיך
אשפט אותך אתיב [illegible] לדנה באתר דאתבריתון בארע תותבו
תכון אתפרע מנכון ושפכתי עליך זעמי באש עברתי אפיח
עליך ונתתיך ביד אנשים בערים חרשי משחית ואשפוך עלך
חמתי באישת פורענותי אתקיף עלך ואמסרינך ביד גבריך

הסיר ב̇ חד מל̇ וחד חס̇ וסימנ̇ המצנפת מל̇ תטאתו חס̇ פתוחה ג̇ ומל̇ וס̇ ויעזבו את העיר חרב חרב

רשיעין דאומנין לחבלא׃ לאש תהיה לאכלה דמך יהיה בתוך
הארץ לא תזכרי כי אני יהוה דברתי׃ לעממיא דתקיפין כאישתא
תתמסרין לאשתיצאה חובת קטולך תהי בגו ארעא לא ייעול
דוכרניך ארי אנא יי גזרית במימרי׃ ויהי דבר
יהוה אלי לאמר׃ ואתה בן אדם התשפט התשפט את עיר הדמים כב
והודעתה את כל תועבותיה׃ ואת בר אדם התוכח התוכח ית קרתא ו׳ ומ׳ל
דאשדי דם זכי בגוה וחוי לה ית כל תועיבתהא׃ ואמרת כה אמר
אדני יהוה עיר שופכת דם בתוכה לבוא עתה ועשתה גלולים ג׳ צלאט׳
עליה לטמאה׃ ותימר כדנן אמר יי אלהים קרתא דאשדי דם זכי וקרוב
בגוה מטא עדן תברהא ודפלחין לטעותא בגוה בדיל לסאבותה׃ לבוא בתוכה
בדמך אשר שפכת אשמת ובגלוליך אשר עשית טמאת ותקריבי לבוא אני
ימיך ותבוא עד שנותיך על כן נתתיך חרפה לגוים וקלסה לכל יי׳ יא׳ מ׳ל
הארצות׃ בחובי דם זכי דאשדת חבת ובפלחן טעותיך דפלחת
אסתאבת ואקריב יום תבריך ומטא עדן בשתיך על כין יהבתיך
חסודין לעממיא ולעיב לכל מדינתא׃ הקרבות והרחקות ממך ו׳
יתקלסו בך טמאת השם רבת המהומה׃ דקריבן ודרחיקן מניך
יתלעבן ביך סואבת שמא דסגיאן אתרגושתהא׃ הנה נשיאי
ישראל איש לזרעו היו בך למען שפך דם׃ הא רברבי ישראל גבר
לתקפיה הוו ביך בדיל למשפך דם זכי׃ אב ואם הקלו בך לגר צ׳
עשו בעשק בתוכך יתום ואלמנה הונו בך׃ אבא ואמא אקילו אין לה צ׳
ביך לגיורא אנסו אנסא בגויך יתמין וארמלן אוניאו ביך׃ קדשי

ותבוא יא׳ מ׳ל וס׳ ימכר׳ · צלאט בעלת מתקדשת בחכמתה · דיך מבוא המונים שנותיך חרב חרב ההוא

ג חס בזית ואת שבתתי חללת׃ על קדשי בסרת וית יומי שביא דילי
אחילת׃ אנשי רכיל היו בך למען שפך דם ואל ההרים אכלו בך
זמה עשו בתוכך׃ גברי אכלי קורצא הוו ביך בדיל למשפך דם
זכי ובטוריא פלחו ביך לטעותא עיצת חטין עבדו במיך׃ ערות
אב גלה בך טמאת הנדה ענו בך׃ ערית אבא גליאו ביך אתתא
טומאה עניאו ביך׃ ואיש את אשת רעהו עשה תועבה ואיש
את כלתו טמא בזמה ואיש את אחתו בת אביו ענה בך׃ וגבר ית
אתת חבריה עבד תועיבא וגבר ית כלתיה סאיב בעיצת חטין
וגבר ית אחתיה בת אבוהי עני ביך׃ שחד לקחו בך למען שפך
ב ובענ דם נשך ותרבית לקחת ותבצעי רעיך בעשק ואתי שכחת נאם
אדני יהוה׃ שוחדא קבילו ביך בדיל למשפך דם זכי חיבוליא
ורביתא נסיבת ואהנית רחמך באנסא ופולחני שבקת אמר יי
אלהים׃ והנה הכיתי כפי אל בצעך אשר עשית ועל דמך אשר
ב היו בתוכך׃ והא איתיתי פורענותי עלך בחובי ממון אונסיך
דחזי להון היך והין כגבור וחס דאנסת ועל דם זכי דאשתפיך בגויך׃ היעמד לבך אם תחזקנה
ידיך לימים אשר אני עשה אתך אני יהוה דברתי ועשיתי׃ התקף
לביך אם יתחסנן ידיך ליומיא דאנא עתיד למעבד עמיך אנא יי
גזרית במימרי ואקיים׃ והפיצותי אותך בגוים וזריתיך בארצות
מל וכל כן וחס והתמתי טמאתך ממך׃ ואגלי יתיך לביני עממיא ואבדרינך
אחד במדינתא ואסיף סובתיך מניך׃ ונחלת בך לעיני גוים וידעת
כי יהוה׃ ואתקדש ביך לעיני עממיא ותדעין ארי אנא יי׃

שבתתי ג חס וסימנ׳ כול אורי חד וימרו צי ביתי ישראל קדשי בזית ואת שבתתי ושאר קרי מלא׃

ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ בן אדם היו
לי בית ישראל לסוג כלם נחשת ובדיל וברזל ועופרת בתוך כור
סגים כסף היו׃ בר אדם הוו קדמי בית ישר׳ לפסולא כלהון כמא
דמערב נחש ובעיץ וברזל ואבר בגו כורא לפסולת כספא הווי׃
לכן כה אמר אדני יהוה יען היות כלכם לסגים
לכן הנני קבץ אתכם אל תוך ירושלם׃ בכין כדנן אמר יי אלהים
חלף דהויתון כלכון לפסולא בכין הא אנא כניש יתכון לגו ירושלם׃
קבצת כסף ונחשת וברזל ועופרת ובדיל אל תוך כור לפחת עליו
אש להנתיך כן אקבץ באפי ובחמתי והנחתי והתכתי אתכם׃
כמכנש כסף ונחש וברזל ואבר ובעיץ לגו כורא לאתקפא עלוהי
נורא לאמסיותיה כין אכניש ברגזי ובחמתי ואסיף ואשיצי יתכון׃
וכנסתי אתכם ונפחתי עליכם באש עברתי ונתכתם בתוכה׃ ואכניש
יתכון ואתקיף עליכון כאישת פורענותי ותתמסון בגוה׃ כהתוך
כסף בתוך כור כן תתכו בתוכה וידעתם כי אני יהוה שפכתי חמתי
עליכם׃ כאתמסאה כספא בגו כורא כין תתמסון בגוה ותדעון ארי
אנא יי שפכית חמתי עליכון׃ ויהי דבר יהוה
אלי לאמר׃ בן אדם אמר לה את ארץ לא מטהרה היא לא גשמה
ביום זעם׃ בר אדם אימר לה את ארעא דישר׳ ארע לא מדכיא
היא לא אתעבידו בה עובדין טבין דיגנון עלה ביום לוט׃ קשר
נביאיה בתוכה כארי שואג טרף טרף נפש אכלו חסן ויקר יקחו
אלמנותיה הרבו בתוכה׃ סיעת ספרהא בגוה כאריון נהמין למקטל

קטול אנשא קטלו עותר ויקר נסיבו ארמלתהא אסגיאו בגוה׃
כהניה חמסו תורתי ויחללו קדשי בין קדש לחול לא הבדילו ובין ב׳ ואת עמי קדמ׳
הטמא לטהור לא הודיעו ומשבתותי העלימו עיניהם ואחל הטמא לטהור
בתוכם׃ כהנהא חטפין אוריתי ומפסין קדשי בין קדשא לחלא בתר׳
לא אפרישו ובין מסאבא לדכיא לא הודעו ומיומי שביא דילי טמא לטהור
כבשו עיניהון וחלת רעותי ביניהון׃ שריה בקרבה כזאבים טרפי
טרף לשפך דם לאבד נפשות למען בצע בצע׃ רברבהא בגוה ב׳ חס ועת
כדיבין חטפי חטוף למשפך דם זכי לאבדא נפשן בדיל לקבלא
ממון דשקר׃ ונביאיה טחו להם תפל חזים שוא וקסמים להם כזב
אמרים כה אמר אדני יהוה ויהוה לא דבר׃ ונביי שקרא דבגוה דמן ג׳
לדבני מחצא ושעעו ליה טין פטיר דלא תבן מתנבן שקר ומלפין
להון כדבין אמרין כדנן אמר יי׳ אלהים ומן קדם יי׳ לא אתמלל׃ עם
הארץ עשקו עשק וגזלו גזל ועני ואביון הונו ואת הגר עשקו ב׳ מגזלו
בלא משפט׃ עמא דארעא עשקו עשקא וגזלו גזילא ומסכין
וחשיך אוניאו ולגיורא אנסו בלא כדחזי׃ ואבקש מהם איש
גדר גדר ועמד בפרץ לפני בעד הארץ לבלתי שחתה ולא מצאתי׃ ב׳ כזו חס ה׳
ואתבעי מנהון קדמי גבר דליה עובדין טבין דיקום בתרעתא
קדמי ויבעי רחמין על עמא ודארעא בדיל דלא לחבלותה ולא
אשכחית׃ ואשפך עליהם זעמי באש עברתי כליתים דרכם
בראשם נתתי נאם אדני יהוה׃ ושפכית עליהון חמתי באישת
פורענותי שיציתנון פורענות אורחתהון ברישהון יהבית אמר יי׳

טרף ג׳ וסימנה׳ קשר נביאיה אריה אריה נפשו ה׳ בפרץ ב׳ וסימנה׳ לפני בעד הארץ ועמד בפרץ ה׳ —

כג

אלהים׃ ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ בן אדם שתים
נשים בנות אם אחת היו׃ בר אדם אתנבי על תרתין מדינן דאנין
כתרתין נשין דבנת אמא חדא הואהן׃ ותזנינה במצרים בנעוריהן
זנו שמה מעכו שדיהן ושם עשו דדי בתוליהן׃ וטעאה במצרים
בתר פלחן טעותהון טעאה תמן פלחא לטעותא ותמן קלקילא
עובדיהון׃ ושמותן אהלה הגדולה ואהליבה אחותה ותהיינה לי
ותלדנה בנים ובנות ושמותן שמרון אהלה וירושלם אהליבה׃
ושמהתהון אהלה רבתא ואהליבה אחתה והואה משמשן קדמי
ואצלחא בבנין ובבנן ושמהתהון שמרון אהלה וירושלם אהליבה׃
ותזן אהלה תחתי ותעגב על מאהביה אל אשור קרובים׃ וטעת
אהלה מבתר פלחני ואתרעיאת למטעי בתר רחמהא בתר בני
אתור קריבהא׃ לבשי תכלת פחות וסגנים בחורי חמד כלם פרשים
רכבי סוסים׃ לבשי גמר שלטונין וטרנין עולימי חמדתא כלהון
פרשין רכבי סוסון׃ ותתן תזנותיה עליהם מבחר בני אשור כלם ובכל
אשר עגבה בכל גלוליהם נטמאה׃ ואתרעיאת למטעי בתריהון
עולימי בני אתור כלהון ובכל דאתרעיאת בכל פלחן טעותהון
אסתאבת׃ ואת תזנותיה ממצרים לא עזבה כי אותה שכבו בנעוריה
והמה עשו דדי בתוליה וישפכו תזנותם עליה׃ וית פלחן טעותה
דהות עמה ממצרים לא שבקת ארי יתה אפלחו לטעותא ואנון
אלפוהא עובדין בישין ושפכו טעותהון עלה׃ לכן נתתיה ביד
מאהביה ביד בני אשור אשר עגבה עליהם׃ בכין מסרתה ביד

אשר תשאלך נפשך ושאול עגבה ... קרובים ה׳ מ״ל וסימנ׳ שמעו והזק ואהלה לשכות וגם הקרובים

רחמהא ביד בני אתור דאתרעיאת למטעי בתריהון׃ המה גלו ערותה
בניה ובנותיה לקחו ואותה בחרב הרגו ותהי שם לנשים ושפוטים עשו
בה׃ אנון גליאו קלנה בנהא ובנתהא שבו ועמה בחרבא קטילו והות
שום למדינתא ופורענות דינין עבדו בה׃ ותרא אחותה אהליבה
ותשחת עגבתה ממנה ואת תזנותיה מזנוני אחותה׃ וחזת אחתה
אהליבה וחבילת רחמתה מנה וית טעותהא מטעות אחתה׃ אל
בני אשור עגבה פחות וסגנים קרבים לבשי מכלול פרשים רכבי
סוסים בחורי חמד כלם׃ בתר בני אתור אתרעיאת למטעי שלטונין
וטרונין קריבין לבשי גמר פרשין רכבי סוסון עולימי חמדתא
כלהון׃ וארא כי נטמאה דרך אחד לשתיהן׃ וגלי קדמי ארי אסתאבת
אורח חדא שוי לתרתיהון׃ ותוסף אל תזנותיה ותרא אנשי מחקה
על הקיר צלמי כשדים חקקים בששר׃ ואוסיפת על טעותה
וחזת גברין מצירין על כתלא צלמי כסדאי מצירין בסממנין׃
חגורי אזור במתניהם סרוחי טבולים בראשיהם מראה שלשים
כלם דמות בני בבל כשדים ארץ מולדתם׃ אסירין זרזין בחרציהון
מחתין קולסין ברישיהון חיזו גיברין כלהון דמות בני בבל
מדינת כסדאי ארע ילדותהון׃ ותעגב עליהם למראה עיניה
ותשלח מלאכים אליהם כשדימה׃ ואתרעיאת למטעי בתריהון
בתר חיזו עינהא ושלחת אזגדין לותהון למדינת ארע כסדאי׃
ויבאו אליה בני בבל למשכב דדים ויטמאו אותה בתזנותם
ותטמא בם ותקע נפשה מהם׃ ואתו לותה בני בבל למעבד רחמו

ותוסף ג׳ מל׳ וסימנה׳ ותוסף המלחמה אל תזנותיה ותרא ותוסף אסתר ותדבר לפני המלך ׳ ב׳ צנבו׳ ותד

וסאיבו יתה בטעותהון ואסתאבת בהון עד דקצת נפשה בהון׃
ותגל תזנותיה ותגל את ערותה ותקע נפשי מעליה כאשר נקעה
נפשי מעל אחותה׃ ואתגליאת בהתתהא ואתחזי קלנה ורחיק ממרי
יתה כמא דרחיק מימרי ית אחתה׃ ותרבה את תזנותיה לזכור את
ימי נעוריה אשר זנתה בארץ מצרים׃ ואסגיאת ית טעותהא
לאדכרא ית יומין דמלקדמין דטעת בהון כד הות בארע דמצרי׃
ותעגבה על פלגשיהם אשר בשר חמורים בשרם וזרמת סוסים
זרמתם׃ ואתרעיאת למהוי שמשא להון דכבסר חמרין בסרהון
וצחנת סוסותא צחנתהון׃ ותפקדי את זמת נעוריך בעשות ממצרים
דדיך למען שדי נעוריך׃ ואדכרת ית חובי עיצת חטך דמלקדמין
במעבדיך ממצרים רחמו בדיל חטאי ינקותיך׃

לכן אהליבה כה אמר אדני יהוה הנני מעיר את
מאהביך עליך את אשר נקעה נפשך מהם והבאתים עליך
מסביב׃ בכין אהליבה כדנן אמר יי אלהים הא אנא מיתי בגלאי ית
רחמיך עליך ית דקצת נפשיך בהון ואיתינון עליך מסחור סחור׃
בני בבל וכל כשדים פקוד ושוע וקוע כל בני אשור אתם בחורי
חמד פחות וסגנים כלם שלשים וקרואים רכבי סוסים כלם׃ בני
בבל וכל כסדאי פקודאי ושועאי וקועאי כל בני אתור עמהון
עולימי חמדתא שלטונין וטרונין כלהון גיברין וזמינין רכבי
סוסון כלהון׃ ובאו עליך הצן רכב וגלגל ובקהל עמים צנה ומגן
וקובע ישימו עליך סביב ונתתי לפניהם משפט ושפטוך

וכעלילותיך שפטוך׳ - וקובע ב׳ בליש׳ וסימנה׳ ונחש קובע נחשת צנה ומגן הקובע׳ וכולה׳ מ״א׳

במשפטיהם׃ וייתון עלך במני זינא ברתכין וגלגלין ומשרית
עממין דמזינין בעגילין וקולסין יסחרון עלך מסחור סחור
ואתין קדמיהון פורענות דינין ויתפרעון מניך בנמוסיהון׃ ונתתי
קנאתי בך ועשו אותך בחמה אפך ואזניך יסירו ואחריתך בחרב
תפול המה בניך ובנותיך יקחו ואחריתך תאכל באש׃ ואתין
פורענותי ביך ויתפרעון מניך ברגז רכרכך ויקירך יגלון ועמיך
בחרבא יתקטלון אנון בניך ובנתך ישבון ושפר ארעיך תתוקד
בנורא׃ והפשיטוך את בגדיך ולקחו כלי תפארתך׃ וישלחונך
לבושי יקריך ויסבון מני תשבחתיך׃ והשבתי זמתך ממך ואת
זנותך מארץ מצרים ולא תשאי עיניך אליהם ומצרים לא תזכרי
עוד׃ ואבטיל חובי עיצת חטך מניך וית פלחן טעותיך דהוה עמיך
כד הוית בארעא דמצרים ולא תזקפין עינך להון וטעות מצראי
לא תדכרין עוד׃ כי כה אמר אדני יהוה הנני
נתנך ביד אשר שנאת ביד אשר נקעה נפשך מהם׃ ארי כדנן
אמר יי אלהים הא אנא מסר ליך ביד דסנית ביד דקצת נפשיך בהון׃
ועשו אותך בשנאה ולקחו כל יגיעך ועזבוך עירם ועריה ונגלה
ערות זנותיך וזמתך ותזנותיך׃ ויתפרעון מניך כד בכון וישבון
כל ליאותיך וישבקונך מטלטלא ושביקא ותתגלי בהתת טעותיך
וחובי עיצת חטך וזדונכי׃ עשה אלה לך בזנותך אחרי גוים על
אשר נטמאת בגלוליהם׃ חובך גרמו אלין ליך כד טעית בתר
עממיא ואסתאבת בפלחן טעותהון׃ בדרך אחותך הלכת ונתתי

והנותרת ממנה וכל מנחה המחטא וכל חטאת ובין ... ואחרי ... יורשנה

כוסה בידך׃ באורח אחתיך הליכת ואתין כס פורענותה בידיך׃
כה אמר אדני יהוה כוס אחותך תשתי העמקה
והרחבה תהיה לצחק וללעג מרבה להכיל׃ כדנן אמר יי אלהים
כס פורענות אחתיך תשתין תקיפתא וחסינתא תהן לחוך וללעיב
מסגי עקא דתיתי עלך׃ שכרון ויגון תמלאי כוס שמה ושממה
כוס אחותך שמרון׃ הא כרויא דוון תתמלין כס צדו ואשתממו כס
פורענות אחתיך שמרון׃ ושתית אתה ומצית ואת חרשיה תגרמי
ושדיך תנתקי כי אני דברתי נאם אדני יהוה׃ ותשתין יתה ותגמרין
וית פורענותה תקבלין וכסריך תתלשין ארי אנא גזרית במימרי
אמר יי אלהים׃ לכן כה אמר אדני יהוה יען
שכחת אותי ותשליכי אותי אחרי גוך וגם את שאי זמתך ואת תזנותיך׃
בכין כדנן אמר יי אלהים חלף דשבקת פלחני וארחיקת דחלתי
מקביל עינך ואף את קבילי חובי עצת חטך וטעותיך׃
ויאמר יהוה אלי בן אדם התשפוט את אהלה
ואת אהליבה והגד להן את תועבותיהן׃ ואמר יי לי בר אדם התוכח
ית אהלה וית אהליבה וחוי להון ית תועיבתהון׃ כי נאפו ודם בידיהן
ואת גלוליהן נאפו וגם את בניהן אשר ילדו לי העבירו להם
לאכלה׃ ארי זנאין בהון ודם זכי אשדו בידיהון ובתר פלחן טעותהון
טעו ואף ית בניהון דעתידין למפק מנהון תולדת קדשא קדמי
אעברו להון לפלחן׃ עוד זאת עשו לי טמאו את מקדשי ביום ההוא
ואת שבתותי חללו׃ עוד דא ארגיזו קדמי סאיבו ית בית מקדשי

ב̇ את מקדשי את היכל קדשך ׃ בניהן ג̇ בליש̇ וסימנ̇ אהלה ילדה נקבה ׃ ושתית ב̇ בלש̇ וסימ̇ כה ומצית קבעת

ביומא ההוא וית יומי שבתא דילי אחילו׃ ובשחטם את בניהם
לגלוליהם ויבאו אל מקדשי ביום ההוא לחללו והנה כה עשו בתוך
ביתי׃ ובנכסותהון ית בניהון לפלחן טעותהון ועלו לבית מקדשי
ביומא ההוא לאחלותיה והא כדין עבדו בגו בית מקדשי׃ ואף כי
תשלחנה לאנשים באים ממרחק אשר מלאך שלוח אליהם והנה
באו לאשר רחצת כחלת עיניך ועדית עדי׃ ואף ארי שלחא לגבריא
דאתן מרחיק דאזגד שליח לותהון והא אתו לאתר דזמנת אתקינת
שוקין ומנית פלטורין׃ וישבת על מטה כבודה ושלחן ערוך
לפניה וקטרתי ושמני שמת עליה׃ ורמית דרגשין מכבין מכבין
דיקר ופתורין מלין כל טוב סדרת קדמיהון וקטורת בסמי ומשחי
שוית קדמיהון׃ וקול המון שלו בה ואל אנשים מרב אדם מובאים
סובאים ממדבר ויתנו צמידים אל ידיהן ועטרת תפארת על
ראשיהן׃ וקל אתרגושתהון דשלן שליוא בגוה ולתקוף גברין
מסגי אנשא אתן סחור סחור ממדברא ויהבו שירין על ידיהון
וכתר דתשבחא על רישיהון׃ ואמר לבלה נאופים עתה יזנה תזנותיה
והיא׃ ואמרית לכנשתא דישראל דבליאת עמה כחובין כען תשבוק
מטעותה ותתוב לפלחני ולא תבתין׃ ויבוא אליה כבוא אל אשה זונה
כן באו אל אהלה ואל אהליבה אשת הזמה׃ ועלו לותה כמא דעלין
לות אתתא פונדקיתא כין עלו לאהלה ולאהליבה מדינן
דעיצתהון חטין׃ ואנשים צדיקם המה ישפטו אותהם משפט נאפות
ומשפט שפכות דם כי נאפת הנה ודם בידיהן׃ וגברין זכאין

מובאים ג̇ וסימנה׃ להתגלל עלינו לשחת הארץ סובאים ממדבר׃ רחצת ה̇ וחד ורחצת וכבל ערוג׃

כקבלהון אנין יתפרעון מנהון פורענות גיפן ופורענות אשדת דם
ארי זנאין כהון ודם זכי אשדן בידיהון׃ כי כה
אמר אדני יהוה העלה עליהם קהל ונתן אתהן לזעוה ולבז׃ ארי כדנן
אמר יי אלהים אתנבי דיסק עליהון משרין ואמסר יתהון לתבר
ולבזא׃ ורגמו עליהן אבן קהל וברא אותהן בחרבותם בניהם
ובנותיהם יהרגו ובתיהן באש ישרפו׃ וירגמון יתהון באבני קלע
משריין ויבזעון יתהון בסיפיהון בניהון ובנתהון יקטלון ובתיהון
בנורא יוקדון׃ והשבתי זמה מן הארץ ונוסרו כל הנשים ולא
תעשינה כזמתכנה׃ ואבטיל חובי עיצת חטין מן ארעא ויתרדיין
כל מדינתא ולא יעבדן כעיצת חטיכון׃ ונתנו זמתכנה עליכן וחטאי
גלוליכן תשאינה וידעתם כי אני אדני יהוה׃ ויתיהבון חובי עיצת
חטיכון עליכון וחטאי פלחן טעותכון תקבלון ותדעון ארי אנא יי
אלהים׃ ויהי דבר יהוה אלי בשנה התשיעית
בחדש העשירי בעשור לחדש לאמר׃ והוה פתגם נבואה מן קדם יי כד
עמי בשתא תשיעתא בירחא עשיראה בעסרא לירחא למימר׃
בן אדם כתוב לך את שם היום את עצם היום הזה סמך מלך בבל
אל ירושלם בעצם היום הזה׃ בר אדם כתוב לך ית שום יומא ית
כרן יומא הדין סמך מלכא דבבל על ירושלם בכרן יומא הדין׃
ומשל אל בית המרי משל ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה שפת
הסיר שפת וגם יצק בו מים׃ ואתנבי לעמא סרבנא נבואה ותימר
להון כדנן אמר יי אלהים אתנבי דיסקין משריין על קרתא ואף

שפכות ב בליש וסימ ושפטתיך ואנשים וידים שפכות י קדמ שפכת כב וש שפכות כג שפת ב וכי הסיר

אתיהיב להארכא לקבלא מציראי אסף נתחיה אליה כל נתח טוב
ירך וכתף מבחר עצמים מלא׃ כנוש רברבהא לגוה כל גבר גיבר
אימתן וגבר עביד קרב משרית עממין מלי׃ מבחר הצאן
לקוח וגם דור העצמים תחתיה רתח רתחיה גם בשלו עצמיה בתוכה׃
מלכי עממיא קריב ואף טקיס סומכותא עמהון אבע זמנה אף
יתרמון קטילהא בגוה׃ לכן כה אמר אדני יהוה אוי עיר הדמים
סיר אשר חלאתה בה וחלאתה לא יצאה ממנה לנתחיה לנתחיה
הוציאה לא נפל עליה גורל׃ בכין כדנן אמר יי אלהים ווי על קרתא
דאשדי דם זכי בגוה דהיא כדורא דזיהומתיה ביה וזיהומתיה לא
נפקת מניה גלו על גלו אתפק עמה מדלא אתעבד בה תיובא׃ כי
דמה בתוכה היה על צחיח סלע שמתהו לא שפכתהו על הארץ
לכסות עליו עפר׃ ארי דם זכי דאתאשיד בגוה בזידו ובדע חמס
שפכתיה לא שפכתיה בשלו למעבר עלוהי תיובא׃ להעלות
חמה לנקם נקם נתתי את דמה על צחיח סלע לבלתי הכסות׃ למעבד
פורענו לאתפרעא בתקוף גליתי חוביהון על דאשדו דם זכי בגלי
בדיל דלא לאשתבקא׃ לכן כה אמר אדני יהוה
אוי עיר הדמים גם אני אגדיל המדורה׃ בכין כדנן אמר יי אלהים
ווי על קרתא דאשדי דם זכי בגוה אף אנא אסגי תברה׃ הרבה העצים
הדלק האש התם הבשר והרקח המרקחה והעצמות יחרו׃ ואסגי
מלביא כניש משריתא טקיס סמכותא וזמין עלה עבדי קרבא
וגברהא ישתבשון׃ והעמידה על גחליה רקה למען תחם וחרה

כתוב ו מל בליש וסימנה׃ וכתוב בספר כתוב דקמך כתוב דיוסף אכתוב לון רבי צכתוב עמים׃

נחשתה ונתכה בתוכה טמאתה תתם חלאתה ואשוי ארעה צדיא ל וחס
ברייל דייצרון ויסופון תרעי קרוהא ויתמסון בגוה עבדי טובתה
יסופון חובהא תאנים הלאת ולא תצא ממנה רבת חלאתה באש ל ו וחס
חלאתה יתסקופין אתמליאת ולא יפקון מנה עבדי כשתה כנורא
תתוקד מסגיאות חובהא בטמאתך זמה יען טהרתיך ולא טהרת
מטמאתך לא תטהרי עוד עד הניחי את חמתי בך בראסתאבת
בעיצת חטין חלף דדכיתיך ולא דכית מסובתיך לא תדכן עוד
עד דאניח ית חמתי ביך אני יהוה דברתי באה ועשיתי לא אפרע
ולא אחוס ולא אנחם כדרכיך וכעלילותיך שפטוך נאם אדני יהוה
אנא יי גזרית במימרי אתיא ואתקים לא אמנע ולא אחוס ולא
ארחים כאורחתך בישתא וכעובדך מקלקליא אתפרע מנך אמר
יי אלהים ויהי דבר יהוה אלי לאמר בן אדם
הנני לקח ממך את מחמד עיניך במגפה ולא תספד ולא תבכה ולא
תבוא דמעתך בר אדם הא אנא נסיב מנך ית רגגא דעינך במותא ב
ולא תספוד ולא תבכי ולא תשגר דמעין האנק דם מתים אבל לא ב מל
תעשה פארך חבוש עליך ונעליך תשים ברגליך ולא תעטה על וחד חס
שפם ולחם אנשים לא תאכל אנק שתוק על מיתך אבלא לא יג
תעביד טוטפתך יהוון ברישך ומסנך תשוי ברגלך ולא תתעטף
על ספם ולחים אבילין לא תיכול ואדבר אל העם בבקר ותמת
אשתי בערב ואעש בבקר כאשר צויתי ואתנביתי לעמא בצפרא
ומיתת אתתי ברמשא ועבדית בצפרא כמא דאתפקדית ויאמרו

צויתי ואעש ואעש ונבאתי ב ו ולא תנא ו וסימנה משם מתוכה רבת חלאתה בינבאותיכו בינבי

אלי העם הלא תגיד לנו מה אלה לנו כי אתה עשה׃ ואמרו לי עמא
הלא תחוי לנא מא אלין לנא ארי את עביד׃ ואמר אליהם דבר יהוה
היה אלי לאמר׃ ואמרית להון פתגם נבואה מן קדם יי עמי למימר׃
אמר לבית ישראל כה אמר אדני יהוה הנני מחלל את מקדשי גאון
עזכם מחמד עיניכם ומחמל נפשכם ובניכם ובנותיכם אשר עזבתם
בחרב יפלו׃ אימר לבית ישראל כדנן אמר יי אלהים הא אנא מפיס ית
בית מקדשי יקר תקפכון רגגא דעיניכון וחיבוב נפשכון ובניכון
ובנתכון דשבקתון בחרבא יתקטלון׃ ועשיתם כאשר עשיתי
על שפם לא תעטו ולחם אנשים לא תאכלו׃ ותעבדון כמא דעבדית
על ספם לא תתעטפון ולחים אבילין לא תיכלון׃ ופארכם על
ראשיכם ונעליכם ברגליכם לא תספדו ולא תבכו ונמקתם בעונתכם
ונהמתם איש אל אחיו׃ וטוטפתכון ברישיכון ומסניכון ברגליכון
לא תספדון ולא תבכון ותתמסון בחוביכון ותנהמון גבר על אחוהי׃
והיה יחזקאל לכם למופת ככל אשר עשה תעשו בבאה וידעתם
כי אני אדני יהוה׃ ויהי יחזקאל לכון לאת ככל דעבד תעבדון
במיתה ותדעון ארי אנא יי אלהים׃ ואתה בן אדם
הלא ביום קחתי מהם את מעזם משוש תפארתם את מחמד עיניהם
ואת משא נפשם בניהם ובנותיהם׃ ואת בר אדם הלא ביומא דאעדי
מנהון ית בית מקדשהון יקר תקפהון וחדות תשבחתהון יתנסיב
מנהון רגגא דעיניהון וחבוב נפשהון דטב להון מבניהון ומבנתהון׃
ביום ההוא יבוא הפליט אליך להשמעות אזנים׃ ביומא ההוא

ראשיכם ו' וס' תפרעו אתם נעליכם ופארכם בסך שאו שערים וחב' וידעתם ... ג' וס' והיתה ידי ...

ייתי משיזבא לותך לאשמעותך בסורא ביום ההוא יפתח פיך את
הפליט ותדבר ולא תאלם עוד והיית להם למופת וידעו כי אני יהוה
ביומא ההוא יתפתח פומך במיתי משיזבא ותתנבי ולא תשתוק
עוד ותהי להון לאת וידעון ארי אנא יי ויהי
דבר יהוה אלי לאמר בן אדם שים פניך אל בני עמון והנבא עליהם
בר אדם קביל נבואה על בני עמון ואתנבי עליהון ואמרת לבני כה
עמון שמעו דבר אדני יהוה כה אמר אדני יהוה יען אמרך האח
אל מקדשי כי נחל ואל אדמת ישראל כי נשמה ואל בית יהודה
כי הלכו בגולה ותימר לבני עמון קבילו פתגמא דיי אלהים כדנן
אמר יי אלהים חלף דאמרת חדוא על מקדשי ארי אתחל ועל
ארעא דישראל ארי צדיאת ועל דבית יהודה ארי הליכו בגלותא
לכן הנני נתנך לבני קדם למורשה וישבו טירותיהם בך ונתנו בך
משכניהם המה יאכלו פריך והמה ישתו חלבך בכין האנא מסר
ליך לבני מדנחא לירותא ויתבון בירניתהון ביך ויגרון משכניהון
ביך אנון ייכלון טוב ארעך ואנון יבזון נכסך ונתתי את רבה
לנוה גמלים ואת בני עמון למרבץ צאן וידעתם כי אני יהוה ואתין
ית רבה למדור גמלין וית בני עמון לבית משרי עדרין דען ותדעון
ארי אנא יי כי כה אמר אדני יהוה יען מחאך יד
ורקעך ברגל ותשמח בכל שאטך בנפש אל אדמת ישראל ארי
כדנן אמר יי אלהים חלף דטפחתא בידך ורפסתא ברגלך וחדיתא
בכל צפוח נפש על ארעא דישראל לכן הנני נטיתי את ידי עליך

טירותיהם ג מל צליע וסי וישבו ומכשלות ואלה מושבותם י שמעו דבר יי אלה ב וסי הרי קדם ואמרה

ונתתיך לבג לגוים והכרתיך מן העמים והאבדתיך מן הארצות
אשמידך וידעת כי אני יהוה׃ בכין האנא מרים ית מחת גבורתי
עלך ואתנינך לבזא לעממיא ואשיצינך מבני עממיא ואובדנך
מן מדינתא אצדינך ותדע ארי אנא יי׃ כה
אמר אדני יהוה יען אמר מואב ושעיר הנה ככל הגוים בית יהודה׃
כדנן אמר יי אלהים חלף דאמרו מואבאי ושעיר מא שנו מכל
עממיא דבית יהודה׃ לכן הנני פתח את כתף מואב מהערים מעריו
מקצהו צבי ארץ בית הישימות בעל מעון וקריתמה׃ בכין
האנא תבר ית תקוף מואב מקרויהון מכרכיהון עד פצחיהון
חדות ארעהון בית ישימות בעל מעון וקריתים׃ לבני קדם על
בני עמון ונתתיה למורשה למען לא תזכר בני עמון בגוים׃ בני
מדנחא ייתון על בני עמון ואמסרנה לירותא בדיל דלא יהי
דכרן בני עמון בעממיא׃ ובמואב אעשה שפטים וידעו כי אני
יהוה׃ ובמואב אעביד פורענות דינין וידעון ארי אנא יי׃
כה אמר אדני יהוה יען עשות אדום בנקם
נקם לבית יהודה ויאשמו אשום ונקמו בהם׃ כדנן אמר יי אלהים
חלף דעבדו אדומאי כתקוף פורענו לבית יהודה וחבו חובא
ואתפרעו מנהון׃ לכן כה אמר אדני יהוה ונטתי ידי על אדום
והכרתי ממנה אדם ובהמה ונתתיה חרבה מתימן ודדנה בחרב
יפלו׃ בכין כדנן אמר יי אלהים וארים מחת גבורתי על אדום
ואשיצי אנשא ובעירא ואתנינה חרבא מדרומא ויתבי דדן

ל׳ לבד
ל׳ וחד צי טוב אמר
תים
חד מל וחד חס אשם הוא מנה

ככל הגוים ד׳ וסימנ׳ אשימה עלי מלך שימה לנו מלך והיינו ככל יען אמר מואב ושעיר הנה

בחרבא יתקטלון ונתתי את נקמתי באדום ביד עמי ישראל
ועשו באדום כאפי וכחמתי וידעו את נקמתי נאם אדני יהוה
ואתין ית פורענותי באדום ביד עמי ישראל ויתמסרון ויתפרעון
אדום ברגזי ובחמתי וידעון ית פורענותי אמר יי אלהים
כה אמר אדני יהוה יען עשות פלשתים בנקמה
וינקמו נקם בשאט בנפש למשחית איבת עולם כדנן אמר יי
אלהים חלף דעבדו פלשתאי ברגזהון ואתפרעו פורענו בנפוח נפש
בדיל לחבלא דבבות עלם לכן כה אמר אדני
יהוה הנני נוטה ידי על פלשתים והכרתי את כרתים והאבדתי את
שארית חוף הים בכין כדנן אמר יי אלהים האנא מרים מחת
גבורתי על פלשתאי ואשיצי ית עמא דחייבין לאשתיצאה
ואוביד ית שאר ספר ימא ועשיתי בם נקמות גדלות בתוכחות
חמה וידעו כי אני יהוה בתתי את נקמתי בם ואעביד בהון פורענו
רברבן בתקוף רגזי וידעון ארי אנא יי כד אתין ית פורענותי בהון
ויהי בעשתי עשרה שנה באחד לחדש
היה דבר יהוה אלי לאמר והוה בחדא עסרי שנין בחד לירחא כו
הוה פתגם נבואה מן קדם יי עמי למימר בן אדם יען אשר אמרה
צר על ירושלם האח נשברה דלתות העמים נסבה אלי אמלאה
החרבה ברא אדום חלף דאמרת צר על ירושלם חדוא אתברת
דהות מספקא סחורא לעממיא אסתחרת למיתי לותי דהות מליא
חרובת לכן כה אמר אדני יהוה הנני עליך צר

והעליתי עליך גוים רבים כהעלות הים לגליו׃ בכין כדנן אמר
יי אלהים הא אנא שלח רגזי עלך צר ואסיק עלך משרית עממין
סגיאין כמסק ימא באתרגושת גלוהי׃ ושחתו חמות צר והרסו
מגדליה וסחיתי עפרה ממנה ונתתי אותה לצחיח סלע׃ ויחבלון
שורי צור ויפגרון מגדלהא ואעקר עפרה מנה ואתין יתה לשעיעות
כיפא׃ משטח חרמים תהיה בתוך הים כי אני דברתי נאם אדני
יהוה והיתה לבז לגוים׃ משטח צידין תהי בגו ימא ארי אנא גזרית
במימרי אמר יי אלהים ותהי לביזא לעממיא׃ ובנותיה אשר בשדה
בחרב תהרגנה וידעו כי אני יהוה׃ ויתבי כפרנהא דבחקלא בחרבא
יתקטלון וידעון ארי אנא יי׃ כי כה אמר אדני
יהוה הנני מביא אל צר נבוכדראצר מלך בבל מצפון מלך מלכים
בסוס וברכב ובפרשים וקהל ועם רב׃ ארי כדנן אמר יי אלהים הא
אנא מיתי על צור נבוכדנצר מלכא דבבל מצפונא מלך מלכיא
בסוסון וברתכין ובפרשין ומשרין ועם סגי׃ בנותיך בשדה בחרב
יהרג ונתן עליך דיק ושפך עליך סללה והקים עליך צנה׃ יתבי
כפרנך דבחקלא בחרבא יקטיל ויבני עלך כרקומין ויצבור עלך
מליתא ויקים עלך דמזינין בתריסין׃ ומחי קבלו יתן בחמותיך
ומגדלתיך יתץ בחרבותיו׃ ומחת פגוזוהי יתין בשורך ומגדלך
יתרע באבני כדזליה׃ משפעת סוסיו יכסך אבקם מקול פרש
וגלגל ורכב תרעשנה חומותיך בבואו בשעריך כמבואי עיר
מבקעה׃ מרפסת סוסותיה יחפינך אבקהון מקל פרשין וגלגלין

סימ׳ ומחי קבלו בחמותיך כל׳ תרעשנה ושלאה בנ׳ ארוך צ׳ בו מלא ובנו כנ׳ נכר תסגיך כל׳ וש׳ חומתין

ורתכין יזועון שוריך כמיעלוהי בתרעיך כמא דעלין בקרתא
דמתרעא משור בפרסות סוסיו ירמס את כל חוצותיך עמך בחרב ה׳ וחד ועמך
יהרג ומצבות עזך לארץ תרד בפרסת סוסותיה ידוש ית כל
שוקך עמיך בחרבא יקטיל וקמת תקפיך לארעא ימגר ושללו
חילך ובזזו רכלתך והרסו חומותיך ובתי חמדתך יתצו ואבניך
ועציך ועפרך בתוך מים ישימו ויבזון נכסך וישבון סחורתיך
ויפגרון שוריך ובתי חמדתיך יתרעון ואבנך ואעך ועפריך לגו
מיא ישוון והשבתי המון שיריך וקול כנוריך לא ישמע עוד ומל׳ ומל׳
ואבטיל אתרגושת זמריך וקל ניגון כנרך לא ישתמע עוד ונתתיך וחד שיריך
לצחיח סלע משטח חרמים תהיה לא תבנה עוד כי אני יהוה דברתי
נאם אדני יהוה ואתנניך לשעיעות כיף גלי משטח צדין תהון
לא תתבנן עוד ארי אנא יי גזרית במימרי אמר יי אלהים
כה אמר אדני יהוה לצר הלוא מקול מפלתך צ׳
באנק חלל בהרג הרג בתוכך ירעשו האיים כדנן אמר יי אלהים
לצר הלא מקל מפלת קטילך בנהום מטעני חרב כד יתרמון
קטילין בגויך יזועון פרוריא וירדו מעל כסאותם כל נשיאי הים ז׳ כול מל׳
והסירו את מעיליהם ואת בגדי רקמתם יפשטו חרדות ילבשו ג׳
על הארץ ישבו וחרדו לרגעים ושממו עליך ויחתון מעל ג׳
כרסותהון כל רברבי ימא ויעדון ית מעיליהון וית לבושי ציוריהון
ישלחון ויעילבשון על ארעא יתבון ויזועון מן קדם תברהון
ויצרון עליך ונשאו עליך קינה ואמרו לך איך אבדת נושבת

ישבו ג׳ וסימנה׳ חרדות חילם ועשירים ואת בגדי ג׳ וסימנה׳ השרד ג׳ בו השרד תנג׳ והלית וחב׳ משמק המשחה

ממים העיר ההללה אשר היתה חזקה בים היא וישביה אשר
נתנו חתיתם לכל יושביה ויטלון עלך אליא ויימרון ליך איכדין אבדת
דהוית יתבא כגו ימא קרתא משבחתא דהות יתבא בתקוף ימא
היא ויתבהא איכדין אתמסרו לתבר כל יתבהא עתה יחרדו האיין
יום מפלתך ונבהלו האיים אשר בים מצאתך כען יזועון פרוריא
ביום מפלת קטיליך ויתבהלון נגותא דבימא במפק גלותיך

כי כה אמר אדני יהוה בתתי אתך עיר נחרבת
כערים אשר לא נושבו בהעלות עליך את תהום וכסוך המים רבים
ארי כדנן אמר יי אלהים כד אתין יתיך קריא חרבא כקרוין דלא
אתיתבא כאסקותי עלך משרית עממין דסגיאין כמי תהומא
ויחפונך עממין סגיאין והורדתיך את יורדי בור אל עם עולם
והושבתיך בארץ תחתיות כחרבות מעולם את יורדי בור למען
לא תשבי ונתתי צבי בארץ חיים ואחתינך עם נחתי גוב בית
אבדנא לות עמא דמן עלמא ואצדינך בארעא ארעיתא כחורבתא
דמן עלמא עם נחתי גוב בית אבדנא בדיל דלא תתיתבין ואתין
חדוא בארעא דישראל בלהות אתנך ואינך ותבקשי ולא תמצאי
עוד לעולם נאם אדני יהוה כד לא אחזית אתנינך וכין תהן ותתבען
ולא תשתכחין עוד לעלם אמר יי אלהים

כז ויהי דבר יהוה אלי לאמר ואתה בן אדם שא על צר
קינה ואת בר אדם טול על צר אליא ואמרת לצר הישבתי על
מבואות ים רכלת העמים אל איים רבים

כה אמר

בהעלות ג׳ וסימנ׳ העלה בסערה תהום וחד ובה עלות אהרן ויהי דבר ואתה בן אדם וק׳ קץ ורכים השפט

אדני יהוה צר את אמרת אני כלילת יפי ותימר לצר דיתבא על מגלש
מחוזי ימא מספקא סחורא לעממיא לנגון סגיאין כדנן אמר יי אלהים
צור את אמרת אנא משכללא בשפרי בלב ימים גבוליך בניך
כללו יפיך בגו ימא תחומך ארדיכלך שכלילו בנינך ברושים
משניר בנו לך את כל לחתים ארז מלבנון לקחו לעשות תרן
עליך בירון מסניר בנו ליך ית כל גשריך ארזין מלבנן נסיבו
למעבד תורנין עלך אלונים מבשן עשו משוטיך קרשך עשו שן
בת אשרים מאיי כתיים בלוטין ממתנן עבדו משוטי ספינך
תירומי תרעך דפין דאשכרעין מכבשין בשן דפיל בית חופאה
לאתיטרון ממדינת אפוליא שש ברקמה ממצרים היה מפרשך
להיות לך לנס תכלת וארגמן מאיי אלישה היה מכסך בוץ
וציורין ממצרים הוא פרסיך למהוי ליך לאת תכלא וארגונא
ממדינת איטליא הות כסותיך ישבי צידון וארוד היו שטים לך
חכמיך צר היו בך המה חבליך יתבי צידון וארוד הוו שיטין ומיתן
סחורא לגויך חכימך צור הוו ביך אנון פרנסך זקני גבל וחכמיה
היו בך מחזיקי בדקך כל אניות הים ומלחיהם היו בך לערב
מערבך סבי גבל וחכימהא הוו ביך מתקפי צרכך כל נחתי
ספיני ימא וספניהון הוו שיטין ומיתן סחורא לגויך פרס ולוד ופוט
היו בחילך אנשי מלחמתך מגן וכובע תלו בך המה נתנו הדרך
פרסאי ולודאי ופוטאי הוו במשריתיך גברי עבדי קרביך עגילין
וקולסין תלו ביך אנון אסגיאו זיוך בני ארוד וחילך על חומותיך

ל׳ וחס
ל׳ ומל
ל׳ ל׳ ומא
ל׳ וכה
ב׳
צ׳ חס א׳
צ׳ ובענ

אלישה ב׳ וסימנה׳ ובני יון וחב׳ מאיי אלישה · שטים צ׳ חס א׳ ... וסימנה ישבי צידון ... רצים

סביב וגמדים במגדלותיך היו שלטיהם תלו על חומתיך סביב
המה כללו יפיך בני ארוד ומשריתיך על שורך סחור סחור ואף
קפוטקאי במגדלך הוו שלטיהון תלו על שורך סחור סחור
אנון שכלילו שפריך תרשיש סחרתך מרב כל הון בכסף ברזל
בדיל ועפרת נתנו עזבוניך מן ימא מיתן סחורא לגויך מסגי כל עותר
בכסף ברזל בעיץ ואבר יהבו בבית גנזך יון תבל ומשך המה
רכליך בנפש אדם וכלי נחשת נתנו מערבך יון תובל ומשך אנון
תגרך בנפשא דאנשא ומני נחשא מיתן סחורא לגויך מבית תוגרמה
סוסים ופרשים ופרדים נתנו עזבוניך ממדינת גרממיא סוסון
ופרשין וכודנון מיתן סחורא לגויך בני דדן רכליך איים רבים
סחרת ידך קרנות שן והובנים השיבו אשכרך בני דדן תגרך
יתבי נגוון סגיאין מיתן סחורא לגויך בקרנין דיעלין שין דפיל
וטווסין אתיבו קורבנך ארם סחרתך מרב מעשיך בנפך ארגמן
ורקמה ובוץ וראמת וכדכד נתנו בעזבוניך מן ארם מיתן סחורא
לגויך מסגי עתריך בתכריכין דארגוון ובוץ וציורין ובוץ ואבנין
טבן ומרגלין יהבו בבית גנזך יהודה וארץ ישראל המה רכליך
בחטי מנית ופנג ודבש ושמן וצרי נתנו מערבך יהודה וארעא דישראל
אנון תגרך בחטי ריחוש וקילויא ודבש ומשח ושעף יהבו
בחנותיך דמשק סחרתך ברב מעשיך מרב כל הון ביין חלבון
וצמר צחר מן דמשק מיתן סחורא לגויך מסגי עתריך מסגי כל
עותר בחמר חילת מכשר ועמר מילת כבינא ודן ויון מאוזל

עזבוניך ד̇ וחד בעזבוניך וסימנ׳ תרשיש סחרתך מבית תוגרמה וכל׳ שבא ביחזק׳ עזבוניך הונך ועזבוניך

בעזבוניך נתנו ברזל עשות קדה וקנה במערבך היה ודן ויון ומל
בשירן סחורתיך מיתן בערקין די ברזל קדה וקני בסם בחנותיך
יהבו דדן רכלתך בבגדי חפש לרכבה מן דדן מיתן סחורא לגויך
בלבוש דיקר לרתכין ערב וכל נשיאי קדר המה סחרי ידך
בכרים ואילים ועתודים בם סחריך ערב וכל רברבי אנון תגרך
בתורין ודכרין וגדיין בהון הות סחורתיך רכלי שבא ורעמה
המה רכליך בראש כל בשם ובכל אבן יקרה וזהב נתנו עזבוניך
תגרי שבא ורעמה אנון תגרך בריש כל בסמין ובכל אבנין טבן
ודהבא יהבו בבית גנזך חרן וכנה ועדן רכלי שבא אשור כלמד
רכלתך חרן וכציבין וחדיב תגרי שבא מדינת אתור ומדי אנון
תגרך המה רכליך במכללים בגלומי תכלת ורקמה ובגנזי ברמים וחס ומל וחס
בחבלים חבשים וארזים במרכלתך אנון תגרך בגמר מיני כל וחס
תשבחא בגוזזין די תכלא בכושפין די ורדא באמלין דזהוריתא
מחתין בקמיטרון חפן גלדין מאסרין באטונין די בוצא מחתמין
בעזקת גלב עבידת ימא מחתין במגדלי אעי הדפין בהון הות
סחורתיך אניות תרשיש שרותיך מערבך ותמלאי ותכבדי מאד
בלב ימים בספיני ימא הון שיטין ומיתן סחורא לגויך ועתרת
ותקיפת לחדא בגו ימא במים רבים הבאוך השטים אתך ז חס
רוח הקדים שברך בלב ימים במין סגיאין עלו עלך דבזו יתיך רפי יוד בק
מלך דתקיף ברוח קדומא תבריך בגו ימא הונך ועזבוניך מערבך רפ
מלחיך וחבליך מחזיקי בדקך וערבי מערבך וכל אנשי מלחמתך בס

ואילים ג׳ ופימנכ׳ רחלים מאותם וזה הדבר ויקרבהם חמשת בקר למלא בכרים ואילים פרים ואילים

אשר בך ובכל קהלך אשר בתוכך יפלו בלב ימים ביום מפלתך׃
עתריך ונכסך סחורתיך ספנך ופרסנך מתקפי צרכך ומיתן סחורת
חנותיך וכל גברי עבדי קרביך דביך [illegible] משריתיך דבגויך יתרמון
בגו ימא ביום מפלת קטילך׃ לקול זעקת חבליך ירעשו
מגרשות׃ לקל צוחת פרנסך יזועון פרוריא׃ וירדו מאניותיהם
כל תפשי משוט מלחים כל חבלי הים אל הארץ יעמדו׃ ויחתון
מספינהון כל אחדי משוט ספנין כל פרנסי ימא על ארעא יקומון׃
והשמיעו עליך בקולם ויזעקו מרה ויעלו עפר על ראשיהם
באפר יתפלשו׃ וישמעון עליך בקלהון ויצוחון במרר ויסקון
עפרא על רישיהון בקטמא יהון חפיפין׃ והקריחו אליך קרחה
וחגרו שקים ובכו אליך במר נפש מספד מר׃ וימרטון עליך מרט
וייסרון שקין ויבכון עליך במרר נפש ויעבדון מספד מריר׃
ונשאו אליך בניהם קינה וקוננו עליך מי כצר כדמה בתוך הים׃
ויטלון עליך בעניהון אליא ויילילון עליך מן כצור לית דדמי לה
בגו ימא׃ בצאת עזבוניך מימים השבעת עמים רבים ברב
הוניך ומעראביך העשרת מלכי ארץ׃ במפק סחורתיך מביני
ימא אסבעת עממין סגיאין בסגי עותריך ונכסך אעתרת
מלכי ארעא׃ עת נשברת מימים במעמקי מים מערבך וכל
קהלך בתוכך נפלו׃ כען אתברת דהוית יתבא בגו ימא בעמקי
מיא סחורתיך וכל משריתיך בגויך נפלו׃ כל ישבי האיים שממו
עליך ומלכיהם שערו שער רעמו פנים׃ כל יתבי נגוותא צדיאו

במ״ס ל׳ רפו וסימנ׳ נשפת וטהר מדלין הביאוך ירדי צבעת ושביליך ויש׳ לו ב׳ רפי וסי׳ יונה את הכהנים והשמיעו

עליך ומלכיהון זעו זיע אתר שימו ואפיהון סחרים בעמים שרקו
עליך בלהות היית ואינך עד עולם תגרין בעממיא צריאו עלך
כד לא הוית אתענך וכין תהן עד עלמא ויהי
דבר יהוה אלי לאמר בן אדם אמר לנגיד צר כה אמר אדני יהוה כח
יען גבה לבך ותאמר אל אני מושב אלהים ישבתי בלב ימים ה̇ וחד̇ וגבה
ואתה אדם ולא אל ותתן לבך כלב אלהים בר אדם אימר למלכא
דצר כדנן אמר יי אלהים חלף דראים לבך ואמרת דחלא אנא
מותב תקיפין יתיבית בגו ימיא ואת אנשא ולית בך צרוך
וחשיבתא בלבך דאת דחלא הנה חכם אתה מדנאל כל סתום מדניאל ל̇ג ל̇ חס̇
לא עממוך הא חכים את מדניאל כל רז לא אתכסא מינך ומא̇
בחכמתך ובתבונתך עשית לך חיל ותעש זהב וכסף באוצרותיך
בחכמתך ובסכלתנותך קניתא לך נכסין וכנשתא דהבא וכספא ל̇
באוצרך ברב חכמתך ברכלתך הרבית חילך ויגבה לבבך בחילך
בסגי חכמתך בסחורתך אסגיתא משריתך וראים לבך במשריתך
לכן כה אמר אדני יהוה יען תתך את לבבך
כלב אלהים בכין כדנן אמר יי אלהים חלף דחשיבתא בלבך ואת ה̇
דחלא לכן הנני מביא עליך זרים עריצי גוים והריקו חרבותם ל̇
על יפי חכמתך וחללו יפעתך בכין הא אנא מיתי עלך נכראין ב̇ שחה
תקיפי עממיא וישלפון סיפיהון על תקון חכמתך ויחלון ל̇ ל̇
זיו אימתך לשחת יורדוך ומתה ממותי חלל בלב ימים לחבלא וכב̇
יחתונך ותמות ממת מטעני חרב בגו ימיא האמר תאמר אלהים פן

הסוכך ג̇ וסימנה̇ את כרוב ממשח הסוכך ואבדך כרוב הסכך והכן הסכך קדמ̇ מל̇ ונש̇ חס̇ ...

וחב
אני לפני הרגך ואתה אדם ולא אל ביד מחלליך׃ התימר תימר
דחלא אנא קדם קטלך ואת אנשא ולית בך צרוך ביד מחבליך׃
מותי ערלים תמות ביד זרים כי אני דברתי נאם אדני יהוה׃ ממת
רשיעין תמות ביד נכראין ארי אנא גזרית במימרי אמר יי
אלהים׃ ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ בן אדם
צ הר שעיר
שא קינה על מלך צור ואמרת לו כה אמר אדני יהוה אתה חותם
תכנית מלא חכמה וכליל יופי׃ בר אדם טול אליא על מלכא דצור
ותימר ליה כדנן אמר יי אלהים את דמי לממנא דצורתא דמתקן
וחב וסמך
בחכמא ומשכלל בשפריה׃ בעדן גן אלהים היית כל אבן יקרה
מסכתך אדם פטדה ויהלם תרשיש שהם וישפה ספיר נפך וברקת
וזהב מלאכת תפיך ונקביך בך ביום הבראך כוננו׃ בסגי טוב
ותפנוקין את מתפנק כאלו בעדן גנתא דיי את שרי עתרא
גיותא ויקרא מתיהיב לך כל אבנין טבן מסדרין על לבושך
סמקן ירקן וסבהלום כרום ימא וברלא ופנתירין שבזיז אזמרגדין
וברקן משקען בדהב כל אלין עבידת תקונך בבין ראיס לבך
כדם לא אסתכלתא בפגלך דאת עביד חלולין ונקבין דאנון
צורכך דלא אפשר לך דתתקים בלא כהון מומא דאתבריתא
ג בלשון נקבה ואפוך לשון זכר
עמך מתקנין׃ את כרוב ממשח הסוכך ונתתיך בהר קדש אלהים
היית בתוך אבני אש התהלכת׃ את מלך מרבא למלכו ויהבית
לך רבותא ואת על טור קודשא דיי בסרתא ובעמא קדישא
בחרתא למשלט׃ תמים אתה בדרכיך מיום הבראך עד נמצא

ויהלם ג׳ וסימנה׳ והטור השני וחב׳ בעדן גן אלהי׳ את ב׳ לש׳ נקבה ואנוך לש׳ זכר וכו׳ ואם ככה את ואת תדבר

עולתה בך: ישלים את באורחתך מיומא דאתבריתא עד דאשתכח
שקר בך: ברב רכלתך מלו תוכך חמס ותחטא ואחללך מהר אלהים
ואבדך כרוב הסכך מתוך אבני אש: בסגיאות סחורתך אתמליאו
אוצרך חטף וחבתא ואפסיקך על דחבתא על טור קודשא דייי
ואבדינך מלכא דרבתנא על דסברתא למשלט בעמא קדישא
גבה לבך ביפיך שחת חכמתך על יפעתך על ארץ השלכתיך
לפני מלכים נתתיך לראוה בך: ראים לבך בתקפך אתחבלת
חכמתך על זיוא ימתך על ארעא רטשתך אזהרא למלכיא
יהבתך לאסתכלא בך: מרב עוניך בעול רכלתך חללת מקדשיך
ואוציא אש מתוכך היא אכלתך ואתנך לאפר על הארץ לעיני
כל ראיך: מסגי חובך בשקר סחורתך אפיסתא מקדשך ואיתי
עממיא דתקיפין כאישתא מחובי זדונך אנון ישיצנך ואתנינך
כקטם על ארעא לעיני כל חזך: כל יודעיך בעמים שממו עליך
בלהות היית ואינך עד עולם: כל ידעך בעממיא צדיאו עלך
כדלא הוית אתננך וכיזתהי עד עלמא: ויהי
דבר יהוה אלי לאמר: בן אדם שים פניך אל צידון והנבא עליה:
בר אדם קביל נבואה על צידון ואתנבי עלה: ואמרת כה אמר אדני
יהוה הנני עליך צידון ונכבדתי בתוכך וידעו כי אני יהוה בעשותי
בה שפטים ונקדשתי בה: ותימר כדנן אמר ייי אלהים הא אנא שלח
רוגזי עלך צידון ואתיקר בגויך וידעון ארי אנא ייי כד אעביד
בה פורענות דינין ואתקדש בה: ושלחתי בה דבר ודם בחוצותיה

עולתה ב׳ וסימנ׳ עד נמצא עולתה בך קירתא הובה עורי ולא עולתה ידיעורי עלתה כג׳ וחד בעולתה ידיהם

ונפלל חלל בתוכה בחרב עליה מסביב וידעו כי אני יהוה ואשלח
בה מותא וקטולא בשוקהא כד יתרמון קטילין בגוה באיתיותי
עלה הקטלין בחרבא מסחור סחור וידעון ארי אנא יי׳ ולא יהיה
עוד לבית ישראל סלון ממאיר וקוץ מכאב מכל סביבתם
השאטים אתם וידעו כי אני אדני יהוה ולא יהי עוד לבית ישר׳
מלך מבאיש ושלטון מעיק מכל סחרניהון דבזזין יתהון וידעון
ארי אנא יי׳ אלהים׳ כה אמר אדני יהוה בקבצי
את בית ישראל מן העמים אשר נפצו בם ונקדשתי בם לעיני
הגוים וישבו על אדמתם אשר נתתי לעבדי ליעקב׳ כדנן אמר
יי׳ אלהים כד אכניש ית בית ישר׳ מביני עממיא דאתבדרו בהון
ואתקדש בהון לעיני עממיא ויתבון על ארעהון דיהבית לעבדי
ליעקב׳ וישבו עליה לבטח ובנו בתים ונטעו כרמים וישבו
לבטח בעשותי שפטים בכל השאטים אתם מסביבותם וידעו
כי אני יהוה אלהיהם׳ ויתבון עלה לרחצן ויבנון בתין ויצבון כרמין
כט ויתבון לרחצן כד אעביד פורענות דינין מכל דבזזין יתהון
מסחרניהון וידעון ארי אנא יי׳ אלההון׳ בשנה
העשירית בעשרי בשנים עשר לחדש היה דבר יהוה אלי לאמר׳
בשתא עסיריתא בעסיראה בתרי עסר לירחא הוה פתגם
נבואה מן קדם יי׳ עמי למימר׳ בן אדם שים פניך על פרעה מלך
מצרים והנבא עליו ועל מצרים כלה׳ בר אדם קביל נבואה
על פרעה מלכא דמצרים ואתנבי עלוהי ועל מצראי כלהון׳

וקוץ ג׳ וסימנה׳ ודרדר ממאיר וקוץ הוליד חד בב׳ וחד בתל׳ וחד בנב׳ סימ׳ ישראל כלו מצרים כלה אדום כלה׳

דבר ואמרת כה אמר אדני יהוה הנני עליך פרעה מלך מצרים
התנים הגדול הרבץ בתוך יאריו אשר אמר לי יארי ואני עשיתני׃
אתנבי ותימר כדנן אמר יי אלהים האנא שלח רגזי עלך פרעה
מלכא דמצרים דאת דמי לתנינא רבא דשרי בגו נהרותא דאמר
דילי מלכותא ואנא כבשית׃ ונתתי חחים בלחייך והדבקתי דגת
יאריך בקשקשתיך והעליתיך מתוך יאריך ואת כל דגת יאריך
בקשקשתיך תדבק׃ ואתין שירין בלסתך ואקטיל שלטוני
תקפך עם גיברך ואבטלינך ממלכותך וית כל שלטוני תקפך
עם גיברך יתקטלון׃ ונטשתיך המדברה אותך ואת כל דגת
יאריך על פני השדה תפול לא תאסף ולא תקבץ לחית הארץ
ולעוף השמים נתתיך לאכלה׃ וארטשינך למדברא יתך וית
כל שלטוני תקפך על אפי ברא תתרמי נבילתך לא תתכניש
ולא תתקבר לחית ארעא ולעופא דשמיא מסרתך לאשתיצאה׃
וידעו כל ישבי מצרים כי אני יהוה יען היותם משענת קנה
לבית ישראל׃ וידעון כל יתבי מצרים ארי אנא יי חלף דהוו
סמך קנא רעיעא לבית ישראל׃ בתפשם בך בכפך תרוץ ובקעת
להם כל כתף ובהשענם עליך תשבר והעמדת להם כל מתנים׃
באתכנותהון כך כיד מלך תקיף תתמסר ויבד בית רחצנהון
ובאסתמכותהון עלך תתבר ולא תהי להון לבית סמכן׃
לכן כה אמר אדני יהוה הנני מביא עליך חרב
והכרתי ממך אדם ובהמה׃ בכין כדנן אמר יי אלהים האנא מיתי

כה ש׳ יהקסת קסת וקסת כולה כג ס׳ ה׳ לשון דינינה ג מ״ל בתפשם יככה לקליס׳ בלחייך לחייך בל״נש מ״ל במא

עלך דקטלין בחרבא ואשיצי מנך אנשא ובעירא׃ והיתה ארץ
מצרים לשממה וחרבה וידעו כי אני יהוה יען אמר יאר לי ואני
עשיתי׃ ותהי ארעא דמצרים לצדו וחרבא וידעון ארי אנא יי׳
חלף דאמר מלכותא דילי ואנא כבשית׃ לכן הנני אליך ואל יאריך
ונתתי את ארץ מצרים לחרבות חרב שממה ממגדל סונה ועד
גבול כוש׃ בכין הא אנא שלח רגזי עלך ועל מלכותך ואתין ית
ארעא דמצרים לחורב צדו ואשתממו ממגדל סונה ועד תחום
כוש׃ לא תעבר בה רגל אדם ורגל בהמה לא תעבר בה ולא תשב
ארבעים שנה׃ לא תעבר בה רגל אנשא ורגל בעירא לא תעבר
בה ולא תתיתב ארבעין שנין׃ ונתתי את ארץ מצרים שממה
בתוך ארצות נשמות ועריה בתוך ערים מחרבות תהיין שממה
ארבעים שנה והפצתי את מצרים בגוים וזריתים בארצות׃
ואתין ית ארעא דמצרים צדו כגו מדינן צדין וקרוהא כגו קרוין
דהואה חרבן יהוין לצדו ארבעין שנין ואגלי ית מצראי לביני
עממיא ואבדרינון במדינתא׃ כי כה אמר אדני יהוה מקץ ארבעים
שנה אקבץ את מצרים מן העמים אשר נפצו שמה׃ ארי כדנן
אמר יי׳ אלהים מסוף ארבעין שנין אכניש ית מצראי מבני עממיא
דאתבדרו לתמן׃ ושבתי את שבות מצרים והשבתי אתם ארץ
פתרוס על ארץ מכורתם והיו שם ממלכה שפלה׃ ואתיב ית גלות
מצרים ואתיב יתהון לארע פתרוס על ארע תותבותהון ויהון
תמן מלכו חלשא׃ מן הממלכות תהיה שפלה ולא תתנשא עוד

ממגדל ג׳ וחס׳ וסימנ׳ לכן הנני אליך ונפלו ממגדל מצרים סונה ג׳ וסימנ׳ לחרבות חרב באון עזה

עוד על הגוים והמעטתים לבלתי רדות בגוים מן מלכותא תהי
חלשא ולא תתרבי עוד על עממיא ואזעירינון בדיל דלא יפלחון
בעממיא ולא יהיה עוד לבית ישראל למבטח מזכיר עון בפנותם
אחריהם וידעו כי אני אדני יהוה ולא יהון עוד לבית ישו לאתרחצא
עליהון לאדכרא חוביהון באתפניותהון בתריהון וידעון ארי אנא
יי אלהים ויהי בעשרים ושבע שנה
בראשון באחד לחדש היה דבר יהוה אלי לאמר והוה בעסרין
ושבע שנין בקדמאה בחד לירחא הוה פתגם נבואה מן ק' יי
עמי למימר בן אדם נבוכדראצר מלך בבל העביד את חילו
עבדה גדלה אל צר כל ראש מקרח וכל כתף מרוטה ושכר לא
היה לו ולחילו מצר על העבדה אשר עבד עליה בר אדם נבוכדנצר
מלכא דבבל אפלח ית משריתיה פלחן רב על צר כל סער ריש
נתר וכל כתף אתמריט ואגר לא הוה ליה ולמשריתיה על
על פלחנא דאפלח עלה לכן כה אמר אדני
יהוה הנני נתן לנבוכדראצר מלך בבל את ארץ מצרים ונשא
המנה ושלל שללה ובזז בזה והיתה שכר לחילו בכין כדנן
אמר יי אלהים האנא יהיב לנבוכדנצר מלכא דבבל ית ארעא
דמצרים וישבי אתרגושתה ויבוז ביזה ויעדי עדאה ותהי אגר
למשריתיה פעלתו אשר עבד בה נתתי לו את ארץ מצרים על
אשר עשו לי נאם אדני יהוה אגריה דאפלח בה יהבית ליה ית
ארעא דמצרים על דחבו קדמי לאתפרעא מנהון אמר יי אלהים

ביום ההוא אצמיח קרן לבית ישראל ולך אתן פתחון פה בתוכם
וידעו כי אני יהוה׃ בעדנא ההוא אקים פורקן לבית ישרא׳ ולך
אתן מפתח פומא בנבואה בינהון וידעון ארי אנא יי׳׃
ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ בן אדם הנבא
ואמרת כה אמר אדני יהוה הילילו הה ליום׃ בר אדם אתנבי ותימר
כדנן אמר יי׳ אלהים אילילו ואמרו וי מן קדם יומא׃ כי קרוב יום
ד׳ וקרוב יום ליהוה יום ענן עת גוים יהיה׃ ארי קריב יומא וקריב
יומא דעתיד למיתי מן ק׳ יי׳ יום ענן זימ׳ עדן תבר עממיא יהי׳
ובאה חרב במצרים והיתה חלחלה בכוש בנפל חלל במצרים
ג׳ ולקחו המונה ונהרסו יסודתיה׃ ותיתי חרבא במצרים ויהי זיעא
בכוש כד יתרמון קטילין במצרים וישבון אתרגושתה ויתפגרון
ה׳ אושהא׃ כוש ופוט ולוד וכל הערב וכוב ובני ארץ הברית אתם
בחרב יפלו׃ כושאי ופוטאי ולודאי וכל סמכותא וכוב ובני ארע
קימהון עמהון בחרבא יתקטלון׃ כה אמר
כל ג׳ סמכי וחס׳ חס׳ וכ׳ סומך יהוה ונפלו סמכי מצרים וירד גאון עזה ממגדל סונה בחרב
יפלו בה נאם אדני יהוה׃ כדנן אמר יי׳ ויתקטלון סעדי מצרים
ויבטל יקר תקפה ממגדל סונה בחרבא יתקטלון בה אמר יי׳
אלהים׃ ונשמו בתוך ארצות נשמות ועריו בתוך ערים נחרבות
תהיינה׃ ויצדון בגו מדינן דצדיין וקרויהון בגו קרוין דהואה חרבן
יהוין׃ וידעו כי אני יהוה בתתי אש במצרים ונשברו כל עזריה׃
וידעון ארי אנא יי׳ כד איתי עממיא דתקיפין כאישתא על

וקרוב ד׳ וסימנה׳ לבוא יום לע׳ לשמע שמע׳ ... יסודתיה ג׳ וסימנה׳ ונהרסו יסודותיה כב׳ ותאכל יסדתיה

מצרים ויתברון כל סעדהא ביום ההוא יצאו מלאכים מלפני ל
בצים להחריד את כוש בטח והיתה חלחלה בהם ביום מצרים
כי הנה באה׃ בעדנא ההוא יפקון אזגדין מן קדמי בלגיונין
לאזעא ית כוש דשריא לרחצן ויהי זיעא בהון ביום פורענות
מצרים ארי הא אתיא׃ כה אמר אדני יהוה
והשבתי את המון מצרים ביד נבוכדראצר מלך בבל׃ כדנא אמר ג
יי אלהים ואבטיל ית אתרגושת מצרים ביד נבוכדנצר מלכא
דבבל׃ הוא ועמו אתו עריצי גוים מובאים לשחת הארץ והריקו ג
חרבותם על מצרים ומלאו את הארץ חלל׃ הוא ועמיה עמיה
תקיפי עממיא אתן לחבלא ארעא וישלפון סיפיהון על מצרים ל
וימלון ית ארעא קטילין׃ ונתתי יארים חרבה ומכרתי את הארץ
ביד רעים והשמתי ארץ ומלאה ביד זרים אני יהוה דברתי׃ ואתין
נהריהון יבשתא ואמסר ית ארעא ביד מבאשין ואצדי ארעא
ומלאה ביד נכראין אנא יי גזרית במימרי׃ כה
אמר אדני יהוה והאבדתי גלולים והשבתי אלילים מנף ונשיא ג
מארץ מצרים לא יהיה עוד ונתתי יראה בארץ מצרים׃ כדנן
אמר יי ואוביד דפלחין לטעותא ואשיצי דפלחין לצלמניא
ממפיס ומלכא מארעא דמצרים לא יהי עוד ואתין דחלא
בארעא דמצרים׃ והשמתי את פתרוס ונתתי אש בצען ועשיתי
שפטים בנא׃ ואצדי ית פתרוס ואיתי עממיא דתקיפין באישתא
על טאניס ואעביד פורענות דינין באלכסנדריא׃ ושפכתי

מובאים ג׳ ומל׳ וסימנ׳ — כי הובאו בידו וקח מובאים סובאים ממדבר מובאים לשחת הארץ קדמ׳ נג׳

חמתי על סין מעוז מצרים והכרתי את המון נא ואשפוך חמתי
על סין תקוף מצרים ואשיצי ית אתרגושת אלכסנדריא ונתתי
אש במצרים חול תחיל סין ונא תהיה להבקע ונף צרי יומם
ואיתי עממיא דתקיפין כאישתא על מצרים מזעזע תזוע סין
ואלכסנדריא תהי מתרעא משור ומפיס בעלי דבב יקפונה
יום יום בחורי און ופי בסת בחרב יפלו והנה בשבי תלכנה עולימי
און ופיבסת בחרבא יתקטלון ופלחיהון בשבא יהכון ובתחפנחס
חשך היום בשברי שם את מטות מצרים ונשבת בה גאון עזה
היא ענן יכסנה ובנותיה בשבי תלכנה ועל תחפנחס איתי חשוך
בימם כד אתבר תמן ית תקוף מצרים ויבטל בה יקר תקפה היא
מלך כמשריתיה יחפינה כעננא דסליק וחפי ית ארעא ויתבי
כפרנהא בשביא יהכון ועשיתי שפטים במצרים וידעו כי
אני יהוה ואעביד פורענות דינין במצרים וידעון ארי אנא יי
ויהי באחת עשרה שנה בראשון בשבעה
לחדש היה דבר יהוה אלי לאמר והוה בחדא עסרי שנין בקדמאה
בשבעה לירחא הוה פתגם נבואה מן קדם יי עמי למימר בן אדם את
זרוע פרעה מלך מצרים שברתי והנה לא חבשה לתת רפאות
לשום חתול לחבשה לחזקה לתפש בחרב בר אדם ית תקוף
פרעה מלכא דמצרים תברית והא לא מתקפא לאתסאה למתן
עיצא למחכם לאתקפא למיחד מרכוי לכן כה
אמר אדני יהוה הנני אל פרעה מלך מצרים ושברתי את זרעתיו

והנה ג' וסימנה באו אמרת בחורי און רפאות ג' בה' כן וסימנה לשום והרבית תעלה חבשה לתת רפאות

את החזקה ואת הנשברת והפלתי את החרב מידו׃ בכין כדנן
אמר יי אלהים האנא שלח רגזי על פרעה מלכא דמצרים ואתבר
ית סעדוהי וית שלטונוהי תקיפיא דבהון הוא תבר ית מלכותא
וארמי ית תקפא מניה׃ והפצותי את מצרים בגוים וזריתם בארצות׃ ג ומש׳
ואגלי ית מצראי לביני עממיא ואבדרנון במדינתא׃ וחזקתי ב לב
את זרעות מלך בבל ונתתי את חרבי בידו ושברתי את זרעות פרעה
פרעה ונאק נאקות חלל לפניו׃ ואתקיף ית מלכות מלכא דבבל ל ומל
ואתין ית תקפי בידיה ואתבר ית תקוף פרעה ויתנחם נחום מטעי
חרב קדמוהי׃ והחזקתי את זרעות מלך בבל וזרעות פרעה תפלנה ל
וידעו כי אני יהוה בתתי חרבי ביד מלך בבל ונטה אתה אל ארץ
מצרים׃ ואתקיף ית מלכות מלכא דבבל ומלכות פרעה תתבטל
וידעון ארי אנא יי׳ כד אתין תקפי ביד מלכא דבבל ויתפרע פורענו
מן ארעא דמצרים׃ והפצותי את מצרים בגוים וזריתי אותם בארצות ג
וידעו כי אני יהוה׃ ואגלי ית מצראי לביני עממיא ואבדר יתהון ומש׳
במדינתא וידעון ארי אנא יי׳׃ ויהי באחת
עשרה שנה בשלישי באחד לחדש היה דבר יהוה אלי לאמר׃ והוה לא
בחדא עסרי שנין בתליתאה בחד לירחא הוה פתגם נבואה מן קדם
עמי למימר׃ בן אדם אמר אל פרעה מלך מצרים ואל המונו אל ג מה
מי דמית בגדלך׃ בר אדם אימר לפרעה מלכא דמצרים ולאתרגושתיה ב ב וחס וחס
למן דמיתא בתקפך׃ הנה אשור ארז בלבנון יפה ענף וחרש מצל הי אשר
וגבה קומה ובין עבתים היתה צמרתו׃ הא אתוראה דמילארזא ואדום פריה ב בעב׳ ובעב׳

סימ׳ זריתים דמחראות מל׳ זרעתו זריתם בג׳ ושי׳ זרעים המונו ג׳ מל׳ ובימנה דכבו יתה צמא זמיתה בגדלך

כלבנן דנופיה שפיר וטוליה מטלן ורם בקומא ועל נגדין שלח
שרשוהי: מים גדלוהו תהום רממתהו את נהרתיה הלך סביבות
מטעה ואת תעלתיה שלחה אל כל עצי השדה: בעממיא סגי
בסמכותא תקיף ית מלכא שעביד לתחות מלכותיה וית שלטונוהי
מני על כל מדינת ארעא: על כן גבהא קמתו מכל עצי השדה
ותרבינה סרעפתיו ותארכנה פארתו ממים רבים בשלחו: על
כין ראיס בתקפיה מכל מלכי עממיא וסגיאה משריתיה ואתנחו
סמכותיה על עממין סגיאין באתנצחותיה: בסעפתיו קננו כל
עוף השמים ותחת פארתיו ילדו כל חית השדה ובצלו ישבו כל
גוים רבים: במשריתיה כביש כל קרכין תקיפין ותחות שלטונוהי
שעביד כל מדינת ארעא ובטלל מלכותיה יתיבו כל עממין סגיאין:
וייף בגדלו בארך דליותיו כי היה שרשו אל מים רבים: ואתנצח
בסמכותיה בסגי גיברוהי ארי הות אימתיה על עממין סגיאין:
ארזים לא עממהו בגן אלהים ברושים לא דמו אל סעפתיו וערמנים
לא היו כפארתיו כל עץ בגן אלהים לא דמה אליו ביפיו: מלכין
תקיפין לא אתנצחו לקבליה בתקוף גבורא דהוות עמיה מן ק״ש
שלטונין לא קמו קדם משריתיה וגיברין לא יכילו בסמכותיה
בתקוף גבורא דהוות עמיה מן ק״ש כל מלך לא דמא ליה בתקפיה:
יפה עשיתיו ברב דליותיו ויקנאהו כל עצי עדן אשר בגן האלהים:
שפיר עבדתיה בסגי גיברוהי וזעו מן קדמוהי כל מלכי קדם בתקוף
גבורא דהוות עמיה מן ק״ש:
לכן כה אמר אדני

יפה ה׳ וסימנה׳ וכאבשלום עשיתיו הנך יפה טוב אשר יפה את הכל עשה יפה ה׳ סימנ׳ ותארכנה ושלחה פארתו בג׳ ושא

יהוה יען אשר גבהת בקומה ויתן צמרתו אל בין עבתים ורם
לבבו בגבהו׃ בכין כדנן אמר יי אלהים חלף דרמתא בקומתך ויהב
מרותיה על מלכותא ורמים ליביה בתקפיה׃ ואתנהו ביד איל גוים
עשו יעשה לו כרשעו גרשתהו׃ ואמסרניה ביד תקיף עממיא
אתפרעא יתפרע מניה כחוביה תריכתיה׃ ויכרתהו זרים עריצי
גוים ויטשהו אל ההרים ובכל גאיות נפלו דליותיו ותשברנה
פראתיו בכל אפיקי הארץ וירדו מצלו כל עמי הארץ ויטשהו׃
ושיציוהי נכראין תקיפי עממיא ורטשוהי על טוריא ובכל חילא
נפלא משריתיה ואתכררו סמכותיה בכל פצידי ארעא ונחתו
מטלל מלכותיה כל עממי ארעא ורטשוהי׃ על מפלתו ישכנו
כל עוף השמים ואל פראתיו היו כל חית השדה׃ על מפלת קטילוהי
שרו כל עופא דשמיא ועל פגרי משריתיה נחא כל חית ברא׃ למען
אשר לא יגבהו בקומתם כל עצי מים ולא יתנו (את) צמרתם אל בין
עבתים ולא יעמדו אליהם בגבהם כל שתי מים כי כלם נתנו
למות אל ארץ תחתית בתוך בני אדם אל יורדי בור׃ בדיל דלא
יראמון בתקפהון כל מלכי קדם ולא יתנון ית מרותהון על מלכותא
ולא יתרברבון להון בתקפהון כל עברי מלכו ארי כלהון אתמסרו
למותא לארעא ארעיתא בגו בני אנשא עם נחתי גוב בית אבדנא׃
כה אמר אדני יהוה ביום רדתו שאולה האבלתי
כסתי עליו את תהום ואמנע נהרותיה ויכלאו מים רבים ואקדר
עליו לבנון וכל עצי השדה עליו עלפה׃ כדנן אמר יי אלהים ביום

ויטשהו ג׳ בספ׳ וחד וסימנ׳ ויכרתהו זרים עריצי גוים ג׳ בספ׳ · בספר׳ ל׳ וחב׳ · ואקדר ל׳ וחס׳

אחתותי יתיה לשאול אתאבלו עלוהי חפת עקא ית עלמא וחרובת
מדינתא וזעו עממין סגיאין וחשוכת עלוהי אפי מלכיא וכל
מלכי עממיא עלוהי טפחו כתפא מקול מפלתו הרעשתי גוים
בהורדי אתו שאולה את יורדי בור וינחמו בארץ תחתית כל עצי
עדן מבחר וטוב לבנון כל שתי מים מקל מפלתיה אזעית עממיא
באחתותי יתיה לשאול עם נחתי גוב בית אבדנא ואתנחמו בארעא
ארעיתא כל מלכי קדם שלטונין ועתירי נכסיא כל עבדי מלכוי
גם הם אתו ירדו שאולה אל חללי חרב וזרעו ישבו בצלו בתוך
גוים אף אנון עמיה אתחתו לשאול עם קטילי חרבא ושלטונוהי
אתכרו מתקפהון בגו מלכותא אל מי דמית ככה בכבוד ובגדל
בעצי עדן והורדת את עצי עדן אל ארץ תחתית בתוך ערלים
תשכב את חללי חרב הוא פרעה וכל המונה נאם אדני אלהים
דמיתא כדין ביקר וכרבו במלכי קדם ותתחת עם מלכי קדם
לארעא ארעיתא בגו חיביא תשכוב עם קטילי חרבא הוא פרעה
לב וכל אתרגושתיה אמר ש׳ אלהים ויהי בשתי
עשרה שנה בשני עשר חדש באחד לחדש היה דבר יהוה
אלי לאמר והוה בתרתא עסרי שנין בתרי עסר ירחין בחד לירחא
הוה פתגם נבואה מן ק׳ ש׳ עמי למימר בן אדם שא קינה על פרעה
מלך מצרים ואמרת אליו כפיר גוים נדמית ואתה כתנים בימים
ותגח בנהרותיך ותדלח מים ברגליך ותרפס נהרותם בר אדם
טול אליא על פרעה מלכא דמצרים ותימר ליה תקיף בעממיא

בימים ה׳ וס׳ ומלאו מנפיו וחב׳ עבעם ההמות׳ המונו דבו׳ המונה ד׳ וסימנ׳ ...

הויתא ואת כתנינא בימא ואגחתא במשריתך ואזעתא עממא
בסמכותך ואחריבתא מדינתהון   כה אמר אדני
יהוה ופרשתי עליך את רשתי בקהל עמים רבים והעלוך בחרמי
כדנן אמר יי אלהים ואפרוס עלך ית מצדתי בקהל עממין סגיאין
ויתתא אחר בסריגתי ונטשתיך בארץ על פני השדה אטילך
והשכנתי עליך כל עוף השמים והשבעתי ממך חית כל הארץ
וארטשינך בארעא על אפי ברא ארמי נבילתך ואשרי עלך כל
עופא דשמיא ואסבע מנך חית כל ארעא ונתתי את בשרך
על ההרים ומלאתי הגאיות רמותך ואתין ית בסר קטילך על
טוריא ויתמלין חיליא פגרי משריתך והשקיתי ארץ צפתך
מדמך אל ההרים ואפקים ימלאון ממך ואדוי ארעא דהינתא
מדמך על טוריא ופציריא יתמלון מנך וכסיתי בכבותך שמים
והקדרתי את כככביהם שמש בענן אכסנו וירח לא יאיר אורו
ותחפינך עקא כאבהיותי ית זיו יקר מלכותך מן שמיא ויזעון
עם משריתך דהוו סגיאין ככוכביא מלך במשריתיה יחפינך
כעננא דסליק וחפי ית שמשא וכסיהרא בימא לא מזהר נהוריה
כל מאורי אור בשמים אקדירם עליך ונתתי חשך על ארצך נאם
אדני יהוה כל שבילי אורחתך המתקנין ונטירין קדמי הא כמנהרי
נהוריא בשמיא אקליקילנון עלך ותחפי עקא בקבלא ית ארעך
אמר יי אלהים והכעסתי לב עמים רבים בהביאי שברך בגוים על
ארצות אשר לא ידעתם ואזיע לב עממין סגיאין באיתותי תבירי

ידעתם ג׳ קמ׳ וקימנה׳ ובא האות והמופת על ארצות אשר לא ידעתם בצורות ונצורות׳ בכביהם ג׳ חס׳

ל׳
סוף פס׳
ל׳
וכב׳
בם ל׳
ל׳
ומה׳
ל׳
חס׳
ובניקס
הרביתה
ככבבי
חס
וד

קרבך לביני עממיא למדינן דלא ידעתנון והשמתי עליך עמים
רבים ומלכיהם ישערו עליך שער בעופפי חרבי על פניהם
וחרדו לרגעים איש לנפשו ביום מפלתך ויצדון עלך עממין
סגיאין ומלכיהון יתמהון עלך תימה כאיתיותי עלך דקטלין
בחרבא ואנון חזן ויזועון מן קדם תברהון גבר לנפשיה ביום מפלת
קטילך כי כה אמר אדני יהוה חרב מלך בבל
תבואך ארי כדנן אמר יי אלהים קטולי חרבא דמלכא דבבל ייתון
עלך בחרבות גבורים אפיל המונך עריצי גוים כלם ושדדו את
גאון מצרים ונשמד כל המונה בחרבי גיבריא אמגר משריתך
תקיפי עממיא כלהון ויבזון ית תקוף מצרים ותשיצי כל אתרגושתה
והאבדתי את כל בהמתה מעל מים רבים ולא תדלחם רגל אדם
עוד ופרסת בהמה לא תדלחם ואוביד ית כל בעירה מעל מיין
סגיאין ולא תזיעונון רגלא דאנשא עוד ופרסת בעירא לא תזיעננון
אז אשקיע מימיהם ונהרותם כשמן אוליך נאם אדני יהוה בכין
אשקיט לעממיא ומלכיהון כניח אדבר אמר יי אלהים בתתי את
ארץ מצרים שממה ונשמה ארץ ממלאה בהכותי את כל יושבי
בה וידעו כי אני יהוה כד אתין ית ארעא דמצרים צדו ותצדי ארעא
ממלאה באיתיותי מחא על כל דיתבין בה וידעון ארי אנא יי
קינה היא וקוננוה בנות הגוים תקוננה אותה על מצרים ועל כל
המונה תקוננה אותה נאם אדני יהוה אמר נביא דא היא נבואתא
ותהי לאליא כפרני עממיא יילון יתה על מצרים ועל כל אתרגושתה

סימ׳ קברותין קברותיה קבורתה קבורתה קברותיה קברותיה · כי כה אמר ד׳ בטע בספ ופ׳ העלה חרב

ילילון יתה אמר יי אלהים׃ ויהי בשתי עשרה
שנה בחמשה עשר לחדש היה דבר יהוה אלי לאמר׃ והוה בתרתא
עסרי שנין בחמישת עסרא לירחא הוה פתגם נבואה מן קדם יי עמי
למימר׃ בן אדם נהה על המון מצרים והורדהו אותה ובנות גוים
אדרים אל ארץ תחתיות את יורדי בור׃ בר אדם אתנבי על
אתרגושת מצרים ותכרא לה ולכפרני עממיא תקיפיא אתנבי
דיתמסרון לארעא ארעיתא עם נחתי גוב בית אבדנא׃ ממי
נעמת רדה והשכבה את ערלים׃ ממן את גיבר חות ושכוב עם
חייביא׃ בתוך חללי חרב יפלו חרב נתנה משכו אותה וכל המוניה׃
בגו קטילי חרבא יתרמון לחרבא יתמסרון לשיצאה יתהון וית
כל אתרגושתהון׃ ידברו לו אלי גבורים מתוך שאול את עזריו
ירדו שכבו הערלים חללי חרב׃ ימללון עמיה תקיפי גיבריא
מגו שאול עם סעדוהי נחתו שכיבו חייביא קטילי חרבא׃ שם
אשור וכל קהלה סביבותיו קברתיו כלם חללים הנפלים בחרב׃ תמן
אתור וכל משריתיה סחרנותהון קבריהון כלהון קטיליא דאתקטלו
בחרבא׃ אשר נתנו קברתיה בירכתי בור ויהי קהלה סביבות קברתה
כלם חללים נפלים בחרב אשר נתנו חתית בארץ חיים׃ דאתמסרו
לקבורא בסיפי גוב בית אבדנא והואה משריתהון סחרנותהון קבריהון
כלהון קטיליא דאתקטלו בחרבא דאתמסרו לתבר על דשליטו
בארעא דישראל׃ שם עילם וכל המונה סביבות קברתה כלם חללים
הנפלים בחרב אשר ירדו ערלים אל ארץ תחתיות אשר נתנו

שכיבה את ו וסימנה ותרין בבנות לוט כי ימלאו וישכב אוריה והורדה ומנן נהה על המון מצרים ועד

חתיתם בארץ חיים וישאו כלמתם את יורדי בור: תמן עילם וכל
אתרגושתה סחרנותהון קבריהון כלהון קטיליא דאתקטלו בחרבא
דאחתו חיביא לארעא ארעיתא דאתמסרו לתבר על דשליטו
בארעא דישראל וקבילו את כנעותהון עם נחתי גוב בית אבדנא:
ג בתוך חללים נתנו משכב לה בכל המונה סביבותיו קברתה כלם
כה ערלים חללי חרב כי נתן חתיתם בארץ חיים וישאו כלמתם את
יורדי בור בתוך חללים נתן: בגו קטיליא אתמנא בית משכבהון
להון בכל אתרגושתהון סחרנותהון קבריהון כלהון חיביא קטילי
חרבא דאתמסרו לתבר על דשליטו בארעא דישראל וקבילו את כנעותהון
ו עם נחתי גוב בית אבדנא בגו קטיליא אתמסרו: שם משך תבל וכל
המונה סביבותיו קברותיה כלם ערלים מחללי חרב כי נתנו חתיתם
בארץ חיים: תמן משך תובל וכל אתרגושתה סחרנותהון קבריהון
כלהון חיביא קטילי חרבא דאתמסרו לתבר על דשליטו בארעא
ז דישראל: ולא ישכבו את גבורים נפלים מערלים אשר ירדו שאול
בכלי מלחמתם ויתנו את חרבותם תחת ראשיהם ותהי עונתם על
עצמותם כי חתית גבורים בארץ חיים: ולא ישכבון עם גיבריא
דאתקטלו מחיביא דאחתו לשאול במני קרבהון ויהבו ית סיפיהון
תחות רישיהון והוו חוביהון על גרמיהון ארי אתמסרו לתבר גבריא
על דשליטו בארעא דישראל: ואתה בתוך ערלים תשבר ותשכב
את חללי חרב: ואת בגו חיביא תתבר ותשכוב עם קטילי חרבא:
ט שמה אדום מלכיה וכל נשיאיה אשר נתנו בגבורתם את חללי

קברתיה ב׳ וסימנ׳ ירכתי בור בתוך חללים נתנו משכב לה משך תבל קדמ׳ קברותיה כל׳ תנינ׳ קברתה

חרב המה את ערלים ישכבו ואת ירדי בור תמן אדום מלכהא וכל
רברבהא דאתמסרו בגיברותהון עם קטילי חרבא אנון עם חיביא
ישכבון ועם נחתי גוב בית אבדנא שמה נסיכי צפון כלם וכל
צדני אשר ירדו את חללים בחתיתם מגבורתם בושים וישכבו
ערלים את חללי חרב וישאו כלמתם את ירדי בור תמן רברבי
צפונא כלהון וכל צידונאי דאתחתו עם קטיליא באתכלותהון
מגיברותהון בהתין ושכיבו חיביא עם קטילי חרבא וקבילו
אתכלמותהון עם נחתי גוב בית אבדנא אותם יראה פרעה ונחם
על כל המונה חללי חרב פרעה וכל חילו נאם אדני יהוה יתהון יחזי
פרעה ויתנחם על כל אתרגושתיה קטילי חרבא פרעה וכל משריתיה
אמר יי אלהים כי נתתי את חתיתו בארץ חיים והשכב בתוך ערלים
את חללי חרב פרעה וכל המונה נאם אדני יהוה ארי אתמסרו לתבר
גיבריא על דשליטו בארעא דישראל ושכיבו בגו חיביא עם קטילי
חרבא פרעה וכל אתרגושתיה אמר יי אלהים ויהי
דבר יהוה אלי לאמר בן אדם דבר אל בני עמך ואמרת אלהם ארץ לג
כי אביא עליה חרב ולקחו עם הארץ איש אחד מקציהם ונתנו
אתו להם לצפה בר אדם מליל עם בני עמך ותימר להון ארעא ארי
איתי עלה דקטלין בחרבא ויתבחרון עמא דארעא גברא חד מביניהון
וימנון יתיה להון למזהרא וראה את החרב באה על הארץ ותקע
בשופר והזהיר את העם ויחזי ית דקטלין בחרבא דאתן על ארעא
ויתקע בשופרא ויזהר ית עמא ושמע השמע את קול השופר ולא

כחס ונחם ג וסימנה' אמנון פרעה זאת זאת האלהים אין וכל יש עיה בוגר ישכבו ג וסי' טרם את ערלים יחד על

כי נזהר ותבוא חרב ותקחהו דמו בראשו יהיה וישמע דישמע ית קל
שופרא ולא אזדהר ואתו קטולי חרבא ודברוהי חובת קטוליה
ברישיה תהי את קול השופר שמע ולא נזהר דמו בו יהיה והוא
נזהר נפשו מלט ית קל שופרא שמע ולא אזדהר חובת קטוליה
ביה תהי והוא אזדהר נפשיה שיזיב והצפה כי יראה את החרב
באה ולא תקע בשופר והעם לא נזהר ותבא חרב ותקח מהם נפש
הוא בעונו נלקח ודמו מיד הצפה אדרש ומזהרנא ארי יחזי ית קטלין
בחרבא דאתן ולא תקע בשופרא ועמא לא אזדהר ואתו קטולי
חרבא ודברו מנהון נפשא הוא בחוביה אדבר ודמיה מיד מזהרנא
אתבע ואתה בן אדם צפה נתתיך לבית ישראל
ושמעת מפי דבר והזהרת אתם ממני ואת בר אדם מליפא מניתך
לבית ישראל ותקביל ממימרי פתגם ותזהר יתהון מלמחטי קדמי
באמרי לרשע רשע מות תמות ולא דברת להזהיר רשע מדרכו
הוא רשע בעונו ימות ודמו מידך אבקש כד אמרית לרשיעא
רשיעא ממת תמות ולא מלילתא לאזהרא רשיעא מאורחיה
הוא רשיעא בחוביה ימות ודמיה מן ידך אתבע ואתה כי הזהרת
רשע מדרכו לשוב ממנה ולא שב מדרכו הוא בעונו ימות ואתה
את נפשך הצלת ואת ארי אזהרתא רשיעא מאורחיה למתב
מנה ולא תב מאורחיה הוא בחוביה ימות ואת ית נפשך שיזיבתא
ואתה בן אדם אמר אל בית ישראל כן
אמרתם לאמר כי פשעינו וחטאתינו עלינו ובם אנחנו נמקים ואיך

כ״ד אסס

ואתה בן אדם כ״ד וסי׳ סרבים ושלאה עבותים לבנה חוזה קץ עשה מלבהן האנה והבפל דרבים חרפתם התשעה קחתו שא על עד [illegible]

נחיה ואת בר אדם אימר לבית ישראל כין אמרתון למימר ארי חובנא
וחטאנא עלנא ומתיהבין ובהון אנחנא מתמסן ואיכדין נתקיים
אמר אלהם חי אני נאם אדני יהוה אם אחפץ במות הרשע כי אם
בשוב רשע מדרכו וחיה שובו שובו מדרכיכם הרעים ולמה
תמותו בית ישראל אימר להון קיים אנא אמר יי אלהים אם רעינא
במותיה דרשיעא אלהין כד יתוב רשיעא מאורחיה ויתקיים תובו
תובו מאורחתכון בישתא ולמא תמותון בית ישראל

ואתה בן אדם אמר אל בני עמך צדקת הצדיק
לא תצילנו ביום פשעו ורשעת הרשע לא יכשל בה ביום שובו ו
מרשעו וצדיק לא יוכל לחיות בה ביום חטאתו ואת בר אדם אימר
לבני עמך זכות זכאה לא תשיזבניה ביומא דחובתיה וחובת חייבא
לא יתקיל בה ביומא דיתוב מחובוהי וצדיקא לא יכול לאתקימא
בה ביומא דחובתיה באמרי לצדיק חיה יחיה והוא בטח על צדקתו
ועשה עול כל צדקתו לא תזכרנה ובעולו אשר עשה בו ימות תיו
בד אמרית לצדיקא מיחא ייחי והוא אתרחיץ על זכותיה ועבד ק
שקר כל זכותיה לא ידכרן ובשקריה דעבד ביה ימות ובאמרי ן
לרשע מות תמות ושב מחטאתו ועשה משפט וצדקה ובד אמרית
לרשיעא ממת תמות ויתוב מחובוהי ויעביד דין דקשוט וזכו כ״ף
חבל ישיב רשע גזלה ישלם בחקות החיים הלך לבלתי עשות ו
עול חיו יחיה לא ימות משכונא אתיב רשיעא גזילא שלים בגזירת כנ
חייא הליך בדיל דלא למעבד שקר מיחא ייחי לא ימות כל חטאתו תיו ק

תיו ד׳ כב׳ וו וסימנה׳ ואתה כי הזהרתו ויראה וישוב חבל ישיב רשע גזלה ישלם ופיב׳ שלאחריו ס״ם

אשר חטא לא תזכרנה לו משפט וצדקה עשה חיו יחיה׃ כל חובוהי
דחב לא ידכרון ליה דין דקשוט וזכו עבד מיחא ייחי׃ ואמרו בני
עמך לא יתכן דרך אדני והמה דרכם לא יתכן׃ ואמרין בני עמך לא
מפרשן לנא אורחת טובא דרבש ואנון אורחתהון דילהון לא תקנין׃
בשוב צדיק מצדקתו ועשה עול ומת בהם׃ כד יתוב זכאה מזכותיה
ויעביד שקר וימות בהון׃ ובשוב רשע מרשעתו ועשה משפט
וצדקה עליהם הוא יחיה׃ וכד יתוב רשיעא מחובוהי ויעביד דין
דקשוט וזכו עליהון הוא יתקים׃ ואמרתם לא יתכן דרך אדני איש
כדרכיו אשפוט אתכם בית ישראל׃ ואמרתון לא מפרשן לנא אורחת
טובא דרבש אנש כאורחתיה אתפרע מנכון בית ישראל׃

ויהי בשתי עשרה שנה בעשרי בחמשה לחדש
לגלותנו בא אלי הפליט מירושלם לאמר הכתה העיר׃ והוה בתרתא
עסרי שנין בעסיראה בחמשא לירחא לגלותנא אתא לותי
משיזבא מירושלם למימר אתרעת קרתא׃ ויד יהוה היתה אלי
בערב לפני בוא הפליט ויפתח את פי עד בוא אלי בבקר ויפתח
פי ולא נאלמתי עוד׃ ונבואה מן קדם יהוה הות עמי ברמשא קדם מיתי
משיזבא ופתח ית פומי עד דאתא לותי בצפרא ואתפתח פומי ולא
שתיקית עוד׃ ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ בן אדם
ישבי החרבות האלה על אדמת ישראל אמרים לאמר אחד היה
אברהם ויירש את הארץ ואנחנו רבים לנו נתנה הארץ למורשה׃ בר
אדם יתבי חרבתא האלין על ארעא דישראל אמרין למימר חד הוה

העשרי בעשרי ל̇ וחס וסימנ̇ בשנה דנלכדה פרעה מלך מצרים בחמשה לחדש לגלותנו לשכניהו

אברהם יחידאי בעלמא ויריתית ארעא ואנחנא סגיאין לנא
יהיבא ארעא למירתה׃ לכן אמר אלהם כה אמר ז חס בספ
אדני יהוה על הדם תאכלו ועיניכם תשאו אל גלוליכם ודם תשפכו׃ כה
והארץ תירשו׃ בכין אימר להון כדנן אמר יי אלהים על דם זכיאתון כן
אכלין ועיניכון אתון זקפין לפלחן טעותכון ודם זכי אתון אשדין
וארעא אתון מדמן למירתה׃ עמדתם על חרבכם עשיתן תועבה ה מדוע
ואיש את אשת רעהו טמאתם והארץ תירשו׃ אתעתדתון על
תקפכון עבדתון תועיבא וגבר ית אתת חבריה סאיבתון וארעא
אתון מדמן למירתה׃ כה תאמר אלהם כה אמר ז חס בספ
אדני יהוה חי אני אם לא אשר בחרבות בחרב יפלו ואשר על פני
השדה לחיה נתתיו לאכלו ואשר במצדות ובמערות בדבר ימותו׃ ה אין שריד
כדין תימר להון כדנן אמר יי אלהים קים אנא אם לא דבחרבתא
בחרבא יתקטלון ודעל אפי ברא לחיתא מסרתיה לשיציותיה
ודבמצדתא ובמערתא במותא ימותון׃ ונתתי את הארץ שממה
ומשמה ונשבת גאון עזה ושממו הרי ישראל מאין עובר׃ ואתין
ית ארעא לצדו ואשתממו ויבטל יקר תקפה ויצדון טורי ישראל
מבלי עדי׃ וידעו כי אני יהוה בתתי את הארץ שממה ומשמה
על כל תועבתם אשר עשו׃ וידעון ארי אנא יי כד אתין ית ארעא
לצדו ואשתממו על כל תועיבתהון דעבדו׃ ואתה
בן אדם בני עמך הנדברים בך אצל הקירות ובפתחי הבתים ודבר
חד את אחד איש את אחיו לאמר באו נא ושמעו מה הדבר היוצא כה

אחד אחד כה פה וסימנה׳ ויכלו קח נא אבימלך ויחלם ילדין שכם אחד מבנו ולא הרעתי אתו עשר

מאת יהוה ואת בר אדם בני עמך דרנן לך בסטר כתליא ובתרעי
בתיא וממללין חד עם חד גבר עם אחוהי למימר איתו כען ושמעו
מא פתגמא דנפיק מן קדם יי׳ ויבואו אליך כמבוא עם וישבו לפניך
עמי ושמעו את דבריך ואותם לא יעשו כי עגבים בפיהם המה
עשים אחרי בצעם לבם הלך וייתון לותך כמיתי גברין תלמידין
ויתבון קדמך עמי ושמעין ית פתגמך ויתהון לא יעבדון ארי
תולעבא בפמהון אנון עבדין בתר ממון אנסהון לבהון טעי והנך
להם כשיר עגבים יפה קול ומטב נגן ושמעו את דבריך ועשים
אינם אותם והא את להון כזמר אבובין דבסים קליה ומוטיב לנגנא
ושמעין ית פתגמך ולמעבדהון לית אנון צבן ובבאה הנה באה
וידעו כי נביא היה בתוכם ובמיתה הא אתיא וידעון דנביא הוה
ביניהון ויהי דבר יהוה אלי לאמר בן אדם הנבא
על רועי ישראל הנבא ואמרת אליהם לרעים כה אמר אדני יהוה
הוי רעי ישראל אשר היו רעים אותם הלא הצאן ירעו הרעים
בר אדם אתנבי על פרנסי ישר׳ אתנבי ותימר להון לפרנסיא כדנן
אמר יי׳ אלהים ווי על פרנסי ישר׳ דהוו מפרנסין נפשהון הלא לפרנסא
עמא אתמניאו פרנסיא את החלב תאכלו ואת הצמר תלבשו
הבריאה תזבחו הצאן לא תרעו ית טובא אתון אכלין ועמר נקי
אתון לבשין פטימיא אתון נכסין עמא לית אתון מפרנסין את
הנחלות לא חזקתם ואת החולה לא רפאתם ולנשברת לא חבשתם
ואת הנדחת לא השבתם ואת האבדת לא בקשתם ובחזקה רדיתם

יוס מחרב אחוס יתדו האיש והתכרנה ומי כמוך הרקים לא נעדר התהלכו וה׳ב׳ הנפש לוא אדני יהי עמ׳ דמלך השיב השיב

אתם ובפרך׃ ית כאביא לא תקיפתון ולמרעיא לא אסיתון ולתבירא מה
לא צמרתון וית דאטלטלו לא אתיבתון וית דאבדו לא בעיתון ובתקפא חס
אפלחתון בהון ובקשיו׃ ותפוצינה מבלי רעה ותהיינה לאכלה בסכ
לכל חית השדה ותפוצינה׃ ואתבדרו מבלי פרנס ואתמסרו לאשתיצאה צ ובפס
לכל מלכות עממיא ואטלטלו׃ ישגו צאני בכל ההרים ועל כל צ
גבעה רמה ועל כל פני הארץ נפצו צאני ואין דורש ואין מבקש׃ ואת כל ל עדה מג
טעו עמי בכל טוריא ועל כל רמא מנטלא ועל כל אפי ארעא
אתבדרו עמי ולית דתבע ולית דבעי׃ לכן רעים שמעו את דבר
יהוה׃ בכין פרנסיא קבילו ית פתגמא דיי׃ חי אני נאם אדני יהוה
אם לא יען היות צאני לבז ותהיינה צאני לאכלה לכל חית השדה צ
מאין רעה ולא דרשו רעי את צאני וירעו הרעים אתם ואת צאני וחס
לא רעו׃ קיים אנא אמר יי אלהים אם לא חלף דהוו עמי לביזא
ואתמסרו עמי לאשתיצאה לכל מלכות עממיא מבלי פרנס ולא
תבעו פרנסי ית עמי ופרניסו פרנסיא נפשהון וית עמי לא פרניסו׃
לכן הרעים שמעו דבר יהוה׃ בכין פרנסיא קבילו
פתגמא דיי׃ כה אמר אדני יהוה הנני אל הרעים ודרשתי את צאני
מידם והשבתים מרעות צאן ולא ירעו עוד הרעים אותם והצלתי
צאני מפיהם ולא תהיין להם לאכלה׃ כדנן אמר יי אלהים הא אנא שלח
רגזי על פרנסיא ואתבע ית עמי מידהון ואבטילנון מלפרנסא עמא
ולא יפרנסון עוד פרנסיא נפשהון ואשיזיב עמי מידהון ולא יתמסרון ב
בידהון לאשתיצאה׃ כי כה אמר אדני יהוה הנני אני

צ״ב

רעי ב׳ וחס ושימכה׃ ויאמר אבדם אל נא ולא דרשו רעי׳ הנני אני ב׳ ופימנה׃ ובקרתים ושפלתי צין שה

ודרשתי את צאני ובקרתים ארי כדנן אמר יי אלהים האנא מתגלי
ואתבעי ית עמי ואסערנון כבקרת רעה עדרו ביום היותו בתוך צאנו
נפרשות כן אבקר את צאני והצלתי אתהם מכל המקומות אשר
נפצו שם ביום ענן וערפל כמא דמבקר רעיא עדריה ביומא דהוי
בגו ענה ומפריש להון כין אבקר ית עמי ואשיזיב יתהון מכל
אתריא דאתבדרו לתמן ביום עננא ואמטתא והוצאתים מן העמים
וקבצתים מן הארצות והביאותים אל אדמתם ורעיתים אל הרי
ישראל באפיקים ובכל מושבי הארץ ואפיקנון מביני עממיא
ואכנישנון מן מדינתא ואעילנון לארעהון ואפרניסנון על טורי
ישראל בפציריא ובכל מותבי ארעא במרעה טוב ארעה אותם
ובהרי מרום ישראל יהיה נויהם שם תרבצנה בנוה טוב ומרעה
שמן תרענה אל הרי ישראל כפרנוס טב אפרניס יתהון ובטור
קדשא דישראל יהי בית משריהון תמן ישרון באתר דיאי ופרנוס
טב יתפרנסון על טורי ישראל אני ארעה צאני ואני ארביצם נאם
אדני יהוה אנא אפרניס עמי ואנא אשרינון לרחצן אמר יי אלהים
את האבדת אבקש ואת הנדחת אשיב ולנשברת אחבש ואת החולה
אחזק ואת השמנה ואת החזקה אשמיד ארענה במשפט ית
דאבדו אתבע וית דאטלטלו אתיב ולתביריא אצמוד ולמרעיא
אסובר וית חטאיא וית הילכנא אשיצי אפרניס עמי בדינא ואתנה
צאני כה אמר אדני יהוה הנני שפט בין שה לשה לאילים ולעתודים
ואתון עמי כדנן אמר יי אלהים האנא דאין בין גבר לגבר לחטאיא

ולחיכיא האמעט מכם המרעה הטוב תרעו ויתר מרעיכם תרמסו
ברגליכם ומשקע מים תשתו ואת הנותרים ברגליכם תרפשון׃
הזעיר לכון דפרנוס טבא אתון מתפרנסין ומותר פרנוסכון אכלין
פרנסיכון ומשתי מתקן אתון שתן וית מותרא שמשיכון שתלין׃
וצאני מרמס רגליכם תרעינה ומרפש רגליכם תשתינה ועמי מותר
מיכל שמשיכון אכלין ומותר משתי שמשיכון שתן׃
לכן כה אמר אדני יהוה אליהם הנני אני ושפטתי
בין שה בריה ובין שה רזה׃ בכין כדנן אמר יי אלהים להון הא אנא
מתגלי ואדון בין גבר עתיר ובין גבר מסכין׃ יען בצד ובכתף
תהדפו ובקרניכם תנגחו כל הנחלות עד אשר הפיצותם אותנה
אל החוצה׃ חלף דבסעד ובדרע דחקתון ובתקפכון תכרתון כל
מסכיא עד דבדרתון יתהון לביני מדינתא׃ והושעתי לצאני ולא
תהיינה עוד לבז ושפטתי בין שה לשה׃ ואפרוק לעמי ולא יתמסרון
עוד לביזא ואדון בין גבר לגבר׃ והקמתי עליהם רעה אחד ורעה
אתהן את עבדי דויד הוא ירעה אתם והוא יהיה להן לרעה׃ ואקים
עליהון פרנסא חד ויפרנס יתהון ית עבדי דויד הוא יפרנס יתהון
והוא יהי להון לפרנס׃ ואני יהוה אהיה להם לאלהים ועבדי דוד
נשיא בתוכם אני יהוה דברתי׃ ואנא יי אהוי להון לאלה ועבדי דויד
מלכא ביניהון אנא יי גזרית במימרי׃ וכרתי להם ברית שלום
והשבתי חיה רעה מן הארץ וישבו במדבר לבטח וישנו ביערים׃
ואגזר להון קים שלם ואבטיל חיתא בישתא מן ארעא ויתבון

ג בלוש׳ כת׳ שי׳ וסימנ׳ ברגליכם תרפשון ומרפש רגליכם ב משען חד נרפש מל׳ ותר׳

ט ג מנה׳ בשין וג׳ מבין ה׳ מל׳ וכל תרי עש׳ ודבר׳ ימים ועזר׳ כות׳

דויד ה׳ מל׳ וסימנ׳ והארכתי זקנה ולבנו והקמתי ויחזק כמגדל וכל תרי עש׳ ודבר׳ ימ׳ ועזר׳ כוכ׳

במדברא לרחצן ויתעתקון בחורשיא ונתתי אותם וסביבות גבעתי
ברכה והורדתי הגשם בעתו גשמי ברכה יהיו ואשרי יתהון וסחור
סחור לבית מקדשי ויהון מברכין ואחית להון מטר בכיר בעדניה
מטרין דברכן יהון ונתן עץ השדה את פריו והארץ תתן
יבולה והיו על אדמתם לבטח וידעו כי אני יהוה בשברי את מטות
עלם והצלתים מיד העבדים בהם ויתין אילן חקלא ית איביה
וארעא תתין ית עללתה ויהון על ארעהון לרחצן וידעון ארי אנא
יי כד אתבר ית ניר תקפהון ואשיזיבנון מיד דמפלחין בהון ולא
יהיו עוד בז לגוים וחית הארץ לא תאכלם וישבו לבטח ואין מחריד
ולא יהון עוד ביזא לעממיא ומלכות ארעא לא תשיצינון וישרון
לרחצן ולית דמניד והקמתי להם מטע לשם ולא יהיו עוד אספי
רעב בארץ ולא ישאו עוד כלמת הגוים ואקים להון נצבא לקימא
ולא יהון עוד מטלטלי כפנא בארעא ולא יקבלון עוד אתכנעות
עממיא וידעו כי אני יהוה אלהיהם אתם והמה עמי בית ישראל
נאם אדני יהוה וידעון ארי אנא יי אלההון מימרי בסעדהון ואנון
עמי בית ישראל אמר יי אלהים ואתן צאני צאן מרעיתי אדם אתם
אני אלהיכם נאם אדני יהוה ואתון עמי עם דאתקרי שמי עלוהי
בית ישראל אתון אנא אלהכון אמר יי אלהים
לה ויהי
דבר יהוה אלי לאמר בן אדם שים פניך על הר שעיר והנבא עליו
בר אדם קביל נבואה על טורא דסעיר ואתנבי עלוהי ואמרת לו
כה אמר אדני יהוה הנני אליך הר שעיר ונטיתי ידי עליך

חית הארץ ג בליש וסימנה ויעש אלהים ולכל חית ומוראכם ואת כל נפש בבו ונתתי פבר ונטשתיך ולא יהיו

ונתתיך שממה ומשמה׃ ותימר ליה כדנן אמר יי אלהים הא אנא שלח
רגזי עלך טורא דסעיר ואריס מחת גבורתי עלך ואתנינך לצדו
ואשתממו׃ עריך חרבה אשים ואתה שממה תהיה וידעת כי אני
יהוה׃ קרוך חרבא אשוי ואת לצדו תהי ותדע ארי אנא יי׃ יען
היות לך איבת עולם ותגר את בני ישראל על ידי חרב בעת אידם
בעת עון קץ׃ חלף דהוות לך דבבות עלם ותליבתא ית בני ישראל
על ידי קטולי חרבא בעדן תברהון בעדן תשלמת חוביהון כד
מטא קצהון׃ לכן חי אני נאם אדני יהוה כי לדם אעשך ודם ירדפך
אם לא דם שנאת ודם ירדפך׃ בכין קיים אנא אמר יי אלהים ארי
לקטול אעבדינך ודקטלין בחרבא ירדפונך אם לא סנאת דמא
סניתנון ואשדי דמא ירדפונך׃ ונתתי את הר שעיר לשממה ושממה
והכרתי ממנו עבר ושב׃ ואתין ית טורא דסעיר לצדו ואשתממו תס בקפ
ואשיצי מניה דעדי ודתאיב׃ ומלאתי את הריו חלליו גבעותיך
וגאותיך וכל אפיקיך חללי חרב יפלו בהם׃ ואמלי ית טורוהי
קטילוהי רמתוהי וחלוהי וכל פצידוהי קטילי חרבא יתרמון בהון׃
שממות עולם אתנך ועריך לא תישבנה וידעתם כי אני יהוה׃ צדות יה תשבנה
עלם אתנינך וקרוך לא יתיתבן ותדעון ארי אנא יי׃ יען אמרך את
שני הגוים ואת שתי הארצות לי תהיינה וירשנוה ויהוה שם היה׃
חלף דאמרת ית תרין עממין וית תרתין מדינן דילי יהויין ואירתנון כליות
וקדם יי גלין מחשבת לבא׃ לכן חי אני נאם אדני
יהוה ועשיתי כאפך וכקנאתך אשר עשיתה משנאתיך בם ונודעתי

בם כאשר אשפטך׃ בכין קיים אנא אמר ײ אלהים ואעביד כרגזך
וכחמתך דעבדתא מדסניתא להון ואתגליתי לאיטבא להון כד
אתפרע מנך׃ וידעת כי אני יהוה שמעתי את כל נאצותיך אשר
אמרת על הרי ישראל לאמר שממה לנו נתנו לאכלה׃ ותדע ארי
אנא ײ שמיע קדמי ית כל ארגזותך דאמרת על טורי ישראל
למימר צדיאת ארעהון לנא אתמסרו לאשתיצאה׃ ותגדילו עלי
בפיכם והעתרתם עלי דבריכם אני שמעתי׃ ואתרברבתון קדמי
במלי פומכון ואסגיתון קדמי פתגמיכון קדמי שמיען׃
כה אמר אדני יהוה כשמח כל הארץ שממה
אעשה לך׃ כדנן אמר ײ אלהים כמחדי כל ארעא צדו אעביד לך׃
כשמחתך לנחלת בית ישראל על אשר שממה כן אעשה לך
שממה תהיה הר שעיר וכל אדום כלה וידעו כי אני יהוה׃ כמא
חדיתא על אחסנת בית ישר׳ על דצדיאת ארעהון כין אעביד
לך צדו תהי טורא דסעיר וכל אדום כלה וידעון ארי אנא ײ׃
לו ואתה בן אדם הנבא אל הרי ישראל ואמרת
הרי ישראל שמעו דבר יהוה׃ ואת בר אדם אתנבי על טורי ישר׳
ותימר טורי ישר׳ קבילו פתגמא דײ׃ כה אמר אדני יהוה יען אמר
האויב עליכם האח ובמות עולם למורשה היתה לנו׃ כדנן אמר
ײ אלהים חלף דאמר סנאה עליכון חדוא ובמת עלם לירותא הות
לנא׃ לכן הנבא ואמרת כה אמר אדני יהוה יען ביען שמות ושאף
אתכם מסביב להיותכם מורשה לשארית הגוים ותעלו על

שמות ב מל׳ וכו׳ יען ביען התדורי דד׳ ימ׳ ג מלין באורכה ותברה וכינהון שנא נפתח וכו׳ ותעלו אל הלחמו וידרש יחזקיהו

שפת לשון ודבת עם: בכין אתנבי ותימר כדנן אמר יי אלהים חלף
דאתרברבו וחלף דחשיבו לאחרבא ולאצדאה יתכון מסחור סחור
למהויכון ירותא לשארא דעממיא ואתאמרתון על ספת לישן
ודנת עם: לכן הרי ישראל שמעו דבר אדני יהוה כה אמר אדני
יהוה להרים ולגבעות לאפיקים ולגאיות ולחרבות השממות
ולערים הנעזבות אשר היו לבז וללעג לשארית הגוים אשר
מסביב: בכין טורי ישראל קבילו פתגמא דיי אלהים כדנן אמר יי
אלהים לטוריא ולרמתא לפצידיא ולחליא ולחרבתא צדיתא ולקרויא
שביקתא דהואה לחיך וללעיב לשארא דעממיא מסחור סחורי
לכן כה אמר אדני יהוה אם לא באש קנאתי
דברתי על שארית הגוים ועל אדום כלא אשר נתנו את ארצי
להם למורשה בשמחת כל לבב בשאט נפש למען מגרשה לבז
בכין כדנן אמר יי אלהים אם לא באישת פורענותי גזרית במימרי
על שארא דעממיא ועל אדומאי כלהון דיהבו ית ארע בית
שכינתי להון לירותא בחדות כל לב בצפוח כל נפש בדיל לתרכותה
למבזה: לכן הנבא על אדמת ישראל ואמרת
להרים ולגבעות לאפיקים ולגאיות כה אמר אדני יהוה הנני
בקנאתי ובחמתי דברתי יען כלמת גוים נשאתם: בכין אתנבי על
ארעא דישראל ותימר לטוריא ולרמתא לפצידיא ולחליא כדנן
אמר יי אלהים האנא ברגזי ובחמתי גזרית במימרי חלף דאתכנעות
עממיא קבילתון: לכן כה אמר אדני יהוה אני נשאתי את ידי אם

לא הגוים אשר לכם מסביב המה כלמתם ישאו: בכין כדנן אמר
יי אלהים אנא קיימית במימרי אם לא עממיא דבזו יתכון מסחור
סחור אנון את כלמתהון יקבלון: ואתם הרי ישראל ענפכם תתנו
ופריכם תשאו לעמי ישראל כי קרבו לבוא: ואתון טורי ישראל
אעבכון תצלחון ופיריכון תטענון לעמי ישראל ארי קריב פורקני
למיתי: כי הנני אליכם ופניתי אליכם ונעבדתם ונזרעתם: ארי
הא אנא מתגלי עליכון ואתפני במימרי לאיטבא לכון ותתפלחון
ותזדרעון: והרביתי עליכם אדם כל בית ישראל כלה ונשבו
הערים והחרבות תבנינה: ואסגי עליכון אנשא כל בית ישראל
כלהון ויתיתבן קרויא וחרבתא יתבנין: והרביתי עליכם אדם
ובהמה ורבו ופרו והושבתי אתכם כקדמותיכם והטבתי
מראשתיכם וידעתם כי אני יהוה: ואסגי עליכון אנשא ובעירא
ויסגון ויפשון ואיתיב יתכון כד מלקדמין ואוטיב לכון כיד מן
אולא ותדעון ארי אנא יי: והולכתי עליכם אדם את עמי ישראל
וירשוך והיית להם לנחלה ולא תוסף עוד לשכלם: ואשרי
עליכון אנשא ית עמי ישראל ויחסנונך ותהי להון לאחסנא ולא
תוסיף עוד לתכלותהון: כה אמר אדני יהוה
יען אמרים לכם אכלת אדם אתי ומשכלת גויך היית: כדנן אמר
יי אלהים חלף דאמרין ליך מקטלת אנשא את ומתכלת עמיך
הוית: לכן אדם לא תאכלי עוד וגויך לא תכשלי עוד נאם אדני
יהוה: בכין אנשא לא תקטלין עוד ועמיך לא תתכלין עוד אמר

יי אלהים׃ ולא אשמיע אליך עוד כלמת הגוים וחרפת עמים לא
תשאי עוד וגויך לא תכשלי עוד נאם אדני יהוה׃ ולא אשמע
ליך עוד אתכלמות עממיא וחסודי עממיא לא תקבלין עוד ועמך
ועמיך לא תתכלין עוד אמר יי אלהים׃ ויהי
דבר יהוה אלי לאמר׃ בן אדם בית ישראל ישבים על אדמתם
ויטמאו אותה בדרכם ובעלילותם כטמאת הנדה היתה דרכם
לפני׃ בר אדם בית ישראל יתבין על ארעהון וסאיבו יתה כאור
באורחתהון ובעובדיהון כסואבת אתא טמאה הות אורחהון
קדמי׃ ואשפך חמתי עליהם על הדם אשר שפכו על הארץ
ובגלוליהם טמאוה׃ ושפכית חמתי עליהון על דם זכי דאשדו
על ארעא ובפלחן טעותהון סאבוהא׃ ואפיץ אתם בגוים ויזרו
בארצות כדרכם וכעלילותם שפטתים׃ ואגליתי יתהון לבני
עממיא ואתבדרו במדינתא כאורחתהון בישתא וכעובדיהון
מקלקליא אתפרעית מנהון׃ ויבוא אל הגוים אשר באו שם
ויחללו את שם קדשי באמר להם עם יהוה אלה ומארצו יצאו׃
ועלו לבני עממיא דאתגליאו לתמן על דאחילו ית שמא
דקדשי כד אמרין להון אם עמיה דיי אלין ואיכדין מארע בית
שכינתיה גלו׃ ואחמל על שם קדשי אשר חללהו בית ישראל
בגוים אשר באו שמה׃ וחסית על שמא דקדשי דאחלוהי בית
ישראל בני עממיא דאתגליאו לתמן׃ לכן אמר
לבית ישראל כה אמר אדני יהוה לא למענכם אני עשה בית

ובגויך ל
ל
ל ומל
ל
ג ל ה
וחס
וחד
באמר
יהושע
ל
וחס
וחד
ויחללוה ז
וכג בו
כן פס
ונקדתין בספ

באמר ג חס וסימנהון הקהל לי. עם יי אלה. אלי כל היום יחד כג ו׳ בנג ו׳ בבנס שמה ז׳ פ פב ב וסי מקץ

ישראל כי אם לשם קדשי אשר חללתם בגוים אשר באתם
שם· בכין אימר לבית ישראל כדנן אמר יי אלהים לא בדילכון אנא
עביד בית ישראל אלהין לשמא דקדשי דאחילתון ביני עממיא
דאתגליתון לתמן· וקדשתי את שמי הגדול המחלל בגוים
אשר חללתם בתוכם וידעו הגוים כי אני יהוה נאם אדני יהוה
בהקדשי בכם לעיניהם· ואקדיש ית שמי רבא דאתחל ביני
עממיא דאחילתון ביניהון וידעון עממיא ארי אנא יי אמר יי
אלהים כד אתקדש בכון לעיניהון· ולקחתי אתכם מן הגוים
וקבצתי אתכם מכל הארצות והבאתי אתכם אל אדמתכם·
ואקריב יתכון מביני עממיא ואכניש יתכון מן מדינתא ואעיל
יתכון לארעכון· וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם מכל
טמאותיכם ומכל גלוליכם אטהר אתכם· ואשבוק לחוביכון כמא
דמדכן במיא דיותא ובקטם תורתא דחטתא ואתדכון מכל
סואבתכון ומכל טעותכון אדכי יתכון· ונתתי לכם לב חדש ורוח
חדשה אתן בקרבכם והסרתי את לב האבן מבשרכם ונתתי לכם
לב בשר· ואתין לכון לב דחול ורוח דחלא אתין במעיכון ואתבר
לבא דרשעא דהוא תקיף כאבנא מבסרכון ואתין לכון לב דחול
קדמי למעבד רעותי· ואת רוחי אתן בקרבכם ועשיתי את אשר
בחקי תלכו ומשפטי תשמרו ועשיתם· וית רוח קדשי אתין
במעיכון ואעביד ית דבקימי תהלכון וית דיני תטרון ותעבדון·
וישבתם בארץ אשר נתתי לאבתיכם והייתם לי לעם ואנכי אהיה

ל׳ וחס
ג׳ במל׳ וחד חס
ב׳ ומל׳
דין ונשל׳
ב׳ חס׳ בכף

יעאו ח׳ וסימנה· השער שאו לאם לשלום ב׳ בו שמעו וידברו מהאש ומארצו· לאבתיכם ב׳ חס׳ בפ׳ וס׳ וישבתם

לכם לאלהים׃ ותתבון בארעא דיהבית לאבהתכון ותהון קדמי
לעם ואנא אהוי לכון לאלה׃ והושעתי אתכם מכל טמאותיכם וקראתי
אל הדגן והרביתי אתו ולא אתן עליכם רעב׃ ואפרוק יתכון מכל
סואבתכון ואקריב ית עבורא ואסגי יתיה ולא אתין עליכון כפנא׃
והרביתי את פרי העץ ותנובת השדה למען אשר לא תקחו עוד
חרפת רעב בגוים׃ ואסגי ית פירי אילנא ועללת חקלא בדיל דלא
תקבלון עוד חסודי כפנא בני עממיא׃ וזכרתם את דרכיכם הרעים
ומעלליכם אשר לא טובים ונקטתם בפניכם על עונתיכם ועל
תועבותיכם׃ ותדכרון ית אורחתכון בישתא ועובדיכון דלא תקנין
ותדנקון ותהון חזן על חוביכון ועל תועיבתכון׃ לא למענכם אני
עשה נאם אדני יהוה יודע לכם בושו והכלמו מדרכיכם בית ישראל׃
לא בדילכון אנא עביד אמר יי אלהים יתידע לכון בהיתו ואתכנעו
מאורחתכון בית ישראל׃ כה אמר אדני יהוה ביום
טהרי אתכם מכל עונותיכם והושבתי את הערים ונבנו החרבות׃
כדנן אמר יי אלהים ביומא דאדכי יתכון מכל חוביכון ואיתיב ית
קרויא ויתבנין חרבתא׃ והארץ הנשמה תעבד תחת אשר היתה
שממה לעיני כל עובר׃ וארעא דהות צדיא תתפלח חלף דהות צדו
לעיני כל דעדי׃ ואמרו הארץ הלזו הנשמה היתה כגן עדן והערים
החרבות והנשמות והנהרסות בצורות ישבו׃ ויימרון ארעא דכין
דישראל דהות צדיא תבת למהוי כגנתא דעדן וקרויא חרבתא וצדיתא
ומפגרתא כריכין תקיפין יתיבו׃ וידעו הגוים אשר ישארו סביבותיכם

והארץ ת׳ ריש׳ פס׳ וסימנה׳ תהו והעזב תמכר אשר אתם הגבלי הנשמה חנפה תענה יבושו ג׳ מל׳ וסי׳ והכלמו נכלמו

כי אני יהוה בניתי הנהרסות נטעתי הנשמה אני יהוה דברתי ועשיתי
וידעון עממיא דישתארון סחרניכון ארי אנא יי בניתי מפגרתא
קיימית צדיתא אנא יי גזרית במימרי ואקיים׃ כה
אמר אדני יהוה עוד זאת אדרש לבית ישראל לעשות להם ארבה
אותם כצאן אדם׃ כדנן אמר יי אלהים עוד דא אשתאיל במימרי לבית
ישראל למעבד להון אסגינון כאנשא ואצלחנון כבעירא׃ כצאן
קדשים כצאן ירושלם במועדיה כן תהיינה הערים החרבות
מלאות צאן אדם וידעו כי אני יהוה׃ כעמא קדישא כעמא דמדכן
ואתן לירושלם בזמן מועדי פסחיא כין יהוין קרויא ארעא דישראל
דהואה חרבן מליין אנשא עמא בית ישראל וידעון ארי אנא יי׃

היתה עלי יד יהוה ויוצאני ברוח יהוה ויניחני בתוך
הבקעה והיא מלאה עצמות׃ שרת עלי רוח נבואה מן קדם יי ואפקני
ברוח נבואה דשרת עלי מן קדם יי ואשראני בגו בקעתא והיא מליא
גרמי אנשא׃ והעבירני עליהם סביב סביב והנה רבות מאד על
פני הבקעה והנה יבשות מאד׃ ואעברני עליהון סחור סחור והא
סגיאין לחדא על אפי בקעתא והא יבישין לחדא׃ ויאמר אלי בן
אדם התחיינה העצמות האלה ואמר אדני יהוה אתה ידעת׃ ואמר
לי בר אדם היחון גרמיא האלין ואמרית יי אלהים את גלי קדמך׃
ויאמר אלי הנבא על העצמות האלה ואמרת אלהם העצמות
היבשות שמעו דבר יהוה׃ ואמר לי אתנבי על גרמיא האלין ותימר
להון גרמיא יבישיא קבילו פתגמא דיי׃ כה אמר אדני יהוה לעצמות

סביב סביב ב׳ וסימנה׳ מתקה והעבירני והנה חומה עד מגדל דוד בתר׳ ... קיר והלשכות והקמים במ׳ קדמ׳ דכהון

האלה הנה אני מביא בכם רוח וחייתם׃ כדנן אמר יי אלהים לגרמיא
האלין הא אנא מעיל בכון רוחא ותיחון׃ ונתתי עליכם גידים
והעלתי עליכם בשר וקרמתי עליכם עור ונתתי בכם רוח
וחייתם וידעתם כי אני יהוה׃ ואתין עליכון גידין ואסיק עליכון
בסרא ואקרום עליכון משכא ואתין בכון רוחא ותיחון ותדעון
ארי אנא יי׃ ונבאתי כאשר צויתי ויהי קול כהנבאי והנה רעש
ותקרבו עצמות עצם אל עצמו׃ ואתנביתי כמא דאתפקדית
והוה קל כד אתנביתי והוה זיעא וקריבו גרמיא גרמא לות חבריה׃
וראיתי והנה עליהם גדים ובשר עלה ויקרם עליהם עור מלמעלה
ורוח אין בהם׃ וחזית והא עליהון גידין ובסרא סליק וקרם עליהון
משכא מלעילא ורוחא לית בהון׃ ויאמר אלי הנבא אל הרוח
הנבא בן אדם ואמרת אל הרוח כה אמר אדני יהוה מארבע רוחות
באי הרוח ופחי בהרוגים האלה ויחיו׃ ואמר לי אתנבי על רוחא
אתנבי בר אדם ותימר לרוחא כדנן אמר יי אלהים מארבע רוחיא
איתא רוחא ועול בקטיליא האלין וייחון׃ והנבאתי כאשר צוני
ותבוא בהם הרוח ויחיו ויעמדו על רגליהם חיל גדול מאד מאד׃
ואתנביתי כמא דפקדני ועלת בהון רוחא וחיו וקמו על רגליהון
משרין סגיאן לחדא לחדא׃ ויאמר אלי בן אדם העצמות האלה
כל בית ישראל המה הנה אמרים יבשו עצמותינו ואבדה תקותנו
נגזרנו לנו׃ ואמר לי בר אדם גרמיא האלין כל בית ישראל אנון
האנון אמרין יבישו גרמנא פסק סבורנא אבדנא לנא׃

ובשר ח̇ וסימנ׳ ובשר מבשרי ובשר בשדה טרפה כי יהיה בו שחין והערבים מביאים בבו ערב

לכן הנבא ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה
ד' מל' הנה אני פותח את קברותיכם והעליתי אתכם מקברותיכם עמי
והבאתי אתכם אל אדמת ישראל: בכין אתנבי ותימר להון
כדנן אמר יי אלהים הא אנא פתח ית קבריכון ואסיק יתכון מקבריכון
עמי ואעיל יתכון לארעא דישראל: וידעתם כי אני יהוה בפתחי
ד' מל' בליש' את קברותיכם ובהעלותי אתכם מקברותיכם עמי: ותדעון ארי
אנא יי כד אפתח ית קבריכון וכד אסיק יתכון מגו קבריכון עמי:
ונתתי רוחי בכם וחייתם והנחתי אתכם על אדמתכם וידעתם
ד' בסיפ' כי אני יהוה דברתי ועשיתי נאם יהוה: ואתין רוחי בכון ותיחון
ואשרי יתכון על ארעכון ותדעון ארי אנא יי גזרית במימרי
ואקיים אמר יי: ויהי דבר יהוה אלי לאמר:
ואתה בן אדם קח לך עץ אחד וכתב עליו ליהודה ולבני ישראל
חברו ק' ולקח עץ אחד וכתוב עליו ליוסף עץ אפרים וכל בית ישראל
חברו ק' חבריו: ואת בר אדם סב לך לוחא חד וכתוב עלוהי שבטא דיהודה
ובני ישראל אחיהון וסב לוחא חד וכתוב עלוהי שבטא דיוסף
דהוא שבטא דאפרים וכל בית ישראל אחיהון: וקרב אתם אחד
אל אחד לך לעץ אחד והיו לאחדים בידך: וקריב יתהון חד לות
חד לך ללוחא חד ויהון לחד בידך: וכאשר יאמרו אליך בני עמך
לאמר הלוא תגיד לנו מה אלה לך: וכד יימרון לך בני עמך למימר
הלא תחוי לנא מא אלין לך: דבר אליהם כה אמר אדני יהוה הנה
אני לקח את עץ יוסף אשר ביד אפרים ושבטי ישראל חבריו

קברותיכם ד' מל' בליש' וסימנה' לכן הנבא ואמרת אליהם וידעתם כי אני תרין בכל מל' מבה'

ונתתי אותם עליו את עץ יהודה ועשיתם לעץ אחד והיו אחד
בידי ואתנבי להון כדנן אמר יי אלהים הא אנא מקריב ית שבטא
דיוסף דהוא שבטא דאפרים ושבטי ישראל אחיהון ואחבר
יתהון עלוהי ית שבטא דיהודה ואעבידנון לעמא חד ויהון חד
קדמי והיו העצים אשר תכתב עליהם בידך לעיניהם ויהון
לוחיא דתכתוב עליהון בידך לעיניהון ודבר אליהם כה אמר
אדני יהוה הנה אני לקח את בני ישראל מבין הגוים אשר הלכו
שם וקבצתי אותם מסביב והבאתי אותם אל אדמתם ואתנבי
להון כדנן אמר יי אלהים הא אנא מקריב ית בני ישראל מביני עממיא
דאתגליאו לתמן ואכניש יתהון מסחור סחור ואעיל יתהון
לארעהון ועשיתי אותם לגוי אחד בארץ בהרי ישראל ומלך
אחד יהיה לכלם למלך ולא יהיה עוד לשני גוים ולא יחצו עוד
לשתי ממלכות עוד ואעביד יתהון לעמא חד בארעא בטור קודשא
דישראל ומלכא חד יהי לכלהון למהוי מלכא ולא יהון עוד לתרין
עממין ולא יתפלגון עוד לתרתין מלכון עוד ולא יטמאו עוד
בגלוליהם ובשקוציהם ובכל פשעיהם והושעתי אתם מכל
מושבתיהם אשר חטאו בהם וטהרתי אתם והיו לי לעם ואני אהיה
להם לאלהים ולא יסתאבון עוד בטעותהון ובשקוציהון ובכל
מרדיהון ואפרוק יתהון מכל מותבניהון דחבו בהון ואדכי יתהון
ויהון קדמי לעם ואנא אהוי להון לאלהא ועבדי דוד מלך עליהם
ורועה אחד יהיה לכלם ובמשפטי ילכו וחקותי ישמרו ועשו אותם

למלך כ״ט רפי וסימנה׳ אמרי ויאמרו ויעש למלך מקדה ב׳ בו וגם אותם וימליכו את אבימלך נחמני
היתם ומבקשים הכינו וחב׳ בו והשהנית נלכדה לשני גוים מנחה והיה לי להשתחוה וחב׳ ויבחר ע׳ וישב שלמה דמשק מעשי משפטין

ועבדי דוד מלכא עליהון ופרנסא חד יהי לכלהון ובדיני יהכון
וקימי יטרון ויעבדון יתהון׃ וישבו על הארץ אשר נתתי לעבדי
ליעקב אשר ישבו בה אבותיכם וישבו עליה המה ובניהם ובני
בניהם עד עולם ודוד עבדי נשיא להם לעולם׃ ויתבון על ארעא
דיהבית לעבדי ליעקב דיתיבו בה אבהתכון ויתבון עלה אנון
ובניהון ובני בניהון עד עלמא ודוד עבדי מלכא להון לעלם׃
בריתי אותם אותך ד׳ וכרתי להם ברית שלום ברית עולם יהיה אותם ונתתים והרביתי
אותם ונתתי את מקדשי בתוכם לעולם׃ ואגזר להון קים שלם
קים עלם יהי עמהון ואבריכנון ואסגי יתהון ואתין ית מקדשי
ג ביניהון לעלם׃ והיה משכני עליהם והייתי להם לאלהים והמה
יהיו לי לעם׃ ואשרי שכינתי ביניהון ואהוי להון לאלה ואנון
יהון קדמי לעם׃ וידעו הגוים כי אני יהוה מקדש את ישראל
בהיות מקדשי בתוכם לעולם׃ וידעון עממיא ארי אנא יי
מקדיש ית ישראל במהוי מקדשי ביניהון לעלם׃
לח ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ בן אדם שים פניך אל גוג
וחד על גוג ארץ המגוג נשיא ראש משך ותבל והנבא עליו׃ בר אדם קביל
נבואה על גוג ארע מגוג רב ריש משך ותובל ואתנבי עלוהי׃
ואמרת כה אמר אדני יהוה הנני אליך גוג נשיא ראש משך
ותבל׃ ותימר כדנן אמר יי אלהים הא אנא שלח רגזי עלך גוג רב
ריש משך ותובל׃ ושובבתיך ונתתי חחים בלחייך והוצאתי
אותך ואת כל חילך סוסים ופרשים לבשי מכלול כלם קהל רב

בריתי אותם אותך ד׳ נסי ואבוא וזכרתי וכרתי להם ואני זאת ׳ משכני ג׳ וסי בטמאם ונתתי מש׳ והיה מש׳

רב צנה ומגן תפשי חרבות כלם׃ ואתכלינך ואתין שיריין
בלסתך ואפיק יתך וית כל משריתך סוסון ופרשין לבשי גמר
כלהון משריין סגיאין דמזינין בעגילין ותריסין אחדי סיפין
כלהון׃ פרס כוש ופוט אתם כלם מגן וכובע׃ פרסאי כושאי ופוטאי
עמהון כלהון מזינין בעגילין וקולסין׃ גמר וכל אגפיה בית
תוגרמה ירכתי צפון ואת כל אגפיו עמים רבים אתך׃ גמר וכל
משריתהא מדינת גרממיא סיפי צפונא וית כל משריתהון
עממין סגיאין דעמך׃ הכן והכן לך אתה וכל קהלך הנקהלים
עליך והיית להם למשמר׃ אזדרז ואתקן לך את וכל משריתך
דאתכנישו עלך ותהי להון למטרא׃ מימים רבים תפקד באחרית
השנים תבוא אל ארץ משובבת מחרב מקבצת מעמים רבים
על הרי ישראל אשר היו לחרבה תמיד והיא מעמים הוצאה
וישבו לבטח כלם׃ מיומין סגיאין תמני משריתך בסוף שניא
תהך על ארעא דתבו עמה מקטולי חרבא דאתכנשו מעממין
סגיאין על טורי ארעא דישראל דהוו לחרבא תדירא ואנון מביני
עממיא אתגליאו ויתיבו לרחצן כלהון׃ ועלית כשאה תבוא
כענן לכסות הארץ תהיה אתה וכל אגפיך ועמים רבים אותך׃
ותסק כאתרגושא תיתי כעננא דסליק לחפיא ארעא תהי את וכל
משריתך ועממין סגיאין דעמך׃ כה אמר אדני
יהוה והיה ביום ההוא יעלו דברים על לבבך וחשבת מחשבת
רעה׃ כדנן אמר יוי אלהים ויהי בעדנא ההוא יסקון הרהורין על

הכון ב׳ חד חס׳ וחד מל׳ וסימנה׳ הכון והכן לך לקראת אלהיך ישראל ׳ קדמאה חס׳ ובתרא מל׳

לבך ותחשב מחשבת רעה׃ ואמרת אעלה על ארץ פרזות
אבוא השקטים ישבי לבטח כלם ישבים באין חומה ובריח
ודלתים אין להם׃ ותימר אסק על ארעא דיתבא קרוי פציחא
אהך על עמא דשקטין ושרן לרוחצן כלהון יתבין בלא
שורא ועברין ודשין לית להון׃ לשלל שלל ולבז בז להשיב
ידך על חרבות נושבות ואל עם מאסף מגוים עשה מקנה
וקנין ישבי על טבור הארץ׃ למבז ביזא ולמעדי עדאה
לכנשא משריתך על חרבתא דאתיתבא ועל עמא דאתכנשו
מביני עממיא אצלחו בנכסין וקנין יתבין על תקפא דארעא׃
שבא ודדן וסחרי תרשיש וכל כפיריה יאמרו לך הלשלל
שלל אתה בא הלבז בז הקהלת קהלך לשאת כסף וזהב לקחת
מקנה וקנין לשלל שלל גדול׃ שבא ודדן ותגרי ימא וכל
מלכהא יימרון לך הלמבז ביזא את אתי הלמעדי עדאה כנשתא
משריתך למסב כסף ודהב למשבי נכסין וקנין למעדי עדי
סגי׃ לכן הנבא בן אדם ואמרת לגוג כה אמר
אדני יהוה הלוא ביום ההוא בשבת עמי ישראל לבטח תדע׃
בכין אתנבי בר אדם ותימר לגוג כדנן אמר יוי אלהים הלא
בעדנא ההוא כד יתבון עמי בית ישראל לרוחצן תדע פורענות
גבורתי׃ ובאת ממקומך מירכתי צפון אתה ועמים רבים אתך
רכבי סוסים כלם קהל גדול וחיל רב׃ ותיתי מאתרך מסייפי
צפונא את ועממין סגיאין דעמך רכבי סוסון כלהון משרין

ט ג בלש׳ ומל׳
מפיק אלף בית
ב הארץ
ב בגע׳ וחס
ב ישראל

על ארץ ט וסימנה׃ מכורתכיה שלבך פרזות להמטיר על ארץ ידיך עדות ליהוסף הודו על ארץ במלאה אבונה

סגיאן ועם סגי׃ ועלית על עמי ישראל כענן לכסות הארץ באחרית
הימים תהיה והבאותיך על ארצי למען דעת הגוים אתי בהקדשי
בך לעיניהם גוג׃ ותסק על עמי ישר׳ כעננא דסליק לחפאה ארעא
בסוף יומיא תהי ואיתינך על ארע בית שכינתי בדיל דידעון
עממיא פורענות גבורתי כד אתקדש בך ויהון חזן כפורענותך
גוג׃ כה אמר אדני יהוה האתה הוא אשר דברתי
בימים קדמונים ביד עבדי נביאי ישראל הנבאים בימים ההם
שנים להביא אותך עליהם׃ כדנן אמר יי אלהים האת הוא דמלילית
ביומי קדם ביד עבדי נביי ישר׳ דאתנביאו ביומיא האנון מלקדמת
דנא שנין סגיאן לאיתאה יתך עליהון׃ והיה ביום
ההוא ביום בוא גוג על אדמת נאם אדני יהוה תעלה חמתי באפי׃ ישראל
ויהי בעדנא ההוא ביום מיתי גוג על ארעא דישר׳ אמר יי אלהים
ידלק רגזי וחמתי׃ ובקנאתי באש עברתי דברתי אם לא ביום
ההוא יהיה רעש גדול על אדמת ישראל׃ ובאתגלאה פורענותי
במרדקן אישת רגזי גזרית במימרי אם לא ביומא ההוא יהי זיע
סגי על ארעא דישר׳׃ ורעשו מפני דגי הים ועוף השמים וחית
השדה וכל הרמש הרמש על האדמה וכל האדם אשר על פני
האדמה ונהרסו ההרים ונפלו המדרגות וכל חומה לארץ תפול׃
ויזועון מן קדמי נוני ימא ועופא דשמיא וחית ברא וכל רחשא
דרחיש על ארעא וכל אנשא דעל אפי ארעא ויתפגרון טוריא
ויתרלשון מגדליא וכל שור רם לארעא יתרמי׃ וקראתי עליו

לכל הרי חרב נאם אדני יהוה חרב איש באחיו תהיה׃ ואזמנינה
למפל בחרבא על טורי ישראל אמר יי אלהים חרב גבר באחוהי תהי׃
ונשפטתי אתו בדבר ובדם וגשם שוטף ואבני אלגביש אש וגפרית
אמטיר עליו ועל אגפיו ועל עמים רבים אשר אתו׃ ואתפרע מנה
במותא ובקטלא ומטר מגבר ואבני אלגביש אישתא וגופריתא
אמטר עלוהי ועל משריתיהון ועל עממין סגיאין דעמיה׃ והתגדלתי
והתקדשתי ונודעתי לעיני גוים רבים וידעו כי אני יהוה׃ ואתרבי
ואתקדיש ואגלי גבורתי לעיני עממין סגיאין וידעון ארי אנא יי׃
ואתה בן אדם הנבא על גוג ואמרת כה אמר
לט אדני יהוה הנני אליך גוג נשיא ראש משך ותבל׃ ואת בר אדם
אתנבי על גוג ותימר כדנן אמר יי אלהים האנא שלח רגזי עלך
גוג רב ריש משך ותובל׃ ושבבתיך וששאתיך והעליתיך מירכתי
צפון והבאותך על הרי ישראל׃ ואתלבינך ואטעינך ואסקינך
מסייפי צפונא ואיתינך על טורי ישראל׃ והכיתי קשתך מיד שמאלך
וחציך מיד ימינך אפיל׃ וארמי קשתך מיד סמלך וגירך מיד ימינך
אמגר׃ על הרי ישראל תפול אתה וכל אגפיך ועמים אשר אתך
לעיט צפור כל כנף וחית השדה נתתיך לאכלה׃ על טורי ארעא
דישראל תתרמי נבילתך את וכל משריתך ועממין דעמך לעופא
צפר כל דפרח וחית ברא מסרתך לאשתיצאה׃ על פני השדה תפול
כי אני דברתי נאם אדני יהוה׃ על אפי ברא תתרמי נבילתך ארי אנא
גזרית במימרי אמר יי אלהים׃ ושלחתי אש במגוג וביושבי האיים

כת׳
והביאותיך ב׳ משנ׳ וסימנ׳ על ארצי למען דעת על הרי ישראל קדמ׳ והבאותיך כת׳ תנינ׳ והבאותך

לבטח וידעו כי אני יהוה ואשלח אישתא במגוג וביתבי נגוותא
דשרין לרחצן וידעון ארי אנא יי ואת שם קדשי אודיע בתוך עמי
ישראל ולא אחל את שם קדשי עוד וידעו הגוים כי אני יהוה קדוש
בישראל וית שמא דקודשי אגלי בגו עמי ישראל ולא אחיל ית
שמא דקודשי עוד וידעון עממיא ארי אנא יי קדישא אשריתי
שכינתי בישראל הנה באה ונהיתה נאם אדני יהוה הוא היום אשר
דברתי הא אתיא ותתקים אמר יי אלהים הוא יומא דגזרית במימרי
ויצאו ישבי ערי ישראל ובערו והשיקו בנשק ומגן וצנה בקשת
ובחצים ובמקל יד וברמח ובערו בהם אש שבע שנים ויפקון יתבי
קרויא דישראל ויהון שגרין ומסקין במני זינא בעגילין
ותריסין בקשתן ובגירין ובאעי מורנין ורמחין וידלקון בהון
נורא שבע שנין ולא ישאו עצים מן השדה ולא יחטבו מן היערים
כי בנשק יבערו אש ושללו את שלליהם ובזזו את בזזיהם נאם
אדני יהוה ולא יסבון אעין מן חקלא ולא יקצון מן חורשיא ארי במני
זינא ידלקון נורא ויבזון ית בזזיהון ויעדון ית עדיהון אמר יי
אלהים והיה ביום ההוא אתן לגוג מקום שם
קבר בישראל גיא העברים קדמת הים וחסמת היא את העברים
וקברו שם את גוג ואת כל המונה וקראו גיא המון גוג ויהי בעדנא
ההוא אתין לגוג אתר כשר לבית קבורא בישראל בחלת מגזתא מדנח
ימא דגניסר וסמכא היא לתרין טוריא ויקברון תמן ית גוג וית כל
אתרגושתיה ויקרון חלת אתרגושת גוג וקברום בית ישראל למען

המונה דכת׳ המונה וסי׳ מגה׳ אל מי דמית חותם יראה פרעה ונהי׳ אתהתליה וחסמת היא את

טהר את הארץ שבעה חדשים׃ ויקברונון בית ישראל בדיל לדכאה
ית ארעא שבעה ירחין׃ וקברו כל עם הארץ והיה להם לשם יום
הכבדי נאם אדני יהוה׃ ויקברון כל עמא דארעא ויהי להון לשום
יום אתיקרותי אמר יי אלהים׃ ואנשי תמיד יבדילו עברים בארץ
מקברים את העברים את הנותרים על פני הארץ לטהרה מקצה
שבעה חדשים יחקרו׃ וגברין ימנון תדירא למהוי עדן בארעא
מקברין עם דעדן ית דאשתארו על אפי ארעא לדכיותה מסוף
שבעה ירחין ישרון למבדק׃ ועברו העברים בארץ וראה עצם
אדם ובנה אצלו ציון עד קברו אתו המקברים אל גיא המון גוג׃
ועדי אורחא דעדן בארעא ואם יחזי גרמא דאנשא ויבני לותיה
צואה עד דיקברון יתיה דמקברין בחלת אתרגושת גוג׃ וגם שם
עיר המונה וטהרו את הארץ׃ ואף לתמן יתרמון קטילי רומי קרתא
דסגיאן אתרגושתהא וידכון ית ארעא׃ ואתה
בן אדם כה אמר אדני יהוה אמר לצפור כל כנף ולכל חית השדה
הקבצו ובאו האספו מסביב על זבחי אשר אני זבח לכם זבח גדול
על הרי ישראל ואכלתם בשר ושתיתם דם׃ ואת בר אדם כדנן אמר
יי אלהים אימר לעופא צפר כל דפרח ולכל חית ברא אתכנשו ואיתו
אתקרבו מסחור סחור על קטילי דאנא קטיל לכון קטול סגי על
טורי ישראל ותיכלון בסרא ותשתון דמא׃ בשר גבורים תאכלו ודם
נשיאי הארץ תשתו אילים כרים ועתודים פרים מריאי בשן
כלם׃ בסר גיברין תיכלון ודם רברבי ארעא תשתון מלכין שלטונין

שם ו וסימנה אברם אברהם בכרא נטר קרתא דבריה ואנשי ד ריש פס וכי קדש קדש בבל תמיד ועתודים

וטורנין גיברין עתירי נכסיא כלהון ׃ ואכלתם חלב לשבעה ושתיתם
דם לשכרון מזבחי אשר זבחתי לכם ׃ ותיכלון תרבא למסבע
ותשתון דמא לרויו מבסר קטילין דאנא קטיל לכון ׃ ושבעתם
על שלחני סוס ורכב גבור וכל איש מלחמה נאם אדני יהוה ׃ ותסבעון
על טורי עממי בסר סוסון ורתכין גיברין וכל גברי עבדי קרבא
אמר יי אלהים ׃ ונתתי את כבודי בגוים וראו כל הגוים את משפטי
אשר עשיתי ואת ידי אשר שמתי בהם ׃ ואתין ית יקרי בעממיא
ויחזון כל עממיא ית פורענותי דעבדית וית גבורתי דשויתי בהון ׃
וידעו בית ישראל כי אני יהוה אלהיהם מן היום ההוא והלאה ׃ וידעון
בית ישראל ארי אנא יי אלההון מן יומא ההוא ולהלאה ׃ וידעו הגוים
כי בעונם גלו בית ישראל על אשר מעלו בי ואסתר פני מהם
ואתנם ביד צריהם ויפלו בחרב כלם ׃ וידעון עממיא ארי בחוביהון
גלו בית ישרא׳ על דשקרו במימרי וסליקית שכינתי מנהון
ומסרתינון ביד סנאיהון ואתקטלו בחרבא כלהון ׃ כטמאתם
וכפשעיהם עשיתי אתם ואסתר פני מהם ׃ כסואבתהון וכמרדיהון
אתפרעית מנהון וסליקית שכינתי מנהון ׃ לכן
כה אמר אדני יהוה עתה אשיב את שבית יעקב ורחמתי כל בית
ישראל וקנאתי לשם קדשי ׃ בכין כדנן אמר יי אלהים כען אתיב
ית גלות יעקב וארחים על כל בית ישרא׳ ואתפרע פורענות גבורתי
מן עממיא על דאחילו ית שמא דקודשי ׃ ונשו את כלמתם ואת
כל מעלם אשר מעלו בי בשבתם על אדמתם לבטח ואין מחריד ׃

ל׳ | וב׳ שכרון | וב׳ מלא | ויבון | טו | ב׳ חס | ב׳ והתנם | ל׳ | ב׳ חס ובעו | שבות ק׳ | ל׳ חס א׳

בעו
ונשו ב׳ בליש׳ וסימנה׳ את כלמתם לשוא בהר׳ נשוא כה׳ ואסתר ב׳ חס וסימנה׳ וידעו כטמאתם וכו׳

ויקבלון ית אתכנעותהון וית כל שקרהון דשקרו קדמי במתבהון
על ארעהון לרחצן ולית דמניד׃ בשובבי אותם מן העמים וקבצתי
אותם מארצות איביהם ונקדשתי בם לעיני הגוים רבים׃ כד אתיב
יתהון מבני עממיא ואכניש יתהון ממדינת בעלי דבביהון
ח ואתקדש בהון לעיני עממין סגיאין׃ וידעו כי אני יהוה אלהיהם
ט בהגלותי אתם אל הגוים וכנסתים על אדמתם ולא אותיר עוד
בפס מהם שם׃ וידעון ארי אנא יי אלההון דעל דחבו קדמי אגליתי יתהון
לבני עממיא וכדו דתבו כנישתינון לארעהון ולא אשאר עוד
מנהון תמן׃ ולא אסתיר עוד פני מהם אשר שפכתי את רוחי על
בית ישראל נאם אדני יהוה׃ ולא אסליק עוד שכינתי מנהון
דשפכית ית רוח קודשי על בית ישראל אמר יי אלהים׃

מ
צ בעשרים וחמש שנה לגלותנו בראש השנה
צ בעשור לחדש בארבע עשרה שנה אחר אשר הכתה העיר בעצם
ט היום הזה היתה עלי יד יהוה ויבא אתי שמה׃ בעסרין וחמיש שנין
סוף פיס לגלותנא בריש שתא בעסרא לירחא בארבע עסרי שנין בתר
בפס דאתרעת קרתא בכרן יומא הדין שרת עלי רוח נבואה מן קדם יי ואעיל
ט ט יתי לתמן׃ במראות אלהים הביאני אל ארץ ישראל ויניחני אל הר
גבה מאד ועליו כמבנה עיר מנגב׃ בחיזו נבואה דשרת עלי מן
קדם יי אעלני לארעא דישראל ואשריני על טור רם לחדא ועלוהי
ויבא נא כבנין קרתא מדרומא׃ ויבא אותי שמה והנה איש מראהו כמראה
ק נחשת ופתיל פשתים בידו וקנה המדה והוא עמד בשער׃ ואעיל

אני יי אלהיהם ח׳ וסימנה׳ וידעו כי ב׳ בו ואף גם זאת לבטח אתם והלאה ואענם בהגלותי אתם אל הגוים

יתי לתמן והא גברא חזויה כחיזו נחשא וחוט דכתנא בידיה וקני
משחתא והוא קאים בתרעא. וידבר אלי האיש בן אדם ראה בעיניך
ובאזניך שמע ושים לבך לכל אשר אני מראה אותך כי למען
הראותכה הבאתה הנה הגד את כל אשר אתה ראה לבית ישראל
ומליל עמי גברא בר אדם חזי בעינך ובאדנך שמע ושוי ליבך
לכל דאנא מחזי יתך ארי בדיל לאחזיותך איתיתך הלכא חוי
ית כל דאת חזי לבית ישראל. והנה חומה מחוץ לבית סביב סביב
וביד האיש קנה המדה שש אמות באמה וטפח וימד את רחב הבנין
קנה אחד וקומה קנה אחד. והא שורא חד מברא לביתא סחור סחור
וביד גברא קני משחתא חד מנהון שית אמין באמיא באמתא
דהיא אמא ופשך ומשח ית פתיא דבנינא קניא חד ורומא קניא
חד. ויבוא אל שער אשר פניו דרך הקדימה ויעל במעלותו וימד
את סף השער קנה אחד רחב ואת סף אחד קנה אחד רחב. ועל
לתרעא דפתיה לאורח מדנחא וסליק בדרגוהי ומשח ית סיפא
דתרעא קניא חד פתיא וית סיפא חד קניא חד פתיא. והתא קנה
אחד ארך וקנה אחד רחב ובין התאים חמש אמות וסף השער
מאצל אלם השער מהבית קנה אחד. ותא קניא חד ארכא וקניא
חד פתיא ובין תוניא כתלא חמיש אמין וסיפא דתרעא מקביל אולמא
דתרעא מלגיו קניא חד. וימד את אלם השער מהבית קנה אחד.
ומשח ית אולמא דתרעא מלגיו קניא חד. וימד את אלם השער
שמנה אמות ואלו שתים אמות ואלם השער מהבית. ומשח ית

מל וחד חס ולמען ספר שמע

תיו ק

מל תורא דביתא חס

ואיליו ק

מעלותיו במעלותיו ג' בליש' חס וסימנ' ויעל במעלותו ומעלות שבעה עלותו הבונה בשמים מעלותיו

אולמא דתרעא תמני אמין ואלוהי תרתין אמין ואולמא דתרעא
מלגיו׃ ותאי השער דרך הקדים שלשה מפה ושלשה מפה מדה
אחת לשלשתם ומדה אחת לאילם מפה ומפה׃ ותוי תרעא באורח
מדנחא תלתא מכא ותלתא מכא משחתא חדא לתלתיהון ומשחתא
חדא לארליא מכא ומכא׃ וימד את רחב פתח השער עשר אמות
ארך השער שלוש עשרה אמות׃ ומשח ית פתיא דמעלנא דתרעא
עשר אמין ארכא דתרעא תלת עסרי אמין׃ וגבול לפני התאות
אמה אחת ואמה אחת גבול מפה והתא שש אמות מפו ושש
אמות מפו׃ ותחומא דקדם תויא אמתא חדא ואמתא חדא תחומא
מכא ותוא שית אמין מכא ושית אמין מכא׃ וימד את השער
מגג התא לגגו רחב עשרים וחמש אמות פתח נגד פתח׃ ומשח
ית תרעא מאיגר תוא לאיגריה פתיא עסרין וחמיש אמין תרע
לקביל תרע׃ ויעש את אילים ששים אמה ואל איל החצר השער
סביב סביב׃ ועבד ית ארליא שתין רומהון אמתא חדא ועל ארלא
דדרתא דתרעא סחור סחור׃ ועל פני השער האתון על לפני אלם
השער הפנימי חמשים אמה׃ וקדם תרעא מציעאה דקדם אולמא
דתרעא גואה חמשין אמין׃ וחלונות אטומות אל התאים ואל
אליהמה לפנימה לשער סביב סביב וכן לאלמות וחלונות סביב
סביב לפנימה ואל איל תמורים׃ וכוין סתימן לתוא ולארליהון
מלגיו לתרעא סחור סחור וכין לאולמיא וכוין סחור סחור לגיו
ועל ארלא כותרתא׃ ויביאני אל החצר החיצונה והנה לשכות ורצפה

יא כה הי בצורת הבית ל ו מל סוף פים צורת הבית ב זק קמ׳ בכף ובגבול ד׳ לדלת בלשנ׳ ד׳ האיתון ל בצור הבית ל צ חס וכן לאילמות ואלמות סביב סביב

אמות וסוף פיב בצורת הבית ופי ארך השער ושער לחצר ושלחה ושלחה ובא לפנימה אל פני ארך א׳ —

עשוי לחצר סביב סביב שלשים לשכות אל הרצפה׃ ואעלני
לדרתא בריתא והא לשכן ורצפתא עביד לדרתא סחור סחור
תלתין לשכן על רצפתא׃ והרצפה אל כתף השערים לעמת ארך
השערים הרצפה התחתונה׃ ורצפתא לעיבר תרעיא לקביל ארכא
דתרעיא רצפתא ארעיתא׃ וימד רחב מלפני השער התחתונה
לפני החצר הפנימי מחוץ מאה אמה הקדים והצפון׃ ומשח פתיא
מן קדם תרעא מציעאה דקדם דרתא גויתא מלברא מאה אמין
למדנחא ולצפונא׃ והשער אשר פניו דרך הצפון לחצר החיצונה
מדד ארכו ורחבו׃ ותרעא דפתיח לאורח צפונא לדרתא בריתא
משח ארכיה ופתייה׃ ותאו שלושה מפו ושלשה מפו ואילו ואלמו
היה כמדת השער הראשון חמשים אמה ארכו ורחב חמש ועשרים
באמה׃ ותווהי תלתה מכא ותלתה מכא ואלוהי ואולמוהי הוה כמשחת
תרעא קדמאה חמשין אמין ארכיה ופתיא עסרין וחמיש אמין׃
וחלונו ואילמו ותימרו כמדת השער אשר פניו דרך הקדים ובמעלות
שבע יעלו בו ואילמו לפניהם׃ וכוותוהי ואולמוהי וכותרתיה כמשחת
תרעא דפתיח לאורח מדנחא ובדרגין שבעה סלקין ביה ואולמוהי
קדמיהון׃ ושער לחצר הפנימי נגד השער לצפון ולקדים וימד
משער אל שער מאה אמה׃ ותרעא לדרתא גויתא לקביל תרעא
דפתיח לצפונא ולמדנחא ומשח מתרע לתרע מאה אמין׃ ויולכני
דרך הדרום והנה שער דרך הדרום ומדד אילו ואילמו כמדות
האלה׃ ואובלני באורח דרומא והא תרעא פתיח לאורח דרומא

גבו ד׳ בליש׳ וסימנה׳ ויצק ותפית וימד את השער ויעשו להם ׳ ויולכני ב׳ כג כן ולים׳ דרך הדרום אל השער

ומשח אלוהי ואולמוהי כמשחתא האלין וחלונים לו ולאילמו מיו ל
סביב סביב כהחלונות האלה חמשים אמה ארך ורחב חמש
ועשרים אמה וכוין ליה ולאולמוהי סחור סחור בכוויא האלין
חמשין אמין ארכא ופתיא עסרין וחמיש אמין ומעלות שבעה
עלותו ואילמו לפניהם ותמרים לו אחד מפו ואחד מפו אל אילו תיו ל מיו ל ליו ל
ודרגין שבעה דרגוהי ואולמוהי קדמיהון וכותרין ליה חדא מכא
וחדא מכא על אלוהי ושער לחצר הפנימי דרך הדרום וימד משער
אל השער דרך הדרום מאה אמות ותרעא דדרתא גויתא כאורח
דרומא ומשח מתרע לתרע כאורח דרומא מאה אמין ויביאני
אל חצר הפנימי בשער הדרום וימד את השער הדרום כמדות
האלה ואעלני לדרתא גויתא כתרע דרומא ומשח ית תרע דרומא
כמשחתא האלין ותאו ואילו ואילמו כמדות האלה וחלונות לו אין ל ליו ל מיו ל
ולאילמו סביב סביב חמשים אמה ארך ורחב עשרים וחמש אמות מיו ל
ותווהי ואלוהי ואולמוהי כמשחתא האלין וכוין ליה ולאולמוהי
סחור סחור חמשין אמין ארכא ופתיא עסרין וחמיש אמין ואלמות
סביב סביב ארך חמש ועשרים אמה ורחב חמש אמות ואולמיא ו סיף
סחור סחור ארכא עסרין וחמיש אמין ופתיא חמיש אמין ואלמו מיו פיב ל בענ
אל חצר החיצונה ותמרים אל אלו ומעלות שמונה מעלו ואולמוהי ליו ל ליו ל ב בענ וחק
לדרתא בריתא וכותרין על אלוהי ודרגין תמניא דרגוהי ויביאני
אל החצר הפנימי דרך הקדים וימד את השער כמדות האלה
ואעלני לדרתא גויתא כאורח מדנחא ומשח ית תרעא כמשחתא

וחלונו ואילמו ותימרו עד כהחלונות האלה ואילמו דדרום אילמו כת ושא חס וכולה כת בספ׳

האלין ותאו ואילו ואילמו כמדות האלה וחלונות לו ולאלמו סביב
סביב ארך חמשים אמה ורחב חמש ועשרים אמה ותווהי ואלוהי
ואולמוהי כמשחתא האלין וכוין ליה ולאולמוהי סחור סחור ארכא
חמשין אמין ופתיא עסרין וחמיש אמין ואילמו לחצר החיצונה
ותמרים אל אלו מפו ומפו ושמונה מעלות מעלו ואולמוהי לדרתא
בריתא וכותרין על אלוהי מכא ומכא ותמניא דרגין דרגוהי ויביאני
אל שער הצפון ומדד כמדות האלה ואעלני לתרעא דפתיח לצפונא
ומשח כמשחתא האלין תאו אלו ואלמו כמדות האלה וחלונות לו
סביב סביב ארך חמשים אמה ורחב חמש ועשרים אמה תווהי
אלוהי ואולמוהי כמשחתא האלין וכוין ליה סחור סחור ארכא
חמשין אמין ופתיא עסרין וחמיש אמין ואילו לחצר החיצונה
ותמרים אל אילו מפו ומפו ושמנה מעלות מעלו ואלוהי לדרתא
בריתא וכותרין על אלוהי מכא ומכא ותמניא דרגין דרגוהי ולשכה
ופתחה באילים השערים שם ידיחו את העלה ולשכתא פתיחא
באליא דתרעיא תמן מתקנין ית עלתא ובאלם השער שנים
שלחנות מפו ושנים שלחנות מפו לשחוט אליהם העולה והחטאת
והאשם ובאולמא דתרעא תרין פתורין מכא ותרין פתורין מכא
למכס עליהון עלתא וחטתא ואשמא ואל הכתף מחוצה לעולה
לפתח השער הצפונה שנים שלחנות ואל הכתף האחרת אשר
לאלם השער שנים שלחנות ולעברא דמברא למסקנא כמעלנא
דתרע צפונא תרין פתורין ולעברא אחרנא דלאולמא דתרעא תרין

לעולה ה̇ וסימנה זאת התורה לעולה וכל הבקר לעולה וארבעה שלחנות לעולה וגם כאן ת

פתורין ארבעה שלחנות מפו וארבעה שלחנות מפו לכתף השער
שמונה שלחנות אליהם ישחטו׃ ארבעה פתורין מכא וארבעה
פתורין מכא לעברא דתרעא תמניא פתורין ביניהון נכסין׃ וארבעה
שלחנות לעולה אבני גזית ארך אמה אחת וחצי ורחב אמה אחת
וחצי וגבה אמה אחת אליהם ויניחו את הכלים אשר ישחטו את
העולה בם והזבח׃ וארבעה פתורין לעלתא דאבני גזית ארכא
אמתא חדא ופלג ופתיא אמתא חדא ופלג ורומא אמתא חדא עליהון
יחתון ית מניא דיכסון ית עלתא בהון ונכסת קודשיא׃ והשפתים טפח
אחד מוכנים בבית סביב סביב ואל השלחנות בשר הקרבן׃ ועונקלין
נפקין פשך חד קביעין בעמודי בית מטבחין מגיו לאולמא סחור
סחור ועל פתוריא בסר קורבניא׃ ומחוצה לשער הפנימי לשכות שרים
בחצר הפנימי אשר אל כתף שער הצפון ופניהם דרך הדרום אחד
אל כתף שער הקדים פני דרך הצפן׃ ומברא לתרעא גואה לשכת
ליואי בדרתא גויתא דלעבר תרע צפונא ואפיהון לאורח דרומא חד
לעיבר תרע מדנחא אפי אורח צפונא׃ וידבר אלי זה הלשכה אשר
פניה דרך הדרום לכהנים שמרי משמרת הבית׃ ומליל עמי דא
לשכתא דפתיחא לאורח דרומא לכהניא נטרי מטרת ביתא׃
והלשכה אשר פניה דרך הצפון לכהנים שמרי משמרת המזבח
המה בני צדוק הקרבים מבני לוי אל יהוה לשרתו׃ ולשכתא דפתיחא
לאורח צפונא לכהניא נטרי מטרת מדבחא אנון בני צדוק דקריבין
מבני לוי לפלחנא דיי לשמשא קדמוהי׃ וימד את החצר ארך

דרך הצפון ג׳ וסימנה והשער אשר פניו ומחוצה לשער והלשכה אשר ופתח היציע ויוציאני ודרך

מאה אמה ורחב מאה אמה מרבעת והמזבח לפני הבית׃ ומשח
ית דרתא ארכא מאה אמין ופתיא מאה אמין מרבע ומדבחא
דקדם ביתא׃ ויבאני אל אלם הבית וימד אל אלם חמש אמות מפה
וחמש אמות מפה ורחב השער שלש אמות מפו ושלש אמות
מפו׃ ואעלני לאולמא דביתא ומשח אלא דאולמא חמיש אמין מכא
וחמיש אמין מכא ופתיא דתרעא תלת אמין מכא ותלת אמין מכא
ארך האלם עשרים אמה ורחב עשתי עשרה אמה ובמעלות
אשר יעלו אליו ועמדים אל האילים אחד מפו ואחד מפו׃ ארכא
דאולמא עסרין אמין ופתיא חדא עסרי אמין וכדרגין דסלקין
ליה ועמודיא על אליא חד מכא וחד מכא׃ ויביאני אל ההיכל מא
וימד את האילים שש אמות רחב מפו ושש אמות רחב מפו רחב
האהל׃ ואעלני להיכלא ומשח ית אליא שית אמין פתיא מכא
ושית אמין פתיא מכא פתיא דביתא׃ ורחב הפתח עשר אמות
וכתפות הפתח חמש אמות מפה וחמש אמות מפה וימד ארכו
ארבעים אמה ורחב עשרים אמה׃ ופתיא דתרעא עשר אמין
וכתפי תרעא חמיש אמין מכא וחמיש אמין מכא ומשח ארכיה
ארבעין אמין ופתיא עסרין אמין׃ ובא לפנימה וימד איל הפתח
שתים אמות והפתח שש אמות ורחב הפתח שבע אמות׃ ועל לגיו
ומשח אלא דתרעא תרתין אמין ותרעא שית אמין ופתיא דתרעא
שבע אמין׃ וימד את ארכו עשרים אמה ורחב עשרים אמה אל
פני ההיכל ויאמר אלי זה קדש הקדשים׃ ומשח ית ארכיה עסרין

זו י׳ ח׳ כה׳ הי׳ וב׳ כה׳ וו וסי׳ העיר הלשכה לשחק והראה כל עמת ולשמח נכיתי וגדולה לעבם ועדותי

אמין ופתיא עסרין אמין דקדם היכלא ואמר לי דין בית קודש
קודשיא׃ וימד קיר הבית שש אמות ורחב הצלע ארבע אמות
סביב סביב לבית סביב׃ ומשח כתלא דביתא שית אמין ופתיא
דמחיצתא ארבע אמין סחור סחור מקף לביתא סחור סחור׃ והצלעות
ה̇ מל צלע אל צלע שלוש ושלשים פעמים ובאות בקיר אשר לבית
ב̇ במ״ק לצלעות סביב סביב להיות אחוזים ולא יהיו אחוזים בקיר הבית׃
ומל ומחיצא מחיצא על מחיצא תלתין ותלת חדא עסרי כסדרא קביעין
בכתליא דמגיו למחיציא סחור סחור להוי רישי שריתא כיחן על
זיזיא ולא יהוין שריתא מעברין בכתלי ביתא׃ ורחבה ונסבה למעלה
למעלה לצלעות כי מוסב הבית למעלה למעלה סביב סביב לבית
ז̇ בצורת הצית על כן רחב לבית למעלה וכן התחתונה יעלה על העליונה לתיכונה׃
ופתיא מסבתא וסלקא לעילא לעילא מן מחיציא ארי מקפא ביתא
וסלקא לעילא לעילא סחור סחור לגיו על כין פתי ביתא מלעילא
וכין במסבתא סלקין מן ארעיתא לעליתא באורח מציעיתא׃
יב̇ וראיתי לבית גבה סביב סביב מיסדות הצלעות מלו הקנה שש
ומל אמות אצילה׃ וחזית לביתא רומא סחור סחור משכללין מחיציא
משחת קניא שית אמין לוח׃ רחב הקיר אשר לצלע אל החוץ
חמש אמות ואשר מנח בית צלעות אשר לבית׃ ופתיא דכתלא
דמחיצתא דלברא חמיש אמין ואתר שביק בית מחיציא דלגיו׃ ובין
הלשכות רחב עשרים אמה סביב לבית סביב סביב׃ ובין לשכתא
ה̇ פתיא עסרין אמין סחור סחור מקף לביתא סחור סחור׃ ופתח הצלע

וראיתי יב̇ וסימנ׳ ופקחתי והגדתי והנה לבית שיש טוב בשרון מעשה איככה אוכל ב̇ בו דניאל צניעא ב

למנח פתח אחד דרך הצפון ופתח אחד לדרום ורחב מקום המנח
חמש אמות סביב ותרעא דמחצתא לאתר שביק תרעא חד
פתיח לאורח צפונא ותרעא חד פתיח לדרומא ופתיא דאתר
שביק חמיש אמין סח סחור והבנין אשר אל פני הגזרה פאת
דרך הים רחב שבעים אמה וקיר הבנין חמש אמות רחב סביב
סביב וארכו תשעים אמה ובנינא דקדם ביצורתא רוח אורח
מערבא פתיא שבעין אמין וכתלא דבנינא חמיש אמין פתיא
סחור סחור וארכיה תשעין אמין ומדד את הבית ארך מאה אמה
והגזרה והבניה וקירותיה ארך מאה אמה ומשח ית ביתא ארכא
מאה אמין וביצורתא ובנינא וכתליא ארכא מאה אמין ורחב
פני הבית והגזרה לקדים מאה אמה ופתיא דקדם ביתא וביצורתא
למדנחא מאה אמין ומדד ארך הבנין אל פני הגזרה אשר על
אחריה ואתוקיהא מפו ומפו מאה אמה וההיכל הפנימי ואולמי
החצר ומשח ארכא דבנינא דקדם ביצורתא דלאחורהא וזויתהא
מכא ומכא מאה אמין והיכלא גואה ואילמי דרתא הספים והחלונים
האטמות והאתיקים סביב לשלשתם נגד הסף שחיף עץ סביב
סביב והארץ עד החלונות והחלונות מכסות ספיא וכוין סתימן
ועתיקיא סחור סחור לתלתיהון לקביל ספיא דחפין נסרין דארזא
סח סחור וארעא עד כויא וכוין סתימן על מעל הפתח ועד הבית
הפנימי ולחוץ ואל כל הקיר סביב סביב בפנימי ובחיצון מדות
עד דעילא מן תרעא ועד ביתא גואה ולברא ועל כל כתלא סחור

(margin:) סביבו | ח | ל ומל | ל ומל | ואתוקיהא | ל | בספ' מוגה בצור הבית | קדמ' על מעל | בתרי' עד מעל

על ל' בצורת הבית וסימנ' האיתון צבו ורחבה ונקבה צבו אחריה ושלאחרין [illegible]

סחור מלגיו ומלברא משחן׃ ועשוי כרובים ותמרים ותמרה בין
כרוב לכרוב ושנים פנים לכרוב׃ וגליף כרובין וכותרן וכותרתא
בין כרובא לכרובא ותרין אפין לכרובא׃ ופני אדם אל התמרה
מפו ופני כפיר אל התמרה מפו עשוי אל כל הבית סביב סביב׃ ואפי
אנשא עביד לכותרתא מכא ואפי אריא עביד לכותרתא מכא
גליף על כל ביתא סחור סחור׃ מהארץ עד מעל הפתח הכרבים
והתמרים עשוים וקיר ההיכל׃ מארעא עד לעילא מן תרעא
כרובין וכותרן גליפין וכין לכתלא דהיכלא׃ ההיכל מזוזת רבעה
ופני הקדש המראה כמראה׃ היכלא דספוהי מרבעין ואפי בית
כפוריה חזויה כחיזו יקרא׃ המזבח עץ שלוש אמות גבה וארכו
שתים אמות ומקצעותיו לו וארכו וקירתיו עץ וידבר אלי זה
השלחן אשר לפני יהוה׃ ככיל מדבחא פתורא דאעא תלת
אמין רומיה וארכיה תרתין אמין וזוין ליה וארכיה וכתלוהי דאעא
ומליל עמי דין פתורא דקדם יי׃ ושתים דלתות להיכל ולקדש׃
ותרתין דשין להיכלא ולבית כפוריה׃ ושתים דלתות לדלתות
שתים מוסבות דלתות שתים לדלת אחת ושתי דלתות לאחרת׃
ותרתין דשין אינון לדשיא תרתין מקפן דשין תרתין לדשא
חדא ותרתין דשין לאחרנתא׃ ועשויה אליהן אל דלתות ההיכל
כרובים ותמרים כאשר עשוים לקירות ועב עץ אל פני האולם
מהחוץ׃ וגליף עליהון על דשי היכלא כרובין וכותרן כמא דגליף
על כתליא וסקופתא דאעא על אפי אולמא מלברא׃ וחלונים

ל׳ טו׳ נקד׳ צמק וחס ה׳ מל׳ ל׳ גבו ותבר׳ המזבח ויחף בתר מל׳ ה׳ מל׳ ב׳ קמ׳ זקן בסם ה׳ ל׳ מל׳ וחד חס׳

שלוש ה׳ מל׳ וסימנה׳ על מה פעמים דחב הסכות עריס דכי יכליה והילעה המזבח עץ וכל בג כנו׳ מל׳

מב

אטמות ותמרים מפו ומפו אל כתפות האולם וצלעות הבית
והעבים וכוין סתימן וכותרתא מכא ומכא על כתפי אולמא
ומחצת ביתא וסקופיא ויוצאני אל החצר החיצונה הדרך דרך
הצפון ויבאני אל הלשכה אשר נגד הגזרה ואשר נגד הבנין
אל הצפון ואפקני לדרתא בריתא באורח תרעא דפתיח לאורח
צפונא ואעלני ללשכתא דקדם ביצורתא ודקדם בנינא לצפונא
אל פני ארך אמות המאה פתח הצפון והרחב חמשים אמות לקביל
אורכא דאמין מאה תרעא חד פתיח לצפונא ופתיא חמשין אמין
נגד העשרים אשר לחצר הפנימי ונגד רצפה אשר לחצר החיצונה
אתיק אל פני אתיק בשלשים קביל עסרין דלדרתא גויתא וקביל
רצפתא דפתיחא לדרתא בריתא זוי לקביל זוי מתלתין ולפני
הלשכות מהלך עשר אמות רחב אל הפנימית דרך אמה אחת
ופתחיהם לצפון וקדם לשכתא מהלך עסר אמין פתיא לגיו אורח
אמתא חדא ותרעיהון פתיחין לצפונא והלשכות העליונת קצרות
כי יוכלו אתיקים מהנה מהתחתנות ומהתכנות בנין ולשכתא
עליתא דחיקן ארי נסבין זיזיא מנהון מארעתא וממציעתא
בנינא כי משלשות הנה ואין להן עמודים כעמודי החצרות על
כן נאצל מהתחתונות ומהתיכנות מהארץ ארי מתלתן אנין
ולית להון עמודין כעמודי דרתא על כין דחיקן מארעיתא
וממציעתא מארעא וגדר אשר לחוץ לעמת הלשכות דרך
החצר החיצונה אל פני הלשכות ארכו חמשים אמה וכתלא

ו' סוף פס' בספ' וכג' כן
חס' כת' קרי' יו' מהתחתנות כת' בתרי' מהתחתונות כת' קרי' ומהתכונות כת' בתראה ומהתיכנות כת'

אליהם חד חס וד' מל' וסימנה ותיראן ותאמרן והקריבו ועשיה ותאמר דנעמי תנינ' חס ושא' מל'

ומתחת הלשכות

דלבר לקביל לשכתא אורח דרתא בריתא דקדם לשכתא
אורכיה חמשין אמין׃ כי ארך הלשכות אשר לחצר החיצונה
חמשים אמה והנה על פני ההיכל מאה אמה׃ ארי ארכא דלשכתא
דלדרתא בריתא חמשין אמין והוין על אפי היכלא מאה אמין׃
ומתחתה לשכות האלה המבוא מהקדים בבאו להנה מהחצר
החצנה׃ ומלרע ללשכתא האלין מעלנא ממדנחא דעלין להון
מדרתא בריתא׃ ברחב גדר החצר דרך הקדים אל פני הגזרה
ואל פני הבנין לשכות׃ בפתיא דכתלא דדרתא באורח מדנחא
דקדם ביצורתא ודקדם בנינא לשכן׃ ודרך לפניהם כמראה
הלשכות אשר דרך הצפון כארכן כן רחבן וכל מוצאיהן
וכמשפטיהן וכפתחיהן׃ ואורחא קדמיהון כחיזו לשכתא דפתיחן
לאורח צפונא כארכהון כין פתיהון וכל מפקניהון וכרחזי להון
וכתרעיהון׃ וכפתחי הלשכות אשר דרך הדרום פתח בראש
דרך דרך בפני הגדרת הגינה דרך הקדים בבואן׃ וכתרעי לשכתא
דפתיחן לאורח דרומא תרע בריש אורח אורח קדם דוכן ליואי
אורח מדנחא במעלניהון׃ ויאמר אלי לשכות הצפון לשכות הדרום
אשר אל פני הגזרה הנה לשכות הקדש אשר יאכלו שם הכהנים
אשר קרובים ליהוה קדשי הקדשים שם יניחו קדשי הקדשים
והמנחה והחטאת והאשם כי המקום קדש׃ ואמר לי לשכת
צפונא לשכת דרומא דקדם ביצורתא אנון לשכת קודשא
דייכלון תמן כהניא דקריבין לשמשא קדם יי קדשי קודשיא

אשר אלה וסימנה ונעשית שתי ויעשו ויהי כקרא יהודי והבנין אשר לשכות הצפון חמת ברותה

תמן יחתון קדשי קדשיא ומנחתא וחטאתא ואשמא ארי אתרא
קדיש׃ בבאם הכהנים ולא יצאו מהקדש אל החצר החיצונה
ושם יניחו בגדיהם אשר ישרתו בהן כי קדש הנה ילבשו בגדים
אחרים וקרבו אל אשר לעם׃ במיעלהון כהניא ולא יפקון מן
קדשא לדרתא בריתא ותמן יחתון לבושיהון דישמשון בהון
ארי קדשא אנון וילבשון לבושין אחרנין ויתערבון עם עמא׃
וכלה את מדות הבית הפנימי והוציאני דרך השער אשר פניו
דרך הקדים ומדדו סביב סביב׃ ושיצי ית משחת ביתא גואה
ואפקני באורח תרעא דפתיח לאורח מדנחא ומשחיה סחור סחור׃
מדד רוח הקדים בקנה המדה חמש אמות קנים בקנה המדה סביב׃
משח רוח מדנחא בקני משחתא חמיש מאה קנין בקני משחתא סח סח׳
מדד רוח הצפון חמש מאות קנים בקנה המדה סביב׃ משח רוח
צפונא חמיש מאה קנין בקני משחתא סח סחור׃ את רוח הדרום
מדד חמש מאות קנים בקנה המדה׃ ית רוח דרומא משח חמיש
מאה קנין בקני משחתא׃ סבב אל רוח הים מדד חמש מאות
קנים בקנה המדה׃ אסתחר לרוח מערבא משח חמיש מאה קנין
בקני משחתא׃ לארבע רוחות מדדו חומה לו סביב סביב ארך
חמש מאות ורחב חמש מאות להבדיל בין הקדש לחל׃ לארבע
רוחיה משחיה שורא ליה סח סחור ארכא חמיש מאה ופתיא חמיש
מאה לאפרשא בין קדשא לחולא׃ ויולכני אל השער שער אשר
פנה דרך הקדים׃ ואובלני לתרעא תרעא דפתיח לאורח מדנחא׃ והנה

וכלה ו׳ וסימנה׳ הרעב מכפר אתכם פעמיה את מדותיו ילבשו בגדים וכשלו בבניתם כגיור נכר׳ נו׳ יד

כבוד אלהי ישראל בא מדרך הקדים וקולו כקול מים רבים והארץ
האירה מכבודו והא יקרא דאלהא דישראל אתגלי כאורח מדנחא וקל
מברכי שמיה כקל מיין סגיאין וארעא נהירת מזיו יקריה וכמראה
המראה אשר ראיתי כמראה אשר ראיתי בבאי לשחת את העיר
ומראות כמראה אשר ראיתי אל נהר כבר ואפל אל פני וכחיזו חזוא
דחזיתי כחזוא דחזיתי כד אתנביתי לחבלא ית קרתא וחזוא כחיזו
דחזיתי על נהר כבר ואשתטחית על אפי וכבוד יהוה בא אל הבית
דרך שער אשר פניו דרך הקדים ויקרא דיי אתגלי בביתא כאורח
תרעא דפתיח לאורח מדנחא ותשאני רוח ותביאני אל החצר הפנימי
והנה מלא כבוד יהוה הבית ונטלתני רוחא ואעילתני לדרתא גויתא
והא אתמלי יקרא דיי ביתא ואשמע מדבר אלי מהבית ואיש היה
עמד אצלי ושמעית דמתמלל עמי מלגיו וגברא הוא קאים לקבלי
ויאמר אלי בן אדם את מקום כסאי ואת מקום כפות רגלי אשר אשכן
שם בתוך בני ישראל לעולם ולא יטמאו עוד בית ישראל שם קדשי
המה ומלכיהם בזנותם ובפגרי מלכיהם במותם ואמר לי בר אדם
דין אתר בית כרסי יקרי ודין אתר בית אשריות שכינתי דאשרי
שכינתי תמן בגו בני ישראל לעלם ולא יסאבון עוד בית ישראל שמא
דקדשי אנון ומלכיהון בטעותהון ובפגרי מלכיהון במתהון בתתם
ספם את ספי ומזוזתם אצל מזוזתי והקיר ביני וביניהם וטמאו את
שם קדשי בתועבותם אשר עשו ואכל אתם באפי במתנהון ספיהון
בקביל ספי בית מקדשי ובנינהון בסטר עזרתי וכותל בית מקדשי

ה׳ כול׳ דגש חס ג׳ ב׳ ויביאני

ט׳ וחד ומדבר

אל נהר׳ וקימנה׳ זה יום ההוא תל אביב ומראה המראה אשר ראיתי כמראה אשר ראיתי ׳ שמונה מראות

בין מימרי ובין ביניהון וסאיבו ית שמא דקודשי בתועיבתהון דעבדו
ושיציתי יתהון ברגזי׃ עתה ירחקו את זנותם ופגרי מלכיהם ממני
ושכנתי בתוכם לעולם׃ כען ירחקון ית טעותהון ופגרי מלכיהון
מלמחטי קדמי ואשרי שכינתי ביניהון לעלם׃
אתה בן אדם הגד את בית ישראל את הבית ויכלמו
מעונותיהם ומדדו את תכנית׃ את בר אדם חוי ית בית ישראל ית ביתא
ויתכלמון מחוביהון וימשחון ית טקוסיה׃ ואם נכלמו מכל אשר
עשו צורת הבית ותכונתו ומוצאיו ומובאיו וכל צורתו ואת כל חקתיו
וכל צורתו וכל תורתו הודע אתם וכתב לעיניהם וישמרו את כל
צורתו ואת כל חקתיו ועשו אתם׃ ואם יתכלמון מכל דעבדון במחזיהון
צורת ביתא וטקוסיה ומפקנוהי ומעלנוהי וכל צורתיה וית כל גזירתיה
וכל צורתיה וכל דחזי ליה הודע יתהון וכתוב לעיניהון ויטרון ית
כל צורתיה וית כל גזירתיה ויעבדון יתהון׃ זאת תורת הבית על ראש
ההר כל גבלו סביב סביב קדש קדשים הנה זאת תורת הבית׃ דא
אוריתא דביתא על ריש טורא כל תחומיה סחור סחור קדש קודשין
הא דא אוריתא דביתא׃ ואלה מדות המזבח באמות אמה אמה וטפח
וחיק האמה ואמה רחב וגבולה אל שפתה סביב זרת האחד וזה גב
המזבח׃ ואלין משחת מדבחא באמין באמתא דהיא אמא ופשך
ותשויתא אמתא ואמתא פתיא וגדנפא מקף לה על ספתה סחור סחור
זרתא חדא ודין טקוס מדבחא׃ ומחיק הארץ עד העזרה התחתונה
שתים אמות ורחב אמה אחת ומהעזרה הקטנה עד העזרה הגדולה

תורתיו ג׳ וסי׳ את חקי האלה׳ ואם נכלמו מכל אש׳ לכל חקות ביתך׳ ב׳ ציתוק תורתו כך וחד ותורתיו ינטרו קדמ׳ וד׳

ארבע אמות ורחב האמה ומתשוית ארעא עד מסמתא ארעיתא
תרתין אמין ופתיא אמתא חדא וממסמתא זעירתא עד מסמתא
רבתא ארבע אמין ופתיא אמתא וההראל ארבע אמות ומהאראיל
ולמעלה הקרנות ארבע ומדבחא ארבע אמין וממדבחא ולעילא
קרנתא ארבע והאראיל שתים עשרה ארך בשתים עשרה רחב
רבוע אל ארבעת רבעיו ומדבחא תרתא עסרי ארכא בתרתא
עסרי פתיא מרבע על ארבע סטרוהי והעזרה ארבע עשרה ארך
בארבע עשרה רחב אל ארבעת רבעיה והגבול סביב אותה חצי
האמה והחיק לה אמה סביב ומעלתהו פנות קדים ומסמתא ארבע
עסרי ארכא בארבע עסרי פתיא על ארבעה סטרהא וגדנפא מקף
לה סחור סחור פלגות אמתא ותשויתא לה אמתא סחור סחור ומאתר דסלקין
לה מתפנן למדנחא ויאמר אלי בן אדם כה אמר
אדני יהוה אלה חקות המזבח ביום העשותו להעלות עליו עולה
ולזרק עליו דם ואמר לי בר אדם כדנן אמר יי אלהים אלין גזירת
מדבחא ביום אתעבדותיה לאסקא עלוהי עלתא ולמזרק עלוהי
דם נכסת קדשיא ונתתה אל הכהנים הלוים אשר הם מזרע צדוק
הקרבים אלי נאם אדני יהוה לשרתני פר בן בקר לחטאת ותתין
לכהניא ליואי דאנון מזרעא דצדוק דקריבין לפלחני אמר יי אלהים
לשמשא קדמי תור בר תורי לחטתא ולקחת מדמו ונתתה על
ארבע קרנתיו ואל ארבע פנות העזרה ואל הגבול סביב וחטאת אותו
וכפרתהו ותסב מדמיה ותתין על ארבע קרנתיה ועל ארבע זוית

חקות ט וסימנה בלבבם העממים נתן כריתי המזבח ביתי מעזה לשי וישתמר הידעת חקות וכול כג בגן ס

מסמתא ועל תחומא סחור סחור ותדכי יתיה ותכפר עלוהי׃ ולקחת
את הפר החטאת ושרפו במפקד הבית מחוץ למקדש׃ ותסב ית
תורא דחטתא ויוקדניה באתר דחזי לביתא מברא למקדשא׃ וביום
השני תקריב שעיר עזים תמים לחטאת וחטאו את המזבח
כאשר חטאו בפר׃ וביומא תנינא תקריב צפיר בר עזי שלים
לחטתא וידכון ית מדבחא כמא דדכיאו בתורא׃ בכלותך מחטא
תקריב פר בן בקר תמים ואיל מן הצאן תמים׃ כשיציותך מלדכאה
תקריב תור בר תורי שלים ודכר מן ענא שלים׃ והקרבתם לפני
יהוה והשליכו הכהנים עליהם מלח והעלו אתם עלה ליהוה׃ ותקרבנון
קדם יי ויתנון כהניא עליהון מלחא ויסקון יתהון עלתא קדם יי׃ שבעת
ימים תעשה שעיר חטאת ליום ופר בן בקר ואיל מן הצאן תמימים
יעשו׃ שבעה יומין תעביד צפירא דחטתא ליומא ותור בר תורי
ודכר מן ענא שלמין יעבדון׃ שבעת ימים יכפרו את המזבח
וטהרו אתו ומלאו ידו׃ שבעה יומין יכפרון על מדבחא וידכון
יתיה ויקרבון קרבניה׃ ויכלו את הימים והיה ביום השמיני והלאה
יעשו הכהנים על המזבח את עולותיכם ואת שלמיכם ורצאתי
אתכם נאם אדני יהוה׃ וישלמון ית יומיא ויהי ביומא תמינאה
ולהלאה יעבדון כהניא על מדבחא ית עלותכון וית נכסת קודשיכון
ויתקבל קרבנכון ברעוא קדמי אמר יי אלהים׃ וישב
אתי דרך שער המקדש החיצון הפנה קדים והוא סגור׃ ואתיב יתי
באורח תרע מקדשא ברא דפתיח למדנחא והוא אחיד׃ ויאמר

יתיה חס וסימנה וישלך וישת אהרן וסמך אהרן ומלאו ידיו וידיו תרפינה ◦ למקדש ב׳ דגש׳ ושרפו ומקדש

אל יהוה השער הזה סגור יהיה לא יפתח ואיש לא יבא בו כי
יהוה אלהי ישראל בא בו והיה סגור ואמר לי ייי תרעא הדין אחיד
יהי לא יתפתח ואנש לא ייעול ביה ארי ייי אלהא דישראל אתגלי
עלוהי ויהי אחיד את הנשיא נשיא הוא ישב בו לאכל לחם לפני
יהוה מדרך אולם השער יבוא ומדרכו יצא רבא יהי רבא הוא
יתיב ביה למיכל לחמא קדם ייי מאורח אולמא דתרעא ייעול
ומאורחיה יפוק ויביאני דרך שער הצפון אל פני הבית וארא
והנה מלא כבוד יהוה את בית יהוה ואפל אל פני ואעלני באורח
תרע צפונא דקדם ביתא וחזית והא אתמלי יקרא דייי ית בית
מקדשא דייי ואשתטחית על אפיי ויאמר אלי יהוה בן אדם שים
לבך וראה בעיניך ובאזניך שמע את כל אשר אני מדבר אתך לכל
חקות בית יהוה ולכל תורתו ושמת לבך למבוא הבית בכל מוצאי
המקדש ואמר לי ייי בר אדם שוי לבך וחזי בעינך ובאדנך שמע
ית כל דאנא ממליל עמך לכל גזירת בית מקדשא דייי ולכל אחוי
ליה ותשוי לבך למעלני ביתא בכל מפקני מקדשא ואמרת אל
מרי אל בית ישראל כה אמר אדני יהוה רב לכם מכל תועבותיכם
בית ישראל ותימר לעמא סרבנא לבית ישראל כדנן אמר ייי אלהים
סגי לכון מכל תועיבתכון בית ישראל בהביאכם בני נכר ערלי
לב וערלי בשר להיות במקדשי לחללו את ביתי בהקריבכם את
לחמי חלב ודם ויפרו את בריתי אל כל תועבותיכם באיתיתכון
בני עממיא רשיעי לבא ועררי בסרא למהוי בבית מקדשי לאפסא

יפתח ה' וסימנה' השער הזה סגור יהיה וביום השבת יפתח ב' בן בטני הן יהרס ולא יבנה דסנ' איוב

ית עזרתי בקרוביכון ית קרבני תרבא ודם ונכסת קודשין ואשניאו ל׳
ית קימי על כל תועבתכון׃ ולא שמרתם משמרת קדשי ותשימון
לשמרי משמרתי במקדשי לכם׃ ולא נטרתון מטרת קודשי ומניתון
לנטרי מטרת מימרי במקדשי לכון׃ כה אמר אדני
יהוה כל בן נכר ערל לב וערל בשר לא יבוא אל מקדשי לכל בן
נכר אשר בתוך בני ישראל׃ כדנן אמר יי אלהים כל בני עממיא
רשיעי לבא וערלי בסרא לא ייעלון לבית מקדשי לכל בני ל׳
עממיא דבגו בני ישראל׃ כי אם הלוים אשר רחקו מעלי בתעות ויטמ׳
ישראל אשר תעו מעלי אחרי גלוליהם ונשאו עונם׃ אלהין ליואי
דאתרחקו מדחלתי במטעי ישראל דטעו מבתר פלחני בתר
טעותהון ויקבלון חוביהון׃ והיו במקדשי משרתים פקדות אל
שערי הבית ומשרתים את הבית המה ישחטו את העלה ואת
הזבח לעם והמה יעמדו לפניהם לשרתם׃ ויהון בבית מקדשי
משמשין ממנן על תרעי ביתא ומשמשין ית ביתא אנון יכסון
ית עלתא וית נכסת קודשיא דעמא ואנון יקומון קדמיהון
לשמשותהון׃ יען אשר ישרתו אותם לפני גלוליהם והיו לבית
ישראל למכשול עון על כן נשאתי ידי עליהם נאם אדני יהוה
ונשאו עונם׃ חלף דהוו משמשין יתהון קדם טעותהון והוו לבית
ישראל לתקלא חובין על כין קיימית במימרי עליהון אמר יי ל׳
אלהים ויקבלון חוביהון׃ ולא יגשו אלי לכהן לי ולגשת על כל קדשי ב׳
אל קדשי הקדשים ונשאו כלמתם ותועבתם אשר עשו׃ ולא מל׳

ונשאו
וטמאו

עשייה בו ה׳ וסימנה׳ ולכל אשר יעשה לכרמי ומה יעשה צה והעם לעשות באיש ׳ והועבותם ב׳ מל׳ וסימ׳

יתקרבון לפלחני לשמשא קדמי ולמקרב על כל קדשי לקדשי
ה׳ קדשיא ויקבלון את כלמתהון ותועיבתהון דעבדו׃ ונתתי אותם
שמרי משמרת הבית לכל עבדתו ולכל אשר יעשה בו׃ ומניתי
יתהון נטרי מטרת ביתא לכל פלחניה ולכל דיתעביד ביה׃
ג׳ והכהנים הלוים בני צדוק אשר שמרו את
משמרת מקדשי בתעות בני ישראל מעלי המה יקרבו אלי
לשרתני ועמדו לפני להקריב לי חלב ודם נאם אדני יהוה׃ וכהניא
ליואי בני צדוק דנטרו ית מטרת מקדשי במטעי בני ישראל מבתר
פלחני אנון יתקרבון לפלחני לשמשא קדמי וישמשון על מדבחי
לקרבא קדמי תרב ודם נכסת קדשין אמר יי אלהים׃ המה יבאו אל
מקדשי והמה יקרבו אל שלחני לשרתני ושמרו את משמרתי׃
אנון ייעלון למקדשי ואנון יתקרבון לפתור לחים אפיא לשמשא
קדמי ויטרון ית מטרת מימרי׃ והיה בבואם אל שערי החצר
הפנימית בגדי פשתים ילבשו ולא יעלה עליהם צמר בשרתם
בשערי החצר הפנימית וביתה׃ ויהי במיעלהון לתרעי דרתא
גויתא לבושי בוצא ילבשון ולא תהי עליהון כסות עמר בשמשותהון
ב׳ המגבעות בתרעי דרתא גויתא ולגיו׃ פארי פשתים יהיו על ראשם ומכנסי
פשתים יהיו על מתניהם לא יחגרו ביזע׃ קולעין דבוץ יהון
על רישיהון ומכנסין דבוץ יהון על חרציהון ולא ייסרון על
חרציהון על לבהון ייסרון׃ ובצאתם אל החצר החיצונה אל החצר
חב החיצונה אל העם יפשטו את בגדיהם אשר המה משרתם בם

והכהנים הלוים ג׳ וסימנה׳ הככה ושמע ישראל כראותכם ויהושע הלוים בני צדוק חד בג׳ וב׳ בנביא

והניחו אותם בלשכת הקדש ולבשו בגדים אחרים ולא יקדשו ג
את העם בבגדיהם׃ ובמפקהון מדרתא דקדשא לדרתא בריתא חס
לאתערבא עם עמא ישלחון ית לבושיהון דאנון משמשין בלש׳
בהון ויחתון יתהון בלשכת קדשא וילבשון לבושין אחרנין
ולא יתערבון עם עמא בלבושיהון׃ וראשם לא יגלחו ופרע
לא ישלחו כסום יכסמו את ראשיהם׃ ורישהון לא יגלחון ופירוע ל
לא ירבון ספרא יספרון ית סער רישהון׃ ויין לא ישתו כל כהן ומל׳
בבואם אל החצר הפנימית׃ וחמר לא ישתון כל כהנין במיעלהון
לדרתא גויתא׃ ואלמנה וגרושה לא יקחו להם לנשים כי אם בתולת ל
מזרע בית ישראל והאלמנה אשר תהיה אלמנה מכהן יקחו׃
וארמלא ומתרכא לא יסבון להון לנשין אלהין בתולתא מזרעא
דבית ישראל וארמלתא דתהי ארמלתא שאר כהניא יסבון׃ ואת
עמי יורו בין קדש לחול ובין טמא לטהור יודעם׃ וית עמי ילפון ל
בין קדשא לחולא ובין מסאבא לדכיא יהודעונון׃ ועל ריב וכה׳ כן
המה יעמדו לשפט במשפטי ושפטהו ואת תורתי ואת חקתי למשפט יש ק׳ מ׳
בכל מועדי ישמרו ואת שבתותי יקדשו׃ ועל פלגת דינא אנון
יקומון למדן בדיני דעותי ידינונון וית אוריתי וית קימי בכל
מועדי יטרון וית יומי שבתא דילי יקדשון׃ ואל מת אדם לא ל ל
יבוא לטמאה כי אם לאב ולאם ולבן ולבת לאח ולאחות אשר ב׳
לא היתה לאיש יטמאו׃ ועל מיתא דאנשא לא ייעול לאסתאבא מכלון
אלהין לאבו ולאם ולבר ולברת לאח ולאחת דלא הות לגבר יסתאבון׃

הניחו והניחו ד׳ וסימנ׳ ועבדי׳ הב׳ אתם ההפכים ממתים ידך׳ יטמאו ב׳ וס׳ לאיש כל אכלו׳

ל ואחרי טהרתו שבעת ימים יספרו לו׃ ובתר דכותיה שבעה
יומין ימנון ליה׃ וביום באו אל הקדש אל החצר הפנימית לשרת
בקדש יקריב חטאתו נאם אדני יהוה׃ וביום מיעליה לקדשא
טו לדרתא גויתא לשמשא בקדשא יקריב חטאתיה אמר יי אלהים׃
והיתה להם לנחלה אני נחלתם ואחזה לא תתנו להם בישראל אני
אחזתם׃ ותהי להון לחולק מותר קרבני חולקהון ואחסנא לא תתנון
להון בישראל מתנן דיהבית להון אנון אחסנתהון׃ המנחה והחטאת
והאשם המה יאכלום וכל חרם בישראל להם יהיה׃ מנחתא וחטאתא
ל׳ פיס איה בהן כל כל וכל כל ואשמא אנון ייכלונונון וכל חרמא בישראל להון יהי׃ וראשית כל
בכורי כל וכל תרומת כל מכל תרומתיכם לכהנים יהיה וראשית
עריסותיכם תתנו לכהן להניח ברכה אל ביתך׃ וריש כולא בכורי
כולא וכל אפרשות כולא מכל אפרשותכון לכהנא יהי וריש
אצותכון תתנון לכהנא לאשראה ברכתא בביתך׃ כל נבלה
וטרפה מן העוף ומן הבהמה לא יאכלו הכהנים׃ כל נבילא ותבירא
ל׳ ומה כלה מן עופא ומן בעירא לא ייכלון כהניא׃ ובהפילכם
את הארץ בנחלה תרימו תרומה ליהוה קדש מן הארץ ארך
חמשה ועשרים אלף ארך ורחב עשרה אלף קדש הוא בכל גבולה
סביב׃ ובפלגותכון ית ארעא באחסנא תפרשון אפרשותא ק יי
קדשא מן ארעא ארכא עסרין וחמשה אלפין ארכא ופתיא עסרא
אלפין קדשא הוא בכל תחומה סחור סחור׃ יהיה מזה אל הקדש חמש
מאות בחמש מאות מרבע סביב וחמשים אמה מגרש לו סביב׃

וראשית ו׳ וסימנה׳ ראובן בכורי אתה וראשית דגנך כל בכורי כל ב׳ בו וראשית שמנים ימשחו בני עמון

יהי מדיין לקדשא חמש מאה בחמש מאה מרבע סחור סחור
וחמשין אמין רוחא ליה סח סחור׃ ומן המדה הזאת תמוד ארך
חמשה ועשרים אלף ורחב עשרת אלפים ובו יהיה המקדש קדש חמשה׳ ל׳
קדשים׃ ומן משחתא הדא תמשח ארכא עסרין וחמשה אלפין
ופתיא עסרא אלפין וביה יהי מקדשא קדש קדשין׃ קדש מן הארץ
הוא לכהנים משרתי המקדש יהיה הקרבים לשרת את יהוה והיה ב׳
להם מקום לבתים ומקדש למקדש׃ קדשא מן ארעא הוא לכהניא ג׳ רב״ס
דמשמשין בבית מקדשא יהי דקריבין לשמשא קש ויהי להון
אתר שביק לבתיא וכבשא למקדשא׃ וחמשה ועשרים אלף ארך
ועשרת אלפים רחב יהיה ללוים משרתי הבית להם לאחזה עשרים זהיה ל׳
לשכות׃ ועסרין וחמשה אלפין ארכא ועסרא אלפין פתיא ויהי ללואי
דמשמשין בבית מקדשא להון לאחסנא עסרין לשכן׃ ואחזת
העיר תתנו חמשת אלפים רחב וארך חמשה ועשרים אלף לעמת צ׳ ועל גבול יהודה
תרומת הקדש לכל בית ישראל יהיה׃ ואחסנת קרתא תתנון חמשה
אלפין פתיא וארכא עסרין וחמשה אלפין לקביל אפרשות קדשא
לכל בית ישראל יהי׃ ולנשיא מזה ומזה לתרומת הקדש ולאחזת העיר
אל פני תרומת הקדש ואל פני אחזת העיר מפאת ים ימה ומפאת
קדמה קדימה וארך לעמות אחד החלקים מגבול ים אל גבול קדימה׃ כה ג׳ בליש׳
ולרבא מכא ומכא לאפרשות קדשא ולאחסנת קרתא לקביל אפרשות
קדשא ולקביל אחסנת קרתא מרוח מערבא מערבא ומרוח מדנחא
מדנחא וארכא לקביל חד מן חלקיא מתחום מערבא עד תחום מדנחא׃
דע׳
נ׳ו׳ה׳
הג׳א

החלקים ג׳ בליש׳ וסימנה׳ ולאחזת ועל גבול יהודה והכותר׳ ואל פני ג׳ וסימנה׳ ולנשיא ברחב ואמה בשער

לארץ יהיה לו לאחזה בישראל ולא יונו עוד נשיאי את עמי והארץ
יתנו לבית ישראל לשבטיהם דא ארעא תהי ליה לאחסנא ביש׳
ולא יינסון עוד רברבי ית עמי וארעא יתנון לבית ישר׳ לשבטיהון
כה אמר אדני יהוה רב לכם נשיאי ישראל חמס
ושד הסירו ומשפט וצדקה עשו הרימו גרשתיכם מעל עמי נאם
אדני יהוה כדנן אמר יי אלהים סגי לכון רברבי ישר׳ חטופא ובזזא
אעדו ועבידו דין קשוט וזכו עבידו סליקו תקלתכון מגו עמי אמר יי
אלהים מאזני צדק ואיפת צדק ובת צדק יהי לכם מוזנון דקשוט
ומכילן דקשוט ובתין דקשוט יהון לכון האיפה והבת תכן אחד
יהיה לכם לשאת מעשר החמר הבת ועשירת החמר האיפה אל
החמר יהיה מתכנתו מכילתא ובתא טיקס חד יהי לכון סכום תלת
סאין למסב מעסר כורא כמכילת רטיבא בתא ועסר כורא עישא
מכילתא מן כורא הוי טקוסיה והשקל עשרים גרה עשרים שקלים
חמשה ועשרים שקלים עשרה וחמשה שקל המנה יהיה לכם וסלעא
עסרין מעין תלתות מנא עסרין סלעין מני כספא עסרין וחמיש
סלעין רבעות מנא חמיש עסרי סלעין כלהון שתין מנא רבא
מני קדשא יהי לכון זאת התרומה אשר תרימו ששית האיפה
מחמר החטים וששיתם האיפה מחמר השערים דא אפרשותא
דתפרשון חד מן שתא במכילתא מכור חטין וחד מן שיתא
במכילתא מכור סעריין וחק השמן הבת השמן מעשר הבת מן
הכר עשרת הבתים חמר כי עשרת הבתים חמר ודחזי למסב מן

ובמתכנתו ל׳ הפקידתו ל׳ שלחתו ל׳ במוצקתו ל׳ תוחלתו ל׳ מקטרתו ל׳ ודתו ל׳ בררתו ל׳ במכמרתו ל׳

משחא כמכילת לטיבא מעשרא בתא מן כורא חד מן עסרא הוא
בתא בכורא ארי עסר בתין כורא׃ ושה אחת מן הצאן מן המאתים
ממשקה ישראל למנחה ולעולה ולשלמים לכפר עליהם נאם
אדני יהוה׃ ואמר חד מן ענא מן מאתן דחזי למסב מפטמא דישר׳
למנחתא ולעלתא ולנכסת קודשיא לכפרא עליהון אמר יי אלהים׃ ג׳

כל העם הארץ יהיו אל התרומה הזאת
לנשיא בישראל׃ כל עמא דארעא יהון עבדין ית אפרשותא
הדא לרבא בישר׳׃ ועל הנשיא יהיה העלות והמנחה והנסך בחגים
ובחדשים ובשבתות בכל מעדי בית ישראל הוא יעשה את
החטאת ואת המנחה ואת העולה ואת השלמים לכפר בעד בית
ישראל׃ ועל רבא תהי עלתא ומנחתא ונסכיא בחגיא ובירחיא
ובשביא בכל מועדי בית ישר׳ הוא יעביד ית חטתא וית מנחתא
וית עלתא וית נכסת קודשיא לכפרא על בית ישר׳׃

כה אמר אדני יהוה בראשון באחד לחדש תקח פר בן
בקר תמים וחטאת את המקדש׃ כדנן אמר יי אלהים בקדמאה בחד
לירחא תסב תור בר תורי שלים ותדכי ית מקדשא׃ ולקח הכהן
מדם החטאת ונתן אל מזוזת הבית ואל ארבע פנות העזרה למזבח
ועל מזוזת שער החצר הפנימית׃ ויסב כהנא מדמא דחטתא ויתין
על סקופת ביתא ועל ארבע זוית מסמכתא למדבחא ועל סקופת
תרע דרתא גויתא׃ וכן תעשה בשבעה בחדש מאיש שגה ומפתי
וכפרתם את הבית׃ וכין תעביד בשבעה בירחא מגבר דמשתלי

וכפרתם

עולות ג׳ מל׳ בליש׳ ועל הנשיא האקדמנו ... כל העם ג׳ ... הנותר הנותר הארץ ׃ וחטאת ב׳ המזבח המקדש

ומטפש ותכפרון על ביתא׃ בראשון בארבעה עשר יום לחדש
ז כב יהיה לכם הפסח חג שבעות ימים מצות יאכל׃ בניסן בארבעת
עסרא יומא לירחא יהי לכון פסחא חגא שבעה יומין פטירא
יתאכיל׃ ועשה הנשיא ביום ההוא בעדו ובעד כל עם הארץ
וחד פר חטאת׃ ויעביד רבא ביומא ההוא חליפוהי וחלף כל עמא דארע
ופר החטאת תורא לחטתא׃ ושבעת ימי החג יעשה עולה ליהוה שבעת פרים
העשה ושבעת אילים תמימם ליום שבעת הימים וחטאת שעיר עזים
ליום׃ ושבעה יומי חגא יעביד עלתא ק״ש שבעה תורין ושבעה
דכרין שלמין ליומא שבעה יומיא וחטתא צפיר בר עזין ליומא׃
ומנחה איפה לפר ואיפה לאיל יעשה ושמן הין לאיפה׃ ומנחתא
מכילתא לתורא ומכילתא לדכרא יעביד ומשחא מלי הינא
למכילתא׃ בשביעי בחמשה עשר יום לחדש בחג יעשה באלה
שבעת הימים כחטאת כעלה וכמנחה וכשמן׃ בשביעאה בחמישת
עסרא יומא לירחא בחגא יעביד באלין שבעה יומיא כחטתא
מו כעלתא וכמנחתא וכמשחא׃ כה אמר אדני יהוה
שער החצר הפנימית הפנה קדים יהיה סגור ששת ימי המעשה
וביום השבת יפתח וביום החדש יפתח׃ כדנן אמר ש״א תרעא
דדרתא גויתא דפתיח למדנחא יהי אחיד שתא יומי חולא וביומא
דשבתא יהי פתיח וביומא דירחא יהי פתיח׃ ובא הנשיא דרך
אולם השער מחוץ ועמד על מזוזת השער ועשו הכהנים את
עולתו ואת שלמיו והשתחוה על מפתן השער ויצא והשער

סגור ה׳ וס׳ וישב ויאמר אלי ב׳ כו יהיה סגור ששת חותם עד ה׳ שבעות ד׳ וסי׳ חקות בקסם בראשון ערבת וור

לא יסגר עד הערב ויעול רבא באורח אולמא דתרעא מלברא
ויקום על סקופת תרעא ויעבדון כהניא ית עלתיה וית נכסת
קדשוהי ויסגוד על סקופת תרעא ויפוק ותרעא לא יתאחד
עד רמשא והשתחוו עם הארץ פתח השער ההוא בשבתות
ובחדשים לפני יהוה ויסגדון עמא דארעא כמעלנא דתרעא
ההוא בשביא ובירחיא קדם יי והעלה אשר יקרב הנשיא ליהוה
ביום השבת ששה כבשים תמימם ואיל תמים ועלתא דיקריב
רבא קדם יי ביומא דשבתא שתא אמרין שלמין ודכר שלים ומנחה
איפה לאיל ולכבשים מנחה מתת ידו ושמן הין לאיפה ומנחתא
מכילתא לדכרא ולאמריא מנחתא דתדביק ידיה ומשחא מלי
הינא למכילתא וביום החדש פר בן בקר
תמימם וששת כבשים ואיל תמימם יהיו וביומא דירחא תור בר
תורי שלים ושתא אמרין ודכר שלמין יהון ואיפה לפר ואיפה
לאיל יעשה מנחה ולכבשים כאשר תשיג ידו ושמן הין לאיפה
ומכילתא לתורא ומכילתא לדכרא יעביד מנחתא ולאמריא
כמא דתדביק ידיה ומשחא מלי הינא למכילתא ובבוא הנשיא
דרך אולם השער יבוא ובדרכו יצא וכמיעל רבא באורח אולמא
דתרעא ייעול ובאורחיה יפוק ובבוא עם הארץ להשתחות לפני
יהוה במועדים הבא דרך שער צפון להשתחות יצא דרך שער
נגב והבא דרך שער נגב יצא דרך שער צפונה לא ישוב דרך
השער אשר בא בו כי נכחו יצאו וכמיעל עמא דארעא לסגד

ובבוא ד̇ וסימנה̇ ובבא משה ובבא משה ובבוא עם הארץ ובבוא עם הנשיא ... ב̇ כתי̇ מלא

קדש׳ במועדיא דעליל באורח תרע צפונא למסגד יפוק באורח
תרע דרומא ודעליל באורח תרע דרומא יפוק באורח תרע צפונא
לא יתוב באורח תרעא דעל ביה ארי לקבליה יפוק׳ והנשיא בתוכם
בבואם יבואו ו[illegible] יצאו׳ ורבא בניהון במיעלהון ייעול
ובמפקהון יפקון׳ ובחגים ובמועדים תהיה המנחה איפה לפר
ואיפה לאיל ולכבשים מתת ידו ושמן הין לאיפה׳ ובחגיא ובמועדיא
תהי מנחתא מכילתא לתורא ומכילתא לדכרא ולאמריא דתדביק
ידיה ומשחא מלי הינא למכילתא׳ וכי יעשה
הנשיא נדבה עולה או שלמים נדבה ליהוה ופתח לו את השער
הפנה קדים ועשה את עלתו ואת שלמיו כאשר יעשה ביום
השבת ויצא וסגר את השער אחרי צאתו׳ וארי יעביד רבא
נדבתא עלתא או נכסת קדשיא נדבתא קדם יי ויפתח ליה ית תרעא
דפתיח למדנחא ויעביד ית עלתיה וית נכסת קודשוהי כמא דיעביד
ביומא דשבתא ויפוק ויחוד ית תרעא בתר מפקיה׳ וכבש בן
יג שנתו תמים תעשה עולה ליום ליהוה בבקר בבקר תעשה אתו׳
ואימר בר שתיה שלים תעביד עלתא ליומא קדם יי בצפר בצפר
תעביד יתיה׳ ומנחה תעשה עליו בבקר בבקר ששית האיפה
ושמן שלישית ההין לרס את הסלת מנחה ליהוה חקות עולם
תמיד׳ ומנחתא תעביד עלוהי בצפר בצפר חד מן שתא במכילתא
ומשחא תלתות הינא לערבא ית סלתא מנחתא קדם יי קים עלם
תדירא׳ ועשו את הכבש ואת המנחה ואת השמן בבקר בבקר

מלין כת׳ וו בריש׳ תיב׳ וקר׳ י׳ וס׳ ושחא ושפטוהו ועשו ורב ורבה ויעפו וחכם ושדם וקר ועוף׳ יצאו ו׳ וס׳ ממך מחלתן

עולת תמיד׃ ויעבדון ית אמרא וית מנחתא וית משחא בצפר
בצפר עלת תדירא׃ כה אמר אדני יהוה כי
יתן הנשיא מתנה לאיש מבניו נחלתו היא לבניו תהיה אחזתם
היא בנחלה׃ כדנן אמר יי אלהים ארי יתין רבא מתנא לחד מבנוהי
אחסנתיה היא דבנוהי תהי אחוד אחסנתהון היא כאחסנא׃
וכי יתן מתנה מנחלתו לאחד מעבדיו והיתה לו עד
שנת הדרור ושבת לנשיא אך נחלתו בניו להם תהיה׃ וארי יתין
מתנא מאחסנתיה לחד מעבדוהי ותהי ליה עד שתא דיובילא
ותתוב לרבא ברם אחסנתיה דבנוהי דילהון תהי׃ ולא יקח הנשיא
מנחלת העם להונתם מאחזתם מאחזתו ינחל את בניו למען
אשר לא יפצו עמי איש מאחזתו׃ ולא יסב רבא מאחסנת עמא
למינסהון מאחסנתהון מאחסנתיה יחסין לבנוהי בדיל דלא
יתבדרון עמי גבר מאחסנתיה׃ ויביאני במבוא אשר על כתף
השער אל הלשכות הקדש אל הכהנים הפנות צפונה והנה שם
מקום בירכתם ימה׃ ואעלני במעלנא דלעיבר תרעא ללשכת
קדשא דכהניא דפתיחן לצפונא והא תמן אתרא בסופהון מערבא׃
ויאמר אלי זה המקום אשר יבשלו שם הכהנים את האשם ואת
החטאת אשר יאפו את המנחה לבלתי הוציא אל החצר החיצונה
לקדש את העם׃ ואמר לי דין אתרא דיבשלון תמן כהניא ית אשמא
וית חטתא דייפון ית מנחתא בדיל דלא לאפקא לדרתא בריתא
לאתערבא עם עמא׃ ויוציאני אל החצר החיצונה ויעבירני אל

וקול ושבתי ויוזבד החיצונה כל׳ ואיר/מו דדרוס ובדד ושלאחרין החיצונה כג׳ ומנחת החצנה כג׳

ג ארבעת מקצועי החצר והנה חצר במקצע החצר חצר במקצע
חס החצר׃ ואפקני לדרתא בריתא ואעברני על ארבע זוית דרתא
והא דרתא בזוית דרתא דרתא בזוית דרתא׃ בארבעת מקצעות
החצר חצרות קטרות ארבעים ארך ושלשים רחב מדה אחת
לארבעתם מהקצעות׃ בארבע זוית דרתא דרתא מקטרן ארבעין
ארכא ותלתין פתיא משחתא חדא לארבעתיהון דדרתא׃ וטור
סביב בהם סביב לארבעתם ומבשלות עשוי מתחת הטירות סביב׃
ונדבכין עבידין להון סחסחור לארבעתיהון ואתר לבשלא עביד
מלרע לנדבכיא סחסחור׃ ויאמר אלי אלה בית המבשלים אשר
יבשלו שם משרתי הבית את זבח העם׃ ואמר לי דין אתר מתקן
לבשלא די יבשלון תמן משמשי ביתא נכסת קדשיא דעמא׃
וישבני אל פתח הבית והנה מים יצאים מתחת מפתן הבית
קדימה כי פני הבית קדים והמים ירדים מתחת מכתף הבית
הימנית מנגב למזבח׃ ואתיבני לתרע ביתא והא מיא נפקין
מתחות סקופת ביתא למדנחא ארי אפי ביתא למדנחא ומיא
נחתין מלרע מעבר ביתא לימינא מדרום למדבחא׃ ויוצאני
דרך שער צפונה ויסבני דרך חוץ אל שער החוץ דרך הפונה
קדים והנה מים מפכים מן הכתף הימנית׃ ואפקני באורח תרע
צפונא ואסחרני באורחא דלברא לתרעא ברא באורח תרעא
דפתיח למדנחא והא מיא נפקין מן עברא דימינא׃ בצאת האיש
קדים וקו בידו וימד אלף באמה ויעברני במים מי אפסים במפק

קדימה ח וסימנה׳ ותשא שער ולנשיא לבו קדמא׳ דוישבני בתרא׳ דחנוך וחיליה שנשות עד נעשה בגד בגן עדן תפרים

גברא ממדנחא וחוט דמשחתא בידיה ומשח אלף אמין באמתא
ואעברני במיא מיקר צוליין׃ וימד אלף ויעברני במים מים ברכים
וימד אלף ויעברני מי מתנים׃ ומשח אלפא ואעברני במיא מי
רכובין ומשח אלפא ואעברני מי חרצין׃ וימד אלף נחל אשר לא
אוכל לעבר כי גאו המים מי שחו נחל אשר לא יעבר׃ ומשח אלפא
נחלא דלא יכילית למעבר ארי תקיפו מיא מי סחו נחלא דלית
אפשר לאתעברא׃ ויאמר אלי הראית בן אדם ויולכני וישבני ג
על שפת הנחל׃ ואמר לי החזיתא בר אדם ואובלני ואתיבני על כג בן
כיף נחלא׃ בשובני והנה אל שפת הנחל עץ רב מאד מזה ומזה׃ במתבי
והא על כיף נחלא אילן סגי לחדא מכא ומכא׃ ויאמר אלי המים
האלה יוצאים אל הגלילה הקדמונה וירדו על הערבה ובאו הימה
אל הימה המוצאים ונרפאו המים׃ ואמר לי מיא האלין נפקין בגלילא יה ב
ממדנחא ונחתין למישרא ועלין בימא לימא רבא מתפקין ומתסן א והנה בותריה בה
מיא׃ והיה כל נפש חיה אשר ישרץ אל כל אשר יבוא שם נחלים
יחיה והיה הדגה רבה מאד כי באו שמה המים האלה וירפאו וחי
כל אשר יבוא שמה הנחל׃ ויהי כל נפשא חיתא דרחשא לכל אתר
דייעלון לתמן מי נחלא ייחון ויהון נוניא סגי לחדא ארי עלין לתמן
מיא האלין ומתסן ומתקיימין לכל אתר דייעלון לתמן מי נחלא׃
והיה יעמדו עליו דוגים מעין גדי ועד עין עגלים משטוח לחרמים יה
יהיו למינה תהיה דגתם כדגת הים הגדול רבה מאד׃ ויהוי אתר למקס
עלוהי צידין מעין גדי ועד עין עגלים משטח לצידין יהון למיניהון

רבה מאד ה' וכימנה' הבשר אשר ישרץ [illegible] אשר דוגים ומטבחת ויהי מקנהו שבעג עלפי כם

יהון בנתיהון כנוני ימא רבא סגי לחדא׃ בצאתו וגבאיו ולא ירפאו
למלח נתנו׃ ביצוהי ופצירוהי לא יתסון למחפורין דמלח יהון׃ ועל
הנחל יעלה על שפתו מזה ומזה כל עץ מאכל לא יבול עלהו ולא
יתם פריו לחדשיו יבכר כי מימיו מן המקדש המה יוצאים והיו פריו
למאכל ועלהו לתרופה׃ ועל נחלא יסק אילן רב על כיפיה מיכא
ומכא כל אילן דמיכל לא יתרון טרפוהי ולא יפסוק אביה ירח
בירח יהי עביד פירין ארי מוהי מן מקדשא אנון נפקין ויהון
אביה למיכל וטרפוהי לאסותא׃ כה אמר אדני יהוה
גה גבול אשר תתנחלו את הארץ לשני עשר שבטי ישראל יוסף
חבלים׃ כדנן אמר יי אלהים דין תחומא דתחסנון ית ארעא לתרי
עסר שבטיא דישראל יוסף יתקבל תרין חלקין׃ ונחלתם אותה איש
כאחיו אשר נשאתי את ידי לתתה לאבתיכם ונפלה הארץ הזאת
לכם בנחלה׃ ותחסנון יתה גבר כאחוהי דקיימית במימרי למתנה
לאבהתכון ותתפלג ארעא הדא לכון באחסנא׃ וזה גבול הארץ לפאת
צפונה מן הים הגדול הדרך חתלן לבוא צדדה׃ ודין תחום ארעא
לרוח צפונא מן ימא רבא אורח חתלון מעלנא דצדד׃ חמת ברותה
סברים אשר בין גבול דמשק ובין גבול חמת חצר התיכון אשר
אל גבול חורן׃ חמת בירות סברים דבין תחום דמשק ובין תחום חמת
ברכת עגיבאי דעל תחום חורן׃ והיה גבול מן הים חצר עינון גבול
דמשק וצפון צפונה וגבול חמת ואת פאת צפון׃ ויהוי תחומא מן ימא
חצר עינון תחום דמשק וצפון צפונא ותחום חמת וית רוח צפונא׃

עלהו ד׳ בלשנ׳ וסימנ׳ כי והיה עלהו רענן והיה כעץ שתול על פלגי ועל הנחל יעלה על שפתו ב׳ בו׳

ופאת קדים מבין חורן ומבין דמשק ומבין הגלעד ומבין ארץ
ישראל הירדן מגבול על הים הקדמוני תמדו ואת פאת קדימה׃
ורוח קדומא מבין חורן ומבין דמשק ומבין גלעד ומבין ארעא דיש׳
ירדנא מתחומא על ימא מדנחאה תמשחון וית רוח קדומא׃ ופאת
נגב תימנה מתמר עד מי מריבות קדש נחלה אל הים הגדול ואת
פאת תימנה נגבה׃ ורוח עיבר דרומא מיריחו עד מי מצות רקם
אחסנא לימא רבא וית רוח דרומא דרומא׃ ופאת ים הים הגדול
מגבול עד נכח לבוא חמת זאת פאת ים׃ ורוח מערבא ימא רבא
מתחומא עד לקביל מעלנא דחמת דא רוח מערבא׃ וחלקתם את
הארץ הזאת לכם לשבטי ישראל׃ ותפלגון ית ארעא הדא לכון
לשבטיא דישראל׃ והיה תפלו אותה בנחלה לכם ולהגרים הגרים
בתוככם אשר הולדו בנים בתוככם והיו לכם כאזרח בבני ישראל
אתכם יפלו בנחלה בתוך שבטי ישראל׃ ויהי דתפלגון יתה באחסנא
לכון ולגיוריא דיתגיירון ביניכון דאולידו בנין ביניכון ויהון לכון
כיציבא בבני ישראל עמכון יפלגון באחסנא בגו שבטיא דישראל׃
והיה בשבט אשר גר הגר אתו שם תתנו נחלתו נאם אדני יהוה׃ ויהי
שבטא דיתגייר גיורא בגויה תמן תתנון אחסנתיה אמר יי אלהים׃
מח ואלה שמות השבטים מקצה צפונה אל יד
דרך חתלן לבוא חמת חצר עינן גבול דמשק צפונה אל יד חמת והיו
לו פאת קדים הים דן אחד׃ ואלין שמהת שבטיא מסיפי צפונא
על תחום אורח חתלון מעלנא דחמת חצר עינן תחום דמשק צפונא

אל יד ה׳ וסימנה׳ ויעמד השבטים ב׳ בו כעינ׳ ב׳ בו׳ וכל מגלה כות׳ ברמן חד ונתין הלבוש והסוס

דׄן אפרים יהודה ראובן קדים נפתׄ׳ ...

על תחום חמת והוון ליה רוח קדומא מערבא דן חד׃ ועל גבול דן
מפאת קדים עד פאת ימה אשר אחד׃ ועל תחום דן מרוח מדנחא
עד רוח מערבא אשר חד׃ ועל גבול אשר מפאת קדימה ועד פאת
ימה נפתלי אחד׃ ועל תחום אשר מרוח מדנחא ועד רוח מערבא
ג׳ חס׳ נפתלי חד׃ ועל גבול נפתלי מפאת קדמה עד פאת ימה מנשה
אחד׃ ועל תחום נפתלי מרוח מדנחא עד רוח מערבא מנשה חד׃
ב׳ חס׳ ועל גבול מנשה מפאת קדמה עד פאת ימה אפרים אחד׃ ועל תחום
מנשה מרוח מדנחא עד רוח מערבא אפרים חד׃ ועל גבול אפרים
מפאת קדים ועד פאת ימה ראובן אחד׃ ועל תחום אפרים מרוח
מדנחא ועד רוח מערבא ראובן חד׃ ועל גבול ראובן מפאת קדים
עד פאת ימה יהודה אחד׃ ועל תחום ראובן מרוח מדנחא עד רוח
מערבא יהודה חד׃ ועל גבול יהודה מפאת קדים עד פאת ימה
תהיה התרומה אשר תרימו חמשה ועשרים אלף רחב וארך
ג׳ בנ״ב כאחד החלקים מפאת קדימה עד פאת ימה והיה המקדש בתוכו׃
ועל תחום יהודה מרוח מדנחא עד רוח מערבא תהי אפרשותא
דתפרשון עסרין וחמשה אלפין פתיא וארכא כחד מן חלקיא מרוח
מדנחא עד רוח מערבא ויהי ביה מקדשא בגויה׃ התרומה אשר
תרימו ליהוה ארך חמשה ועשרים אלף ורחב עשרת אלפים׃
אפרשותא דתפרשון קׄ יׄ ארכא עסרין וחמשה אלפין ופתיא עסרא
ה׳ מלין אלפין׃ ולאלה תהיה תרומת הקדש לכהנים צפונה חמשה ועשרים
בתר טענ׳ אלף וימה רחב עשרת אלפים וקדימה רחב עשרת אלפים ונגבה

הגרים ד׳ וסימנה׳ ולתושבי הגרים עמך וגם מבני התושבים והיה תפלו ויקבץ את יהודה

ארך חמשה ועשרים אלף והיה מקדש יהוה בתוכו׃ ולאילין תהי
אפרשות קדשא לכהניא לצפונא עסרין וחמשה אלפין ולמערבא
פתיא עסרא אלפין ולמדינחא פתיא עסרא אלפין ולדרומא ארכא
עסרין וחמשה אלפין ויהי בית מקדשא דיי בגויה׃ לכהנים
המקדש מבני צדוק אשר שמרו משמרתי אשר לא תעו בתעות
בני ישראל כאשר תעו הלוים׃ לכהניא דקדישין מבני צדוק דנטרו
ית מטרת מימרי דלא טעו כמטעי בני ישראל כמא דטעו ליואי׃ והיתה
להם תרומיה מתרומת הארץ קדש קדשים אל גבול הלוים׃ ותהי
להון אפרשותא מאפרשות ארעא קדש קדשין על תחום ליואי׃
והלוים לעמת גבול הכהנים חמשה ועשרים אלף ארך ורחב
עשרת אלפים כל ארך חמשה ועשרים אלף ורחב עשרת אלפים׃
וליואי לקביל תחום כהניא עסרין וחמשא אלפין ארכא ופתיא
עסרא אלפין כל ארכא עסרין וחמשא אלפין ופתיא עסרא אלפין׃
ולא ימכרו ממנו ולא ימר ולא יעבור ראשית הארץ כי קדש
ליהוה׃ ולא יזבנון מניה ולא יחלפיה ולא יעבר ריש ארעא ארי
קדשא קדם יי׃ וחמשת אלפים הנותר ברחב על פני חמשה ועשרים
אלף חל הוא לעיר למושב ולמגרש והיתה העיר בתוכה׃ וחמשה
אלפין דאשתאר בפתיא על אפי עסרין וחמשה אלפין חולא הוא
לקרתא למותב ולרוח ויהי בית קרתא בגויה׃ ואלה מדותיה
פאת צפון חמש מאות וארבעת אלפים ופאת נגב חמש חמש
מאות וארבעת אלפים ומפאת קדים חמש מאות וארבעת אלפים

ה בנב ובכב

יעביר ק

וחס

בתוכו ק

ומג

חמש כת ולא קרי

קדש קדשים ה בנב ובכב וסימנה זאת תורת ומן המדה תרומיה מתרומה בני עמרם משה

ופאת ימה חמש מאות וארבעת אלפים ואלין משחתהא לרוח
צפונא ארבעה אלפין וחמיש מאה ולרוח דרומא ארבעה אלפין וחמיש
מאה ומרוח מדנחא ארבעה אלפין וחמיש מאה ורוח מערבא
ארבעה אלפין וחמיש מאה והיה מגרש לעיר צפונה חמשים
ומאתים ונגבה חמשים ומאתים וקדימה חמשים ומאתים וימה
חמשים ומאתים ויהי רוחא לקרתא לצפונא מאתן וחמשין ולדרומא
מאתן וחמשין ולמדנחא מאתן וחמשין ולמערבא מאתן וחמשין והנותר
בארך לעמת תרומת הקדש עשרת אלפים קדימה ועשרת אלפים
ימה והיה לעמת תרומת הקדש והיתה תבואתה ללחם לעבדי העיר
ודישתאר באורכא לקביל אפרשות קודשא עסרא אלפין למדנחא
ועסרא אלפין למערבא ויהי לקביל אפרשות קודשא ותהי עללתיה
למיכל לדמפלחין בקרתא והעבד העיר יעבדוהו מכל שבטי
ישראל ודמפלח בקרתא יפלחוניה מכל שבטיא דישראל כל
התרומה חמשה ועשרים אלף בחמשה ועשרים אלף רביעית
תרימו את תרומת הקדש אל אחזת העיר כל אפרשותא עסרין
וחמשה אלפין בעסרין וחמשה אלפין מרבע תפרשון ית אפרשות
קודשא לאחסנת קרתא והנותר לנשיא מזה ומזה לתרומת הקדש
ולאחזת העיר אל פני חמשה ועשרים אלף תרומה עד גבול
קדימה וימה על פני חמשה ועשרים אלף על גבול ימה לעמת
חלקים לנשיא והיתה תרומת הקדש ומקדש הבית בתוכה ודישתאר
לרבא מכא ומכא לאפרשות קודשא ולאחסנת קרתא לקביל עסרין

על פני ד' בטע' וסי' החיצון הלשכות וחמשת אלפים והנותר תנ' דפס' יב' בתוכו דבר בתוכה ב' וסי' [illegible]

וחמשה אלפין על תחום מערבא לקבל חד מן חלקיא לרבא ותהי
אפרשות קדשא ובית מקדש ביתא בגויה ומאחזת הלוים
ומאחזת העיר בתוך אשר לנשיא יהיה בין גבול יהודה ובין גבול
בנימן לנשיא יהיה ומאחסנת ליואי ומאחסנת קרתא במציען
דלרבא יהי בין תחום יהודה ובין תחום בנימן לרבא יהי ויתר
השבטים מפאת קדימה עד פאת ימה בנימן אחד ושאר שבטיא
מרוח מדנחא עד רוח מערבא בנימן חד ועל גבול בנימן מפאת
קדימה עד פאת ימה שמעון אחד ועל תחום בנימן מרוח מדנחא
עד רוח מערבא שמעון חד ועל גבול שמעון מפאת קדימה עד
פאת ימה יששכר אחד ועל תחום שמעון מרוח מדנחא עד רוח
מערבא יששכר חד ועל גבול יששכר מפאת קדימה עד פאת
ימה זבולן אחד ועל תחום יששכר מרוח מדנחא עד רוח מערבא
זבולן חד ועל גבול זבולן מפאת קדמה עד פאת ימה גד אחד
ועל תחום זבולן מרוח מדנחא עד רוח מערבא גד חד ועל גבול גד
אל פאת נגב תימנה והיה גבול מתמר מי מריבת קדש נחלה על
הים הגדול ועל תחום גד לרוח עיבר דרומא והוי תחומא מיריחו
מי מצות רקם אחסנא לימא רבא זאת הארץ אשר תפילו מנחלה
לשבטי ישראל ואלה מחלקותם נאם אדני יהוה דא ארעא דתפלגון
באחסנא לשבטיא דישראל ואלין פלגותהון אמר יי אלהים

ואלה תוצאת העיר מפאת צפון חמש מאות
וארבעת אלפים מדה ואלין מפקני קרתא מרוח צפונא ארבעה

קדימה ב׳ חס יוד וסימנה׳ בפתלי מנשה זבולן ... עלהים ב׳ בספ וסימנה׳ הקדמוני ותמר

אלפין וחמיש מאה ׃ ושערי העיר על שמות שבטי ישראל שערים
שלושה צפונה שער ראובן אחד שער יהודה אחד שער לוי
אחד ׃ ותרעי קרתא על שמהת שבטיא דישראל תרעין תלתה פתיחין
לצפונא תרע ראובן חד תרע יהודה חד תרע לוי חד ׃ ואל פאת קדימה
חמש מאות וארבעת אלפים ושערים שלשה ושער יוסף אחד
שער בנימן אחד שער דן אחד ׃ ולרוח מדנחא ארבעה אלפין וחמיש
מאה ותרעין תלתה ותרע יוסף חד תרע בנימין חד תרע דן חד ׃
ופאת נגבה חמש מאות וארבעת אלפים מדה ושערים שלשה
שער שמעון אחד שער יששכר אחד שער זבולן אחד ׃ ולרוח
דרומא ארבעה אלפין וחמיש מאה משחתא ותרעין תלתה תרע
שמעון חד תרע יששכר חד תרע זבולן חד ׃ פאת ימה חמש מאות
וארבעת אלפים שעריהם שלשה שער גד אחד שער אשר
אחד שער נפתלי אחד ׃ רוח מערבא ארבעה אלפין וחמיש מאה
תרעיהון תלתה תרע גד חד תרע אשר חד תרע נפתלי חד ׃ סביב
שמנה עשר אלף ושם העיר מיום יהוה שמה ׃ סחור סחור תמנת
עסר אלפין ושמה דקרתא יתפרש מיומא דישרי שכינתיה תמן ׃

סכום הפסוקים של ספר יחזקאל אלף ומאתים ושלשה ושבעים סימן ארענג

ספרא יוסף בן בניה בן סעדיה בן זכריה
... ימחול לי על מה ששגיתי וטעיתי ...
... נכתב בשנת ...
ישע יקרב

שפטי מצות חרדות יעאני הדס נאינוהך מגרשה וחסמה היא את העברים הספים ובהפרכם את הארץ הריץ בו ישו

קטנו ואנו הערים החותמין [illegible] מן סטס בעמרון [illegible] מעכשו בכל הב[illegible]
לקנותו בביטול כל מודע וכל [illegible] ושלא כאסמכתא [illegible] ואנס [illegible] באנה [illegible] יוסף [illegible]
[illegible] עשרי [illegible] או במתנה מעכשו מתנה שאיר [illegible] דזה [illegible]
דין עוין נביאים או במס [illegible] מכל [illegible] מיקיה [illegible]
דין בפנינו הדה [illegible] כנן מן יוסף דנן וכו [illegible] שתי עשר [illegible]
[illegible] התשעג שנין לשטרי [illegible]

הדא [illegible] אלדי הו ארבעה ועשרים [illegible]
מוסי ויוסף וסעיד [illegible] ואלמוסיר [illegible]
[illegible] בכמקה [illegible] אלדי צרח [illegible] ואמור
[illegible] [illegible] ארבעין בקשה
[illegible] שנת אתתצא סנין לשטרי במאתא דאר עמר
[illegible] בירא [illegible] בירי [illegible]

[illegible]

[illegible] ואערצ[illegible] נפסה [illegible] אברהם [illegible]
שמעון ובדלה ולהדי [illegible] למגרבי [illegible] באך [illegible]
האוא [illegible] אלדי הו ארבעה [illegible] יהושע ושופטים
ירמיה יחזקאל מן [illegible] עלהבי מוסא [illegible]
[illegible] ולגהו [illegible] אמירא
[illegible] לשרוי מעאתא
ביום [illegible] עשרי [illegible] ישראל [illegible]
אבו[illegible]ס בן יפת [illegible]

341 Blatt + 145i

Die ersten u. die letzten zwei Blatt unbeschrieben nach 183.
u. ungezählt. Bl. 194 u. 195 falsch eingebunden

Bl. 219 fehlt.

Koll. 17.3.1977

שאי אפשר לקדוש להסתכל ברשעים שהן רשים מן התורה ומן המצוות

שנ׳ כ׳ שלשה ענפים למעלה ואין לו שורש למטה שהות אות שקר ושקר

אין לו ואם עמד לפי שעה תבוא השעה ויעקר ת׳ רגלו שבור

בריותיו בחפצו׳ וכל מה שברא הקב״ה הוא דבר שיש לו שם ונקרא יש כלומר

בר מצוי כמות מלאך או גלגל או אחד מארבעה יסודות או כל הנהוה מהם

תחת השם הכל באים׳ ועליו נקראים׳ והוא הנקרא בלשון ערבי׳ אלגוהר